

ELLEN G. WHITE

MATERIALELE 1888

**Scrisori, Manuscrise, Articole și Predici
legate de Sesiunea de la Minneapolis
a Conferinței Generale din 1888**

VOLUMUL 4

CĂTRE O.A. TAIT

Norfolk Villa, Prospect St., Iunie 6, 1895

Fratelui O.A.Tait, Battle Creek, Michigan, USA

Iubite frate,

Ca să răspund scrisorii tale, va fi nevoie să fac anumite declarații foarte limpezi. Lucrurile la care faci referire mi-au fost prezentate de ani de zile. Stricăciunea care dospește acum, a început să-și facă lucrarea cu mult înainte de întâlnirea de la Minneapolis. Spiritul de răceală s-a tot întărit până atunci. De atunci încoace, unii și-au mărturisit greșelile și și-au schimbat atitudinea în mod decisiv, și nu au mai manifestat acel spirit. Cu ani de zile înainte, ei s-au opus îndemnurilor Duhului lui Dumnezeu, și au fost ajutați în rebeliunea lor de marele adversar al sufletelor. Dar încă sunt unii dintre cei cu poziții influente, care mai caută să strice mințile colportorilor, și să-i influențeze pe cei care se adună la întrunirile conferințelor. Aceștia lucrează contrar adevărului și neprihănirii, folosindu-se de tot ce este experimentat ca să-și promoveze ideile lor proprii. Mulți gândesc că, deoarece acești bărbați se află în poziții de răspundere, deoarece ei sunt în aparență calmi și raționali, trebuie să fie bărbați de încredere. Dar Dumnezeu nu-i poate folosi pe cei care nu sunt loiali în inimile lor. El nu a dat pe poporul Său în mâinile niciunui om sau a vreunui grup de oameni, pentru ca aceștia să dispună de el după cum le dictează impulsurile lor. În Numele Domnului, Dumnezeu lui Israel, eu protestez față de așa ceva.

Dumnezeu, Cel care vede sfârșitul de la început, poate asigura cu ușurință posibilități¹³⁷⁰ și le va asigura pentru înaintarea lucrării Sale; dar aceasta nu se va face după spiritul și impulsurile oamenilor. Noi nu trebuie să fim educați să lucrăm după metode lumești, și nici nu trebuie să educăm pe alții în acest fel de a lucra. Noi trebuie să exercităm credința la fiecare pas, să înălțăm multă rugăciune, să ne simțim dependenți de Dumnezeu și să manifestăm devoțiune față de lucrarea Lui. Dacă lucrăm după această rânduială, drept rezultat se vor vedea mari binecuvântări; dar dependența de oameni care dovedesc că nu au o legătură cu Dumnezeu ci sunt conduși de sentimentele lor, va sfârși prin a ne așeza sub un alt conducător decât Isus Hristos. Raționamentele în care ei se complac nu sunt conforme cu adevărul și echitatea.

Există bărbați care dețin poziții de răspundere, și mulți se gândesc că s-ar dovedi trădători față de cauza și lucrarea lui Dumnezeu dacă și-ar permite să sugereze că acei bărbați fac greșeli. Dar Domnul este în controversă cu bărbații aceștia, care au urmat tendințele naturale ale minții lor, și au fost conduși de impulsurile lor egoiste, prezentându-le ca și cum ar fi zel pentru Domnul. Felul în care ei au tratat cazul lui Frank Belden nu le va conferi nicio plăcere în marea zi a lui Dumnezeu, când vor sta față în față cu ce este înregistrat în cărțile din cer, și vor sta în fața Celui care spune „Știu faptele tale.” Vine vremea când caracterele celor vii și ale celor morți vor fi cercetate.

Cu mult înainte ca soțul meu să moară, am scris aproape o sută de pagini despre ce se va petrece la editura Review and Herald. Dacă voi găsi materialul, am să ți-l trimit. Se merge exact pe terenul care mi-a fost prezentat cu mulți ani în urmă. Mi s-a dat de înțeles în mod clar¹³⁷¹ că lumina va fi respinsă, că avertizările vor fi disprețuite, și că un spirit de egoism va fi cultivat la Editură, că bărbații vor acționa după principii lumești și se vor depărta de legea lui Dumnezeu. Ei vor da ascultare imboldurilor inamicului, și vor lipsi agenții omenști de drepturile lor. Ei se vor strădui să controleze libertatea religioasă și cea a afacerilor. Ei vor lucra ca să aducă fiecare instituție a adventiștilor de ziua a șaptea în subordinea instituției din Battle Creek, și să manipuleze lucrurile în așa fel încât fiecare ramură a lucrării să fie centralizată și controlată de bărbații cu răspundere de la editura Review and Herald. Aceasta fac oamenii, și acționează ca și cum orice ramură a lucrării, oricât de înaltă sau oricât de departe ar fi, trebuie să fie adusă sub jurisdicția bărbaților din Battle Creek, și ca și cum totul trebuie să se învârtă pe o orbită în jurul lor. Dar Domnul a dat lumină în sensul că diferitele noastre instituții trebuie să fie de sine stătătoare. Bărbații aceștia își realizează sfaturile lor și acționează ca și cum le-ar fi vorbit Dumnezeu în persoană. Ei se poartă cu trufie față de cei răscumpărați cu sângele lui Hristos. Ei acționează ca și cum fiecare individ trebuie să recunoască guvernarea lor, și să-și folosească abilitatea și talantul după cum îi îndrumă ei. Dacă cineva nu vine sub controlul lor, ei îl zdrobesc sau îl tratează ca și cum nu ar avea nicio

valoare. Ei consideră că este o urâciune ca cineva să fie nesupus, și aceia care nu se supun jurisdicției lor sunt lăsați fără simpatie, fără ajutor sau sprijin. Prin spiritul și acțiunea lor, ei spun: „dacă moare, lăsați-l să moară.”

Bărbații aflați la inima lucrării au mult de învățat și mult de¹³⁷² dezvățat. Ei trebuie să înțeleagă că sunt pe proprietatea lui Dumnezeu. Mândria lor, inimile de piatră, trebuie să știe că este un Stăpân care le va cere socoteală. Va veni vremea când va fi de datoria fiecărui ambasador al lui Hristos, aceea de a declara voia lui Dumnezeu în termeni limpezi, ca să facă oamenii să știe că ei sunt lucrătorii lui Dumnezeu, ca să fie conduși și învățați de Dumnezeu, și că ei trebuie să-și îndeplinească misiunea lor înaltă după cum poruncește El. Libertatea religioasă înseamnă pentru noi, ca popor, mai mult decât mulți lasă să se înțeleagă. De ani de zile am prezentat solia că oamenii nu îi pot trata pe cei cumpărați cu sângele Fiului Dumnezeului infinit, așa cum îi tratează cei înțelepți în felul lumii. Ei nu pot vindeca boala sufletelor prin intervenția lor, și nu pot da sănătate sufletului bolnav de păcat, prin asprimea lor. Manifestând pocăință față de Dumnezeu, exercitând credință în Vindecătorul cel puternic, ei Îl pot onora pe Isus și își pot ridica glasul ca să vestească: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”

Înainte ca soțul meu să moară, am fost avertizată să nu-mi pun încrederea într-un prieten sau într-un frate. Bărbații cu care aveam să lucrez, din cauza educației lor în ce privește afacerile, nu aveau să aibă putere să reziste ispitei de a căuta să se îmbogățească sau să obțină avantaje. Aceștia Îl socotesc pe Dumnezeu ca și cum ar fi ca ei, și se gândesc că felul șiret în care au tratat și au închis ochii față de aceasta, a fost după rânduiala lui Dumnezeu. Ei fac orice efort posibil să obțină avantaje dacă pot; întrucât ei nu experimentează zilnic convertirea față de Dumnezeu. Ei intră în planuri și lucrează după metode despre care presupun că vor duce la succes, dar acestea sunt departe de cinst¹³⁷³, de corectitudine sau dreptate. Pe ei înșiși se cruță, dar cât de tare îi apasă pe alții. Ei lucrează spre distrugerea puterii semenilor lor. Nu se gândesc la adevăr sau la onoarea lui Dumnezeu.

Am experimentat aceste lucruri pe când eram la Battle Creek. Nu am fost singura care am suferit sub mâna lor. Nu îmi pare rău, chiar dacă experiența mea a trecut pe acolo; deoarece Dumnezeu m-a sfătuit să fiu în gardă în fața propunerilor venite din partea oamenilor, care au să-mi propună să fac anumite lucruri, pretinzând că în felul acesta voi ajuta cauza lui Dumnezeu. Dar dacă eu aș semna contractul pregătit pentru mine, atunci aș fi legată și nu m-aș putea mișca independent de oameni sau de concilii, ca să fac ceea ce este necesar să fie făcut pentru înaintarea cauzei și lucrării lui Dumnezeu. Dacă aș face așa cum doresc ei să fac, atunci aș fi incapabilă să vorbesc, să corectez principiile rele, atunci când sunt puse în acțiune împotriva altora.

Era necesar ca cineva să vorbească împotriva la ceea ce este rău, căci Dumnezeu voia să curețe casa de editură de planurile nedrepte și de tranzacțiile frauduloase, întocmai cum Mântuitorul a curățat templul de mângîirea lui morală. Mi-a fost arătat că se vor face planuri ca să destituie pe oameni de drepturile lor; dar astfel de planuri nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu, ci după cea a lui Satana. Călăuza mea a spus: „Te-am avertizat. Spune cuvintele mele fără teamă, fie că oamenii te vor asculta, fie că nu vor asculta.”

Bărbații de la editura Review and Herald au nevoie de o schimbare a inimii, și atunci întreaga lor atitudine va fi schimbată. Cei care au pe¹³⁷⁴ Hristos întronat înăuntrul lor, vor manifesta principii creștine. Ei vor lăsa să se vadă că Duhul Sfânt le-a împărtășit o viață nouă. Și că ei nutresc și prețuiesc această viață. Începutul ei se găsește în unirea spirituală cu Domnul Isus Hristos, și pe măsură ce ei sporesc în cunoașterea lui Dumnezeu, se va vedea că ei cresc în har, și vor da pe față o iubire față de ceilalți asemenea iubirii lui Hristos. Bărbații aflați în poziții de răspundere trebuie să păzească interesele celorlalți cu tot atâta gelozie, ca și cum și-ar păzi propriile interese. În felul acesta ei vor iubi pe aproapele lor ca pe ei înșiși. Creștinii sunt rânduiți să fie canale prin care să curgă șuvoaiele înțelepciunii și harului ceresc. Ei trebuie să fie în legătură, nu cu torentele de jos, din vale, ci cu apele cele vii care curg din zăpezile Libanului. Toate formele și ceremoniile exterioare care nu sunt după modelul ce le-a fost arătat pe Munte, se vor dovedi lipsite de valoare. Harul lui Dumnezeu este făcut să se vadă prin exercitarea iubirii care locuiește în sânul lui Isus, și care aduce salvare celui pierdut. Împărăția lui Dumnezeu nu vine prin observare. Iubirea neegoistă trebuie să acționeze în orice plan făcut, iar roada iubirii neegoiste este neprihănirea, pacea și bucuria în Duhul Sfânt. Cei care nu sunt duhovnicești adesea se văd că au un zel care întrece cu mult zelul adevăraților copii ai lui

Dumnezeu. Motivul este acela că ei sunt hotărâți ca planurile și căile lor să aibă succes. Ei își spun, „îmi voi pune toate puterile pentru acest plan, și voi lucra încontinuu până când voi vedea că va izbuti. Voi persista până când voi reuși.” Dar toată religia pe care o are omul se găsește în zelul acesta ambițios despre care el crede că este după rânduiala lui¹³⁷⁵ Hristos. Dați la o parte acest zel, și nu rămâne nimic. Aceștia sunt ca Fariseii care dau zeciuală din mentă, anason și chimen, dar neglijează lucrurile cele mai însemnate din Lege: mila, judecata și iubirea lui Dumnezeu. Adevărul este de cea mai profundă importanță. În jertfirea lui Hristos pentru oamenii căzuți, mila și adevărul s-au întâlnit, dreptatea și pacea s-au sărutat. Dacă separați aceste atribute de cea mai minunată și, aparent, cea mai de succes lucrare, aceasta nu valorează nimic. Cei care lucrează împreună cu Hristos își unesc serviciile oferite în afacerile lor, cu consacrarea spirituală. Dacă această unire există, nu va exista opresiune regească, nici constrângere în felul de a fi. Dumnezeu a dat copiilor Săi lucrarea lor individuală. Dacă ei lucrează în spiritul lor și manifestă căile lor, vor dezvolta atributele respingătoare ale Celui Rău.

Dumnezeu nu a ales pe anumiți oameni, lăsând pe alții în afara grijii Lui. El iubește pe cei cumpărați cu sângele Său, și nu va neglija un copil ca să înalțe pe altul. El nu va ridica pe unul, ca să arunce jos, să apese și să calce peste altul. Fiecare om are drepturi individuale, și este în interesul semenilor săi să respecte aceste drepturi. Orice stăpânire regească peste moștenirea lui Dumnezeu va fi pusă în socoteala omului care se aventurează să expună spiritul acesta îngâmfat. Cei care sunt convertiți cu adevărat, cei ale căror caractere sunt formate după modelul divin, vor păstra adevărul cu iubire. Este mult mai de folos ca oamenii să fie mai riguroși cu ei înșiși decât să fie riguroși cu moștenirea răscumpărată a lui Dumnezeu. Cei care trăiesc în aceste zile de pe urmă, au nevoie să aibă o înțelegere corectă în dreptul multor lucruri. Ar trebui să avem grijă să tratăm pe semenii noștri așa cum am trata pe Hristos în persoana sfinților Săi. Nimeni să nu ignore drepturile altuia.

Ca răspuns¹³⁷⁶ la întrebările tale, voi răspunde pe scurt acum, dar în curând o voi face mai pe larg.

Niciodată nu am simțit că este de datoria mea să spun că nimeni nu trebuie să guste carne, în nicio împrejurare. A spune aceasta, când oamenii au fost învățați așa de mult să trăiască cu carne, ar însemna să ducem lucrurile în extreme. Niciodată nu am simțit că este datoria mea să fac afirmații categorice, fără loc de excepții. Ceea ce am spus, am spus sub simțul datoriei, dar am fost prevăzătoare în declarațiile mele, deoarece nu am vrut să dau ocazia nimănui să fie conștiință pentru altcineva.

Sora Davis tocmai mi-a atras atenția asupra unui articol tipărit în The Youth's Instructor din 31 mai, 1894. Întrebarea care a fost pusă, este: „Am intenționat eu ca fraza să sune așa cum a apărut în Instructor?” Sunt surprinsă să o văd în felul acesta: „O dietă pe bază de carne nu este cea mai nutritivă dintre diete, totuși susțin că nu toți trebuie să renunțe la carne.” Nu pot să înțeleg cum de apare în felul acesta.

De când am fost la adunarea de tabără din Brighton, am îndepărtat complet carnea de pe masa mea. Este un lucru stabilit ca, fie că sunt acasă sau nu, nimic de acest fel să nu fie folosit în familia mea, sau să ajungă pe masa mea. Am avut astfel de reprezentări în minte în timpul nopții, despre acest subiect, încât simt că am făcut bine pentru că am făcut să dispară carnea de pe masa mea. Aș dori ca propoziția să fie modificată, schimbând tonul: „Totuși nu voi susține că toți trebuie să renunțe cu totul la carne”, de exemplu, cei care sunt pe moarte din cauza epuizării.

Am trecut în țara aceasta printr-o experiență similară cu experiența pe care am avut-o în câmpurile noi din America. Am văzut familii cărora împrejurările nu le permit să-și aprovizioneze¹³⁷⁷ masa cu o hrană sănătoasă. Vecinii, necredincioși, le-au trimis bucăți de carne din animale proaspăt tăiate. Așa că au făcut supă de carne și au hrănit familia lor formată din mulți copii, cu prânzuri alcătuite din pâine și supă. Nu a fost datoria mea, și nici nu cred că ar fi datoria cuiva, să le țină lecții despre răul care vine din mâncarea de carne. Am simțit milă sinceră față de familiile care au venit de curând la credință, și care sunt atât de apăsate de sărăcie încât nu știu de unde va veni masa lor următoare.

Nu este datoria mea să le vorbesc despre o hrănire sănătoasă. Este o vreme când să vorbești, și este o vreme când să taci. Ocazia oferită de împrejurări de felul acesta este o ocazie de a vorbi cuvinte care vor încuraja și vor aduce binecuvântare, în loc să condamne și să

mustre. Cei care au trăit toată viața cu o dietă de carne, nu văd răul adus de continuarea practicii acesteia, și ei trebuie să fie tratați cu atenție.

Dar, chiar în luna în care a fost publicat acest articol, cineva din familia mea m-a întrebat dacă nu ar trebui să tăiem câteva din multele orătănii pe care le avem, și să le pregătim pentru masă. Am spus hotărât, „Nu”. Am hotărât în fața Tatălui meu din ceruri, și am îndepărtat carnea ca articol din dietă. Eu nu voi mânca carne, și nu o voi pune în fața celor din casa mea. Am cerut ca păsările de curte să fie vândute, iar banii obținuți astfel să fie cheltuiți cumpărând fructe pentru masă.

De când am venit în țara aceasta, am făcut cercetări în ce privește starea animalelor care sunt tăiate pentru piață, și am înțeles¹³⁷⁸ că turme întregi sunt înjunghiate, cu toate că abia dacă un animal din douăzeci este lipsit de boală. Boli pulmonare, cancere, tumori, sunt îngrozitor de des întâlnite printre animale. Este adevărat că inspectorii resping multe dintre vitele atât de bolnave, dar multe sunt admise pe piață, deși ar trebui să fie refuzate. Am zis că inspectorii și proprietarii de cirezi sunt înțeleși în această problemă. Unii inspectorii spun, „Am să las turma să treacă. Lasă-mi mie oaia aceasta sau cealaltă, sau vițelul acesta sau celălalt.” În felul acesta, carne nesănătoasă ajunge pe piață, pentru consum uman.

În multe localități până și peștii sunt nesănătoși, și nu ar trebui să fie folosiți. Acest lucru este valabil îndeosebi acolo unde peștii vin în contact cu scurgerile din marile orașe. Noi rareori avem pește pe masă. Peștele care a venit în contact cu murdăria scurgerilor din canalizări poate merge prin apă departe de locul scurgerii și să fie prins în localități în care apa este curată și proaspătă, dar din cauza scurgerilor nesănătoase în mijlocul cărora s-a hrănit, nu este sigur pentru a fi consumat.

Noi avem o familie mare, pe lângă faptul că avem mulți oaspeți, dar nici carne și nici unt nu sunt puse pe masa noastră. Noi folosim smântâna din laptele vacilor pe care noi înșine le hrănim. Cumpărăm unt pentru gătit, de la ferme unde vacile sunt sănătoase și au pășune bună.

Ellen G. White

B-15-1895

CĂTRE F.E. BELDEN

Norfolk Villa, Prospect St., Granville, N.S.W., 8 iunie, 1895

Mr. Frank Belden, Chicago, Ill., 4331 Indiana Ave.

Dragă nepoate,

Am primit scrisoarea ta, precum și scrisoarea din cartea ta de muzică, și cântece pe foi volante, fiindu-mi trimise de Ella May White, și îți mulțumesc pentru ele. Imediat ce voi termina cu corespondența pentru Vancouver, voi fi bucuroasă să examinez cartea ta de cântări.

Tu pari să fii neîmpăcat cu declarația pe care înțelegi că am făcut-o într-o scrisoare către fratele Olsen, cum că ai fost egoist pentru că ai plecat de la editura Review. Ai înțeles greșit ce am vrut să spun. Nu actul tău de a pleca de la editură, ci spiritul și purtarea ta pe când erai acolo mi-a fost prezentat că este egoist. Ceea ce am scris fratelui Olsen nu s-a bazat pe rapoarte primite din partea cuiva, ci pe ceea ce mi-a prezentat Domnul. Calea pe care ai urmat-o în ce privește salariile, în timpul despre care vorbim, a fost o cale pur egoistă, și a fost contrară principiilor pe care a fost înființată editura – principiile jertfirii de sine și purtării drepte a omului față de om. Aceia care au exercitat o influență pentru mărirea salariilor

lucrătorilor de la biroul editurii, au provocat neplăcere lui Dumnezeu. S-a format o confederație pentru jefuirea tezaurului lui Dumnezeu. Unul a lucrat pentru a asigura salarii mai mari pentru alții, așa încât contrastul între salariile lucrătorilor să nu apară disproporționat. Toți cei care au jucat un rol pentru a răspândi această influență, au fost angajați într-o lucrare egoistă care, mai devreme sau mai târziu, se va întoarce împotriva lor, dacă¹³⁸⁰ nu se pocăiesc. Îngerii cei răi au exultat, și Domnul a zis „Să nu judec Eu aceste lucruri?” „Mi-au întors spatele, nu s-au uitat la Mine; i-am învățat, i-am învățat într-una, dar n-au ascultat și nu s-au învățat. Ci și-au pus urâciunile idolești în Casa peste care este chemat Numele Meu, și au spurcat-o.” Ieremia 32:33-34

„Domnul m-a dus prin Spiritul Său chiar în adunările în care vorbeai pentru ca salariul unuia și a altuia să fie ridicate. Apoi mi s-a arătat că rezultatul va fi despărțirea de Editură din cauza umblării greșite practicate în mai multe direcții. Așa cum am spus, nu faptul că ai plecat de la Editură a fost lucrul criticabil ce mi-a fost prezentat, ci diferitele lucruri înfăptuite pe când tu prezidai, lucruri contrare cu voia lui Dumnezeu. În timpul ședințelor, vocea ta a fost des auzită, și am știut că singura ta scăpare din cursele Satanei va fi aceea ca Dumnezeu să permită ca felul tău de acțiune să te separe de Editură. Însă am fost surprinsă că rezultatul a apărut așa repede. Domnul te lasă să umbli pe calea ta, și pe Captain Eldridge îl lasă să aleagă ce vrea.

Atunci când ai insistat că faci tot ce-ți stă în putere ca să duci oamenilor „Marea Luptă” și „Patriarhi și Profeți”, am știut că afirmațiile tale nu sunt adevărate. Captain Eldridge și tu v-ați înțeles ca să vă aprobați și să vă susțineți unul pe altul și ați lucrat după orbirea minții voastre, folosindu-vă influența, pentru a controla administrarea cărților și pentru a strânge mijloace la Editură. Domnul m-a dus în adunările voastre de comitet. Mi s-a poruncit să remarc¹³⁸¹ influențele care lucrau pentru a reprima „Marea Luptă”, și care au făcut ca această carte să iasă de sub tipar ca moartă, ceea ce s-a întâmplat și cu „Patriarhi și Profeți”.

Cele mai solemne promisiuni mi-au fost făcute de fratele C.H. Jones că dacă voi reduce dreptul de autor la zece cenți, atunci Pacific Press va depune toate eforturile pentru a răspândi cartea. Totuși, în ciuda acestor promisiuni, „Bible Readings” a fost introdusă și, fiind mai ieftină la vânzare, a împiedicat vânzarea cărților pe care Dumnezeu a poruncit să fie scrise pentru ca lumina adevărului să poată fi dată lumii, ca să pregătească un popor pentru marea zi a lui Dumnezeu. Am făcut orice apel pe care aș fi putut să-l fac, dar fără efect. Dârză și ciudată a fost lucrarea nedreaptă care a fost dusă înainte. Fratele C.H. Jones s-a gândit că nu s-a purtat corect față de mine, însă trebuia să urmeze conducerea din B.C. La Conferința de la Minneapolis, în toamna anului 1888, Captain Eldridge mi-a promis solemn că se va îngriji de aceste lucrări și că le va promova în primăvara viitoare. A făcut-o? Nu. Ele au fost reținute cu hotărâre, și vocea ta a făcut mult pentru a se face așa; tu ai descurajat vânzarea lor, și ai înălțat „Bible Readings”, iar influența lui Captain Eldridge s-a unit cu influența ta. Te-am iertat pentru aceasta, dar menționez aceste lucruri ca să înțelegi ce înseamnă referirea făcută la egoism.

Acum, dragul meu nepot, aceste lucruri mi-au fost prezentate cu ani de zile înainte. Nu am nimic cu faptul că ai plecat de la Editură și, în ce privește plecarea ta, nu am făcut nicio acuzație de egoism. Nici nu am pus la îndoială sinceritatea ta când ai aruncat sorții. Dar mă refer la întreaga perioadă în care ai slujit la Editură, și de asemenea la lucrarea lui Captain Eldridge, la intervenția ta pentru a îndepărta de oameni avertizările date de Dumnezeu, la faptul că ai înălțat și ai promovat „Bible Readings”, declarând că doar o singură carte trebuie să fie la un moment dat în câmp. Tu și Captain Eldridge¹³⁸² ați manifestat același spirit și ați exercitat aceeași influență la Minneapolis. Când Captain Eldridge mi-a spus „Sora White, la primăvară vom lua cărțile tale și le vom promova”, am replicat, „Presupun, Captain Eldridge, că vei fi la fel de zelos și atunci ca acum, realizând ceea ce ai susținut că este drept să fie făcut, adică să ocupi câmpul doar cu o carte la un moment dat.” El a spus, „Presupun că omul are dreptul să-și schimbe părerile, dacă vede în mod diferit.”

Același lucru de care te plângi în dreptul lui C.H. Jones, în legătură cu cartea ta, a fost făcut în legătură cu „Marea Luptă” și „Patriarhi și Profeți”. Pacific Press și-a călcat promisiunea solemnă făcută față de mine, că dacă voi lua doar zece cenți pentru dreptul de

autor, atunci vor vinde cartea pe scară largă. Ei ar fi redus și mai mult drepturile de autor, dar mi-au fost date avertizări ca să nu încurajez un spirit de nedreptate, și că este de datoria mea să păzesc nu doar drepturile mele personale, ci și drepturile altora. Eu trebuia să iau o poziție fermă, și să nu fiu guvernată de oameni, oricât de înaltă ar fi poziția lor, întrucât tranzacțiile lor de afaceri nu sunt toate conduse de Spiritul lui Dumnezeu. Domnul va apăra doar adevărul, și Dumnezeu îi va judeca pe toți cei ce practică nedreptatea și purtarea cu două fețe.

Scuza aceasta o aduce fratele C.H. Jones pentru că nu și-a respectat cuvântul? El mi-a spus că nu poate să promoveze „Marea Luptă” și „Patriarhi și Profeți” cât timp bărbații de la Review Office stau pe poziția în care stau, în ce privește chestiunea aceasta, deoarece ei ar fi geloși pe Pacific Press. Am spus, „Izbăvirea s-a întors îndărăt, și mântuirea a stat deoparte; căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie. Adevărul s-a făcut nevăzut, și cel ce se depărtează¹³⁸³ de rău este jefuit.” Adeseori am citat acest verset pentru a reprezenta purtarea păstorilor falși, dar niciodată nu m-am așteptat să îl aplic la tratamentul pe care eu însămi l-am primit în mijlocul poporului nostru. Dar mi-a fost prezentat în felul acesta.

În aceste lucruri tu, nepotul meu, nu ai fost condus de Domnul, ci ai umblat împotriva Lui. Când am vorbit cu tine în camera mea la Battle Creek, mi-ai spus lucruri despre care poate ți-ai imaginat că sunt reale, dar ele erau false. Ai spus că ai făcut la fel de mult pentru a recomanda cărțile mele, cum ai făcut și pentru alte publicații, dar că nu ai îndrăznit să insiști în mod special pentru cărțile mele, ca să nu spună alții că o faci pentru că sunt „mătușica” ta. Am fost dezgustată de vorbirea aceasta. Adevărurile prețioase și lumina dată pentru a pregăti un popor pentru marea zi a lui Dumnezeu, au fost lăsate în obscuritate, și aceasta a fost scuza neîntemeiată care a fost prezentată. Mai mult, ai zis, „nu am cunoștință de niciun suflet care să fi fost convertit în urma citirii cărții „Marea Luptă”, dar cunosc multe suflete care s-au convertit citind „Bible Readings”. În aceeași discuție, ai spus „fac la fel de mult pentru vânzarea cărților tale, cum fac pentru cărțile fratelui Smith. Tu crezi că ele sunt inspirate, nu-i așa?” Am spus, „Poți răspunde singur la această întrebare. Eu nu o fac.”

După ce am depus mărturie despre confederația făcută pentru mărirea salariilor lucrătorilor din biroul editurii, Domnul m-a dus în adunările comitetului de revizie contabilă care stabilește plata lucrătorilor pentru munca lor. Îngerii lui Dumnezeu erau acolo, înregistrând tot ce se petrecea. Vocea fratelui Henry era puterea care domina, tăind acolo unde îi plăcea, hotărând salariile muncitorilor după¹³⁸⁴ părerile și sentimentele lui. Cât de puțin s-a gândit vreunul că universul cerului nota fiecare tranzacție. Fratele Henry nu era un om sărac. El a acceptat un salariu mare pentru el însuși, și a avut o influență puternică pentru ca să fie acordate salarii mari și celorlalți din Editură. Însă ceilalți muncitori, de ale căror situații nici el, nici alți membri ai comisiei de revizie nu s-au ostenit să se intereseze, au fost plătiți după impulsul acestui singur om. Lucrarea aceasta le va fi pusă în față în marea zi a judecății, când fiecare faptă va fi adusă la judecată, orice lucru ascuns, fie bine, fie rău. Isus spune, „Iată Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după faptele lui.” Mulți dintre cei care pretind că sunt reprezentanții Lui, nu reprezintă în mod corect pe Domnitorul cerului. Ei sunt călcători ai poruncilor Lui. Însă El declară „Pe cine mă onorează, pe acela îl voi onora.”

Toți cei care sunt implicați în acceptarea de salarii mari, sunt vinovați de jefuirea lui Dumnezeu. „Se cade să înșele (jefuiască – KJV) un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați (jefuiți – KJV) voi?” Rezultatul este că solii lui Dumnezeu și muncitorii care sunt săraci în ce privește comorile pământești, sunt puși în situații grele. Unii au familii mari, alții au un tată sau o mamă de întreținut, și este un lucru greu pentru ei să iasă la capăt. Cei de la Editură s-au gândit la aceasta? Ei caută să-și liniștească conștiințele prin ceva substituit din invențiile lor; dar cărțile din ceruri spun realitatea. Ei nu au câștigat prin munca lor și nici nu aveau nevoie de salariile mari pe care le-au acceptat pentru ei înșiși și au insistat ca și alții să le accepte, mai¹³⁸⁵ mult decât aceia pe care, prin deciziile lor, i-au limitat la o anumită sumă fără să le adreseze vreun cuvânt ca să-i întrebe dacă această măsură le produce suferință sau nu. Au făcut astfel, așa cum ar vrea să li se facă? Înseamnă aceasta să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși?

Legea lui Dumnezeu este standardul complet al neprihănirii. Omul nu are în el însuși

suficientă înțelepciune ca să contureze un regulament perfect care să spună ce este bine, și de aceea Dumnezeu a dat legea Lui ca o călăuză sigură. Omul nu este lăsat în seama rațiunii lui eronate, în ce privește felul în care trebuie să se poarte cu tovarășii lui în slujirea lui Dumnezeu. El nu este lăsat să se împiedice pe drum, urmând închipuirea inimii și minții lui. Dumnezeu atrage atenția oamenilor spre un regulament de acțiune ușor de înțeles: poruncile care Îl au pe Dumnezeu ca Autor, Legea pe care inspirația o numește sfântă, dreaptă și bună. Slujirea pe care Dumnezeu o așteaptă de la slujitorii Săi nu este lăsată sub semnul confuziei sau îndoielii. Vrea omul să iubească pe Dumnezeu mai presus de orice, și pe aproapele ca pe el însuși?

Domnul nu va accepta donații pentru cauza Lui, din mijloace obținute prin jefuirea tezaurului Său. Nu aceasta este calea prin care se pot îndrepta relele. Aceasta nu va șterge înregistrarea din cărțile cerului. Dumnezeu cere imparțialitate strictă în modul de a trata oamenii. „Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

Porunca a opta este dată pentru a baricada sufletul, pentru a pune un gard în jurul omului ca să nu facă încălcări dăunătoare asupra drepturilor aproapelui său – încălcări pe care¹³⁸⁶ le-ar face, în iubirea lui de sine și în dorința lui de câștig. Porunca aceasta interzice orice fel de necinste, nedreptate sau fraudă, oricât de curent se practică, oricât de îndulcite ar fi prin pretexte plauzibile. Porunca a noua cere de la noi să căutăm în mod inviolabil adevărul exact în orice declarație prin care caracterul tovarășilor noștri poate fi afectat. Limba, care este ținută atât de puțin sub stăpânirea agentului omenesc, trebuie să fie înfrânată de principiile puternice ale conștiinței, prin legea iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele. Ultima poruncă condamnă lăcomia. Orice dorință egoistă, orice măsură de nemulțumire, orice act de supraîmbogățire, orice satisfacere egoistă, lucrează spre întărirea și dezvoltarea unui caracter care va distruge asemănarea cu Hristos în agentul omenesc, și va închide porțile cetății lui Dumnezeu în fața lui.

Vor avea loc dezvăluiri surprinzătoare atunci când se va ține judecata și când se vor deschide cărțile. Ioan ne spune, „am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” O, așa vrea ca bărbații care au ocupat poziții de răspundere la Review and Herald Office să studieze cu atenție istoria lucrurilor pe care le-au înfăptuit pe când se aflau la Editură, și rugăciunile lor neprefăcute să se înalțe la Dumnezeu pentru ca Duhul Sfânt să le trezească conștiințele și memoriile. O, dacă ei ar putea să vadă practicile rele cu totul opuse legii sfinte a lui Dumnezeu, dacă s-ar pocăi și și-ar mărturisi păcatele înainte să fie pentru totdeauna prea târziu! Ei sunt călcători¹³⁸⁷ ai Legii; dacă greșește ceva într-o singură poruncă se face vinovat de toate.

Nu există niciun precept moral poruncit în vreo parte a Bibliei, care să nu fi fost gravat cu degetul lui Dumnezeu în Legea Lui cea sfântă, pe cele două table de piatră. O copie a acesteia a fost dată lui Moise pe muntele Sinai. Primele patru porunci prescriu omului datoria lui de a sluji lui Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată mintea și cu toată puterea. Acestea cer întregul om. Acestea cer o iubire atât de fierbinte, atât de intensă, încât omul nu poate hrăni în mintea sau în afecțiunile lui, nimic din ceea ce este în rivalitate cu Dumnezeu, și faptele lui vor purta astfel semnătura cerului. Totul este secundar față de slava lui Dumnezeu. Tatăl nostru ceresc trebuie să fie prețuit întotdeauna ca Acela care este Cel dintâi, bucuria și prosperitatea, lumina și suficiența vieții noastre, partea noastră pentru veșnicie.

O, dacă oamenii aflați în poziții înalte, ar cunoaște slăbiciunea lor și puterea lui Dumnezeu, suficiența și plinătatea Lui, s-ar ruga cu mai multă stăruință, „Cuvântul Tău să mă sfătuiască.” Spun tuturor celor ce au vreo legătură cu instituțiile noastre, „primiți sfatul cu rațiunea sfântă, predată pe deplin în fața lui Dumnezeu.” Atunci veți fi călăuziți de Domnul. Mulți dintre voi ați ținut adevărul departe de citadela sufletului. Omul nu poate rămâne în păcat, și să fie creștin. Hristos separă întotdeauna de păcat sufletul pocăit. Oamenii pot munci

în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, așa cum au făcut tâmplarii lui Noe, și totuși să reziste în fața influențelor divine. Spiritul lui Dumnezeu îndreaptă atenția spre cer, spre onorurile cele nepieritoare. Iubirea lui Dumnezeu care pătrunde sufletul, posedă o putere de a re-crea prin Duhul Sfânt.

Dumnezeu¹³⁸⁸ nu va socoti nevinovat pe cel care nu pune întotdeauna pe Domnul înaintea lui. El va sta împotriva celor ce sunt împotriva Lui. El va cerceta „nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și (se va îndura) până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.” Înclinațiile inimii sunt drepte când rămân sub restricția pusă de principiile sfinte ale lui Iehova. O, dacă oamenii s-ar teme și ar tremura în fața Domnului Dumnezeu oștirilor! El a prezentat suficient de clar agentului uman, cerințele Lui. Legea rostește condamnarea în dreptul celor ce nu sunt implinitori ai preceptelor Lui. Dumnezeu nu va accepta nicio scuză pe care ar putea să o prezinte omul pentru a obține achitarea. Nu este în Lege nicio putere pentru a salva pe călcătorul Legii. Dar Hristos, Cel care S-a dat pe Sine Însuși ca să poarte păcatul lumii, este Mijlocitorul omului și Cel care iartă păcatul tuturor celor ce își mărturisesc păcatele și Îl acceptă pe El ca Mântuitor al lor. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” „Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har.”

Ultimele șase precepte ale Legii sunt cuprinse în aceasta: „Să iubești pe aproapele ca pe tine însuși.” Aceia care au nevoie de iubirea și simpatia voastră, să fie ajutați. E nevoie să strigăm zilnic către Dumnezeu, „zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule.” Și care va fi răspunsul? „Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi¹³⁸⁹, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

Atunci se va manifesta un spirit de bunătate, nu când și când, ci continuu. Se va produce o schimbare hotărâtă în atitudine, în comportament, în cuvinte și acțiune față de toți cei cu care veniți în contact în vreun fel. Nu veți prezenta în mod exagerat infirmitățile lor, nu îi veți plasa într-o lumină nefavorabilă. Veți lucra în felul lui Hristos, manifestând față de alții iubirea pe care a manifestat-o Hristos față de voi.

În loc să expuneți și să prezentați public greșelile cuiva în fața altora, veți depune eforturile cele mai răbdătoare pentru a vindeca și lega. „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.” Omul cu spirit aspru este neșlefuit, grosolan. Acesta nu este spiritual, nu are o inimă de carne, ci o inimă ca piatra ce nu poate fi impresionată. Singura lui speranță este să cadă pe Stâncă și să fie zdrobit. Domnul îi va pune pe toți aceștia în creuzet și îi va încerca prin foc, așa cum aurul este curățit în foc. Când va vedea că se reflectă în ei chipul Său, atunci îi va scoate de acolo; dar dacă se dovedesc că nu este în ei aur curat, atunci vor fi nimiciți ca zgura.

Domnul Își are ochii peste fiecare suflet. Toți sunt cumpărați cu sângele prețios al Fiului lui Dumnezeu, și în felul în care ne purtăm cu aceste suflete e nevoie să exercităm bunătate și îngăduință, așa cum am vrea ca și alții să se poarte cu noi. Dacă cei aflați în poziții de încredere nu exercită acest fel de influență, care este¹³⁹⁰ păzirea legii lui Dumnezeu, atunci, prin învățătura și exemplul pe care îl dau în afacerile lor, ei modelează sentimentele celor aflați în legătură cu ei și, dacă nu se pocăiesc, Domnul, în providența Lui, îi va îndepărta, iar rezultatul lucrării lor se va întoarce peste ei înșiși. Atunci când au semănat semințele, nu s-au gândit că va veni o vreme a străngerii roadelor. Să nu uităm niciodată că aceea ce seamănă omul, aceea va secera. E nevoie ca religia lui Hristos să ia în stăpânire întreaga ființă, și să dea forță și putere tuturor facultăților, reînnoind, curățind și purificând. Aceasta nu se manifestă prin paradă, prin cuvinte care răsună tare, ci este descoperită printr-o viață neegoistă, onestă.

Pentru ca nicio singură declarație din preceptele lui Iehova să nu fie evitată sau uitată, pentru ca să nu privim cu indiferență cerințele acestora, Dumnezeu declară că pentru toți cei ce calcă Legea, ele sunt o slujbă aducătoare de moarte. Consiliul cersesc, după ce pune sub acuzare

și dovedește vinovat pe călcătorul Legii, pronunță condamnarea lui, și nu este nimic în el însuși care să-l salveze de sentința și pedeapsa cu moartea. „Boldul morții este păcatul, și puterea păcatului este Legea.”

Scriu în mod special aceste lucruri în acest timp, pentru că drojdia neascultării și a încălcării preceptelor lui Iehova lucrează în multe minți, iar rezultatul este că inimile au nevoie să fie purificate, rafinate și sfințite, ca să poată fi vase pentru slavă. Avem nevoie să ne păstrăm starea de căință a inimii, și să spunem împreună cu Pavel, „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” „Prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintii, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este¹³⁹¹ zadarnică.”

Cuvintele ucenicului preaiubit să fie luate în considerare și practicate: Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu; și oricine iubește pe Cel ce L-a născut, iubește și pe cel născut din El.” Dacă toți ar vrea să ia aminte la aceste cuvinte și să se supună lor, am vedea în instituțiile noastre o altă stare de lucruri. Sufletele lucrătorilor ar fi înconjurată de o atmosferă sănătoasă, ca un parfum prețios, o mireasmă de viață spre viață. „Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele; pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii, este credința noastră.” „Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu” și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu pe care nu-l vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său.”

Am fost chemată să aud vocile ridicate în hotărârea de a lua decizii împotriva unuia și altuia dintre cei care sunt aleși ai lui Dumnezeu și prețioși. Anumite lucruri în aceste persoane nu au fost pe placul bărbaților cu autoritate, iar cazul lor nu a fost tratat în acord cu Legea lui Dumnezeu, ci conform cu prejudecățile omenești. O, atât de mult din această lucrare a fost făcut de către oameni care nu au spiritul lui Dumnezeu, ci sunt cu adevărat agenți prin care Satana își poate face lucrarea lui!

B-10-1895

CĂTRE F.E. BELDEN

Dragă nepoate,

Sunt foarte bucuroasă pentru că Domnul vine în întâmpinarea ta acolo unde te afli, dar m-am întristat să citesc cuvintele prin care negi că ar fi fost vreun egoism în legătură cu faptul că ai plecat de la Editură, și mă învinuiești că aș spune că Domnul mi-a arătat anumite lucruri când de fapt mi le-ar fi spus cineva. Tot ceea ce are legătură cu problema înseamnă prea mult pentru mine, având în vedere relația ta cu mine, ca să spun prea mult legat de aceasta. Dar ți-am spus adevărul. Dacă tu îl negi, aceasta nu te va face corect. Cuvintele mele nu au avut nicio influență asupra ta când am fost la Minneapolis, și ele pot să nu aibă mai mult efect acum. Dar ți-am explicat cum înțeleg eu lucrurile.

Spiritul care te-a stricat la Minneapolis te-a însoțit în timpul slujirii tale la Biroul Editurii în Battle Creek. Confederația alcătuită tocmai din oamenii pe care acum îi condamni este cea care te-a condus să faci multe lucruri contrar cu principiile poruncilor lui Dumnezeu. Egoismul a fost țesut în felul tău de acțiune, și acesta este motivul pentru care astăzi nu mai ești în legătură cu Biroul Editurii. Mâna Domnului a fost în aceasta.

Știu că nu ai fost tratat în mod cinstit, altruist și creștinesc. Același spirit pe care confederația voastră l-a exercitat față de alții, a fost exercitat față de tine, și va continua să se manifeste până când influența purificatoare a Duhului Sfânt nu va face o schimbare decisivă în caracterul bărbaților care sunt în legătură acum cu lucrarea lui Dumnezeu. Administrarea

lucrării își va produce rezultatele. Spiritul lui Dumnezeu nu a avut stăpânire asupra ta și a lui Captain Eldridge pe când erați la Editură în Battle Creek. Voi ați vrut uneori¹³⁹³ să vă supuneți influenței Lui, și ați făcut lucruri drepte, dar ați vrut să faceți și lucruri care erau greșite, ceea ce sper că Duhul Sfânt vă va aduce aminte și vă va da adevărata pocăință pentru aceasta.

Cât despre faptul că m-ai făcut să sufăr, nu am niciun sentiment în ce mă privește. Suferința adusă peste sufletul meu s-a datorat faptului că tu și Captain Eldridge, împreună cu alții, ați îngrădit calea pentru ca solia lui Dumnezeu să nu poată ajunge la oameni. Aceste lucruri tu nu le-ai văzut în adevărata lor însemnătate. Ceea ce ai făcut, nu ai făcut împotriva mea, ci împotriva Mântuitorului meu, Cel care mi-a dat lucrarea de făcut. Tu trebuie să rezolvi cu Dumnezeu problema. Dar pentru că îmi scrii astfel de cuvinte ca acelea pe care le-am amintit, nu pot să cred decât că tu vezi lucrurile într-o lumină pervertită.

Dumnezeu să te ajute, dragul meu nepot, să faci o lucrare profundă și serioasă, ca să poți avea o legătură vie cu Dumnezeu, și apoi vei putea avea o legătură sigură cu oamenii care sunt la fel de supuși greșelii, ca tine. În ce privește infailibilitatea, niciodată nu am pretins-o. Dumnezeu singur este infailibil. Cuvântul Lui este adevărat, și în El nu este schimbare, nici umbră de mutare.

O salut cu drag pe Hattie, și pe tine. Am pus în plic copii ale unor scrisori, în care poți vedea că au fost date de ani de zile mărturii directe în ce privește nedreptatea practică de bărbații aflați în poziții de răspundere față de cei despre care au presupus că au greșit. Dumnezeu să aibă milă pentru orbirea lor.

O-65-95

CĂTRE O.A. OLSEN

Norfolk Villa, Prospect St., Granville, 19 iunie, 1895

Iubite frate Olsen,

Aș vrea să-ți vorbesc cu încredere, așa cum o mamă ar vorbi fiului ei. Mi-e teamă și tremur pentru tine; știu că în consiliile voastre ești în pericol să consimți la planuri care vin dintr-o judecată greșită. Dacă Domnul este în mijlocul vostru în ședințele de consfătuire, și privește rânduiala voastră, iubirea și teama voastră, tremurul vostru în fața Cuvântului Lui, atunci sunteți pregătiți să faceți lucrarea Lui fără egoism; dar El nu colaborează în nicio tranzacție nedreaptă.

După ce ți-am dat materialul ce ți l-am dat despre lucrăturile de la Editură (chiar înainte să plec din Battle Creek) cât a durat până când bărbații care erau muștrați și avertizați, să fie chemați împreună ca să li se facă de cunoscut mesajul pe care Domnul îl avea pentru ei? După luni de zile după ce ți-am încredințat acele cuvinte date de Dumnezeu, mi-ai scris că încă nu ai convocat părțile ca să le citești acele importante muștrări, avertizări și îndemnuri la precauție. Dacă mi-aș fi putut închipui că aceste lucruri vor fi neglijate în felul acesta, eu însămi le-aș fi prezentat înaintea lor, cu orice preț. Cât de mult din egoismul desfășurat după aceea, cât de mult din acționarea pe principii greșite, ar fi putut fi evitate, numai Domnul va descoperi la vremea potrivită.

Fratele meu pe care îl iubesc în Domnul, nu ești în siguranță dacă te legi atât de strâns de bărbați despre care știi că nu au o legătură vie¹³⁹⁵ cu Dumnezeu. Când am auzit despre acești bărbați, îndeosebi despre Captain Eldridge și A.R. Henry, că se depinde de ei și că sunt chemați să meargă în California și în alte localități, am știut că orbirea a lovit o parte din Israel. Iar acum, de când Capt. Eldridge și Frank Belden nu mai sunt la Editură, situația nu este mai bună în prea multe privințe. În adunările voastre de sfătuire, fiind în legătură cu bărbați despre care știi că nu stau în lumina clară, cum poți să te simți în siguranță să intri în confederația celor din lucrarea cu publicații? Tu trebuie să știi că aceasta înseamnă să pui mai multă putere în mâinile acestor bărbați, și să aduci orice instituție în subordine, ca să fie modelată după principiile care

stăpânesc la Battle Creek.

Dacă ai fi cu totul treaz față de aceste lucruri, ai vedea și ai ști că mustrarea lui Dumnezeu este de ani de zile peste acești bărbați cu răspundere, și cu toate acestea ei nu și-au umilit inimile, nu au fost convertiți și nici nu au mărturisit că s-au împotrivit soliilor pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său. Ei au arătat dispreț atât față de sol cât și față de solie, de când fraților Jones și Waggoner li s-a dat o lucrare specială de făcut pentru aceste zile din urmă. Ai auzit vreo mărturisire de pe buzele lui A.R. Henry? Ai auzit să fi recunoscut că a greșit pentru că s-a împotrivit luminii și soliilor pe care le trimite Dumnezeu? Capt. Eldridge și Frank Belden și-au mărturisit amândoi greșelile. D.T. Jones, când a fost despărțit de influența acestor bărbați, care s-au împotrivit luminii, și-a mărturisit greșeala de a fi rezistat Spiritului lui Dumnezeu. Ai tu vreo dovadă reală a pocăinței și convertirii¹³⁹⁶ lui A.R. Henry? Totuși, pui peste el mari responsabilități.

Responsabilitățile și administrarea afacerilor atât de importante, care înseamnă atât de mult pentru integritatea, puritatea și zidirea cauzei lui Dumnezeu, cere să se facă o selecție înțeleaptă a agenților lucrători. Atât timp cât ții oameni la editură, încredințându-le responsabilitățile cele mai importante, și totuși ei nu sunt în mod special conduși și disciplinați de Duhul Sfânt, tu nu dai nicio șansă lui Dumnezeu să lucreze pentru a umple golurile, ceea ce ar fi trebuit să fie făcut de mult timp.

Felul în care l-ai tratat pe fratele Littlejohn este scris în cărțile din cer, „Cântărit în cumpăna sanctuarului, și găsit prea ușor.” Felul în care l-ai tratat pe Frank Belden, oricare ar fi fost poziția sau meritele lui, este la fel scris în cărțile cerului, „cântărit în cumpăna sanctuarului, și găsit prea ușor”, fiind scris de același Veghetor care a notat umblarea regelui Babilonului.

Când timpul de testare a lui Belșatar s-a terminat, Domnul nu l-a mai protejat de rezultatul sigur al umblării lui. Dacă omul își bagă mâna în foc, va fi arsă: Domnul nu face nicio minune pentru a-l salva. Raționamentul după care gândesc mulți, cum că Dumnezeu ar trebui să împiedice anumiți oameni să facă anumite lucruri, este un raționament eronat. Dumnezeu trimite avertizări, îndemnuri și mustrări, ca să corecteze ceea ce este greșit, ca să justifice ceea ce este drept. Dumnezeu ar fi putut, în cea mai remarcabilă manieră, să-i împiedice pe oameni să facă ceea ce au făcut în consiliile lor de sfătuire, căci El poate distruge, și poate da viață.

Dar¹³⁹⁷ El a dat oamenilor libertatea de a alege calea pe care vor merge. Omul poate să se arunce într-o prăpastie sau în apele întunecate ale mării, și Dumnezeu nu va face o minune ca să-l împiedice. Dumnezeu nu a tras înapoi brațul lui Adam, și nu a făcut ca, prin constrângere fizică, să-i fie imposibil să ia din pomul oprit. Domnul spune, „să nu faci lucrul acesta rău.” Dacă omul alege să-și dea voința lui Satana pentru a face răul acela, atunci păcatul zace la ușa lui.

Desfășurarea lucrurilor la Battle Creek este, în anumite privințe, în afara rânduiei lui Dumnezeu și, dacă este lăsată să continue, va face ca toate lucrurile să fie pătate, mânjite și inacceptabile în fața lui Dumnezeu. Domnul a spus lui Adam, „dacă mănânci din rodul pomului cunoștinței, vei aduce în lume moartea și nenorocirea. Dacă ești ascultător față de cuvântul Meu, vei fi fericit și vei trăi pentru totdeauna. Dacă nu vei asculta, vei muri.” Nu Dumnezeu a dat naștere păcatului, dar i-a permis să apară. În conformitate cu mila care stă în natura Lui, l-a făcut pe om ca agent moral liber, ca să se arate înțelepciunea, iubirea și sfințenia lui Dumnezeu, precum și dreptatea tuturor actelor Lui. Dumnezeu a plănuit să facă din om un partener al Său. Dar dacă, la fel ca locuitorii lumii antediluviene, oamenii se conduc după propriile lor imaginații și plănuiri, ca și cum ar avea toată înțelepciunea, ei vor ajunge la același rezultat ca regele Babilonului. Ei au socotit fără Dumnezeu, și vor secera consecințele nebuniei lor. Să pui în poziții de răspundere oameni care au o dispoziție de a conduce arbitrar, ca un rege, întotdeauna este greșit, deoarece administrația lor va duce la rezultate sigure.

Atât fratele Littlejohn cât și Frank Belden – pe care nu i-am menționat¹³⁹⁸ ca fiind singurele cazuri ci, cazurile reprezentative, nu au fost tratați corect; ei nu au fost tratați așa cum

omul ar trebui să-și trateze semenul. Le-a fost permis să conducă unor oameni ale căror minți nu sunt în mod natural superioare minților acestor oameni, și ale căror inimi nu sunt drepte înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a fost glorificat prin umblarea lor. Principii greșite au constituit fundamentul pentru umblarea lor greșită.

Dumnezeu a făcut oamenii să fie ființe responsabile, și i-a pus în circumstanțe favorabile ascultării de voia Lui. În demnitatea bărbăției date lor de Dumnezeu, e nevoie ca ei să fie guvernați și stăpâniți de Dumnezeu însuși, nu de vreo inteligență umană din lumea noastră. E nevoie ca omul să recunoască tot timpul că Dumnezeu este viu și că El domnește; oamenii nu trebuie să fie niciodată stăpâni peste moștenirea lui Dumnezeu. Ei trebuie să înțeleagă faptul că „voi toți sunteți frați.” Prin chiar faptul că oamenii sunt agenți morali liberi, Dumnezeu ne învață să nu fim forțați sau constrânși să facem anumite lucruri, și ne mai învață că noi, ca ființe responsabile aflate în parteneriat cu Dumnezeu, trebuie să-L reprezentăm pe Dumnezeu în caracter. Trebuie să fim interesați de fratele nostru, de vecinul nostru, de toți cei din jurul nostru.

Prosperitatea copiilor noștri cere ca noi să dăm pe față atributele lui Dumnezeu în caracterul nostru. Copilul este al lui Dumnezeu, prin creație și prin răscumpărare. În acești micuți nu trebuie să fie permisă nicio purtare rea; niciun exemplu rău, în cuvânt, în spirit sau în acțiune, nu trebuie să fie văzut în părinți, ca să fie reprodus în copil. În același fel, la o scară mai mare, este cu bărbății aflați în poziții de răspundere sacră; ei nu trebuie să arate spiritul lor în viețile lor, ei nu trebuie să umble în lumina scânteilor din focul aprins de ei¹³⁹⁹, și să dea pe față dispoziția de copil din cauza faptului că nu posedă stăpânire de sine. Omul matur trebuie să fie un om cu talentele date de Dumnezeu și cu abilitățile dezvoltate, pentru a fi folosite în slujirea lui Dumnezeu. El ar trebui să înțeleagă că nu lucrează pentru el însuși, ci pentru beneficiul ființelor omenesti din jurul lui. Dacă omul este neglijent și se dezlipește de Isus, izvorul tăriei și eficienței lui, atunci lucrează întotdeauna, în oarecare fel, în rândurile lui Satana. El cedează ispitelor, în acord cu ideile lui pervertite, iar cursul acțiunii lui va fi reprodus în copiii lui, și prin ei, în generațiile viitoare. Atunci, nu ar trebui ca oamenii să simtă responsabilitatea care este pusă peste ei, de a se purta cu mințile oamenilor în felul în care se poartă Dumnezeu cu ei? Realitățile pe care Dumnezeu le-a prezentat în cuvântul Său, ar trebui să-i facă pe oameni să le fie teamă să împărtășească odraslelor lor atributele lor de caracter nesfîinite. Este în interesul copiilor care le-au fost dați în ocrotire, ca ei să trăiască serioși, neprihăniți și evlavioși în acest veac rău.

Ceea ce în felul în care ne tratează Dumnezeu poate să pară vitregie, în realitate este îndurare la fiecare pas, trezind natura mai înaltă, și provocând scârbă față de păcat și nedreptate, conducându-ne să ne păzim de practici egoiste, de șiretenie și nedreptate, de orice trăsătură defectuoasă de caracter. Dacă oamenii ar vrea să trăiască atributele lui Dumnezeu, nu ar avea conștiința dureroasă a faptului că transmit tendințe rele și trăsături de caracter rele copiilor lor, care vor fi reproduse în copiii lor, transmitând astfel relele pe care ar fi trebuit să le reprime. Abia am atins aceste puncte acum, dar sper să scriu¹⁴⁰⁰ mai pe larg cu altă ocazie.

Te-a sfătuit Domnul să pui la cale diferite mijloace prin care să lucrezi asupra minților umane și să le controlezi? Nu, îți spun că nu. Cazul fratelui Littlejohn a fost administrat rău în mod straniu. El a apelat la mine ca să pun lucrurile în ordine, dar nu am făcut nimic pentru asta; încă nu era vremea. Felul în care l-ai tratat, a fost cu totul greșit. Poartă semnătura adversarului sufletelor. Felul în care l-ai tratat pe Frank Belden în lucrarea lui, nu a fost corect; este foc străin, nu foc aprins de Dumnezeu. Acest fel de administrare trebuie să ia capăt, altfel Dumnezeu va lucra într-un fel care nu va fi plăcut celor care au făcut lucrarea aceasta. Bărbații aceștia nu au fost drepti, ei au avut nevoie de conducere judicioasă, dar cei care au încercat să-i conducă au nevoie ei înșiși să fie conduși.

Oare planul pe care l-ai făcut în ce privește Gospel Primer are aprobarea lui Dumnezeu? Nu; principiul pe baza căruia ai acționat este greșit. Lui Dumnezeu trebuie să I se dea o slujire individuală, nu una controlată de oameni sau de vreun grup de oameni. S-au făcut mișcări care înseamnă mult în avanposturile lor. A fost dat un exemplu de către oameni care slujesc acolo

unde nu ar trebui să fie, și care strică conferințele voastre. Președinții Conferințelor sunt îmbibați de spiritul de a conduce, de a cere oamenilor să se aplece înaintea judecății lor, iar dacă cineva refuză, purtarea lor față de aceștia este de așa natură încât umple cerul de indignare.

Cum să poată Dumnezeu mișca bisericile să contribuie cu mijloacele lor pentru care au muncit, ca să fie manevrate de oameni care sunt mulțumiți de sine, egoiști, și atât de aroganți și poruncitori încât Dumnezeu privește la ei cu neplăcere? Instituțiile¹⁴⁰¹ noastre au nevoie de curățire așa cum a avut nevoie templul când Hristos a fost pe pământ. Omul domnește peste conștiințele oamenilor, omul dictează semenilor săi ca și cum ar fi Dumnezeu. Peste tot, în tot câmpul, același spirit strică inimile cu aceleași scopuri înguste și egoiste. Reacțiunea trebuie să apară, și cine va pune atunci lucrurile în ordine? Isus spune, „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”

Principiile curate ale casei de editură nu au fost menținute cu dârzenie. „Și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de nici un ajutor!” (citește Ier. 2:11-14, 21,22,34.)

Principiile manifestate în tratarea indivizilor, în restricționarea și reprimarea lor, nu sunt după gândul și spiritul lui Dumnezeu. El nu va încuviința acest fel de lucrare ce iese din mâinile voastre. El nu vrea ca lucrarea și cauza Lui să poarte semnul nedreptății vreunui om. Repet avertizările. Asigurați-vă că dați pe față religia iubirii, nu a bigotismului. Lăsați lumina voastră să lumineze înaintea oamenilor pentru ca ei, văzând faptele voastre bune, să slăvească pe Tatăl vostru care este în cer. Dacă voi continuați să înaintați pe calea pe care ați mers în felul în care ați tratat moștenirea lui Dumnezeu, va fi produsă în curând o așa stare de lucruri încât Dumnezeu va face să se vadă nebunia și lipsa de neprihănire a oamenilor.

Nu ar trebui să fie susținuți și sprijiniți în slujbe sacre bărbați care coboară la nivelul lumii, și trag steagul¹⁴⁰² adevărului după ei. În numele lui Isus Hristos din Nazaret cer ca spiritul și maximele lumii, asemănările ei, principiile ei, să nu strice bisericile. Să fie discreditate principiile cerului, ca în zilele lui Noe? Oare cel care se depărtează de rău să ajungă o pradă pentru oamenii șireți, critici, urzitori de intrigi? În ultima lucrare, ultima influență și ultima avertizare adresată lumii, să dăm noi trâmbiței un sunet nesigur? Este trasată o linie clară, adâncă și largă de către Dumnezeul cel veșnic, între filozofia lumească și principiile neegoiste, neschimbătoare, ale dreptății, neprihănirii și echității.

Slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie tratați ca slujitori ai Conferinței, ca să fie legați și dezlegați după placul acesteia. Dumnezeu este dezonorat, și este momentul să vă opriți. Oamenii care trăiesc lecțiile lui Hristos în viața practică, sunt împreună lucrători cu El. Omul care acționează după principii lumești, slujește altui stăpân. Cele două clase nu se îmbină una într-alta în mod imperceptibil, ca culorile din curcubeu. Asemănarea cu Hristos și atributele satanice sunt la fel de distincte, după cum miezul nopții este în contrast cu miezul zilei. Creștinii diferă de cei lumești în natură, în gusturi, în purtare. E nevoie să fie citite cuvintele profetului Maleahi, avertizările să fie luate în seamă, și instrucțiunile să fie practicate. De la primul cuvânt până la ultimul, cartea aceasta ar trebui să fie vela corăbiei lecției noastre, în viața din cămin, în biserică și în fața lumii. Dumnezeu vă cheamă, „Până când veți sta între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, slujiți Domnului, iar dacă Baal este, atunci slujiți-i lui.” (KJV) Dumnezeu nu va aproba și nu va binecuvânta pe cei cu autoritate din Battle Creek, ca să întoarcă lucrurile cu josul în sus, îndepărtându-se¹⁴⁰³ de credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Citește Mal. 3:3. Tot capitolul ar trebui să fie studiat. Citește te rog și 1Samuel 2:12-17. Dacă stoarcerea practică de fiii lui Eli a fost păcat înaintea lui Dumnezeu, cum este în ochii unui Dumnezeu sfânt păcatul oamenilor egoiști care au acceptat 30\$ pe săptămână pentru munca lor? Unde se vede practica tăgăduirii și jertfirii de sine a lui Hristos? Ce exemplu a fost dat la inima lucrării în Battle Creek? Este un exemplu de devoțiune și jertfire de sine, care poate fi urmat în siguranță de alte instituții ca unul vrednic de urmat?

Dumnezeu a testat oamenii, le-a testat devoțiunea, principiile. Cei care au strâns cu râvnă tot ce au putut prinde, au dat pe față adevărata stare a inimii lor. Unii au fost foarte zeloși

pentru ca alții care se angajează în lucrare la fel de serios ca ei, de abia să aibă șansa de a lucra liber cu abilitățile date lor de Dumnezeu; totul trebuie să vină sub conducerea partidelor care și-au pus în evidență dorința de a avea tot ce este posibil să strângă spre avantajul lor înșiși. Domnul vede toate acestea. Slujește El împreună cu un așa spirit? Nu, chiar nu. Vă spun, frații mei, o parte din Israel a căzut în împietrire (în orbire – KJV). Am capitole întregi despre conducerea aceasta greșită, dar mă abțin.

Frate Olsen, mi-ai spus că ai citit Comitetului ceea ce am scris în legătură cu faptul că ai șezut și ai ascultat hotărârile luate care însemnau opresiune în dreptul altora, fără să spui niciun cuvânt de mustrare¹⁴⁰⁴, și că prin aceasta te-ai făcut vrednic de tras la răspundere pentru ele, întrucât le-ai aprobat prin tăcerea ta. Cum poți să simți că slujești lui Dumnezeu când trimiți bărbați neconsacrați în călătorii lungi ca să rezolve treburi în legătură cu cauza, afirmând astfel în mod virtual, „aceasta este forța pe care mă sprijin, aceștia sunt bărbații în care pot să mă încred, a căror integritate este fermă; ei au aceleași principii ca mine.” Bărbații aceștia avansează tot mai îndrăzneți, ca și cum nimeni nu ar avea curajul să le spună, „De ce faceți așa?” Acesta este motivul pentru care depinzi atât de mult de A.R. Henry, Leroy Nicola și alții pe care i-aș putea numi, și care în timp de criză vor fi de partea cea rea? Ce motiv ai să crezi că Domnul împărtășește înțelepciune divină oamenilor care au dovedit că nu au nicio legătură spirituală cu El?

Cât de multă încredere au astfel de oameni în faptul că tu crezi lumina pe care Domnul a dat-o poporului Său, dacă faci fără efect toate avertizările date? De ce s-a ținut David de Ioab, cu toate că știa că nu era un om care să iubească sau să se teamă de Dumnezeu? Pentru că Ioab s-a legat el însuși de David ca un om de o fidelitate neclintită, gata să facă tot ce spunea David. Dar a fost omul aprobat de Dumnezeu? Nu. David a lăsat lui Solomon de făcut o lucrare pe care ar fi trebuit să o facă el însuși, aceea de a condamna relele. David a spus despre Ioab, „să nu lași ca perii lui cei albi să se pogoare în pace în locuința morților.” Totuși, în aparență, viața lui a fost legată de cea a lui Ioab.

Domnul mi-a prezentat aceste lucruri în multe feluri.

Te rog¹⁴⁰⁵, nu merge pe o cale care va slăbi încrederea poporului în judecata și în dreptatea ta, și în faptul că te porți cinstit și corect și cu cei mai slabi dintre sfinții de pe pământ.

Domnul a permis bărbaților de la Review Office să aibă ocazia de a dovedi ce fel de caracter vor dezvolta. Ei au arătat pe față faptul că nu pot rezista ispitei de a jefui pe Dumnezeu, înțelegându-se să ia din tezaurul Său tot ce pot apuca; unii erau gata să primească chiar mai mult decât au primit. Ei știau că așa ceva este nedrept și necinstit; sunt ei tot așa de doritori ca alții să aibă măcar ceea ce le este datorat, deoarece Dumnezeu le-a dat abilitate, tact și capacitate mentală? Nu, nu; ei vor să-i facă pe aceștia să contribuie la tezaur cu orice talent posibil de abilitate de a strânge mijloace care să fie investite pentru înaintarea lucrării! Tactul pe care îl au ei în acest fel de jaf, este mare. Ei se simt autorizați să accepte un salariu mare pentru munca lor, în timp ce pe alții îi strâmtorează, lipsindu-i de ocaziile și mijloacele pe care Providența le-a pus la dispoziție ca ei să lucreze ca instrumente ale Lui, care duc lucrarea înainte. Dumnezeu spune, „urăsc răpirea adusă ca jertfă.” (Isaia 61:8 – KJV) Oamenii care socotesc că propriile lor suflute au valoare, prin harul lui Dumnezeu se vor păzi față de cea mai mică urmă de necinste în purtare, față de cea mai mică apropiere de practicile nesfinte ale lumii, practici care predominau în zilele lui Noe și în zilele lui Lot. Otrava lucrează de mult timp, și ceilalți beau din cupă. Trezește-te, frate Olsen, trezește-te.

Mi-au¹⁴⁰⁶ fost prezentate aceste lucruri: dacă cineva este mișcat de Duhul lui Dumnezeu să publice o carte adaptată să suplinească o nevoie, să ducă la înaintarea adevărului, spiritul egoist care a fost manifestat de ani de zile de bărbații cu răspundere de la casa de editură va lucra până când cartea va fi adusă sub controlul lor, și ei vor conduce lucrurile așa încât tot profitul să-l absoarbă ei înșiși, iar cel care a pregătit cartea este lipsit tocmai de ceea ce Domnul a plănuțit ca să aibă pentru a face o anumită lucrare în viața Lui. Acesta nu va fi ultimul dintre astfel de șiretlicuri. Începutul nu este sfârșitul. Dumnezeul care Și-a dat viața Lui pentru lume,

are instrumente pe care le va folosi, instrumente despre care tu și colaboratorii tăi aveți prea puțină idee. Când Domnul Își pune mâna la lucru, atunci oamenii să-și ia mâna de pe chivot. Am fost făcută să sufăr profund în multe feluri, din cauza spiritului care predomina cât timp am fost la Battle Creek. Noapte după noapte Domnul mi-a prezentat ceea ce avea să urmeze. Ședințele de consfătuire nu erau de așa natură încât să inspire încredere în unii dintre bărbații conducători; ei au părut să fie foarte hotărâți și foarte zeloși. Domnul Isus a privit asupra unora dintre astfel de adunări, cu o dezaprobare amestecată cu durere.

Același spirit care a condus la calea de acțiune care a fost urmată față de mine, a rămas viu, și a fost descoperit și față de alții. Noi știm că Dumnezeu nu are plăcere să vă luați atâta libertate de a încadra indivizii în termenii pe care i-ați stabilit în ședințele voastre. Dumnezeu nu lucrează împreună cu oamenii care își desfășoară planurile lor ca să câștige control peste orice lucru. Domnul vrea ca instituțiile Lui¹⁴⁰⁷ din diferite părți ale lumii să aibă o legătură de unire cu alte instituții. Dar nu trebuie ca una să le înghită pe celelalte. Fiecare trebuie să-și păstreze propria individualitate, iar cele mai slabe, să primească ajutor din partea instituțiilor care au veniturile cele mai mari. Bărbații care conduc lucrurile în Battle Creek au mult de învățat în această privință. Dumnezeu spune, „milă voiesc, nu jertfă.”

Există o dispoziție de a apuca totul, de a distruge individualitatea și de a ignora faptul că fiecare trebuie să dea socoteală în mod individual. Totuși nu este nicio confirmare pentru aceasta. Se introduce o stare de lucruri după modelul oamenilor, și nu după rânduiala Domnului. Atunci când adevărul devine un principiu statornic în suflet, vom vedea împlinindu-se cuvintele profetului care zice: În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul, și pustietatea va înflori ca trandafirul.

Am avut experiență în lucrarea lui Dumnezeu. Au fost vremuri când inamicul a venit cu mare putere ca să distrugă: ceas de ceas bărbații credinței au fost nevoiți să depindă de binecuvântările care veneau de la Dumnezeu. Marele subiect care îi interesa, era cum să salveze sufletele celor ce erau pe cale să piară. Marele plan de mântuire a atras oamenii împreună, în unitate și iubire. Relațiile sociale spirituale dintre ei erau folositoare. Iubirea Răscumpărătorului, precum și căile și mijloacele prin care puteau fi salvate sufletele amenințate cu pierzarea, era povara inimilor lor. Sfințenia, precum și Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre, acestea erau subiectele de interes. Citește Mal. 3:16,17.

J-35a-1895

CĂTRE C.H. JONES

Cooranbong, N.S., 8 iulie, 1895

Iubite frate Jones,

Aceasta este o scrisoare către Edson, e tot ce pot să trimit în America cu această poștă. Mi-ar plăcea tare mult să te văd și să vorbesc cu tine, dar aceasta nu se poate. Te rog să ai grijă ca această scrisoare să fie copiată și trimisă fratelui Olsen, sorei Ings, fratelui Lockwood, fratelui Harper și una mie, iar originalul să-l trimiți lui Edson.

Ne bucurăm să vă spunem că perspectiva este bună aici. Nu cunosc niciun loc, oriunde am căutat, care să aibă atât de multe înlesniri favorabile și avantaje, ca locația aceasta din Cooranbong. Terenul împrejmuit este exact ceea ce au nevoie studenții pentru sănătatea lor fizică. Cei care au venit aici slabi și palizi, acum sunt rumeni și viguroși, și au un apetit bun. Nu se folosește niciun fel de carne, și cu toate acestea toți lucrează din greu și, după cum spune fratele B., se înaintează tot așa de mult ca și cum tot timpul lor ar fi acordat pentru studiu. Pământul a fost săracit. El va produce roade. O parte din pământ este sărac, și la fel am găsit și în alte părți pe care le-am vizitat; aici este și pământ bun, și pământ slab. Până acum nu s-a acționat pe baza luminii ca școlile noastre să aibă munca manuală inclusă în program. Domnul a știut că putea să-l educe mai bine pe Adam dându-i o ocupație, și Domnul poate impresiona

mai ușor mințile omenești dacă le dă ceva de făcut.

Tocmai m-am întors de la cea de a doua adunare din dimineața aceasta, cea de la ora șase. Ieri au fost prezenți douăzeci și șase, iar astăzi douăzeci și patru. Azi noapte a înghețat tare, iar în dimineața aceasta pământul este alb. Domnul a revărsat binecuvântarea Lui peste mine dându-mi putere în rugăciune, și Duhul Sfânt S-a odihnit peste mine. Cu toții am fost încurajați și binecuvântați. Au fost rostite paisprezece mărturii bune, după ce le-am vorbit clar și țintit¹⁴⁰⁹ arătându-le ce pot să fie ei și ce pot să facă pentru Domnul, cooperând cu El în marea lucrare de muncă altruistă, în căutarea de a salva sufletele care pier fără Hristos. Domnul mi-a dat cuvinte pe care să le rostesc, am lăudat pe Dumnezeu pentru Duhul Lui cel Sfânt care convinge, convertește, dă mângâiere și binecuvântează. Apoi am avut privilegiul de a asculta paisprezece mărturii. Domnul își va face partea, dacă agentul uman se va supune controlului exercitat de Spiritul Sfânt. Dacă noi ne consacram lui Dumnezeu cu trup, suflet și duh, El va face întocmai așa cum a spus: va fi găsit de toți cei ce-L caută cu stăruință. Având prezența și binecuvântarea lui Dumnezeu, ne vom folosi cu siguranță talentele. Am căutat să-i impresionez pe tineri cu gândul că Dumnezeu a făcut toate proviziile. Că ei, în mod individual, trebuie să fie găsiți în Hristos, să nu fie găsiți în lipsă cu nimic. O rugăciune umilă, abia îngăimată, dacă este înălțată în credință, și dacă este adresat un apel păcătosului, dacă este plină de iubire, chiar dacă nu este în mod evident și critic corectă în limbaj, dacă în ea este văzut spiritul lui Isus Hristos, este cu totul acceptabilă în fața lui Dumnezeu. În mod individual putem, dacă vrem, să fim o putere pentru Dumnezeu, dacă inimile noastre sunt pline de căință, blânde și smerite. Lumina și adevărul nu pot să crească pentru noi, decât dacă le lăsăm să lumineze.

Iubite frate Jones, este nevoie ca Pacific Press să stea în Dumnezeu, fără să fie supusă niciunei puteri omenești de control, în acțiunile ei. Voi nu trebuie să aveți impresia că trebuie să căutați aprobarea celor cu autoritate din Battle Creek dacă să urmați o anume linie în lucrare sau nu, despre care aveți convingerea că trebuie să o faceți. În fața Domnului trebuie să fiți voi răspunzători. Toată lumina care mi-a fost dată până acum de Dumnezeu arată că instituțiile care sunt în afară de Battle Creek nu trebuie să fie absorbite de Battle Creek. Aceasta ar vătăma ambele părți. Fiecare parte trebuie să stea în armonie una cu cealaltă, totuși să-și păstreze individualitatea în acțiune, fiind răspunzătoare față de Dumnezeu și numai față de El. Dacă una urmează o cale de acțiune egoistă, sau de a absorbi totul prin mijloace drepte sau nedrepte, vocea mea nu poate sta în tăcere. Voi fi auzită, căci Dumnezeu mi-a dat¹⁴¹⁰ cuvântul Lui. Eu privesc consolidarea în unitate, în ajutorare reciprocă, ca pe un principiu sănătos, dar nu dau și nu pot să-mi dau influența pentru o consolidare prin contopirea instituțiilor într-o singură mare instituție, și aceasta să fie cea din Battle Creek, puterea care pune în mișcare, vocea care dictează și îndrumă. În a face așa, eu văd că este pericol. Sunt sigură, după lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, că bărbații, unii dintre cei mai importanți manevranți la Battle Creek în comitete, mai întâi au nevoie să mărturisească lui Dumnezeu faptul că au respins pe soli și solia pe care El a trimis-o. Apoi vom vedea totul stabilit după modelul Duhului Sfânt, și nu după mintea bărbaților imperfecti care nu se află sub stăpânirea lui Dumnezeu. Te avertizez să nu mergi pe urmele lor; căci Dumnezeu este în controversă cu ei și nu va sluji planurilor lor egoiste, nici nu va accepta jefuirea adusă ca jertfă. Ceea ce ei pe nedrept cer pentru ei înșiși, sunt foarte geloși să acorde și altora. Dumnezeu urăște lăcomia, care este idolatrie. Îți spun în temere de Dumnezeu, stai în Dumnezeu ca să faci voia Lui, ca să păzești căile Domnului, să faci dreptate și judecată. Să nu trădezi încrederea sacră, căci aceasta fac unii din cei aflați în poziții de răspundere la Battle Creek. Umblă umil și blând în fața lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu vede cea mai mică nedreptate față de vreunul dintre copiii Săi, va pedepsi aceste lucruri. În felul în care i-au tratat pe unii, ei nu au făcut așa cum trebuiau să facă. Ei au apucat cu lăcomie fiecare dolar posibil (dobândit prin talente date de Dumnezeu), spunând, „o facem pentru cauza lui Dumnezeu.” Acest fel de purtare, Dumnezeul îl detestă; motivul este că în felul acesta El este reprezentat greșit, dezonorat, iar sufletele sunt puse în pericol dacă nu chiar ruinate, din cauza spiritului lor apucător, natural și cultivat, de a se scoate pe ei înșiși în evidență. Ei au nevoie de inimi și caractere noi, înainte ca planurile și proiectele lor să poată fi

adoptate în siguranță. Domnul Dumnezeu este stăpânitor peste lume, domnitor peste supușii Lui.

Dumnezeu ar fi vrut ca Pacific Press Publishing House să fie liberă și curată, neîmpiedicată de nicio putere. Dumnezeu ar vrea ca fiecare dintre instituțiile Lui să se ridice deasupra atmosferei înghețate în care stă agentul omenesc dacă este lăsat în voia lui însuși. Fiind înclinat să trăiască și să respire, el trebuie să trăiască și să respire în¹⁴¹¹ atmosfera sfântă, curată, dătătoare de viață, a cerului, căci altfel sentimente, planuri și hotărâri vor împovăra și vor stânjeni mișcările noastre de înaintare cerească. Nu pot scrie mai mult, dar celui înțelept un cuvânt îi este destul. (Trimite-mi o copie a acestei scrisori).

Te salut cu mult drag pe tine și familia ta
Ellen G. White

K-45-1895

CĂTRE J.H. KELLOGG

Cooranbong, N.S.W., 15 iulie, 1895

Iubite frate,

Am primit scrisorile tale pe 14 iulie, și le-am citit cu mare interes. Mă bucur întotdeauna să aud vești de la tine despre familia ta și despre instituția în care porți responsabilități altfel decât cele comune. Unica ta siguranță stă în a asculta de cuvântul lui Dumnezeu, în a umbla în lumina Feței Lui. Inamicul, în mod continuu, născocoște planuri prin care să poată obține avantaje asupra noastră, iar noi avem nevoie să acordăm o atenție foarte strictă fiecărei avertizări pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Dacă slujitorii lui Dumnezeu, care în trecut au fost purtători ai stindardului, ar fi umblat pe căile trasate de Dumnezeu, L-ar fi onorat mai mult pe Dumnezeu, și ar fi fost tot mai folositori. Unii dintre cei ale căror voci au fost aduse la tăcere în moarte, ar fi putut trăi ca să avertizeze, să îndemne, să sfătuiască. Dacă fratele Butler ar fi ascultat avertizările, îndemnurile stăruitoare ale Duhului lui Dumnezeu, dacă ar fi umblat după sfatul dat lui de Dumnezeu, acum ar fi fost plin de tărie și eficiență. Atunci când oamenii îi educă pe oameni să se sprijine pe oameni, să privească și să se încreadă în oameni, când dictează altora ce să facă și ce să nu facă în scris sau prin viu grai, atunci își educă frații să se sprijine pe braț de carne, să-și pună încrederea în oameni, și să dea slavă omenescului în loc să slăvească pe Dumnezeu. Dar Domnul vrea ca ochii noștri să fie îndreptați numai spre slava lui Dumnezeu. Noi suntem în siguranță numai dacă Îl înălțăm pe Isus, și dacă vorbim cu cuvinte de laudă despre excelența Lui. Isaia spune, „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia¹⁴¹³ va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor.”

Suntem în pericol ca oamenii să primească sfatul oamenilor, măcar că făcând așa leapădă sfatul lui Dumnezeu. O, câte lecții trebuie să învețe cu toții înainte să înțeleagă că Dumnezeu nu vede așa cum vede omul! Domnul spune, „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.” Ori va avea loc o reformare hotărâtă în mijlocul poporului lui Dumnezeu, ori El Își va întoarce fața de la ei.

Dr. Kellogg, este nevoie de veghere continuă, ca să nu fie îngrămadită clădire lângă clădire, și să nu fie stocate avantaje peste avantaje, la Battle Creek. Mijloacele care sunt cheltuite în felul acesta vor mărturisi împotriva lor. Ar trebui să-ți folosești judecata cu înțelepciune și să împrăștii influența care se centrează la Battle Creek, și să faci să se

răspândească lumina pe care ți-a dat-o Dumnezeu. Binecuvântați sunt cei care seamănă de-a lungul apelor. Cu cât investiți mai multe mijloace la Battle Creek, cu atât va fi mai mare cererea de a investi mai mult, dar aceasta nu este după orânduiala lui Dumnezeu și, înainte să treacă prea mult timp, greșeala de a centra interesele la Battle Creek se va vedea evident. Avantaje strânse în Battle Creek înseamnă destituirea altor locuri; căci alte localități¹⁴¹⁴ sunt jefuite de mijloacele care se cheltuiesc în Battle Creek. Banii ar trebui să fie investiți în instituții în altă parte, pentru întemeierea sufletelor în adevăr și pentru a se asigura pentru ele case de închinare. Dacă adăugăm clădire lângă clădire, nu încurajăm neglijarea altor câmpuri? Dumnezeu a scos în evidență faptul că este datoria celor din Battle Creek să ajute instituțiile din alte părți. Ca administratori înțelepți ai mijloacelor, ar trebui să vă împărțiți forțele și să difuzați puterile influenței voastre pentru a ajuta celor care nu cunosc pe Dumnezeu așa cum este El. Câte orașe și sate sunt lăsate în neglijare completă? Vă faceți rău vouă înșivă dacă vă îngrămădiți astfel laolaltă. Când în pepinieră pomii sunt prea îngrămădiți unii în alții, nu pot crește sănătoși și viguroși. Faceți loc, puneți plantele în mai multe locuri, și lucrați cu un scop. Faceți cunoscută lumina cea prețioasă celor ce sunt în întuneric. Noi nu suntem nici pe jumătate treji ca să înțelegem valoarea sufletelor pentru care a murit Hristos. Mijloacele ce se cheltuiesc pentru înmulțirea avantajelor voastre la Battle Creek, care oricum sunt prea multe și au trecut dincolo de limitele rezonabile, ar trebui să fie folosite pentru întemeierea de stații misionare în alte locuri. Ar trebui să vă lărgiți planurile și să vă extindeți câmpul operațiunilor voastre. Ar trebui să vă răsați pomii și să le oferiți loc ca să crească. Domnul cere asta de la voi. Aveți o supraabundență de facilități și ar trebui să trimiteți bărbați înțelepți în orașele și satele care încă nu au avut ocazia de a auzi Evanghelia. Alegeți bărbații cei mai buni care sunt disponibili, și oferiți-le ocazia de a fi purtători de griji și de poveri. Oferiți-le ocazia de a-și dezvolta¹⁴¹⁵ talentele pe care nu au fost încurajați să le folosească în trecut. Oferiți-le un loc în care să-și poată folosi abilitățile date lor de Dumnezeu, de a-i chema pe păcătoși la pocăință, atât prin învățătură, cât și prin exemplu. Lăsați oameni care au dovedit că Îl iubesc pe Dumnezeu, să aibă ocazia de a face ceva pentru El. Toată predicarea din lume nu-i va face pe oameni să simtă mai profund primejdia sufletelor care pier în jurul lor. Nimic nu va trezi spiritul misionar, zelul jertfitor de sine, ca faptul de a merge în câmp și de a căuta să se ajungă la cei ce sunt în întuneric. Pregătiți lucrători să meargă la drumuri și la garduri, și nu vă folosiți facilitățile ca să chemați bărbații și femeile la marele centru, încurajându-i să-și părăsească bisericile ce au nevoie de ajutorul lor. Oamenii trebuie să învețe să poarte responsabilități. Nici unul dintr-o sută dintre noi, nu face nimic altceva în afara activităților lumești, vremelnice și comune.

Să fie trimise la lucru forțe care să desțelenească terenuri noi, să pună bazele unor interese noi și vii oriunde se găsește deschidere. Oamenii să învețe cum să se roage serios, scurt și la obiect. Să învețe să vorbească despre Răscumpărătorul lumii, să învețe cum să înalțe Omul de pe Calvar mai sus și tot mai sus. Răsați pomii afară din pepiniera voastră. Dumnezeu nu este glorificat prin centrarea unor astfel de avantaje imense într-un singur loc. E nevoie de grădinari pricepuți care să răsaască pomii în diferite localități, și să le dea avantajele necesare ca să poată crește. Este o datorie clară aceea de a merge în regiunile în care încă nu s-a pătruns. Regrupați lucrătorii care au zel misionar adevărat, și lăsați-i să meargă să difuzeze lumina și cunoștința, aproape și departe. Să ducă principiile vii ale reformei¹⁴¹⁶ sanitare în comunitățile care sunt în mare măsură ignorante în ce privește ceea ce au de făcut. Bărbați și femei să predea aceste principii claselor care nu pot avea avantajul marelui Sanatoriu de la Battle Creek. Este o realitate faptul că adevărul cerului a ajuns în atenția a mii de oameni prin influența Sanatoriului, totuși este de făcut o lucrare care a fost neglijată. Au fost cheltuiți bani pentru sporirea facilităților la Battle Creek, măcar că Domnul a vrut ca aluatul să fie introdus în toată făina, pentru ca toată să dospească. În loc de a lipi clădire de clădire la sanatoriu, ar trebui ca în acest timp să aveți multe instituții total echipate și în stare de funcționare, în alte locuri.

Există bărbați care au fost mult timp în legătură cu Sanatoriul, bărbați care întotdeauna vor fi umbra altcuiva dacă vor fi reținuți aici, dar care, dacă le-ar fi permis să se sprijine pe

propria lor judecată, ar putea sta pe picioarele lor, ar deveni gânditori profunzi, capabili să dea un sfat înțelept. Lăsați ca acești oameni să aibă ocazia de a învăța să poarte responsabilități în puterea lui Dumnezeu. Ei vor dobândi experiență, vor dezvolta capacitatea de a atinge clasele superioare, și să întâmpine pe oameni acolo unde sunt. În loc să trimiteți bărbați și femei din Battle Creek, așa cum a poruncit Dumnezeu prin mărturiile vădite care au fost date, ați consacrat mii de dolari sporirii facilităților voastre. Întărind lucrarea în Battle Creek, aveți cerință de mai multe înlesniri și de mai mulți muncitori, dar trebuie să aibă loc o trezire. Bărbați și femei trebuie¹⁴¹⁷ să fie echilibrați în mod mai uniform. Noi nu trebuie să lucrăm doar într-o parte, ci în toate părțile.

Suntem încurajați la vederea lucrării ce se face în Chicago și în încă câteva locuri. Dar marea responsabilitate ce s-a centrat la Battle Creek trebuia să fie împărțită de ani de zile. Poate că privești cu mare satisfacție la dezvoltarea rapidă a Sanatoriului din Battle Creek, dar Dumnezeu nu privește la el cu aceeași aprobare cu care privești tu. Dacă ar fi fost ridicate instituții în alte localități, dacă oamenii ar fi fost autorizați să poarte responsabilități, ar fi fost mult mai multă tărie și precizie în lucrare, și ne-am fi mișcat mult mai în acord cu gândul și cu voia lui Dumnezeu decât o facem acum. Așa cum este acum, puțini sunt cei care poartă responsabilități grele. Doar câțiva, exercită o influență ce are putere de stăpânire peste administrarea lucrării de aproape și de departe, și totuși unii dintre aceștia au nevoie să fie convertiți. Hristos le spune acestora așa cum i-a spus lui Nicodim, „trebuie să vă nașteți din nou.” „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” El i-a mai zis, „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?” Mulți sunt stăpâniți de un spirit care nu seamănă cu cel al lui Hristos. Ei nu au învățat încă în școala lui Hristos, lecția blândității și umilinței inimii. Viețile lor nu sunt modelate după asemănarea divină. An după an, ei poartă responsabilități de orânduială sacră, totuși se dovedesc incapabili să facă deosebire între sacru și comun. Cât timp vor continua astfel de oameni să exercite o influență stăpânitoare? Cât timp, cuvântului lor îi va fi permis să înalțe sau să dărâme, să condamne sau să ridice? Cât timp¹⁴¹⁸ vor menține ei o astfel de putere încât nimeni să nu îndrăznească să facă vreo schimbare în metodele lor?

Oamenii sunt încurajați să se strângă la Battle Creek, să-și dea zecimea și influența pentru zidirea unui Ierusalim modern, care nu este după orânduiala lui Dumnezeu. Datorită acestei lucrări, altor locuri le sunt tăiate facilitățile pe care ar trebui să le aibă. Lărgiți-vă, duceți-vă, dar nu într-un singur loc. Ieșiți afară și puneți bazele unor centre de influență în locuri unde nu s-a făcut nimic sau aproape nimic. Rupeți rândurile masei voastre conglomerate, răspândiți razele salvatoare ale luminii, și faceți să lumineze raze în toate colțurile întunecate ale pământului. Este necesar să fie făcut ceva asemănător cu lucrarea descrisă prin vulturul care își împrășteie cuibul. „Moabul, era netulburat din tinerețea lui, și se odihnea fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul, și nu era dus în robie. De aceea i s-a păstrat gustul, și nu i s-a schimbat mirosul.” Acest lucru este adevărat despre mulți creștini care vin la Battle Creek. Mulți au un zel spasmodic în Battle, dar acesta este ca un meteor care luminează străbătând cerul, apoi dispare. Fie ca lucrătorii lui Dumnezeu, care au cauza Lui pe inimă, să facă ceva pentru câmpul din sud. Ispravnicii lui Dumnezeu să nu se mulțumească doar să-l atingă cu vârful degetelor. Cei de la inima lucrării să facă planuri serioase pentru câmp. Voi ați vorbit despre aceasta, dar ce faceți ca ispravnici peste mijloacele lui Dumnezeu? De ce vă simțiți liberi să legați capitalul lui Dumnezeu, și să îl țineți la Battle Creek? De ce faceți tocmai lucrurile despre care Dumnezeu v-a avertizat să nu le faceți? Cazul devine serios, căci avertizări și indemnuri stăruitoare¹⁴¹⁹ v-au fost date în zadar. Voi vă întindeți pur și simplu brațele puterii din Battle Creek din ce în ce mai departe, căutând să controlați întreaga lucrare, atât cea de aproape cât și cea de departe, și zdrobiți sub picioare tot ceea ce nu puteți controla. Îmi ridic glasul în protest. Spiritul care stăpânește acum, nu este spiritul Domnului.

Domnul a binecuvântat Battle Creek iar și iar, revărsând Duhul Lui cel Sfânt peste biserică și peste lucrători, dar cât de puțini au prețuit influența Lui? Cât de puțini au cheltuit banii după îndrumarea Lui. Mijloacele au fost folosite pentru educarea celor ce cunosc

adevărul, în timp ce câmpurile unde sufletele nu sunt deloc luminate, au fost neglijate. Dacă predicatorii ar fi mers în afară, și ar fi folosit darurile date lor de Dumnezeu, purtând povara lucrării de a predica sufletelor ce sunt gata să piară, ar fi cunoscut mult mai mult despre Dumnezeu și despre Isus Hristos, decât au obținut prin educația oferită de școli. Ei ar fi făcut tot ce puteau mai bine, în tăria lui Dumnezeu, așa cum au făcut ucenicii după ce Duhul Sfânt a venit peste ei, când au mers pretutindeni ca să predice cuvântul, și când puterea lui Dumnezeu a însoțit solia lor. Ne-a dat Dumnezeu o lucrare de făcut? Ne-a poruncit Dumnezeu să mergem în mijlocul elementelor împotrivoare și să convertim oamenii de la eroare la adevăr? De ce, bărbații și femeile care se strâng atât de des în marile adunări de la Battle Creek, nu pun în practică adevărul pe care l-au auzit? Dacă ei ar fi împărtășit lumina pe care au primit-o, ce transformare a caracterului s-ar fi văzut! Pentru fiecare har împărtășit, Dumnezeu ar fi dat har. Lucrarea care a fost făcută pentru ei nu a fost prețuită așa cum ar fi trebuit, căci altfel ei s-ar fi dus¹⁴²⁰ în locurile cele mai întunecate ale pământului, și ar fi răspândit lumina pe care Dumnezeu a revărsat-o peste ei. Ar fi vestit lumii solia neprihănirii lui Hristos care se capătă prin credință, și lumina lor ar fi devenit din ce în ce mai clară, căci Dumnezeu ar fi lucrat împreună cu ei. Mulți au intrat în mormânt crezând erori, pur și simplu deoarece aceia care mărturisesc a crede adevărul nu au reușit să comunice cunoștința prețioasă pe care au primit-o. Dacă lumina care a strălucit din supra abundență la Battle Creek ar fi fost difuzată, am fi văzut pe mulți ridicându-se și fiind împreună lucrători cu Dumnezeu.

O, dacă frații și surorile noastre ar putea aprecia valoarea adevărului, și ar fi curățați prin adevăr! O, dacă și-ar da seama de datoria pe care o au de a comunica adevărul și altora. Dar ei nu simt importanța trăirii adevărului, de a fi împlinitori ai cuvintelor lui Hristos. Ei sunt mulțumiți de sine, și nu pot dovedi în practică spiritul misionar care ar trebui să anime pe ucenicii lui Hristos. Dacă ei ar fi știut ce înseamnă să ai în suflet durerile nașterii pentru alții, îngerii lui Dumnezeu ar fi lucrat prin ei pentru a comunica altora cunoștința adevărului, și pentru a-i face canale de binecuvântare pentru alții. Ar fi cunoscut adevărul, și adevărul i-ar fi făcut liberi. Este necesar ca adevărul spiritual să pătrundă masele de pretutindeni. Atunci banii nu ar mai fi cheltuiți pentru a lipi clădire lângă clădire, ci ar fi folosiți pentru deschiderea de câmpuri noi, pentru înfigerea steagului adevărului în orașe care încă nu au fost lucrate. Ar fi introduse principii înălțătoare, înnobilitoare, purificatoare, și acestea ar lucra în societate ca aluatul. Dar, o, cât de puțin cunosc mulți dintre cei care poartă responsabilități, care cred că ei știu mult, despre adevărul practic așa cum este în Isus!

O-53-1895

CĂTRE O.A. OLSEN

Norfolk Villa, Granville, 10 sept., 1895

Iubite frate,

De ani de zile am dus o povară mistuitoare, pentru cauza lui Dumnezeu în Battle Creek. Acum sunt foarte tulburată din cauza formei pe care o iau lucrurile acolo, și din cauza influenței care se exercită pretutindeni asupra lucrării. Te întreb, fratele meu, cum poți să încredințezi atât de multă responsabilitate în lucrare lui A.R. Henry și lui Harmon Lindsay, și să-i trimiți încoace și încolo în tot câmpul? Ei nu vestesc nici prin cuvânt și nici prin exemplu, solia îngerului al treilea. Atmosfera care înconjoară sufletele lor, care este descoperită prin spirit și influență, arată faptul că ei, în experiența lor, au pierdut spiritul lui Dumnezeu din inimile lor. Ei sunt puși ca responsabili peste multe, multe lucruri, în timp ce ei nu simt că trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu.

Fratele J.N. Nelson, de la biroul editurii, nu poate fi socotit exact în aceeași poziție cu acești bărbați, dar are nevoie de un altfel de caracter. El nu are curtoazia aceea creștină, blândă, ce are influență salvatoare, parfumată, asupra minților celor care se asociază cu el sau au de

făcut anumite lucruri împreună cu el. Deși poate că se ține de principii drepte, felul lui de a reprezenta aceste principii produce o impresie dezagreabilă asupra minților celor ce se asociază cu el. Cuvintele lui, felul de exprimare, dă naștere la gânduri și sentimente foarte criticabile. Un om bun trebuie să își manifeste principiile, dar poate să o facă într-un fel care să nu lase o impresie așa de neplăcută asupra celor cu care are de-a face. Dumnezeu cere fratelui Nelson¹⁴²² să învețe lecțiile Lui în mod mai desăvârșit, în școala lui Hristos. Principiile Lui să fie păstrate mai viu în fața minții lui, pentru ca ele să poată produce în el roadele pașnice ale neprihănirii. Felul lui nefericit de exprimare și spiritul de critică îi distruge influența care, dacă ar fi sfințită, ar putea fi de o reală valoare.

Domnul vrea ca fratele Nelson să se îmbrace cu hainele neprihănirii, și să aducă în viața practică dulceața și mireasma caracterului lui Hristos. Fratele acesta posedă calificări ale minții și caracterului care, dacă ar fi sfințite zilnic pentru folosul Stăpânului, ar face din el un vas pentru slavă. Însă el are nevoie să fie format și modelat după Isus. „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea. Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea multor Martori.”

Aș vrea să-i spun fratelui Nelson: lasă inima ta să se unească cu inima iubirii infinite, lasă viața ta să fie împletită, prin legături nevăzute, împreună cu viața lui Isus. Viața ta să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, apoi, pentru că Hristos trăiește, vei trăi și tu. Dumnezeu vrea să Îl lași pe El să te conducă, să poți să fii un creștin iubitor. Domnul vrea ca trăsăturile de caracter naturale și cele ereditare să ajungă sub cuțitul care curăță. Privește neîncetat la Isus, ca să poți prinde spiritul Lui, și să prețuiești calitățile caracterului creștin. Atunci va fi recunoscut¹⁴²³ de toți cei ce au vreo legătură cu tine, că ai învățat de la Hristos blândețea Lui, afecțiunea, gingășia și simpatia Lui. Să nu fii nicidecum mulțumit, până când nu vei avea un spirit iubitor și plăcut. Cuvintele tale să iasă din visteria cea bună a inimii, ca să întărească, să ajute, să binecuvânteze și să-i cucerească pe toți din jurul tău. Adevărata conștiinciozitate va face ca viața religioasă să fie atractivă. Însă religia ta are prea multă aciditate ca să fie plăcută la gust. Tu îți acrești influența prin fermitatea ta fixă, încăpățânată. Critica ta necruțătoare mușcă tot ce apucă. Dumnezeu să te ajute fratele meu, căci ai nevoie să fii topit.

Alții, prind spiritul tău. Sămânța pe care o semănăm va produce o recoltă de bunătate, răbdare, blândețe și iubire, sau exact opusul. Nu este în planul tău să faci ceva rău, dar tu nu vezi nevoia de a face fapte plăcute așa încât oamenii să poată primi de la tine o impresie mai bună despre caracterul creștin. Mai mult din spiritul ucenicului preaiubit Ioan, te-ar face să fii mai plăcut și mai atrăgător, și ai fi un exemplu mai bun despre ce înseamnă o adevărată viață creștină.

Mulți, mulți, au nevoie să le fie înmuiate inimile. Fii sănătos în principii, credincios lui Dumnezeu, dar nu manifesta aspecte rigide, neplăcute de caracter. Dumnezeu nu vrea să atragi disprețul asupra ta pentru că ești maleabil ca și cum ai fi o minge de mastic, ci El vrea să fii în principii la fel de solid ca o stâncă, totuși cu o bunăvoință sănătoasă. La fel ca Stăpânul, fii plin de har și adevăr. Isus a fost neatins de stricăciune, nemânjit, totuși în viața Lui au fost amestecate amabilitatea, blândețea, bunăvoința, simpatia și iubirea. Celor mai săraci nu le era teamă să se apropie de El; nu se temeau că vor fi respinși.

Așa cum a fost Hristos, ar trebui să fie orice creștin, în sfințenia și¹⁴²⁴ frumusețea cuceritoare a caracterului. El este Modelul nostru.

„Învățați de la Mine”, zice Isus, „căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Ar trebui să învățăm cu toții de la Hristos ce înseamnă să fii creștin. Haideți să învățăm de la El cum să combinăm fermitatea, dreptatea, puritatea și integritatea cu curtoazia lipsită de egoism și cu simpatia plină de bunătate. În felul acesta caracterul devine plăcut și atrăgător. Frumusețea sfințeniei va dezarma pe batjocoritori.

Lucrătorii de la Editura Review and Herald nu vor intra în împărăția lui Dumnezeu,

decât dacă caracterul lor reflectă caracterul lui Hristos. Inima trebuie să primească din torentul divin, și să se reverse în șuvoaie bogate de har și îndurare spre alte inimi. Toți ce vor să câștige suflete pentru Hristos trebuie să fie atrăgători. Un cuvânt pentru cel înțelept este suficient.

Ellen G. White

O-55-1895

CĂTRE O.A. OLSEN

Norfolk Villa, Prospect St., Granville, 19 septembrie, 1895

Iubite frate,

Împreună cu scrisoarea aceasta îți trimit și alte manuscrise importante. Vei vedea că am scris pe larg, dar așa cum o dovedesc datele, nu toate sunt scrise recent. Aceste scrieri au fost gata, apoi corespondența a mai plecat de trei ori și ele tot nu au fost trimise. Sora Bolton nu a fost în stare să facă lucrarea aceasta. Iar și iar m-am gândit să trimit aceste manuscrise fără să le fac copii, și le-am pus în plic, dar am fost sfătuită să nu fac aceasta. M-am gândit că poate vor fi gata pentru următoarea poștă, însă nu s-a văzut nicio perspectivă să poată fi pregătite. Pentru această poștă sunt despărțită de Fannie; ea este la Cooranbong, iar eu sunt aici; dar Marian pregătește lucrurile pe cât este posibil în aceste circumstanțe, și le citește dactilografei.

Nu am odihnă în spirit. Scenă după scenă îmi sunt prezentate în simboluri, și nu pot avea odihnă până când nu încep să scriu despre aceste lucruri. De la ora două nu mai dorm. Mă gândesc să instituim măcar odată pe zi ocazii de rugăciune pentru ca Domnul să pună lucrurile în ordine la centrul lucrării, pentru că lucrurile sunt organizate în așa fel încât toate instituțiile merg pe aceeași cale. Conferința Generală se strică din cauza sentimentelor și a principiilor greșite. În realizarea planurilor, se manifestă aceleași principii¹⁴²⁶ care au controlat lucrurile la Battle Creek de o bună bucată de timp.

Mi s-a arătat că națiunea iudaică nu a ajuns dintr-o dată în starea lor de gândire și practică. Ei au acționat din generație în generație pe baza unor teorii false, susținând principii care erau opuse adevărului și amestecându-le cu ideile și planurile lor religioase care erau produsul minților omenești; invențiile omenești erau mai presus de orice. Principiile cele sfinte pe care le-a dat Dumnezeu sunt reprezentate prin focul cel sacru, dar focul obișnuit a fost folosit în locul celui sacru. Sunt introduse în mod subtil planuri contrare adevărului și neprihănirii, pe motiv că lucrul acesta trebuie să fie făcut, și lucrul acela trebuie să fie făcut, căci este pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Dar acestea sunt născociri ale oamenilor, care conduc la opresiune, nedreptate și răutate. Cauza lui Dumnezeu trebuie să fie eliberată de orice pată de nedreptate. Ea nu poate câștiga niciun avantaj prin jefuirea – membrilor familiei lui Dumnezeu – de individualitatea sau de drepturile lor. Astfel de practici, cu toate sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. El nu inspiră practici de felul celor care au pătruns în adunările voastre de sfătuire în ce privește publicarea cărților.

Mi-a fost prezentat cazul lui Frank Belden. Oficiul de publicații l-a tratat în mod nedrept, la fel cum a făcut și cu Edson White. Motivul pe care unii sunt atât de gata să-l prezinte – cauza lui Dumnezeu, lucrarea pentru cauza lui Dumnezeu – pentru a se justifica pe ei înșiși când prezintă jaful¹⁴²⁷ ca ardere de tot, este o ofensă adusă lui Dumnezeu. El nu acceptă astfel de tranzacții; aceste mișcări nu vor fi însoțite de prosperitate. Domnul cerurilor nu acceptă focul străin care este adus înaintea Lui. Bărbații aflați în legătură cu lucrarea Lui s-au purtat cu nedreptate, și este vremea să se oprească. Oamenii să se poarte cu oamenii pe baza principiilor celor zece porunci, și să nu ignore principiile acestea în tranzacțiile lor de afaceri. Propuneri false sunt luate drept adevăr și neprihănire, apoi totul se face în așa fel încât să fie duse la îndeplinire aceste propuneri, care nu sunt în acord cu voia lui Dumnezeu, ci sunt o reprezentare falsă a caracterului Său.

Dumnezeul cel mare, cel sfânt și îndurător nu va intra niciodată în alianță cu practicile

necinstite; nu va aproba nicio singură tentă de nedreptate. Oamenii au obținut avantaje necinstite după cei despre care au presupus că sunt sub jurisdicția lor. Ei au fost hotărâți să aducă indivizii în condițiile prescrise de ei; au vrut fie să stăpânească, fie să ruineze. Nu se va produce nicio schimbare materială până când nu se face o mișcare decisivă pentru a fi introdusă o ordine diferită de lucruri.

Oare, bărbații care au în față istoria căderii și felul în care lucrează dușmanul șiret din zilele lui Adam, nu pot să vadă cum aceleași principii sunt puse și acum în mișcare, și care va fi sfârșitul lor? Cel care i-a creat pe oameni și le-a dat talent și intelect, caută să aducă mințile lor în asociere cu cea divină; atunci bunătatea și iubirea pentru semenii lor va fi instinctul lor natural. Înțelepciunea infinită este descoperită în Hristos, și El a suferit în locul nostru, pentru ca oamenii să poată avea o a doua șansă de a fi supuși la probă și încercați¹⁴²⁸, ca să se dovedească dacă vor să fie supuși ai împărăției Lui, în care să nu mai apară păcatul. Hristos a înviat dintre cei morți și S-a înălțat la cer pentru ca să mijlocească pentru omenirea căzută. Aceasta este acum lucrarea Lui înaintea tronului lui Dumnezeu. Ca oamenii să iubească pe Dumnezeu mai presus de orice, și pe semenii lor cu imparțialitate. Este scopul Său ca să fim strâns lipiți de Dumnezeu, și uniți cu duioșie unii de alții.

Aceasta era starea de lucruri care exista în ceruri înainte ca Satana să-și arate nemulțumirea. Curentul ceresc curgea prin tot universul lui Dumnezeu fără ca vreun nor al răului să-și arunce umbra peste apele cele strălucitoare. Pretutindeni se reflecta ca într-o oglindă, puritatea fără pată. Dumnezeu era mai presus de tot. Dar Satana a căzut. A fost creată omenirea. Adam și Eva au căzut. Iar acum Domnul Isus a făcut din El însuși un pod peste abisul pe care l-a produs păcatul, și întreg planul de mântuire a fost pus în acțiune pentru refacerea chipului moral al lui Dumnezeu în om.

Noi, cu toții suntem supuși la probă atâta vreme cât ține timpul de verificare, iar cei care consimt să primească imaginea morală a lui Dumnezeu, devin ca El în caracter. Dar dacă refuză caracterul lui Hristos, cerul pentru ei este pierdut. Dacă avem ocazii atât de îndurătoare de a ne duce biruința până la capăt prin alegerea caracterului pe care ni-l formăm, de ce nu ne prindem de Mântuitorul, de ce nu primim prin credință meritele Lui, desăvârșind un caracter ca și al Lui? Satana joacă jocul vieții pentru fiecare suflet; Hristos lucrează pentru fiecare suflet. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți¹⁴²⁹ nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”

„Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.” Cuvintele acestea sunt scrise despre Hristos. El este Reprezentantul nostru înaintea Tatălui. Tot ceea ce a fost dat lui Hristos – acele „toate lucrurile” pentru a suplini orice nevoie a omului căzut – au fost date Lui, care este Capul și Reprezentantul omenirii. Cine sunt cei care vor primi viața veșnică? Cei care înaintea universului cerului sunt declarați că în Hristos au suferit pedeapsa legii, și că în El au împlinit neprihănirea ei. E nevoie să fim una în caracter cu Hristos. El a spus, „Eu le-am dat slava (caracterul) pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi Suntem una, Eu în ei, și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.” Țineți minte cuvintele acestea.

Există un cer de slavă, unde nu este disensiune, nu este egoism, nu este sărăcie, boală, oprimare. Așa că vă implor pe voi, cei care aveți un cer de câștigat și un iad de evitat, nu vă încumetați. Legați-vă de Hristos cu cele mai strânse legături și îndepărtați-vă de orice fel de nelegiuire. Caracterul care exprimă slava, caracterul lui Hristos, acela va găsi intrare în paradisul lui Dumnezeu. O omenire refăcută va umbla cu Hristos îmbrăcată în haine albe, căci sunt vrednici. Asemănarea caracterului lui Hristos este descoperită în fiecare suflet. Este un cer nou și un pământ nou, în care locuiește neprihănirea.

Să nu ne formăm¹⁴³⁰ caractere după asemănarea divină? Să nu fim transformați după asemănarea lui Dumnezeu? Dacă Hristos a murit pentru a distruge lucrările diavolului, este esențial ca noi să înțelegem care sunt aceste lucrări.

Hotărârile divine trebuie să fie justificate; va fi demonstrat faptul că ele nu sunt accesorii ale păcatului. Nu a fost vorba de o retragere a influențelor divine de la Lucifer. Nici în cel mai mic aspect, nu a fost vorba de vreo deficiență în guvernarea lui Dumnezeu care să fi dat vreun motiv pentru nemulțumire în cer. Tot așa, în administrarea afacerilor care sunt legate de lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ, El cere ca aceia care poartă răspunderea lucrării să nu ofere niciun motiv de nemulțumire. Principiile care sunt în acord cu ordinea cerului, acelea trebuie să fie menținute.

Este un lucru extraordinar acela că Dumnezeu a creat omul, că l-a înzestrat cu gândire. Slava lui Dumnezeu va fi descoperită în crearea omului după chipul lui Dumnezeu, și în refacerea lui. Un singur suflet este mai valoros decât o lume. Dumnezeu a creat omul așa încât fiecare facultate a lui să poată fi facultatea minții divine. Domnul Isus Hristos este Cel care a făcut ființa noastră, și tot El este Cel ce realizează refacerea noastră, și oricine vrea să intre în împărăția lui Dumnezeu va dezvolta un caracter care este o copie a caracterului lui Dumnezeu. Nimeni nu poate locui împreună cu Dumnezeu în cer, în afară de cei care seamănă cu El. Cei ce vor fi mântuiți trebuie să fie biruitori; ei vor fi elevați, curățați, făcuți una cu Hristos.

Sângele lui Hristos a fost prețul pentru răscumpărarea noastră, moartea Lui aduce viața și nemurirea la lumină. În și prin Hristos, noi suntem desăvârșiți în orice har¹⁴³¹. Avem părtășie cu tronul Lui. O, dacă Dumnezeu ne-ar da percepția divină, ca să înțelegem lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea, și ca să cunoaștem dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să putem fi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu! Atunci omul ar privi pe aproapele său ca pe cel care aparține lui Dumnezeu prin răscumpărare.

Hristos a spus despre iudei, „Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii.” Așa se întâmplă și cu unii dintre cei care sunt în legătură cu interesele mari și importante din instituțiile noastre.

Să țină minte cu toții că ochii Domnului sunt peste toate faptele lor, și că El așteaptă credincioșie din partea slujitorilor Săi. Când cei patru tineri evrei au primit o educație pentru curtea împăratului din Babilon, ei nu au simțit că binecuvântarea Domnului era un substitut pentru efortul solicitant care li se cerea. Ei erau sânguincioși în studiu, căci își dădeau seama că prin harul lui Dumnezeu, destinul lor depindea de voința și acțiunea lor. Ei trebuiau să-și pună la treabă toată abilitatea lor; și printr-o solicitare severă și strânsă a puterilor lor, au folosit cât au putut mai bine ocaziile de a studia și munci.

Sept. 24. Totul în lumea noastră este în stare de agitație. „Evenimentele ce vor veni își aruncă umbrele înainte.” Semnele timpului sunt cu adevărat¹⁴³² prevestitoare de rău. Nu este siguranță în nimic din ceea ce este omenesc sau pământesc. Vânturile sunt ținute în frâu de cei patru îngeri, un moment de răgaz ne-a fost dat din îndurare de la Dumnezeu. Orice putere ce ne-a fost împrumutată de Dumnezeu, fie că este fizică, mentală sau morală, trebuie să fie prețuită cu sfințenie pentru a face lucrarea rânduită nouă pentru semenii noștri ce pier în lipsa lor de cunoștință. Avertizarea trebuie să fie dusă în toate părțile lumii. Nu trebuie să aibă loc nicio întârziere. Cu rapiditate, oamenii se înrolează sub steagul pe care l-au ales, așteptând și privind cu nerăbdare mișcările conducătorilor lor. Sunt unii care veghează, așteaptă și lucrează în vederea venirii Domnului nostru, în timp ce altă clasă cade rapid în rândurile celor aflați sub conducerea de general a primului mare apostat. Aceștia caută un dumnezeu printre oameni, iar Satana îl personifică pe acela pe care îl caută. Mulțimile vor fi atât de înșelate, în urma faptului că au respins adevărul, încât vor accepta o contrafacere. Omenescul este aclamat ca și cum ar fi Dumnezeu.

Cineva a venit din curțile cerești ca să-L reprezinte pe Dumnezeu în formă umană. Fiul lui Dumnezeu a fost făcut om și a locuit printre noi. „În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, dar întunericul nu a biruit-o (nu a înțeles-o – KJV). ... Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume. El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu

L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”

Nu sunt decât două grupe. Satana lucrează cu puterea lui înșelătoare, necinstită, și prin iluzii puternice îi prinde pe toți cei ce nu rămân în adevăr¹⁴³³, care și-au întors urechile ca să nu audă adevărul, și s-au îndreptat spre povești. Satana însuși nu este din adevăr, el este taina nelegiurii. Prin subtilitatea lui, el dă erorilor lui distrugătoare de suflete, aparența adevărului. În aceasta constă puterea lor de a înșela. Spiritismul, teozofia, și alte înșelăciuni asemănătoare câștigă o astfel de putere asupra minților oamenilor din cauza faptului că sunt o contrafacere a adevărului. Aici este măiestria lucrării lui Satana. El pretinde că este mântuitorul omului, binefăcătorul omenirii, și astfel își ademenește mai ușor victimele spre distrugerea lor.

În cuvântul lui Dumnezeu suntem avertizați că prețul siguranței este o vigilență neobosită. Numai pe cărarea cea strâmtă a adevărului și neprihănirii putem scăpa de puterea ispititorului. Însă lumea este prinsă în laț. Iscusița lui Satana este exercitată prin punerea la cale a nenumărate planuri și metode pentru atingerea scopurilor lui. Camuflarea a devenit pentru el o artă fină, și el lucrează sub masca unui înger de lumină. Doar ochiul lui Dumnezeu discerne planurile lui de a contamina lumea cu principii false și ruinătoare care au pe față aparența de bunătate veritabilă. El lucrează pentru a restrânge libertatea religioasă, și pentru a introduce în lumea religioasă un fel de sclavie. Organizații, instituții, în afară doar de cazul în care vor fi ținute prin puterea lui Dumnezeu, vor lucra sub dictatura lui Satana pentru a aduce pe oameni sub controlul oamenilor: fraudă și viclenia se vor asemana cu zelul pentru adevăr și pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu. Tot ceea ce în practica noastră nu este limpede ca lumina zilei, aparține metodelor prințului răului. Metodele lui sunt practicate chiar și printre adventiștii de ziua a șaptea, care pretind că au mult adevăr.

Dacă¹⁴³⁴ oamenii rezistă în împotrivire avertizărilor pe care li le trimite Domnul, ajung chiar să fie lideri în practici rele; astfel de oameni îndrăznesc să exercite prerogativele lui Dumnezeu – ei îndrăznesc să facă ceea ce nici Dumnezeu însuși nu face, căutând să controleze mințile oamenilor. Ei introduc propriile lor metode și planuri, și prin concepțiile lor greșite despre Dumnezeu, slăbesc credința altora în adevăr, și introduc principii false ce vor lucra ca drojdia pentru a păta și corupe instituțiile și bisericile noastre. Tot ceea ce micșorează concepția oamenilor despre neprihănire, nepărtinire și judecată imparțială, orice strategie sau învățătură care aduce agenții omenești ai lui Dumnezeu sub controlul minții omenești, ruinează credința lor în Dumnezeu; separă sufletul de Dumnezeu, deoarece conduce departe de cărarea integrității și neprihănirii stricte.

Dumnezeu nu va justifica nicio invenție prin care omul să stăpânească în cea mai mică măsură, sau să oprime pe semenul lui. Unica speranță pentru omul căzut este să privească la Isus, și să-L primească pe El ca unicul Mântuitor. De îndată ce omul începe să facă reguli de fier pentru alți oameni, de îndată ce începe să pună hamul pe oameni și să-i conducă după mintea sa, îl dezonoarează pe Dumnezeu și își primejduiește propriul suflet, precum și sufletele fraților săi. Omul păcătos poate găsi speranță și neprihănire numai în Dumnezeu; și nicio ființă umană nu este neprihănită decât atât timp cât are credință în Dumnezeu și menține legătura vitală cu El. Floarea de pe câmp trebuie să-și aibă rădăcina în sol; trebuie să aibă aer, rouă, ploaie și lumina soarelui. Ea va prospera numai dacă primește aceste avantaje, și toate vin de la Dumnezeu. Așa este și cu oamenii. Noi primim de la Dumnezeu ceea ce slujește pentru viața¹⁴³⁵ sufletului. Suntem avertizați să nu ne încredem în om, să nu ne sprijinim pe braț de carne. Blestemul este pronunțat peste toți cei ce fac asta.

Să nu fie introduse în niciuna din instituțiile noastre planuri sau metode care vor lega mințile sau talentele sub controlul judecății omenești, deoarece aceasta nu este după orânduiala lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat oamenilor talente de influență care aparțin numai Lui, și nicio dezonoare mai mare nu poate fi adusă lui Dumnezeu decât aceea ca agentul mărginit să cumpere de la oameni talentul dat lor de Dumnezeu, sau produsul unui astfel de talent, ca să fie în mod absolut sub controlul lui, chiar dacă beneficiile acestuia sunt folosite în avantajul cauzei. În astfel de aranjamente, mintea unui om este condusă de mintea altui om, și agentul

uman este despărțit de Dumnezeu și expus ispitei. Metodele lui Satana tind spre un singur scop: să facă din oameni sclavi ai oamenilor. Și când se atinge acest scop, rezultatul este confuzia, lipsa de încredere, gelozia și bănuiala rea. O astfel de cale distruge credința omului în Dumnezeu și în principiile care au rostul de a stăpâni, de a curăța de viclenie și de orice fel de egoism și ipocrizie.

Bunătatea, îndurarea și iubirea lui Dumnezeu au fost vestite, prin Hristos, lui Moise. Acesta este caracterul lui Dumnezeu. Când oamenii care mărturisesc a sluji lui Dumnezeu ignoră caracterul Lui părintesc, și se depărtează de onoare și neprihănire atunci când au de-a face cu semenii lor, Satana exultă, căci el i-a inspirat cu atributele lui. Ei calcă pe urmele Romei. Cei cărora le este poruncit să reprezinte atributele caracterului Domnului, pășesc de pe platforma cea simplă, și după judecata lor omenească născocesc reguli și rezoluții prin care forțează voința altora. Plănuirea pentru a forța oamenii să urmeze prescripțiile altor oameni¹⁴³⁶ instituie o ordine de lucruri care nu mai ține cont de simpatie sau de compasiune duioasă, care orbește ochii față de mila, dreptatea și iubirea lui Dumnezeu. Influența morală și responsabilitatea personală sunt călcate în picioare.

Neprihănirea lui Hristos care se obține prin credință, a fost ignorată de unii, pentru că este contrară spiritului lor și experienței lor de o viață. Reguli, reguli, acesta a fost felul lor de acțiune. Satana a avut ocazia de a se reprezenta pe sine. Când unul care mărturisește a fi reprezentantul lui Hristos se angajează în tranzacții necinstite, și pune pe oameni în situații grele, cei care sunt astfel oprimați fie vor rupe orice fel de restricție, fie vor fi conduși să-L vadă pe Dumnezeu ca pe un stăpân aspru. Ei nutresc sentimente grele împotriva lui Dumnezeu, și sufletul se îndepărtează de El, exact așa cum a plănuit Satana să fie. Această împietrire a inimii din partea oamenilor care pretind a crede adevărul, Satana o pune pe seama adevărului însuși, și astfel oamenii ajung să se dezguste și întorc spatele adevărului. Din acest motiv, niciun om care crede că nu este important dacă cineva are o inimă de carne sau una de oțel, nu trebuie să aibă vreo legătură responsabilă cu instituțiile noastre. Oamenii cred că ei reprezintă dreptatea lui Dumnezeu, și de aceea nu reprezintă duioșia și marea iubire cu care El ne-a iubit. Invențiile lor omenești, care își au originea în născocirile înșelătoare ale lui Satana, par să fie destul de cinstite încât să orbească ochii oamenilor, pentru că aceasta ține de natura lor. O minciună crezută, practică, ajunge pentru ei ca un adevăr. Astfel, scopul agenților satanici este îndeplinit, ca oamenii să ajungă la aceste concluzii prin lucrarea propriilor minți inventive. Dar cum cad oamenii¹⁴³⁷ în astfel de erori? Pornind de la premise false și apoi prezentând totul în așa fel încât să dovedească faptul că eroarea este adevăr. În unele cazuri, primele principii au o măsură de adevăr întretesut cu eroarea, deși nu conduc la nicio acțiune justă, și acesta este motivul pentru care oamenii sunt conduși greșit. Pentru a stăpâni și a deveni o putere, ei folosesc metodele lui Satana pentru a-și justifica propriile lor principii. Se înalță pe ei înșiși ca oameni cu judecată superioară, și sunt priviți ca reprezentanți ai lui Dumnezeu. Aceștia sunt dumnezei falși.

„Așa vorbește Domnul: blestemat este omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci este ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și fără locuitori. Binecuvântat este omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.” „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc rărunchi, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.” „Doamne, nădejdea lui Israel! Toți cei ce Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine.” „Cei ce se abat de la Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc pe Domnul, izvorul de apă vie.”

Frate Olsen¹⁴³⁸, starea actuală de lucruri a durat destul. Vederea ta spirituală a ajuns imperfectă. Tu te unești cu oameni pe care nu Dumnezeu îi conduce. Tu accepți ca sănătoase propunerile oamenilor, care în anumite privințe te pornesc pe un traseu greșit; căci tu aprobi

aceste propuneri și le dai autoritate și putere. Nu îmi pare rău că aceste lucruri, care de atâta timp se urzesc în minți nesfințite, au devenit mai pronunțate, ca să poți discerne mai bine adevăratul lor caracter înainte ca altcineva să vină la conducerea Conferinței în locul tău. Te rog acum să te ridici, în Numele Domnului, și El te va ajuta să repari erorile din trecut, care duc la rezultate serioase.

Lipsa de consacrare și tăgăduire de sine din partea bărbaților conducători, devoțiunea lor falsă, s-a dat pe față în faptul că au strâns salarii mari, și în împotrivirea lor față de soliile pe care le-a trimis Dumnezeu. În mod continuu și persistent au întors spatele acestor avertizări, și totuși tu le-ai acordat influență, te-ai unit cu ei și i-ai trimis în diferite localități pentru a tranzacționa afacerile, dând impresia că ei ar fi oamenii de bază pe care te sprijini. Cum ai putut face aceasta, când este foarte vizibil că ei au nevoie să se nască din nou ca să poată vedea împărăția lui Dumnezeu? Ei au nevoie de lucrarea adevărului asupra inimii, care să-i facă oameni ai ocaziei.

În timp ce au fost foarte dispuși să accepte beneficiu pentru ei înșiși¹⁴³⁹, ei caută să stoaică orice avantaj de la frații lor, spunând că este pentru cauză. Pentru care cauză? Dumnezeu cere cu totul altceva. El așteaptă ca lucrătorii lui să aibă inima sensibilă. Cât de îndurătoare sunt căile lui Dumnezeu. (vezi Deut. 10:17-20; 2Cron. 20:5-7, 9; 1Pet. 1:17). Regulile pe care le-a dat Dumnezeu au fost nesocotite, și un foc străin a fost adus înaintea Domnului.

Am dat mărturii din belșug, arătând faptul că abilitatea de a scrie o carte este ca orice talent, un dar de la Domnul, pentru care posesorul trebuie să dea socoteală înaintea Lui. Acest talent nu poate fi cumpărat sau vândut de niciun om, fără a-și asuma o responsabilitate mare și periculoasă. Cei ce se străduiesc să aducă schimbări în publicarea de cărți, ca să pună cărțile cu totul sub controlul casei de editură sau al Conferinței, nu știu ce vorbesc. Ochii lor sunt orbi, și ei lucrează dintr-un punct de vedere greșit. Egoismul este rădăcina de amărăciune prin care mulți sunt mânjiți.

Domnul, Dumnezeul cerului, Cel care a făcut lumea noastră, Cel care a creat pe om, păzește interesul fiecărui suflet. Fiecărui om i-a dat lucrarea lui. Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Sunt diferite daruri, și fiecare om ar trebui să aprecieze capitalul moral și spiritual pe care i l-a încredințat Dumnezeu. Nimeni nu ar trebui să trateze cu indiferență talentele ce i-au fost încredințate. Nimeni nu va da socoteală pentru talente pe care nu le-a avut niciodată: nimeni să nu se plângă de micimea darurilor lor. Fiecare are de pus la schimbător ceea ce Dumnezeu i-a dat lui, lucrând acolo unde poate, aducând Stăpânului cea mai bună slujire posibilă. Un talent¹⁴⁴⁰ folosit bine, va câștiga alte talente, și apoi altele. Omul ce are doar câțiva bănuți poate sluji pe Dumnezeu cu bănuții lui; dacă face aceasta, în ochii lui Dumnezeu este judecat la fel de credincios ca și cel ce a folosit cinci talanți.

Dar toți trebuie să-și înțeleagă responsabilitatea personală de a folosi talanții lor spre slava lui Dumnezeu, după capacitatea pe care o au. Niciun om sau comitet să nu-și asume răspunderea de a folosi cât de puțin acești talanți după aprecierea lor omenească în dreptul calificărilor oferite de Dumnezeu. Niciun om să nu cântărească în balanța judecății omenești talanții pe care Dumnezeu i-a dat altor oameni. Fiecare om să aprecieze darurile lui Dumnezeu pentru el însuși, și să le folosească cu credincioșie. Niciun om să nu-și contopească individualitatea în cea a altui om. Sunt diferite daruri, și o lucrare mare de făcut în lumea noastră prin folosirea bunurilor încredințate de Dumnezeu, și eforturile ce s-au făcut pentru a deturna tot profitul obținut de talanții scriitorilor către mâinile Conferinței sau ale casei de editură, nu se vor dovedi un succes, căci planul nu este drept și echitabil.

După lumina care mi-a fost dată de Dumnezeu, eforturile făcute în direcția aceasta de către cei de la inima lucrării, nu sunt inspirate de cer. Este un aranjament foarte îngust, plin de sine, pus la cale de mințile omenești, și nu poartă însemnele lui Dumnezeu. Orice lucrare specială a omului este dată lui de Dumnezeu, și el este în mod individual responsabil în fața lui Dumnezeu. Când bărbații aflați în legătură cu afacerile editurii, iau decizii și tranzacționează¹⁴⁴¹ afacerile așa cum au făcut și au intenționat să facă la Battle Creek, ei dau

dovadă că trebuie să se facă schimbări cât de curând posibil, căci Dumnezeu nu este în astfel de planuri.

Lăsați ca în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu să fie puși bărbați care vor reprezenta caracterul Lui. Se poate ca ei să aibă mult de învățat în ce privește administrarea afacerilor, dar dacă ei se roagă lui Dumnezeu așa cum a făcut Daniel, dacă cu o adevărată umilință a minții caută înțelepciunea care vine de sus, Domnul le va da o inimă deschisă înțelegerii. Citește cu atenție și cu rugăciune capitolul al treilea din Iacov, îndeosebi versetele 13-18. Întregul capitol poate să deschidă ochii, dacă oameni vor să li se deschidă ochii.

Cei care scriu cărți nu trebuie să fie lăsați sub controlul oamenilor care nu cunosc din experiență ce înseamnă să fii autor. Oamenii aceștia au o apreciere înaltă despre propria lor abilitate, dar dovedesc cât de puțin apreciază agentul omenesc căruia Dumnezeu i-a dat o lucrare clară de făcut. Ei socotesc ca neimportanti bărbații cărora Dumnezeu le-a dat talente pe care să le folosească spre slava Lui. El nu a plănuit niciodată ca vreun om să-și vândă isprăvnicia, ca și cum nu ar fi capabil să administreze talanții dați lui de Dumnezeu. Ideea care domnește, cum că pentru a susține cauza lui Dumnezeu, un scriitor trebuie să pună tot profitul obținut din lucrarea lui, mai puțin un câștig derizoriu, în mâinile altor oameni care să îl controleze în locul lui, sau să-l investească după ideile lor, este o eroare.

De mult timp, de când astfel de idei au fost avansate, ar fi trebuit tratate așa cum merită. Oamenii au început să ia în mâinile lor responsabilități pe care nu sunt capabili să le trateze drept sau să le administreze cu succes. Ei au dovedit aceasta în trecut¹⁴⁴² prin faptul că au recurs la mijloace necinstite pentru a stoarce de la oameni talanții încredințați lor de Dumnezeu, ca să și-i însușească ei. Dar persoanele cărora Dumnezeu le-a încredințat bunurile, acelea sunt răspunzătoare pentru folosirea lor, dezvoltându-li-se astfel caracterul. Poate fi necesară o demonstrație și mai izbitoră pentru a deschide ochii oamenilor și a comitetelor în această privință, decât istoria ultimilor câțiva ani?

Orice om, care prin harul lui Hristos a ajuns slujitor al lui Dumnezeu, are sfera lui proprie de lucru. El nu trebuie să fie cumpărat sau vândut, ci să înțeleagă că „nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi, cari, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu. Deci, ca unii cari, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.” Cine are o nevoie mai mare de a fi împlinitor al acestei porunci inspirate, decât aceia care trăiesc chiar la încheierea istoriei acestui pământ?

Nu sunt ale noastre proprii bunurile ce ne-au fost încredințate pentru a fi investite. Dacă ar fi fost ale noastre, am fi putut cere putere de a dispune după bunul plac; am fi putut trece responsabilitatea asupra altora și să lăsăm administrarea lor pe seama¹⁴⁴³ altora, dar aceasta nu se poate face, deoarece Domnul ne testează în mod individual. Dacă acționăm cu înțelepciune în folosirea bunurilor Domnului și pentru înmulțirea talanților, vom investi câștigul pentru Stăpân, rugându-ne pentru înțelepciune de la Dumnezeu ca să putem fi dezbărați de orice egoism, și să muncim și în modul cel mai serios pentru înaintarea adevărului prețios în lumea noastră. Unii oameni sau comitete pot să spună că, „exact asta vrem și noi să facem. Comitetul Conferinței va prelua capitalul tău și și-l va însuși tocmai pentru acest scop”. Dar Domnul ne-a făcut isprăvnicii Lui în mod individual. Fiecare avem responsabilitatea solemnă de a ne investi mijloacele în mod personal. Este drept ca o parte să meargă în tezaur, pentru a înainta interesele generale ale lucrării; dar deținătorii mijloacelor nu vor fi fără vină în fața lui Dumnezeu, decât dacă, în măsura în care sunt capabili să o facă, vor folosi acele mijloace după cum circumstanțele descoperă nevoia. Ar trebui să fim gata să ajutăm pe cei suferinzi, și să punem în mișcare planuri pentru înaintarea adevărului pe diferite căi. Nu este de competența Conferinței sau a altei organizații să ne elibereze de isprăvnicia aceasta. Dacă vă lipsește

înțelepciunea, mergeți la Dumnezeu, cereți pentru voi personal, și apoi lucrați cu ochii numai la slava Lui.

Prin exercitarea judecății voastre, donând acolo unde vedeți că e nevoie, în orice departament al lucrării, vă puneți banii la schimbători. Dacă vedeți în vreo localitate că adevărul câștigă teren, și că acolo nu este locaș de închinare, atunci faceți ceva pentru a suplini nevoia. Prin acțiunea voastră încurajați și pe alții să acționeze pentru¹⁴⁴⁴ clădirea unei case modeste destinate închinării lui Dumnezeu. Să aveți interes pentru lucrarea din toate părțile câmpului.

Cu toate că nu sunt ale voastre bunurile pe care le manevrați, totuși sunteți răspunzători pentru investirea lor cu înțelepciune, pentru uzul sau abuzul pe care îl faceți de ele. Dumnezeu nu pune peste voi povara de a întreba Conferința sau vreun comitet dacă să folosiți mijloacele pe care vi le-a încredințat Dumnezeu, așa cum vi se pare potrivit, pentru înaintarea lucrării în orașele și satele lipsite, în localitățile săracite. Dacă planul cel drept ar fi fost urmat, nu s-ar fi folosit atât de multe mijloace în unele localități, iar așa de puține în alte locuri unde steagul adevărului încă nu a fost înălțat. Noi nu trebuie să ne contopim individualitatea în nicio instituție din lumea noastră. Puterea arogantă care s-a dezvoltat, ca și cum poziția ar face din oameni dumnezei, mă înfricoșează, și ar trebui să producă teamă. Această putere este un blestem oriunde, și de către oricine ar fi exercitată. Stăpânirea aceasta asupra moștenirii lui Dumnezeu va crea un asemenea dezgust față de jurisdicția omului, încât va rezulta o stare de insubordonare. Oamenii învață că nu se poate pune încrederea în bărbații aflați în poziții înalte de responsabilitate, ca să modeleze și să formeze mințile și caracterele altor oameni. Rezultatul va fi pierderea încrederii chiar și în conducerea bărbaților credincioși. Dar Domnul va ridica lucrători care își dau seama că fără să aibă ajutor special din partea lui Dumnezeu, nu sunt capabili de nimic.

Generație după generație, Isus a dat bisericii bunurile Lui. În vremea primei veniri a lui Hristos în lumea noastră, bărbații care alcătuiau Sinedriul și-au exercitat autoritatea, stăpânind¹⁴⁴⁵ oamenii după voia lor. Astfel, sufletele pentru care Hristos Și-a dat viața ca să le elibereze din robia lui Satana, au fost aduse în robia lui într-o altă formă.

Ne înțelegem în mod individual adevărata noastră poziție, cum că fiind slujitori angajați ai lui Dumnezeu, nu trebuie să ne vindem isprăvnicia? Avem răspunderea individuală în fața universului ceresc de a administra ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Inimile noastre trebuie să fie mișcate, mâinile să aibă ceva de împărțit din venitul pe care Dumnezeu ni l-a încredințat. Cel mai umil dintre noi poate să fie un agent pentru Dumnezeu, folosind darurile noastre pentru slava Numelui Său. Cel care folosește talentul său cum poate mai bine, poate prezenta lui Dumnezeu jertfa lui ca pe un dar consacrat, ce va fi ca tămâia mirositoare înaintea Lui. Este datoria fiecăruia să vadă că talentele sale sunt preschimbate în avantaje, și sunt ca un dar pe care trebuie să-l dea înapoi, după ce a făcut tot ce a putut pentru a-l înmulți.

Spiritul de dominație se extinde la președinții conferințelor noastre. Dacă cineva este încrezător în puterile sale și caută să exercite stăpânire peste frații săi, având sentimentul că este investit cu autoritatea de a face din voința lui puterea conducătoare, cea mai bună și cea mai sigură cale de urmat este aceea de a-l îndepărta, ca să nu se producă un mare rău, iar el să-și piardă sufletul și să pună în pericol sufletele altora. Voi toți sunteți frați. Dispoziția de a stăpâni peste moștenirea Domnului, va produce o reacțiune, în afară de cazul că bărbații aceștia își schimbă purtarea. Cei cu autoritate ar trebui să manifeste spiritul lui Hristos. Să se poarte așa cum s-ar purta El, cu fiecare caz care cere atenție. Ar trebui să umble conduși de¹⁴⁴⁶ Spiritul Sfânt. Poziția pe care o are omul nu-l face nici cu o iotă mai mare în ochii lui Dumnezeu; numai caracterul este cel pe care Dumnezeu îl socotește ca valoare.

Nicodim a căutat o întrevvedere cu Isus în timpul nopții, și a spus, „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” Toate acestea erau adevărate, dar ce a zis Isus? „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Nicodim era un om aflat într-o poziție înaltă de încredere, un om care era privit ca o persoană

cu educație înaltă în tradiția evreiască, o persoană a cărei minte adunase multă înțelepciune. Cu adevărat el era în posesia unor talente mai mari decât cele obișnuite. El nu a vrut să meargă la Isus în timpul zilei, căci aceasta l-ar fi făcut subiect de discuții: ar fi fost prea umilitor pentru un conducător al iudeilor să recunoască faptul că are legături de simpatie cu Nazarineanul disprețuit. Nicodim se gândea, „vreau să mă asigur în mod personal în ce privește misiunea și pretențiile acestui învățător, să aflu dacă este cu adevărat lumina care va lumina pe Neamuri, și slava lui Israel”. În mod virtual Isus spunea lui Nicodim, „controversa nu te va ajuta cu nimic, nu argumentele sunt cele care vor aduce lumină în sufletul tău. Tu trebuie să ai o inimă nouă, căci dacă nu, nu poți discerne împărăția lui Dumnezeu. Nu o dovadă mai mare este cea care te va aduce într-o poziție dreaptă, ci scopuri noi, motive noi pentru acțiune; trebuie să te naști din nou. Până când schimbarea aceasta nu are loc, făcând ca toate lucrurile să fie noi, cele mai puternice dovezi ce ar putea fi prezentate, ar fi nefolositoare. Lipsa este în inima ta; totul trebuie să fie schimbat, altfel nu poți să vezi împărăția lui Dumnezeu”.

Pentru Nicodim aceasta era o declarație foarte umilitoare, și cu¹⁴⁴⁷ un sentiment de iritare el preia cuvintele lui Isus și zice, „Cum se poate naște un om bătrân?” El nu avea o gândire destul de spirituală ca să discearnă înțelesul cuvintelor lui Hristos. Dar Mântuitorul nu a întâmpinat argumentul cu argument. Ridicându-și mâna în demnitate solemnă și liniștită, accentuează adevărul cu mai mare asigurare, „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou. Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” Nicodim l-a zis: „Cum se poate face așa ceva?”

Licăriri ale adevărului începeau să pătrundă în mintea conducătorului. Cuvintele lui Hristos l-au umplut de uimire și l-au făcut să întrebe, „Cum se poate face așa ceva?” Cu profundă seriozitate, Isus l-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?” Cuvintele Lui au transmis lui Nicodim lecția că în loc să se simtă iritat din cauza cuvintelor clare ale adevărului, și să se dedea la ironie, ar trebui să aibă o părere mult mai umilă despre el însuși, din cauza ignoranței lui spirituale. Totuși cuvintele lui Hristos au fost rostite cu așa o demnitate solemnă, iar atât privirea cât și tonul Lui exprimau așa o iubire serioasă față de el, încât nu s-a simțit ofensat când și-a dat seama de poziția umilitoare în care se afla. Sigur că cel ce avea în încredințare interesele religioase ale poporului nu trebuia să fie ignorant în ce privește adevărul atât de important de înțeles pentru ei, și anume condiția intrării în¹⁴⁴⁸ împărăția cerului. „Adevărat, adevărat îți spun”, a continuat Isus, „că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?”

Lecția aceasta dată lui Nicodim o prezintă ca extrem de aplicabilă celor ce se află în zilele noastre în poziții responsabile, ca și conducători ai lui Israel, și ale căror glasuri se aud adesea în ședințe, dând dovadă de același spirit pe care l-a posedat Nicodim. Lecția dată celui conducător va avea aceeași influență asupra inimii și vieții lor? Nicodim a fost convertit ca urmare a acestei întrevederi. Cuvintele lui Hristos sunt rostite tot așa de real către președinții conferințelor, către prezbiterii bisericilor, și către cei care ocupă poziții oficiale în instituțiile noastre, „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” „Vă voi da o inimă nouă.”

Dacă Duhul Sfânt vă modelează și vă formează zilnic inima, atunci veți avea înțelegere divină ca să percepeți caracterul împărăției lui Dumnezeu. Nicodim a primit lecția lui Hristos și a devenit un credincios adevărat. Glasul lui a fost auzit în consfătuirea Sinedriului, în opoziție față de măsurile ce puneau la cale moartea lui Hristos. „Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?” Răspunsul batjocoritor nu a întârziat. Drept răspuns, ei i-au zis: „Și tu ești din Galilea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galilea nu s-a ridicat nici un prooroc.”

Isus a găsit un ucenic în Nicodim. În timpul discuției aceleia cu Isus, din timpul nopții,

omul osândit a stat în fața Mântuitorului sub influența¹⁴⁴⁹ îmblânzitoare, cuceritoare a adevărului care lumina cămările minții lui și îi impresiona inima. Isus a spus: „V-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Nimeni nu s-a suit în cer, în afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.” Isus nu i-a spus lui Nicodim doar că trebuie să aibă o inimă nouă ca să poată să vadă împărăția cerului, ci i-a spus și cum se obține inima nouă. A văzut mintea întrebătoare a adevăratului căutător după adevăr, și a pus înaintea lui o reprezentare a Lui Însuși: „După cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Vești bune, vești bune, să răsune în toată lumea: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Lecția aceasta este de cea mai mare importanță pentru orice suflet care trăiește, căci termenii mântuirii sunt arătați aici în trăsături clare; dacă cineva nu ar avea alt text din Biblie, acesta ar fi o călăuză pentru suflet.

În mod special pentru orice om ce acceptă responsabilitatea de a fi sfătuitor, pentru oricine lucrează cu sufletele omenești, acest adevăr mare și frumos trebuie să fie o lumină puternică și strălucitoare. Nu este o cinste pentru cineva care are în posesie cuvântul lui Dumnezeu să spună, eu nu am experiență. Eu nu înțeleg aceste lucruri. El nu va fi niciodată mai înțelept, până când nu ajunge să aibă mult mai puțină importanță în ochii lui proprii.

Noi¹⁴⁵⁰ trebuie să învățăm lecția aceasta așa cum o învață un copilaș. Omul trebuie să facă prima sa datorie aceea de a înțelege lucrarea lui Dumnezeu de regenerare a sufletului. Schimbarea aceasta ar trebui să aibă loc în fiecare om care acceptă o poziție de conducător sau călăuzitor în legătură cu lucrarea cea sacră a lui Dumnezeu. Dacă cineva nu are în aceasta o legătură vitală cu Dumnezeu, atunci vor predomina propriul său spirit și propriile sentimente. Acestea pot să fie reprezentate foarte bine printr-un foc străin adus în locul celui sacru. Omul a țesut în lucrarea lui Dumnezeu defectele lui de caracter, invenții omenești și pământești, iluzii care sunt o capcană pentru el însuși și pentru toți cei ce le acceptă.

Să ne gândim la incidentul pe care îl prezintă Isus lui Nicodim, când se referă la șarpele înălțat. Domnul Isus îi protejase pe copiii lui Israel de șerpii veninoși ce se găseau în pustie, dar partea aceasta a istoriei ei nu o cunoșteau. Îngeri din ceruri îi însoțiseră, iar în stâlpul de nor în timpul zilei și în stâlpul de foc în timpul nopții, Hristos a fost protecția lor de-a lungul călătoriilor lor. Însă ei au devenit egoiști și nemulțumiți și, pentru a nu uita de marea grijă pe care El le-o purta, Domnul le-a dat o lecție amară. El a îngăduit să fie mușcați de șerpii cei înfocați, totuși, în marea Sa îndurare nu i-a lăsat să piară. I s-a poruncit lui Moise să înalțe pe o prăjină un șarpe de aramă, și să proclame că oricine va privi la acesta, va trăi. Și toți cei ce au privit, au trăit. Și-au redobândit sănătatea imediat. Credeți că solia aceasta dătătoare de viață, invitația de a privi spre reprezentarea lui¹⁴⁵¹ Hristos, a fost vestită în șoaptă? Credeți că s-au ținut adunări pentru discuții, ca să înțeleagă cum poate avea vreo eficiență simbolul acela al șarpelui de aramă? Unii au ezitat, dorind o explicație științifică a reprezentării, dar nu a fost dată nicio lumină. Ei trebuiau să accepte cuvântul dat de Hristos lui Moise. Acesta a fost vestit cu sunet de trâmbiță, prin glasul bărbaților conducători ai fiecărei seminții, în toată tabăra. Cuvântul ascultat, avea să aducă viață și vindecare.

Nicodim a prins înțelesul cuvintelor lui Hristos. El a primit lecția Lui, și a purtat-o cu el. Apoi a cercetat Scripturile într-un fel nou. Acum el putea să spună: „Lucrurile cele vechi au trecut, iată că toate s-au făcut noi.” El a început să vadă împărăția lui Dumnezeu, pentru că s-a supus călăuzirii Duhului Sfânt.

Ce ciudat simbol al lui Hristos a fost acela al asemănării cu șerpii care îi mușcau. Simbolul acesta a fost înălțat pe o prăjină, iar ei trebuiau să privească la el și să trăiască. În același fel, Isus a fost făcut o asemănare a cărnii păcătoase. El a venit ca purtător al păcatului. Sub simbolul șarpelui înălțat, El a fost prezentat înaintea vastei adunări a celor cărora li se încredințase adevărul sacru. A fost scopul lui Dumnezeu ca atunci când Hristos avea să apară în persoană, oamenii să poată recunoaște misiunea Lui și să coopereze cu El pentru salvarea omenirii. Hristos trebuia să fie înălțat pe cruce, și crucea aceasta să atragă atenția tuturor

oamenilor. El a fost crucificat la una dintre sărbătorile anuale ale iudeilor, când erau prezenți la Ierusalim reprezentanți dintre toate popoarele. Cunoștința despre cruzimea cu care a fost tratat Isus avea să fie dusă în regiunile cele mai îndepărtate ale lumii locuite. Solia, „Priviți și veți trăi”, a fost vestită¹⁴⁵² în modul cel mai hotărât, și a însemnat speranță, curaj, credință, iertare și viață.

Aceeași solie vindecătoare, dătătoare de viață, răsună acum. Ea îndreaptă atenția spre Mântuitorul înălțat pe lemnul rușinii. Celor ce au fost mușcați de șarpele cel vechi, de diavolul, li se poruncește să privească și să trăiască.

Prin lecția Mântuitorului, Nicodim a fost făcut în stare să vadă că cei necunoscători și necredincioși nu pot să fie luminați prin controverse și discuții. Ei trebuie să privească și să trăiască. Nicodim a sperat că poporul lui Îl va lăsa pe Hristos să le vorbească așa cum îi vorbise lui; atunci ei nu ar mai fi rămas în necredință. O, dacă astăzi ar auzi oamenii vocea lui Isus, „dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Explicarea planului de mântuire poate fi prezentată astăzi bărbaților care acționează ca și conducători și sfătuitori, și totuși, măcar că au ochi, nu văd, măcar că au urechi, nu aud; ei nu cunosc din experiență ce înseamnă să creadă în Hristos ca Mântuitor al lor personal. Nicodim a fost convertit. Vor acești oameni să învețe ce înseamnă să ai o inimă nouă? Ce înseamnă să încetezi cu păcatul? Ce înseamnă să ai neprihănirea lui Hristos, să porți asemănarea divină?

Priviți numai la Isus ca neprihănire a voastră și Cel jertfit pentru voi. Și fiind îndreptățiți prin credință, mușcătura mortală făcută de șarpe va fi vindecată. Atunci nu va mai fi „eu”, veți avea pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Deschideți ușa inimii voastre, și¹⁴⁵³ lăsați pe Isus să intre. Unii dintre voi au devenit împietriți; v-ați împotrivit dovezii și ați disprețuit solia de avertizare, de lumină și adevăr, pe care Domnul v-a trimis-o prin Spiritul Sfânt pentru că vă iubește și nu are nicio plăcere să renunțe la voi. Așa cum o privire spre șarpele de aramă a adus viață celui muribund, la fel privirea credinței spre Mielul lui Dumnezeu va aduce viață sufletului. Bărbații aflați în poziții de răspundere au nevoie zilnică de puterea de convertire a lui Dumnezeu. Dacă ar vrea să coopereze cu Dumnezeu, privind la Hristos în fiecare moment, crezând în El după cum este privilegiul lor să o facă, li s-ar deschide ochii și inimile lor ar fi făcute noi.

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Cine poate măsura o așa iubire? Dumnezeu nu ne-a iubit din cauză că Hristos a murit pentru noi, ci pe când noi eram încă păcătoși, rebeli față de legea Lui, L-a dat pe Isus ca să ne poarte păcatele, pentru ca iertarea să poată veni peste toți cei ce cred în El. Unica speranță a lumii a fost aceea ca, Unul care nu a cunoscut păcatul, Unul egal cu Dumnezeu, să vină pe pământul nostru, să trăiască Legea, aducând mărturie despre faptul că în omenescul Lui a putut păzi Legea, și că păcătoșii pot deveni părtași naturii divine și astfel să fie copii ascultători ai lui Dumnezeu. Aceasta este marea lucrare pe care Dumnezeu a săvârșit-o pentru omenirea căzută. El nu a voit ca vreunul să piară, ci ca oricine vrea, să vină la El prin Hristos și să trăiască.

Să nu uităm niciodată că suntem aici cu scopul de a fi formați de mâna lui Dumnezeu, să fim pregătiți pentru lucrarea pe care ne-a dat-o de făcut. Lucrarea aceasta este a noastră, răspunderea este a noastră, și nu poate fi transferată¹⁴⁵⁴ altuia. Niciun agent omenesc să nu intervină pentru a lua lucrarea altuia din mâinile lui Dumnezeu, în mâinile lui mărginite.

W-86-1895

CĂTRE J.E. WHITE

Norfolk Villa, Prospect St., Granville, 25 septembrie, 1895

Iubitul meu fiu, Edson,

Luna aceasta am de trimis multă corespondență. Marian are de pregătit manuscrisele,

dar nu o face așa de critic ca pentru lucrarea de publicare. Ne bucurăm să avem cu noi pe fratele și sora Prescott. De câteva luni nu sunt așa bine ca de obicei. Presupun că motivul este acela că simt atât de intens marile evenimente despre care știu că se vor deschide curând în fața noastră. Vedem că cei ce se numesc credincioși vor fi reprezentați prin cele zece fecioare, dintre care cinci au fost înțelepte și cinci neînțelepte. Mă tem că aceasta este proporția pe care Domnul a văzut-o între cei ce vor fi gata și cei ce nu vor fi gata. Doar un mic număr dintre cei care au avut mare lumină, ocazii îmbelșugate și privilegii neîncetate, au ceva mai mult decât o cunoaștere teoretică a adevărului. Mulți gândesc că o astfel de cunoștință este tot ce se cere. Aceștia nu sunt împlinitori ai cuvântului.

Cei care, de la întâlnirea de la Minneapolis încoace, au avut privilegiul de a asculta cuvintele rostite de solii lui Dumnezeu, fratele Jones, prof. Prescott, frații E.J. Waggoner, O.A. Olsen, și mulți alții, la adunările de tabără și în institute misionare, au auzit invitația „Veniți, căci iată că toate sunt gata. Veniți la cina care a fost pregătită pentru voi.” Lumină, lumină cerească a strălucit. Trâmbița a dat un sunet clar. Cei care și-au prezentat diferitele lor scuze pentru neglijarea de a răspunde invitației, au suferit mare pierdere.

Lumina¹⁴⁵⁶ a strălucit în ce privește îndreptățirea prin credință și neprihănirea lui Hristos atribuită. Cei care primesc lumina dată și acționează pe baza ei, în învățăturile lor vor dovedi faptul că solia care vestește pe Hristos cel răstignit, Mântuitorul înviat și înălțat la cer pentru a fi apărătorul nostru, este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu pentru convertirea sufletelor, aducându-le înapoi la loialitate față de Hristos. Acestea sunt temele noastre: Hristos răstignit pentru păcatele noastre, Hristos înviat dintre cei morți, Hristos mijlocitorul nostru în fața lui Dumnezeu; și în strânsă legătură cu acestea este lucrarea de asistență a Duhului Sfânt, reprezentantul lui Hristos, trimis cu putere divină și cu daruri pentru oameni.

Invitația se aude, „Veniți, căci iată că toate sunt gata.” Cei asupra cărora lucrează Duhul Sfânt poartă mărturia vie, ei nu au doar o teorie a adevărului, ci sunt martori ai lui Dumnezeu. Aceștia nu merg continuu la adunări pentru ca ei să aibă beneficii, ascultând mai mult și tot mai mult, ci cu încredere umilă și cu credință vie, cercetează Scripturile, căci Hristos spune, „Ele mărturisesc despre Mine.” Ei vor umbla în lumina pe care o primesc, și vor comunica și altora adevărul prețios. Pe măsură ce ei se străduiesc să împărtășească ceea ce au primit, mai multă lumină va străluci cu siguranță peste ei. Ținând sus cuvântul vieții, ei cooperează cu agențiile cerești, care sunt trimise să împărtășească puterea adevărului.

Nu toți aceia pe care Dumnezeu i-a chemat să fie martori ai Lui se pot aștepta să prezinte o comoară tot atât de vastă de adevăr, ca aceia care de¹⁴⁵⁷ ani de zile caută adevărul ca pe o comoară ascunsă; pe măsură ce aceștia au comunicat solia trimisă de cer, lumina a fost revărsată peste cuvânt. Agentul uman nu poate, de la început, să dobândească întreaga experiență pe care alții au câștigat-o în ani de zile. Ei nu pot aștepta aceasta. Dar să înceapă așa cum au început alții, să cerceteze Scripturile, și să se aștepte să primească lumină pe măsură ce își însușesc și comunică lumina dată. Să aibă credința aceea care lucrează, cum? Prin dragoste față de alte suflete, căutând să le aducă la ospățul de nuntă. Pe măsură ce încearcă să atragă pe alții, ei vor fi pregătiți pentru lucrare și pentru supunerea la încercare; ei își vor curăța sufletele prin ascultare de adevăr. Mintea, sufletul și trupul, vor fi aduse în supunere față de Hristos; până și gândurile sunt aduse în armonie cu gândurile lui Hristos. Voința lor este adusă în conformitate cu voința lui Dumnezeu, și ei înțeleg ce înseamnă să porți crucea lui Hristos, să înduri rușinea și înjosirea de dragul Lui. Slujitorii aceștia trebuie să învețe să dea, înainte să poată strânge. Stăpânul care le-a încredințat bunurile Lui, vede că nu este de folos să reverse și să tot reverse peste ei materialul cel foarte prețios, cât timp ei așteaptă, și nu folosesc ceea ce le-a dat în grijă. El așteaptă ca slujitorii Lui să înceapă să facă negoț încă cu primele daruri ce li s-au dat; ei trebuie să pună bunurile Lui la schimbători. În felul acesta Domnul își educă lucrătorii, și le dezvoltă abilitatea de a acționa. Dacă cel care are în încredințare bunurile Domnului își începe lucrarea imediat atrăgând atenția altora asupra valorii acestora, prezentând¹⁴⁵⁸ adevărul cel sacru prin învățătură și prin exemplu, căutând zilnic înțelepciune de la Dumnezeu, cercetând Scripturile cu sârguință, înțelegând faptul că este co-partener cu

Dumnezeu, atunci Evanghelia este pentru el puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Slujirea pe care o face prin viața și caracterul său, îl face să fie o epistolă vie, cunoscută și citită de toți oamenii. Transformarea înaintea continuu, conformând caracterul său cu caracterul lui Hristos. Duhul Sfânt este eficiența lui. Agentul uman care lucrează cel mai eficient, are cel mai profund simțământ al propriei lui slăbiciuni și nevrednicii, și el își aruncă sufletul neputincios la picioarele lui Hristos. Acesta este caracterul despre care Dumnezeu spune că este zdrobit. „Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este Sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar Sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.” Aici este izvorul nostru de putere. În sufletul omenesc, Duhul Sfânt dovedește împlinirea acestor cuvinte, aducând viață, speranță și bucurie tuturor celor care cred.

Cei despre care se presupune că au nevoie de ajutor și hrănire constantă, care au avut ocazii și privilegii îngrămădite unele peste altele, nu primesc impresii de durată, ci par să învețe într-una, și nu sunt în stare niciodată să ajungă la cunoștința adevărului. Aceștia nu vor înainta cu adevărat până când nu văd că trebuie să meargă să lucreze, pentru a face negoț cu bunurile pe care deja le au. Făcând lucrarea aceasta, ei devin canale de lumină pentru alții. Dumnezeu va da lumină tot mai mare pe măsură ce ei¹⁴⁵⁹ răspândesc lumina. În felul acesta, venind în contact cu împotrivirea, cu necredința și cu eroarea, ei sunt conduși la cuvântul lui Dumnezeu și la luptă serioasă în rugăciune pentru biruință, și rugăciunile lor vor fi ascultate.

Domnul înțelege totul despre încercările cu care ei trebuie să dea față. El spune, „Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții. Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: ‘Robul nu este mai mare decât stăpânul său.’ Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.”

Avem aici cele mai clare declarații care arată că aceia care manifestă spiritul de persecuție față de aceștia, socotind că este iubire și teamă de Dumnezeu, se află sub puterea unei iluzii satanice. Hristos spune, „ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.” Atunci când lucrezi ca slujitor al lui Hristos, și solia ta este respinsă, adu-ți aminte întotdeauna de Isus, și rămâi la lucrarea ta, continuând să semeni semințele adevărului.

Motivul pentru care în parabolă atât de multe dintre fecioare sunt reprezentate ca neînțelepte, este acela că aceia care au cunoștință despre adevăr, nu sunt sfințiți prin adevăr. Dacă ei și-ar fi dat seama de răspunderea pe care o au, ar fi păstrat în minte gândul că este o zi în care primești și o zi în care dai socoteală. Fiecăruia îi sunt încredințați talanți, și fiecare are răspunderea sacră de a binecuvânta pe alții, dezvăluind¹⁴⁶⁰ adevărul prețios celor aflați în eroare.

Atunci când Ioan Botezătorul a îndreptat atenția spre Isus, prin cuvintele, „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”, ucenicii l-au auzit și L-au urmat pe Isus. Mântuitorul „S-a întors; și, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?” Ei l-au răspuns: „Rabi (care, talmăcit, înseamnă: Învățătorule), unde locuiești?” „Veniți de vedeți” le-a zis El. S-au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea. Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.” După ce au ascultat cuvintele pline de har care ieșeau de pe buzele lui Isus, cuvinte care au aruncat lumină în mințile lor, inimile ucenicilor au fost aprinse de credința și asigurarea că acesta era cu adevărat Mesia. Cu o iubire ce nu se poate exprima, inimile lor L-au urmat pe Isus, și nu au șezut jos în contemplare fericită, ca să asculte mai multe și tot mai multe cuvinte pline de har. Ei au vrut ca și alții să aibă cunoștința pe care au primit-o ei. Andrei s-a dus să caute pe cineva căruia să poată să-i spună povestea uimitoare, ce părea prea frumoasă pentru a fi adevărată. Mai întâi l-a găsit pe fratele lui, Simon, și i-a zis, „Noi am găsit pe Mesia.” Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei

chema Chifa (care, tălmăcit, înseamnă Petru).”

În ziua următoare Isus l-a găsit pe Filip, și i-a zis, „Vino după Mine”. Când Filip a venit în contact cu Hristos, a crezut că Acesta era cu adevărat Mesia. El nu a putut să țină veștile cele bune și să se bucure¹⁴⁶¹ singur de privilegiul de a-L urma pe Isus. El știa că tovarășul său, Natanael, cerceta profețiile; ei se rugaseră foarte serios să înțeleagă Scripturile; dar unde era Natanael? Se ruga lui Dumnezeu sub un smochin. Filip a descoperit locul lui retras, căci ei se rugaseră adesea împreună în acest loc izolat, ascuns de frunziș. Imediat ce Filip l-a găsit pe prietenul lui, i-a spus, „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.” Dar Natanael auzise ce loc stricat era Nazaretul, așa că declarația aceasta i-a trezit prejudecata. El a întrebat, „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” Filip nu a intrat în controversă, ci a spus, „Vino și vezi.” În felul acesta a ajuns adevărul la Natanael. Ascultând cuvintele lui Hristos, și-a exprimat credința simplă, deplină și completă. Isus a spus despre el, „Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleșug.” „De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Natanael l-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.” Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul omului.”

27 septembrie¹⁴⁶². Dragă Edson, înțeleg din scrisoarea ta că ești din nou la Battle Creek. Să dea Dumnezeu ca fiecare oră din viața ta să fie petrecută spre slava Numelui Său. Să fii instrumentul ales al lui Dumnezeu pentru înaintarea lucrării Lui. Să crești în apreciere față de înalta ta chemare. Am scris multe lucruri, Edson, în legătură cu felul în care lucrarea a fost dusă în Battle Creek; dar cu toate că materialul este pregătit pentru a fi pus pe poștă, amân trimiterea lui. Simt o adâncă simpatie față de fratele Olsen. Asociații lui fac puțin pentru a susține mâinile lui, dar fac mult ca să le slăbească.

Cântărește bine cărarea pe care îți pui picioarele. Fii grabnic la ascultare și încet la vorbire. Ar fi bine să simți cu adevărat că te afli pe un teren sfânt. Domnul este în luptă cu poporul Său. Dacă privești la Dumnezeu și te încrezi în El, nu vei face un eșec din viața ta; căci Mântuitorul nostru Cel prețios este plin de har și de adevăr. Poate că vei fi privit cu suspiciune și neîncredere, dar eu cred pe deplin că prin providența lui Dumnezeu, șederea ta la Battle Creek va fi o școală prețioasă pentru tine. În tot timpul, dă pe față blândețea și umilința lui Hristos. „Voi nu sunteți ai voștri, căci ați fost cumpărați cu un preț. De aceea slăviți pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” Roadele tale să fie în neprihănire și adevărată sfințenie.

O mare lucrare trebuie să fie făcută pe pământ, și numai Dumnezeu poate pregăti agenții omenești pentru această lucrare. În acest timp este o cerere urgentă și extensivă de aptitudini în domeniul literar, și pe măsură ce îi căutăm pe aceia care au talente în încredințare, se face descoperirea¹⁴⁶³, „Cântărit în cumpănă și găsit prea ușor.” Multe câmpuri vaste în care putem fi folositori sunt deschise înaintea noastră; în toate direcțiile sunt câmpuri albe, gata pentru seceriș. Dar, în timp ce ne-am bucura să găsim lucrători cu capacitate literară, ne bucurăm să vedem slujind anumite suflete care au avut mai puține avantaje decât alții pentru a obține o educație. Unii se devotază cu umilință lucrării, cu o consacrare fără rezerve față de Dumnezeu. Poate că ei au doar aptitudini obișnuite, totuși, sub disciplina Duhului Sfânt, ei pot să ia jugul împreună cu Hristos, și raportul despre ei în ceruri va fi, „împreună lucrători cu Dumnezeu: voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.” În lucrarea lor se va vedea o energie consacrată a caracterului, care va provoca pe alții la zel și fapte bune.

Dacă poți să o faci într-un mod care să nu sară în ochi, încearcă să-l ajuți pe fratele Olsen, și să-i sprijini mâinile. El are nevoie de simpatie, și de cuvinte de speranță și curaj. Dar te rog, nu critica bărbații care nu au o legătură vie cu Dumnezeu. Dacă ești prevăzător, poți să faci bine lui A.R. Henry și lui Harmon Lindsay. Arată prin atitudinea ta că nu ai nicio aversiune față de ei. Oricare ar fi atitudinea lor, nu îi lăsa să te descurajeze sau să-ți amărase

experiența. Ține-te strâns de Isus. El te-a ajutat și te va ajuta în fiecare ceas. Dar nu lăsa garda jos niciun moment. Nu te complac în vorbire repezită. Dacă este posibil, vrem să-i salvăm pe acești oameni, care cunosc atât de puțin despre Spiritul lui Dumnezeu. Pentru a face aceasta, în timp ce nu trebuie să depinzi de ei ca și cum ar fi dumnezei, fii amabil și curtenitor, tratează-i la fel de respectuos ca și cum ar fi cei mai buni prieteni ai tăi.

Le-am vorbit¹⁴⁶⁴, și încă le vorbesc foarte clar, iar atitudinea ta nu trebuie să dea impresia că ți-am scris ceva în detrimentul lor. Acești bărbați au multe tentații, însă sufletele lor sunt prețioase. Dacă ei pot fi câștigați să vadă cum pot să vină la Isus și să-L ia ca sfătuitor al lor, ce biruință ar fi câștigată de partea Domnului! Nu trăi cu gândul la trecut. Nu da în niciun fel ocazia ca binele tău să fie vorbit de rău. Tu poți salva suflete de la moarte, și să acoperi o mulțime de păcate, dacă umbli cu precauție. Domnul are răbdare îndelungă cu copiii supuși greșelii, pe care i-a cumpărat cu un preț infinit. Bărbații aceștia, A.R. Henry și Harmon Lindsay, sunt în cel mai mare pericol să-și piardă sufletele pentru că nu discern situația în care se află. Lasă iubirea imblânzitoare a lui Dumnezeu să rămână și să domnească în inima ta, controlând fiecare acțiune.

Dacă îți pui încrederea în Dumnezeu, văd o mare ocazie ca tu să fii o binecuvântare pentru alții, în Battle Creek. Înțelepciunea este născută din cer, este un ornament al îndurării; ea posedă putere infinită și, atunci când este exercitată, este o cunună de slavă pentru fiecare suflet care slujește pentru Hristos; căci ea este dovada unirii și cooperării cu Marele Lucrător.

Oricare ar fi fost sentimentele și purtarea altora față de tine, nu lăsa ca aceasta să aibă vreo umbră de influență asupra ta în legătura pe care o ai cu ei. Nimeni nu trăiește pentru sine. Fiecare are de folosit talentele pe care li le-a încredințat Dumnezeu, și să se gândească bine ce se cere de la el pentru a-L reprezenta pe Hristos în orice loc și în orice circumstanță.

Eu-l¹⁴⁶⁵ trebuie să fie ascuns cu Hristos în Dumnezeu. „Despărțiți de Mine”, a spus Isus, „nu puteți face nimic.” Dar Duhul Sfânt este dat ca să ne ajute în orice timp de nevoie. Rămâi în dependență umilă de puterea aceea care va fi dată tuturor celor ce o caută și depind de ea. Aptitudinile tale vor fi un succes în slujirea lui Hristos, dacă îți simți ineficiența și dependența de Dumnezeu.

Ține minte, fiul meu, că succesul nu este rezultatul șansei, al accidentului, sau al destinului, ci este lucrarea providenței lui Dumnezeu, răsplata credinței și judecății, a virtuții și efortului perseverent. Practicarea adevărului este cea care aduce succes și tărie puterii morale. Practicând învățăturile lui Isus, vei descoperi îngerilor din cer și oamenilor că ai învățat de la Marele Învățător. Razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii trebuie să fie primite cu bucurie ca o lumină a minții; și principiile caracterului lui Hristos trebuie să fie făcute principiile caracterului nostru. Domnul va fi cu tine în mod sigur, și te va înzestra cu Duhul Lui cel Sfânt, dacă Îl cauți din toată inima.

Timp de câteva săptămâni am fost într-o stare de epuizare, dar acum mi se refac puterile. Totuși, starea mea nervoasă este de așa natură încât nu ies din camera mea ca să iau masa cu familia. Pentru o vreme m-am gândit în mod serios că nu mă voi reface niciodată. Dar sunt mai bine. Îi mulțumesc Domnului pentru bunătatea, iubirea și prezența Lui. Dacă aș putea fi¹⁴⁶⁶ eliberată de povara de a participa la adunarea de tabără de la Melbourne, aș fi foarte recunoscătoare, dar nu am nicio speranță pentru așa ceva. Va trebui să plec din Granville în două sau cel mult trei săptămâni. Familia noastră urmează să fie transferată la casa de pe proprietatea mea din Avondale Cooranbong. May Lacely White merge cu mine și cu Willie la adunarea de tabără, precum și unul dintre membrii familiei ca dactilograf. Fiica noastră, May, este o comoară, blândă, amabilă și sinceră, totuși are o voință hotărâtă în direcția cea bună. Ea va fi și este o mare binecuvântare pentru mine. Are o iubire arzătoare pentru adevăr.

Dacă dorești să ți se dea anumite lucruri de la mine, ca să-ți faci camera plăcută și confortabilă, spune-i sorei Hall, și ea se va îngriji să le primești.

Edson, doresc foarte mult să fii mult binecuvântat în Battle Creek. Nu da atenție insultei sau înjosirii, ci du-te înainte împlinindu-ți datoria. Lasă inima ta să fie umplută de simpatie generoasă pentru toți cei ce au făcut și încă fac greșeli, și fii foarte atent să croiești cărări drepte

pentru picioarele tale. Ține minte că atributele cele mai apreciate de Tatăl ceresc și de Mântuitorul crucificat, înviat și înălțat la cer, sunt iubirea și puritatea.

„Oricine iubește, este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu ... Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu locuiește în noi, și iubirea Lui este făcută desăvârșită în noi.” „Dumnezeu este dragoste; dacă rămâne cineva în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu în El.” Întreaga Lege este împlinită în cel care iubește pe Dumnezeu cu toată inima sa, și pe aproapele ca pe el însuși. Aceasta înseamnă să fie „slavă lui Dumnezeu în¹⁴⁶⁷ locurile înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” O, nu este o dovadă de slăbiciune să ai o inimă miloasă, sensibilă, umilă și împreună simțitoare! De o așa inimă nimeni nu ar trebui să se rușineze, ca și cum ar fi o slăbiciune. Aceasta este puternic derivată de la Hristos.

Vei avea încercări, pentru că Satana nu a murit; dar dacă vei fi îmbrăcat cu toată armura lui Dumnezeu, loviturile lui Satana nu-ți vor putea face rău. Noi avem resurse vaste din care să ne aprovizionăm. Tu poți primi putere morală pentru a împlini neprihănirea în orice împrejurare. Noi vom fi pe orice cale câștigători, devenind lucrători mai buni și mai capabili, ori de câte ori ne lovim de dificultăți sau întâmpinăm rafale de adversitate. Căci acestea sunt mijloacele alese ale lui Dumnezeu pentru a ne testa și disciplina. Încercarea este una dintre condițiile rânduite de El pentru succes.

Te rog, fă cunoștință cu fratele Tenney; poate că este spre binele vostru, al amândouă. Și fratele Tait este un bărbat cu care ar trebui să te cunoști; și Edson, adu-ți aminte că toți cei ce sunt în poziții responsabile, au multe și mari ispite. Fie ca Domnul să te ajute să fii o binecuvântare pentru ei prin faptul că trăiești principiile credinței noastre.

Edson¹⁴⁶⁸, ești liber să selectezi din scrierile mele pasaje necesare pentru tractatele simple și broșurile care au fost propuse pentru câmpul din sud. Îți trimit câteva articole din viața lui Isus, care pot să-ți fie de ajutor. După cum vei vedea, acestea sunt în două stiluri. Copistul meu are puțin timp pentru a le pregăti în formă simplă, și tu poți fi în stare, tu însuși, să le simplifici în felul care ți se va părea mai potrivit. Tu ești cel care poate pregăti cel mai bine articolele de care este nevoie. Căci tu cunoști câmpul din sud. Tu știi cât de simplu trebuie să faci adevărul ca să fie înțeles, și ce fragmente să selectezi. După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, mulți din populația albă din acest câmp au nevoie de stilul cel mai simplu. Tot ce poate fi făcut, trebuie să fie făcut pentru câmpul din sud. Pe cât de mult este posibil, încearcă să obții cooperarea celor din fruntea lucrării, ca să nu fie ispitiți să creadă că pornești să lucrezi după planuri independente.

Marian a pregătit corespondența pentru această poștă.

Trimite-mi, te rog, o copie a materialului pe care îl compilezi, imediat ce îl pregătești.

B-13-1895

CĂTRE F.E. BELDEN

Armadale, Melbourne, Australia, 13 noiembrie, 1895

Iubitul meu nepot,

Scrisoarea ta a ajuns la mine seara trecută. Am citit-o, și mă bucur că vezi lucrurile în lumina clară. Am simțit profund problema cazului tău, și simt sinceră simpatie față de toate întristările și dezamăgirile tale. În legătură cu aceasta îți trimit copii ale scrisorilor scrise în legătură cu moartea lui Byron. Am contat mult pe Byron și pe Sarah. Ei au fost cu adevărați credincioși în adevăr, gata să fie orice, sau să facă orice voia Domnul ca ei să facă. Byron a câștigat respectul tuturor celor ce l-au cunoscut, iar moartea lui m-a îndurerat mult, căci l-am iubit ca pe fiul meu, și am iubit-o pe Sarah ca pe o fiică. Acum, mâinile credincioase, sincere, sunt încrucișate pe piept, iar ochii lui sunt închiși ca să nu mai vadă și să nu se mai mânghească la privescerea dureroasă a răutății. Când ochii aceștia se vor deschide din nou, îl vor privi pe Împărat în frumusețea Lui.

Am dorit foarte mult ca Byron și Sarah să locuiască cu mine la Cooranbong. Ambii ar fi putut fi de mare ajutor pentru mine. El a fost un bun administrator financiar. A posedat aptitudini excelente de administrare, și din acest motiv, fiecare adunare de tabără ce s-a ținut a solicitat prezența lui Byron și a lui Sarah ca să se îngrijească de hrană. În problemele de tranzacții necesare pentru achiziționarea de provizii pentru tabere și pentru școală, era de neîntrecut. Dar am simțit că atât Byron cât și Sarah trebuie să aibă ocazia de a se pregăti pentru lucrarea misionară. El a excelat în a fi superintendent al școlilor de Sabat, în conducerea revistelor, și a expus o claritate a gândirii¹⁴⁷⁰ și o adaptabilitate, despre care am crezut că se va dovedi de mare folos. Când am stat de vorbă cu el, l-am făcut să spună ce are pe suflet. Dorea să frecventeze școala din Melbourne, și i-am spus că pun la dispoziția lui pentru a atinge acest scop, două sute de dolari. Dar amândoi au spus, „mătușă Ellen, nu putem lua mijloace de la tine; tu investești în mod constant în cauza lui Dumnezeu; lasă banii tăi să fie folosiți ca să ajute lucrarea prin educarea studenților și clădirea de case de adunare, precum și în diferite linii de lucrare pe care ești chemată să le ajuți. Iar Sarah împreună cu mine, vom merge mai departe, cu ajutorul lui Dumnezeu, și vom practica cea mai strictă economie. Am înțeles că el dorea să se angajeze în lucrare împreună cu alți lucrători, în Sidney și în suburbii. L-am întrebat cât cerea ca plată. El a spus, o liră pe săptămână. Am spus, atât nu este destul. El a zis, ba da, atât va fi suficient pentru el și pentru Sarah. Deja plăteam 19 lire pe săptămână ca să întrețin în câmp mai mulți lucrători. Ultima mare povară a lui Byron a fost aceea ca lucrătorii să nu cadă în descurajare sau să li se moaie inima. El a făcut orice efort ce sta în puterea lui ca să încurajeze perseverența și credința. El nu voia nici să cadă, nici să se descurajeze, părea să facă parte din ființa lui.

Acum, dragul de el, doarme. Lucrarea lui s-a încheiat; dar a murit fiind iubit și stimat de toți cei ce l-au cunoscut. Sarah, copila dragă, a fost alături de el inimă și suflet făcând cu râvnă tot ce putea face. Amândoi s-au adus pe altar ca o jertfă vie, mistuită prin foc, și își vor avea răsplata lor. În curând Mântuitorul nostru va veni și va chema pe cei morți să iasă din închisoarea lor, la o nemurire plină de slavă. „Atunci ne vom întâlni din nou, pentru a nu ne mai despărți niciodată, atunci dragostea își va împleti funiile ei peste noi în veșnicie.”

Frank, lucrarea noastră serioasă este să fim credincioși lui Dumnezeu și să rămânem în Isus¹⁴⁷¹ și cu Hristos în Dumnezeu, una cu Dumnezeu. Ce privilegiu este acesta!

17 Noiembrie. Dragul meu nepot, mă simt mai liniștită în urma primirii scrisorii tale. Îți voi trimite copii după scrisorile pe care deja le-am scris mai multor persoane din Battle Creek. Îți trimit aceste copii, pentru că am muncit din greu aici și, din cauza multelor lucruri confuze care se adaugă, nu sunt capabilă să scriu atât de larg după cum este înclinată inima mea să o fac.

Sunt afectată profund din cauza multor lucruri din Battle Creek. Casa de editură are nevoie să fie curățată, așa cum templul a avut nevoie de curățire în zilele lui Hristos. Știu că orice suflet care crede adevărul ar trebui să fie acum la postul datoriei lui, foarte treaz, vigilent, veghetor, în rugăciune; așteptând, veghind, lucrând.

M-am gândit că am fost severă cu tine, dar am simțit că Duhul lui Dumnezeu îmi cere să pun înaintea ta ceea ce știam că mi-a prezentat în trăsături care nu dau greș. Prezentarea arăta că, dacă tu și Hattie nu vă treziți și nu vedeți lucrurile în cu totul altă lumină, veți continua să aveți idei greșite și să fiți înșelați și amăgiți de inamic.

Am citit articolul din ziar și consider că vezi lucrurile într-o lumină corectă. Sunt recunoscătoare, atât de recunoscătoare, pentru că vreau să fii în poziția în care Domnul să te poate umple cu Duhul Lui cel Sfânt, și să fii în poziția în care să te poată folosi spre onoarea și slava numelui Său. Vă iubesc, copii, dar multă vreme nu am simțit nicio legătură specială cu voi. Nu ar fi trebuit să fie așa. Am vorbit în mod clar celor aflați în poziții de răspundere, și le-am spus că nu te-au tratat în mod corect. Felul în care au tratat cu tine în legătură cu cărțile tale, a fost după spiritul care controlează mințile omenești, și nu după legea lui Dumnezeu și neprihănire.

Pentru¹⁴⁷² ca adevărul lui Dumnezeu să regleze viața și să formeze caracterul, trebuie să

fie plantat în inimă. O mărturisire a lui cu gura, nu este nimic în ochii unui Dumnezeu sfânt. Dacă adevărul nu produce frumusețea sufletului și a caracterului, nu aduce niciun bine celui ce pretinde a crede în el.

Îi scriu lui Harmon Lindsay. Am de ceva vreme o mărturie pentru el, dar nu am fost capabilă să o las să plece din mâinile mele. Trimit ceva cu această poștă. Nu mai sunt în legătură cu Fannie în lucrarea mea; ea mi-a adus multă întristare, și nu am acum pe altcineva ca să-mi editeze articolele, așa că s-ar putea să nu trimit mult luna aceasta.

Harmon Lindsay fie va fi convertit la adevăr, fie va fi scos din lucrare. A.R. Henry și Harmon Lindsay nu cred solia îngerului al treilea. Ei spun în inimile lor, „Domnul întârzie să vină”, prin spiritul lor, prin cuvinte și acțiuni, oriunde merg. Mă doare să văd aceste două trupuri ale morții trimise din loc în loc pentru a face tranzacții importante în legătură cu cauza lui Dumnezeu, deși sunt îmbibați de spiritul lui Satana care lucrează în ei în secret. Ei nu au Duhul lui Dumnezeu. Ei sunt, și au fost despărțiți de Dumnezeu, de la adunarea de la Minneapolis încoace, și umblă după închipuirile inimilor lor. Isaia 50:10, 11.

Când bărbații aceștia vor fi convertiți sau dacă nu, îndepărtați din lucrare, atunci vor avea loc dezvăluiri care vor descoperi o stare de lucruri în starea financiară a Conferinței Generale care va uimi pe mulți. Mai departe nu am libertatea să merg. Sunt două clase, una fiind insuflată de Spiritul Domnului, primind din partea Domnului și¹⁴⁷³ transmițând altora. Așa cum este declarat în Apocalipsa, Domnul va lucra pentru a lumina pe poporul Său. „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu Sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.” Așa este lucrarea. Îngerul nu este vizibil, dar mesagerul lui Dumnezeu prin care comunică îngerul, este vizibil și el face să răsunе solia îngerului care stă lângă el. Domnul are o solie decisivă pentru timpul acesta, și trâmbița trebuie să dea un sunet clar.

Apocalipsa este o carte care necesită studiu. Apoc. 1:1,3. Scenele solemne pe care le-a descoperit Isus lui Ioan sunt importante și pline de interes pentru fiecare suflet. Ar trebui să știm mai mult despre aceste solii solemne, pline de greutate și care ne supun la încercare. Ar trebui nu doar să știm ci, cu zel serios, să-i lăsăm pe cei cu care venim în contact, să vadă și să înțeleagă că noi credem profeția acestei cărți exact așa cum este scrisă, și că ea este o revelație pentru noi, o realitate vie.

Nu am de spus cuvinte moi, de pace și siguranță, fățarnicilor din Sion a căror treabă este să schimbe adevărul lui Dumnezeu în minciună, a căror cuvinte și fapte sunt de partea Satanei. Bărbați care au avut îngrămădite dovezi peste dovezi în ce privește faptul că Domnul a lucrat în mijlocul poporului Său, și totuși au urât mesagerul și solia pe care Dumnezeu i-a dat-o să o vestească. Nu este nicio scuză pentru calea pe care au urmat-o și încă plănuiesc să o urmeze. Și tocmai acești bărbați care lucrează contrar cauzei lui Dumnezeu, acești bărbați egoiști, sunt aceia cu care ai colaborat tu ca să primești din mijloacele tezaurului. Am știut că glasul tău a făcut mai mult decât orice alt glas pentru a jefui tezaurul lui Dumnezeu și a pune mijloacele în mâini egoiste, în mâinile oamenilor¹⁴⁷⁴ care nu erau sfințiți prin adevăr. Acesta este motivul, Frank, pentru care nu am putut să te susțin. Timpul îți va descoperi lucrurile în curând. Poate că se pune întrebarea, Cine i-a spus sorei White? Nu cred că cineva știe cu adevărat ce se ascunde în aceste lucruri, nici măcar cei ce le fac. Este o mreață care se strânge în jurul sufletelor unora. Dar poate că am spus prea mult. Pentru un lucru sunt recunoscătoare, și anume pentru că ai plecat de la editura Review and Herald atunci când ai plecat, ca să nu ajungi și mai corupt. Dumnezeu va lucra pentru tine, dacă vei umbla în umilință înaintea Lui. Te implor, stai lângă Isus, ca să fii o mireasmă de viață spre viață. Pune-ți mâna în mâna lui Isus Hristos și spune, „Condu-mă Tu, călăuzește-mă Tu.” Roagă-te cu mai multă feroare, ungere și putere, căutând umilința, blândețea și smerenia inimii ca să nu fii amăgit. Sufletul tău este prețios; tu nu știi cât timp mai este cruțată viața ta. Niciunul dintre noi nu s-a gândit că Byron era bolnav în vreun fel, dar el a fost doborât. Ce consolare pentru Sarah, soția lui, și ce consolare este pentru mine că avem dovada faptului că a fost consacrat lui Dumnezeu cu suflet, trup și spirit.

Apelez la tine, Frank, pentru tot ce este mai drag, prețios și sfânt, să faci o lucrare profundă și să stai în Mântuitorul tău ca un om liber. O, dacă toți cei ce au călcat pe cărări false la întâlnirea memorabilă de la Minneapolis și au simțit același spirit care-i înfășura, ar fi lăsat lumina cerului să intre în sufletele lor, care i-ar fi făcut să înțeleagă adevăratul sens al căii lor de acțiune și spiritul pe care îl au de atunci încolo! O, dacă ar fi vrut, înainte să fie prea târziu ca relele să fie îndreptate, să mărturisească în taină lui Dumnezeu, care vede în ascuns planurile, imperfecțiunile și păcatele acelor acțiuni care l-au făcut pe Isus¹⁴⁷⁵ să-I fie rușine să-i numească frați! Au urât pe Isus Hristos în înfățișarea sfinților Săi! O, cum va descoperi Dumnezeu toată afacerea aceasta într-un loc spre care ei nu vor să privească? Dar voi încheia.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu, dragul meu nepot, pentru că vii la lumină.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

B-6-1896

CĂTRE FRAȚII CARE OCUPĂ POZIȚII DE RĂSPUNDERE ÎN LUCRARE

Avondale, Cooranbong, N.S.W., 16 ian., 1896

Iubiți frați care ocupați poziții de răspundere în lucrare,

Domnul are o controversă cu voi. Nu e nevoie să specific motivul; acesta a fost prezentat de atâtea ori, pe față, înaintea voastră. Mâini curate, scopuri curate, lipsite de egoism, nu au făcut parte din practica voastră, și binecuvântarea lui Dumnezeu a lipsit de peste mulți dintre cei care se ocupă cu lucrurile sacre. Înălțarea sufletului și vorbirea cu vanitate, înălțarea oamenilor ca să conducă pe tovarășii lor, trupul și sufletul lor, este descoperită înaintea lui Dumnezeu, Cel cu care avem de a face. Nu există om sau grup de oameni care să poată administra oamenii. „Voi toți sunteți frați.” Numai Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu poate face aceasta. Atunci când voi, din cauza poziției voastre presupuneți că puteți spune cuvântul și că se va face după ideea voastră, faceți o greșală. Adevărul, onoarea, și integritatea au fost compromise pentru a câștiga anumite avantaje. Dreptatea se poticnește în piață, și adevărul nu poate să intre.

Principiile religioase au fost corupte. Fie principiile susținute de moștenirea lui Dumnezeu vor fi mai curate, mai nobile și mai sfinte, fie vom călăuzi în mod greșit prin propuneri și planuri false, în timp ce zicem, „Templul Domnului, noi suntem Templul Domnului.” Lucrarea și cauza lui Dumnezeu sunt sacre. Nu trebuie să existe nicio amestecare a focului omenesc, obișnuit, nesfânt, cu jertfa lui Dumnezeu. Aceasta s-a făcut, și încă se mai face. Dar oamenii sunt orbi, și nu văd rezultatul¹⁴⁷⁷ eforturilor lor pline de zel. Întrebarea este: oare, cei ce sunt chemați din loc în loc să ia parte la lucrarea sacră a lui Dumnezeu, vor folosi focul aprins de Dumnezeu, sau vor folosi foc obișnuit, foc din care nu ar trebui folosită nici măcar o scânteie, pentru a aprinde tămâia din cădelniță adusă înaintea lui Dumnezeu? Spiritul care a fost manifestat față de credincioși de către cei ce au pus bazele lucrării la Battle Creek, i-a condus să înțeleagă că nu există nicio cămăruță ascunsă. Totul era deschis și limpede ca lumina zilei. Dar planul cel sfânt al lui Dumnezeu a fost împiedicat. Cerul și-a manifestat scopul de a împărtăși putere celor care cred; și Duhul Sfânt a fost descoperit. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.” Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.”

Ascultarea este primul preț al vieții veșnice. „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” Aceasta este lucrarea¹⁴⁷⁸ Duhului Sfânt. Mângâietorul se descoperă, nu în

vreun fel precis, specificat, pe care omul să-l poată marca, ci după rânduiala lui Dumnezeu; în momente și pe căi neașteptate care vor fi spre onoarea Numelui Său. Cei ce sunt necredincioși, nu primesc înzestrarea bogată a harului, care i-ar putea face înțelepți pentru mântuire, răbdători, reținuți, treji în percepții pentru a aprecia slujirea cerească, grabnici în a discerne invențiile lui Satana, și puternici în a se împotrivi. Dumnezeu nu poate face lucrările Lui puternice pentru ei, din cauza necredinței lor.

Acum, chiar acum este ziua îndurării și mântuirii. Domnul, Dumnezeu locuiește în locul sfânt, și vede orice suflet care arată dispreț față de manifestările Duhului Său cel Sfânt. Dumnezeu S-a descoperit mereu și mereu la Battle Creek, în cea mai remarcabilă manieră. El a dat o mare măsură din Duhul Său cel Sfânt credincioșilor de acolo. Acesta a venit uneori pe neașteptate, și s-au produs impresii profunde în inimi și în minți; o renunțare la planuri egoiste, și aducerea în tezaur a multor lucruri despre care erăți convinși că Dumnezeu v-a interzis să le aveți. Binecuvântarea s-a extins peste mulți, dar, de ce nu a continuat în inimi și în minți lucrarea aceasta sfântă și dulce? Unii s-au simțit deranjați de această revărsare, și dispozițiile lor naturale s-au dat pe față. Ei au spus: este doar o excitare; nu este Duhul Sfânt, nu sunt picurii din cer ai ploii târzii. Au existat inimi pline de necredință, care nu au băut din Duhul, ci au strâns amărăciune în sufletele lor.

În multe ocazii, Duhul Sfânt a lucrat, dar aceia care¹⁴⁷⁹ s-au împotrivit Spiritului lui Dumnezeu la Minneapolis, au așteptat ocazia să pășească pe același teren, pentru că spiritul lor era același. După aceea, când s-au adunat dovezi peste dovezi, unii au fost convinși, dar cei care nu au fost îmblânziți și aduși în supunere prin lucrarea Duhului Sfânt, au pus propria lor interpretare asupra fiecărei manifestări a harului lui Dumnezeu, și au suferit o mare pierdere. Ei au afirmat în inimile și în sufletele lor, și prin cuvintele lor, că această manifestare a Duhului Sfânt a fost fanatism și amăgire. Ei au stat ca o stâncă, valurile îndurării s-au revărsat peste ei și în jurul lor, dar lovindu-se de inimile lor rele și împietrite care au rezistat lucrării Duhului Sfânt, au fost respinse. Dacă ar fi fost primite, i-ar fi făcut înțelepți pentru mântuire; bărbați sfinți, pregătiți să facă lucrarea lui Dumnezeu cu abilitate sfințită. Dar tot universul cerului a fost martor la felul neîndurător în care a fost tratat Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în fața lor, L-ar fi tratat în același fel în care L-au tratat pe Hristos iudeii.

Cine a impresionat poporul din Battle Creek atunci când și-au umilit inimile în fața lui Dumnezeu, și și-au aruncat idoli? În zilele lui Hristos, când El Și-a anunțat misiunea, toți au mărturisit și s-au mirat de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui. Dar necredința, insuflată de Satana, a început să lucreze, și ei au zis, „Nu este acesta fiul lui Iosif?” Când Domnul Isus a perceput necredința lor întrebătoare, și a văzut că cuvintele Lui pline de har se ștergeau din mințile lor, le-a spus, „Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: „Doftore, vindecă-te pe tine însuși”; și¹⁴⁸⁰ Îmi veți zice: „Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum.” „Dar,” a adăugat El „adevărat vă spun că, niciun prooroc nu este primit bine în patria lui. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel; și totuși Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, în afară de o văduvă din Sarepta Sidonului. Și mulți¹⁴⁸¹ leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuși niciunul din ei n-a fost curățit, în afară de Naaman, Sirianul.”

Iudeii au considerat că aceste cuvinte au fost spuse împotriva lor, și ca aceia dintre popoarele păgâne să fie reprezentați ca favorizați de Dumnezeu mai mult decât națiunea iudaică, era o declarație ce nu trebuia să fie tolerată, „Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie.” Pe când se certau între ei, Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo. Cu siguranță acesta a fost unul dintre locurile în care Hristos nu a putut să facă multe minuni din cauza necredinței lor.

Exact același spirit a fost manifestat la Battle Creek. Cei care au deschis ușa inimii lor în fața ispitei la Minneapolis, și au dus acest spirit mai departe cu ei, vor înțelege, dacă nu acum, atunci în viitorul apropiat, că s-au împotrivit Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, și au

disprețuit pe Duhul harului. Vor ei să se pocăiască, sau își vor împietri inimile, și se vor împotrivi dovezii?

Sunt multe lucruri care trebuie să fie puse în ordine în fiecare instituție care funcționează în lumea noastră. Oamenii mărginiți nu trebuie să ia poziția de stăpâni care caută să guverneze peste mințile și principiile oamenilor, în timp ce propria lor minte și propriile lor principii sunt foarte șubrede. Incertitudinea aceasta este transmisă bisericilor prin bărbații aflați în poziții¹⁴⁸² proeminente. Necredința pătrunde în atmosfera acestora. Tot ce poate fi zdruncinat va fi zdruncinat, pentru ca acele lucruri care nu se pot zdruncina să rămână. Toți cei ce Îl iubesc cu sinceritate pe Isus Hristos vor sta înrolați sub steagul Lui, plini de înflăcărare ca să înalțe Numele Lui și să împlinească voia Lui. Fiecare ocazie este dată într-un câmp care se deschide, pentru manifestarea iubirii și loialității. Nu este nimic după care Hristos să flămânzească și să înseteze mai mult ca după ucenici din toată inima, care posedă iubirea și amabilitatea Lui. Întreb, cine, în aceste zile de pericol iminent, când credința fiecăruia va fi testată cu severitate, înțelege prin învățăturile Duhului Sfânt, intenția lui Dumnezeu ca noi să câștigăm toate abilitățile, toate înzestrările lui Hristos încredințate nouă de Dumnezeu, pentru slujirea Prințului Păcii? Cine va face ca lucrarea lui Dumnezeu să se extindă în toate locurile unde nu se cunoaște lumina? În orașele din America, ca și în țările străine, trebuie făcută o mare lucrare. Dumnezeu cheamă conlucrători voioși, și aceștia nu trebuie să fie reprimăți, descurajați, și demoralizați prin agenții contra-lucrătoare, care refuză ele însele să fie prelucrate de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Lucrătorii lui Dumnezeu sunt în slujba lui Dumnezeu.

Sunt mulți cei care ar fi dornici să-și devoteze timpul pentru lucrare misionară în țară, dacă ar vedea că le este plăcut și agreabil să o facă. Ei așteaptă să li se spună ce să facă și să lucreze, dar făcând așa, ei își pierd eficiența fizică, mentală și morală. În fiecare vecinătate, abilitatea consacrată va face mult prin efortul personal. Dar, să nu prescrie oamenii fraților lor ce să facă, după ideile lor.

Fie¹⁴⁸³ ca oprimarea minților omenești să înceteze pentru totdeauna, și Duhul Sfânt să aibă ocazia de a lucra. Fie ca toți cei ce pot citi și discerne semnele timpului, să știe că Hristos este aproape, că este chiar la ușă. Fie ca iubirea pentru Dumnezeu și pentru Hristos să crească zilnic, și dragostea pentru frații voștri să fie neprefăcută. Credința să fie folosită în mod continuu. Credeți pe Dumnezeu pentru că este Dumnezeu. Puneți spiritul vostru omenesc, iubitor de lume, sub tiparul Spiritului lui Dumnezeu. Se pune întrebarea, „Când va veni Fiul omului, va găsi credință pe pământ?” Credința, deci, aproape că s-a stins.

Unul dintre pericolele la care va fi expus poporul lui Dumnezeu este acesta: amăgirile care vin peste o lume ce a întors spatele adevărului. Aceștia se vor afla sub o putere atât de înșelătoare, încât apostolul, sub inspirația Spiritului lui Dumnezeu, declară, „dacă va fi cu puțință, să înșele chiar și pe cei aleși.” Lucrarea noastră acum este de a ne consolida sufletele în credință – acea credință lucrătoare, care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Credința vie, activă, o credință lucrătoare – aceasta trebuie să o avem. Hristos cere aceasta de la noi. Cu adevărat, Hristos are nevoie ca noi să-L reprezentăm acum pe El, și nu puterea rece, severă, denunțatoare, poruncitoare și stăpânitoare a prințului întunericului. Cei ce sunt prietenii lui Hristos, vor face acum tot ceea ce le poruncește El. Stați în picioare, de aceea, îmbrăcați cu toată armura, făcând totul pentru a putea sta. Lăsați ca templul sufletului să fie curățat de prejudecăți, de rădăcina aceea de amărăciune și de ură, prin care mulți sunt mânjiți. Agățați-vă de Cel puternic. Transmiteți altora lumina, cu cuvinte pline de voioșie și cu curaj în Domnul. Lucrați ca să răspândiți acea credință și încredere care¹⁴⁸⁴ v-a adus vouă consolare. Să se audă de pe fiecare buză și prin fiecare glas, „aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” „Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat.” - (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”

Unii au refuzat, și încă refuză să se îmbrace cu haina de nuntă. Ei încă poartă hainele lor, și disprețuiesc veșmântul țesut în războiul de țesut al cerului, care este „Hristos,

Neprihănirea noastră.” „Apoi mi-a zis: ‘Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!’” Cine sunt astăzi, prietenii lui Hristos? Simțiți dorința fierbinte de a avea haina neprihănirii lui Hristos? Sunteți conștienți de zdrențele murdare ale propriei voastre neprihăniri? Atunci lăsați adevărul să pătrundă în viața voastră practică. Dacă sunteți prieteni ai lui Hristos, arătați-o prin cuvinte și spirit; manifestați iubire față de Isus, iubire față de sufletele pentru care Hristos Și-a dat viața. Sentimentele adevărului sunt elementele care alcătuiesc un caracter creștin armonios. Suntem departe, departe de a fi creștini, de ceea ce înseamnă să fii asemenea cu Hristos. Avem nevoie de eficiența Duhului Sfânt. Dumnezeu trăiește și domnește. Motivul pentru care manifestările Duhului Sfânt nu au fost acceptate ca însemne prețioase¹⁴⁸⁵ din partea lui Dumnezeu, este acela că nu a existat o primire a harului lui Dumnezeu. Spiritul Domnului a fost peste mesagerii Lui pe care i-a trimis cu lumină, prețioasă lumină. Dar au fost așa de mulți cei care și-au întors fața de la Soarele Neprihănirii, și nu au mai văzut razele lui strălucitoare. Domnul spune despre ei, „și-au întors spatele către Mine, nu față.” Este nevoie să-L căutăm pe Domnul cu cea mai mare seriozitate.

Vă spun, frații mei, că American Sentinel nu ar fi trebuit să ajungă ceea ce a ajuns. Remarci usturătoare sunt făcute cu pana și cu vocea, remarci care nu pot atinge inimile. Opozanții înverșunați ai adevărului nu au avut lumina pe care am avut-o noi; și după ani de zile în care am afirmat că-L cunoaștem pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis El, în anul 1895 sunt mulți cei care nu sunt înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii. Ei sunt atât de dispuși să îmbrace haina războiului și să se dea în spectacol. Ei nu știu ce înseamnă invitația, „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.”

Puneți în Sentinel adevăruri simple. Rețineți-vă de la împunsături, pentru că îl dezonoarați pe Dumnezeu prin acest spectacol. Umilința sufletului să se vadă înaintea Domnului. Stăpânirea asupra moștenirii lui Dumnezeu, ca și cum înzestrarea cu talente ale minții, ale sufletului, principiile oamenilor, ar fi sub jurisdicția oamenilor, umple bisericile noastre cu un spirit de acest fel. Mulți se pun în poziția în care Domnul nu poate face nimic pentru ei. Ei nu vor să recunoască spiritul și glasul lui Dumnezeu, ci tratează cuvintele Lui ca pe niște povești. Mulți au respirat atmosfera care a înconjurat sufletele bărbaților aflați în poziții de răspundere care, nu doar în inimile lor, ci chiar cu buzele lor au spus, „Domnul meu întârzie să vină”, și faptele lor dovedesc sentimentele pe care le au.

Cine va înțelege aceste lucruri pe care le scriu? Sunt oameni care au cunoscut adevărul, care s-au ospătat din adevăr, și care acum sunt împărțiți între sentimente de infidelitate. Domnul vine, dar cei care s-au aventurat să se împotrivescă¹⁴⁸⁶ luminii pe care a dat-o Dumnezeu în măsură bogată la Minneapolis, care nu și-au umilit inimile în fața lui Dumnezeu, vor continua să meargă pe calea împotrivirii, ca și cum ar spune, „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui?” Steagul pe care îl vor purta toți cei ce rostesc solia îngerului al treilea, este acoperit cu o altă culoare care în mod virtual îl ucide. Aceasta se face. Vrea poporul nostru să se țină acum strâns de adevăr? „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Acesta este stindardul nostru. Țineți-l sus; căci este adevărul.

K-56-1896

CĂTRE J.H. KELLOGG

Avondale, Cooranbong, N.S.W., 19 ian, 1896

Iubite frate,

Vreau să-ți spun că Solia Îngerului al Treilea este Evanghelia, iar reforma sanitară este pana care despică drumul pentru ca adevărul să poată pătrunde. Nu trebuie să se facă declarații abrupte despre niciuna din fazele adevărului nostru, ci adevărul așa cum este în Isus trebuie să fie predicat, și toată strălucirea și razele deosebite ale Soarelui Neprihănirii să fie vestite prin

Evangelhie. Dacă aceia care vor vorbi despre evlavie practică celor ce se adună în clădirile bisericilor voastre vor face așa, atunci vor rămâne în cadrul lecțiilor lui Hristos. Tu ai nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt; nu fi satisfăcut fără aceasta. Cuvintele tale să exprime încrederea și iubirea ta față de Dumnezeu. Cele mai simple mărturii rostite în mod umil, exprimând iubirea față de Dumnezeu, vor atinge inimile. Oamenii vor vedea că doctorii, asistentele și muncitorii sunt uniți cu toții pentru a reprezenta adevărul în caracter.

Dumnezeu ți-a cruțat viața; El a făcut așa încât să dai slavă Numelui Său, așa cum a făcut Daniel în Babilon. Este nevoie ca un efort mai hotărât să fie făcut de toți cei ce cred că au adevărul, pentru a crea o atmosferă de puritate, stabilitate și devoțiune, care va face ca adevărul să se vadă mai mareț, și care va dovedi puterea lui asupra minții. Domnul te-a făcut să fii statornic. El ți-a dat o experiență valoroasă; El ți-a dat lumină, aptitudine și cunoștință, nu ca să le adaugi la¹⁴⁸⁸ slava ta, ci ca să slăvești și să înalți Numele Lui.

Există la Sanatoriu lucrători serioși, prudenți, cu inima caldă, temători de Dumnezeu, dar sunt și mulți ajutători pe care nu te poți baza. Aceștia sunt afectați de elementul lumesc ce îmbibă clasa lumească ce frecventează instituția. Ei tânjesc după aplauze; doresc să fie măguliți; dorința lor este să-și investească salariile în îmbrăcăminte. Poate că ei pretind că sunt creștini, însă nu-L onorează pe Hristos. Acești lacomi, căldicei, care nu se gândesc că ceea ce fac este înregistrat pentru veșnicie, nu vor fi de niciun ajutor pentru vizitatorii din lume. Dacă toți cei ce mărturisesc a fi creștini, ar fi creștini și în inimă, multe pietre de poticnire ar fi date la o parte din drumul celor care fac din acești sărmani păcătoși scuza lor pentru neglijarea marii mântuirii pe care Hristos a adus-o la lumină în lumea noastră, și și-a dat viața Lui prețioasă pentru a o salva, pentru ca toți cei ce cred în El să facă faptele Lui și să aibă viața veșnică.

Noi trăim în vremurile cele mai solemne. Evanghelia din Vechiul și din Noul Testament nu trebuie să fie privită dintr-o perspectivă îngustă, așa cum o vede un om sau doi, sau chiar mai mulți. Cât de vastă, cât de largă, cât de extensivă este Evanghelia. Am scris despre acest subiect de ani de zile, și am scris mult material pe care nu îl pot pune acum într-o formă în care să poată fi folosit. Nu am editat mai nimic de un an de zile. Eu spun și vorbesc lucrurile care îmi împovărează sufletul, fie că oamenii vor să asculte sau nu vor. Eu trebuie să lucrez; trebuie să veghez; trebuie să mă rog; nu trebuie să gândesc despre nimic într-un fel îngust, restrâns.

Adevărul¹⁴⁸⁹ și eroarea, ambele sunt pe câmpul de luptă, străduindu-se să obțină supremația. Campionii adevărului vor avea parte de un conflict teribil. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” Ni se dă avertizarea și instrucțiunile sunt repetate. „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce ați făcut totul ca să puteți sta.” (KJV). Tot ceea ce v-a spus Domnul vă revine ca sarcină să faceți. Nimeni nu ar trebui să fie amăgit, dacă ar face din Cuvântul lui Dumnezeu studiul lor. Cât de puțin este studiată cartea Apocalipsei. Ea este o taină ascunsă pentru lumea religioasă; de ce? Pentru că evenimentele nu sunt plăcute, deoarece prezentarea lor este trasată cu atâta credincioșie de pana profetică; iar oamenii care sunt tulburați în vreun fel în ce privește aceste lucruri, sunt domoliți de către păstorii lor cu declarația că Apocalipsa nu poate fi înțeleasă. Dar ea ne privește în mod deosebit pe noi, cei care trăim în aceste zile de pe urmă. „Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” Citiți ultimul capitol din Apocalipsa cu atenție și cu rugăciune. Câtă semnificație este în declarațiile din acest capitol. „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!” „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri¹⁴⁹⁰ pentru Biserici. Eu Sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.”

Aceasta este învățătura cea mai cu efect care poate fi dată în biserică ce a fost construită pentru Sanatoriu, și ar trebui să fie dată în toate bisericile. Oriunde există ocazia de a ajunge la oameni, atenția ar trebui să fie atrasă de la cele pământești spre cele cerești. „Și Duhul și

Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

Noi nu trebuie să alunecăm în canale lumești. Gândește-te la curățirea Templului la începutul lucrării de slujire a lui Hristos. El a găsit acolo pe Iudei puși pe câștig. Ei făcuseră din curtea Templului scena unui trafic ce constituia un sacrilegiu, și preschimbaseră instituția din vechime, sacră, a Paștelui, într-un mijloc de a obține un câștig mârșav. Ei se dedaseră la negoț, schimbând slujba instituită de Hristos însuși, într-o închinare adusă mamonei. Dar Hristos a intrat deodată în curțile Templului, divinitatea a străfulgerat prin omenesc și, ținând un bici ridicat în mână, cu un glas pe care îl vor auzi din nou când se va aduce la executare judecata, a spus, „Luați de aici aceste lucruri. Este scris: „Casa Tatălui Meu se va numi o casă de rugăciune, dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” Preoții și conducătorii parcă ar fi văzut un Înger al răzbunării, ca și acela care păzise calea spre pomul vieții.

În zilele noastre, lucrarea aceasta nelegiuită este mai mult decât repetată.

Vor¹⁴⁹¹ fi rostite solii, iar cei care au respins soliile pe care le-a trimis Dumnezeu, vor auzi declarații dintre cele mai îngrozitoare. Duhul Sfânt va investi anunțarea lor cu o sfințenie și o solemnitate care va părea teribilă în urechile celor care nu au vrut să audă cererile stăruitoare ale Iubirii infinite, și nu au răspuns ofertei de iertare și ispășire. Rănită și insultată, Divinitatea va vorbi, declarând păcatele care au fost ascunse. Așa cum preoții și conducătorii, plini de indignare și teroare, au căutat refugiu fugind din fața scenei de curățire a Templului, așa va fi și în lucrarea pentru aceste zile de pe urmă. Nenorocirile care vor fi pronunțate asupra celor care au avut lumină din cer, dar nu au luat-o în seamă, aceștia le vor simți, dar nu vor avea putere de a acționa. Acest lucru este reprezentat prin parabola fecioarelor înțelepte și nebune. Cele neînțelepte nu pot obține caracterul de la fecioarele înțelepte, și ele nu au uleiul harului pentru a discerne lumina cea clară, sau să o accepte, ca să se poată uni cu mulțimea celor care intră la ospățul nunții Mielului.

Nu pot serie mai mult; trebuie să închei. Voi mai trimite câteva lucruri cu poșta următoare. Studiază Apocalipsa în legătură cu Daniel; căci istoria se va repeta. Noi trebuie să fim sinceri și credincioși în mijlocul nelegiuirii abundente care se tot înmulțește. Nu este nicio vreme în care să fim în mai mare pericol, decât atunci când se pare că prosperitatea încununează eforturile noastre. Eu-l trebuie să fie ascuns în Dumnezeu. Trăim în mijlocul pericolelor zilelor din urmă, și mulți dintre noi sunt insensibili față de pericolele care amenință lumea noastră. Noi, având în vedere toate avantajele noastre religioase, ar trebui să știm mult mai mult acum decât știm¹⁴⁹². „Vegheați, deci,” le-a zis Isus, „pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.” „De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” „Dacă nu vă pocăiți, veți pieri și voi la fel.” Mâna cea dreaptă trebuie să fie tăiată; ochiul cel drept trebuie să fie scos afară. Există o depravare ascunsă care este nevoie să fie cercetată cu atenție și scoasă din rădăcină. Dumnezeu ne ajută pe fiecare individual să ne curățăm sufletele prin ascultare de adevăr.

(M.H. 20 ian., 1896)

B-8-1896

CĂTRE FRAȚII MEI DIN AMERICA

„Sunnyside”, Cooranbong, 6 feb., 1896

Fraților mei din America:

Marea lucrare de slujire a Duhului Sfânt este specificată în mod clar de Mântuitorul nostru, „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul.” Hristos a știut că acest anunț era un adevăr grozav. El se apropia de încheierea lucrării Lui de slujire de pe acest pământ, vedea în față profilându-se crucea, și înțelegea pe deplin povara de vinovăție care trebuia să fie pusă peste El ca purtător al păcatului. Totuși, marea Lui neliniște o simțea pentru

ucenicii Săi. El a căutat să găsească o alinare pentru ei, și le-a spus, „Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16:7)

Răul s-a adunat de veacuri, și nu putea să fie înfrânat și nu se putea rezista lui decât prin puterea cea mare a Duhului Sfânt, cea de a treia persoană a Dumnezeirii, care avea să vină nu cu o energie modificată, ci în plinătatea puterii divine. Unui alt spirit trebuia să i se țină piept; căci esența răului a lucrat pe toate căile, iar supunerea omului față de captivitatea aceasta satanică, a fost uimitoare.

În zilele noastre, ca și în zilele lui Hristos, Satana stăpânește mințile multora. O, dacă lucrul acesta teribil ar putea fi discernut și dacă i s-ar opune rezistență! Egoismul a pervertit principiile, egoismul a produs confuzie în simțuri și a încețoșat judecata. Pare atât de ciudat că, cu toată lumina care strălucește din cuvântul binecuvântat al lui Dumnezeu, să fie întreținute idei atât de ciudate, să existe o așa îndepărtare de spiritul și practica adevărului. Dorința¹⁴⁹⁴ de a primi salarii mari, împreună cu hotărârea de a lipsi pe alții de drepturile date lor de Dumnezeu, își are originea în mintea lui Satana; și atunci când oamenii ascultă de voia și de calea lui, oamenii se așează sub steagul lui. Puțină bază se poate pune pe aceștia care au fost prinși în cursă, în afară de cazul în care vor fi convertiți în profunzime și reînnoiți; căci s-au stricat din pricina unor principii greșite, despre care nu au putut să-și dea seama că sunt dăunătoare în efectul lor.

O, dacă toți cei aflați în diferite câmpuri din America și din toată lumea, ar lucra după regula Bibliei, și s-ar lupta pentru a smulge egoismul din rădăcină, ce lucrare ar fi împlinită pentru biserică! Dar păcatele spre care s-a atras atenția din timp în timp, stau la ușa multora, păcate pe care Dumnezeu nu le privește ca ușoare. Dacă oamenii ar fi vrut măcar să renunțe la spiritul lor de rezistență în fața Duhului Sfânt, spirit care timp îndelungat a făcut parte din experiența lor religioasă, Spiritul lui Dumnezeu s-ar fi adresat inimilor lor. I-ar fi convins în ce privește păcatul. Ce lucrare! Însă Duhul Sfânt a fost insultat și lumina a fost respinsă. Este posibil ca aceia care sunt orbi de ani de zile, să vadă? Este posibil ca în acest ultim stadiu al împotrivirii lor, ochii lor să fie uniți? Va fi deosebită vocea Spiritului lui Dumnezeu de vocea înșelătoare a inamicului?

Există oameni care vor dovedi curând sub care steag sunt înrolați, sub steagul Prințului vieții, sau sub cel al prințului întunericului. Dacă măcar ar putea să vadă aceste lucruri așa cum îmi sunt prezentate mie, dacă măcar ar putea să vadă că, în ceea ce privește sufletul lor, ei sunt ca oamenii aflați pe buza unei prăpăstii, gata să alunece în abisul de sub ei¹⁴⁹⁵, nu cred că ar mai sta nicio secundă acolo, dacă i-ar interesa salvarea.

Nu este voia lui Dumnezeu ca cineva să piară, ci ca toți să aibă viața veșnică. O, dacă aș putea să am asigurarea că la următoarea Conferință frații mei ar putea să aibă vreo înțelegere despre ce înseamnă principiile cele curate pentru ei și pentru toți cei cu care sunt asociați, inima mea ar tresălta de bucurie! Dacă toți aceia care au rătăcit departe de Dumnezeu și de adevărata neprihănire ar vrea să arate că Duhul Sfânt s-a luptat cu ei, că ei sunt conștienți de vinovăția faptului că s-au depărtat de cuvântul lui Dumnezeu și au acționat ca niște orbi care conduc alți orbi, atunci aș avea speranță. Când aceștia se vor trezi din paralizia lor, vor fi coplesiiți de sentimentul timpului pierdut, al ocaziilor pierdute care le-au fost date ca să poată să își arate aprecierea pe care o au față de compasiunea infinită a lui Dumnezeu pentru omul căzut.

Fiecărui suflet, care vrea să-L accepte pe Isus ca Mântuitor al lui personal, îi va zvâcni inima văzând privilegiul de a sluji lui Dumnezeu și, va prinde cu râvnă ocazia de a-și arăta recunoștința prin devotarea abilităților sale în slujirea lui Dumnezeu. El va tânji să-și arate iubirea pentru Isus și pentru cei răscumparați ai Săi. El va dori truda, lucrul greu, jertfirea. Va socoti că este un privilegiu acela de a tăgădui eu-l, a ridica crucea și a merge pe urmele pașilor lui Isus, dovedindu-și astfel loialitatea și iubirea. Faptele lui sfinte și binefăcătoare vor fi martore ale convertirii lui, și vor dovedi lumii faptul că nu este un creștin fals, ci un creștin adevărat, devotat.

Oamenii se îndeletnicesc cu orice artă și negoț, în scopul de a-și satisface dorința după mai mult câștig. Dacă ar vrea să folosească tactul, zelul și cugetarea atentă a lor în efortul de a câștiga¹⁴⁹⁶ ceva pentru tezaurul Domnului, cât de multe lucruri s-ar face. Când oamenii care sunt cu totul egoiști îl acceptă pe Hristos, vor dovedi faptul că au o inimă nouă și, în loc să adune tot ce pot obține spre beneficiul lor, în loc să aducă jertfe oloage pentru Domnul, cu amărăciune, vor face cu bucurie tot ce vor putea pentru înaintarea lucrării Sale. Spiritul de a strânge, care s-a dezvoltat pe scară largă, va muri, iar ei vor lua seama la cuvintele lui Hristos „vindeți ce aveți și dați milostenie.” Ei vor lucra tot atât de laborios, cu zel, energie și seriozitate pentru a zidi împărăția lui Dumnezeu, după cum au lucrat să obțină bogății pentru ei înșiși.

Vă spun adevărul. Noi suntem mult în urma sfintei noastre religii în concepția pe care o avem despre datorie. O, dacă aceia care au fost binecuvântați cu adevăruri atât de mari și solemne s-ar trezi și ar scutura vraja care le-a amorsat simțurile și i-a făcut să rețină de la Dumnezeu slujirea lor credincioasă, ce nu ar face pentru salvarea sufletelor eforturile lor bine organizate! Ce schimbare s-ar vedea în principiile duse la îndeplinire. Lumea, firea pământească și diavolul, nu ar mai orbi bărbații și femeile în ce privește ceea ce constituie principii curate, sacre, loiale.

Cuvântul lui Dumnezeu însușit, este pregătirea sufletului pentru viața veșnică. Dar oamenii au pus o astfel de interpretare în dreptul acestui cuvânt, încât l-au făcut fără înțeles. Inima și conștiința s-a împietrit și s-a corupt. Fraților, în Numele lui Isus vă întreb, credeți cuvântul lui Dumnezeu? Sunteți voi fii și fiice ale lui Dumnezeu? Dacă sunteți, sunteți din cauză că ați fost convertiți și L-ați primit pe Isus în templul sufletului vostru, și mințile voastre au fost aduse sub o lege nouă, și anume sub legea¹⁴⁹⁷ împărătească a libertății. O, dacă aș primi veștile bune că mințile și voința celor din Battle Creek care au stat pe postul de conducători, au ieșit de sub învățăturile și sclavia lui Satana, ai cărui captivi au fost atât de mult timp, aș fi dispusă să traversez imensul Pacific pentru a vedea încă o dată fețele voastre! Dar nu sunt nerăbdătoare să vă văd cât timp aveți percepțiile slăbite și mințile încetoșate din cauza faptului că ați ales întunericul în locul luminii.

Spiritul divin Își descoperă lucrarea asupra inimii umane. Atunci când Spiritul Sfânt operează asupra minții, agentul uman va înțelege declarația făcută de Hristos, „El va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.” Supunerea față de cuvântul lui Dumnezeu înseamnă restaurarea omului. Lăsați pe Hristos să lucreze prin Duhul Lui cel Sfânt, și să vă trezească dintre cei morți, și să vă poarte gândul împreună cu al Lui. Lăsați-L să vă folosească facultățile. El a creat fiecare capacitate a voastră, ca să puteți slăvi cel mai bine și onora Numele Lui. Consacrați-vă pe voi înșivă Lui, și toți cei ce sunt asociați cu voi vor vedea că energiile voastre sunt inspirate de Dumnezeu, că puterile voastre cele mai nobile sunt chemate să fie exercitate pentru slujirea lui Dumnezeu. Facultățile folosite cândva pentru a sluji eu-l și pentru a înainta principii fără valoare, slujind odinioară ca membre ale unor scopuri nedrepte, vor fi aduse în robie față de Isus Hristos, și vor deveni una cu voia lui Dumnezeu.

Este de făcut o lucrare în biserici. Tineri și tinere trebuie să fie educați și instruiți, și apoi se vor găsi locuri pentru ei în lucrare. Voi sunteți îngrijorați și nedumeriți din cauză că Dr. Kellogg adună în mod disproporționat pentru lucrarea medicală misionară, pentru că lucrarea lui întrece cu mult lucrarea ce se face în biserici de către Conferința Generală. Care este problema? Este clar că nu s-a acționat după lumina dată de Dumnezeu.

Oamenii¹⁴⁹⁸ au înlocuit planurile lui Dumnezeu cu propriile lor planuri. Prosperitatea lucrării misionare medicale este în planul lui Dumnezeu. Lucrarea aceasta trebuie să fie făcută, adevărul trebuie să fie dus la drumuri și la garduri.

Dar inima lucrării, marele centru, a fost slăbit din cauza administrării greșite a bărbaților care nu au păstrat pacea cu Conducătorul lor. Satana a deturnat banii și capacitățile lor spre canale rele. Timpul lor prețios se scurge în eternitate. Lucrarea serioasă care se face acum, lupta agresivă care se duce, ar fi putut de mult timp să fie dusă la fel de viguros în ascultare față de lumina lui Dumnezeu. Tot trupul este bolnav din cauza administrării greșite și

a socotelilor greșite. Poporul căruia Dumnezeu i-a încredințat interese eterne, depozitarii adevărului bogat în rezultate veșnice, păzitorii luminii care va lumina întreaga lume, și-au pierdut sensul. A făcut Dumnezeu o greșală? Sunt cei de la inima lucrării vase alese care pot primi uleiul auriu, pe care mesagerii cerești, reprezentați prin doi măslini, îl varsă în tuburile de aur pentru a reumple lămpile? Sunt cei din Battle Creek bărbații și femeile pe care Dumnezeu i-a rânduit să facă cea mai solemnă lucrare ce a fost dată vreodată muritorilor, fiind parteneri cu Isus în marea Lui întreprindere? Sunt aceștia cei cărora El le-a poruncit să transmită și altora lumina din lămpile lor aprinse, pentru ca regiunile întinericului să poată auzi solia salvatoare, în timp ce își fac datoria?

Ce facem? Credeți că aceasta este perioada în care trebuie să lucrăm cum nu am mai lucrat niciodată pentru salvarea¹⁴⁹⁹ păcătoșilor? Cu mult mai bine era dacă ați fi fost implicați în a face acest fel de lucrare decât să urmați linii de lucrare pe care Domnul nu v-a cerut niciodată să le urmați. Vă întreb, în conciliile voastre, în Comitetul pentru Misiunea Externă, cine este creștin, în inimă și în suflet? O, dacă fiecare dintre voi ar putea să slujească pentru un timp în țări străine! Atunci ați știți, mai bine decât știți acum, ce înseamnă tăgăduirea și jertfirea de sine. Și dacă vi s-ar permite să vă întoarceți, ați lucra mult mai sânguincios și inteligent. Atunci, Da și Nu, ar fi rostit cu mult mai gravă povară, simțind responsabilitatea implicată. Dar până acum voi nu ați atins nici măcar granițele. Indiferența cu care sunt luate decizii în legătură cu aceste lucruri, este o ofensă față de Dumnezeu.

În poziția în care sunteți, aveți toate facilitățile pentru lucrare, și voi nu știți nimic despre cât de greu este să pornești lucrarea în câmpuri noi, în mijlocul unor oameni care de abia au vreo cunoștință despre lucrarea misionară. Sunt rânduiți lucrători ca misionari pentru regiunile externe, și apoi sunt lăsați să se descurce cum pot, în timp ce aceia de la inima lucrării gândesc că este foarte important să facă ceva, ce mai bine ar fi rămas nefăcut. O, dacă măcar o dată ați înțelege cum privește Domnul umblarea voastră din ultimii câțiva ani, v-ați ascunde capetele de rușine! Ați lucra, v-ați tăgădui eu-l, ca să trimiteți tot ce puteți aduna, către câmpurile externe. Dacă măcar ați fi știut ceea ce trebuia să știți, cererea de misionari ar fi pus în mișcare fiecare fibră a ființei voastre. Cât de intens ați fi muncit; cât de tăgăduitori de sine ați fi fost, ca să puteți trimite facilități celor ce trebuie să le aibă. Misionarii trebuie să aibă facilități, căci altfel este de datoria lor să părăsească câmpul, întrucât consumă tăria pe care le-a dat-o Dumnezeu¹⁵⁰⁰, realizând foarte puțin.

O, dacă toți aceia ce mărturisesc a ști adevărul, ar avea Spiritul lui Hristos, Mântuitorul jertfitor de sine, Cel care a renunțat la bogățiile Lui, la splendoarea, la înalta Lui autoritate, și a făcut tot ce putea face Dumnezeu pentru a salva suflete, atunci s-ar tăgădui pe sine, ar ridica crucea și L-ar urma pe Isus! Voi, cei care iubiți comorile lumii, cum veți răspunde lui Dumnezeu în marea zi a judecății pentru eforturile voastre slabe și somnolente de a trimite adevărul în regiunile îndepărtate? Va trebui să dați socoteală de banii cheltuiți pe biciclete și pe alte lucruri care nu sunt utile. Ca popor al lui Dumnezeu, ar trebui să-L reprezentați pe Isus; dar lui Hristos îi este rușine de voi. Inima mea este îndurerată, cu greu pot să îmi rețin sentimentele, când mă gândesc cât de ușor sunt îndepărtați cei din poporul nostru de principiile creștine practice, către iubirea de sine. Sunt mulți între voi care cred adevărul doar în parte. Domnul Isus spune, „Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona”, și noi trebuie să trăim prin orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu. Câți cred cuvântul Lui?

Domnul este scârbit de practicile voastre egoiste, și mâna Lui este tot întinsă. Vă îndemn, pentru sufletele voastre, ascultați cererea mea în dreptul celor ce sunt misionari în țări străine, ale căror mâini sunt legate din cauza faptului că voi spuneți, Nu. Satana a lucrat cu toate puterile lui de amăgire pentru a aduce lucrurile în acea stare în care calea să fie îngreunată din cauza lipsei de mijloace în tezaur.

Vă dați seama că în fiecare an pier mii și mii, și de zece ori zece mii de suflete, murind în păcatele lor? Plăgile și judecățile lui Dumnezeu deja își fac lucrarea, și sufletele se grăbesc spre ruină din cauza faptului că lumina adevărului nu a fost aruncată pe cărarea lor. Credem pe deplin că noi trebuie să ducem cuvântul lui Dumnezeu întregii lumi? Cine crede aceasta?

„Cum¹⁵⁰¹ vor chema pe Acela în care nu au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără cineva care să le vestească?” Cine are credință, credința care îi va face capabili să trăiască acest cuvânt? Cine îl crede, în lumina pe care a dat-o Dumnezeu?

Domnul cheamă la acțiune unită. Eforturi bine organizate trebuie să fie făcute pentru a se face rost de lucrători. Există suflete sărace, umile și oneste, pe care Dumnezeu le va pune în locul vostru, suflete care nu au avut ocaziile pe care le-ați avut voi, și nici nu puteau să le aibă, pentru că voi nu ați fost prelucrați de Duhul Sfânt. Putem fi siguri că atunci când va fi revărsat Duhul Sfânt, aceia care nu au primit și nu au apreciat ploaia timpurie, nu vor vedea și nu vor înțelege valoarea ploii târzii. Când suntem cu adevărat consacrați lui Dumnezeu, iubirea Lui rămâne în inimile noastre prin credință, și ne împlinim îndatoririle cu bucurie, după voia lui Dumnezeu.

Dar puținul interes care a fost manifestat față de lucrarea lui Dumnezeu de către bisericile voastre, mă alarmează. Aș vrea să cer tuturor celor ce au mijloace să-și aducă aminte că Dumnezeu le-a încredințat aceste mijloace ca să fie folosite pentru înaintarea lucrării pentru care Hristos a venit în această lume ca să fie făcută. Domnul spune fiecărui om că, în ochii lui Dumnezeu, el nu este proprietarul celor aflate în posesia lui, ci doar administratorul. Nu sunt ale tale, ci ale Mele, zice Domnul. Dumnezeu vă va chema să dați socoteală de isprăvnicia voastră. Fie că aveți un talant, sau doi, sau cinci, niciun bănuț nu trebuie să fie irosit pentru îngăduința voastră egoistă. Socoteala pe care o aveți de dat cerului ar trebui să vă provoace teamă și să vă facă să tremurați. Deciziile ultimei zile se întorc asupra bunăvoinței noastre practice. Hristos recunoaște fiecare act de binefacere, ca fiind făcut Lui Însuși.

L-63-1896

CĂTRE HARMON LINDSAY

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 20 aprilie, 1896

Iubite frate,

Sunt constrânsă să îți spun, că judecata se va ține în curând, cărțile vor fi deschise, și fiecare om va fi judecat după faptele pe care le-a făcut în trup. Tu privești lucrurile care se văd ca și cum ar fi de valoare, dar cel care este cetățean al împărăției cerului va privi în mod constant la lucrurile care nu se văd. Puterea pământului asupra minții și caracterului este sfârșită. El are prezența continuă a Musafirului ceresc, după făgăduința Mântuitorului, „Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.” Acesta umblă cu Dumnezeu, așa cum a umblat Enoh, în comuniune continuă. Numai acela care umblă cu Isus în viața aceasta va fi luat la cer, sau va fi chemat din mormânt ca să fie schimbat de la starea muritoare la nemurire, ca să locuiască împreună cu Hristos în curțile cerești de-a lungul veacurilor nesfârșite. Trebuie ca acum să se manifeste în noi lucrarea Duhului Sfânt, o putere care ne va face în stare să ne împotrivim ispitei.

Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape, dar pentru unii dintre noi sfârșitul punerii la probă poate fi chiar și mai aproape. Când privești la salariul tău substanțial, convenabil, când te uiți la lucrurile bune din viața aceasta cu care ești înconjurat, îți cer să te gândești că toate acestea trebuie să treacă. Chiar tu însuși s-ar putea să ajungi în curând locuitorul unei încăperi foarte strâmte și să rămâi acolo până când vei fi chemat afară de trâmbița lui Dumnezeu. Pentru că tu, soția ta și copiii tăi vă devotați gândurile lucrurilor de pe pământ¹⁵⁰³, caracterele voastre primesc o amprentă lumească. Așa cum sunt în momentul morții, așa vor fi în dimineața învierii. Atunci nu se va produce nicio convertire, nicio transformare a caracterului. Cum vei apărea tu, soția ta, copiii tăi, în fața mulțimii sfinte a celor răscumparați, cu gusturile, obiceiurile, hainele, gândurile și cuvintele voastre din prezent? Fiecare membru din sârmana familie înșelată să-și aducă aminte că vremea seceratului va veni, așa cum a venit și vremea

semănatului. Nimeni nu poate semăna neghină, și să secere grâu.

Cum poți tu să apari în ultima mare zi, fără haina neprihănirii lui Hristos? Atunci se va spune, „De ce sunt aici aceștia fără haina de nuntă, haină pentru care Mi-am dat viața ca să o cumpăr pentru ei? Scoateți-i din fața Mea. Ei nu s-au educat să se simtă în cer ca acasă. Aici ei nu vor găsi bucurie. Nu se armonizează cu obiceiurile și cu gusturile lor. Nimic de aici nu se poate armoniza cu caracterele pe care și le-au format ei. Ei s-au iubit, s-au admirat și s-au slăvit pe ei înșiși. Nu au ales să asculte invitația Mea de a ieși din lume și a fi despărțiți de ea. Nu au învățat de la Mine să ia jugul Meu, să poarte povara Mea; ei nu pot aprecia odihna pe care Eu am cumpărat-o pentru toți cei ce sunt împreună lucrători cu Mine.

Dacă Harmon Lindsay ar fi fost credincios cuvântului lui Dumnezeu, ar fi fost credincios familiei sale, bisericii, vecinilor și semenilor săi. Și-ar fi făcut chemarea și alegerea, sigure. Dar el a socotit propria lui înțelepciune ca fiind îndestulătoare. Am trimis Duhul Meu cel Sfânt¹⁵⁰⁴ ca să-i facă cunoscut adevărul, și ca să-i impresioneze sufletul; căci în adâncimile lui erau ascunse lucruri care aveau nevoie să fie aduse la suprafață. A fost trimis mesager după mesager care să-i atragă atenția. De multe ori l-am chemat. Adeseori Mi-am prezentat harul înaintea lui. Adeseori a fost impresionat de povestea Mântuitorului jertfitor de sine. Și-a simțit inima atinsă de solia păcii, și sensibilitatea și iubirea au fost trezite ca să răspundă chemării. Deseori s-a întors ca să asculte vocea pe care o auzea. Dar în cămin a existat vanitate, îngăduință de sine, o influență religioasă foarte ieftină; soția era ușuratică, pusă pe glume, deșartă și superficială. El ar fi putut să o conducă să primească un tipar cu totul diferit dacă și-ar fi ținut cu înverșunare inima deasupra lumii, și s-ar fi întors spre Mine ca să primească ajutor și tărie. Dar el nu a făcut aceasta, și cerul a fost eclipsat de cele pământești.

I-au fost date binecuvântări pământești, dar vanitatea și iubirea de a fi văzut, au absorbit ceea ce ar fi putut fi folosit pentru strângerea unei comori în cer. Egoismul întotdeauna se întărește prin exercitare, și în cele din urmă el a încetat să aprecieze darul harului lui Hristos. Eforturile lui de a satisface mințile frivole din jurul lui, au absorbit talanții încredințați, și el a alunecat înapoi în elementul lui natural. S-a despărțit de Dumnezeu și, când vocea Duhului Sfânt a fost auzită chemându-l la pocăință, nu a apreciat vocea; a tratat-o cu neglijență, apoi cu împotrivire, apoi cu dispreț, și în cele din urmă a refuzat să mai aibă ceva de-a face cu solia de avertizare. El a primit încurajare din partea altora care se aflau în poziții de încredere sfântă, bărbați pe care Dumnezeu i-a folosit ca să fie străjeri credincioși, dar care¹⁵⁰⁵ au ajuns să fie necredincioși încrederii ce le-a fost acordată. El a refuzat fiecare favoare pe care Dumnezeu a revărsat-o peste el ca să-l întoarcă de pe calea lui. Manifestările darurilor lui Dumnezeu l-au făcut să fie mai sfidător, până când a fost scris în cărțile cerului „slujitor necredincios în ce privește talantul mijloacelor, slujitor necredincios în ce privește talantul influenței, slujitor necredincios din cauză că spune în inima lui, Domnul meu întârzie să vină.”

El nu putea să fie fericit; totuși a încercat să-și găsească liniștea în mulțumire de sine, să fie în pace cu inima lui apostaziată, și să creadă că era drept, că Dumnezeu nu îi cere să fie credincios principiului. Astfel a continuat să semene același fel de sămânță cu aceea care i-a umplut viața de rău. Adevărul nu a mai fost adevăr pentru el. A te îndepărta de Dumnezeu înseamnă a deschide inima infidelității. Forțe interioare, inspirate de diavolul, au țesut peste sufletul lui fir după fir înșelăciune și iluzie, iar influența lui a lucrat împotriva soliei celui de al treilea înger. El nu poate să se vadă cum este. El nu poate să vadă că strânge falsuri din construcția lui Satana. El nu poate să vadă acum lumina Spiritului Sfânt, pe care a stins-o în sufletul său. El este lăsat la fel de orb cum au fost lăsați evreii, care și-au închis ochii ca să nu vadă, și-au închis inimile ca să nu simtă. El a numit manifestările Spiritului Sfânt, fanatism. Buzele lui muritoare au exprimat sentimente care dezvăluie lucrarea puterii dinăuntru lui. Percepția lui este pervertită, așa încât numește lumina întuneric, și întunericul lumină. El este în pericol mare de a nu mai fi capabil niciodată să facă deosebire între lumină și întuneric, între adevăr și eroare; căci el s-a educat în¹⁵⁰⁶ scepticism, înșelând și fiind înșelat. În lucrarea care ar fi trebuit să fie sacră în ochii lui, el a amestecat focul obișnuit cu cel sfânt. El avea nevoie să-și umilească inima înaintea lui Dumnezeu, și să-și schimbe tot cursul acțiunii sale.”

Eternitatea, eternitatea, - fratele meu, cum vrei să o întâmpini? Care ar fi poziția ta dacă moartea ar pune capăt acum carierei tale? Îți cer să te gândești că nu poți duce lumea cu tine în cer. Ai crezut că Dumnezeu a acceptat viața ta de înșelăciune, că a fost slăvit prin cursul acțiunii tale? Toți cei ce intră în cetatea lui Dumnezeu, intră acolo prin poarta cea strâmtă, printr-un efort agonizant. Tu și alții, de care s-a depins ca de niște bărbați vrednici de încredere, pentru a face lucrarea lui Dumnezeu, ați fost înconjurați de o atmosferă care nu este divină, ci este vătămătoare pentru suflet ca o malarie otrăvitoare. Dacă s-ar putea deschide în fața vederii tale ultimii ani ai experienței tale religioase, nu ai mai avea pacea falsă, nici mulțumirea de sine. Fiecare fibră a ființei tale ar fi în agonie. Dacă continui să faci așa cum ai făcut, ține minte că atunci când se va ține judecata, când se vor deschide cărțile, lucruri care au fost ascunse de ochii oamenilor se vor vedea exact așa cum sunt. Atunci, forțele care au fost la lucru sub pretextul înaintării cauzei lui Dumnezeu, vor fi dezvăluite într-o cu totul altă lumină decât cea în care sunt văzute acum.

Doar datorită concepțiilor greșite ale fraților tăi ai ajuns să deții o poziție care îți dă atât de multă influență. Care va fi¹⁵⁰⁷ rezultatul, numai Dumnezeu poate discerne. El te va judeca după faptele tale. O, cât de tristă, cât de tristă va fi descoperirea viitoare! Toate semințele rele pe care le-ai semănat, își vor aduce recolte. După cum a stabilit Dumnezeu, va trebui să seceri rezultatul sigur al felului tău de acțiune. Egoismul și nedreptatea față de frați, în gând, cuvânt și faptă, se va întoarce asupra ta. Poate că te străduiești să-ți justifici umblarea, față de tine și față de alții, dar Dumnezeu respinge apărarea ta. Unicul motiv pentru care ai făcut ceea ce ai făcut, este acela izvorât dintr-o inimă și o voință stricată. Poate că vei spune, „nu eu am dat naștere la cutare sau cutare plan”; dar din moment ce le-ai aprobat, ești responsabil, și răul se va întoarce peste tine. În felul în care ai tratat pe frații tăi ai acționat ca un om orb, și ai oprimat suflete. Alții au avut același spirit ca tine, ba chiar au fost mai puternici în răul acela decât tine, dar nu voi vorbi despre ei; mă ocup doar de cazul tău personal.

Multe lucruri care s-au întâmplat după întâlnirea de la Minneapolis, dau dovadă despre acțiunea unor lucruri care sunt mai adânci decât poate măsura rațiunea umană. Tu și alții ați făcut planuri după voința voastră, și ați fost hotărâți să duceți aceste planuri la realizare; dar Dumnezeu nu a planificat împreună cu voi. Mult din ceea ce s-a văzut la suprafață ca fiind doar proiectul oamenilor, își are originea în unelirile marelui Maestru al răului. Oricând încerci să duci la îndeplinire ceva contrar cu ceea ce a specificat Dumnezeu, în cele din urmă vei fi constrâns să recunoști că, orice ai face tu sau cei conectați cu tine, este la lucru o putere care nu este¹⁵⁰⁸ sub controlul oamenilor, și că, odată pusă în mișcare va continua să acționeze și să reacționeze.

Cele două mari puteri aflate în controversă sunt la lucru, una din adânc și cealaltă de sus. Fiecare om se află sub influența tainică fie a uneia, fie a celeilalte, și acțiunile lui vor descoperi caracterul inspirației din care ies. Aceia care sunt uniți cu Hristos, vor lucra întotdeauna pe căile lui Hristos. Aceia care sunt în unire cu Satana, vor lucra sub inspirația liderului lor, în opoziție față de puterea și acțiunea Duhului Sfânt. Voința omului este lăsată liberă să acționeze, și prin acțiune este descoperit ce fel de spirit este cel care impresionează inima. „După roadele lor îi veți cunoaște.”

Omul poate ajunge să fie un împreună lucrător cu Dumnezeu, ducând la îndeplinire marea lucrare de răscumpărare. Dumnezeu permite ca fiecare om să aibă sfera lui de acțiune. În timp ce El a dat cuvântul Lui ca îndrumător al vieții, a dat și Duhul Sfânt ca să fie o putere suficientă pentru a învinge toate tendințele spre rău, ereditare sau cultivate, și pentru a imprima propriul Lui caracter în agentul uman și, prin el, în toți cei ce vin în sfera lui de influență. Agentului uman i se cere să coopereze cu Dumnezeu, să facă să se vadă îndurarea Lui, bunătatea și iubirea Lui, impresionând în felul acesta alte minți. Orice om este chemat să devină un instrument prin care poate lucra Duhul Sfânt. El poate deveni așa doar dacă își cedează toate capacitățile controlului exercitat de Duhul. Dumnezeu a dat Duhul Său în ziua Cincizecimii, și prin lucrarea acestuia asupra inimii receptive, El poate impresiona pe toți cei cu care credincioșii vin în contact.

Prin¹⁵⁰⁹ relațiile noastre de prietenie și prin cunoașterea îndeaproape a ființelor omenești ca noi, putem exercita o influență spre ridicare. Aceia care sunt uniți într-o nădejde comună și credință în Hristos Isus, pot fi o binecuvântare unii pentru alții. Isus spune, „Iubiți-vă unii pe alții, așa cum v-am iubit Eu.” Iubirea nu este pur și simplu un impuls, o emoție trecătoare care depinde de circumstanțe; ea este un principiu viu, o putere permanentă. Sufletul este hrănit de torentele iubirii curate ce curg din inima lui Hristos, ca dintr-un izvor ce nu seacă niciodată. O, cum este inima înviorată, cum sunt motivele ei înnobilate, afecțiunile ei adâncite prin comuniunea aceasta! Sub educația și disciplina Duhului Sfânt, copiii lui Dumnezeu se iubesc unii pe alții cu adevărat, în mod sincer și natural – fără parțialitate și fără ipocrizie. Și aceasta se întâmplă din cauză că inima este îndrăgostită de Isus. Afecțiunile noastre, ale unora față de ceilalți, izvorăsc din relația noastră comună cu Dumnezeu. Noi suntem o familie, ne iubim unii pe alții așa cum ne-a iubit El pe noi. Când este comparată cu această afecțiune adevărată, sfântă, disciplinată, curtoazia de suprafață a lumii, expresiile lipsite de sens ale prieteniei exuberante, sunt ca pleava pe lângă grâu.

Fiecare bărbat, femeie și tânăr, au o influență asupra altora. Influența aceasta o avem de la Dumnezeu. Ea curge de la Dumnezeu către agentul uman, și noi suntem răspunzători pentru felul în care o folosim. „Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea¹⁵¹⁰, care este legătura desăvârșirii.” Vrem să luăm în seamă faptul că iubirea aceasta curată, a unora față de alții, este legătura desăvârșirii în caracter? „Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

„Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

Acestea sunt instrucțiunile cuvântului. Cum au fost ascultate? O, dacă acestea ar fi fost introduse în caracterul tuturor lucrătorilor, ce schimbare s-ar fi produs în instituțiile noastre! Cât de diferit ar fi fost tiparul pus asupra lucrării lui Dumnezeu din Battle Creek! Elementele stranie care s-au dat pe față în deciziile pe care le-ați luat în conciliile voastre, nu ar fi văzut lumina zilei. Geloziile amare nu ar fi prosperat în inimile celor ce mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos. Ați fi fugit de sfaturi și decizii care provoacă unui frate necaz și¹⁵¹¹ strâmtorare, sau îl leagă în sărăcie, așa cum ați fugi de lepră. Este un lucru teribil ca omul să-și piardă sufletul, totuși, în fiecare zi oamenii fac pași care vor duce la pierderea sufletelor lor. De pe buzele lui Hristos a ieșit întrebarea, „Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” O întrebare solemnă, îngrozitor de solemnă! Totuși, cât de mulți sunt cei care, ca Esau, își vând sufletele pentru o mâncare. Ca un om să-și piardă sufletul, aceasta înseamnă mult mai mult decât atât. Cuvintele lui, exemplul lui, teoriile lui țesute împreună cu răul, conduc pe alții în nedumerire și dificultate. El cheamă oamenii de la Hristos, ca să se înroleze sub steagul negru al prințului întunericului. Pe scurt, este un ucigaș de suflete; el face cel mai mult pentru a distruge principiile pe care Dumnezeu le-a adus la viață. Cât de teribil este gândul de a distruge sufletele oamenilor pentru care Hristos a venit în lume ca să-i salveze. Rezultatul vieții noastre zi de zi ar trebui să fie acela de a vindeca, nu de a răni; de a salva, nu de a distruge.

Nu poți vedea că în viața ta practică sunt implicate interese veșnice? Fiecare își decide propriul destin. Cel care domnește în cer permite fiecărui om să ia poziție pentru a grăbi sau

pentru a întârzia venirea Domnului. Toți aceia care consimt să fie eliberați de egoismul lor natural, și să fie însărcinați cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, au parte cu Dumnezeu; ca un canal uman, ei revarsă torențele influenței divine. Lucrarea lor are în ea binecuvântarea lui Dumnezeu. Ei zidesc pe temelie aur, argint, pietre scumpe. Când¹⁵¹² ziua judecății va supune la încercare lucrarea fiecărui om, ca să se vadă ce fel de lucrare este, aurul, argintul, pietrele scumpe, nu vor pieri; lemnul, fânul, trestia, vor arde, iar lucrarea aceluia constructor va fi pierdută. Înaintarea omului în viața viitoare va fi proporțională cu consacrarea lui față de Dumnezeu în viața aceasta. Lucrare lui va fi răsplătită după caracterul pe care îl are, și aceasta determină locul pe care îl va avea în Templul lui Dumnezeu.

Fiecare ființă omenească este răspunzătoare pentru salvarea propriului său suflet, și are cea mai solemnă responsabilitate pentru salvarea sufletelor altora. El trebuie să exercite o influență salvatoare, trebuie să vegheze asupra sufletelor, ca unii care au să dea socoteală. Fiecare bărbat, femeie, și tânăr, își petrece timpul aici ca unul care este supus la probă. În marea zi, când rapoartele tuturor vor fi deschise, se va cunoaște cine a clădit nebunește pe nisip, și cine pe Stânca cea veșnică. Atunci se va cunoaște cine a dezonorat lucrarea sacră a lui Dumnezeu prin faptul că a introdus în ea propriile principii și practici. Se va vedea cine a ținut propriul spirit în metode și planuri, ca să fie adoptate în dreptul bisericilor pentru a-și pune amprenta pe lucrarea lor. Orice iritare, orice invidie, gelozie, lipsă de jertfire de sine, împotrivirea cu încăpățănare față de lucrarea Duhului Sfânt – toate acestea vor fi arătate în ziua aceea. Orice lucrare va fi judecată după caracterul pe care îl are.

Fratele meu, te las cu aceste cuvinte, și zic, „Întoarce-te, întoarce-te; pentru ce vrei să mori?”

O-166-1896

CĂTRE O.A. OLSEN

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 24 aprilie, 1896

Iubite frate Olsen,

Nu mai pot dormi după ora doisprezece p.m. și, după ce îmi prezint cazul înaintea Domnului, stăruind în cereri pentru lumină și pentru a înțelege care este voia lui Dumnezeu în ce mă privește, voi lăsa totul în mâinile lui Dumnezeu. El se îngrijește de mine, iar noi suntem slujitorii Lui, voința noastră fiind cu totul cufundată în voința lui Dumnezeu.

Noi, Willie și mama lui, nu vedem în prezent nicio lumină care să ne arate că ar trebui să plecăm din această țară, în America. Nu vedem nicio lumină în a lăsa lucrarea neterminată. Lucrarea nu va fi terminată niciodată așa încât să nu mai fie nimic de făcut, dar ea poate fi pregătită în așa fel încât să meargă înainte într-o creștere sănătoasă. Trebuie să vedem clădirile școlii înălțate – clădiri drepte, îndestulătoare, economice, potrivite cu locul. Vom lucra pentru a ajunge la acest scop, până când Domnul ne cheamă în altă parte.

Adunările noastre s-au terminat. Am fost implicați în adunările Institutului timp de o lună, și acestea au fost cele mai folositoare serii de adunări la care am fost vreodată martori, pentru că adunările au fost foarte educative, învățând cele mai bune metode de studiere a Cuvântului, și atrăgând interesul tuturor celor prezenți să participe la răspunsuri. A fost o ocazie de care ne vom aduce aminte mult timp, ocazie care a inspirat idei. A fost felul de a educa, ce de mulți ani de zile mi-a fost prezentat că este felul potrivit de a învăța pe alții adevărul Bibliei.

S-au ținut cuvântări seara și în Sabate și duminica, pentru beneficiul celor din afară. A fost trezit un interes mare, similar cu acela care a însoțit adunările de tabără. Au fost trezite mințile celor ce nu au avut niciodată ocazia să audă și să înțeleagă motivele credinței noastre. Suntem atât de bucuroși pentru ocazia aceasta de a reprezenta credința noastră prin prezentarea învățăturilor Biblice, pentru ca oamenii să poată ști ce credem. Există¹⁵¹⁴ suflete prețioase

răspândite în toată vecinătatea. Aceștia au case umile și iubesc pe Domnul, iar unii umblă în lumină în măsura în care lumina și adevărul le-au fost prezentate. Ne așteptăm să vedem chiar în Cooranbong suflete care să ia poziție în ascultare de adevăr. Sunt mulți care cercetează și au convingeri profunde. Este un număr bun de bărbați, săraci, dar inteligenți.

Prin credință vedem pecetea divinității peste copiii omenești ai lui Dumnezeu. Îi vedem pe cei ce au puteri morale și intelectuale nobile. Domnul are nevoie de ei. „Du-te și lucrează în via Mea.” Domnul vrea ca ei să se cunoască pe ei înșiși, și să cunoască pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis El, și să caute să înțeleagă caracterul semenilor lor, ca să le poată face bine. Cei mai mulți sunt săraci în ce privește bunurile acestei lumi, și unii se luptă cu sărăcia. Ne gândim la Isus, Creatorul universului, și cum a venit El în lume ca un om sărac. Nu avea nici unde să-și plece capul. Așa că, sărăcia nu este o dizgrație. Păcatul este o dizgrație.

[Lipsește o parte]

Această confederație formată pentru a nu lăsa (să se vadă – n.tr.) adevăratele lipsuri în lucrurile pe care Captain Eldridge nu le-a făcut, dar pentru care a fost plătit ca și cum le-ar fi făcut, nu a fost nici justă, nici dreaptă. Aceste lucruri, egoismul care a condus la ele, au fost rezultatul faptului că a plecat de la biroul editurii. Dacă ar fi luat poziția asupra căreia Domnul a dat lumină încă de la Minneapolis, și dacă ar fi acționat în acord cu lumina pe care a dat-o Dumnezeu și ar fi ieșit de sub influența otrăvitoare care a predominat acolo, atunci nu ar fi fost atât de încețoșat și confuz în ce privește subiectul principiilor pe care le-a dat Dumnezeu pentru conducerea lucrurilor de la editură încă de la înființarea acesteia. Eu nu m-am despărțit de Frank, ci el s-a despărțit de mine și de Dumnezeul lui, iar rezultatul s-a văzut în faptul că a plecat de la editură. Umblarea aceasta egoistă a apărut din cauza lepădării cuvântului Domnului pentru a primi propuneri omenești, ce își au originea în egoism și duplicitate. Lucrurile acestea nu sunt așa cum ar trebui să fie acum și, așa cum vor apare în fața universului cerului, sunt cu totul contrare exemplului și caracterului lucrării lui Hristos. Este nevoie de o curățire a templului sufletului, care a fost și încă este mânjit. Dumnezeu¹⁵¹⁵ nu se lasă batjocorit. Un spirit a fost, și este la lucru pentru a face fără efect glasul muștrării și avertizării. Aceia despre care am presupune că nu ar intra în acest fel de lucrare, ca să fugă de adevăr și să nu lucreze după principii corecte, seamănă semințe de îndoială și vor secera recolta.

Faptele sunt fapte, și se vor vedea ca atare la judecată. Vechiul Testament conține principii specificate de glasul Marelui „Eu Sunt” pentru educația și disciplina copiilor lui Israel. El era Conducătorul invizibil al oștirii lui Israel. El a dat principii care ar trebui să guverneze felul în care tratează omul pe semenul său. Orice principiu ignorat de instituțiile noastre în felul în care se tratează unii pe alții, le va fi pus în față atunci când fiecare om va fi judecat după faptele pe care le-a făcut în trup.

L-64-1896

CĂTRE SORA LINDSAY

„Sunnyside”, Cooranbong, 8 mai, 1896

Iubită soră Lindsay,

Citește te rog, instrucțiunile care au fost date de Isus unui învățător al legii, așa cum sunt redată în Luca 10:25-28. „Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și I-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” „Bine ai răspuns” i-a zis Isus „fă așa, și vei avea viața veșnică.” Lecția aceasta trasează datoria tuturor.

Cu poșta aceasta îi scriu și fratelui C.H. Jones și, dacă este posibil îți voi trimite o copie a scrisorii lui.

Iar și iar, în diferite ocazii și în diferite locuri, mi-au fost date avertismente clare. Eu nu puteam defini importanța acestor avertizări; căci ele îmi erau prezentate în imagini și simboluri. Am fost foarte nedumerită în ce privește aceste lucruri, ce mi-au fost prezentate înainte de moartea soțului meu. De atunci încolo mi-a fost arătat că vor fi făcute eforturi pentru a lega casa de editură din Oakland de casa de editură din Battle Creek, cu scopul ca editura din Battle Creek să poată avea controlul. Avertizările acestea nu le-am înțeles¹⁵¹⁷ pe deplin, pentru că de multe ori mi-au fost date mesaje cum că aceste două instituții nu trebuie să se certe una cu cealaltă, sau să manifeste ceva ce aduce a gelozie sau invidie; ci ele să fie instituții surori, fiecare făcând lucrarea ce i-a fost rânduită ca instrument al lui Dumnezeu. „Efraim nu va mai fi gelos pe Iuda, și Iuda nu va mai fi vrăjmaș lui Efraim.” Fiecare instituție a fost instituită de Dumnezeu ca să-și facă lucrarea ei.

Înainte ca soțul meu să moară, problema aceasta legată de casa de editură din Battle Creek și cea din Oakland, mi-a fost prezentată prin imaginea viței de vie, și de atunci încolo mi-a fost prezentată sub aceeași imagine. Domnul mi-a arătat că aceste instituții trebuie să fie păstrate separate, ca două mlădițe care, deși sunt distincte, provin din același butuc. Ele nu trebuie să fie contopite în una singură, ci să fie păstrate distincte, și totuși fiecare să-și tragă hrana din aceeași sursă. Hristos a spus, „Eu sunt adevărata Viță, iar Tatăl Meu este vierul.” „Eu sunt adevărata Viță, voi sunteți mlădițele.” „Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.” „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă, dacă nu rămâneți în Mine.” „Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă.” „Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard.” „Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.” „Îi veți¹⁵¹⁸ cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măracini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc. Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.” „Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”

Această problemă mi-a fost prezentată prin diferite imagini, și știu că nu este voia Domnului ca aceste două case de editură să fie unite. Mă tem că cei din Battle Creek fac de asemenea o greșală prin faptul că preiau școlile și Casa de Odihnă de la St. Helena. Casa de editură din Battle Creek a fost sub musturarea Domnului de ani de zile, îndeosebi după întâlnirea de la Minneapolis unde, unii au făcut ca și Core, Datan și Abiram. Dacă administratorii ei nu ar fi fost plini de importanță de sine și de mulțumire de sine, nu ar fi simțit că pot purta toate instituțiile schilodite. Ceea ce se vede pe față în propriile lor instituții, este oricum altfel decât favorabil. Edson White a fost condamnat fără cruțare din cauză că a fost învinuit pentru administrarea lui financiară, dar aceia care l-au condamnat au știut că propria lor jenă financiară nu era după planul lui Dumnezeu. Acest fapt mi-a fost prezentat printr-un om care încerca să scoată un pai din ochiul fratelui său în timp ce el însuși avea o bârnă în ochi. „Așa dar¹⁵¹⁹, omule, oricine ai fi tu, care, judeci pe altul, nu te poți dezvinovăți; căci prin faptul că judeci pe altul, te osândești singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleași lucruri. Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri, este potrivită cu adevărul. Și crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de lucruri, și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Și anume, va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea; și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire.”

CĂTRE O.A. OLSEN

„Sunnyside”, Cooranbong, 22 mai, 1896

Iubite frate,

Ne doare profund în ce privește cazul tău. Știm că ai fost pus într-o poziție foarte grea; dar știm de asemenea că ai dat greș în mod evident în anumite lucruri. Tu, fratele meu, ai spus mult despre importanța rugăciunii, și te-ai simțit dornic ca poporul nostru să țină obișnuita săptămână de rugăciune; este bine să avem timpuri de rugăciune serioasă și perseverentă; căci Dumnezeu este tăria poporului Său, protecția lui pe dinainte și pe dinapoi. Dar este posibil să se facă din aceste ocazii de rugăciune un înlocuitor pentru acțiunea hotărâtă ce este necesară pentru a pune lucrurile în ordine. Există o categorie de lucrare care, este de datoria agentului omenesc să o facă în numele Domnului, Dumnezeu lui Israel.

După ce Israeliții au fost înfrânți la Ai, Iosua a stat întins cu fața la pământ înaintea chivotului, rugându-se, când Domnul i-a zis, „Scoală-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta? Israel a păcătuț; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat și au mințit, și le-au ascuns printre lucrurile lor. ... Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciți ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru. Scoală-te, sfințește poporul. Spune-le: „Sfințiți-vă¹⁵²¹ pentru mâine. Căci așa zice Domnul, Dumnezeu lui Israel: „În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele; nu vei putea să îți piept vrăjmașilor tăi, până nu veți scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru.”

Nici măcar rugăciunea nu trebuie să fie pusă în locul datoriei. Nu se poate ca Dumnezeu să fie dezonorat în mijlocul poporului Său, și să se păstreze tăcerea. Străjerii Lui trebuie să fie foarte treji.

Cea dintâi neglijare din partea ta de a sta în apărarea principiilor drepte atunci când s-au discutat lucrurile în ședințe și adunări de comitete, a adus ceața înaintea ochilor tăi. Discernământul tău a fost slăbit din cauza eșecului tău de a umbla în lumină. Și cu siguranță, trebuie că ochii tăi au ajuns orbi, altfel nu ar fi fost posibil să faci ceea ce ai făcut. Cuvintele și acțiunile tale au încurajat pe bărbații cu scopuri hotărâte, de neclintit, să-și facă voia; i-ai lăsat să plănuiască, să-și ducă intențiile la îndeplinire, așa cum a făcut Aaron cu conducătorii lui Israel. Ai încercat să te faci pe tine însuși să crezi că acesta era singurul lucru pe care îl puteai face. Însă, nu ai urmat în toate locurile, cuvântul dat ție de Dumnezeu, ca să fii ferm și hotărât de partea dreptății. Prin faptul că a cedat dorinței poporului, despre care știa că este greșită, Aaron a dezonorat mult pe Dumnezeu. El ar fi trebuit să stea neclintit ca o stâncă, cu o integritate neșovăielnică, în fața oamenilor de frunte ai oștirii vaste și indisciplinate a lui Israel. Tu ar fi trebuit să știi ce cerea înțelepciunea lui Dumnezeu de la poporul Său; dar ai fost condus să vezi lucrurile așa cum le-au văzut oamenii aceia care s-au împotrivit Duhului Sfânt, care nu sunt conduși și învățați de Dumnezeu. Sufletele acestor oameni se distrug din cauza¹⁵²² lucrurilor rău făcute. Ei și-au orbit ochii, așa încât nu pot face deosebire între neprihănire și ceea ce nu este neprihănire. Ei numesc răul bine, și binele rău. Totuși, aceștia sunt oamenii pe care i-ai ales să te însoțească din loc în loc. Aceasta este atmosfera cu care ți-ai înconjurat sufletul.

Bărbații aceștia, pe care i-ai făcut însoțitorii tăi în vizitele pe care le faci în diferite locuri, au folosit ocazia de a infiltra sentimentele lor în mințile oamenilor. Fiind în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, și în poziții înalte de încredere, bineînțeles că au fost crezuți, și în felul acesta au ajuns capabili să exercite o influență puternică. După ce au strecurat o sugestie, și au văzut că a prins rădăcină în minte, au scos-o cu îndemănare de la individ ca și cum ar fi fost expresia gândurilor acestuia. Data viitoare se învârt pe același teren și duc lucrurile puțin mai departe; în felul acesta, în secret, a fost semănată sămânța necredinței, sămânța pentru care în unele cazuri au fost necesari ani de zile de eforturi pentru a o scoate din rădăcină; în alte cazuri

ea a crescut și a produs roadele ei rele. Aceia care au făcut răul acesta – bărbați care nu au nicio legătură cu Dumnezeu – sunt priviți de poporul nostru ca și cum ar fi mâna ta cea dreaptă, toiagul tău. Nu ai putut să discerzi ce caracter au ei și ce lucrare fac?

Călătoriile pe care le-ai făcut în compania acestor bărbați, pe care îngerii lui Dumnezeu nu i-au însoțit, nu au putut aduce tărie unei lucrări care se află sub supravegherea Duhului Sfânt. Ar fi fost mai bine, mult mai bine, dacă multe dintre aceste călătorii lungi nu ar fi fost făcute, ar fi fost mai bine dacă lucrătorii din diferite puncte ar fi fost lipsiți de prezența¹⁵²³ ta personală, decât ca oamenii aceștia să te însoțească și să-și răspândească influența lor otrăvitoare departe și pe scară largă.

Domnul mi-a prezentat că a existat o lipsă evidentă de încredere în Dumnezeu. Nu are Domnul putere mentală sau morală în bărbații care stau acolo unde s-au pus bazele unor interese mari? Trebuie să fie folosiți banii lui Dumnezeu pentru a transporta din loc în loc pe aceia care arată că nu au nicio legătură cu El? Domnul spune „voi cinști pe acela care Mă cinstește.” Prin faptul că ai căutat să cinstești și să faci pe plac bărbaților pe care Dumnezeu nu i cinstește, ai necinstit pe Dumnezeu. Mult mai bine este să mergi singur, și să te încrezi în brațul lui Iehova, în îngerii slujitori pe care îi trimite El, decât să ai cu tine pe aceia care și-au închis urechile ca să nu audă muștrările și avertizările Duhului lui Dumnezeu, și în felul acesta și-au închis urechile în fața Duhului Însuși. În orice loc în care s-au pus bazele unor interese importante, există bărbați care Îl iubesc pe Dumnezeu, și au o oarecare capacitate. Bărbații aceștia au nevoie să fie instruiți. Lasă-i pe aceștia să ducă responsabilitățile pe care le pot purta. Învață-i să-și pună încrederea în Dumnezeu și nu în oameni, ca să ajungă lucrători de încredere. Nu îi conduceți să creadă că în orice situație de urgență, ei trebuie să depindă de bărbații care se află la mare distanță. Ci ei să caute pe Domnul în mod personal.

Este mare nevoie de bărbați cu înțelepciune în orice loc; dar este o greșală să se depindă de aceia care nu iubesc pe Domnul, care nu caută la El înțelepciune, sfințire și neprihănire. Dumnezeu nu a dat lucrarea Lui ca să fie modelată de aceia asupra cărora nu a fost pusă amprenta Lui, deoarece ei nu au vrut să aibă acreditarea divină. Prin legătura¹⁵²⁴ pe care o ai cu aceștia, ideile tale au ajuns pervertite, și au nevoie de curățire. Tu vezi lucrurile foarte mult așa cum le văd bărbații aceștia. Tu vezi puțin din nevoia pentru schimbarea la care cheamă Domnul. Tu ai întărit pe bărbații aceștia în credința pe care o au că sunt dreapți, și ai adâncit amăgirea în care se află. Domnul nu va mai tolera aceste lucruri; căci tu ai avut lumină; tu nu ai fost lăsat în întuneric și necunoștință.

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu manifestat în mijlocul poporului Său, a fost tratat de către unii ca un intrus. Tu, tu însuși, nu ai făcut din Duhul Sfânt dependența ta, așa cum a fost în experiența ta de la început. Dacă ai fi urmat călăuzirea Duhului, ai fi știut că nu te poți uni cu bărbații aceștia, că nu poți asculta sugestiile lor și nu le poți acorda influență. Nu aceasta este lucrarea pe care ți-a dat-o Dumnezeu să o faci. El ți-a făgăduit să ai eficiență prin puterea Duhului Sfânt, care avea să fie cu tine în orice acțiune, dacă ai fi ținut neclintită până la sfârșit încrederea ta de la început. Dacă ai fi depins mai puțin de bărbații care, după cum ai toate motivele să știi, nu au o legătură vitală cu Dumnezeu, și ai fi depins mai mult de prezența și ajutorul Duhului Sfânt ca răspuns la rugăciune, cauza s-ar afla astăzi într-o stare mult mai sănătoasă.

Nu a fost înțelept să-ți iei atât de multe responsabilități legate de lucrarea de la distanță, când atâtea interese importante cereau atenția ta la Battle Creek. Era necesar să fie făcut foarte mult pentru ca inima lucrării să fie păstrată curată. Era necesară multă grijă pentru a păstra mașinăria unsă, prin harul lui Dumnezeu, așa încât să funcționeze fără frecare. Dumnezeu¹⁵²⁵ este întristat din cauza unora dintre mișcările tale în probleme care implică principii pe care El Însuși le-a stabilit în cadrul lucrării noastre de publicații.

Mult din ceea ce mi-a fost descoperit este îngrămădit peste mintea mea, și cu greu îmi dau seama cum să le exprim. Totuși nu pot să tac. Domnul este cuprins de indignare față de bărbații care se înalță pe ei înșiși ca să stăpânească peste semenii lor, și să ducă la îndeplinire planuri pe care Duhul Sfânt le-a condamnat. Sunt mai surprinsă decât pot exprima, de eșecul

tău de a discerne faptul că nu Dumnezeu a înălțat pe bărbații aceștia. Noua ordine de lucruri ar trebui să te alarmeze, căci nu are aprobarea cerului.

Inima firească nu trebuie să-și introducă principiile ei pătate, corupte, în lucrarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să existe vreo tănuire a principiilor credinței noastre. Solia îngerului al treilea trebuie să fie vestită de poporul nostru. Ea se va dezvolta într-o mare strigare. Domnul are un timp rânduit când nu se va mai implica în lucrare; dar când va fi acest timp? Când adevărul care trebuie să fie vestit pentru aceste zile de pe urmă va înainta ca să fie de mărturie tuturor neamurilor, atunci va veni sfârșitul. Dacă puterea lui Satana poate să intre în templul lui Dumnezeu, ca să manipuleze lucrurile după cum îi place, timpul de pregătire va fi prelungit.

Acesta este secretul mișcărilor făcute pentru a se împotrivi bărbaților pe care Dumnezeu i-a trimis cu o solie de binecuvântare pentru poporul Său. Bărbații aceștia au fost urâți, solia lor a fost disprețuită, întocmai așa cum a fost urât și disprețuit Isus la prima Lui venire. Bărbații aflați în poziții de răspundere au manifestat întocmai atributele pe care Satana le-a dat pe față. Ei au căutat să conducă mințile, să aducă rațiunea și talentele acestora sub¹⁵²⁶ jurisdicția omenească. S-au făcut eforturi pentru a fi aduși slujitorii lui Dumnezeu sub controlul oamenilor care nu au cunoștința și înțelepciunea lui Dumnezeu, sau vreo experiență sub călăuzirea Duhului Sfânt. Au fost susținute principii care nu ar fi trebuit să vadă niciodată lumina zilei. Copilul nelegitim ar fi trebuit să fie înăbușit imediat ce a respirat prima suflare de viață. Oameni muritori s-au războit cu Dumnezeu și cu adevărul, și cu solii aleși ai lui Dumnezeu, lucrând împotriva lor prin orice mijloc pe care au îndrăznit să-l folosească. Te rog să te gândești ce virtute poate fi în înțelepciunea și planurile celor care au desconsiderat pe solii lui Dumnezeu și, ca și cărturarii și Fariseii, au disprețuit pe bărbații pe care Dumnezeu i-a folosit pentru a prezenta lumina și adevărul de care poporul Său avea nevoie.

Este o ofensă adusă lui Dumnezeu ca lucrarea Lui să fie restricționată de ființe omenești. Cuvântul viului Dumnezeu, care face apel la o rațiune sfințită, nu va da niciodată lucrării un astfel de caracter cum este cel revelat acum. S-a dat pe față înșelăciune, falsitate, viclenie, egoism. Născociri au fost puse pe picioare pentru a jefui pe Dumnezeu, și a jefui pe om cu scopul de a pune în lucrare ceea ce prin planurile lor egoiste s-a sustras. Poziția pe care ai luat-o împreună cu acești bărbați, făcând în taină planuri pentru a scăpa de strâmtorarea financiară, te-a făcut să fii în anumite privințe un om slab. Aceasta ți-a pervertit judecata. Ai fost condus să subminezi dreptatea, să te îndepărtezi de cinste în relațiile de afaceri cu frații tăi. Un rău făcut celui mai slab sau cel mai înclinat spre greșală din turma Lui, este mai ofensator față de Dumnezeu decât dacă ar fi fost făcut celui mai puternic dintre voi. Sufletele sunt¹⁵²⁷ moștenirea răscumpărată a lui Dumnezeu, și orice nedreptate făcută „celui mai neînsemnat dintre acești frați ai Mei”, spune Isus, „Mie mi le-ați făcut.” Domnul nu va îngădui ca nedreptatea și opresiunea să continue fără să fie muștrată.

Orice sistem aflat sub controlul principiilor Evangheliei lui Hristos este curat, deschis, clar ca lumina zilei, și în toate operațiunile lui este limpezime și sănătate. Tot ceea ce este introdus pentru a sluji mândria și ambiția nesfințită, trebuie să fie îndepărtat pentru ca instituțiile lui Dumnezeu să poată sta în siguranță pe Stânca cea veșnică. Nu avem nevoie de invenții meșteșugite pentru a susține cauza lui Dumnezeu. Nu este nevoie de purtare nedreaptă. Lăsați ca Dumnezeu să sufle asupra lucrării Lui spiritul principiilor cerești, și aceasta va trăi. Nimic din ceea ce ar putea produce omul nu poate lua locul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Nimic din ceea ce înțelepciunea omului ar putea inventa, nu va justifica violarea adevărului, sau nesocotirea drepturilor omenirii. Adevărul este prea curat ca să-și ia picioarele de pe platforma înaltă a iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele.

Dacă ar fi posibil, inamicul ar bloca roțile progresului, și ar împiedica adevărurile Evangheliei ca să nu fie răspândite pretutindeni. Cu acest scop, el conduce oamenii să simtă că este privilegiul lor acela de a controla conștiințele semenilor lor, după propriile lor idei pervertite. Ei concediază Duhul Sfânt ca să nu ia parte la ședințele lor de comitet, și apoi, în puterea și în numele Conferinței Generale, inventează reguli prin care constrâng oamenii să fie conduși de ideile lor și nu de Duhul Sfânt.

Planurile¹⁵²⁸ făcute pentru a obține controlul asupra minților și abilităților omenești, sunt un foc străin, care este o ofensă adusă lui Dumnezeu. Și, cine sunt cei care îndrăznesc să se angajeze în lucrarea aceasta? Bărbați care au dat pe față faptul că nu au stăpânire de sine, că nu sunt dezbrăcați de egoism. Dacă bărbații aceștia nu se vor întoarce la Domnul, ei vor muri în păcatele lor. Abia dacă a mai rămas vreo urmă de adevăr veritabil în ei. Efortul de a conduce pe alții, depus de aceia care nu se pot conduce singuri, este unul dintre cele mai mari aberații care pot exista. Fie ca aceia cărora le place să conducă, să înceapă să lucreze acolo unde ar fi trebuit să lucreze de ani de zile; să se conducă pe ei înșiși, și să arate pe față că sunt în supunere față de conducerea lui Dumnezeu, că sunt convertiți în inimă. Apoi, cel puțin, nu-i vor mai face pe semenii lor să geamă sub jugul exasperant al politicii lor restrictive. Atunci vor fi înălțate către cer mai puține rugăciuni în agonia inimii, din cauza opresiunii egoiste.

Este nevoie de educație în ce privește drepturile și datoriile oamenilor cu autoritate, care au stăpânit peste moștenirea lui Dumnezeu. Când cineva este pus într-o poziție de încredere, și nu știe ce fel de spirit ar trebui să exercite când are de-a face cu mințile omenești, are nevoie să învețe cele dintâi principii în ce privește autoritatea pe care o are peste semenii lui. Principiile drepte trebuie să fie aduse în inimă, și să fie țesute în urzeala și în bătătura caracterului.

Este nevoie de bărbați care simt nevoia după înțelepciunea care vine de sus, bărbați convertiți în inimă, care înțeleg că nu sunt decât muritori păcătoși¹⁵²⁹ și că trebuie să învețe lecțiile din școala lui Hristos înainte să fie pregătiți să modeleze alte minți. Când oamenii învață să depindă de Dumnezeu, când au credința care lucrează prin dragoste și le curăță sufletele, atunci ei nu vor pune pe umerii altora poveri grele de purtat. Domnul a fost foarte mult dezonorat de către aceia care s-au înălțat pe ei înșiși și au favorizat bărbați care nu sunt vrednici, și nu au fost atenți să-i trateze pe toți cu dreptate, fără părtinire și fără ipocrizie.

Cât de puțini își cunosc slăbiciunea, până când nu vine ziua încercării. Ei se cred înțelepți, și în felul acesta ajung nebuni. Nu este nimic în oameni cu care să se poată mândri. Chiar și cei aflați în pozițiile cele mai responsabile cad în păcat, deși în aparență sunt înconjurați de cele mai bune privilegii religioase. Cazul lui Ghehazi este unul la care ar fi de folos să ne gândim. Omul acesta a locuit în casa sfântului profet Elisei, a văzut viața lui evlavioasă, a auzit rugăciunile lui fierbinți și faptul că insufla principii corecte. Cu toate acestea nu a fost făcut mai bun. El l-a înșelat pe Naaman cu scopul de a primi o răsplată. Pedepsa care a căzut peste el a venit de la Domnul. Lepra lui Naaman s-a lipit de el.

Iuda a fost numărat printre cei doisprezece apostoli. El a ascultat lecțiile prețioase care au ieșit de pe buzele lui Hristos. A avut înaintea ochilor un exemplu perfect, și totuși inima lui nu a fost dreaptă. El a fost dus la ruină de păcatul lăcomiei. „Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd, și pierzare.”

Elisei¹⁵³⁰ a fost credincios principiului, credincios Dumnezeului său. Lucrarea lui a avut acreditare divină. Și, în vremuri de dificultate și încercare Dumnezeu i s-a descoperit ca un ajutor întotdeauna prezent în nevoi. Pe când fiii profeților își lărgeau locuința, a fost înfăptuită o minune pentru a salva pe unul dintre ei de la nenorocire. Când împăratul Asiriei se pregătea să vină peste Israel, planul lui a fost descoperit de către profet. Împăratul, auzind că Elisei era cel care pricinuia înfrângerea armatelor sale, a trimis ca să pună mâna pe el, dar Dumnezeu a eliberat pe slujitorul Său. Toate lecțiile acestea sunt pentru învățătura noastră, pentru noi cei peste care a venit sfârșitul veacurilor.

Frate Olsen, am sentimentele cele mai tandre față de tine; dar trebuie să-ți pun clar în față pericolul de a-ți pierde vederea spirituală. Vorbesc cu hotărâre pentru că trebuie să-ți spun adevărul. Nu îndrăznesc să mă rețin, căci nu este nicio siguranță în amânare. Nu am încredere în comitetul vostru de carte. Ți-am scris mai demult în legătură cu felul lor de a se purta cu autorii cărților. Ei ar fi trebuit să-i trateze în mod imparțial, cu sinceritate, așa cum un frate ar trebui să-l trateze pe fratele său; dar ei nu au făcut așa. Principiile și motivele în tratarea afacerilor în acest departament, nu sunt de felul celor ce pot fi aprobate de Dumnezeu. Ele nu

sunt în acord cu stricta integritate. Exemplul tău l-a influențat pe fratele C.H. Jones în felul în care i-a tratat pe autori. În ambele case de editură s-a mers pe o cale care nu este cinstită și nobilă. O astfel de lucrare ar trebui să fie corectată cât de repede posibil, dacă tu și el doriți ca Domnul să scrie despre tranzacțiile voastre, „bine ai făcut, rob bun și credincios.” Îți va fi rușine să dai față cu raportul tău momentul de față din cărțile care se vor deschide la judecată, când orice om va fi judecat¹⁵³¹ după faptele lui, fie că au fost bune, fie că au fost rele. Mai bine, mult mai bine ar fi ca lucrarea să fie făcută având iubirea și dreptatea contopite în ea.

Dumnezeu citește motivele care sunt dedesubtul lucrării despre care am vorbit. Motivele acestea mi-au fost descoperite, și simt o mâhnire profundă care nu se poate exprima. Eu nu pot apăra motive sau metode, deoarece ele sunt o ofensă față de Dumnezeu. Eu trebuie să iau poziție pe deplin. Dar ce nevoie am să spun mai mult? Am scris din nou și din nou, dar care a fost efectul mărturiilor? Ce reformare au produs? Ce restituiri s-au făcut? Bărbații care nu au iubirea lui Dumnezeu în inimile lor se vor dovedi a fi doar muritori păcătoși, supuși greșelii. „Despărțiți de Mine”, spune Hristos, „nu puteți face nimic”. Fiecare suflet aflat în legătură cu lucrarea are nevoie să fie convertit zilnic.

Tu, fratele meu, ai de îmbrăcat toată armătura lui Dumnezeu. Domnul Isus, chiar înainte de răstignirea Lui, S-a rugat Tatălui Său, „Păzește în Numele Tău pe aceia pe care Mi ia-i dat, ca ei să fie una, așa după cum Noi suntem una.” Hristos a înălțat rugăciunea aceasta pentru ucenicii Lui, dar când a cerut să fim păziți, El nu a dat de înțeles că noi nu avem de cooperat cu Dumnezeu în a ne păzi pe noi înșine de practici rele. Fiecare dintre noi trebuie să luăm seama la cuvintele lui Hristos: „Vegheați și rugați-vă”; „vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți (să nu intrați – KJV) în ispită.”

„Să nu intrați”, să nu faceți primul pas pe o direcție greșită. Domnul să fie tăria și ajutorul nostru. Ce există în lume care să poată schimba inima în care rămâne Hristos? Pământul se poate scutura, stâlpii lumii pot să tremure sub noi, dar dacă ne punem încrederea¹⁵³² în Dumnezeu, nu ne va fi teamă. Ce a putut schimba credința lui Daniel și a tovarășilor lui captivi în Babilon? Cine a putut corupe principiile lor? Sau să le despartă afecțiunile de Dumnezeu? Puneți-vă singuri întrebarea, „Avem noi o credință inteligentă?”

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? ... Sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.), nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Se fac planuri pentru a aduna tot mai multe responsabilități în Battle Creek. Îți cer foarte serios să te gândești la situația de acolo. Este vreo școală a profeților în Battle Creek? Sunt acolo bărbați prin care Domnul poate lucra și prin care a lucrat pentru a duce responsabilitățile grele care trebuie să fie purtate? Sunt acolo bărbați reînnoiți, ale căror inimi sunt date în întregime lui Dumnezeu, bărbați pe care dalta cea puternică a adevărului i-a separat de stricăciunile lumii, și a căror credință și devoțiune dovedesc faptul că Duhul Sfânt le formează experiența după asemănarea divină? Biblia, și numai Biblia, este regula credinței și a practicii. Îndreptățirea prin credința în Hristos se va manifesta prin transformarea caracterului. Acesta este semnul pentru lume, care susține adevărul învățăturilor pe care le mărturisim. Dovada zilnică a faptului că suntem o biserică vie, se vede în faptul că trăim cuvântul în practică. O mărturie vie se îndreaptă spre lume în acțiune¹⁵³³ creștină consistentă.

Ea declară unei lumi decăzute că există un popor care crede că siguranța noastră constă în a ne prinde de Biblie. Mărturia aceasta se distinge în mod inconfundabil de mărturia marii biserici apostaziate, care adoptă înțelepciunea și autoritatea omenească în locul înțelepciunii și autorității lui Dumnezeu.

Domnul ne poruncește, „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei. Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a

slavei. Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” Smeriți-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi. Fiți treji, și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.”

Există armonie perfectă între învățătura din Vechiul Testament și cea din Noul. Domnul Isus însuși i-a dat lui Moise principiile care trebuiau să-i fie date lui Israel. Hristos a dat învățături despre milă, bunătate, generozitate și strictă onestitate în Vechiul Testament, și le-a repetat atunci când a venit în trup omenesc¹⁵³⁴ în lumea noastră. Oare, să nu studiem noi cu seriozitate și cu rugăciune aceste lecții, și să nu trăim după principiile pe care ni le-a dat Domnul nostru? Oare, să nu ne purtăm cu semenii noștri așa cum se cuvine să o facă cei ce au fost instruiți de Duhul Sfânt, fiind învățați de înțelepciunea lui Dumnezeu, mișcați de aceeași influență care a inspirat Scripturile?

Când frații noștri vor face așa, atunci adunările lor de consfătuire vor fi onorate de prezența lui Hristos. Spiritul lor misionar nu va fi restrâns doar la câteva locuri, ci se va extinde pentru a răspândi lumina pretutindeni. Există o lume întreagă ce trebuie avertizată. Apărarea noastră puternică în fața principiilor și practicilor păgânismului sau ale papalității trebuie să fie acele epistole vii ale religiei Bibliei. Nu trebuie să-L reprezentăm pe Hristos în toate lucrurile?

Fratele meu, Olsen, poți să mai rămâi atât de orb încât să te unești cât de puțin cu aceia care fac în așa fel încât să dirijeze alte minți, așa cum s-a făcut la Battle Creek? Vei consimți să ai de colaboratori pe aceia care nu cunosc glasul lui Dumnezeu în soliile pe care le-a trimis poporului Său, pe bărbații care vor conduce lucrarea în așa fel încât fie vor obține controlul absolut asupra ei, fie o vor nimici? Lucrul acesta se urmărește într-un mod foarte decis. Dacă planurile născute de astfel de minți ar fi puse în acțiune, acolo unde ar ajunge influența lor ar dispărea religia Evangheliei, creștinismul biblic.

Este nevoie ca Domnul Isus să curețe instituția de la Battle Creek la fel de mult cum a fost nevoie ca El să curețe Templul când a fost pe pământ. O, dacă instituțiile noastre ar putea fi curățite de cumpărători și vânzători, de comercianți și de principiile ce au fost introduse pentru a lipsi pe oameni¹⁵³⁵ de drepturile lor.

La Battle Creek au venit oameni ce au fost însoțiți de Duhul Sfânt; dar dacă aceștia nu s-au luptat mereu și mereu pentru fiecare palmă de teren, căutând să mențină metode corecte, în cele din urmă au fost copleșiți. Chiar acolo unde lucrarea noastră își are centrul, ei au văzut corupție, iar unii au plecat de acolo cu mai puțină încredere în frații lor și în principiile lor protestante, și cu lumina divină aproape stinsă în sufletele lor. Dumnezeu nu vrea ca templul Său să mai fie o peșteră de tâlhari și de schimbători de bani. El dorește ca slujitorii Lui să fie bărbați ai evlaviei și ai strădaniilor sfinte.

În instituțiile lucrării noastre de publicare, creștinismul este bolnav și are nevoie de medic. Cine va aduce vindecarea? Trebuie să aibă loc o reformă. Sentimentele și practica ce au câștigat teren și s-au fortificat, trebuie să fie îndepărtate pentru totdeauna. Principiile neprihănite trebuie să fie reînsuflețite. Din nou și din nou, Duhul Sfânt a lucrat printre voi, dar mulți l-au tratat cu neplăcere ca pe un musafir nepoftit. Lucrarea lui Hristos de curățire trebuie să înceapă de la inimă, pentru îmbunătățirea întregului caracter al agentului omenesc. În mijlocul întunericului moral, trebuie să se vadă la lucru o influență reformatoare, regeneratoare, pentru ca lucrurile sacre să fie menținute sacre. Dumnezeu nu se lasă batjocorit. El va încerca și va supune poporul Său la probă; El Își va curăța aria cu desăvârșire și Își va aduna grâul în grânarul Său.

Ellen G. White

CĂTRE S.N. HASKELL

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 30 mai, 1896

Iubite frate,

Îți scriu câteva rânduri în dimineața aceasta, la lumina lămpii. Înainte să primești scrisoarea aceasta, îl vei fi întâlnit pe Prof. Prescott. L-am fi reținut bucuroși în această țară, dar nu am îndrăznit să facem așa, întrucât ar fi adus a egoism. Sperăm că el va face mult bine fraților din Africa de Sud, și că va fi primit cordial, cu iubire frățească. El are adevărul în inimă, așa cum îl are și pe buze. Dumnezeu este cu el, și va lucra prin el dacă frații noștri îl vor primi ca pe unul care le duce o solie de la Dumnezeu. Sperăm să nu fie adevărat în dreptul lor ca în dreptul oamenilor din Nazaret, că Isus nu a putut face multe minuni din cauza necredinței lor. Nu există nicio virtute în a refuza să primești lumina pe care o trimite Dumnezeu; avem nevoie de fiecare rază de lumină care vine din cer. Ar trebui să apreciem iubirea lui Dumnezeu care trimite lumina, și ar trebui să acceptăm lumina cu bucurie.

Mulți au nevoie să învețe că una este să consimți în fața adevărului, și alta este să primești adevărul ca pe pâinea lui Dumnezeu, din care, dacă mănâncă cineva, va trăi în veac. Zi după zi noi trebuie să ne hrănim cu pâinea vie ca să primim susținere spirituală, la fel cum ne împărtășim din hrana temporală ca să ne dea tărie fizică. Ce este pâinea vieții? Isus a spus, „Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea¹⁵³⁷ sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.” El nu ne lasă posibilitatea să-L înțelegem greșit. El a zis, „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.” Cuvintele lui Hristos trebuie să fie primite, dar nu cu o credință ezitantă, slabă, cu inima împărțită. Cuvântul dă lumină și asigurare tuturor celor ce își educă sufletele să creadă. Inima are nevoie de prezența Musafirului ceresc, - Hristos care locuiește în suflet. Noi trebuie să rămânem în El, și Hristos trebuie să rămână în noi prin credință.

Cea mai bogată făgăduință pe care Hristos putea să o dea ucenicilor Săi atunci când i-a părăsit, a fost făgăduința Duhului Sfânt. El căuta cea mai puternică consolare pe care putea să le-o ofere, și care să le facă bine după plecarea Lui. Dintre toate subiectele care erau foarte importante pentru ei, l-a ales pe acela despre Duhul Sfânt. Ce anume a prezis El despre Duhul? El „vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” Multe adevăruri au fost îngropate sub gunoiul interpretărilor greșite, al maximelor oamenilor, al zicalelor ființelor mărginite, care au fost înălțate ca și cum ar fi mai de valoare decât cuvântul viului Dumnezeu. În zilele noastre, biserica s-a mulțumit în mare măsură cu adevărurile de suprafață ale revelației, care au fost prezentate atât de clar și ușor de înțeles încât mulți au gândit că acestea suplineau tot ceea ce este esențial, și, acceptându-le, s-au mulțumit cu atât. Dar Duhul Sfânt, dacă lucrează asupra minții nu-i permite să rămână în nepăsare. El trezește o dorință profundă de a cunoaște adevărul¹⁵³⁸ neamestecat cu eroarea și cu învățături false. Cercetătorul sânguincios va fi răsplătit cu adevăruri cerești. Minte care dorește cu adevărat să cunoască adevărul, nu poate fi mulțumită în indolență.

Împărăția cerului se aseamănă cu o comoară ascunsă în țarină, pe care „Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea.” Omul cumpără țarina aceea ca să o poată lucra, să sape fiecare părticică din ea și să intre în posesia comorilor ei. Este lucrarea Duhului Sfânt aceea de a conduce această cercetare și de a o răsplăti. În timp ce sapă terenul, cercetătorul găsește vine de minereu prețios căruia caută să-i estimeze valoarea, și își cufundă sonda tot mai adânc pentru a găsi comori tot mai valoroase. Astfel el descoperă multe filoane bogate. Terenurile aurifere ale pământului nu sunt atât de pline de vine de minereu prețios, cum este de plin terenul revelației de filoane care scot la vedere bogățiile nepătrunse ale lui Hristos.

Domnul ar vrea ca fiecare dintre copiii Săi credincioși să fie bogat în credință; și acesta este rodul lucrării Duhului Sfânt asupra inimii. Din inimă, Duhul lucrează în afară, dezvoltând

un caracter pe care Dumnezeu îl poate aproba. Ce câmp imens, plin de comori ale adevărului, a atașat Hristos domeniului credinței, ca să fie însușit de către ucenicii Lui. Avem nevoie de o credință mai mare dacă vrem să avem o cunoaștere mai profundă a cuvântului. Cea mai mare piedică în calea primirii din partea noastră a iluminării divine, este faptul că nu suntem dependenți de eficiența Duhului Sfânt. Duhul ne este dat în mod gratuit de Dumnezeu, dacă îl apreciem și îl acceptăm. Și cine este El? Este reprezentantul lui Isus Hristos. El trebuie să fie ajutorul¹⁵³⁹ nostru continuu. Duhul este acela prin care Hristos își împlinește făgăduința, „nu te voi părăsi cu nici un chip.” „Adevărat, adevărat vă spun, cine crede în Mine, are viața veșnică”. (Clopotelul sună pentru închinarea de dimineață, trebuie să mă opresc aici.)

M-am întors de la momentele noastre de rugăciune. Un duh de mijlocire a venit peste mine, și am fost atrasă în rugăciune foarte serioasă pentru sufletele din Battle Creek. Eu știu în ce pericol se află acestea. Duhul Sfânt m-a mișcat într-un fel deosebit să-mi înalț cererile în favoarea lor.

Dumnezeu nu este autorul niciunui lucru păcătos. Nimănui nu ar trebui să-i fie teamă să stea singur, dacă împlinirea datoriei o cere. Dacă trebuie să rămânem singuri pentru a evita păcatul, atunci singurătatea noastră este doar o distincție între curăție și necurăție, între dreptate și nedreptate. Din cauza faptului că mulțimea preferă calea fărădelegii, să o alegem și noi? Inspirația ne spune clar, „Să nu te iei după mulțime, ca să faci rău”. Poziția noastră ar trebui să fie clar declarată, „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o. ... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.” Aș vrea ca toți aceia ale căror nume sunt scrise în registrele¹⁵⁴⁰ bisericii, să spună din toată inima aceste cuvinte. Membrii bisericii au nevoie să știe din experiență ce este gata să facă Duhul Sfânt pentru ei. Duhul Sfânt va binecuvânta pe cel ce îl primește, și îl va face să fie o binecuvântare. Este un lucru trist că nu se roagă fiecare suflet pentru suflarea de viață a Duhului, întrucât noi suntem pe cale să murim dacă El nu suflă peste noi.

Noi trebuie să ne rugăm pentru împărtășirea Duhului ca fiind remediul pentru sufletele bolnave de păcat. Biserica are nevoie să fie convertită, și, de ce să nu ne prosternăm în fața tronului de har, ca reprezentanți ai bisericii, și cu o inimă zdrobită și un duh mâhnit să facem cereri serioase pentru ca Duhul Sfânt să fie revărsat peste noi din înalt. Să ne rugăm pentru ca atunci când va fi revărsat cu îndurare, inimile noastre reci să fie reînsuflețite, și să avem discernământ pentru a înțelege că vine de la Dumnezeu, și să-l primim cu bucurie. Unii au tratat Duhul ca pe un musafir nepoftit, refuzând să primească darul bogat, refuzând să-l recunoască, întorcându-i spatele și condamnându-l ca și cum ar fi fanaticism. Când Duhul Sfânt lucrează asupra agentului omenesc, nu ne întreabă pe noi în ce fel să lucreze. Adeseori îl conduce pe acesta pe căi surprinzătoare. Hristos nu a venit așa cum se așteptau evreii. El nu a venit într-un fel care să le aducă slavă lor ca națiune. Înainte mergătorul Său a venit pentru a pregăti calea înaintea Lui, chemând oamenii să se pocăiască de păcatele lor, să fie transformați și să fie botezați. Solia lui Hristos a fost, „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat; pocăiți-vă și credeți în evanghelie”. Iudeii au refuzat să-l primească pe Hristos, din cauza faptului că El nu a venit într-un fel care să se potrivească cu așteptările lor. Ideile¹⁵⁴¹ oamenilor mărginiți au fost susținute ca și cum ar fi fost infailibile, din cauză că au fost auzite de multă vreme. La aceeași primejdie este expusă biserica în zilele noastre, - și anume ca invențiile oamenilor mărginiți să marcheze calea exactă pe care trebuie să vină Duhul Sfânt. Chiar dacă nu îndrăznesc să o recunoască, unii deja au făcut acest lucru. Și, pentru că Duhul urmează să vină, nu pentru a da slavă oamenilor sau pentru a consolida teoriile lor eronate, ci ca să mustre lumea în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata, mulți se îndepărtează de El. Ei nu sunt dispuși să fie dezbrăcați de hainele propriei lor neprihăniri. Ei nu sunt dispuși să schimbe neprihănirea lor proprie, care nu este neprihănire, cu neprihănirea lui Hristos, care este adevăr curat și

neamestecat. Duhul Sfânt nu măgulește pe niciun om, nici nu lucrează după planurile vreunui om. Oamenii mărginiți, păcătoși nu sunt chemați să conducă lucrarea Duhului Sfânt. Atunci când vine ca să mustre, oricare ar fi agentul uman pe care îl alege Dumnezeu, este de datoria omului să asculte și să se supună glasului Său.

Chiar înainte să-i părăsească, Hristos a promis ucenicilor Săi, „voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.” „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Pe când cuvintele acestea erau pe buzele Lui, El S-a înălțat, un nor¹⁵⁴² de îngeri L-a primit și L-a însoțit spre cetatea lui Dumnezeu. Ucenicii s-au întors la Ierusalim, știind acum cu certitudine că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Credința lor era limpede, și ei au așteptat, pregătindu-se prin rugăciune și umilindu-și inimile înaintea lui Dumnezeu, până când a venit peste ei botezul Duhului Sfânt.

„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjăitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.” De față erau batjocoritori, care nu au recunoscut lucrarea Duhului Sfânt, și ei au spus, „Sunt plini de must!” Atunci Petru s-a sculat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul, și le-a zis: „Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel”. Citiți istoria. Domnul lucra în felul Său; dar, dacă s-ar fi produs o astfel de manifestare în mijlocul nostru, al celor peste care a venit sfârșitul veacurilor, oare nu ar fi ridiculizat unii situația, așa cum s-a întâmplat atunci? Cei care nu au intrat niciodată sub influența Duhului Sfânt, nu o cunosc. Acestei clase de oameni, ucenicii li s-ar părea că sunt niște oameni beți.

După¹⁵⁴³ revărsarea Duhului Sfânt, ucenicii, îmbrăcați cu acoperământul divin, au pornit ca martori să relateze istoria uimitoare desfășurată de la iesle la cruce. Ei erau oameni umili, dar au mers împreună cu adevărul. După moartea Domnului lor, ei nu erau decât o grupă de oameni descurajați, dezamăgiți și lipsiți de ajutor, - ca niște oi fără păstor; dar acum au pornit să depună mărturie pentru adevăr, fără alte arme în afară de cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, ca să fie triumfători mai presus de orice opoziție. Mântuitorul lor fusese lepădat, condamnat și atârnat în cuie pe crucea rușinii. Preoții și conducătorii iudei declaraseră cu batjocură, „Pe alții i-a mântuit, dar pe El nu se poate mântui. Dacă este Împăratul lui Israel să se dea jos de pe cruce, și vom crede în El”. Dar crucea aceea, instrumentul acela al rușinii și torturii, a adus lumii nădejde și mântuire. Credincioșii și-au regrupat forțele; lipsa de speranță și conștiința faptului că sunt neputincioși, i-au părăsit. Ei au fost transformați în caracter și au fost uniți prin legăturile iubirii creștine. Cu toate că nu aveau bogăție, deși erau socotiți de lume ca niște bieți pescari neștiutori, Duhul Sfânt i-a făcut martori pentru Hristos. Deși lipsiți de onoare pământească și de recunoaștere, erau eroi ai credinței. De pe buzele lor ieșeau cuvinte pline de elocvență și putere divină care au zguduit lumea.

Capitolele trei, patru și cinci din Fapte ne relatează despre mărturia pe care au depus-o. Aceia care au respins și răstignit pe Mântuitorul, se așteptau să vadă pe ucenicii Lui descurajați, abătuți și gata să se lepede de Domnul lor. Cu uimire însă, au auzit mărturia clară și îndrăzneată pe care au rostit-o¹⁵⁴⁴ sub puterea Duhului Sfânt. Cuvintele și faptele ucenicilor reprezentau cuvintele și faptele Învățătorului lor, așa încât toți cei ce îi auzeau, spuneau: „au învățat de la Isus, aceștia vorbesc așa cum vorbea El”. „Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți”.

Mai marii dintre preoți și conducătorii au socotit că este de competența lor să decidă ce să facă și ce să vorbească apostolii. Predicându-L pe Isus pretutindeni, bărbații asupra cărora lucra Duhul Sfânt au făcut multe lucruri pe care mai înainte nu le aprobaseră. A apărut atunci

pericolul ca ideile și învățăturile rabinilor să fie făcute subiect de dispută. Apostolii produceau peste tot o agitație extraordinară. Oamenii își aduceau pe străzi bolnavii și pe cei stăpâniți de duhuri necurate, mulțimile se îngrămădeau în jurul lor, și cei care erau vindecați izbucneau în strigăte de laudă la adresa lui Dumnezeu și preamăreau numele lui Isus, Acela pe care Iudeii Îl condamnaseră, Îl batjocoriseră, Îl scuipaseră, Îl încoronaseră cu spini, și L-au dat să fie biciuit și răstignit. Acest Isus era proslăvit mai presus de preoți și conducători. Apostolii declarau că El înviase dintre cei morți. Conducătorii Iudei au decis că lucrarea aceasta trebuie să înceteze și va fi făcută să înceteze, întrucât îi dovedea vinovați de sângele lui Isus. Ei au văzut că cei convertiți la credință se înmulțesc la număr. „Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult”.

„Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s-au sculat plini de pizmă”. Susținerea¹⁵⁴⁵ apostolilor că L-au văzut pe Isus după învierea Sa, și că El s-a înălțat la cer, răsturna fundamentul principal al doctrinei Saducheilor. Așa ceva nu trebuia să fie permis. Preoții și conducătorii erau plini de indignare și au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în temnița de obște. Ucenicii nu au fost nici intimidăți nici doborâți. Le-au fost aduse în minte cuvintele lui Isus rostite în ultima Sa lecție. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, Eu Îl voi iubi și Mă voi arăta lui”. „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început. V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea când, oricine vă va uide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceți aminte că vi le-am spus.”

„Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis: „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.”. Observăm aici că nu trebuie să se asculte întotdeauna de bărbații cu autoritate, chiar¹⁵⁴⁶ dacă ei susțin că sunt învățători ai doctrinelor biblice. Mulți sunt în zilele noastre cei care se simt indignați și insultați dacă vreo voce se ridică prezentând idei diferite de ideile lor în legătură cu anumite subiecte ale credinței religioase. Nu au susținut ei atâtea vreme ideile lor ca adevăr? În același fel au raționat preoții și rabinii în zilele apostolice. Ce vor să spună oamenii aceștia neînvățați, dintre care unii sunt numai niște pescari, care prezintă idei contrare doctrinelor cu care învață pe popor conducătorii și preoții cei învățați? Nu au niciun drept să se amestece în principiile fundamentale ale credinței noastre. Dar vedem că Dumnezeu cerului împuternicește uneori bărbați să predice ceea ce este privit a fi contrar doctrinelor oficial stabilite. Din cauza faptului că aceia care au fost cândva depozitarii adevărului ajung să fie necredincioși încrederii sacre ce le-a fost acordată, Domnul alege pe alții, care primesc razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii, și apără adevărurile care nu sunt în armonie cu ideile conducătorilor religioși. Ca urmare, conducătorii aceștia, în orbirea minții lor, dau frâu liber la ceea ce se presupune că este indignare sfântă împotriva celor ce dau la o parte poveștile plăcute. Ei se poartă ca niște oameni care și-au pierdut rațiunea. Nu se gândesc că este posibil ca ei înșiși să nu înțeleagă corect cuvântul. Ei nu vor să-și deschidă ochii ca să discearnă faptul că ei înșiși au interpretat și au aplicat greșit Scripturile, și au construit teorii false, numindu-le „doctrinile fundamentale ale credinței”.

Dar Duhul Sfânt, din timp în timp, va descoperi adevărul prin agenții¹⁵⁴⁷ săi aleși; și niciun om, nici măcar un preot sau conducător, nu are dreptul să spună „nu face publicitate opiniilor tale, pentru că eu nu le cred”. Acest „Eu” teribil poate încerca să arunce la pământ învățătura Duhului Sfânt. Oamenii pot încerca pentru un timp să-l stingă sau să-l înăbușe; dar aceasta nu va face din minciună adevăr și nici din adevăr minciună. Mințile inventive ale oamenilor au avansat opinii speculative în tot felul de subiecte, iar când Duhul Sfânt lasă ca lumina să lumineze în mințile omenești, nu respectă felul în care omul a aplicat cuvântul. Dumnezeu a impresionat pe servitorii Săi să rostească adevărul fără să țină cont de ceea ce

oamenii au socotit că este adevăr.

Chiar adventiștii de ziua a șaptea sunt în pericol să-și închidă ochii în fața adevărului așa cum este în Isus, din cauza faptului că acesta contrazice ceva ce ei au socotit că este adevăr, dar despre care Duhul Sfânt spune că nu este adevăr. Fie ca toți să fie foarte modești, și să caute în modul cel mai serios să dea eu-l la o parte în această chestiune, și să înalțe pe Isus. În majoritatea controverselor religioase, fundamentul problemei este acela că eu-l se luptă pentru supremație. În legătură cu ce? În legătură cu subiecte care nu sunt puncte vitale deloc, dar care sunt privite în felul acesta pentru că oamenii le-au acordat importanță. Vezi Matei 12:31-37; Marcu 14:56; Luca 5:21; Matei 9:3.

Dar să urmărim mai departe istoria oamenilor pe care preoții și conducătorii Iudei i-au socotit atât de periculoși, deoarece ei introduceau învățături noi și ciudate în aproape orice subiect teologic. Porunca rostită de Duhul Sfânt, „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate¹⁵⁴⁸ cuvintele vieții acesteia” a fost ascultată de apostoli. Ei „au intrat dis de dimineată în Templu, și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel, și au trimis la temniță să aducă pe apostoli. Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel: „Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.” Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări. Cineva a venit și le-a spus: „Iată că oamenii pe care i-ați băgat în temniță, stau în Templu, și învață pe norod.” Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu sila, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.” Dacă preoții și conducătorii ar fi îndrăznit să acționeze după sentimentele pe care le aveau față de apostoli, istoria ar fi fost diferită; căci îngerul lui Dumnezeu veghea cu acea ocazie, pentru a proslăvi numele Lui dacă s-ar fi purtat cu violență față de slujitorii Lui.

„După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel: „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om.” Vezi Matei 23:34,35. Atunci „Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! Dumnezeuul părinților¹⁵⁴⁹ noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare. Atunci Duhul Sfânt a mișcat pe un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul. Sfatul pe care l-a dat el a fost: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.” Ei au ascultat de el.”

Cu toate acestea, atributele lui Satana controlau în așa măsură mințile lor încât, deși au fost făcute minuni extraordinare odată cu vindecarea bolnavilor și eliberarea din închisoare a slujitorilor lui Dumnezeu, preoții și conducătorii erau atât de plini de prejudecată și ură încât cu greu și le-au putut stăpâni. „Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul. Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.”

Putem observa ce dovadă a fost dată preoților și conducătorilor, și cât de ferm au rezistat ei în fața Duhului lui Dumnezeu. Aceia ce pretind că au înțelepciune¹⁵⁵⁰ și pietate mai presus de alții, pot face cea mai teribilă și fatală (pentru ei) greșală, dacă îngăduie ca mințile lor să fie modelate de o altă putere, și dacă merg pe o cale de împotrivire față de Duhul Sfânt. Domnul Isus, reprezentat de Duhul Sfânt, se afla în fața adunării, dar ei nu L-au văzut. Pentru o clipă ei au simțit convingerea dată de Duhul, că Isus era Fiul lui Dumnezeu, dar și-au înăbușit

conștiințele și au ajuns mai orbi și mai împietriți decât înainte. Chiar și după ce au răstignit pe Mântuitorul, Dumnezeu în mila Lui, a trimis mai multe dovezi prin lucrările pe care le-a făcut prin apostoli. Le-a adresat încă o chemare la pocăință tocmai prin învinuirea teribilă rostită împotriva lor de către apostoli, aceea că ei omorâseră pe Domnul vieții.

Nu doar păcatul de a fi dat la moarte pe Fiul lui Dumnezeu a fost acela care i-a împiedicat să ajungă la mântuire, ci persistența lor în respingerea luminii și a convingerii dată de Duhul Sfânt. Duhul care lucrează în copiii neascultării lucra în ei, conducându-i să abuzeze bărbații prin care Dumnezeu le transmitea mărturia. Forma malignă a rebeliunii a reapărut și s-a intensificat odată cu fiecare act de împotrivire față de slujitorii lui Dumnezeu și de solia pe care le-o încredințase acestora să o rostească.

Fiecare act de împotrivire face să fie tot mai greu să cedezi. Întrucât erau conducătorii poporului, preoții și conducătorii simțeau că le revine lor obligația de a apăra calea pe care porniseră. Trebuiau să dovedească faptul că ei aveau dreptate. Întrucât se așezaseră în opoziție față de Hristos, fiecare act de împotrivire devenea încă un motiv pentru a persista pe aceeași¹⁵⁵¹ cale. Evenimentele din trecut ale opoziției lor erau ca niște comori prețioase ce trebuiau să fie păzite cu gelozie. Iar ura și răutatea care inspirau aceste acte se concentrau împotriva apostolilor.

Duhul lui Dumnezeu și-a descoperit prezența Sa celor care, fără să țină seama de teama de oameni sau de aprecierea din partea acestora, declarau adevărul ce le fusese încredințat. Fiind-le dovedit cu puterea Duhului Sfânt, Iudeii și-au văzut vina de a fi refuzat dovada trimisă lor de Dumnezeu; dar nu au vrut să cedeze în rezistența lor nenorocită. Îndărătnicia lor a ajuns să fie tot mai hotărâtă, și a adus ruina asupra sufletelor lor. Cauza nu a fost aceea că ei nu au putut să cedeze, ci aceea că deși au putut, nu au vrut să cedeze. Nu a fost destul că erau vinovați și meritau mânia, ci mai mult, s-au înarmat cu atributele lui Satana și, în mod conștient au continuat să se împotrivescă lui Dumnezeu. Fiecare zi continuată în refuzul de a se pocăi, le reîmprospăta puterea rebeliunii. Se pregăteau să culeagă ceea ce au semănat. Mânia lui Dumnezeu nu este pronunțată împotriva oamenilor doar din cauza păcatelor pe care le-au comis, ci pentru faptul că ei continuă să rămână în starea de împotrivire, și, cu toate că au lumină și cunoștință, repetă păcatele lor din trecut. Dacă s-ar supune, ar fi iertați; dar ei sunt hotărâți să nu cedeze. Ei sfidează pe Dumnezeu prin îndărătnicia lor. Aceste suflete s-au dat pe ei înșiși lui Satana, și el îi stăpânește după voia lui.

Cum s-a întâmplat cu locuitorii răzvrățiți ai lumii antediluviene? După ce au respins solia lui Noe, s-au abandonat păcatului cu mai mare fervoare decât oricând, și au dublat enormitatea practicilor¹⁵⁵² lor stricate. Aceia care refuză să se reformeze prin acceptarea lui Hristos, nu găsesc nimic de reformat în păcat; mințile lor sunt pornite să continue în spiritul lor de revoltă, și nu sunt, și nu vor fi niciodată, forțate să se supună. Judecata pe care Dumnezeu a adus-o asupra lumii antediluviene, a declarat că aceasta nu mai putea fi vindecată. Distrugerea Sodomei a dovedit faptul că locuitorii celei mai frumoase țări din lume nu mai puteau fi corectați în păcatul lor. Focul și pucioasa căzute din cer a distrus totul, cu excepția lui Lot, a soției și a celor două fiice ale sale. Soția, pentru că a privit înapoi, nesocotind porunca lui Dumnezeu, a devenit un stâlp de sare.

Cât de multă răbdare a avut Dumnezeu cu națiunea iudaică, în timp ce ei murmurau, erau răzvrățiți și călcau Sabatul precum și orice precept al Legii. În mod repetat El a spus despre ei că sunt mai răi decât păgânii. Fiecare generație a întrecut în vinovăție generația precedentă. Domnul a permis ca ei să fie duși în robie, dar după eliberarea lor, cerințele Lui au fost uitate. Tot ceea ce El a încredințat acestui popor pentru a fi păstrat sacru, a fost pervertit sau înlocuit cu invențiile oamenilor răzvrățiți. Hristos le-a spus, „Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuși nimeni din voi nu ține Legea”. Și aceștia erau aceia care se făceau judecatori și critici ai celor pe care Duhul Sfânt îi îndemna să spună poporului cuvântul lui Dumnezeu. Vezi Ioan 7:19-23, 27, 28; Luca 11:37-52.

Citiți oamenilor aceste versete. Citiți cu atenție, în mod solemn, și Duhul Sfânt va fi alături de voi pentru a impresiona mințile în timp ce le citiți. Dar să nu le citiți fără a prinde

adevăratul sens al cuvântului în inima¹⁵⁵³ voastră. Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, versetele acestea înseamnă foarte mult pentru cei care le aud.

Oamenii mărginiți ar trebui să fie atenți să nu caute să-i controleze pe semenii lor, luând astfel locul rânduit Duhului Sfânt. Nimeni să nu aibă impresia că este prerogativa lor aceea de a da lumii ceea ce presupun ei că este adevăr, și să refuze să fie rostit altceva contrar cu ideile lor. Aceasta nu este lucrarea lor. Multe lucruri se vor vedea clar că sunt adevăr, lucruri care nu vor părea acceptabile celor ce cred că modul lor de a interpreta Scriptura este întotdeauna corect. Multe schimbări decisive vor trebui să fie făcute în ce privește ideile pe care unii le-au acceptat ca fiind fără cusur. Bărbații aceștia dau dovadă că pot să greșească în foarte multe feluri: ei acționează pe baza unor principii pe care cuvântul lui Dumnezeu le condamnă. Ceea ce mă face să simt până în adâncul ființei mele, și mă face să știu că lucrările lor nu sunt lucrările lui Dumnezeu, este faptul că ei presupun că au autoritatea de a stăpâni peste semenii lor. Domnul nu le-a dat lor mai mult drept să stăpânească peste alții, decât a dat altora să stăpânească peste ei. Aceia care își asumă controlul asupra semenilor lor, iau în mâinile lor mărginite o lucrare ce îi revine numai lui Dumnezeu.

Ca bărbații să mențină viu spiritul care s-a dezlănțuit la Minneapolis, este o ofensă adusă lui Dumnezeu. Tot cerul este indignat de spiritul care de ani de zile se dă pe față în casa noastră de editură de la Battle Creek. Se practică o nedreptate pe care Dumnezeu nu o va tolera. El îi va cerceta pentru aceste lucruri. S-a auzit o voce arătând greșelile, și pledând în numele Domnului pentru o schimbare decisivă. Dar cine a urmat instrucțiunea dată? Cine¹⁵⁵⁴ și-a umilit inima ca să îndepărteze de la el orice urmă din spiritul lor nenorocit și asupritor? Am fost foarte împovărată pentru a prezenta aceste lucruri în fața poporului așa cum sunt. Știu că ei le vor înțelege. Știu că cei ce vor citi aceste lucruri vor fi convinși.

Biserica lui Hristos, cu slăbiciuni și defecte, așa cum se poate vedea, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia El își revărsă într-un sens deosebit iubirea și atenția. Biserica este scena harului Său, în care El se desfată experimentând lucrarea îndurării asupra inimilor omenești. Duhul Sfânt este reprezentantul Său, și lucrează pentru a efectua transformări atât de minunate încât îngerii le privesc cu uimire și bucurie. Cerul este plin de bucurie când membrii familiei omenești sunt văzuți a fi plini de compasiune unii față de alții, iubindu-se unii pe alții așa cum i-a iubit Hristos. Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Lui de scăpare, pe care El o susține în mijlocul unei lumi revoltate. Orice trădare față de îndatoririle ei sacre, este trădare față de Cel ce a cumpărat-o cu sângele prețios al singurului Său Fiu, născut din El.

Hristos vorbește despre biserica peste care prezidează Satana, ca fiind sinagoga Satanei. Membrii ei sunt copiii neascultării. Aceștia sunt cei cărora le place să păcătuiască și aleg să păcătuiască, lucrând tot timpul ca să distrugă legea lui Dumnezeu, care este sfântă, dreaptă și bună. Lucrarea Satanei este aceea de a amesteca răul cu binele, și de a face confuză distincția dintre bine și rău. Hristos vrea să aibă o biserică ce lucrează pentru a separa răul de bine, ai cărei membrii nu vor tolera în mod conștient înfăptuirea răului¹⁵⁵⁵, ci o vor expulza din inimile și viețile lor. Cât de atenți ar trebui să fim când rostim judecăți asupra lucrării altora, cât de atenți ca să nu ne facem vinovați de atribuirea manifestării Duhului Sfânt, agenților răului.

O-81-1896

CĂTRE O.A. OLSEN

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 31 mai, 1896

Iubitul meu frate,

Am primit scrisoarea ta din 24 aprilie, și tocmai am citit-o. Îmi pare foarte rău pentru tine, fratele meu. Nu prea știu ce ar trebui să-ți trimit. Am comunicații care au fost scrise de un an și de doi ani, dar m-am gândit că pentru binele tău ele trebuiau să fie reținute până când cineva poate să stea alături de tine, cineva care poate distinge clar principiile Biblie de

principiile invențiilor omenești, cineva care, cu discernământ ascuțit poate separa închipuirile omenești, pervertite în mod straniu, care au lucrat de ani de zile, de lucrurile de origine divină.

Îmi pare rău că nu ai luat în seamă avertismentele și instrucțiunile care ți-au fost date, ca și cum nu ar fi avut suficientă valoare încât să fie luate în seamă, și pentru că le-ai nesocotit în fața oamenilor cărora nu le pasă de ele, le-ai făcut să pară ceva obișnuit, ce nu merită să aibă vreo greutate în practica ta. Practica ta a fost contrară acestor avertismente, și aceasta le-a slăbit în ochii oamenilor care aveau nevoie de corectare, oameni care în viața lor practică s-au separat de Dumnezeu, și au manifestat un egoism și o răutate care ar fi trebuit să-i despartă de lucrare de mult timp.

Frate Olsen, ai pierdut mult din experiența care ar fi trebuit să fie adusă¹⁵⁵⁷ în caracterul tău, prin faptul că nu ai reușit să stai ferm și credincios pentru ce e drept, înfruntând toate consecințele. Dacă ai fi făcut aceasta, ai fi putut să dai o impresie foarte diferită decât cea pe care o dai acum. Lucrarea lui Hristos e lucrarea ta. El nu a venit numai ca să mângâie, ci și ca să refacă și să mustre. Luca 4: 16-27.

Domnul intenționează ca o lucrare mare să fie făcută de instituțiile care au fost înființate sub îndrumarea Lui; El este dezonorat când principiile omenești care nu găsesc aprobare în cuvântul lui Dumnezeu, sunt permise ca să domine, când eu-l și mândria opiniei fac presiuni asupra frontului, făcând loc dușmanului să intre. În felul acesta dușmanul încearcă să împiedice lucrarea, dar Dumnezeu își cheamă poporul să coopereze cu El. „Așa vorbește Domnul: „Păziți ce este drept, și faceți ce este bine; căci mântuirea Mea este aproape să vină, și neprihănirea Mea este aproape să se arate. Ferice de omul care face lucrul acesta, și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească, și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă nici un rău! Străinul care se alipește de Domnul, să nu zică: „Domnul mă va despărți de poporul Său!” Și famenul să nu zică: „Iată, eu sunt un copac uscat!” Căci așa vorbește Domnul: „Famenilor, care vor păzi Sabatele Mele, care vor alege ce-Mi este plăcut, și vor stărui în legământul Meu, le voi da în Casa Mea și înăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge. Și pe străinii, care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească, și să iubească Numele Domnului, ca să fie slujitorii Lui, și¹⁵⁵⁸ pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stărui în legământul Meu, îi voi aduce la muntele Meu cel Sfânt, și-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.” Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care strânge pe cei risipiți ai lui Israel: „Voi mai strânge și alte popoare la cei strânși acum din el.” Isaia 56:1-8

Pentru ca lucrarea Domnului să poată să înainteze, instituțiile noastre au nevoie de administratori corecți, prevăzători, cu mintea limpede. Dar unii dintre cei aflați în poziții de încredere au fost încurajați pe o cale greșită, prin faptul că li s-a permis să ia decizii, să susțină metode, să ducă la îndeplinire planuri care nu vin de la Domnul. Inamicului i s-a dat ocazia să aibă control asupra oamenilor, și să administreze lucrarea despre care Dumnezeu a arătat că trebuie să fie păstrată curată și sacră, pentru ca toți aceia care își afirmă credința în adevăr să poată privi spre ea cu reverență.. Dacă bărbații însărcinați cu responsabilități neglijează să prețuiască ceea ce este sacru, și folosesc foc obișnuit în slujirea lui Dumnezeu, Dumnezeu va disprețui jertfa pe care ei i-o aduc. Aceasta s-a întâmplat și încă se mai întâmplă.

De ani de zile printre noi a încolțit o măsură de fariseism care i-a despărțit pe unii de standardul Bibliei. Dacă ideile preconcepate ale celor ce acționează mișcați de acest spirit sunt contrazise, ei iau imediat o atitudine combativă, de controversă, așa cum cineva își îmbracă armura când se pregătește de bătălie. Se manifestă multă mândrie și aroganță, precum și un spirit care dorește să conducă, însă se dă pe față prea puțin din spiritul care¹⁵⁵⁹ conduce omul să stea la picioarele lui Isus și să învețe de la El. Invențiile și planurile omenești pun în umbră lucrurile sacre și exclud instrucțiunea divină. Oamenii iau locul lui Dumnezeu prin faptul că încearcă să-și asume autoritatea peste semenii lor. Dar ei stăpânesc sub vestigiul autorității lui Dumnezeu, singura care poate face din conducerea lor un element sănătos; și alții ajung să fie

stricați datorită acestei influențe rele. Dacă principiile adevărului ar fi întronate în inimile acestor oameni, pasiunile și afecțiunile omenesti ar fi călăuzite și controlate de spiritul lui Hristos. Atmosfera care înconjoară sufletul nu ar fi vătămătoare și otrăvitoare; pentru că eu-l ar fi ascuns în Isus.

Aceia care doresc să stăpânească peste semenii lor, să citească declarația lui Dumnezeu legată de acest subiect. El spune, „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? Sau, cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău” și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău?... Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.” Matei 7:1-5

„De aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi. A început să facă socoteala, și i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni. Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpânul lui a poruncit să-l vândă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, și tot ce avea, și să se plătească datoria. Robul¹⁵⁶⁰ s-a aruncat la pământ, i s-a închinat și a zis: „Doamne, mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti tot.” Stăpânul robului acela, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria. Robul acela, când a ieșit afară, a întâlnit pe unul din tovarășii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mâna pe el, și-l strângea de gât, zicând: „Plătește-mi ce-mi ești dator.” Tovarășul lui s-a aruncat la pământ, îl ruga, și zicea: „Mai îngăduiește-mă, și-ți voi plăti.” Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță, până va plăti datoria. Când au văzut tovarășii lui cele întâmplate, s-au întristat foarte mult, și s-au dus de au spus stăpânului lor toate cele petrecute. Atunci stăpânul a chemat la el pe robul acesta, și i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?” Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.” Matei 18:23-35.

Cu o ocazie, ucenicul Ioan a venit la Isus, zicând, „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.” „Nu-l opriți” a răspuns Isus „căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea. Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.” Marcu 9:38-40.

Spiritul care a fost manifestat față de alții de către unii dintre cei din poziții de încredere¹⁵⁶¹ în instituțiile noastre, nu se armonizează cu cuvintele acestea. Spiritul greșit pe care l-au manifestat aceștia a fost prins și de alții și, dacă ar fi existat zel și înțelepciune pentru corectarea capilor instituțiilor noastre, nu ar fi fost întorși așa de mulți din drum. „Păziți-vă de aluatul Fariseilor”, a spus Hristos, păziți-vă de influența pe care aceștia o exercită.

Viața de umilință a lui Hristos ar trebui să fie o lecție pentru toți cei care doresc să se înalțe mai presus de tovarășii lor. Cu toate că El nu a avut nicio pată de păcat pe caracterul Lui, a coborât până acolo încât să lege natura noastră umană căzută cu divinitatea Lui. Luând în felul acesta omenescul, El a onorat omenirea. Luând natura noastră căzută, El a arătat ce poate aceasta să devină dacă acceptă proviziile ample pe care El le-a făcut pentru ea, și dacă devine părtașă a naturii divine. 2Petru 1:4.

În umilință Hristos Și-a început lucrarea măreață de a ridica rasa căzută din degradarea produsă de păcat, refăcând-o prin puterea Lui divină pe care a unit-o cu umanitatea. Ocolind marile orașe și locurile renumite pentru învățătura și presupusa înțelepciune, El și-a stabilit locuința în satul umil și obscur, Nazaret. Partea cea mai marea vieții Lui a fost petrecută în acest loc, despre care se credea că nici un lucru bun nu poate să iasă de acolo. Pe calea celor săraci, neglijăți, suferinzi și întristați pe care a trebuit să pășească, El a umblat în timp ce a fost pe pământ, luând asupra Lui toate suferințele pe care cei chinuiți trebuie să le poarte. Căminul Lui a fost printre cei săraci. Familia Lui nu s-a distins prin învățătură, bogății sau poziție. Timp de mulți ani a lucrat în meseria Lui ca tâmplar.

Iudeii¹⁵⁶² se lăudau plini de mândrie că Hristosul trebuia să vină ca un împărat care să-și învingă dușmanii și să-i calce pe păgâni în picioare, în mânia Lui. Dar viața umilă și supusă

pe care a dus-o, care ar fi trebuit să-l așeze cu sfințenie în inimile poporului Său și să le dea încredere în misiunea Lui, i-a ofensat și i-a dezamăgit pe Iudei, și cunoaștem cu toții tratamentul pe care l-a primit din partea lor. Dacă îngerii lui Dumnezeu nu ar fi fost în jurul Lui pentru a-L proteja, oamenii pe care venise să-i salveze L-ar fi ucis.

Dumnezeu nu a înălțat omul, slujind mândriei acestuia. El S-a umilit pe Sine Însuși, S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce; și, dacă mândria omenească nu este umilită și supusă, dacă inima încăpățânată nu este sensibilizată de Spiritul lui Hristos, nu este posibil ca El să imprime asupra noastră asemănarea Lui divină. El, umilul Nazarinean, ar fi putut revărsa disprețul asupra mândriei lumii, întrucât a fost conducător în curțile cerești. Dar a venit în lumea noastră în umilință, pentru a arăta că nu bogăția, sau poziția, sau autoritatea, sau titlurile onorabile sunt cele pe care universul cerului le apreciază și le onorează, ci aceia care vor să-l urmeze pe Hristos, conferind onoare oricărei poziții de răspundere în virtutea caracterului lor, prin puterea harului Său.

Nicio ființă umană nu este ferită de pericolul înălțării de sine în mândrie. "Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile”¹⁵⁶³ smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite". Isaia 57:15.

Adunări pentru consfătuire

Scene care sunt o rușine pentru creștini mi-au fost prezentate așa cum s-au desfășurat în adunările pentru consfătuire ce s-au ținut după adunarea de la Minneapolis. Tonul ridicat al disputei, spiritul aprins, cuvintele tăioase, se potriveau mai mult cu o întrunire politică decât cu un loc în care creștinii sunt adunați pentru rugăciune și sfătuire. Astfel de adunări ar trebui să fie întrerupte, întrucât sunt o insultă pentru cer. Domnul nu a fost tratat cu reverență, ca un oaspete onorat, de către cei adunați pentru sfătuire, așadar cum puteau aștepta ca lumina divină să strălucească peste ei? Cum puteau să simtă că prezența Lui Isus dădea contur și formă planurilor lor? Locul în care se ținea adunarea nu a fost considerat sacru, ci a fost privit ca un loc pentru afaceri obișnuite. Atunci, cum ar fi putut cei adunați să primească vreo inspirație care să-i conducă să întroneze adevărul în inimile lor, să rostească cuvinte cu spiritul sensibil și iubitor al Învățătorului?

În adunările voastre pentru sfătuire și în ședințele voastre de comitet, se iau decizii și se fac planuri care, puse în practică, lasă impresii puternice asupra lucrării; așa că nu trebuie să se vadă nicio urmă de spirit aspru. Cuvinte strigate, nerăbdătoare, niciodată nu ar trebui să fie auzite. Aduceți-vă aminte că în toate adunările voastre pentru consfătuire este de față un veghetor divin. Nu îngăduiți să fie rostit niciun cuvânt care exprimă vanitatea, întrucât voi luați hotărâri pentru Dumnezeu, iar El vă spune, „Opriti-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu” Ps. 46:10.

Dacă¹⁵⁶⁴ adunările voastre pentru consfătuire și ședințele de comitet nu sunt sub directa supraveghere a Duhului lui Dumnezeu, concluziile voastre vor fi pământești, și nu sunt mai vrednice de a fi luate în considerare decât sunt exprimările oricărui om. Hristos spune, „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”. Ioan 15:15. Dacă El nu este onorat în adunările voastre ca Marele Sfetnic, atunci planurile voastre nu vin dintr-o sursă mai înaltă decât mintea omenească.

Frate Olsen, tu vorbești despre întoarcerea mea în America. Timp de trei ani am stat ca martor pentru adevăr, în Battle Creek. Aceia care au refuzat atunci să primească mărturia care mi-a fost dată de Dumnezeu pentru ei, și au respins dovada care însoțea mărturiile, nu vor avea niciun beneficiu dacă m-aș întoarce.

Îți spun; dacă m-aș întoarce la Battle Creek și mi-aș rosti mărturia în fața celor ce nu iubesc adevărul, din inimile necredincioase ar ieși cuvintele întotdeauna gata să fie rostite, „I-a

spus cineva”. Chiar și acum necredința se exprimă prin cuvintele, „Cine i-a scris aceste lucruri sorei White?”. Dar eu nu știu pe nimeni care să le cunoască așa cum sunt, și nimeni nu ar putea scrie ceva despre care nici nu bănuiește că există. Cineva mi-a spus, – Acela care nu prezintă lucrurile în mod fals, nu judecă greșit, nici nu exagerează în vreun caz. Pe când eram la Minneapolis, El mi-a poruncit să-L urmez din încăpere în încăpere, ca să pot auzi ce se rostea în dormitoare. Inamicul are lucrurile în mare măsură după placul lui. Nu am auzit niciun cuvânt de rugăciune, dar am auzit numele meu menționat cu defăimare și critică.

Niciodată¹⁵⁶⁵, cred, nu voi fi chemată să stau sub îndrumarea Duhului Sfânt așa cum am stat la Minneapolis. Prezența lui Isus a fost cu mine. Toți cei prezenți la adunare au avut ocazia să treacă de partea adevărului prin primirea Duhului Sfânt, care a fost trimis de Dumnezeu cu atâta belșug de iubire și îndurare. Dar în încăperile ocupate de unii din poporul nostru s-a auzit ridiculizare, critică, ironie și râsete. Manifestările Duhului Sfânt au fost atribuite fanatismului. Cine a cercetat Scripturile, așa cum au făcut sufletele nobile din Berea, ca să vadă dacă lucrurile pe care le-au auzit sunt așa? Cine s-a rugat pentru îndrumare divină? Scenele care au avut loc la întrunirea aceea au făcut ca Dumnezeului cerului să-i fie rușine să-i numească frații Săi pe aceia care au luat parte la ea. Toate acestea au fost observate de Veghetorul ceresc, și sunt scrise în cartea lui Dumnezeu de aducere aminte.

Domnul va șterge fărădelegea celor care, de atunci încoace s-au pocăit cu o pocăință sinceră, dar de fiecare dată când același spirit se trezește în suflet, acesta subscrie la faptele făcute cu ocazia aceea, și cei care le fac sunt răspunzători în fața lui Dumnezeu, și vor trebui să dea socoteală pentru ele înaintea tronului Său de judecată. Spiritul care a pus în mișcare pe cei ce au respins pe Hristos, coace în inimile lor și, dacă ei ar fi trăit în zilele lui Hristos, s-ar fi purtat cu El în același fel în care s-au purtat iudeii necredincioși și netemători de Dumnezeu.

Slujitorii lui Dumnezeu nu au de rost în acest timp o mărturie blândă, fie că oamenii vor să asculte sau nu vor. Cine respinge lumina și dovada pe care Dumnezeu o revarsă cu generozitate peste noi, respinge pe Hristos¹⁵⁶⁶; și pentru el nu mai este alt Mântuitor.

Lucrarea la Battle Creek

Duhul Domnului a prezentat în linii generale starea de lucruri de la editura Review and Herald. Vorbind prin Isaia, Dumnezeu spune: „Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leșin duhurile, și sufletele pe care le-am făcut. Din pricina păcatului lăcomiei lui, M-am mâniat și l-am lovit, M-am ascuns, în supărarea Mea, și cel răzvrătit a urmat și mai mult pe căile inimii lui.” Isaia 57:16-17

Exact acest lucru s-a petrecut la Casa de editură din Battle Creek. Lăcomia a fost țesută în aproape fiecare tranzacție a acestei instituții, și a fost practică de persoanele ca indivizi. Influența acestui fapt s-a răspândit ca lepra, până când a mânjit și a stricat instituția ca întreg. Întrucât casa de editură a ajuns coruptă, Asociația Conferinței Generale a luat poziție, și a propus să ia copilul bolnav din mâinile acesteia și să-l îngrijească. Dar este o cursă pentru Asociația Conferinței Generale să ia lucrarea de publicare pe umerii ei. A face așa, nu conferă lucrării vreo sfințenie deosebită, ci pune asupra A.C.G. o povară care o va doborî, o va îmbolnăvi și îi va slăbi eficiența.

În facerea acestui pas se produce o schimbare a responsabilității, dar principiile greșite rămân neschimbate. Același lucru ce s-a făcut până acum, se va face mai departe sub veșmântul Asociației Conferinței Generale. Caracterul¹⁵⁶⁷ sacru al acestei asociații se va pierde repede. Ce va mai fi respectat apoi ca sfânt, curat și neatins de mânjitură? Va mai exista o voce pe care poporul lui Dumnezeu să o poată privi ca pe ceva demn de a fi respectat? Cu siguranță nu mai este nimic care să poarte acreditarea divină. Lucrurile sacre sunt amestecate și întreșesute cu afaceri pământești ce nu au nicio legătură cu Dumnezeu.

În mare măsură Asociația Conferinței Generale și-a pierdut caracterul ei sacru din cauza faptului că unii dintre cei aflați în legătură cu ea nu și-au schimbat sentimentele în niciun aspect după conferința ce s-a ținut la Minneapolis. Unii dintre cei aflați în poziții de răspundere

„urmează și mai mult” pe căile inimii lor. Unii, care au venit din Africa de Sud și din alte locuri ca să primească o educație care să-i califice pentru lucrare, au fost îmbibați de acest spirit și l-au dus cu ei acasă, iar lucrarea lor nu a produs roadele cele bune. Părerile oamenilor, care au fost primite de aceștia, stau lipite de ei ca lepra; și se pune foarte serios întrebarea dacă sufletele care au fost îmbibate cu lepra spirituală de la Battle Creek vor fi vreodată capabile să distingă principiile cerului de metodele și planurile oamenilor. Influențele și impresiile primite la Battle Creek au contribuit mult la întârzierea lucrării din Africa de Sud.

Așa cum stau lucrurile acum la Battle Creek, lucrarea lui Dumnezeu nu poate fi dusă mai departe pe o bază corectă. Cât timp vor dura aceste lucruri? Când vor fi limpezite și ascuțite percepțiile oamenilor, prin slujirea¹⁵⁶⁸ făcută de Duhul Sfânt? Unii de acolo nu văd efectele dăunătoare ale planurilor care de ani de zile au lucrat pe ascuns. Unii dintre conducători, în timpul de față, umblă în lumina pe care au primit-o și fac tot ce pot mai bine, dar tovarășii lor de lucru fac ca lucrurile să fie atât de apăsătoare pentru aceștia încât aceștia nu pot face decât prea puțin. Înrobirea sufletelor oamenilor de către colegii lor de lucru adâncește întunericul care deja îi înfășoară. Cine se poate simți acum sigur că este în siguranță dacă respectă vocea Asociației Conferinței Generale? Dacă poporul din bisericile noastre ar înțelege conducerea bărbaților care umblă în lumina scânteilor focului aprins de ei, ar respecta deciziile acestora? Vă spun că nu, nici pentru o clipă. Mi-a fost arătat că poporul în general nu știe că inima lucrării la Battle Creek este bolnavă și coruptă. Mulți din popor sunt într-o stare letargică, nepăsătoare, apatică, și consimt la planuri pe care nu le înțeleg. Unde este glasul, de unde va veni glasul de care poporul să poată asculta, și să știe că vine de la păstorul cel adevărat? Sunt chemată de Dumnezeu să vă pun în față aceste lucruri, lucruri reale, în conformitate cu practica din ultimii câțiva ani.

„I-am văzut căile, și totuși îl voi tămădui; îl voi călăuzi, și-l voi mângâia, pe el și pe cei ce plâng împreună cu el. Voi pune lauda pe buze: „Pace, pace celui de departe și celui de aproape! zice Domnul - Da Eu îl voi tămădui! Dar cei răi sunt¹⁵⁶⁹ ca marea înfuriată, care nu se poate liniști, și ale cărei ape aruncă afară noroi și mâl.” „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeul meu.” „Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi, care purtați numele lui Israel, și care ați ieșit din apele lui Iuda; voi, care ați jurat pe Numele Domnului, și care chemați pe Dumnezeul lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire!” „Nici nu le-ai auzit, nici nu le-ai știut, și nici nu-ți era deschisă odinioară urechea la ele: căci știam că ai să fii necredincios, și că din naștere ai fost numit răzvrătit.” Isaia 48:1,8. „Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam Sfânt.” Exod 19:5-6.

Vorbesc în după-amiaza aceasta la ora trei, și trebuie să merg la moară, pe terenul școlii, acolo unde se va ține adunarea noastră. Aș fi vrut să avem un loc de închinare. Pe durata Institutului a fost ridicat un cort pe care l-am ținut cât de mult a fost posibil, dar din cauza vremii umede a fost desfăcut.

Consolidarea lucrării de publicare

Domnul mi-a prezentat lucruri care m-au făcut să tremur pentru instituțiile din Battle Creek. El mi-a arătat aceste lucruri și, voi fi oare consecventă dacă nu voi căuta să reprim spiritul din Battle Creek care se întinde să ajungă la mai multă putere, în timp ce de ani de zile nu au fost suficienți bărbați calificați pentru a prezida, cu credincioșie¹⁵⁷⁰ creștină, peste sarcina pe care deja o au.

Planul pentru consolidare este în detrimentul cauzei adevărului prezent. Battle Creek are toată puterea pe care trebuie să o aibă. Unii din locul acesta au înaintat planuri egoiste, și, dacă vreuna dintre ramurile lucrării a promis un oarecare succes, nu au exercitat spiritul de a o lăsa să meargă mai departe singură, ci au făcut efortul de a atașa acel interes marelui întreg. Ei s-au luptat să cuprindă deja prea mult, și încă sunt însetați să adune mai mult. Când vor putea dovedi că au făcut aceste planuri sub călăuzirea Duhului Sfânt, atunci încrederea în ei poate fi

restatornicită.

Acum douăzeci de ani, am fost surprinsă de avertizările și îndemnurile la precauție ce mi-au fost date în legătură cu casa de editură de pe coasta Pacificului – cum că trebuie să rămână pentru totdeauna independentă de toate celelalte instituții; că nu trebuie să fie sub controlul niciunei alte instituții, ci trebuie să facă lucrarea Domnului sub călăuzirea și protecția Lui. Domnul spune „Voi toți sunteți frați”, și Pacific Press nu trebuie să fie invidiată și privită cu gelozie și suspiciune de casa de editură mai puternică de la Battle Creek. Ea trebuie să-și păstreze individualitatea și să fie păzită cu strictețe de orice corupție. Ea nu trebuie să fie înglobată în nicio altă instituție. Mâna puterii și controlului de la Battle Creek nu trebuie să se întindă peste continent ca să o administreze.

Ceva mai târziu, chiar înainte de moartea soțului meu, mințile unora s-au agitat ca să pună aceste instituții sub o singură putere¹⁵⁷¹ de conducere. Din nou, Duhul Sfânt mi-a adus în minte ceea ce mi-a spus Domnul. I-am spus soțului meu să spună ca răspuns la această propunere, că Domnul nu a plănuțit o astfel de acțiune. Cel care cunoaște sfârșitul de la început, înțelege aceste lucruri mai bine decât omul supus greșelii.

La o altă dată și mai târzie, mi-a fost prezentată situația casei de editură din Oakland. Mi s-a arătat că această instituție trebuie să facă o lucrare ce are să fie spre slava lui Dumnezeu dacă lucrătorii vor avea mereu în vedere onoarea Lui; dar s-a făcut o greșeală prin faptul că a fost adoptat un fel de lucrare ce are tendința de a corupe instituția. Mi-a fost arătat de asemenea că ea trebuie să-și păstreze independența, lucrând pentru realizarea planului lui Dumnezeu fără a fi controlată de altcineva în afară de Dumnezeu.

Domnul mi-a prezentat faptul că ramuri ale acestei lucrări vor fi înființate și în alte locuri și vor fi supervizate de Pacific Press, dar dacă această acțiune se va dovedi un succes, se va trezi gelozia, bănuiala rea și lăcomia. Se vor face eforturi pentru a schimba ordinea lucrurilor și pentru a cuprinde lucrarea împreună cu celelalte interese la Battle Creek. Unii bărbați sunt foarte zeloși pentru a schimba ordinea lucrurilor, dar Domnul interzice o astfel de consolidare. Fiecărei ramuri trebuie să i se permită să trăiască și să își facă propria lucrare.

Pot apărea greșeli în fiecare instituție, dar dacă administratorii vor învăța lecția pe care fiecare trebuie să o învețe – aceea de a acționa cu precauție, - aceste erori nu vor fi repetate¹⁵⁷², și Dumnezeu va prezida peste lucrare. Fiecare lucrător din instituțiile noastre are nevoie să facă din cuvântul lui Dumnezeu regula lui de acțiune. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va rămâne peste el. El nu se poate dispensa de adevărul lui Dumnezeu ca și călăuză și îndrumător al său, și să fie în siguranță. Dacă omul poate respira o singură dată fără să fie dependent de Dumnezeu, atunci poate lăsa deoparte cuvântul cel curat și sfânt al lui Dumnezeu ca și carte a lui călăuzitoare. Adevărul trebuie să aibă controlul asupra conștiinței și înțelegerii în toată lucrarea ce se face. Duhul Sfânt trebuie să prezideze peste gând, cuvânt și faptă. El trebuie să conducă în toate acțiunile spirituale și temporale.

Este bine plăcut lui Dumnezeu ca noi să avem laudă și rugăciune, precum și servicii religioase, dar religia Bibliei trebuie să fie prezentă în tot ceea ce facem, și să dea sfințenie fiecărei îndatoriri zilnice. Voia Domnului trebuie să fie voia omului în orice lucru. Sfântul lui Israel a dat reguli de călăuzire pentru toți, și aceste reguli de călăuzire trebuie să fie urmate cu strictețe; căci ele constituie standardul caracterului. Nimeni nu se poate abate de la cele dintâi principii ale neprihănirii, fără să păcătuiască. Dar religia noastră este interpretată greșit și disprețuită de credincioși deoarece atât de mulți dintre cei ce afirmă că susțin adevărul, nu practică principiile acestuia în purtarea față de semenii lor.

Fraților mei din Battle Creek vreau să le spun: cu niciun chip, nu vă consolidați. A face așa, nu înseamnă nimic mai puțin decât a pune asupra instituțiilor din Battle Creek administrarea întregii lucrări, de departe și de aproape. Lucrarea lui Dumnezeu nu poate fi dusă înainte cu succes de oameni care, prin împotrivirea¹⁵⁷³ lor față de lumină, s-au pus în poziția în care nimic nu-i va influența pentru a se pocăi sau pentru a-și schimba cursul acțiunii. Există bărbați în legătură cu lucrarea din Battle Creek, ale căror inimi nu sunt sfințite și nu sunt sub controlul lui Dumnezeu.

Dacă cei aflați în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu nu vor să asculte glasul Lui și să facă voia Lui, vor fi separați cu totul de lucrare. Dumnezeu nu are nevoie de influența unor astfel de oameni. Vorbesc limpede, căci a sosit timpul ca lucrurilor să li se spună pe adevăratul lor nume. Aceia care iubesc și se tem de Dumnezeu cu toată inima, sunt singurii oameni în care Dumnezeu se poate încrede. Dar aceia care și-au despărțit sufletele de Dumnezeu, să fie despărțiți și ei înșiși de lucrarea lui Dumnezeu, care este atât de solemnă și importantă.

Semnat) Ellen G. White

S-96-1896

CĂTRE U. SMITH

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 6 iunie, 1896

Iubite frate,

Paginile anexate aici prezintă câteva puncte care au fost dezvăluite sorei White noaptea trecută, și pe care ea a dorit să ți le trimită. Ea suferă de câteva zile datorită urmărilor răcelii și lucrului peste măsură, și astăzi nu este capabilă să scrie sau să citească. Lucrurile sunt scrise așa cum mi le-a prezentat ea. Am trimis cu poșta S.F câteva copii ale unor articole și scrisori pe care sora White dorește să le citești. Dar pentru că nu suntem siguri că te afli în Battle Creek, ele au fost adresate fratelui Tenney, cu îndrumarea ca el să le citească și să ți le trimită.

A ta în lucrare, M. Davis

„Legea¹⁵⁷⁵ ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință”. În versetul acesta, prin apostolul, Duhul Sfânt vorbește îndeosebi despre legea morală. Legea ne descoperă păcatul, ne face să simțim nevoia noastră după Hristos, și să fugim la El pentru a găsi iertare și pace în urma pocăinței față de Dumnezeu și a credinței în Domnul nostru Isus Hristos.

O lipsă de dispoziție de a renunța la părerile preconcepute și de a accepta acest adevăr, stă în mare măsură la temelia opoziției manifestate la Minneapolis împotriva soliei Domnului transmisă prin frații Jones și Waggoner. Prin exercitarea acelei opoziții, Satana a reușit să îndepărteze în mare măsură de la poporul nostru, puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu a tânjit să le-o împărtășească. Inamicul i-a împiedicat să obțină eficiența care ar fi putut fi a lor, în vestirea adevărului către lume așa cum l-au vestit apostolii după ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze tot pământul cu slava ei a fost întâmpinată cu împotrivire și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost în mare măsură ținută departe de lume.

Legea celor zece porunci nu trebuie să fie privită așa de mult pe latura interdicției, cât pe latura îndurării. Interdicțiile din partea ei sunt garanția sigură a fericirii pe care o găsim în ascultare. Dacă este primită în Hristos, ea lucrează în noi puritatea caracterului care ne va aduce bucurie de-a lungul¹⁵⁷⁶ veacurilor veșniciei. Pentru cel ascultător, ea este un zid de protecție. Noi vedem în ea bunătatea lui Dumnezeu care, prin faptul că descoperă oamenilor principiile imutabile ale neprihănirii, caută să-i protejeze de relele care rezultă din călcarea Legii.

Noi nu trebuie să-l privim pe Dumnezeu ca și cum ar aștepta să pedepsească păcătosul pentru păcatul lui. Păcătosul este cel care își atrage pedeapsa peste el. Propriile lui acțiuni dau drumul unui șir de circumstanțe care duc la un rezultat sigur. Fiecare act de călcare a Legii reacționează asupra păcătosului, produce în el o schimbare a caracterului, și îl face să-i fie mai ușor să calce Legea din nou. Prin faptul că aleg păcatul, oamenii se despart de Dumnezeu, se rup de canalul prin care vine binecuvântarea, iar rezultatul sigur este ruina și moartea.

Legea este exprimarea modului de a gândi al lui Dumnezeu; atunci când o primim în

Hristos, ea devine modul nostru de a gândi; ea ne ridică deasupra puterii dorințelor și tendințelor naturale, deasupra ispitelor care conduc la păcat. „Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nicio nenorocire” – nimic nu-i face să se împiedice.

Nu există pace acolo unde nu este neprihănire; cei răi sunt în război cu Dumnezeu. Dar cine primește neprihănirea Legii în Hristos, este în armonie cu cerul. „Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.”

Semnat) Ellen G. White

B-4-1896

CĂTRE BĂRBAȚII CARE OCUPĂ POZIȚII CU RĂSPUNDERE ÎN LUCRARE

„Sunnyside”, Cooranbong, 1 iulie, 1896

Iubiți frați,

Nu am mai putut să dorm după ora doisprezece, pentru că în timpul nopții trecute mi-au fost puse în față lucruri care mi-au fost prezentate din când în când după Conferința de la Minneapolis. Unele dintre lucrurile care mi-au fost arătate atunci nu le-am putut înțelege pe deplin, dar am văzut că se puneau la cale și se propuneau metode care introduceau principii corupte. Unele aspecte mi-au fost prezentate de mai multe ori, ca să le pot înțelege.

Lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea asupra aspectelor legate de lucrarea Lui, nu pot să nu o înțeleg cu atâta claritate; căci lucrurile ce mi-au fost arătate au devenit realitate. Nu am prezentat o viziune falsă în fața bărbaților din Battle Creek atunci când le-am spus că unii țin în mână responsabilități pentru care nu sunt pregătiți să le îndeplinească. Dacă bărbați ca A.R. Henry și Harmon Lindsay refuză să fie prelucrați de Duhul Sfânt și totuși consimt să accepte responsabilități importante, Satana le ia mintea în stăpânire, și face planuri și proiecte pentru ei. Când bărbații aceștia au intrat în lucrarea aceasta, nu au văzut dinainte care vor fi rezultatele, însă pas cu pas au fost prinși în strategiile agenților satanici, care au cunoscut de la început rezultatul. Dacă¹⁵⁷⁸ ei ar fi păstrat relația cu caracterul divin, nu ar fi făcut ceea ce au făcut, dar pe când erau la Minneapolis ambii și-au închis ochii în fața luminii și și-au zăvorât inimile înaintea lucrurilor evidente, pentru ca Duhul Sfânt să nu poată intra, iar umblarea lor a dat mărturie în ce privește rezultatul.

Atunci când fratele Olsen s-a legat împreună cu acești oameni, și-a stricat vederea spirituală, și a început să vadă lucrurile într-o lumină ciudată. El cunoștea faptul că ei se împotriveau Duhului lui Dumnezeu, dar a crezut că dacă se unește cu ei ar putea să-i convertească. Rezultatul a fost contrar celui așteptat, căci în mare măsură ei l-au convertit pe el. Discernământul lui clar între bine și rău, a fost vătămat.

De la începutul lucrării lui ca președinte al Conferinței Generale, strategia fratelui Olsen a fost o greșeală. În loc să țină sus ceea ce știa că este conform legii lui Dumnezeu, în loc să stea ferm ca un păzitor credincios al îndatoririlor sfinte care ar fi păstrat curată marea inimă a lucrării, chiar cu aparența unor cheltuieli sau pierderi financiare, el a încercat să ia poziție de ambele părți. El nu a fost cu totul în armonie cu bărbații la care m-am referit, dar a fost destul cât Satana să pună stăpânire pe el. Pe nesimțite el a fost prins în cursă, iar principiile lui de integritate și puritate au fost corupte. Dumnezeu a fost dezonorat, iar Duhul Său a fost întristat.

Hristos¹⁵⁷⁹ i-a învățat pe ucenicii Săi că măsura în care atenția divină este revărsată peste vreuna dintre lucrările lui Dumnezeu, este proporțională cu rangul pe care obiectul îl ocupă pe scala creațiunii. Chiar și vrăbiuța cenușie, în aparență cea mai neînsemnată dintre păsări, este vegheată de Providență. Niciuna nu cade pe pământ fără să fie băgată în seamă de Tatăl nostru ceresc. Florile de pe câmp, iarba care îmbracă pământul cu verdeață, - toate au parte de atenția și grija Tatălui nostru ceresc. „Uitați-vă la păsările cerului:”, a spus Hristos, „ele nici nu seamănă, nici nu seceră, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel

ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.” Dacă marele Maestru Artist are atâta grijă de crinii de pe câmp, făcându-i atât de frumoși încât întrec pe departe slava lui Solomon, cel mai măreț rege ce a ținut vreodată sceptrul, dacă iarba de pe câmp este făcută ca un covor frumos ce acoperă pământul, ne putem forma vreo idee despre atenția pe care Dumnezeu și-o îndreaptă asupra omului, pe care l-a creat după chipul Său?

Dumnezeu a dat omului intelect ca să poată pricepe mai mult decât pricep aceste frumoase obiecte ale naturii. El conduce omul într-un departament mai înalt al adevărului, călăuzind mintea lui mai sus¹⁵⁸⁰ și tot mai sus, deschizând în fața sa mintea divină. Fiecăruia îi este acordată o pagină în cartea Providenței lui Dumnezeu, cartea vieții. Pagina aceea conține fiecare detaliu al istoriei sale; până și firele de păr din cap îi sunt numărate. Copiii lui Dumnezeu nu lipsesc niciodată din gândul Lui.

Cu toate că păcatul a existat de veacuri, încercând să contracareze torentul îndurător al iubirii care curge de la Dumnezeu către neamul omenesc, totuși iubirea și grija pe care Dumnezeu o acordă ființelor pe care le-a creat după chipul Lui, nu au încetat să crească în bogăție și abundență. „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică”. El a încununat bunăvoința Lui cu darul inestimabil al lui Isus. Prin această jertfă, a fost revărsat peste lumea noastră un șuvoi vindecător de viață și har ceresc. Acesta a fost darul lui Dumnezeu pentru om – un dar care depășește orice imaginație. Prin faptul că a dat pe Fiul Său, Dumnezeu a făcut imposibil ca omul să spună că El ar fi putut da mai mult; mintea omului este solicitată la maximum în efortul de a înțelege această iubire minunată.

Revărsând astfel toate comorile cerului în lumea aceasta, prin faptul că ne-a dat în Isus tot cerul, Dumnezeu a cumpărat afecțiunea și capacitatea umană. Dacă cedăm Lui mințile noastre, ele vor fi curățate de tot egoismul și lăcomia, și vor fi umplute cu iubirea lipsită de egoism. Dumnezeu¹⁵⁸¹ îndrumă fiecare minte care este captivată de iubirea Lui, și îi descoperă taina evlaviei.

Când păcatul a pătruns în lume, a degradat oamenii în așa fel încât toate închipuirile gândurilor din inimile lor au ajuns să fie îndreptate numai spre rău. Timp de secole, Dumnezeu a privit cu răbdare și îndelungă răbdare asupra încumetării îngrozitoare din lumea antediluviană, și asupra legii Lui deteriorate pe care o rasă degenerată o călca în picioare. Apoi a ieșit din ascunzișul Lui și a pedepsit locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor, măturându-i cu apele potopului.

Dar nu la mult timp după ce pământul a fost repopulat, oamenii au reluat ostilitățile față de Dumnezeu și față de cer. Vrajmășia lor au transmis-o posterității, ca și cum arta și mecanismul de a conduce oamenii pe o cale greșită și de a-i provoca să continue un război nenatural, ar fi fost o moștenire sacră.

Hristos a venit să spună lumii noastre că a adus oamenilor darul vieții veșnice. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Său, le-a dat putere ca să devină fii ai lui Dumnezeu”. Dar atât de constant a urât Satana faptul ca Legea lui Dumnezeu să fie nutrită în inimă, și a răspândit ura aceasta pe o scară atât de mare în întreaga omenire, încât în timpul primei veniri a lui Hristos orice agent uman care dovedea prietenie față de Dumnezeu și stătea în apărarea Legii, era socotit ca un trădător față de cauza comună. Lipsa de pietate era exercitată cu vigilență de dușmanii lui Dumnezeu, iar cei care se depărtau de rău ajungeau de pradă, și erau tratați ca inamici. Principiile nedreptății și fraudei¹⁵⁸² erau pe larg răspândite, și era pusă la lucru o putere autoritară în încercarea de a strânge forțele răului într-o confederație. Confederația aceasta demnă de dispreț, se lăuda chiar și în fața cerului cu puterea pe care o deținea.

Domnul vieții și al slavei vine a doua oară, nu în vederea păcatului ci în vederea

mântuirii; tabloul de mai sus îl prezintă ca să vă gândiți la el, căci mi-a fost prezentat ca o reprezentare a stării de lucruri ce există acum la Battle Creek. Aș putea dezvolta subiectul, întrucât este profund, vast și înalt; dar vouă trebuie să vă fie prezentate alte lucruri.

Bărbații care au fost conectați cu marile interese ale acestui pământ, au mârșit și au degradat lucrarea lui Dumnezeu. Mijloacele rânduite de El să fie folosite pentru înaintarea cauzei Sale, au fost folosite pentru înaintarea unor strategii nelegitime, ce sunt în opoziție directă față de lucrarea despre care Dumnezeu a specificat că este a Sa. Dumnezeu a fost părăsit de bărbații care au rostit decizii în legătură cu lucrarea Sa, decizii care au făcut lucrarea să fie o încercătură. Bărbații aceștia au părut hotărâți să pună șablonul și semnătura înțelepciunii lor omenești asupra lucrării lui Dumnezeu. Ei au refuzat să fie prelucrați de Duhul Sfânt, și au introdus în lucrare propria lor înțelepciune și judecată. Rezultatul acestui fapt s-a văzut în diferite moduri. Caracterul sacru al cauzei lui Dumnezeu nu mai este perceput la centrul lucrării. Glasul de la Battle Creek, care a fost privit ca o autoritate pentru a ne spune cum să fie făcută lucrarea, nu mai este glasul lui Dumnezeu; însă, al cui glas este? De unde vine¹⁵⁸³, și în ce stă puterea lui vitală? Starea aceasta de lucruri este menținută de bărbați care de mult timp ar fi trebuit scoși din lucrare. Bărbații aceștia nu au scrupule în a cita cuvântul lui Dumnezeu ca autoritate a lor, dar dumnezeul care îi conduce este un dumnezeu fals.

Bărbați despre care am vrut să credem că își vor păstra integritatea în ciuda tuturor relelor, s-au dovedit incapabili să suporte testul încercării. Fratele H.W. Kellogg nu a rezistat în fața reprezentărilor făcute de A.R. Henry și alții. După afirmațiile pe care le făceau, acești bărbați lucrau pentru interesele casei de editură și, deși fratele Henry Kellogg a declarat la început că nu va adopta anumite hotărâri și nu va acționa după anumite metode despre care știe că nu sunt cinstite în afaceri și că nu țin de calea Domnului, în cele din urmă a acceptat propunerile, ceea ce a însemnat a face act după act într-o tâlhărie complicată – tâlhărie ce a fost îmbrăcată în hainele îngerilor. Spun complicată, pentru că totul a părut să aibă legătură cu alte ramuri sau cu alte interese. Este ceva ce nu pot să definesc. Dar călauza mea m-a avertizat să nu accept în niciun caz propunerile care vin de la consiliul de directori al casei de editură din Battle Creek; căci ele sunt tâlhării, jaf asupra celor ce depind de talentele și capacitățile ce le-au fost date de Dumnezeu; sunt jaf în stânga și în dreapta, ba chiar mai mult decât oamenii care le susțin, pot să-și dea seama.

Am fost făcută să aud conversații care nu trebuie să mai rămână secrete. Fratele Kellogg trebuia să fi rămas ferm lângă¹⁵⁸⁴ principiu, fără să își aplece urechea spre reprezentări măgulitoare, căci el are o experiență mult mai îndelungată decât mulți alții. Dar el a permis metode pe care nu ar fi trebuit să le aprobe niciodată. Dacă ar fi rămas neclintit în iubire și teamă față de Dumnezeu, dacă ar fi rezistat încercării, îngerii sfinți i-ar fi uns ochii cu alifia cerească; ar fi văzut lăcomia, egoismul și opresiunea care jefuiau pe slujitorii lui Dumnezeu de drepturile lor; ar fi înțeles că bărbații care i-au propus aceste măsuri erau motivați de impulsuri și ticluri nesfinte, că aceștia erau niște oameni care nu făceau planuri împreună cu Dumnezeu.

Este imposibil de desemnat măsura în care falsul a luat locul adevărului, sau cât de amăgitoare principii au fost urmate în ce privește afacerile. Tatăl minciunii a lucrat prin oameni și a pus stăpânire pe ramură după ramură, lucrând pe ascuns pentru a obține stăpânire peste tot și pentru a conduce lucrarea după principii care nu pot fi urmate decât cu prețul pierderii integrității. Satana și-a întins plasa pentru a încâlci sufletele în ea, așa încât învățătura religioasă să nu ajungă la oameni în felul lui Dumnezeu, ci prin mijlocirea unor bărbați care aplică greșit, controlează, aruncă la pământ sau înaltă, după cum li se pare lor că este mai bine. Înșelăciunea aceasta l-a prins și pe fratele Henry Kellogg, și aprobarea din partea lui a dat putere falsității; atunci, bărbații care aveau puterea în mâinile lor au putut spune, „s-a făcut”.

Ei au avut un succes similar atunci când a venit rândul nepotului meu, Frank Belden, să fie ispășit. Când a fost angajat la editură, nu era pregătit¹⁵⁸⁵ pentru ispitele care aveau să-l înconjoare, iar el, de asemenea, a jertfit principiile corecte. În felul acesta stricăciunea a pornit să lucreze. Alții, pe care nu îi voi numi, când au fost aduși în legătură cu influența stricăcioasă, și-au aplecat urechea spre reprezentări care nu își aveau fundamentul în adevăr, ci erau invenții

ale minților omenești. Toți cei care au adoptat aceste hotărâri s-au unit ca să ajungă la anumite ținte. Ei au îndepărtat cuvântul lui Dumnezeu din ședințele lor de consfătuire, și au consimțit să fie conduși de influențe umane în sfera lor înaltă de acțiune. În felul acesta sufletele au fost sacrificate pe altarul mamonei.

Bărbații care au dat naștere acestor invenții înșelătoare, le-au hrănit și le-au prețuit până când au crezut despre ele că sunt adevăr, și au pus la o parte cele mai simple, cele mai clare și cele mai imperative declarații din cuvântul lui Dumnezeu.

Din nou și din nou am fost făcută de călăuza mea să ascult cuvinte și afirmații categorice, care nu erau adevărate, dar care erau rostite cu multă râvnă pentru a captiva mințile oamenilor în ce privește autorii și cărțile lor, și în ce privește banii și cum trebuie aceștia să fie folosiți. Acesta părea să fie un subiect după care A.R. Henry era înnebunit, dar entuziasmul lui venea din inspirația lui Satana, așa că sub influența ispititorului, depravarea morală s-a întins până acolo că există pericolul să corupă orice principiu drept din viața fratelui Henry.

Harmon Linsay nu este mai curat în integritatea lui decât A.R. Henry. Am văzut diferite persoane, întrevederi, apoi i-am văzut pe aceștia năuciți, zăpăciți, acceptând teorii legate de felul în care trebuie să fie tratați semenii¹⁵⁸⁶ lor, în contrast clar cu sfatul lui Dumnezeu.

Aceia care s-au dus la Battle Creek în scopul de a participa la Conferința Generală, s-au stricat sub influența aceasta rea. Minteia lui Philip Wessels a fost atinsă și coruptă de reprezentările falsă ce i s-au făcut când a fost acolo. El a reținut argumentele unora dintre bărbații aflați în poziții de răspundere, iar rezultatul se vede în faptul că s-a despărțit de Dumnezeu și de lucrarea Lui. Bărbații de la care se aștepta să fie vrednici de încredere, și-au trădat încrederea și au corupt în așa măsură principiile lui încât el nu mai poate vedea nimic clar. I-am atras atenția asupra acestui pericol, dar el nu vrut să primească niciun mesaj din partea mea. Faptul că sora White primește bani pentru dreptul de autor a fost piatra de poticnire pe care bărbații au pus-o în fața lui la Battle Creek.

Eu spun ceea ce am văzut, lucruri despre care știu că sunt adevărate. Spiritul speculativ a câștigat supremație în casa de editură de la Battle Creek, și opresiunea se vede în mod clar. Trebuie să vorbesc limpede, căci o putere din adânc, puterea care lucrează în copiii neascultării, lucrează în bărbații care acționează în opoziție față de călăuzirea Duhului Sfânt. Unii dintre cei aflați în poziții de răspundere s-au angajat în speculații, în scopul de a ridica clădiri mari, care să dea impresia de mare prosperitate. Cei care au plănuit aceasta, au prezentat ca motiv al lor faptul că aceasta va da caracter lucrării, dar adevăratul motiv este mândria, egoismul, avariția și lăcomia. Clădirile acestea mari nu vor fi ridicate¹⁵⁸⁷ prin tăgăduire de sine și nici prin jertfire de sine din partea bărbaților cărora Dumnezeu le-a încredințat lucrarea Lui. Unii caută să ridice clădiri mari pentru a da impresia că acolo este binecuvântarea lui Dumnezeu, în timp ce în inimile lor pun la cale orice plan posibil pentru a lua de la frații lor ceea ce ar trebui să fie al acestora. Ei nu au muștrări de conștiință când este vorba să primească tot ceea ce pot strânge; întrucât Satana le dă impresia că prin felul crud în care se poartă în cele financiare, aduc un serviciu lui Dumnezeu. Clădirile mari nu pot să dea un caracter creștin lucrării, oricât ar fi ele de impunătoare. Principiile corecte menținute, un caracter drept manifestat de cei aflați în slujba lui Dumnezeu, împotrivirea hotărâtă în fața răului – acestea vor face mai mult pentru a-L onora pe Dumnezeu decât cele mai frumoase clădiri.

„Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu Sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.”

Bărbații aceștia nu au corupt mințile doar în Battle Creek, ci au dus cu ei principiile lor necreștinești oriunde s-au dus. Fratele Olsen a făcut din ei toiagul lui de onoare și, pentru că l-au însoțit în călătoriile lui, au mânăjit și au corupt mințile oamenilor. Președintele Conferinței nu are dreptul de a împovăra conferința cu o mulțime de griji care vor pune în pericol adevărul lui Dumnezeu în propria lui inimă, și în inimile altora. El nu trebuie să-și cheltuiască timpul¹⁵⁸⁸ încercând să-i ajute pe bărbații care au inventat planuri și metode necinstite, și cel care face așa

nu ar trebui să fie plătit cu cel mai mare salariu ce a fost plătit cuiva de la editură. Președintele Conferinței ar trebui să afle dacă tranzacțiile financiare sunt realizate cu cea mai strictă integritate. El ar trebui să știe dacă acestea sunt prezidate de oameni care au mâinile curate, nepătate. Indignarea lui ar trebui să se ridice împotriva celei mai mici apropieri de ceea ce este o acțiune egoistă. Să fie aprobată și practică vreo faptă greșită, și o a doua și a treia va urma pe aceeași cale a înșelăciunii frauduloase.

„Ascultați, deci, ce zice Domnul „Scoală-te, judecă-te înaintea munților, și dealurile să-ți audă glasul!...” „Cu ce voi întâmpina pe Domnul, și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului Celui Prea Înalt? Îl voi întâmpina oare cu arderi de tot, cu viței de un an? Dar primește Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului meu?” - „Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Glasul Domnului strigă cetății, și omul înțelept se teme de Numele Tău. Ascultați pedeapsa și pe Cel ce o trimite! Mai sunt în casa celui rău comori nelegiuite, și blestemata efă mică? Pot socoti Eu curat pe cel ce are o cumpănă nedreaptă și greutate strâmbe în sac? Pentru că bogații lui sunt plini de silnicie¹⁵⁸⁹, locuitorii lui spun minciuni, și limba lor este numai înșelătorie în gura lor”, Mica 6:1-12.

Versetele acestea se pot aplica celor care, fără să fie dispuși ca cineva de lângă ei să aibă vreo șansă, au născocit și au plănuit să facă comerț cu semenii lor.

Mi s-a arătat că unii au lucrat cu fratele Smith în mod necinstit, pentru a-l conduce să ceară cât mai puțini bani pentru dreptul de autor asupra cărților sale. Fratele Smith s-a înșelat în dreptul acestor oameni; el a crezut că ei încearcă cu adevărat să facă să avanseze cauza lui Dumnezeu, așa că ei au obținut ceea ce au dorit. Apoi au venit la mine și la alții, spunându-ne că fratele Smith a primit doar atât pentru cărțile lui, și au îndemnat ca colportorii să ducă acele cărți care se vând mai repede.

Dar, noaptea după ce s-a lansat această cerere, mi s-a prezentat deschis în față felul în care stau lucrurile. Am văzut că ei l-au vizitat pe fratele Smith și au obținut consimțământul lui față de drepturi mici de autor, cu scopul de a-mi prezenta mie și altora acest fapt ca fiind ceea ce ar trebui să facem. Acesta a fost un mod de a stabili drepturile de autor prin fraudă. Mi-a fost arătat spiritul care i-a împins la acțiune pe acești oameni.

În zilele lui Neemia „Din partea oamenilor din popor și din partea nevestelor lor s-au ridicat mari plângeri împotriva fraților lor Iudei. Unii ziceau: „Noi, fiii noștri și fetele noastre, suntem mulți; să ni se dea grâu ca să mâncăm și să trăim.” Alții ziceau: „Punem zalog ogoarele, viile și casele noastre, ca să avem grâu în timpul foametei.” Alții ziceau: „Am împrumutat argint punând zalog ogoarele și viile noastre pentru birul împăratului. Și totuși carnea noastră este ca și carnea¹⁵⁹⁰ fraților noștri, copiii noștri sunt ca și copiii lor; și iată, supunem la robie pe fiii noștri și pe fetele noastre, și multe din fetele noastre au și fost supuse la robie; suntem fără putere, căci ogoarele și viile noastre sunt ale altora.” Scrie Neemia, „M-am supărat foarte tare când le-am auzit plângerile și cuvintele acestea.”

Am auzit din partea multora strigătul față de nedreptate și, pentru că știam ceva despre lucrarea lăuntrică a acestor chestiuni, m-am umplut de indignare. De ani de zile oamenii lucrează contrar cuvântului lui Dumnezeu, ignorând dreptatea și judecata. Să fim oare constrânși să procedăm așa cum a procedat Neemia? Citim despre el că, „Am hotărât să mustru pe cei mari și pe dregători, și le-am zis: „Ce! voi împrumutați cu camătă fraților voștri?” Și am strâns în jurul meu o mare mulțime”. „Apoi am zis: „Ce faceți voi nu este bine. N-ar trebui să umblați în frica Dumnezeului nostru, ca să nu fiți de ocară neamurilor vrăjmașe nouă? Și eu, și frații mei și slujitorii mei, le-am împrumutat argint și grâu. Să le lăsăm, deci, datoria aceasta!” „Înainte de mine, cei dintâi dregători împovărau poporul, și luau de la el pâine și vin, în afară de cei patruzeci de sicli din argint; ... Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu.”

Ce-ar fi să ne oprim? Ce-ar fi să prezentăm poporului starea de lucruri? Planurile cele mai inconsistente au fost născocite de bărbați ale căror minți nu au fost mișcate de Duhul Sfânt. Bărbații aceștia s-au luptat să-i aducă pe semenii lor sub jurisdicția lor, dar noi nu putem

sprijini acțiunile¹⁵⁹¹ lor; căci Dumnezeu nu privește la cei care practică opresiunea, care acuză omul pentru un cuvânt, și care înalță și coboară după plăcerea lor, plasându-i pe oameni în poziții în care să-și poată atinge țintele lor nedrepte.

Oricine a avut curajul moral de a spune acestor lucruri pe nume, și care a refuzat să fie atras în plasa întinsă pentru cei naivi, care nu au vrut să fie jefuiți fără să protesteze, nu au fost priviți cu ochi favorabili de cei cu care erau în dezacord. Membri ai comitetelor și consiliilor care nu au vrut să susțină pretenția și comportarea fățarnică, dar care au luat poziție fermă pentru dreptate, nu au fost invitați să fie prezenți la acele întruniri în care s-au discutat aceste planuri.

O mare criză vine peste noi. Dacă oamenii continuă să se supună oamenilor, așa cum au făcut în ultimii cincisprezece ani, își vor pierde sufletele, iar exemplul lor va face și pe alții să rătăcească. Soldații lui Dumnezeu trebuie să se îmbrace cu toată armura lui Dumnezeu. Nouă nu ni se cere să ne îmbrăcăm cu o armură omenească, ci să ne încingem cu tăria lui Dumnezeu. Dacă avem tot timpul în vedere slava lui Dumnezeu, ochii noștri vor fi uniți cu alifia cerească, vom fi în stare să privim lucrurile în profunzime și să vedem de departe ceea ce ține de lume. Pe măsură ce discernem lipsa de onestitate, șiretenia, slujirea egoistă, prefăcătoria și lauda de sine, lipsa unei purtări cinstite în relațiile obișnuite ale vieții, precum și lăcomia apucătoare, ce țin de lume, putem lua poziție, prin învățătură și exemplu pentru a reprezenta pe Hristos și a converti lumea prin principiile noastre sănătoase, prin integritatea fermă, prin oroarea față de orice prefăcătorie, și prin îndrăzneala sfântă în a recunoaște pe Hristos.

Nu lăsați¹⁵⁹² lumea să vă convertească pe voi. Țineți cu tărie mărturisirea credinței voastre, menținând cu fermitate principiile voastre religioase, însă nu cu încăpățănare. Religia voastră nu poate fi lăsată în paza vreunui alt om. Onorați crucea lui Hristos, și crucea vă va onora pe voi. Fiecare om să stea în Dumnezeu, fără să fie cumpărat sau vândut, ci ca să dea pe față forța morală a creștinului. Nu slujiți niciunui om de teamă de lucrurile dezagreabile pe care omul acela le poate face. Voi nu puteți fi creștini dacă depindeți de conștiința unui alt om. Hristos a murit ca să dea oamenilor independență personală, libertate pentru a-și exercita capacitatea dată lor de Dumnezeu. Slujitorii Lui nu trebuie să fie restrânși în lucrarea lor de niciun om sau comitet de oameni, în afara cazului în care există dovada evidentă a faptului că acel om sau comitet sunt supuși lucrării Duhului Sfânt.

Tot ceea ce posedăm ne este dat de Dumnezeu. Tot ce avem aparține Lui, iar noi nu trebuie să ședem la picioarele niciunui om pentru a da ascultare ordinelor acestuia, întrucât Dumnezeu ne-a făcut agenți morali liberi. El ne cere să ne păstrăm independența morală, și să nu fim legați în sclavie de niciun om. Conștiințele noastre nu trebuie să fie controlate de nicio putere de pe pământ. Duhul Sfânt va lucra asupra minților, dacă dăm ascultare șoaptelor sale abia auzite. Este glasul Apărătorului vostru din curțile cerești.

Negustoria se folosește în instituțiile noastre. De ce susțin frații mei, și apără răul? De ce au permis ca judecata lor să fie controlată de aceia care nu se tem de Dumnezeu, și nu le pasă de oameni? De ce, principiile lor în ce privește dreptatea și judecata sunt guvernate și călăuzite de altă minte în materie de conștiință? Poate că se gândesc că altul are o minte și o judecată mai bună; dar nu trebuie să înlocuiască judecata lor cu aceea a altui om. Așezați-vă voința și mintea în poziția în care Duhul Sfânt¹⁵⁹³ poate să o atingă, întrucât Duhul Sfânt nu va lucra asupra minții și conștiinței altui om ca să atingă mintea și conștiința voastră. Dar aceia despre care s-a crezut că au principii religioase curate, s-au dovedit prea dispuși să renunțe la religia lor proprie, pentru aceea a altui om.

Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să opună rezistență oricărei devieri de la principiile drepte. Neemia a luat poziție cu hotărâre față de cea dintâi încălcare a drepturilor omului. El a avut de stat față în față cu frații lui puși ca dregători, însă s-a separat de ei și a muștră planurile lor de a obține control absolut. El i-a muștrat, condamnând cu asprime căile lor contrare standardului biblic de neprihănire. Când a fost îndemnat să se unească cu ei în umblarea lor nedreaptă, a rostit o mărturie hotărâtă, „Eu n-am făcut așa, din frică de Dumnezeu”.

Semnat) Ellen G. White

CĂTRE O.A. OLSEN
„Sunnyside”, Cooranbong, 6 iulie, 1896

Iubitul meu frate,

Mi s-a descoperit faptul că Domnul supune la încercare și testează pe toți aceia care au luat asupra lor numele lui Hristos, și în mod special pe aceia care sunt administratori în vreunul dintre departamentele cauzei Sale. Legătura cu lucrarea specială a lui Dumnezeu pentru timpul de față atrage după sine multă responsabilitate și, cu cât este mai înaltă poziția de încredere, cu atât este mai mare responsabilitatea care îi este atașată. Cât de umil și sincer trebuie să fie acela care ocupă o astfel de poziție! Cât de temător și lipsit de încredere în sine însuși; cât de atent ca să dea toată lauda și recunoștința lui Dumnezeu!

Există un Veghetor alături de toți aceia care ocupă poziții de răspundere, gata să mustre și să convingă în ce privește acțiunile rele, sau să răspundă rugăciunilor înălțate pentru ajutor. El veghează ca să vadă dacă bărbații care au privilegiul purtării responsabilităților vor privi la Dumnezeu pentru a primi înțelepciune, și folosesc orice ocazie pentru a desăvârși caracterul după asemănarea divină. Dacă ei se abat de la corectitudinea neprefăcută, Dumnezeu își întoarce fața de la ei; dacă ei nu se luptă cu seriozitate să înțeleagă voia lui Dumnezeu în ceea ce-i privește, El nu poate să-i binecuvânteze, să-i susțină sau să-i facă să prospere.

Aceia¹⁵⁹⁵ pe care Dumnezeu i-a pus în poziții de responsabilitate nu ar trebui niciodată să se înalțe pe ei înșiși, sau să atragă atenția oamenilor spre lucrarea lor. Ei trebuie să dea lui Dumnezeu toată slava. Aceștia nu trebuie să caute puterea, ca să poată stăpâni peste moștenirea Domnului; deoarece numai aceia care sunt conduși de Satana fac așa.

Prea adesea în instituțiile noastre se vede guvernarea unui sistem care duce la ruină. Spiritul acesta este nutrit și dat pe față de către unii dintre cei aflați în poziții de răspundere, și din cauza aceasta Dumnezeu nu poate face lucrarea pe care dorește să o facă prin ei. Prin acțiunile lor, aceia care dau pe față spiritul acesta, lasă să se vadă cum s-ar purta ei în cer dacă li s-ar încredința anumite responsabilități.

Aceia care privesc la sufletele omenești în lumina crucii de pe Calvar, nu trebuie să greșească în ce privește valoarea pe care o dau acestora. Motivul pentru care Dumnezeu a permis ca unii din familia omenească să fie atât de bogați, iar alții atât de săraci, va rămâne o taină pentru oameni până în veșnicie, în afară de cazul în care intră în relații drepte cu Dumnezeu, și duc la îndeplinire planurile Lui, în loc să acționeze după ideile lor egoiste care le spun că dacă un om este bogat trebuie să fie respectat mai mult decât vecinul sărac al acestuia. Dumnezeu lasă soarele să lumineze și peste cei dreپți, și peste cei nedreپți, iar soarele îl reprezintă pe Hristos, Soarele Neprihănirii, care strălucește ca lumină a lumii, oferind binecuvântările și îndurările Lui, văzute și nevăzute, peste bogat ca și peste sărac. Principiul acesta trebuie să ne călăuzească în comportarea față de semenii noștri. Domnul este învățătorul sentimentelor morale cele mai înalte, al principiilor cele mai nobile, și niciun om nu se poate abate de la acestea, și să rămână¹⁵⁹⁶ fără vină. Este cea mai mare insultă adusă bunătății lui Dumnezeu aceea de a ne îndoi de faptul că El vrea ca noi să împărțăm și altora binecuvântările, spirituale și vremelnice, pe care El ni le-a dat fără plată.

O religie curată, o viață sfântă și corectă, este ceea ce face ca omul să fie un creștin. Dar de când s-a stricat în ceruri, calea Satanei a fost una de continuă înșelare și răutate; și există așa ziși creștini care învață metodele și practicile acestuia. În timp ce pretind că slujesc cauzei lui Dumnezeu, îi lipsesc pe semenii lor de drepturile lor și își slujesc lor înșiși.

Fiecare ființă omenească a fost cumpărată cu un preț și, ca moștenire a Domnului, are anumite drepturi de care nimeni nu trebuie să-l priveze. Domnul nu va accepta slujirea din partea acelor care se poartă cu două fețe. Cel mai mic avantaj câștigat în felul acesta va

dezonora pe Dumnezeu și adevărul. Aceia care posedă religia Bibliei vor înfăptui dreptatea, vor iubi mila și vor umbla smeriți cu Dumnezeul lor. Acestea sunt căile trasate de Dumnezeul dreptății în ce privește aceste lucruri.

Vreau să îndemn din nou să fie cultivată credința vie în Dumnezeu. Există unii care, deși cred că îi slujesc lui Dumnezeu, ajung să se încingă strâns cu infidelitatea. Acestora căile strâmbe li se par drepte; ei trăiesc într-o continuă violare a adevărului lui Dumnezeu; principii corupte sunt întreșesute în practica vieții lor, și peste tot pe unde umblă, seamănă semințe ale răului. În loc să conducă pe alții la Hristos, influența lor îi face pe alții să pună la îndoială și să ridice întrebări. Ei clatină mințile de la adevăr prin introducerea de teorii speculative, care îndepărtează de adevăr¹⁵⁹⁷. Ei forjează cătușele îndoielii și necredinței, a căutării de greșeli și a spiritului de acuzare, iar sufletele se poticnesc în ei spre pierzarea lor. Sângele sufletelor va fi asupra celor care, în timp ce mărturisesc că sunt în slujba lui Dumnezeu, fac lucrarea inamicului.

Știind aceste lucruri, ce fel de persoane ar trebui să fim? Să înălțăm înțelepciunea omenească, și să îndreptăm atenția spre oamenii mărginiți, schimbători, supuși greșelii, ca fiind cei de care se poate depinde în timp de strâmtorare; sau vom exemplifica credința noastră prin încrederea pe care o avem în puterea lui Dumnezeu, dând în vileag mreaja teoriilor, religiilor și filozofiilor false pe care le-a răspândit Satana ca să prindă sufletele credule. Dacă tratăm în felul acesta cuvântul lui Dumnezeu, vom fi lumini în lume; căci, dacă cuvântul lui Dumnezeu este experimentat, dovedim tuturor celor ce vin în sfera noastră de influență faptul că avem reverență și respect față de Dumnezeu, și că lucrăm sub administrația Lui. Printr-o umblare circumspectă, în umilință, prin iubire, răbdare și îndelungă răbdare, prin amabilitate, Dumnezeu se așteaptă ca slujitorii Lui să-L manifeste în fața lumii.

Dumnezeu cere acelor cărora le-a încredințat îndatoriri sacre, să se ridice la înălțimea deplină a responsabilităților pe care le au. Omul este supus aici testului și încercării, iar aceia cărora le sunt date poziții de încredere trebuie să decidă dacă vor înălța eu-l, sau pe Făcătorul lor. Dacă își vor folosi puterea pentru a oprima pe semenii lor, sau pentru a înălța și glorifica pe Dumnezeu.

Cu cât responsabilitățile lor sunt mai mari, cu atât mai mult îi vor face pe oameni să dea socoteală. Cel care vrea să fie un slujitor credincios, trebuie să-și ofere slujirea întreagă și de bună voie Celui mai mare învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Ideile și principiile¹⁵⁹⁸ lui trebuie să fie păstrate curate prin puterea lui Dumnezeu. În fiecare zi el trebuie să învețe să fie vrednic de încrederea care a fost pusă asupra lui. Mintea trebuie să-i fie trezită la viața de puterea divină. Caracterul lui nu trebuie să fie contaminat prin influența rudelor, prietenilor sau vecinilor lui. Din timp în timp el trebuie să se retragă de la viața activă pentru a comunica cu Dumnezeu, pentru a auzi glasul Lui care îi spune, „Tăceți, și să știți că Eu sunt Dumnezeu”.

După cum ciorchinii bogați de struguri cresc pe vița cea vie, în același fel roadele Duhului vor fi purtate de omul care iubește pe Dumnezeu și păzește calea Domnului. Hristos este Cel care îl ține. Hristos a trăit iubirea lui Dumnezeu în natura umană, și va face la fel dacă, prin credință, omul se prinde de Cel puternic pentru a avea putere. Dacă își dă seama că nu poate face nimic fără să-L aibă pe Hristos alături, Dumnezeu îi va da înțelepciune. Însă el trebuie să hrănească iubirea lui Hristos în inima sa și să experimenteze lecțiile Lui, căci, nu trebuie oare să-L iubească pe Hristos așa cum Hristos L-a iubit pe Tatăl? Nu trebuie să demonstreze tuturor celor cu care vine în contact că are prezența vie a lui Isus Hristos, mai mult ca oricând? Din cauza responsabilităților sporite, el trebuie să aibă o cunoștință sporită a lui Dumnezeu, și trebuie se dea pe față acea credință vie care lucrează prin dragoste și curăță sufletul.

Dar, în mod frecvent, când sunt puși în poziții de încredere, oamenii greșesc pentru că nu își mai iau timp să se roage; ei gândesc că nu au timp să-și instruiască fiecare facultate pentru a răspunde convingerilor Duhului Sfânt. Dar dacă bărbații aceștia ar ședea la picioarele lui Isus cel blând și smerit, și-ar duce¹⁵⁹⁹ la îndeplinire responsabilitățile sacre fiind încrezători, nu în ei înșiși, ci în Dumnezeul lor. Atunci ar înapoia lui Dumnezeu jertfa unei vieți nobile,

tăgăduitoare de sine, purtătoare a crucii. Isus ar fi întronat în inimile lor, dându-le puterea fizică, mentală și morală de a-L face cunoscut.

Dumnezeu dorește foarte mult să lucreze prin aceia cărora le-a dat capacități pentru a face lucruri mari. El dorește mult să vadă că aceia care ocupă poziții cu răspundere, Îl reprezintă în fața lumii. Dorința Lui este ca Hristos să fie recunoscut drept Cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată, și ca El să lumineze prin mințile lor ca lumina lumii. „Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat puterea să fie copii ai lui Dumnezeu”. Dar, ca să se poată realiza acest lucru, Dumnezeu cere ca fiecare capacitate intelectuală și fizică să fie oferită Lui ca o jertfă consacrată.

Dar unii bărbați, de îndată ce sunt puși în poziții sacre de încredere, se văd pe ei înșiși ca fiind cineva, iar gândul acesta, dacă este întreținut, pune capăt dorinței de a primi iluminarea divină, care este singura ce poate face pe cineva un om mare. Cei care primesc aceste vederi, înăbușe orice șansă adevăratei măreții în ei, deoarece nu ajung să fie luminați de Soarele Neprihănirii.

Însă oamenii nu pot stinge lumina vieții, chiar dacă își închid ochii strâns, ca să nu o poată vedea. Soarele Neprihănirii nu luminează mai puțin din cauză că bietele suflete omenеști în nebunia lor se înconjoară cu un întuneric creat de ei înșiși.

Oamenii care își închid ochii în fața luminii divine, în mod deplorabil, nu cunosc nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Lucrarea Duhului Sfânt nu le este plăcută, așa că ei atribuie fanatismului manifestările Lui. Ei se răzvrătesc împotriva luminii, și fac tot ce pot ca să o aducă la tăcere, numind întunericul lumină, iar lumina întuneric. Ei se plâng că învățăturile lui Hristos ar cauza o excitație și un fanatism nepotrivit, care jefuiește de îndatoririle adecvate ale vieții pe cei care le primesc.

Aceia care întrețin această credință, nu se cunosc pe ei înșiși. Ei întrețin o iubire față de întuneric și, atât timp cât sufletele acestea lipsite de Hristos sunt menținute în poziții de răspundere, cauza lui Dumnezeu este pusă în pericol. Ei sunt în primejdie să se prindă atât de ferm de conducătorul întunecat al oricărei rebeliuni, încât nu vor mai vedea niciodată lumina; și cu cât sunt mai mult timp menținuți în poziția lor, cu atât mai fără speranță este șansa lor de a-L primi pe Hristos, sau să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu. Cât de nesigur fac ei tot ce este spiritual și progresist în adevăr. Sub influența conducătorului lor, ei ajung din ce în ce mai hotărâți să lucreze împotriva lui Hristos. Dar Soarele Neprihănirii luminează în mod calm, străbătând prin rapoartele fie bune fie rele, prin întuneric, prin tot antagonismul agențiilor lui Satana, cercetând răul, reprimând păcatul și revigorând spiritul celor umili și smeriți. „Doamne, unde să ne ducem? La Tine sunt cuvintele¹⁶⁰⁰ vieții veșnice”.

Dovada adevăratei valori și vredniciei în bărbații aflați în poziții de răspundere, este faptul că au o experiență creștină zilnică în lucrurile lui Dumnezeu. Ei aud muzică în cuvintele rostite de Hristos, „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.”. Dacă oamenii ar primi slujirea Duhului Său Sfânt, - cel mai bogat dar pe care Dumnezeu ar putea să-l ofere – atunci ei ar împărtăși binecuvântare tuturor celor cu care sunt puși în legătură.

Dar Dumnezeu nu se poate descoperi pe Sine prin unii care au răspunderi în încredințare. El nu poate să-i facă pe aceștia canale prin care să poată curge harul și compasiunea Lui; deoarece ei insultă bunătatea Lui prin faptul că demonstrează un spirit de dominație față de aceia pe care îi socotesc greșiți și că au nevoie de mustrare, eclipsând iubirea și îndurarea lui Isus cu pasiunile lor nesfînțite. Ei permit dușmanului oricărui bine să domnească în inimile lor, iar viețile lor descoperă atributele acestuia. Ei pretind că acela care îi îndrumă este cuvântul lui Dumnezeu, dar acțiunile lor spun, „Nu vrem căile Tale, ci căile noastre”.

Prin cuvintele, faptele și spiritul lor, aceia care urmează un astfel de curs fac să fie înregistrat în cărțile din ceruri un raport cu care nu ar vrea să fie confrunțați; căci Dumnezeu nu-i prețuiește așa cum se prețuiesc ei. Ei abuzează de ocaziile lor de testare și, din nefericire,

neglijază înaltul privilegiu ce le este oferit. Cu toate că nu găsesc în cuvântul lui Dumnezeu nimic care să le susțină acțiunile, sau să le sprijine opiniile, totuși ei persistă pe căile lor. În ziua aceea, când judecata va trece peste toți, va fi rostită în dreptul lor sentința, „ai fost cântărit în cumpăna sanctuarului, și ai fost găsit prea ușor”.

Dumnezeu poate să dea în grija oamenilor bani și proprietăți, dar ei nu trebuie să se înalțe pe sine din acest motiv. Tot ceea ce au le este dat doar în păstrare, le este împrumutat de Dumnezeu în scopul de a-și putea dezvolta un caracter ca al Lui. Ei sunt într-un proces de testare. Dumnezeu așteaptă să vadă dacă se vor dovedi vrednici de bogățiile veșnice. În cazul în care folosesc bunurile Stăpânului lor ca să se așeze mai presus de semenii lor, se dovedesc nevrednici de un loc în împărăția lui Dumnezeu. În ziua cea mare a socotelilor, vor auzi cuvintele, „Deci, dacă n-ați fost credincioși în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății? Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?”

Însă, dacă aceia pe care Domnul i-a făcut administratori, privesc bunurile lor ca fiind darurile Lui, și caută să manifeste compasiune, simpatie și iubire față de semenii lor, sunt în armonie cu caracterul lui Dumnezeu, Cel care a dat pe singurul Lui Fiu să moară pentru salvarea lor. Dacă ei prețuiesc sufletele omenești pe măsura prețului plătit pentru răscumpărarea lor, ei nu vor lăsa să lucreze impulsurile lor naturale, ci vor manifesta atributele minții și voinței lui Dumnezeu, și vor fi canale prin¹⁶⁰¹ care sentimentele generoase, iubitoare ale lui Dumnezeu pot curge către omenire.

Domnul îngăduie ca nenorociri să vină peste oameni, sărăcia să-i apese, situații potrivnice să-i pună la încercare, ca să-i testeze în felul acesta pe aceia pe care i-a așezat în împrejurări mai favorabile; iar dacă aceia căroră l-a încredințat bunurile Lui sunt credincioși, îi declară vrednici să umble împreună cu El îmbrăcați în alb, să fie împărați și preoți pentru Dumnezeu. „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari.”

„Lepădați, deci, orice răutate, orice vicleșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire, dacă ați gustat într-adevăr că bun este Domnul. Apropiati-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție Sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine.” Cinstea aceasta este, deci, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși „piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului”; și „o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți. Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”.

Sunt primite jertfele duhovnicești făcute înaintea lui Dumnezeu, dacă oamenii ce sunt puși în poziții de mare răspundere se înalță pe ei înșiși și Îl dezonorează pe Dumnezeu? Așa s-a făcut, iar Dumnezeu privește cu neplăcere spre umblarea lor. În loc să crească în Hristos, capul lor cel viu, manifestând atributele Lui în fața lumii, ei au crescut înspre pământ. Eu-l a fost privit ca având o mare importanță, iar preocuparea față de sine s-a atașat singură lucrării lor. Nu s-a văzut devoțiune față de Dumnezeu, nu s-a dezvoltat viața spirituală în Isus Hristos.

Dumnezeu nu poate să dea înțelepciunea Lui oamenilor care privesc poziția lor ca și cum ar fi o scuză suficientă pentru îndepărtarea de principiile Bibliei spre judecata lor mărginită, ca și cum o poziție deținută în lucrarea lui Dumnezeu le-ar da libertatea de a pronunța și puterea de a adopta rezoluții, de a elabora planuri și metode ce nu sunt în acord cu voia lui Dumnezeu. Unii ca aceștia au nevoie să învețe faptul că o poziție înaltă nu are nicio putere de a sfinți inima. Dumnezeu le permite să dețină aceste poziții ca să dovedească dacă vor da pe față caracterul lui Dumnezeu, sau caracterul omenescului slab și mărginit, care nu s-a

pus niciodată pe deplin sub disciplina lui Dumnezeu. Pozițiile nu au nicio putere pentru a dezvolta caracterul vreunui om. Rămâne la alegerea omului să dovedească dacă lucrează el însuși, ceea ce înseamnă că Satana lucrează asupra lui, sau dacă se lasă sub lucrarea Duhului Sfânt.

„Cinstea¹⁶⁰² aceasta este, deci, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși „piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului.” Am făcut noi din Hristos, neprihănirea noastră? A fost El pus ca o piatră de aducere aminte, onorată, în capul unghiului? Au fost prețuite lecțiile Lui de umilință, și s-a acționat conform lor? Lecțiile Lui despre îndurare, dreptate și iubire a lui Dumnezeu, au fost exemplificate în viețile noastre?

Oh, câtă slăbiciune manifestă oamenii când sunt despărțiți de izvorul înțelepciunii și puterii! Nu au fost oamenii înălțați? Nu au fost sentimentele și trăsăturile imperfecte de caracter susținute ca și cum ar fi de mare valoare, în timp ce Hristos și neprihănirea Lui au fost excluși? Nu au ținut oamenii egoismul în tot ceea ce au atins, dându-l pe față în mod persistent și hotărât în lucrarea lor? Nu au tratat ei cu dispreț solia lui Dumnezeu? Nu au folosit mijloace care nu erau ale lor, ca și cum ar avea dreptul să facă ce le place cu ele? Iar când aceste mijloace au fost folosite pentru a deschide câmpuri noi, nu s-au purtat ei de parcă acestea ar fi venit din propriul lor capital, ca și cum ar avea mari merite pentru că le donează? Bani oferți ca dar de bună voie lui Dumnezeu, nu au fost folosiți pentru a îngrămădi clădiri mari la Battle Creek, ca să dea caracter lucrării, așa s-a zis, când în realitate oferă ocazia oamenilor de a-și etala geniul și tactul pe care îl dovedesc în administrarea nevoilor acestor clădiri imense?

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare. Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

Cum privesc oamenii lucrarea Domnului, dacă se simt liberi să fie neascultători, nemulțumitori, nesfinți, cu spirit de condamnare și aspri, făcându-le plăcere să-și slujească lor înșiși, nu Domnului. Aceia care dețin îndatoriri sacre își decid propriul destin prin spiritul și caracterul pe care îl dau pe față, și, au încetat ei oare să se gândească cum vor fi văzute faptele lor la judecată? Dacă adevărul important pentru acest timp ar fi păstrat ca un principiu în sufletele celor ce slujesc în lucrarea Domnului, cu cât zel s-ar lupta aceștia să ajungă la desăvârșirea de caracter, ca să poată înconjura sufletele acelora cu care vin în contact cu o atmosferă sfântă, dătătoare de viață, care să învioreze inimile celor umili și smeriți. Este o lege a lui Dumnezeu aceea că oricine crede adevărul așa cum este în Isus, îl face cunoscut. Ideile și convingerile minții individului caută¹⁶⁰³ să fie exprimate. Oricine nutrește necredința și spiritul de critică, oricine se simte capabil să judece lucrarea Duhului Sfânt, răspândește spiritul de care este însuflețit. Este în natura necredinței și împotrivirii față de harul lui Dumnezeu, a infidelității, să se facă simțite și auzite. Minte pusă în mișcare de aceste principii se luptă întotdeauna ca să-și facă loc și să câștige aderenți. Toți aceia care umblă alături de marele apostat, vor fi cuprinși de spiritul Lui și vor căuta să împărtășească cu alții gândurile lor și rezultatul la care au dus cercetările lor, precum și sentimentele care i-au împins la acțiune; căci nu este un lucru ușor să reprimăm principiile pe baza cărora acționăm.

Unii, despre care se presupune că sunt devotați lui Dumnezeu cu trup și suflet, nu sunt loiali în acțiunile lor față de El și față de lucrarea Lui. Alții și-au pus încrederea în ei, dar înșelăciunea îi acoperă ca și cu o haină. Mințile lor sunt stăpânite de o energie neobosită, care nu poate fi reprimată, și de râvnă pentru a dezvălui sentimentele în care ei îndrăznesc să se aventureze. În felul acesta semințele sunt semănate peste tot. Printr-un sentiment exprimat pe jumătate, mai întâi ei aruncă îndoiala și necredința în dreptul adevărului. Mulți nu sunt în armonie cu Mărturiile, deoarece bărbații aflați în poziții de răspundere nu sunt în armonie cu

ele; pentru că Mărturiile nu coincid cu opiniile lor, ci mustră orice urmă de egoism.

Tot ceea ce a fost planificat în legătură cu centralizarea, dovedește faptul că oamenii caută să prindă sceptrul puterii, și să dețină controlul asupra minților umane. Dar Dumnezeu nu lucrează împreună cu ei în născocirile lor, iar glasul pe care îl fac ei să se audă în domeniul cauzei lui Dumnezeu, nu este glasul lui Dumnezeu. Ei s-au dovedit cu totul nevrednici de funcția de administratori înțelepți; căci puterea lor este folosită pentru a depozita pe oameni de drepturile lor, ca să aibă ei înșiși beneficii. S-au făcut acte de aparentă dărnicie, dar Dumnezeu cunoaște motivele care i-au guvernat, așa că nu va accepta jertfele lor până când nu se pocăiesc și devin împlinitori conștiințioși ai cuvântului Său.

Este mare nevoie de unitate în lucrarea și în cauza lui Dumnezeu, dar de multă vreme sunt la lucru influențe care caută să creeze dezbinare, iar bărbaților care simt că au puterea în mâini, nu le pasă. Ei spun în ei înșiși, „Când centralizarea aceasta va fi realizată, le vom arăta cine este stăpânul. Vom pune atunci lucrurile în ordine.” Dar ei nu au lucrarea aceasta de făcut.

Ca persoane și ca membri ai bisericii lui Dumnezeu, e nevoie să realizăm lucrarea specială care ne-a fost încredințată. Pavel îi scrie lui Timotei, „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.” În fața noastră stă o lucrare foarte importantă. „Da, mie,” spune Pavel, „care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.”

„Acum¹⁶⁰⁴, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea. Când zic celui rău: „Răule, vei muri negreșit!” și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul.” „Când zic celui neprihănit că va trăi negreșit, dacă se încrede în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o.” „Dimpotrivă când zic celui rău: „Vei muri!” - dacă se întoarce de la păcatul lui și face ce este bine și plăcut, dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața, și nu săvârșește nici o nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri. Toate păcatele pe care le-a săvârșit se vor uita; a făcut ce este bine și plăcut, și va trăi negreșit!” Copiii poporului tău zic: „Calea Domnului nu este dreaptă!” Totuși, mai degrabă calea lor nu este dreaptă! Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, trebuie să moară din pricina aceasta. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este bine și plăcut, va trăi tocmai din pricina aceasta! Fiindcă ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă!” vă voi judeca pe fiecare după umbletele lui, casa lui Israel!”

Salvarea sufletelor omenești este un interes infinit superior oricărei alte lucrări din lumea noastră. Oricine este adus sub influența adevărului, și prin credință este făcut părtaș al iubirii lui Hristos, prin chiar acest fapt este rânduit de Dumnezeu să-i salveze pe alții. Acesta are o misiune în lume. Este chemat să fie împreună lucrător cu Hristos, să facă cunoscut adevărul așa cum este în Isus, iar când bărbații, din orice ramură a lucrării, caută să aducă sub controlul lor mințile și talentele agenților omenești ce aparțin Domnului, își asumă asupra semenilor lor o jurisdicție pe care nu o pot menține fără săvârșirea nedreptății și a nelegiurii. Domnul nu a pus pe niciun om ca să judece ceea ce scriu sau vorbesc lucrătorii lui Dumnezeu.

Există bărbați a căror viață și caracter dovedesc faptul că sunt profeți falși și sunt înșelători. Pe aceștia nu trebuie să-i ascultăm sau să-i tolerăm. Însă aceia pe care îi folosește Dumnezeu se află sub controlul Lui, și El nu a dat oamenilor cu judecata omenească, mărginită, să critice și să condamne, să rostească judecata asupra lucrării lor și să o respingă, din cauza faptului că nu toate ideile acestora coincid cu ceea ce presupun ei că este adevăr.

Oamenii pot să ajungă exact ca Fariseii – foarte vigilenți ca să condamne pe Cel mai mare învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Hristos a dat dovezi clare ale faptului că a fost trimis de Dumnezeu, totuși, conducătorii iudei au luat asupra lor lucrarea pe care dușmanul îi îndemna să o facă, și L-au învinuit pe Cel ce a făcut Sabatul, pe Domnul Sabatului, că ar fi un călcător al Sabatului. O, câtă nebulă din partea oamenilor! Câtă slăbiciune!

În zilele noastre sunt unii care fac exact același lucru. În consiliile pe care le țin, pronunță judecata asupra lucrării lui Dumnezeu; căci au ajuns versați în a face ceea ce Domnul nu le-a cerut¹⁶⁰⁵ niciodată să facă. Mai bine și-ar umili inimile înaintea lui Dumnezeu, mai bine și-ar lua mâinile de pe chivotul lui Dumnezeu, ca să nu vină peste ei mânia lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, vă mărturisesc faptul că ei s-au angajat în lucrarea de a critica și a pronunța judecăți nesănătoase, ceea ce știu că nu este drept. Ei sunt doar niște oameni mărginiți, și pentru că ei înșiși sunt în confuzie, presupun despre alți oameni că greșesc.

Însă acela ce se încumetă să-i judece pe alții, ar trebui să adopte o viziune mai largă și să spună, „să zicem că declarațiile altora nu se armonizează cu ideile noastre; din cauza aceasta să le denunțăm ca erezie? Oare noi, care suntem doar niște oameni neinspirati, să ne luăm responsabilitatea de a așeza standardele noastre și de a stabili ce nu trebuie să fie spus și acceptat?”

Dacă aceștia continuă să se țină de opiniile lor, vor vedea că Dumnezeu nu susține acțiunea lor. Au luat ei poziția că tot ceea ce vine de la ei este infailibil, că nu este nicio umbră de eroare sau greșală în ceea ce vine de la ei? Nu pot alți oameni, care dovedesc la fel de mult că sunt conduși și învățați de Dumnezeu, să se lege de vreo expresie din lucrarea lor, cu care nu sunt de acord în toate amănuntele, și să le ceară să o elimine?

Nu a fost suficientă experiența noastră trecută în ce privește aceste lucruri? Vom învăța vreodată lecțiile pe care Dumnezeu le-a rânduit să le învățăm? Vom înțelege vreodată că nu ne sunt date în stăpânire conștiințele oamenilor? Dacă ați numit comitete ca să facă lucrarea ce se face de ani de zile la Battle Creek, desființați-le. Și aduceți-vă aminte că Dumnezeu, infinitul Dumnezeu, nu a pus oameni în vreo poziție ca aceea pe care au luat-o la Minneapolis, și de atunci încolo.

Mă doare profund faptul că oamenii vor să fie conștiință pentru semenii lor. Dați-vă la o parte din drum, și lăsați ca Dumnezeu să lucreze cu instrumentele Lui. Unii fac o lucrare pentru care Dumnezeu le va cere socoteală. El îi va întreba, „cine a cerut aceste lucruri din mâinile voastre?”

Nu am libertatea de a pune scrierile mele în mâinile bărbaților care simt că lucrarea lor este de a face pe detectivii față de frații lor. Frații mei, din poziții de încredere, nu vă vedeți propriile voastre defecte, ca să vă îmbrăcați cu toată armura neprihănirii? Până când veți continua să nu fiți veghetori și critici asupra propriilor voastre spirite, temperamente și cuvinte, așa cum sunteți asupra celor ale altora, pentru ca Dumnezeu să nu fie dezonorat și cauza Lui reprezentată greșit? Discernământul vostru se va limpezi, dacă faceți aceasta. Adevărul, cuvântul cel viu, va fi ca un foc aprins în măruntaiele voastre, ce va străluci cu o claritate inconfundabilă, reprezentând pe Hristos în fața lumii. „Să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Niciunul dintre cei ce fac pe detectivii nu observă tendința poziției pe care au luat-o în străduința lor de a ajunge o putere de control? Unde este vederea lor spirituală limpede? De ce pot ei să vadă paiul din ochiul unui frate, în timp ce nu pot să vadă bârna din propriul lor ochi? Dacă este vreun templu pe pământ care să aibă nevoie de curățire, instituțiile din Battle Creek au nevoie chiar acum. Nu vreți să-L căutați pe Domnul¹⁶⁰⁶ cu mai multă umilință, ca să puteți rosti în Battle Creek, cu cuvinte clare, solia către Laodicea? Unde sunt străjerii lui Dumnezeu care văd pericolul și rostesc avertizarea? Să fiți siguri că sunt solii care trebuie să iasă de pe buze omenești sub inspirația Duhului Sfânt. „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei! În toate zilele

Mă întreabă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.”

Noi suntem soldații lui Hristos. El este Căpetenia mântuirii noastre, iar noi ne aflăm sub comanda și stăpânirea Lui. „Trebuie să purtăm armura Lui, marșul nostru să fie numai sub stindardul Lui. Nu trebuie să-i supunem pe frații noștri soldați, ci pe dușmanii noștri, ca să clădim împărăția lui Hristos. Să fim împreună lucrători cu Dumnezeu. Noi trebuie să păstrăm întreaga armură a lui Dumnezeu, și să lucrăm conștienți că suntem văzuți de tot universul cerului. Fiecare om să-și facă datoria care îi este rânduită lui de Dumnezeu!

T-100-1896

CĂTRE A.O. TAIT

„Sunnyside”, Cooranbong, 27 aug., 1896

Iubite frate,

Nu ți-am scris mult pentru că am știut că ceea ce ți-aș fi scris nu ar fi făcut decât să-ți sporească povara și să-ți intensifice sentimentele dureroase pe care trebuie că le ai, în timp ce nu este nicio speranță că ai putea schimba în vreun fel situația.

Îmi pare foarte rău pentru fratele Olsen. I-am scris mult în legătură cu situația. El mi-a scris înapoi, mulțumindu-mi pentru scrisorile trimise la timp, dar nu a acționat după lumina dată. Cazul lui este un caz misterios. În timp ce a călătorit din loc în loc, și-a luat ca însoțitori bărbați ale căror spirit și influență nu ar trebui aprobate, iar oamenii care își pun încrederea în ei vor fi conduși pe o cale rea. Dar, fără să țină seama de lumina care i-a fost pusă în față de ani de zile în legătură cu această problemă, se aventurează să meargă mai departe, exact contra luminii pe care i-a dat-o Domnul. Toate acestea aduc confuzie peste discernământul lui spiritual și îl fac să fie un străjer necredincios, în ce privește interesul general, integritatea și înaintarea sănătoasă a lucrării. El merge pe o cale dăunătoare discernământului său spiritual, și conduce alte minți să vadă lucrurile într-o lumină pervertită. El a dat dovezi de netăgăduit despre faptul că nu pune preț pe mărturiile pe care Domnul a văzut¹⁶⁰⁸ de bine să le dea poporului Său, ca fiind mărturii vrednice de respect, cu suficientă greutate pentru a-i influența comportarea.

Mă doare acest lucru într-un mod pe care nu-l pot descrie. Fără îndoială, fratele Olsen a făcut ca Aaron, în ce privește pe acești oameni ce s-au opus lucrării lui Dumnezeu tot timpul de la Minneapolis încoace. Ei nu s-au pocăit de păcatul lor de a se fi împotrivit luminii și dovezilor. Cu mult timp înainte am scris lui A.R. Henry, dar nu mi-a venit de la el niciun cuvânt de răspuns. De curând am scris lui Harmon Lindsay și soției lui, însă presupun că nu va acorda suficientă atenție acestui fapt încât să răspundă.

După lumina pe care Dumnezeu a binevoit să mi-o dea, până când câmpul intern nu va avea bătăile inimii mai sănătoase, cu cât mai puține călătorii lungi va face fratele Olsen împreună cu ajutoarele lui alese, A.R. Henry și Harmon Lindsay, cu atât va fi mai bine pentru cauza lui Dumnezeu. Câmpurile îndepărtate vor fi foarte bine fără aceste vizite. Boala de la inima lucrării otrăvește sângele, și în felul acesta boala este transmisă trupurilor pe care le vizitează ei. Totuși, fără să țină seama de starea de lucruri bolnăvicioasă de acasă, unii au simțit o mare povară ca să strângă sub aripile lor părintești toate corpurile de credincioși. Dar dacă instituțiile pe care le-a adus Dumnezeu la existență ar avea discernământ spiritual, nu ar face concesii acestor propuneri părintești. Nu este după rânduiala lui Dumnezeu ca o mână de oameni să administreze marile interese din întregul câmp.

Mulți dintre bărbații care au acționat ca sfetnici în adunări¹⁶⁰⁹ și ședințe de comitet, trebuie să fie îndepărtați. Alți bărbați ar trebui să le ia locul, căci glasul lor nu este glasul lui Dumnezeu. Planurile și strategiile lor nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu. Bărbații aceștia au fost ținuti la casa de editură ca directori ai comitetelor, până când sub conducerea și datorită

opiniilor lor, focul obișnuit este folosit în locul focului sacru pe care îl aprinde numai Dumnezeu. Bărbații aceștia nu mai poartă numele de Israel, ci sunt uzurpatori.. Au lucrat așa de mult ei înșiși, în loc să fie ei lucrați de Duhul Sfânt, încât nu știu ce spirit îi împinge la acțiune.

Ar fi fost mai bine pentru Colegiul din Battle Creek dacă ar fi fost doar pe jumătate cât este, iar cealaltă jumătate să fi fost amplasată departe de Battle Creek.

Orbirea spirituală în care se află mințile omenești pare să se adâncească. Sunt bărbați neconvertiți printre cei care au în mâini lucrurile spirituale. Toți aceștia ar trebui înlocuiți cu bărbați care nu au doar o cunoștință despre adevăr, ci și trăiesc adevărul și au suficient respect pentru Biblie încât să asculte de un „Așa zice Domnul”. Mulți dintre bărbații care pentru un timp îndelungat au fost în legătură cu casa de editură și cu alte ramuri importante ale lucrării, sunt cu adevărat necunoscători în ce privește influența deciziilor pe care le iau. Dacă ar avea idee despre importanța acestor decizii, dacă ar înțelege însemnătatea lor în ce privește lucrarea, ar fi mult mai modești când ar înainta idei și când ar susține cu glas tare propunerile pe care le fac alții.

Este nevoie de pioșenie. Mai puțină încredere de sine, și mult mai multă umilință trebuie să se vadă. Lucrarea lui Dumnezeu a ajuns să fie privită ca un lucru obișnuit¹⁶¹⁰. Ar fi fost mult mai bine să fi schimbat bărbații din conducere și din comitete decât să-i fi păstrat timp de ani de zile, până când au ajuns să creadă că propunerile lor trebuie să fie adoptate fără discuție, și până când în general nicio voce nu s-a mai ridicat în opoziție. La ședințele de consfătuire iau parte bărbați care nu au discernământul pe care ar trebui să-l aibă. Înțelegerea lor este îngustă și egocentristă. Este nevoie de o schimbare. Nu va fi înțelept să se realizeze nici jumătate sau un sfert din proiectele care s-au pus la cale.

Fie ca toți aceia care iau parte la adunări pentru sfătuire sau la adunări de comitet, să scrie în inima lor cuvintele, „lucrez pentru acum și pentru veșnicie. Trebuie să dau socoteală lui Dumnezeu pentru toate motivele care mă împing la acțiune.” Acesta să fie un motto pentru fiecare. Rugăciunea psalmistului să se înalțe către Dumnezeu, „Pune o strajă, Dumnezeule, înaintea gurii mele, păzește ușa buzelor mele. Nu-mi lăsa mâna să se abată spre nici un rău, ca să nu fac fapte rele împreună cu cei ce lucrează nelegiuirea, și nu mă lăsa să mănânc din mâncărurile lor alese.”

Am fost condusă să văd că se pune prea multă încredere în bărbații din Battle Creek aflați în poziții de încredere. Cei ce locuiesc în ținuturi îndepărtate nu vor să facă ceea ce judecata lor le spune că este drept, dacă nu cer mai întâi permisiunea de la Battle Creek. Înainte să facă vreun pas, ei așteaptă să vină de acolo un da sau un nu.

Starea aceasta de lucruri a fost produsă de înțelepciunea mărginită a omului. Dumnezeu nu inspiră nicio dependență de felul acesta, de câteva minți mărginite. Dumnezeu trebuie să fie întrebat; Dumnezeu trebuie să fie căutat cu rugăciune în umilință, de bărbații care trăiesc în Australia, în Africa, în orice țară îndepărtată. Cine este singurul care poate da minte și judecată¹⁶¹¹ bărbaților din Battle Creek? Dacă ei au judecată de valoare, judecata aceasta se găsește în Dumnezeu. Este El mai aproape cu ceva de bărbații din Battle Creek decât de lucrătorii care muncesc în slujba Sa în ținuturi îndepărtate? Trebuie ca Domnul să meargă la Battle Creek și să spună celor de acolo ce trebuie să facă bărbații care lucrează în țări îndepărtate?

Aceia care lucrează în zone aflate departe de Battle Creek fac o greșală prin faptul că depind de câteva minți din acel loc. Bărbații aceștia nu cunosc situația în care este cauza și lucrarea în diferite localități. Fie ca aceia care sunt pe teren în acele țări să-și aducă aminte că Dumnezeu le-a dat creier și inteligență ca să-și folosească talentele. Dacă ei greșesc în anumite lucruri în timp ce lucrează în districtul lor, nu trebuie să fie condamnați. Aceia care vor să-i condamne poate că au făcut greșeli mai mari. Fie ca bărbații aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să ceară înțelepciune de la Acela care a promis să o dea tuturor celor ce o cer, fără mustrare. Dumnezeu este un Dumnezeu aproape, nu departe. „Veniți la Mine”, zice Hristos, „toți cei trudiți și împovărați, și vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de

la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. O, cât de diferit față de aceste cuvinte au simțit și au acționat bărbații din Battle Creek atunci când au fost consultați. Ei nu au dat pe față blândețea și smerenia inimii manifestată de marele Învățător și Mântuitor al oamenilor, ci în locul acesteia au dat pe față o superioritate egoistă, un spirit poruncitor. Prin aceasta ei dovedesc că Isus nu este în inimile lor. Mulțumim Domnului că nu toți au acest spirit; dar conferințele se umple repede de sentimentul acesta de superioritate, plin de îndreptățire de sine¹⁶¹².

Aceia aflați în diferite țări, să umble prin credință. Ei să se întrebe, „slujesc eu bărbaților din Battle Creek, sau slujesc Domnului?” Aceștia trebuie să simtă că au de dat socoteală în mod individual lui Dumnezeu, nu oamenilor care dau dovadă de faptul că ei înșiși au nevoie să ceară înțelepciune de la Dumnezeu. Dacă slujitorii aleși ai Domnului Îl caută pentru a primi înțelepciune, El va răspunde rugăciunilor acestora. Cei din țări îndepărtate care sunt pe teren, să se consulte împreună, să se roage împreună, să deschidă cuvântul lui Dumnezeu pentru a găsi sfat. Acolo unde doi sau trei au același gând, cuvântul declară că orice ar cere în numele lui Isus, le va fi dat. „Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide”. Aplecați-vă până la pământ înaintea lui Dumnezeu. Apropiați-vă cu teamă sfântă de tronul harului. Prezentați înaintea Lui cuvântul lui Dumnezeu care nu este Da și Nu, ci este Da și Amin în Hristos Isus.

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt înapoi și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.” „Nu vă înșelați prea iubiții mei frați: orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” „Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți¹⁶¹³ cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

Fraților, să ne educăm în așa fel încât să depindem de oameni, în loc să facem din Dumnezeu încrederea și dependența noastră pentru orice situație de urgență? Orice lucrare se încearcă în legătură cu cauza și lucrarea lui Dumnezeu, ne aflăm sub obligație creștină față de Dumnezeu. El trebuie să fie consultat. O mână de oameni, oricare ar fi poziția lor, orice funcție ar deține, nu trebuie să fie minte și judecată pentru lucrarea vastă din marea vie, care este lumea.

Lăsați-i pe cei aflați în orice țară îndepărtată să lucreze fără egoism, în temere de Dumnezeu și iubire față de El, pentru înaintarea lucrării. Ca misionari pentru Dumnezeu, ei pot face mult pentru Stăpânul lor, dacă sunt în legătură cu El. Ei trebuie să se apropie de Dumnezeu cu deplina asigurare a credinței, înălțând mâini sfinte, fără mânie sau îndoială. Dumnezeu le va face de cunoscut plăcerea Lui; însă aceia care nu lucrează cu ochii ațintiți numai la slava lui Dumnezeu, care nu fac din El dependența și încrederea lor, care se sprijină mai degrabă pe înțelepciunea omenească, vor face gafe. Cea mai bogată experiență se câștigă făcând lucrarea lui Dumnezeu. În aceasta puteți dobândi înțelepciune și puteți vedea că făgăduințele lui Dumnezeu sunt garantate.

Este o greșeală a încuraja ca acele Conferințe ce sunt separate, să prezinte totul înaintea minților mărginite ale celor din Battle Creek, întrebând pe aceștia ce să facă. Oamenii nu-și vor dezvolta niciodată înțelepciunea în administrare, nici în materii financiare, nici în cele spirituale, dacă se învață să depindă de creierul altor oameni care să gândească și să facă planuri în locul lor. Dacă vor face¹⁶¹⁴ greșeli, Domnul va permite ca aceste greșeli să fie schimbate în biruințe, dacă vor învăța să tragă foloase din aceste lucruri. Oare vor oamenii să rămână pentru totdeauna umbrele minților altora? Dumnezeu nu a exclus pe nimeni de la făgăduința Sa, „Dacă îi lipsește cuiva înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu”.

O, cât de puțin cunosc oamenii, chiar și președinții conferințelor, despre puterea și

ajutorul nespus de mare pe care îl dă Dumnezeu cercetătorului umil și serios, care își pune încrederea în Dumnezeu și nu își pune ca sfetnici niște oameni în locul în care numai Dumnezeu trebuie să stea. Mii și mii de îngeri, și de zece ori zece mii de îngeri slujesc celor ce vor fi moștenitori ai mântuirii. Dumnezeu așteaptă să vină în ajutorul tuturor celor ce privesc la El. Dar, ce părere pot avea îngerii, care așteaptă să împlinească voia și porunca lui Dumnezeu, ca să vină în ajutorul lucrării Lui din orice loc, când văd că fețele care ar trebui să fie ridicate spre Dumnezeu, și că vocile care ar trebui să fie auzite în rugăciuni și cereri împreună cu mulțumiri adresate lui Dumnezeu, se întorc de la Dumnezeu și își trimit cererile la Battle Creek, cerând sfat de la oamenii supuși greșelii? Nu se va face nicio schimbare în aceste lucruri? Este mare nevoie de o schimbare decisivă. Slujitorii Domnului sunt răspunzători în fața Lui. Niciun om nu trebuie să fie conștiință pentru ei. Domnul vrea ca acei oameni care știu cum să facă lucrarea lui Dumnezeu, să lucreze în via Sa.

Dacă președintele Conferinței Generale este supra împovărat de muncă, să lase dintre tineri sau dintre cei mai vârstnici, cu experiență, să stea în preajma celui trudit și să ridice poverile, să-l susțină cu cuvinte de încurajare, punându-se în locul lui și împlinind lucrarea pe care¹⁶¹⁵ acesta o are de făcut, sub care poate să cadă deoarece este disproporționată față de tăria lui.

În timp de presiune, există forțe spirituale care trebuie să fie solicitate pentru a împărtași poverile; dar, mai mult, câmpul trebuie să fie împărțit pe porțiuni între bărbații care vor sta ca purtători de poveri. Trebuie să existe forțe numeroase pe care să se poată pune bază, dar acestea nu trebuie să fie menținute în aceeași poziție de răspundere an după an. Câmpul este destul de larg pentru acestea. Ne-am învățat să trimitem orice cerere la Battle Creek, până când lucrarea cea sacră a trecut prin așa de multe elemente umane încât a fost contaminată. Influența murdară a naturii umane nesfințite a pătruns în ea, așa încât nimic nu mai este sigur, sacru și sfânt. Dar este de puțin folos să fie adresate apeluri bărbaților care și-au menținut poziția superioară până când în mintea lor sacrul s-a amestecat cu cele firești.

Abia am atins trei dintre lucrurile importante. Urmează mai mult.

Ellen G. White

(M.H., 30 aug., 88)

P-88-1896

CĂTRE W.W. PRESCOTT ȘI SOȚIA

„Sunnyside”, Cooranbong, 1 sept., 1896

Iubite frate și soră Prescott,

Azi am fost informată că ziarul spune că vaporul cu destinația Africa pleacă mâine. Vă voi trimite câteva plicuri, dar îmi pare rău că nu am aflat mai repede că vaporul pleacă mâine.

Am primit două scrisori de la voi, și două de la fratele Haskell. Înainte să le primim, începusem să vă scriu o scrisoare, prin care îmi exprimam surprinderea pentru faptul că nu am auzit nimic de la voi. M-am gândit că dacă tu ești așa de ocupat încât nu poți scrie, ar putea sora Prescott să comunice cu noi.

Ieri am trimis un pachet mare cu poșta pentru America. Nu cred că este înțelept să vă scriu astăzi, și vă răspund întrebărilor trimițând copii ale scrisorilor pe care le-am scris în legătură cu subiectul pe care îl menționați – problema inconsecvenței faptului de a aștepta sfat de la Battle Creek, lăsându-i pe ei să decidă în probleme referitoare la părți îndepărtate ale lumii.

Problema legată de centralizarea întregii puteri într-un singur trup la Battle Creek, a devenit serioasă. După lumina care mi-a fost dată, văd că administrația aceasta se ocupă deja de prea multe lucruri, și încearcă să ducă poveri și interese pentru a căror purtare sau conducere cu succes, nu are putere și înțelepciune din cer. Domnul este tot așa de dornic să dea

înțelepciune și abilitate bărbaților din câmpuri îndepărtate, la fel cum este dornic să dea înțelepciune¹⁶¹⁷ și abilitate bărbaților din Battle Creek.

Există probleme generale, în legătură cu care este necesar să fie consultați experții financiari din Battle Creek, dar nu trebuie să se depindă de o mână de oameni din acel loc ca să se adopte hotărâri în legătură cu problemele locale. Ei nu sunt pe teren, și nu pot să înțeleagă situația. Domnul este dornic să conducă lucrătorii și misionarii din țările îndepărtate. El este gata să-i călăuzească, având supraveghere peste lucrarea lor.

Dacă, după ce au fost testați, oamenii se dovedesc incompetenți, să fie eliberați din funcție și alții să fie aleși în locul lor, nu doar lucrători, ci bărbați care pot da un sfat, și care pot elabora planuri și metode folositoare pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Conferințele aflate la distanță să nu fie constrânse să depindă de Battle Creek pentru a fi administrate. În orice țară să fie numiți oameni ca ajutoare pentru președinții diferitelor conferințe. Vestirea soliei să fie încredințată bărbaților dispuși să o facă, bărbați care, în temere de Domnul, vor sluji în lucrarea Lui. Dacă acești oameni vor face tot ce le stă în putere, după capacitatea pe care o au, lucrând cu iubire profundă și serioasă pentru sufletele pentru care a murit Hristos, Dumnezeu le va ajuta.

Să fie numite consilii separate pentru administrare. Aceste consilii să exercite supervizare asupra lucrării în locurile în care se înființează sanatorii și școli, și unde sunt localizate interese importante. Aceia care sunt acceptați ca membri ai acestor consilii, ca bărbați capabili de a avea o parte activă în instituțiile reprezentative pentru¹⁶¹⁸ înaintarea lucrării și cauzei lui Dumnezeu, să aibă permisiunea de a lucra. Nu este după rânduiala lui Dumnezeu ca oamenii, despre care se presupune că sunt oameni cu minte și cu judecată, să lase la o parte privilegiul de a acționa personal, pentru a depinde de deciziile consiliului din Battle Creek. Dacă Domnul a amplasat sanctuarul Lui la Battle Creek, și nu în alt loc, atunci este drept și rațional ca toate problemele să fie trimise în acel loc pentru aprobare. Dar noi știm că El prezidează peste fiecare parte din via Lui morală. Fiecărui om i-a dat o lucrare după capacitățile pe care le are, și lucrarea aceasta trebuie să fie făcută.

Pentru ca lucrarea Domnului să fie făcută, consiliile din diferite localități trebuie să decidă în lucrurile importante, fără să aștepte deciziile consiliului din Battle Creek. Bărbații din Battle Creek nu sunt mai inspirați ca să dea sfaturi fără greș decât sunt bărbații din alte locuri, cărora Domnul le-a încredințat lucrarea din localitățile în care se află.

Oamenii să caute înțelepciunea la Dumnezeu. El să fie întrebat și de El să se depindă. Nu trebuie să se depindă de oamenii mărginiți, pentru a decide ce să fie făcut și ce să nu fie făcut în câmpurile aflate la mare distanță. Cu toții să-și aducă aminte că dacă Domnul are o lucrare specială în orice vecinătate, tot cerul este interesat de lucrarea aceasta.

Aceia cărora le este încredințat privilegiul de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu, trebuie să accepte invitația lui Hristos, „Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară¹⁶¹⁹.” De ce, atunci, ne punem poverile pe tovarășii noștri, cerându-le să le poarte ei pentru noi? Dacă Domnul ne-a pus în poziții de responsabilitate, de ce, în loc să cerem de la El înțelepciune, ne adresăm tovarășilor noștri? Luând jugul împreună cu Hristos, ne legăm împreună cu Cel ce este puternic în sfătuire, cu Acela ce nu greșește niciodată.

Când puterea este exercitată de oameni, peste oameni, ei trebuie să dovedească faptul că puterea și înțelepciunea lor vine din Izvorul oricărei puteri și înțelepciuni. Dacă oamenii își folosesc puterea ca să facă lucruri ciudate, și se unesc cu oameni a căror influență nu este creștinească, este periculos să ai încredere în ei. „Învățați de la Mine”, spune Hristos, „căci Eu sunt blând și smerit cu inima”.

Spiritul acesta mulțumit de sine, poruncitor, care dorește să domnească peste alții, este un element pe care oamenii l-au primit din Adânc. „După roadele lor îi veți cunoaște”.

Biserica lui Hristos trebuie să depindă de izvorul oricărei puteri pentru a avea eficiență. Hristos este totul în toți. Marele păcat care pătrunde printre adventiștii de ziua a șaptea este

păcatul înălțării omului, și așezării lui în locul în care trebuie să stea Dumnezeu.. Acest lucru s-a demonstrat la Minneapolis. Sunt puțini cei cărora le va place să se întâlnească cu înregistrarea lucrurilor ce s-au petrecut la acea conferință. Cât de lungă și grea a fost bătaia, înainte ca oamenii să poată fi conduși să vadă că sunt numai oameni, oameni mărginiți, supuși greșelii, și că Dumnezeu a fost dezonorat prin faptul că oamenii și-au făcut din braț de carne tăria lor.

Când Satana a înțeles că bărbații chiar din inima lucrării refuză¹⁶²⁰ să admită adevărul pentru acest timp, a lucrat asupra acestor oameni, conducându-i să introducă principii, metode și planuri care au îmbrăcat puterea aceasta în acțiune, cu haine ale întunericului și nesiguranței. Conștiința violată ajunge să fie un tiran peste alte conștiințe.

Nu este drept ca mințile să fie îndrumate să aștepte de la Battle Creek sfat pentru orice lucru. În fiecare loc există interese speciale care trebuie să fie administrate după circumstanțele în care se află. Uneori este necesar să se acționeze imediat. Dar dacă oamenii sunt educați să creadă că nimic nu poate fi făcut de adunările locale pentru sfătuire, decât dacă problema este prezentată la Battle Creek, conferințele sunt slabe, dependente, și dezechilibrate.

Dumnezeu este conducătorul poporului Său, și El îi va învăța pe cei care îi dau Lui mințile lor, cum să-și folosească creierul. Pe măsură ce își folosesc capacitatea executivă, vor crește în eficiență. Moștenirea Domnului este formată din vase mari și mici, dar fiecare are lucrarea lui individuală. Nu trebuie să se depindă de mintea unui om, sau de mințile a doi sau trei oameni, ca și cum ar fi cu certitudine sigure pentru toți de urmat. Cu toții să privească la Dumnezeu, să se încreadă în El, și să creadă pe deplin în puterea Lui. Luați jugul împreună cu Hristos, nu împreună cu oamenii; căci oamenii nu au putere să vă ferească de cădere.

Vreau să spun ceva în legătură cu lucrarea de aici. Suflete vin la adevăr. În Sabatul trecut au fost la adunare mai multe suflete care au participat la studii biblice ținute în diferite locuri. Doi tineri cu numele Simons, au luat poziție pentru adevăr. Și alții sunt interesați. Dar nu trebuie să mai scriu acum. Este aproape ora șapte, și Maggie trebuie să copieze scrisoarea în seara aceasta, să fie gata pentru poșta de mâine dimineață.

Salut cu iubire familia voastră și pe nepoțica voastră,

Ellen G. White

O-127-1896

CĂTRE O.A. OLSEN

„Sunnyside”, Cooranbong, 1 dec., 1896

Iubite frate Olsen,

Este privilegiul tău să te apropii de Dumnezeu și să-ți pui toată încrederea în El. El înțelege totul despre greșelile trecutului, și te va ajuta. Dar, oriunde ai fi, niciodată, niciodată nu mai păși pe același teren. Ai făcut o lucrare tristă, dar nu o repeta. Fii hotărât, fii ferm. Dacă ai o percepție clară asupra lucrării pe care Domnul o vrea să fie făcută, nu urma o cale împărțită sau neutră, ci fă lucrarea aceea în sensul cel mai deplin, fără să ții cont de consecințe imaginare.

Hristos îți spune, „Ia jugul Meu asupra ta și învață de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și vei găsi odihnă pentru sufletul tău. Jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”. Cuvintele acestea înseamnă mult mai mult decât presupun unii. Dacă te-ai fi așezat sub jugul lui Hristos, nu ai fi fost în poziția în care ești de ani de zile. Graba ta de a asculta și accepta propunerile oamenilor nesfințiți, de a lua jugul împreună cu ei, a dat pe față o mare lipsă de percepție morală. Chiar primul pas făcut spre retragerea gâtului tău din jugul lui Hristos s-a văzut în poziția ta împărțită.

Când povara apăsă atât de greu asupra mea în Battle Creek¹⁶²², pot spune cu adevărat că nu a fost niciunul care să înțeleagă postura în care am fost pusă. Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea umăr lângă umăr, inimile lor să fie una, scopurile lor să fie una, să se unească pentru a

urma lumina pe care Dumnezeu a dat-o în mod lămurit. Dar s-a făcut atâta gălceavă în legătură cu aceste lucruri. Am avut de purtat poverile pe care alții ar fi trebuit să le ridice împreună cu mine, și aceasta aproape că m-a costat viața. Rezultatul care a urmat a fost un șir de circumstanțe, pe care le-am înțeles în ani de zile. Și aceasta cu un cost teribil pentru mine, din punct de vedere financiar și din alte privințe.

Cred că încă nu mi s-a descoperit toată mașinația care m-a făcut să ajung aici, în Australia. Poate că tu nu vei înțelege niciodată pe deplin aceste lucruri. Nu a fost mâna Domnului în plecarea noastră din America. El nu a descoperit că era voia Lui ca eu să plec din Battle Creek. Domnul nu a plănuțit aceasta, dar v-a lăsat pe voi toți să acționați după închipuirile voastre. Domnul voia ca W.C. White, mama lui și ajutoarele ei să rămână în America. Era nevoie de noi la inima lucrării, și, dacă percepția ta spirituală ar fi discernut adevărata situație, nu ai fi consimțit niciodată în fața mutărilor ce s-au făcut. Însă Domnul citește inima tuturor. S-a dorit așa de mult ca noi să plecăm, încât Domnul a permis ca aceasta să se întâmple. Aceia ce s-au obosit de mărturiile date, au fost lăsați fără persoane care să le dea. Despărțirea noastră de Battle Creek s-a produs pentru a lăsa oamenii să meargă după voia lor, pe calea lor, despre care au crezut că este mai bună decât calea Domnului.

Rezultatul este în fața ta. Dacă ai fi luat o poziție dreaptă, mutarea nu s-ar fi făcut atunci. Domnul ar fi lucrat¹⁶²³ pentru Australia prin alte mijloace, iar în Battle Creek, marea inimă a lucrării, ar fi fost menținută o influență puternică. Acolo ar fi trebuit să stăm umăr lângă umăr, dând naștere unei atmosfere sănătoase care avea să fie simțită în toate conferințele noastre. Nu Domnul este cel care a planificat aceste lucruri. Nu pot să văd nicio rază de lumină în plecarea noastră din America. Dar când Domnul mi-a prezentat lucrurile așa cum sunt în realitate, nu mi-am deschis buzele în fața nimănui, deoarece am știut că nimeni nu va discerne lucrurile în toată însemnătatea lor. Când am plecat, mulți s-au simțit ușurați, tu nu așa de mult, iar Domnul a privit cu neplăcere; căci El ne-a pus să stăm la cârma mașinării aflată în mișcare, de la Battle Creek.

Acesta este motivul pentru care ți-am scris. Fratele Olsen nu are percepția, curajul, forța, de a purta responsabilități; nici nu a existat vreun alt bărbat pregătit să facă lucrarea pe care Domnul a plănuțit să fie făcută. Ți-am scris, frate Olsen, ca să-ți spun că era în planul Domnului ca noi să stăm alături de tine, ca să te sfătuim, să te îndrumăm, să acționăm împreună cu tine. Dacă măcar atunci, ai fi deosebit lucrurile și ai fi spus, „trebuie să vă am aici, sau altfel eu nu îndrăznesc să stau în această poziție”, am fi răspuns chemării. Dacă ai fi spus, „nu pot purta singur aceste responsabilități”, am fi răspuns și ne-am fi întors. Dar Domnul a văzut aspectele lăuntrice ale lucrurilor, și a permis ca tu să-ți dai seama că propria ta tărie nu este suficientă. Tu nu ai înțeles. Ai fost dornic să ai experiența puternică și cunoștința care nu vine din vreo altă sursă umană afară de tine, și astfel ai arătat despre căile Domnului că erau calculate greșit și supraapreciate.

Aceasta¹⁶²⁴ ține acum de trecut. Dar îți scriu ca explicație pe lângă scrisoarea ce ți-am scris-o pe când eram la Granville, în 1894. Responsabilități mari de felul acesta necesită sfat continuu de la Dumnezeu, ca să poată fi îndeplinite corect. Însă sfatul acesta nu a fost considerat o necesitate. Ca poporul din Battle Creek să simtă că ne pot lăsa să plecăm, atunci când am plecat, acesta a fost rezultatul plănuirii omului, nu a Domnului. Rezultatul tuturor lucrurilor este dovedit, și tabloul lor este în fața voastră. Suntem aici. Problemele de la Battle Creek mi-au fost puse în față aici, la așa mare distanță, și povara pe care am purtat-o a fost foarte grea de purtat.

Nu bănuiesc că voi mai vizita vreodată America. În Noiembrie care vine voi avea șaptezeci de ani. Domnul a intenționat să fim alături de casele de editură, ca să putem avea acces ușor la aceste instituții, ca să ne putem sfătui împreună. Din cauza mișcărilor care s-au făcut, multe publicații care ar fi trebuit scoase, au fost întârziate. Marele volum de scrieri care a fost necesar pentru a comunica cu America, a împiedicat lucrarea aceasta. Nu mă gândesc să vizitez Africa. Doresc liniște. Și totuși sunt aici în Australia, cu câștiguri minime, și cu fiecare nerv și mușchi încordat pentru a întări lucrarea aici.

Care va fi destinul nostru viitor, niciun om nu poate știi. O putere care lucrează din adânc, ia mințile în stăpânire. Cei care ne asaltează nu sunt puțini, ci sunt legiune. Nu este un lucru ușor acum să fi statornic și de neclintit, și cei care de acum înainte au o experiență ieftină¹⁶²⁵ și nesigură au șanse foarte mici să țină strâns credința și să reziste până la sfârșit. Doar aceia care rămân în Hristos vor fi dovediți drepti și credincioși. Există doar Unul singur a cărui putere ne poate face statornici și neclintiți până la sfârșit.

Formalitatea, ipocrizia și egoismul se întretes împreună cu interesele cele sacre și sfinte, împreună cu datoriile legate de diferitele ramuri ale lucrării. Există așa de frecvente manifestări ale spiritului carnal, lumesc, egoist, necredincios, atâta greutate în a obține stăpânirea deplină asupra păcatului care lesne împresoară, încât duhul meu geme înăuntrul meu, așa de împovărat. Falsa pocăință produce doar o reformare exterioară. Adevărata pocăință produce o schimbare a inimii, o întoarcere cu totul de la orice păcat, care este atât de obositor pentru Dumnezeu. Nu putem face niciun pas pe calea progresului spiritual fără rezerve proaspete din izvorul oricărui har, al oricărei puteri și al eficienței, și totuși, cât de puțin sunt apreciate ocaziile și privilegiile pe care le avem! Cât de adesea este dezonorat Domnul prin metode și planuri egoiste. Mulți, foarte mulți Îl provoacă să-Și retragă influența.

Pocăința falsă pentru o umblare greșită este o temelie care nu rezistă în fața puterii de convingere sau a fricii. Adevărata pocăință față de Dumnezeu dă pe față o minte umilită, care este plină de îndrăzneală sfântă și de curaj pentru a susține ceea ce este drept. Aceștia vor asculta, ca să audă glasul lui Dumnezeu. Vor da ascultare solicitărilor și avertismentelor pe care le primesc. Sunt mulți cei care se pare că încep să se pocăiască și să apere adevărul și sfințenia, însă eșuează. De ce? Pentru că le place mai mult lauda care vine de la oameni, decât aprobarea lui Dumnezeu. Ei întorc spatele luminii și fac exact contrarul, presupunând că ticlurile¹⁶²⁶ lor omenești sunt înțelepciune. A avea o gelozie sfântă este esențial pentru noi toți. Dacă cuvântul lui Dumnezeu ar fi mâncat ca o hrană pentru suflet, dacă ar fi tratat cu considerație și respect, nu ar fi nevoie de mărturiile cele multe și repetate care sunt transmise. Declarațiile simple ale Scripturii ar fi primite și s-ar acționa conform lor.

Cât de teribil este să tratezi pe Domnul cu prefăcătorie și neglijență, să iei în batjocură cu mândrie sfatul Lui, din cauză că înțelepciunea omului pare mult mai superioară! Întocmai așa cum sângele trebuie să fie în venele trupului și să circule acolo cu puterea lui dătătoare de viață, în același fel Hristos trebuie să rămână în inimă. Atunci sufletele vor fi înrădăcinate și întemeiate în adevăr. Adevărul, cu toată puterea lui sfințitoare trebuie să rămână în inimă prin credință. Atunci el devine proprietatea noastră, și Hristos, Mântuitorul nostru personal. Iertarea tuturor greșelilor noastre va fi o experiență vie pentru noi.

Noi trebuie să avem o învățătură mai bună și mai profundă decât cea pe care ne-o poate da omul. Trebuie să existe în sufletele noastre convingerea profundă a faptului că formele și ceremoniile nu sunt nimic fără Hristos. El este Alfa și Omega. Adevărul este singura armură completă pentru acoperirea oricărui suflet. Convingerile noastre au nevoie zilnică să fie revigorate prin rugăciune sinceră și cu umilință, și prin citirea cuvântului. În timp ce fiecare avem o individualitate, în timp ce fiecare trebuie să ne susținem ferm convingerile, trebuie să le susținem pentru că este adevărul lui Dumnezeu, și să o facem în puterea pe care o împărtășește Dumnezeu. Dacă nu facem așa, ele vor fi răsucite în fața înțelegerii noastre. Avem nevoie să fim de sine stătători; este datoria tuturor să țină cont de sine; dar trebuie să ne amintim că suntem proprietatea lui Dumnezeu, că suntem cumpărați cu un preț, trup, suflet și duh. Trebuie să păzim mașinăria cea vie, să o păstrăm în cea mai bună stare, ca să Îl putem slăvi¹⁶²⁷ pe Dumnezeu. Mașinăria aceasta trebuie să fie unsă zilnic cu harul Său, să pornească la atingerea Lui, fără zgomote de fricțiune. A ne încrede în noi înșine, să ajungem să ne lăudăm ca și cum ne-am fi creat și răscumpărat singuri, înseamnă a dezónora pe Dumnezeu. Înțelepciunea omenească, despărțită de Dumnezeu, se va dovedi nebunie, și va duce la confuzie și nedumerire. E nevoie să fim îmbrăcați cu toată armura lui Dumnezeu. Influența sfântă a protecției iubitoare din partea Mântuitorului este apărarea noastră sigură. Numai Unul este cel care se poate dovedi o pază sigură față de invențiile lui Satana.

Adevărul, așa cum este în Isus, plantat în inimă este hrănit de uleiul sfânt reprezentat în Zaharia 4:12-14.

Cu toții trebuie să lucreze armonios pentru a înainta răspândirea adevărului. Dacă aceia care sunt angajați într-o anumită lucrare încep să ridice bariere pentru a pune restricții celor angajați în aceeași lucrare, în aceeași parte din via Domnului, dovedesc prin aceasta faptul că inamicul și-a băgat mâna în conducere. De ani de zile, acea ramură a lucrării care se ocupă de publicații și misiune, a fost prezentată ca fiind condusă, în anumite privințe, ca o cale ce duce la ruină, ce duce mai degrabă la întârzierea lucrării decât la înaintarea ei. Formele și metodele acestea au consumat timp și bani, și au tras înapoi lucrarea ce ar fi trebuit să avanseze prin lucrarea de publicații și misiune.

Ellen G. White

B-5-1896

CĂTRE CEI AFLAȚI ÎN POZIȚII DE RĂSPUNDERE LA BATTLE CREEK

Iubiți frați,

Vă spun în numele lui Isus că aceia care învață pe alții în modul cel mai eficient, care fac planuri și le execută spre slava lui Dumnezeu, sunt cei care așteaptă umili pe Dumnezeu, care așteaptă și veghează cu înfometare pentru a primi călăuzirea și harul Său. Domnul a garantat prin cuvântul Lui că celui ce însetează îi va da să bea din apa vieții fără plată. Aceasta va fi în el un izvor de apă, care va țâșni spre viața veșnică. El promite să sature cele mai profunde și mai urgente nevoi ale copiilor Săi.

Rugăciunea lui Pavel pentru frații lui a fost ca aceștia să poată fi plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Aceia care sunt plini în felul acesta nu ne vor dezamăgi niciodată, și nu vor întrista Duhul lui Dumnezeu. Ei caută mai mult să fie bogați în credință și bogați în experiență, decât să posede cele mai bogate comori pe care le poate oferi pământul, deoarece Îl au pe Hristos în suflet ca izvor al vieții. Și care este rezultatul? Ei dau pe față faptul că au un izvor launtric al evlaviei, dovedind faptul că au gândurile lui Hristos și că trăiesc și respiră într-o atmosferă curată, sănătoasă.

Frații mei, cum v-ați putut gândi că Domnul va conduce pe poporul Lui să-și pună încrederea în bărbații care oferă sfaturi la Battle Creek? Va conduce Domnul pe aceia care vă sfătuiesc, să-și întindă brațul puterii ca să adune mai multe și tot mai multe responsabilități, împovărând Conferința Generală¹⁶²⁹ cu noua ordine a lucrurilor, și cu metode noi? Oare să-i conducă El ca să-și asume responsabilitatea de a cuprinde în brațe totul? Gândiți-vă la starea spirituală a celor ce sunt dornici să accepte poziția de administratori ai banilor, și administratori ai conștiințelor altor oameni. Dacă ați avea vreun simț corect despre ceea ce implică aceste lucruri, nu v-ați aventura în această direcție, chiar dacă ați avea în măsură dublă talantul pe care îl aveți acum. Pur și simplu, voi nu știți ce faceți. În scopul de a administra responsabilitățile legate de lucrarea esențială a Conferinței, este nevoie de o conducere formată din bărbați care înțeleg dreptatea și echitatea. Aceștia trebuie să fie capabili să înțeleagă starea în care este lucrarea acolo unde se află ei, acolo unde așa de mulți oameni sunt adunați laolaltă.

Nici a douăzecia parte din lucrarea misionară internă ce trebuia făcută pentru a pune lucrurile în ordine în marea instituție de afaceri a casei de editură, nu a fost făcută la Battle Creek. Este nevoie de o reformă foarte profundă la inima lucrării, și totuși acolo este așa o orbire, ca oamenii să permită ca lucrurile să curgă în voia lor, așa cum s-a întâmplat. Unde sunt oamenii care au teama de Dumnezeu în fața ochilor, care iubesc pe Dumnezeu, care își iubesc semenii, care simt o grijă duioasă pentru tinerii care pot fi de folos în lucrare? Unde este omul care poate acționa ca președinte al Conferinței Generale în starea ei prezentă de încurcătură, confuzie și infirmitate? Orice om, chiar dacă face tot ce poate mai bine, va fi criticat acum și

privit cu suspiciune, pentru că poporul a fost educat să privească la Battle Creek ca și cum acolo ar fi puterea lui Dumnezeu, sanctuarul în care locuiește prezența lui Dumnezeu.

O, dacă¹⁶³⁰ oamenii ar învăța să se gândească și să acționeze cu precauție atunci când trebuie să fie purtate responsabilități sacre. Dacă poporul ar cunoaște adevărata stare a lucrurilor dinăuntrul administrației de la Battle Creek, și mașinațiile din ultimii câțiva ani, mulți s-ar trage înapoi cu durere și oroare. Mă tem că credința lor ar fi așa de zdruncinată încât nu ar mai avea niciodată credință. De ce nu se gândesc oamenii? De ce nu sunt înceți în a face mișcări atunci când este vorba să adopte metode noi, și să strângă responsabilitate sporită sub administrația bărbaților care nu ezită să-și asume răspunderea asupra conștiinței altor oameni și asupra isprăvniceii altor oameni?

La inima lucrării sunt oameni care nu-și înțeleg responsabilitățile. Ei nu-și dau seama cât de mulți sunt în poziții de încredere, care nu au o cunoștință corectă despre Dumnezeu, care nu știu în mod corect ce este viața veșnică. Ei nu știu ce înseamnă să sfințească pe Domnul Dumnezeu în inimile lor. Nu știu ce înseamnă să facă din Dumnezeu teamă și cutremur pentru ei. Dacă ar ști aceste lucruri, ar fi acum oameni umili, temători de Dumnezeu, de Dumnezeul cel viu. Însă, ca Iehu, ei s-au năpustit cu furie înainte, ca să-și asume poveri pe care nu le pot purta. Pentru că oamenii cunosc așa de puțin despre adevărata evlavie, pentru că au așa de puțină experiență reală în zidirea, puțin câte puțin, a lucrării și cauzei lui Dumnezeu, de aceea umblă așa de mult cu pași mari, fără ca Dumnezeu să-i conducă pe cale.

Vă îndemn fierbinte să căutați pe Dumnezeu, fiind eliberați de eu-l vostru. Atunci veți fi într-o poziție favorabilă pentru a fi învățați. Sfințiți pe Domnul în inimile voastre. El este mai presus de toți și înălțat, iar mantia slavei Sale umple templul. El¹⁶³¹ este prea înțelept ca să greșească sau să fie înșelat, prea drept pentru a părtini vreo opinie omenească, prea puternic pentru a i se rezista, prea măreț și cutremurător în maiestatea Sa pentru a fi contemplat. Citiți descrierea făcută de Isaia despre ceea ce a văzut, și pe măsură ce citiți, aplecați-vă în praf și țărână înaintea Lui. Închinați-vă cu reverență Domnului oștirilor.

Umilirea de sine este foarte potrivită pentru cei ce se ocupă cu lucrurile sacre la Battle Creek. Eu-l trebuie să fie umilit, nu doar din când în când, ci în continuu. Dumnezeu v-a poruncit să puneți foc sacru în cădelnițele voastre, însă voi ați folosit deja prea mult focul obișnuit. Sunt unii bărbați care, dacă Dumnezeu îngăduie, își vor asuma controlul absolut asupra minții și conștiinței semenilor lor, cu toate că ei nu știu din experiență ce înseamnă stăpânirea de sine. Domnul să vă ierte nelegiuirea, și, dacă Domnul în marea Lui îndurare își întoarce fața spre voi, apreciați iubirea Lui așa cum nu ați mai făcut-o niciodată. În măsura în care voi, care sunteți păzitori ai credinței și încrederii, aveți vederi corecte despre Dumnezeu, despre slava și sfințenia Lui, teama voastră de a nu-l ofensa va crește. Acest fapt este foarte esențial ca să puteți fi în poziția în care Dumnezeu să vă poată impresiona mintea, oferindu-vă înțelegeri despre El Însuși.

Uneori situația mi se pare fără speranță, întrucât călcați exact pe urmele națiunii Iudaice. Voi repetați istoria lor. Întreg universul ceresc este surprins să vadă care este starea spirituală a lucrurilor la Battle Creek. Din când în când există un sentiment mângâietor, plăcut, însă aceasta nu este mișcarea profundă produsă de Duhul lui Dumnezeu. Tot cerul vede că dacă voi ați avea din experiență o cunoaștere mai corectă a adevărului, nu¹⁶³² v-ați asuma niciodată jurisdicția și comanda peste semenii voștri, așa cum ați făcut. Nu v-ați gândi niciodată că voi puteți lua controlul asupra marilor interese peste tot în câmp, fie aproape, fie departe. O astfel de ignoranță grosolană în ce privește administrarea lucrării lui Dumnezeu a intervenit doar din cauza îndepărtării de El.

Voi nu ați dat inteligențelor cerești nicio șansă să coopereze cu voi; pentru că vă credeți prea înțelepți în judecată și în luarea deciziilor. Iubirea supremă pentru sine este o putere care vă subjugă. Voi nu știți din practică, ce înseamnă adevărata dragoste pentru aproapele. Însă Hristos spune, „Cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate”. După cum știți din fărădelegea lui Adam, nu mărimea actului face ca acesta să fie un păcat, ci faptul că sunteți în divergență într-un detaliu cât de mic față de voința exprimată a lui

Dumnezeu. Acest fapt dovedește că păcatul stăpânește în inima voastră. Voi încă aveți comuniune cu vrăjmașul, și nutriți atributele lui. Inima este împărțită. În mod virtual a avut loc o respingere a Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, și o răzvrătire față de Legea Sa.

Dacă s-ar fi permis oamenilor să-și împlinească voia și calea în legătură cu semenii lor, frații lor în credință, am fi avut o reprezentare despre ceea ce ar fi fost dacă mâna lui Dumnezeu nu ar fi acoperit pe poporul Său. Astfel de poziții nu am mai văzut să fie asumate de adventiști de ziua a șaptea. Am fost făcută să apreciez valoarea sufletului omenesc, și am dobândit o slabă idee despre cât de mult valorează un suflet pentru Dumnezeu. Apoi mi-a fost arătat cât de puțin apreciază omul sufletele pentru care a murit Hristos¹⁶³³. Un spirit care a ruinat credința și a corupt principiile multora, a dobândit o putere de control la sediul instituției de publicații din Battle Creek, și în mare măsură a cuprins toată conducerea. Respectul puțin pe care unii dintre cei implicați l-au arătat față de mine, a făcut mult rău. Spiritul acesta a fost exercitat față de bărbați care sunt mult mai drekți decât cei ce sunt în poziții de încredere. Din nou și din nou sufletul meu a fost cuprins de o agonie ce nu se poate descrie, din cauza acestor lucruri, care mi-au fost arătate în desfășurarea lor. Voi v-ați îndepărtat mult de cale. Din cauza practicilor necinstite, simțul vostru de dreptate s-a pervertit. Iubirea față de sine este cea care predomină, iar iubirea față de Hristos aproape s-a stins.

Nicio acțiune nu este înfăptuită față de semenii voștri, care să nu-l privească pe Dumnezeu. El este păzitorul etern, universal, al dreptății. Voi nu puteți fugi de prezența Lui, chiar dacă ați vrea. El va lua poziție împotriva tuturor celor care vor comite un singur act de răutate față de semenii lor, mici sau mari, bogați sau săraci. Mâna Lui este întinsă ca o pavăză peste drepturile fratelui în fața fratelui. Niciun om nu poate răni sau zdrobi sufletul sau drepturile fratelui său, fără să lovească împotriva mâinii justiției care ține sabia.

Dacă oamenii ar fi liberi să se îndepărteze de cerințele Domnului și dacă ar putea să înalte standarde ale datoriei pentru ei înșiși, ar exista o varietate de standarde stabilite, pentru a se potrivi diferitelor minți. Oamenii s-ar simți competenți să ia guvernarea din mâinile lui Dumnezeu, și să acționeze ei înșiși ca dumnezei. Legea eu-lui ar fi înălțată. Voința oamenilor ar fi supremă, iar voința cea înaltă și sfântă a lui Dumnezeu, intenția Lui de iubire față¹⁶³⁴ de moștenirea Sa, ar fi dezonorată și nesocotită. Când oamenii se simt liberi să-și aleagă propria cale, se află în controversă cu Dumnezeu. Nu este loc pentru zei în cer sus. Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat. El cuprinde tot cerul. Aceia care se supun acum voinței Lui, vor vedea fața Lui; iar numele Lui va fi pe fruntea tuturor celor ce sunt curați și sfinți.

Toți cei care lucrează în țara noastră ar trebui să aibă îmbinate atributele Martei și ale Mariei. Eu-l și egoismul trebuie să fie pierdute din vedere. Dumnezeu caută femei serioase ca lucrători, înțelepte, cu inima caldă, sensibile și credincioase principiului. El caută femei perseverente, care se vor gândi foarte puțin la sine și la conveniențele personale, care își vor desprinde mințile de la sine și le vor concentra asupra lui Hristos, rostind cuvintele adevărului. Rugându-se împreună cu persoanele la care pot avea acces, muncind pentru convertirea sufletelor. Sufletele încropite, îngăduitoare față de sine, concentrate pe sine, lacome, se vor dovedi a fi cele mai mari pietre de poticnire pentru lucrarea lui Dumnezeu. Acestea trebuie să se găsească în fiecare întreprindere pe care a instituit-o Dumnezeu.

Aceia care lucrează pentru Dumnezeu își vor da seama că unii oameni sunt inaccesibili. Aceștia par să fie ofențați de faptul că le invadează terenul privat al credinței și devoțiunii lor, motiv pentru care nu privesc cu bunăvoință pe cei ce sunt împreună lucrători cu Dumnezeu. Lucrătorii aceștia trebuie să-și întoarcă privirile de la ei către Isus, acordând multă atenție îndrumărilor aflate în lucrarea Lui. Hristos, nădejdea slavei, trebuie să ia chip în ei. Sufletul trebuie să fie dezbrăcat de orice mulțumire de sine. Întoarceți-vă privirea de la sine, către Hristos. Faceți eforturile cele¹⁶³⁵ mai serioase ca să imitați modelul vostru, Isus Hristos. Agenții omenesți care lucrează împreună cu Dumnezeu vor avea Spiritul rugăciunii. Ei vor face tot ce este posibil ca sfințenia și neprihănirea Fiului lui Dumnezeu să fie transcrise în inimile lor și să fie exprimate în viețile lor. Nu se va vedea fariseismul rigid, ci răbdarea, îndurarea, iubirea, umilința și pacea se vor da pe față în viețile lor.

Ce scuză avem, surorile mele, pentru că nu ne devotăm tot timpul posibil cercetării Scripturii, pentru a face din mintea noastră un depozit de lucruri prețioase, pe care să le putem prezenta celor ce sunt interesați de adevăr. Vor surorile noastre să se ridice în fața situației de urgență? Vor ele să lucreze pentru Stăpânul lor? Ele trebuie să aibă Spiritul lui Hristos, în aceeași măsură în care poartă numele Lui. Ele trebuie să umble întocmai așa cum a umblat El, curățindu-și sufletele de orice mânjește, după cum Hristos Însuși este curat. Când Hristos a murit pentru a răscumpăra întreaga rasă umană de la ruină, cu siguranță a avut în vedere lucruri mai mari decât cele la care sunt martori ochii noștri. Domnul nu a intenționat niciodată ca marea majoritate a oamenilor din lume să moară în păcatele lor.

(W.H. Dec. 18, 96).

Ms-7-1897

FĂRĂ TITLU

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W.

Din timp în timp Domnul a trimis mărturii de avertizare, de muștrare și de învățătură pentru poporul Său; dar atât timp cât bărbații aflați în poziții de răspundere continuă să reziste Duhului lui Dumnezeu, și urmează cu hotărâre propria lor cale și voință nesfințită, așa cum s-a dat pe față la Minneapolis și de atunci încolo; atât timp cât ei persistă să-și mențină puterea peste cei cu care vin în legătură, imprimând astfel asupra lucrării un tipar care este în detrimentul creșterii ei sănătoase, și ținând în toate lucrările cauzei lui Dumnezeu metode și principii despre care Domnul a mărturisit că nu trebuie să existe, atunci El îi va da jos, îi va da jos, până când locurile sfinte vor fi curățite de mănjierea lor spirituală. Domnul a declarat că El nu va sluji împreună cu păcatele lor. Cu toate că mărturisesc că au cunoștință în ce privește lucrurile spirituale, ei dovedesc faptul că nu au o legătură vitală cu vasele prin care curge seva din vița mamă. Rezultatul este că înțelepciunea omenească ia locul înțelepciunii divine.

Destinul unor astfel de oameni va consta într-o ultimă separare de Hristos, la fel de completă ca îndepărtarea unei ramuri moarte care este tăiată de pe viță. În inima lor, ei s-au despărțit de Isus cu mulți ani în urmă, și au ajuns ca pomul neroditor despre care Stăpânul viei a spus, „Iată că sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?” „Doamne” i-a răspuns vierul „mai lasă-l și anul acesta; am¹⁶³⁷ să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia.”

„Dacă nu, îl vei tăia.” Ce însemnătate este în aceste cuvinte? În ele este o lecție pentru toți cei ce sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. Pomului care nu a produs nicio roadă i-a fost acordată o perioadă de probă. În același fel, Dumnezeu are multă răbdare cu poporul Său. Însă despre cei ce au mari avantaje, care stau în poziții de încredere înaltă și sacră, și totuși nu produc roadă, Hristos spune, „taie-i; la ce să mai cuprindă pământul degeaba?” Trebuie ca lucrarea să fie corespunzătoare cu sfințenia adevărului care le-a fost pus în față. Lucrurile vechi trebuie să treacă; toate lucrurile trebuie să devină noi.

Câțiva dintre Iudei i-au relatat lui Isus istoria unor galileeni pe care Pilat îi înjunghiasse la picioarele altarului, cu gândul că lucrul acesta s-a întâmplat din cauza răutății lor, și că aceștia au suferit pe bună dreptate din cauza păcatelor lor. Însă marele Învățător a avut o lecție pentru ascultătorii Săi. „Credeti voi” le-a răspuns Isus „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți Galileeni, pentru că au pățit astfel? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam, și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni, care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”

Domnul este îndurător, îndelung răbdător, și plin de compasiune sensibilă. Însă¹⁶³⁸

binecuvântările promise sunt oferite cu condiția ascultării. Dumnezeu a făcut tot ce putea face pentru Sodoma; dar locuitorii ei nu au vrut să păzească poruncile lui Dumnezeu. Trei îngeri în chip de om au apărut în fața lui Avraam pe când acesta ședea la ușa cortului său. Ei erau niște străini pentru Avraam, dar el i-a tratat cu atenție și a împlinit toate nevoile lor ca ființe umane, fără să știe că unul dintre cei pe care îi găzduia nu era altul decât Fiul lui Dumnezeu.

Bărbații aceia s-au sculat să plece și s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă. Atunci Domnul a zis: „Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?... Căci Avraam va ajunge, negreșit, un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să îplinească față de Avraam ce i-a făgăduit”... Și Domnul a zis: „Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit, și păcatul lor, într-adevăr, este nespus de greu. De aceea Mă voi pogori acum să văd dacă, în adevăr, au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști.”

Prin cuvântul lui Dumnezeu, lumina a strălucit peste poporul Său. Oare vor aprecia aceste binecuvântări cei ce au fost privilegiați în felul acesta? Se vrea să se renunțe la tot ceea ce este rău în acțiune și în spirit și în gând? Aceia care aduc unele roade bune trebuie să fie curățați de toate lucrurile senzuale obișnuite, de egoism, de lipsa de evlavie, și înșelăciune¹⁶³⁹ în orice ramură de afaceri, precum și de aviditatea exprimată în vreuna dintre tranzacțiile comerciale făcute cu semenii lor. Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor; împotriva acestor lucruri nu este lege.” „Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii! Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească drăcească. Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele. Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pacinică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

Nu acestea au fost roadele purtate de cei aflați în poziții de încredere. Unii dintre cei ce se prezintă ca evlavioși, sunt severi, aspri și fără milă față de aceia care au mai puține răspunderi de purtat. Cât de aspră este judecata lor. Cât de împietrite sunt inimile, cât de insensibile față de cei ce vorbesc așa de mult despre greșelile semenilor lor.

Hristos declară. „voi toți sunteți frați”. Dar cât de puțină iubire frățească se manifestă. Spiritul stăpânitor, egoist, arogant, se va dovedi un blestem pentru orice ramură de afaceri, dar vătămarea pe care acesta o aduce lucrării și cauzei lui Dumnezeu este dincolo de orice imagine pe care și-o poate face omul. Chiar la inima lucrării, s-a mințit¹⁶⁴⁰ împotriva adevărului. Înșelăciunea, fraudă, egoismul și lăcomia care este idolatrie, au fost introduse și amestecate cu jertfele cele sacre. Este cineva așa de amăgit, așa de orbit, încât să nu mai poate distinge lucrurile sacre de cele obișnuite?

Fiecare biserică, deși imperfectă, este dragă inimii lui Hristos. El cunoaște fiecare membru pe nume. Cei ce sunt blânzi și smeriți cu inima sunt prețioși în ochii Lui. El va fi sfințit în cei ce se apropie de El. Omul care iubește și se teme de Dumnezeu va înceta să se gândească prea mult la avantajele lui exterioare. Acesta nu va aspira niciodată să fie cel mai mare.

Spiritul poruncitor manifestat la editura Review and Herald prin dominație asupra moștenirii Domnului, este privit cu indignare de Dumnezeu cerului. Ei introduc în lucrarea cea sacră a lui Dumnezeu principii pe care El le urăște – principii care dacă sunt urmate, vor face ca securea cea ascuțită să fie pusă la rădăcina pomului. Dacă L-ar iubi pe Dumnezeu mai presus de orice, ar iubi pe copiii lui Dumnezeu, ar iubi toată omenirea cu iubirea ce este exprimată în viața lui Hristos. Absența iubirii lui Hristos este cea care face pe Domnul să rostească sentința, „Taie-l. La ce să mai cuprindă pământul degeaba?”

Dumnezeu cheamă la schimbări decisive în lucrarea Lui, pe măsura caracterului înalt al

adevărului din aceste zile de pe urmă. Dacă cei care tratează lucrurile sacre în spiritul manifestat de marele apostat nu se pocăiesc, sfeșnicul le va fi luat din locul lui. Solia lui Dumnezeu este, „Adu-ți, deci, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te¹⁶⁴¹, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Lucrurile acestea mi-au fost prezentate foarte clar. Am văzut că un nor atârna peste Battle Creek. Consilierii de pe lângă funcționari fac lucruri ciudate, și aduc foc străin. Vă spun în numele Domnului, Nu mergeți mai departe în lucrarea pe care o faceți de a vă împovăra, luând pe umerii voștri instituții ca Health Retreat. Luați-vă mâinile de pe Pacific Press. Voi, cei care greșiți așa de mult în principiile și practicile voastre, și vă aflați sub mustrarea Domnului, nu puteți administra interesele cu care veniți în legătură. În cărțile din cer este scris împotriva voastră, „Ai fost cântărit și ai fost găsit prea ușor”.

Opriti-vă acolo unde sunteți. Voi nu puteți repara trecutul vostru, căutând să reconstruiți, să reorganizați, să fuzionați alte instituții cu instituțiile atât de defectuoase din Battle Creek. Strig către voi în numele Domnului, Nu, Nu. Lăsați Pacific Press sub teocrația lui Dumnezeu, și umiliți-vă inimile înaintea lui Dumnezeu înainte să fie pentru totdeauna prea târziu. Se apropie marea zi a lui Dumnezeu, când fiecare om va fi cunoscut așa cum îl cunoaște Dumnezeu.

Administratorii de la Pacific Press au nevoie să-și umilească inimile înaintea lui Dumnezeu. Ei au nevoie să umble în umilință. Domnul le va da planurile peste cap până când se va face o reformă în instituțiile noastre. Bărbații care ar trebui să fie plini de credință în aceste adevăruri, cele mai sacre adevăruri care au fost prezentate vreodată muritorilor, bărbații care au în mâini îndatoriri sacre, nu sunt cu toții străjeri credincioși. Duhul Sfânt a fost¹⁶⁴² adeseori în mijlocul vostru, dar bărbații aceștia, ale căror inimi ar trebui să fie deschise pentru a primi mesagerii cerești, au fost închise în fața rugămintelor acestuia. Ei au ridiculizat, au batjocorit și au luat în derâdere pe slujitorii lui Dumnezeu care le-au adus o solie de îndurare venită din cer. Unii au glumit cu lucrurile prețioase ale lui Dumnezeu, care sunt lumină, adevăr și har. Nu se tem bărbații aceștia că s-ar putea să comită păcatul hulei față de Duhul Sfânt? S-ar teme cu siguranță, dacă nu ar fi atât de orbiți de inamic. Sărmane suflete nebune, fermecate. Nu cunosc lucrurile care le-ar fi putut da pacea. Dumnezeu spune, „Inima este nespus de înșelătoare, și deznădăjduit de rea, cine poate să o cunoască? „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.”

(M.V.H. 27 ian., 1897)

INSTITUTELE MISIONARE

5 martie, 1897, 6T (1900)

„Duceți-vă în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură”. Aceasta este porunca Mântuitorului pentru lucrătorii Lui. Dar îndrumarea aceasta clară a fost nesocotită. Cu toate că lumina a fost dată mereu și mereu, bărbații au fost chemați din câmpurile în care lucrau, ca să participe săptămâni întregi la câte un institut misionar. A existat un timp când acest lucru era necesar, pentru că poporul nostru se opunea lucrării lui Dumnezeu prin faptul că refuza lumina referitoare la neprihănirea lui Hristos obținută prin credință. Ei trebuiau să primească această lumină și să o împărtășească cu inima, cu vocea și cu penița, căci aceasta este singura lor eficiență. Ei trebuiau să lucreze sub îndrumarea Duhului Sfânt, ca să dea lumina și altora.

Faptul că se țin așa de multe seminarii biblice în mijlocul propriului nostru popor, nu este înțelept. Intenția este bună, dar există de făcut o lucrare mult mai urgentă, pentru a duce lumina adevărului în regiunile în care încă nu a pătruns. Lucrătorii, ținuți să lucreze pentru cei care deja au cunoștință despre adevăr, sunt ținuți departe de cei care nu îl cunosc. Prin faptul că

devotează mult timp, an după an seminariilor misionare, frații noștri neglijează câmpuri care sunt albe, gata pentru seceriș. Sufletele aflate în orbire spirituală, prejudiciate de aceia care reprezintă greșit adevărul, sunt lăsate neavertizate. Oh, de câtă neglijență vor fi învinuiți indivizi, organizații, și biserici, în ziua în care fiecare om va fi judecat după faptele ce le-a făcut în trup! Atunci se va vedea cât de mare a fost măsura responsabilității pentru a nu fi extins lucrarea în regiunile îndepărtate.

MESAGERII LUI DUMNEZEU

TM 404-415

Domnul vrea ca poporul Său să fie dezbărat de tot ceea ce nu este scripturistic în legătură cu slujirea. Nu trebuie să se facă idoli din bărbații chemați la slujire. Ei nu trebuie să fie priviți cu reverență superstițioasă; și păcatul manifestat în ei nu trebuie să piardă din caracterul lui ofensator din cauza autorității investită în ei prin funcția pe care o dețin. Tocmai funcția pe care o dețin face ca păcatul în ei să fie și mai păcătos, deoarece dacă ei comit păcat se fac ei înșiși slujitori ai păcatului, agenții lui Satana prin care poate lucra cu succes pentru a perpetua păcatul.

Cu toții ar trebui să țină minte că eforturile deosebite ale Satanei sunt îndreptate împotriva celui ce este în lucrare. El știe că acesta nu este decât un instrument uman, ce nu are de la sine nici har, nici sfințenie. El știe că acesta este un agent pe care Dumnezeu l-a rânduit să fie un mijloc puternic pentru salvarea sufletelor, și că este eficient doar în măsura în care Dumnezeu, Duhul cel veșnic, îl face așa. El știe despre comoara evangheliei că este purtată în niște vase de lut, și că numai puterea lui Dumnezeu poate să facă din acestea vase pentru cinste. Lucrătorii pot cultiva via, un Pavel poate să planteze și un Apollo să ude, dar numai Dumnezeu poate face să crească.

Dumnezeu nu Și-a lăsat niciodată biserica fără o mărturie. În toate scenele de testare și supunere la probă, de opoziție și persecuție în mijlocul întinericului moral prin care a trecut biserica, Dumnezeu a avut oameni ai ocaziei care au fost pregătiți să preia lucrarea Lui în diferitele ei stadii, și să o ducă înainte și în sus. Prin patriarhi și profeți El a descoperit poporului Său adevărul. Hristos a fost învățătorul poporului Său din vechime tot așa cum a fost atunci când a venit în lume îmbrăcat în veșmintele umanității. Ascunzându-și slava sub chipul unui om, adeseori El S-a arătat poporului Său și a vorbit cu ei „față către față, așa cum vorbește un om prietenului său”. El, Conducătorul nevăzut, era înfășurat în stâlpul de foc și în stâlpul de nor, și a vorbit poporului Său prin Moise. Glasul lui Dumnezeu a fost auzit de profeții pe care El i-a ales pentru o lucrare specială și pentru a purta o solie specială. El i-a trimis pe aceștia ca să repete aceleași cuvinte iar și iar. El a avut pregătită pentru ei o solie care nu se potrivea căilor și voinței oamenilor, și această solie El a pus-o în gura lor ca să o vestească. I-a asigurat că Duhul Sfânt le va da cuvinte și claritate în exprimare. Cel care cunoaște inima avea să le dea cuvintele cu care să-i atingă pe oameni.

Mesajul putea să nu fie pe placul celor cărora le era trimis. Aceștia poate că nu doreau ceva nou, ci să meargă înainte așa cum mergeau; dar Domnul i-a tulburat cu muștrări; El a muștrat cursul acțiunii lor. El a infuzat viață nouă în cei ce dormeau la postul datoriei lor, și nu erau santinele credincioase. Le-a arătat responsabilitățile, precum și faptul că vor fi trași la răspundere pentru siguranța oamenilor. Faptul că trebuiau să fie străjeri care nu dorm nici ziua, nici noaptea. Trebuiau să discearnă inamicul și să dea alarma în popor, pentru ca fiecare să treacă la postul lui, iar dușmanul care stă la pândă să nu obțină nici cel mai mic avantaj.

RĂSPUNDERILE STRĂJERILOR LUI DUMNEZEU

În¹⁶⁴⁵ zilele noastre Domnul declară de asemenea străjerilor Săi că dacă sunt necredincioși și nu avertizează oamenii care sunt în pericol, aceștia vor pieri în păcatele lor. „Sângele lui”, spune Dumnezeu, „îl voi cere din mâna ta.” Însă dacă mesagerii Săi își ridică

vocea în mustrare și avertizare, ca să-i întoarcă pe oameni de la căile lor cele rele, și acele suflete nu vor să asculte, străjerul este curat; cel care păcătuiește împotriva lui Dumnezeu va muri în păcatele lui, dar sângele lui va fi asupra sufletului lui.

Lucrurile acestea solemne mi-au fost arătate foarte clar. Dumnezeu a rânduit apostoli, păstori, evangheliști și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței. Dumnezeu declară poporului Său, „Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu”. Trebuie să existe o înaintare continuă. Pas cu pas urmașii Lui trebuie să croiască niște cărări drepte pentru picioarele lor, pentru ca nu cumva șchiopul să fie nevoit să se întoarcă din drum. Aceia ce vor să lucreze pentru Dumnezeu trebuie să lucreze în mod inteligent pentru a completa deficiențele din ei înșiși, și pentru a aduce slavă Domnului, Dumnezeul lui Israel, prin faptul că rămân în lumină, și lucrează în lumina Soarelui Neprihănirii. În felul acesta ei vor duce biserica înainte și în sus, înspre cer, iar separarea ei față de lume va fi astfel din ce în ce mai distinctă.

Pe măsură ce asimilează în caracterul lor Modelul divin, oamenii nu-și vor mai păzi demnitatea lor personală. Cu gelozie, fără odihnă, cu interes devotat și plin de iubire, ei vor păzi interesele sacre ale bisericii de răul care amenință să întunece și să arunce ceața peste slava despre care Dumnezeu intenționează să o lase să strălucească prin biserică. Ei vor vedea că invențiile Satanei nu au nici loc nici aprobare în ea, prin încurajarea căutării de greșeli, a bârfei, a vorbirii de rău și acuzării fraților; toate acestea o vor slăbi și o vor pune la pământ.

Controversa se Întețește

Niciodată nu va exista un timp în istoria bisericii, când lucrătorul lui Dumnezeu să-și poată încrucișa mâinile și să stea liniștit, rostind cuvintele, „Pace și liniște”. Când se întâmplă aceasta, atunci vine distrugerea pe neașteptate. Oricine poate înainta în mijlocul unei aparente prosperități, dar Satana este foarte treaz, în timp ce studiază și se consultă cu îngerii lui răi pentru a găsi un alt mod de atac prin care să poată avea succes. Conflictul va deveni din ce în ce mai aprig, în ce privește partea Satanei, căci el este împins de o putere de jos. Dacă lucrarea poporului lui Dumnezeu merge înainte cu energie sfințită, căreia nu i se poate rezista, fixând în biserică stindardul neprihănirii lui Hristos, fiind pusă în mișcare de o putere de la tronul lui Dumnezeu, marea controversă se va întezi tot mai mult și va fi din ce în ce mai hotărâtă. O minte va fi înrolată împotriva altei minți, planuri vor fi făcute împotriva altor planuri, principii de origine divină vor fi puse împotriva principiilor lui Satana. Adevărul în diferitele lui faze va fi în conflict cu eroarea în toate formele ei diverse, tot mai complicate, care, dacă va fi posibil, va căuta să înșele chiar și pe cei aleși.

Lucrarea noastră trebuie să fie o lucrare serioasă. Noi nu trebuie să luptăm ca aceia care lovesc cu pumnul în vânt. Lucrarea de slujire, amvonul, presa, au nevoie de oameni ca și Caleb, care vor face și vor îndrăzni, oameni ai căror ochi urmăresc să detecteze adevărul de eroare, ale căror urechi sunt consacrate ca să prindă cuvinte de la Străjerul Credincios. Și Spiritul de la tronul lui Dumnezeu se va face simțit asupra unei creștinătăți degenerate, a unei lumi corupte, gata să fie mistuită de judecățile îndelung amânate ale unui Dumnezeu ofensat.

Ura Arătată Față de Mustrare

Există¹⁶⁴⁶ pericolul acum ca oamenii să piardă din vedere adevărurile importante ce sunt aplicabile pentru această perioadă de timp, și să caute lucruri noi, ciudate și fascinante. Mulți, dacă sunt muștrați de Duhul lui Dumnezeu prin agenții Lui aleși, refuză să primească corectarea, și astfel este plantată în inimile lor o rădăcină de amărăciune împotriva slujitorilor lui Dumnezeu care poartă poveri grele și neplăcute. Există bărbați care învață pe alții adevărul, dar nu își desăvârșesc căile înaintea lui Dumnezeu, ci încearcă să-și ascundă defectele și încurajează înstrăinarea de Dumnezeu. Ei nu au curajul moral de a face acele lucruri care sunt spre beneficiul lor să le facă. Ei nu văd nicio necesitate pentru reformă, așa că resping cuvintele

Domnului și-l urăsc pe ce-l ce îi muștră la poartă.

Tocmai acest refuz de a lua aminte la avertismentele pe care li le trimite Domnul, oferă Satanei avantajul de a face din ei cei mai înverșunați inamici ai celor care le spun adevărul. Ei încep să-i prezinte fals pe cei ce poartă pentru ei o solie de la Domnul.

Cine respinge cuvântul Domnului, cine se străduiește să-și facă recunoscută propria cale sau voință, va sfâșia în bucăți mesagerul și solia pe care Dumnezeu o trimite pentru a-i descoperi păcatul său. Propriile înclinații i-au influențat conduita, așa că a construit în mod greșit. Regula divină este, „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu”. Însă omul nu vrea să facă aceasta. Ceea ce gândește omul, aceea este. Dinăuntru, din inimă, ies gândurile rele inspirate de Satana. El începe să se lege de tehnici și maniere. Spiritul lui Satana îl unește cu inamicul ca să transmită cuvinte de critică asupra unor teme puțin importante. Adevărul ajunge să aibă o valoare din ce în ce mai mică pentru el. Ajunge să fie un acuzator al fraților săi, etc., și își schimbă conducătorul. Lumea din afară are pentru el o greutate mai mare decât potopul de lumină pe care Dumnezeu l-a revărsat peste lume prin soliiile pe care le-a dat, și de care odinioară s-a bucurat.

Oh, câte lucruri s-au petrecut de când a ajuns așa de plin de ură împotriva lui Dumnezeu din cauza faptului că i-au fost puse în față greșelile și pericolul în care se află! El a lăsat ca gândurile rele să se întărească și să domine deoarece zi după zi, nu s-a hrănit cu trupul Fiului lui Dumnezeu, nu a băut sângele Lui, și nu a devenit părtaș de natură divină. Lucrurile care ies dinăuntru sunt cele ce mânjesc omul. Cât de coruptă deci trebuie să fie sursa din care ies aceste rele!

Alegerea Fatală

Predicatorii nesfințiți se înrolează împotriva lui Dumnezeu. Ei laudă pe Hristos și laudă pe dumnezeul acestei lumi, cu aceeași respirație. În timp ce cu gura îl primesc pe Hristos, îl îmbrățișează pe Baraba, și prin acțiunile lor spun, „Nu pe Acesta, ci pe Baraba”. Fie ca toți aceia ce citesc aceste rânduri, să ia seama. Satana se laudă cu ceea ce poate face. Gândul lui este să dizolve unitatea pentru care Hristos S-a rugat să existe în Biserica Lui. El spune, „mă voi duce și voi fi un duh de minciună ca să-i înșel pe cei pe care îi pot înșela, ca să critice, să condamne și să prezinte în mod fals.” Păcatul înșelăciunii și al mărturiei false să fie întreținut de o biserică ce are lumină mare, dovezi clare, și acea biserică va discredita solia pe care o trimite Dumnezeu, și va primi cele mai iraționale afirmații, supoziții și teorii false. Satana râde de nebunia lor, deoarece el cunoaște adevărul.

Mulți vor sta la amvoanele noastre având în mâinile lor flacăra profeției false, aprinsă de la torța infernală¹⁶⁴⁷ a lui Satana. Dacă sunt nutrite îndoielile și necredința, slujitorii credincioși vor fi luați de la poporul care crede că știe așa de mult. „Dacă ai fi cunoscut”, a spus Hristos, „măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea, dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi.”

Lumina Adevărului

Temelia lui Dumnezeu stă neclintită. Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Lucrătorul sfințit nu trebuie să aibă violență în gură. El trebuie să fie deschis ca lumina zilei, eliberat de orice pată a răului. O editură precum și o lucrare de slujire sfințită, vor fi o putere pentru răspândirea luminii adevărului către această generație. Avem nevoie de lumină, fraților, mai multă lumină.

Sunați din trâmbiță în Sion; faceți să răsună alarma pe muntele cel sfânt. Strângeți oștirea Domnului, cu inimile sfințite, ca să asculte ce vrea să spună Domnul poporului Său. Căci El are lumină crescândă pentru toți cei ce vor să audă. Să se înarmeze și să se echipeze, să vină la luptă – ca să ajute Domnului împotriva celor tari. Dumnezeu Însuși va lucra pentru Israel. Orice limbă mincinoasă va fi adusă la tăcere. Mâinile îngerilor vor răsturna planurile

înșelătoare care se fac. Bastioanele Satanei nu vor triumfa. Biruința va însoți solia îngerului al treilea. Așa cum Căpetenia oștirii Domnului a dărâmat zidurile Ierihonului, în același fel poporul păzitor al poruncilor Domnului va triumfa, și toate elementele oponente vor fi înfrânte. Niciun suflet să nu se plângă de slujitorii lui Dumnezeu care vin la ei cu o solie trimisă de cer. Nu mai căutați greșeli în ei, zicând, „Sunt prea clari, vorbesc prea puternic”. Poate că ei vorbesc prea puternic, dar nu este necesar? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor, dacă nu vor să ia seama la glasul sau la solia Lui. El va demasca pe cei ce se împotrivesc cuvântului lui Dumnezeu.

Oameni ai Ocaziei

Satana a luat orice măsură posibilă pentru ca printre noi ca popor, să nu mai pătrundă nimic care să ne mustre sau să ne certe, să ne îndemne să renunțăm la erorile noastre. Dar există un popor care va purta chivotul Domnului. Vor ieși dintre noi unii care nu vor mai purta chivotul. Însă aceștia nu pot face ziduri ca să astupe adevărul, căci acesta va merge înainte și în sus până la sfârșit. În trecut Dumnezeu a ridicat oameni, și are și acum oameni ai ocaziei în așteptare, pregătiți să împlinescă ceea ce le poruncește – bărbați care vor trece printre restricțiile care nu sunt decât un zid tencuit cu ipsos. Când Dumnezeu va pune peste oameni Duhul Său, aceștia vor lucra. Ei vor proclama cuvântul Domnului; își vor înălța glasul ca o trâmbiță. Adevărul nu va fi diminuat, nici nu-și va pierde puterea în mâinile lor. Ei vor arăta poporului fărădelegile lor, și casei lui Iacov păcatele ei.

Lucrarea Vehementă a Satanei

Conflictul va deveni din ce în ce mai aprig. Satana însuși va interveni în luptă și va personifica pe Hristos. El va reprezenta în mod greșit, va aplica greșit, și va perverti tot ce-i va fi cu putință să pervertească pentru a înșela dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Chiar și în zilele noastre sunt și vor continua să fie, familii întregi care odinioară s-au bucurat de adevăr, dar care își pierd credința din cauza calomniilor și falsităților ce ajung la cunoștința lor, referitoare la aceia pe care îi iubesc și cu care s-au sfătuit în mod plăcut. Ei și-au deschis inimile în fața celui ce seamănă neghină. Neghina a răsărit împreună cu grâul, s-a întărit, boabele de grâu s-au tot împutinat, iar adevărul prețios și-a pierdut puterea pentru ei. Pentru o vreme un zel fals a însoțit noile lor teorii, ceea ce a împietrit inimile lor față de apărătorii adevărului, așa cum s-a întâmplat cu Iudeii față de Hristos.

Cu zelul¹⁶⁴⁸ lui Satana, pentru o vreme unii dau impresia de a fi într-o stare înfloritoare; dar aceasta este numai pentru o vreme. Satana îi duce așa de departe încât hulesc pe Duhul lui Dumnezeu. Aceștia se întind ca o cunună verde de lauri. Domnul îi suferă pentru o vreme. El le permite să-și manifeste invidia și ura față de poporul lui Dumnezeu, așa cum a îngăduit Satanei să-și dezvolte caracterul, ca să poată apărea în fața universului ceresc, în fața lumilor necăzute și în fața lumii căzute, în adevăratele lui atribute, ca înșelător, acuzator al fraților, un ucigaș în inima lui.

Ridicați Bariere Împotriva Dușmanului

Mulți dintre cei care acum pretind a crede adevărul, dar care nu au nicio ancoră, vor fi prinși de partea Satanei. Aceia care nu au lucrat de partea lui Dumnezeu vor fi lăsați să se dovedească piatră de poticnire pentru aceia care au câștigat o experiență vie pentru ei înșiși. Fiecare lucrător, în loc să stea să critice, să ridice întrebări, să se îndoiască și să se opună dacă i se pare că are ocazia să o facă, ar trebui să se implice acum în ridicarea de bariere împotriva dușmanului înverșunat. În loc să lupte împotriva celor pe care Domnul i-a trimis ca să-i salveze pe ei, poporul Său să se roage fierbinte și în continuu pentru puterea harului lui Dumnezeu, și pentru ca să intervină în luptă Căpetenia oștirii Domnului. În loc să stea pe scaunul de judecată

ca să judece pe bărbații pe care Dumnezeu i-a acceptat să-I slujească, povara rugăciunii lor să fie zi și noapte, ca Domnul să trimită mai mulți lucrători în via Sa. Voi cei din lucrare, nu dezono-rați pe Dumnezeu și nu întristați pe Duhul Sfânt, aruncând umbre peste căile și manierele bărbaților pe care El îi alege. Dumnezeu cunoaște caracterul. El vede temperamentul bărbaților pe care îi alege. El știe că numai bărbații serioși, fermi, hotărâți, cu sentimente profunde, vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune atâta fermitate și decizie în mărturiile pe care le rostesc încât vor sfărâma barierele lui Satana.

Dumnezeu dă oamenilor sfaturi și muștrări pentru binele lor. El a trimis solia Sa, făcându-le cunoscut ceea ce era necesar pentru acea vreme – 1897. Ați acceptat solia? Ați dat ascultare apelului? El v-a oferit ocazia să veniți în ajutorul Domnului, înarmați și echipați. Și după ce ați făcut tot, El vă spune să stați în picioare. Dar, v-ați făcut gata? Ați spus, „Iată-mă, trimite-mă”? Ați șezut liniștiți și nu ați făcut nimic. Ați lăsat cuvântul Domnului să cadă la pământ, nebăgat în seamă. Iar Domnul a luat bărbați care erau niște băieți atunci când voi erați în prima linie în luptă, și le-a dat solia și lucrarea pe care voi nu le-ați luat asupra voastră. Veți fi voi pietre de poticnire pentru ei? Îi veți critica? Veți spune, „Aceștia și-au ieșit din atribuții”? Totuși voi nu intrați pe poziția pe care ei sunt chemați acum să o ocupe.

O, de ce vor oamenii să fie piedici, când ar putea să fie ajutoare? De ce vor ei să blocheze roțile, când ar putea să împingă cu succes remarcabil? De ce își jefuiesc propriile suflete de bine, și îi lipsesc și pe alții de binecuvântarea care ar putea veni prin ei? Aceștia, care resping lumina, vor rămâne niște pustii sterpe, prin care nu curge nicio apă înviorătoare, vindecătoare, iar slujirea lor va fi la fel de lipsită de umezeală ca dealurile Ghilboa, peste care nu a mai căzut nici rouă, nici ploaie. Ei nu sunt îmbrăcați cu ungerea divină și nu transmit altora nicio binecuvântare. Ar putea să-și umilească inimile, să-și mărturisească relele, și să sfărâme legătura pe care a pus-o Satana peste ei. Ar putea să sfărâme cătușele pe care le-au forjat educația, prejudecata, sau obiceiurile. Dacă ar vrea să caute pe Dumnezeu, în umilință, L-ar găsi¹⁶⁴⁹. Apoi, nu și-ar mai impune propria voință, ci ar merge după cum îi conduce Duhul Domnului. Atunci ar fi călăuziți de El.

Adunați Toată Lumina

Cernerea și curățirea va trece cu siguranță peste fiecare biserică din țara noastră care a avut mari ocazii și privilegii, dar care le-a lăsat să treacă nebăgate în seamă. Nevoia lor nu este o dovadă mai clară. Ele au nevoie de inimi sfințite și curate, care să adune și să păstreze toată lumina pe care a dat-o Dumnezeu, și atunci vor umbla în lumina aceea.

Noi nu trebuie să spunem, „Pericolele zilelor de pe urmă vor veni în curând peste noi”. Ele sunt deja aici. Acum avem nevoie de sabia Domnului ca să taie sufletul și măduva poftelor trupesti, a apetitului și pasiunilor. Fie ca aceasta să străpungă și să taie mult mai mult decât a făcut-o până acum. Fie ca orice mândrie să fie aruncată la pământ. Fie ca siguranța carnală să fie scoasă din adăpostul minciunilor cu care s-a căutat să se înșele poporul lui Dumnezeu. Să taie și să înlăture neprihănirea lor proprie și să deschidă ochii orbilor, ca să poată să vadă că nu sunt sănătoși în ochii lui Dumnezeu.

Mă adresez poporului lui Dumnezeu, care se ține strâns de încredințarea lor, care nu vrea să se îndepărteze de credința dată sfinților odată pentru totdeauna, care rezistă în mijlocul întunericului moral al acestor zile de stricăciune. Cuvântul Domnului pentru voi este, „Mă voi bucura de tine, Ierusalime, Mă voi bucura de tine, poporul Meu”. Nu se poate vedea aici iubirea părintească a lui Dumnezeu, exprimată față de cei ce se țin strâns de credința în neprihănire? Cea mai strânsă relație există între Dumnezeu și poporul Său. Nu suntem doar obiecte ale milei Lui blânde, a iubirii Lui iertătoare, ci suntem mai mult. Domnul se bucură de poporul Său. Își găsește desfătarea în El. El este siguranța lor. El va împodobi cu spiritul sfințeniei pe toți cei care îi servesc cu toată inima. El îi îmbracă cu neprihănirea. El îi iubește pe cei ce fac voia Lui, care exprimă chipul Lui. Toți cei ce sunt drepti și credincioși sunt făcuți după chipul Fiului Său. În gura lor nu se găsește minciuna, căci sunt fără vină înaintea tronului

lui Dumnezeu.

Review and Herald

Battle Creek, 17 aug., 1897

BIBLIA ÎN ȘCOLILE NOASTRE

Nu este înțelept să ne trimitem tinerii la universități, în care își devotează timpul pentru a dobândi cunoștințe de greacă și latină, în timp ce mințile și inimile le sunt umplute de sentimentele autorilor necredincioși pe care îi studiază în scopul de a stăpâni aceste limbi. Ei dobândesc o cunoștință care nu este deloc necesară, sau în armonie cu lecțiile marelui Învățător. În general cei educați în felul acesta au multă stimă față de sine. Ei se gândesc că au ajuns la înălțimea unei educații superioare, și devin mândri, ca și cum nu mai au altceva de învățat. Ei sunt pierduți pentru slujirea lui Dumnezeu. Timpul, mijloacele și studiul pe care mulți le cheltuiesc pentru a dobândi o educație în mod comparativ nefolositoare, ar fi trebuit folosite pentru a câștiga o educație care ar face din ei bărbați și femei pricepuți la toate, pregătiți pentru viața practică. O astfel de educație ar fi de o valoare mult mai mare pentru ei.

Ce duc studenții cu ei după ce pleacă din școlile noastre? Unde se duc? Ce urmează să facă? Au cunoștința aceea care îi va face capabili să-i învețe pe alții? Au fost ei educați așa încât să poată fi mame și tați înțelepți? Pot ei fi la cârma familiei, ca niște instructori înțelepți? În viața lor de familie, își pot instrui copiii în așa fel încât la rândul lor aceștia să poată avea familii spre care Dumnezeu să poată privi cu plăcere, ca la un simbol al familiei din cer? Au primit ei singura educație care poate fi numită cu adevărat „o educație superioară”?

Ce este educația superioară? Nicio educație nu poate fi numită educație superioară dacă nu are în ea asemănarea cu cerul, dacă nu conduce pe tineri și tinere să fie asemenea lui Hristos, dacă nu îi pregătește să fie capi ai familiilor lor în locul lui Dumnezeu. Dacă în timpul perioadei sale școlare, un tânăr nu reușește să dobândească cunoștința de greacă și latină, și despre sentimentele conținute în lucrările autorilor necredincioși, nu suferă mare pierdere. Dacă Isus Hristos ar fi considerat esențial acest fel de educație, nu i-ar fi învățat așa pe ucenicii Săi, pe aceia pe care i-a educat pentru cea mai mare lucrare ce a fost încredințată vreodată muritorilor, aceea de a-L reprezenta pe El în lume? Dar, în loc să facă așa, a pus adevărul sacru în mâinile lor, ca să fie oferit lumii în simplitatea lui.

Uneori este nevoie și de școlari care să învețe greaca și latina. Unii trebuie să studieze aceste limbi. Aceasta este bine. Dar nu toți, și nu mulți, trebuie să le studieze. Aceia care consideră că a avea cunoștințe de greacă și latină este esențial pentru o educație mai înaltă, nu văd prea departe. Nu este necesară nici cunoașterea tainelor despre ceea ce oamenii lumii spun că este știință, pentru a intra în împărăția lui Dumnezeu. Satana este cel ce umple mintea cu sofisme și tradiția, care exclud adevărata educație superioară, și care vor pieri împreună cu cel ce le învață.

Aceia care au primit o educație falsă nu privesc spre cer. Ei nu pot vedea pe Cel ce este adevărata Lumină „care luminează pe orice om venind în lume.” Ei privesc realitățile veșnice ca și cum ar fi niște fantome, considerând un atom cât o lume, și o lume cât un atom. Despre mulți care au primit așa zisa educație înaltă, Dumnezeu declară, „ai fost cântărit în cumpănă, și ai fost găsit prea ușor” – adică cu lipsă în cunoașterea lucrurilor practice, cu lipsă în cunoștința despre modul în care să folosești timpul cel mai bine, cu lipsă în ce privește cunoașterea modului de a lucra pentru Isus.

Natura practică a învățăturilor Celui ce și-a dat viața pentru a-i salva pe oameni, este o dovadă a valorii pe care a acordat-o El oamenilor. El le-a oferit singura educație care poate fi numită o educație înaltă. El nu a îndepărtat pe ucenicii Săi pe motivul că aceștia nu au primit învățătură de la învățătorii păgâni și necredincioși. Ucenicii aceștia trebuiau să proclame adevărul care avea să clatine lumea, dar înainte să poată face aceasta, înainte să poată fi sarea

pământului, ei trebuiau să-și formeze obiceiuri noi, trebuiau să uite multe lucruri pe care le învățaseră de la preoți și rabini. Și în zilele noastre, cei ce vor să-L reprezinte pe Isus trebuie să-și formeze obiceiuri noi. Teoriile care își au originea în lume, trebuie să fie uitate. Cuvintele și faptele lor trebuie să fie după asemănarea divină. Ei nu trebuie să se pună în legătură cu principiile și sentimentele degradante care aparțin închinării față de alți dumnezei. Ei nu își pot primi în siguranță educația de la aceia care nu-L cunosc pe Dumnezeu, și nu Îl recunosc pe El ca viața și lumina oamenilor. Oamenii aceștia țin de altă împărăție. Ei sunt conduși de un prinț neloial, și confundă fantomele cu realitatea.

Școlile noastre nu sunt ceea ce ar trebui să fie. Timpul care ar trebui să fie devotat lucrării pentru Hristos, este epuizat în dreptul unor teme nedemne și plăcerilor proprii. Controversele se trezesc imediat dacă opiniile se intersectează. Așa s-a întâmplat și cu iudeii. Pentru a-și apăra opiniile personale și interesele înguste, pentru a satisface ambiția lumească, au respins pe Fiul lui Dumnezeu. Timpul trece. Ne apropiem de cea mai mare criză din istoria acestui pământ. Dacă cei ce-i învață pe alții continuă să închidă ochii față de necesitățile timpului în care trăim, ar trebui să fie scoși din lucrare.

Mulți dintre instructorii din școlile de astăzi practică înșelăciunea prin faptul că îi conduc pe studenții lor pe un teren de studiu care, în mod comparativ, este nefolositor, care necesită timp, studiu, și mijloace care ar trebui să fie folosite pentru a dobândi acea educație mai înaltă pentru care a venit Hristos să o ofere. El a luat asupra Lui forma omenirii, ca să poată ridica mintea de la lecțiile pe care oamenii le socotesc esențiale, către lecțiile care implică rezultate veșnice. El a văzut lumea învăluită în amăgire satanică. El a văzut bărbați care urmează cu râvnă propria lor imaginație, socotind că ar câștiga totul dacă ar găsi mijlocul prin care să fie considerați mari în ochii lumii. Dar nu au câștigat nimic altceva decât moartea. Hristos a umblat și printre cei mari și printre cei mici ai acestui pământ, și a privit asupra mulțimii care căuta fericirea cu însetare, socotind la fiecare nouă născocire că au descoperit cum ar putea să fie dumnezei ai lumii acesteia. Hristos a îndreptat atenția oamenilor în sus, spunându-le că unica adevărată cunoștință, este cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Hristos. Cunoașterea aceasta va aduce pace și fericire în viața aceasta, și va asigura darul fără plată al lui Dumnezeu, viața veșnică. I-a îndemnat pe ascultătorii Lui, ca oameni dotați cu putere de rațiune, să nu piardă din socoteală eternitatea. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte vă vor fi date pe deasupra”, le-a spus El. „În felul acesta sunteți împreună lucrători cu Dumnezeu. Pentru aceasta v-am cumpărat, prin suferința, umilința și moartea Mea.”

Lecția cea mai importantă care ar trebui predată tinerilor noștri este aceea că, fiind închinători ai lui Dumnezeu, ei trebuie să prețuiască principiile Bibliei, iar lumea să o țină în subordine. Dumnezeu ar vrea ca toți să fie instruiți cum pot să lucreze lucrările lui Hristos, și să intre pe porți în cetatea cerească. Noi nu trebuie să lăsăm ca lumea să ne convertească; trebuie să ne străduim în modul cel mai serios să convertim noi lumea. Hristos a făcut în așa fel ca să fie privilegiul și datoria noastră aceea de a sta în picioare pentru El, în orice circumstanță. Îi rog fierbinte pe părinți să nu-și trimită copiii în locuri în care pot fi vrăjiți printr-o educație falsă. Unica lor siguranță este aceea de a învăța de la Hristos. El este marea Lumină centrală a lumii. Orice altă lumină, orice altă înțelepciune, este nebunie.

Bărbații și femeile sunt cumpărați cu sângele unicului Fiu născut al lui Dumnezeu. Ei sunt proprietatea lui Hristos, și trebuie să fie educați și instruiți, nu în legătură cu viața aceasta scurtă și nesigură, ci în legătură cu viața fără sfârșit, care se măsoară după viața lui Dumnezeu. Nu este în planul Lui ca aceia a căror slujire a cumpărat-o, să fie instruiți pentru a sluji mamonei, să fie instruiți pentru a primi lauda de la oameni, slava care vine de la oameni, sau să fie supuși servili ai lumii.

Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că¹⁶⁵¹, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea

sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.” Aceștia sunt termenii în care a fost definită viața de către Răscumpărătorul lumii, înainte să fie puse temeliile lumii. Învățătorii din școlile noastre, le dau studenților să mănânce din pâinea vieții? Mulți dintre ei își conduc studenții pe urmele pe care ei înșiși calcă. Ei cred că este singura cale bună. Studenților le oferă o hrană care nu susține viața spirituală, ci, celor care mănâncă din ea, le provoacă moartea. Ei sunt fascinați de ceea ce Dumnezeu nu le cere să cunoască.

Învățătorii aceștia care sunt la fel de hotărâți cum au fost preoții și conducătorii, ca să-și ducă studenții pe aceleași cărări vechi pe care înaintează lumea, vor intra într-un întuneric din ce în ce mai mare. Aceia care ar putea fi împreună lucrători cu Hristos, dar care au dat cu piciorul mesagerilor și soliei lor, își vor pierde orientarea. Vor umbla în întuneric, fără să știe de ce se împiedică. Unii ca aceștia sunt gata să fie înșelați de iluziile zilelor de pe urmă. Mințile lor se preocupă cu interese minore, și pierd ocazia binecuvântată de a lua jugul împreună cu Hristos, și de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu.

Pomul cunoștinței, așa-zisei cunoștințe, a devenit un instrument al morții. Satana s-a întrețesut cu multă măiestrie pe sine, dogmele și teoriile lui false, în învățăturile date. Din pomul cunoștinței el rostește cuvintele cele mai plăcute și măgulitoare în ce privește o educație mai înaltă. Mii de oameni se împărtășesc din roadele acestui pom, dar pentru ei aceasta înseamnă moarte. Hristos le spune acestora: „Vă cheltuiți banii pe ceea ce nu satură. Vă folosiți talentele încredințate vouă de Dumnezeu pentru a dobândi o educație despre care Dumnezeu spune că este nebunie”.

Satana se străduiește să câștige orice avantaj. El vrea să-i câștige nu numai pe studenți, ci și pe profesori. Planului lui este făcut. Deghizat în înger de lumină, el va fi pe pământ ca un făcător de minuni. Cu un limbaj plin de frumusețe va prezenta sentimente nobile. Cuvinte bune vor fi rostite de el, și vor fi făcute fapte bune. Se va prezenta drept Hristos, dar într-un singur punct va fi o distincție remarcabilă. Satana va îndepărta atenția oamenilor de la Legea lui Dumnezeu. Fără să se țină cont de aceasta, el va contraface neprihănirea așa de bine încât, dacă ar fi posibil, să-i înșele și pe cei aleși. Capete încoronate, președinți, conducători din locurile înalte, vor face plecăriuni în fața teoriilor lui false. În loc să dea loc criticii, dezbinării, geloziei și rivalității, cei din școlile noastre ar trebui să fie una în Hristos. Numai în felul acesta pot ei să reziste ispitelor arhiamăgitorului.

Timpul trece, și Dumnezeu cere ca fiecare străjer să stea la postul lui. El are plăcerea să ne conducă spre o criză cum nu a mai fost de la prima venire a Mântuitorului nostru. Ce vom face noi? Duhul lui Dumnezeu ne-a spus ce să facem; dar, așa cum iudeii din zilele lui Hristos au respins lumina și au ales întunericul, lumea religioasă din zilele noastre respinge solia actuală. Bărbații care se pretind evlavioși au disprețuit pe Hristos în persoana mesagerilor Lui. La fel ca iudeii, au respins solia lui Dumnezeu. Iudeii au întrebat despre Hristos: „Cine este Acesta? Nu este El fiul lui Iosif?” Nu era acel Mesia pe care îl așteptau iudeii. Însă Domnul nu întreabă pe niciun om, prin cine să-și trimită solia. El o trimite prin cine vrea să o trimită. Se poate ca oamenii să nu poată înțelege de ce Dumnezeu trimite un om sau altul. Lucrarea Lui poate să pară plină de ciudățenii. Dumnezeu nu va satisface curiozitatea trezită de acest aspect; cuvântul Lui se va întoarce la Sine fără efect.

Toți cei ce cred cuvântul, să intre în lucrarea de pregătire a unui popor care să reziste în ziua pregătirii lui Dumnezeu. De-a lungul ultimilor câțiva ani, a fost făcută o lucrare serioasă. Chestiuni serioase au agitat mințile celor ce cred adevărul prezent. Lumina Soarelui Neprihănirii a strălucit pretutindeni, fiind primită de unii, și păstrată cu perseverență. Lucrarea a fost dusă înainte, în interesul lui Hristos.

Orice suflet ce poartă numele lui Hristos ar trebui să fie la datorie. Toți ar trebui să spună, „Iată-mă, trimite-mă”. Buzele care doresc să vorbească, deși sunt necurate, vor fi atinse cu carbunele aprins și vor fi curățite. Aceștia vor fi făcuți în stare să rostească cuvinte care își vor croi arzând, drumul către suflet. Va veni vremea când oamenii vor fi chemați să dea socoteală pentru sufletele cărora ar fi trebuit să le comunice lumina, dar lumina nu a ajuns la ei. Aceia care au dat greș în împlinirea datoriei lor, cărora li s-a oferit lumina, dar nu au prețuit-o,

așa că nu au ce să împărtășească, sunt clasați în cărțile din ceruri împreună cu dușmanii lui Dumnezeu, nesupuși voinței și călăuzirii Lui.

O influență creștină ar trebui să pătrundă în școlile noastre, în sanatoriile și în casele noastre de editură. Sub îndrumarea lui Satana, se alcătuiesc și se vor alcătui confederații, pentru a eclipsa adevărul cu influența omenească. Cei ce se unesc cu aceste confederații nu vor auzi niciodată acel, „bine ai făcut, rob bun și credincios; intră în bucuria Stăpânului tău”. Instituțiile înființate de Dumnezeu trebuie să facă presiuni pentru înaintare, fără să facă niciun compromis cu puterea întunericului. Mult mai mult trebuie să se facă în interesul lui Hristos, decât a fost făcut.

Integritatea strictă ar trebui să fie nutrită de fiecare student. Fiecare minte ar trebui să se îndrepte cu atenție plină de reverență, către cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Celor ce ascultă astfel de Dumnezeu li se va da lumină și har. Ei vor vedea lucrurile minunate ale Legii Sale. Adevăruri mărețe care au zăcut fără să fie văzute și ascultate din zilele Cincizecimii, vor străluci din cuvântul lui Dumnezeu în toată puritatea lor originală. Acelora care iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, Duhul Sfânt le va descoperi adevăruri care s-au șters din amintire, dar va descoperi și adevăruri cu totul noi. Aceia care mănâncă trupul Fiului lui Dumnezeu, și beau sângele Lui, vor scoate din cărțile lui Daniel și din Apocalipsa, adevăr inspirat de Duhul Sfânt. Ei vor pune în mișcare forțe care nu pot fi reprimare. Buzele copiilor vor fi deschise pentru a proclama tainele care au fost ascunse de mințile oamenilor. Domnul a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte, și lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

Biblia nu trebuie să fie introdusă în școlile noastre doar ca umplutura unui sandwich de necredință. Biblia trebuie să fie lucrarea de temelie și subiectul central al educației. Este adevărat că noi cunoaștem mai mult decât am cunoscut în trecut, din cuvântul viului Dumnezeu, dar încă este mult de învățat. Biblia să fie folosită ca fiind cuvântul viului Dumnezeu, și să fie apreciată drept cea dintâi, cea de pe urmă, și cea mai bună dintre toate lucrurile. Atunci se va vedea o adevărată creștere spirituală. Studenții vor dezvolta caractere religioase sănătoase, deoarece mănâncă și beau trupul și sângele Fiului lui Dumnezeu. Dar dacă nu se veghează asupra sănătății sufletului, și dacă aceasta nu este alimentată, ea se va subrezi. Rămâneți în canalul de lumină. Studiați Biblia. Aceia care slujesc lui Dumnezeu cu credincioșie, vor fi binecuvântați. Acela care nu lasă nicio lucrare credincioasă să treacă fără să fie răsplătită, va încorona orice act de loialitate și integritate cu însemnele deosebite ale iubirii și aprobării Sale.

B-217-1897

PLANURI LUMEȘTI ÎN LUCRAREA DE PUBLICAȚII

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 10 dec., 1897

Iubiți frați,

La biroul editurii din Battle Creek au pătruns multe lucruri de natură corupătoare, lucruri ce nu ar trebui aprobate nici pentru un minut. Acestea sunt de așa natură încât eclipsează caracterul sacru al lucrării. Bărbați care nu au avut nicio experiență în istoria timpurie a acestei lucrări, bărbați care au cunoscut atât de puțin despre felul în care au fost clădite instituțiile noastre, îndeosebi cele legate de publicații, au părut să aibă o experiență superficială. Fără să țină seama de toate instrucțiunile, avertizările și apelurile date, ei au acționat contrar lor, pentru că nu au fost convertiți și nu au fost pregătiți pentru poziția pe care au ocupat-o la biroul casei de editură. În aparență ei au fost interesați de lucrare, dar nu au lucrat în mod dezinteresat pentru înaintarea ei. Interesele lor egoiste i-au condus să introducă planificarea după metode lumești, și să lucreze după principii ieftine, omenești, din punct de vedere lumesc. După ce inamicul a intervenit la Minneapolis, era timpul să se facă reforme mai pronunțate în lucrarea cu literatură.

H-15-1898

CĂTRE A.R. HENRY

Stanmore, Sydney, 20 aprilie, 1898

Fratele meu,

Am o avertizare pentru tine din partea Domnului. „Toate căile Domnului sunt pline de îndurare și adevăr pentru cei ce păzesc legământul și mărturiile Lui.” „Pe cel smerit îl va călăuzi în judecată, pe cel smerit îl va învăța calea Sa.” Sunt foarte tristă în ce privește cazul tău, deoarece tu mergi pe o cale care decide destinul tău veșnic. Minte ta este foarte tulburată, și tu ți-ai dat mintea ca să fie prelucrată de puterile întunericului. Satana se străduiește să te distrugă, atât în trup cât și în suflet. Când ai fost la Minneapolis, ai pornit pe o direcție care a influențat toate mișcărilor tale în direcția cea rea. Tu trebuie să știi că mergi pe o cale similară cu calea lui Iuda, cel ce L-a trădat pe Domnul lui.

Presupusa ta înțelepciunea în cele financiare i-a condus pe frații tăi să se lipească de tine, și să privească judecata ta ca fiind superioară. Ei au făcut o greșală. Cu toată lumina pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său în ce privește neprihănirea lui Hristos, ei nu au avut vederea spirituală ca să discearnă faptul că toată înțelepciunea este de la Dumnezeu. Ei nu au deosebit adevărul. Împreună cu Harmon Lindsay, ai trădat interesele sacre, și amândoi ați vătămat foarte tare cauza lui Dumnezeu. Va trebui să dai socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru cursul acțiunii tale. Nu ar fi fost bine¹⁶⁵⁴ pentru tine să te întrebi care va fi sfârșitul acestor lucruri? Tu deja ai mers așa de mult sub inspirația lui Satana, încât nu mai ai nicio siguranță dacă continui. Este privilegiul tău să faci o schimbare decisivă. În numele Domnului te avertizez să nu mai faci niciun pas pe calea pe care ai pornit. Aceasta este o chestiune de viață și moarte. Oprește-te, te rog fierbinte. Oprește-te înainte să fie pentru totdeauna prea târziu.

Cât de dezamăgit este Mântuitorul tău de tine, pentru că ai îngăduit să fii guvernat de închipuirile tale capricioase. Cât de greu este pentru tine, în înțelepciunea ta mărginită, să explici sau să înțelegi corect ce este adevărul moral. Pretențiile tale nu sunt nici juste, nici corecte. Domnul cântărește toate acțiunile noastre. O, dacă ai putea să-ți cunoști inima capricioasă, înainte să fie prea târziu ca relele să fie corectate. Minte ta trece dintr-o extremă în alta. Temerile și conflictele tale sunt continue. Cuvântul lui Dumnezeu îți spune că ai fost cumpărat cu un preț, că tu nu ești al tău însuși. Prin jertfa lui Hristos, ești făcut un templu viu, nu pentru lume, ci pentru Tatăl tău care este în cer. Cine va fi consolarea ta când, prin alegerea și acțiunile tale, vei rupe ultima verigă care te leagă de Dumnezeu și de frații tăi? Există iertare și răsplată la Dumnezeu, și, dacă îți vei umili acum inima în fața Lui, ca un copilaș, El te va primi. „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor, și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri¹⁶⁵⁵ ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!”

Domnul îți trimite o solie din partea Lui. Satana joacă jocul vieții pentru sufletul tău. Ispita te împresoară, dar, va câștiga oare dușmanul? Vrei să te eliberezi de stânjeneala financiară printr-o fărâdelege care va reacționa asupra voastră amândurora cu o forță pe care nu v-o puteți imagina? Ești supus chiar acum testului, ca să se vadă dacă îți vinzi sufletul pentru o

ciorbă de linte, ca să devii un trădător. Doresc să te umilești înaintea lui Dumnezeu. Domnul îți cere să-ți îndepărtezi picioarele de locul unde stai, de pe marginea prăpăstiei, și să umbli pe cărări sigure. Vrei să urmezi o cale ce te va despărți pentru totdeauna de poporul lui Dumnezeu? Întreabă-te singur, merită? Vrei să descoperi în fața lumii că ești un trădător, un înșelător? Vrei să jefuiești cauza lui Dumnezeu, așa ca să te revanșezi? În ce poziție te afli! Efectul va fi fatal și teribil asupra binelui tău veșnic. Așa cum a venit testul peste Hazael, așa a venit și vremea încercării tale.

Vrei să te gândești la faptul că tu însuși ai luat parte la lucrarea ce a atras neplăcerea lui Dumnezeu peste instituția reprezentantă a Lui din Battle Creek? Nu doar tu, ci toți cei aflați în legătură cu tine, ați primit avertizare după avertizare. Dumnezeu dorește ca principiile pe baza cărora a fost fondată pentru prima oară instituția Lui, să fie¹⁶⁵⁶ păstrate cu orice preț. Trebuie să aibă loc o cercetare profundă a Scripturii, pentru a se cunoaște calea Domnului.

Sub influența îndurătoare a lui Dumnezeu, adeseori ai simțit obligațiile morale care îți revin. Dar, după influența pe care ai primit-o la adunarea de la Minneapolis, unde spiritul general era acela de a pune la îndoială, de a inventa întrebări și de a rezista în fața luminii pe care o trimitea Dumnezeu, sentimentele sugerate acolo de la unii la alții au acționat asupra minții și inimii tale ca o malarie otrăvitoare. Cu toate că a fost dată orice dovadă ce era esențială în legătură cu lucrarea pe care Dumnezeu o începuse în favoarea poporului Său, cu toate că cei prezenți au simțit puterea de convingere a lui Dumnezeu asupra inimii și minții, ei nu au avut acea umilință a inimii pentru a recunoaște adevărul. Ei au dovedit faptul că dacă ar avea mai multe dovezi, aceasta nu le-ar aduce nimic. Nu de dovezi aveau ei nevoie, pentru că acestea existau din belșug. Aveau nevoie de acea blândețe și umilință a inimii care să-i facă capabili să mărturisească. Dacă ți-ai fi supus atunci mândria și mulțumirea de sine, inima ta s-ar fi înmuiat, și ai fi fost convertit. Însă picioarele tale au rămas pe cărarea necredinței. Tu ai urât soliile trimise din cer. Ai manifestat împotriva lui Hristos o prejudecată de același caracter, și încă mai ofensatoare în ochii lui Dumnezeu, decât cea a națiunii iudaice. Nimic altceva decât orbirea spirituală nu putea să-ți întunece așa de mult discernământul încât să nu vezi lucrarea Duhului lui Dumnezeu. Tu ai văzut-o, dar nu ai vrut să cedezi în fața ei. Ai refuzat să admiți adevărul soliei trimise de cer. Tu, și toți cei care ca și tine, ați avut suficiente dovezi și totuși ați refuzat binecuvântarea lui Dumnezeu, ați persistat în a o refuza pentru motivul că nu ați vrut să o primiți de la început. Voi nu ați cercetat Scripturile ca să obțineți o lumină mai clară, însă ați obținut ceva cu care să vă încorsetați mintea¹⁶⁵⁷, pentru a respinge Duhul lui Dumnezeu și a vă întări în necredința voastră. Aceasta este piatra ta de poticnire pe care nimeni nu o poate înlătura în afară de tine însuși. Din cauza ideilor tale false, nu poți obține o înțelegere clară despre ce este adevărul și ceea ce constituie solia îngerului al treilea. Dacă ți-ai fi supus îndărătnicia ta oarbă, atunci ți-ai fi umilit inima, și ai fi primit cea mai mare binecuvântare pe care ai avut-o vreodată. Oh, cât de teribil este ca cineva să fie înșelat și vrăjit de Satana.

„Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeul lui! Iar voi toți, care aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zaceți în dureri.”

Tu și Harmon Lindsay ați respins lumina trimisă pentru voi din cer, care, dacă ați fi primit-o, ar fi făcut din voi oameni înțelepți. Trăsăturile voastre naturale de caracter ar fi fost aduse în supunere față de Duhul lui Dumnezeu, și marea voastră dorință nu ar fi fost aceea de a aduna provizii pentru voi înșivă, într-un fel care nu este onorabil și nici drept. Planurile acestea de a urma imaginația inimilor voastre nesfînțite au adus peste voi orbirea minții și au sporit încăpățănarea inimii până când nu ați mai putut simți nevoia salvării sufletelor voastre pentru viața veșnică. În starea voastră prezentă, amândoi sunteți o ofensă pentru Dumnezeu. Ticlurile voastre omenești, făcute în secret, sunt ca o carte deschisă înaintea Domnului. El cunoaște toate faptele voastre, toate intențiile voastre de a face răul. El cunoaște toate speculațiile voastre nesigure. Ochiul care nu ațipește niciodată și nici nu doarme, este informat¹⁶⁵⁸ despre fiecare

acțiune și fiecare născocire făcută pentru trădarea cauzei Sale. Voi ați făcut planuri pentru a împiedica lucrarea lui Dumnezeu, și a aduce ocara asupra cauzei Lui. Domnul spune, „Să nu judec Eu pentru aceste lucruri?”

Care sunt intențiile lui Dumnezeu față de voi? El vrea să vă ia pe voi, bieți viermi din țărână, să vă transforme, modelând caracterele voastre după asemănarea divină, și să vă pregătească să puteți sta în compania îngerilor și să întrețineți comuniunea cu Dumnezeu. Însă voi, cu multă iscusință, ați făcut planuri pentru a vătăma cauza lui Dumnezeu, pentru a devia mijloacele spre canale egoiste, știind tot timpul că aceste planuri vor pune lucrarea lui Dumnezeu în situații dificile. Dar toate acestea sunt scrise în cărțile din cer. Voi ați ales o altă școală decât școala lui Hristos. Voi vă îndreptați pașii spre calea ce duce la moarte și la iad, și acesta este motivul pentru care vă scriu de data aceasta.

Hristos a venit în lumea noastră pentru a se opune lucrării păcatului. Dumnezeu a dat pe singurul lui Fiu ca să moară pentru păcătoși. „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” „Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedecă să vă asculte!” „Pânzele lor nu slujesc la facerea hainelor, și nu pot să se acopere cu lucrare lor; căci lucrările lor sunt niște lucrări nelegiuite, și în mâinile lor sunt fapte de silnicie. Picioarele lor aleargă spre rău, și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri nelegiuite, prăpădul¹⁶⁵⁹ și nimicirea sunt pe drumul lor. Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaște pacea.”

Vă spun în numele Domnului. „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând. „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. „Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.”

Situația în care sunteți este una tristă, și totuși Domnul spune: „Dacă se vor întoarce la Mine cu părere de rău în suflet, îi voi vindeca”. Îndrăzniți să nesocotiți pe Dumnezeu? Vreți să atrageți mânia Lui împotriva voastră? Vă dați seama ce faceți? Voi știți prea puțin despre răul care există într-o inimă neconsacrată. Hazael nu este nicidecum singura ilustrație a adevărului solemn că inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Istoria lui Hazael este un exemplu memorabil în ce privește adâncurile răului în care se scufundă oamenii când se află sub controlul agențiilor satanice. Profitând de circumstanțe, Satana trezește toate tendințele rele ale inimii naturale. El prinde ocaziile în care poate ațâța fiecare înclinație rea, până când omul, care a avut toate ocaziile pentru a obține o bogată experiență în lucrurile spirituale, însă nu a apreciat avantajele avute, ajunge neghiobul tatălui minciunii¹⁶⁶⁰ și falsității. Un astfel de om știe prea puțin despre răul existent într-o inimă nesupusă, firească. O singură scântee este suficientă pentru a transforma echilibrul lui sufletesc nesfințit într-un cazan ce clocotește, pe care nu-l poate controla. Acesta nu este stăpân pe sine însuși. Satana vorbește prin el, și el este un canal pentru puterea întunericului. Se află sub mâna transformatoare a Satanei, și, rămâne așa de mult timp supus controlului acestuia încât nu mai are nicio putere să iasă din capcană.

Așa se întâmplă cu A.R. Henry. Frații lui nu-i aduc niciun bine dacă îl tratează cu asprime, și nu-i fac bine nici dacă fac concesii cerințelor lui, pentru că în felul acesta îl vor susține. Dacă este hotărât să răspândească acuzații împotriva mea, atunci să știe că nu le aduce împotriva mea, ci împotriva Domnului, Cel ce mi-a dat cuvinte de avertizare și mustrare. Împotriva Domnului își aduce el învinuirile.

Domnul mi-a dat încă o solie despre faptul că A.R. Henry nu a lucrat după principii corecte, și a dezonorat pe Dumnezeu. Totuși Domnul îl invită să se întoarcă, să se pocăiască, să-și umilească inima cea mândră. El îl critică pe Dumnezeu cu asprime pentru că i-a vorbit în legătură cu purtarea lui greșită. Să se roage frații pentru el, pentru ca Domnul să aibă milă de

el. Însă dacă el nu vrea să audă, în niciun caz să nu satisfacă pe Satana cumpărând cu bani tăcerea lui A.R. Henry. Dacă este supus cazul lui judecății, să se urmeze sfatul cel mai înțelept, și omul să ajungă ca Hazael. În niciun caz nu dezonoarăți pe Dumnezeu. Dacă vreunul dintre frați s-a purtat rău față de A.R. Henry, să dea răul din cale și, dacă este cu puțință, să-i scape sufletul de la moarte. Dar nu vor salva sufletul¹⁶⁶¹ lui dacă satisfac spiritul lui lacom, care dă pe față faptul că banii sunt cei pe care îi dorește el. Ca să vorbim pe față, vrea el să-și vândă dreptul de întâi născut, așa cum a făcut Esau, pentru o ciorbă de linte?

Sper că A.R. Henry va aduce roade vrednice de pocăință. Pune-ți la inimă adevărul solemn care va fi înregistrat în cartea aducerii aminte din ceruri. Aici este un om, înrolat în luptă împotriva lui Dumnezeu, arătând într-o lumină din ce în ce mai clară universului ceresc și lumilor necăzute, că agențiile satanice sunt cele ce îi modelează caracterul.

Mintea nu poate concepe, nici limba nu poate exprima adâncimile în care se poate scufunda sufletul gelos și încăpățânat, care respinge lumina și refuză toate îndemnulile, toate avertizările și toate rugăciunile. Oh, cât de multă nevoie avem să ne rugăm pentru consecvență creștină. Noi suntem în lume, trăind în mijlocul unor oameni ai căror ochi sunt închiși față de lumină, ale căror urechi sunt deschise ca să audă tot ce este posibil despre greșelile și erorile celor ce pretind a crede adevărul. Nu dați nicio ocazie diavolului să câștige biruința. Tot iadul triumfă când o faceți. Oh, cât de serios ar trebui să ne luptăm și să ne rugăm pentru ca voința încăpățânată, caracterul urăcios, să fie aduse în supunere față de Dumnezeu. Vegherea cu rugăciune va salva multe suflete. Dacă cuvintele și temperamentele noastre sunt sfințite, vom împodobi învățătura lui Hristos, Mântuitorul nostru. Dacă frații noștri se poartă ca niște sfinți ai celui prea înalt, dacă dau pe față în orice împrejurare că au credință în Cel căruia spun că Îi slujesc, dacă nu sunt ușor de provocat, atunci vor fi martori pentru Hristos. Aceia care prin credință sunt copii ai lui Avraam, au o chemare înaltă, și au un exemplu în acord cu lumina și privilegiile lor. Încrederea lor este în Acela a cărui zi Avraam a văzut-o de departe.

Te rog¹⁶⁶² fierbinte, să zdrobești puterea Satanei. Nu mai sta ca un sclav legat de roțile carului său. Numai puterea lui Dumnezeu poate rupe lanțul acesta, doar El poate sfărâma cătușele Satanei. Cerul merită să faci totul din partea ta. Așa că rupe-o cu Satana. Fugi la Hristos înainte să fie pentru totdeauna prea târziu. Încă câțiva pași pe calea pe care o urmezi, și vei ajunge acolo unde lumina și adevărul nu vor mai avea nicio putere asupra ta. Îți trimit aceste rânduri, pentru că sufletul meu s-a luptat în agonie pentru cazul tău. Vreau ca tu să fii salvat. Vreau ca tu să ai viață, viața aceea care se întinde cât viața lui Dumnezeu. Vreau să te văd învingător. Vrei să fii așa? Urmează calea pe care ai apucat, și sufletul tău se va despărți de Dumnezeu. Și apoi ce va fi?

Cu multă durere pentru tine, rămân

Prietena ta

H-41-1898

MĂRTURIE CĂTRE A.R. HENRY

„Sunnyside”, Cooranbong, 16 mai, 1898

Către A.R. Henry:

„Așa vorbește Domnul: blestemat este omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci este ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și fără locuitori. Binecuvântat este omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.”

În noaptea aceasta nu am fost în stare să dorm, pentru că am văzut scene vii, în imagini

și simboluri. Mi-a fost arătată starea poporului lui Dumnezeu care s-a încrezut în om și a făcut din braț de carne tăria lui. Starea Conferinței Michigan este jalnică, dar nu este de nevindecă, dacă poporul se va întoarce la Domnul cu toată inima.

Starea prezentă de lucruri a fost făcută să treacă prin fața mea în timp ce eram la Salamanca, și atunci mi-am rostit mărturia în fața celor adunați la tabernacol. Nu am vorbit cuvintele mele, ci cuvintele Domnului. Semnale de alarmă, avertismente și muștrări au fost date pentru bărbații aflați în poziții de răspundere. Dacă acești bărbați ar fi căutat pe Domnul fără întârziere, s-ar fi lăsat găsit de ei. Unii au primit solia¹⁶⁶⁴ atunci, și de atunci înapoi s-au așezat sub steagul marelui Conducător. Însă aceia care nu au umblat în lumină, care nu au căutat să facă voia Domnului după cum a rânduit El, au adus dezastrul asupra cauzei și ocara peste poporul căruia Dumnezeu i-a încredințat cea mai solemnă îndatorire, pe care ar fi vrut ca aceștia să o proclame fără șovăială.

Dumnezeu a arătat poporului Său adevărul. El le-a deschis în fața înțelegerii cărțile Daniel și Apocalipsa, care vestesc adevărul pentru timpul de față. Cei ce și-au închis urechile și înțelegerea în fața acestui adevăr, au făcut le fel ca poporul care nu a vrut să primească lumina în zilele lui Hristos. Poate fi îngrămădită dovadă peste dovadă, iar inimile oamenilor să fie așa de împietrite prin înșelăciunea păcatului încât dovada, oricât ar fi de evidentă, nu le va spune nimic, pentru că ei nu doresc dovezi ci să-și urmeze propria cale.

A existat o rezistență puternică în fața avertizărilor și muștrărilor trimise de Dumnezeu, printre cei ce pretind a crede adevărul. În noaptea aceasta duhul îmi este plin de tulburare și, la ora unsprezece mă îmbrac și îmi iau stiloul ca să scriu cuvintele care îmi sunt date pentru A.R. Henry. „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.” Ca o potârniche, care clocește niște ouă pe care nu le-a ouat ea, așa este cel ce agonisește bogății pe nedrept; trebuie să le părăsească în mijlocul zilelor sale, și la urmă nu este decât un nebun. Scaun de domnie plin de slavă, înălțat de la început, loc al Sfântului nostru Locaș, Doamne, nădejdea lui Israel! Toți¹⁶⁶⁵ cei ce Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine.” - „Cei ce se abat de la Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc pe Domnul, izvorul de apă vie.”

Oh, dacă toți aceia care s-au sprijinit pe braț de carne și și-au pus încrederea în oameni și-ar da seama măcar în această zi de starea în care se află, și ar striga către Dumnezeu cu sinceritate, „Vindecă-mă, Tu, Doamne, și voi fi vindecat; mântuiește-mă Tu, și voi fi mântuit; căci Tu ești slava mea!” Oare să nu se întoarcă poporul la Dumnezeu lor?

„Iată, ei îmi zic: „Unde este Cuvântul Domnului? Să se împlinească dar!” Batjocuri de felul acesta s-au rostit întotdeauna, și vor continua să se rostească. Aceia care fac așa ceva sunt inspirați de același spirit care i-a condus pe preoți să-L ia peste picior pe Hristos pe când atârna pe cruce, zicând: „Pe alții i-a mântuit iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, și vom crede în El! S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește. Căci a zis: „Eu Sunt Fiul lui Dumnezeu!” Mântuitorul lumii atârnat pe cruce în agonia Lui de moarte, era expus rușinii publice de propriul Lui popor. Ce fel de putere lucra asupra minților acestor învățători și conducători? Aceeași putere care în zilele noastre agită lumea întreagă cu o ură intensă împotriva celor ce refuză să se alieze cu răul, dar în schimb ceartă, muștră și îndeamnă pe făcătorii de rele în față. Aceeași putere a lucrat asupra ta, A.R. Henry, conducându-te să-L trădezi pe Hristos așa cum l-a condus pe Iuda să-L trădeze pentru bani. Tu vinzi pe Domnul tău și trădezi cauza Lui în mâinile dușmanilor Lui, indiferent de consecințe; în felul acesta este adusă ocara asupra adevărului. Făcând¹⁶⁶⁶ în felul acesta, tu demonstrezi faptul că avertizările și povețele care ți-au fost adresate sunt adevărate. Tu ai exact atâta iubire și interes față de cauza lui Dumnezeu cât ai descoperit prin atitudinea ta față de ea. Fiind în legătură cu alții, ai făcut orice efort posibil ca să aduci lucrurile sub controlul tău, și pentru că nu ai reușit, ai vrut să duci la ruină cauza căreia spui că îi slujești. În felul acesta tu faci exact lucrarea pe care Domnul mi-a descoperit că o vei face.

Apoi, având de-a face cu oameni care aveau nevoie de tot ceea ce puteau obține cu

ajutorul creierului și al penitei pentru a fi feriți de foame și goliciune, tu ai urmat principii de nedreptate. Domnul te-a lăsat pe tine și pe cei care nutresc același spirit să dai pe față motivele care te împing la acțiune. În felul acesta mărturiile de avertizare și muștrare care ți-au fost adresate au fost justificate. Același spirit care te-a condus să urmezi măsuri injuste când ai tratat cu semenii tăi, te-a condus să lucrezi departe de principiile pe care Domnul le-a desemnat să guverneze în cauza și lucrarea Lui, principii care au fost impuse casei de editură încă de la înființarea ei, ca să le mențină până când nu va mai fi nevoie de ele.

Dacă ochii tăi ar fi putut să fie deschiși atunci când te-ai sfătuit împreună cu alții, ai fi văzut pe acel veghetor nevăzut notând cuvintele și acțiunile voastre, precum și spiritul repezit și arogant care a controlat deciziile voastre, îndeosebi când intervenea ceva ce stârnea combativitatea voastră. O suferință ca o indigestie, acesta este rezultatul produs în adunările de consfătuire și de comitet. Tu ai prezidat când de fapt, datorită imaginației tale bolnave, nu erai pregătit să preziidezi. Tu nu ai fost întotdeauna în această stare a minții, ci uneori erai¹⁶⁶⁷ conciliant și recunoșteai lucrurile. Îngeri ai lui Dumnezeu erau prezenți ca să te ajute atunci când ai dorit și te-ai străduit să împlinești voia lui Dumnezeu. Dar prejudecata ce s-a creat la Minneapolis, și care a fost menținută prin faptul că a fost încurajată de cei ce au urmat o cale ce dispăcea lui Dumnezeu, te-a pus pe tine și pe cei aflați în legătură cu tine, într-o stare de rebeliune hotărâtă împotriva adevărului și neprihănirii. Din când în când erai foarte convins de faptul că ar trebui să renunți la opoziția ta față de adevăr, și să te porți într-un mod diferit, însă ai fost prea încăpățânat și prea mândru ca să cedezi. La Minneapolis a fost dată orice dovadă necesară pentru a convinge mințile neatinse de prejudecată. Însă, mulți au plecat de la întâlnirea aceea cu o înregistrare înscrisă împotriva numelor lor, cântăriți în balanța sanctuarului și găsiți prea ușori. Atunci nu ai luat poziție așa cum ar fi trebuit să faci pe baza dovezii oferite, iar umblarea ta a dus la rezultatele ei sigure. După aceea, când ai primit dovezi mai convingătoare, nu ai vrut să umbli în lumină.

Dumnezeu este reprezentat cântărind oamenii, cântărind motivele lor, metodele, planurile lor, acțiunea și plănuierea lor făcute în ascuns. El a văzut urmarea sigură a alierii tale cu alții, și ți-a trimis și ție dar și celor uniți cu tine, avertizări în ce privește adevăratul caracter și rezultatele legăturii pe care o aveai cu instituția reprezentativă a lui Dumnezeu. Tu și Harmon Lindsay ați călătorit mult împreună cu fratele Olsen. Acesta nu a discernut spiritul pe care îl aveți și de aceea a aprobat multe dintre deciziile voastre, în ciuda avertizării legate de principiile greșite ce erau permise la editură. Atât tu cât și Harmon Lindsay ați semănat neghină peste tot pe unde ați umblat. Uneori ați făcut-o în mod conștient, iar alteori inconștient; căci atmosfera ce înconjură sufletele voastre era departe de a fi atmosfera¹⁶⁶⁸ cerului.

Planuri greșite și nedrepte au fost urmate în felul în care au fost tratați lucrătorii lui Dumnezeu, și mulți dintre acești lucrători au căzut în descurajare. Uneltiri necinstite, făcute pe ascuns, în opoziție față de adevăratele principii, au corupt biroul editurii. În continuu s-au făcut planuri și strategii pentru a obține controlul asupra întregului sistem de publicații. A fost cultivată și promovată o gelozie față de Pacific Press. Voi ați făcut intrigi pentru a obține controlul acelei instituții, cu toate că nu recunoști și nu îți dai seama că așa se numește acțiunea voastră; dar așa este. Să ia Conferința sub mână ei toate instituțiile mutilate, a fost o acțiune oarbă pentru a obține controlul asupra oricărui interes, a fiecărei instituții, prin contopirea tuturor acestora. Dumnezeu nu vrea ca aceasta să se întâmple. El vrea ca instituțiile Sale să fie independente una de alta, și totuși în perfectă armonie între ele.

Prin felul în care ai tratat lucrurile, ai sacrificat principiile creștine. Felul în care i-ai tratat pe autori a fost lipsit de onestitate și extrem de egoist. Aceasta a fost prezentat mereu și mereu. Dumnezeu a fost dezonorat, iar Legea Sa, a celor zece porunci, transcrierea caracterului Său, a fost încălcată. Martorul nevăzut a privit toate născocirile și metodele rele, precum și acționarea tainică, făcută pe ascuns. Blestemul Lui este peste toate aceste principii egoiste, necinstite.

Când a suferit sub ocara ei, Ana a strigat către Domnul, iar Domnul a auzit rugăciunea ei și i-a dat un fiu. Atunci ea a vestit slava Domnului, „Domnul este un Dumnezeu care știe

totul, și toate faptele sunt cântărite de El.” Iar Isaia a spus, „Tu, care ești fără prihană, netezești (cântărești – KJV) cărarea dreptului.” Solomon declară, „Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar Domnul cântărește spiritul”. Iar David scrie¹⁶⁶⁹, „Da, o nimica sunt fiii omului! Minciună sunt fiii oamenilor! Puși în cumpănă toți la olaltă, ar fi mai ușori decât o suflare”.

Motivele care îi determină pe bărbații cu responsabilitate să acționeze când au de-a face cu frații lor sau cu cei din lume, trebuie să fie în acord cu cuvântul lui Dumnezeu, căci ei acționează ca reprezentanți ai lui Dumnezeu. La niciuna dintre adunările voastre administrative, la niciuna din adunările voastre de comitet nu au participat îngerii lui Dumnezeu, care au așteptat să împărtășească înțelepciune și să coopereze cu orice principiu susținut de legea lui Iehova. În cărțile Lui, Domnul a înscris fiecare inițiativă luată în aceste adunări, pe care ochiul Său a putut să le vadă ca și cum nu ar mai fi existat vreun alt interes în lume. El cântărește fiecare motiv, fiecare acțiune. El a fost întristat deoarece caracterul Lui a fost reprezentat greșit. A fost urmat un plan de lucru nu într-un tot în acord cu planul lui Hristos. Oamenii au fost solicitați și determinați prin raționamente înșelătoare să-și dea acordul față de condițiile puse de alți oameni, și să-și vândă drepturile și publicațiile. Bărbații din poziții de răspundere s-au îndepărtat de sinceritate și, prin spiritul lor autoritar precum și prin argumentele lor, s-au impus peste semenii lor. Purtarea lor a produs mult rău lucrătorilor de la editură, și un rău încă și mai mare le-a produs lor înșiși, deoarece și-au întunecat discernământul și și-au pierdut vederea spirituală. În felul acesta editura înființată cu sacrificiu s-a transformat repede într-o închisoare de păsări necurate. Nu o creștere de lumină a fost necesară pentru a vindeca aceste maladii spirituale; căci făcătorii de rele au ales întunericul în locul luminii care descoperă întunericul. Dumnezeu nu recunoaște pe acești făcători de rele ca împreună lucrători cu El.

Orice¹⁶⁷⁰ motiv, orice principiu corect care a fost violat pregătește sufletul pentru uneltire și necinste. Cei ce urmează o astfel de cale, croiesc cărări strâmbe pentru picioarele lor, cauză pentru care schiopul se va întoarce din drum. Dumnezeu urăște aceste practici strâmbe. Hristos a murit ca să poată îndepărta păcatele noastre. El nu a venit ca să ne salveze în păcatele noastre. Însă cărări și practici strâmbe au fost căutate de unii dintre cei ce mărturisesc a crede adevărul, și tot ceea ce putea sugera această ingeniozitate a fost primit aducându-se vătămare cauzei lui Dumnezeu. Toate aceste planuri și proiecte au acționat ca un aluat nesfânt, întocmai cum a acționat aluatul Fariseilor pe când Hristos era pe pământ. Toate acestea au fost făcute împotriva Domnului Isus. El a fost trădat prin umblarea greșită ce a fost urmată, și sinagoga Satanei a triumfat.

Din cauză că mărturiile te-au mustrat, cu toate că ți s-a oferit speranță și curaj dacă l-ai fi primit pe Hristos și ai fi fost convertit, căci El putea să te vindece de alunecarea ta, tu ai mers mai departe decât s-a aventurat să meargă cineva dintre cei ce mărturisesc a fi creștini. Tu ai dat un exemplu pe care să-l urmeze toți cei ce sunt mustrați, dacă vor, iar unii în dușmănia lor vor încerca să facă ceea ce ai făcut tu. Aceste suflete înșelate și amăgite, dacă nu se pocăiesc și nu sunt transformate, vor trebui să audă rostindu-se sentința din partea unui tribunal la care nu există apel. Atunci vor putea spune cu adevărat, „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui¹⁶⁷¹ mâna peste mine. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.”

Domnul cunoaște foarte bine umblarea ta. Tu ai jefuit tezaurul Lui ca să aduni provizii în fondurile tale secătuite, obținând prin stoarcere salarii mari, cu toate că atunci când cu acordul tău te-ai angajat la editură, ai înțeles că editura nu poate plăti salarii mari angajaților ei. Aceasta ți s-a spus clar, căci am auzit cuvintele rostite, și te-am auzit replicând că nu te angajezi la editură din interes financiar. Atunci ai acceptat salariul care ți-a fost oferit.

Dar, în timp ce în aparență lucrezi în interesul acestei instituții, ai trădat cauza lui Dumnezeu în mâinile dușmanilor ei, și acum îi vei face atâta rău cât îți va sta în putere. Domnul vede toate acestea. Nu este nicio tranzacție pe care El să nu o vadă. Tu ai putea să

întrebi pe bună dreptate, „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu!” Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.”

Orice bani pe care poți să-i pretinzi din tezaurul Domnului, peste cei pe care i-au primit alți muncitori din poziții înalte, vor avea prețul cel mai mare dintre cei pe care i-ai avut vreodată în posesie.

„Apoi¹⁶⁷² am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea. Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.”

Ți-am prezentat aceste lucruri ca să nu provoci mânia Domnului dacă adaugi mai mult la relele tale prin însușirea pentru scopurile tale egoiste a unor mijloace ce nu-ți aparțin. Acelora care ți-au acordat încredere și te-au susținut, le-au fost date înștiințări despre planurile tale de a vătăma și trăda cauza lui Dumnezeu, însă ei nu au crezut că vei face ceea ce ai făcut. Lor le-a fost teamă de tine și au rămas în asociere cu tine, temându-se că dacă vor rupe legătura cu tine vor face rău cauzei lui Dumnezeu. Poporul celor de credința noastră nu au știut cum erau folosite mijloacele pe care le investeau pentru a susține cauza lui Dumnezeu, iar acum în fața lor stă un tezaur gol. Acestea s-au întâmplat în mare măsură prin sugestiile și măsurile tale, pe când erai în legătură cu cei ce nu au văzut, nici nu au înțeles intențiile tale.

Pentru a-ți duce la îndeplinire planurile, ai implicat cauza lui Dumnezeu în dificultăți financiare, iar acum cu toată vătămarea¹⁶⁷³ cea mare pe care ai adus-o, ceri o mulțime de bani. Dumnezeu te numește un rob necredincios. Când valul acesta de egoism a trecut prin editură, când oamenii au pretins pentru lucrarea lor salarii mai mari decât primiseră alții, v-a fost dată lumină despre faptul că prosperitatea editurii depindea de lipsa de egoism a celor aflați în legătură cu ea, și că aceia care cereau salarii așa de mari aveau să-i oprească pe cei angajați în ce privește salariile lor. Ei aveau să folosească orice mijloc pentru a primi cărți la cost mic pentru editură, și în felul acesta să acumuleze mijloace. Aceia care au făcut planuri și strategii pentru a câștiga mijloace în felul acesta, nu au acționat după rânduiala lui Dumnezeu, ci au urmat impulsurile inspirate de Satana.

Dumnezeu cântărește pe fiecare om în balanța sanctuarului. Fiecare poate să aibă propriul lui standard, dar Legea cea sfântă și neschimbătoare a lui Dumnezeu, în care nu este nici schimbare nici umbră de mutare, acesta este standardul pe care trebuie să-l atingă cu toții. Citiți și luați seama, ca să nu pieriți pe calea pe care ați ales-o. „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele ca pe tine însuși”. Dumnezeu cere puterile inimii, minții și trupului. Toate sunt talentele Domnului, împrumutate de El ființelor umane ca să fie folosite pentru slava numelui Său. Viața însăși este un talent de mare valoare, căci sănătatea odată pierdută, poate să fie pierdută pentru bine, în ce privește lumea aceasta. Atâta timp cât viața este acordată unei ființe omenești, acea ființă umană, fie bărbat, femeie sau copil, se află sub obligația de a-și implica în slujba lui Dumnezeu talentele încredințate, păstrându-se în condițiile cele mai sănătoase, ca să poată oferi lui Dumnezeu un sacrificiu ce poate fi primit, o slujire¹⁶⁷⁴ rațională. Când omul umblă prin credință cu Dumnezeu, el folosește marele talent al vieții în cel mai bun fel. Atât cât este posibil, el trebuie să-și păstreze mintea, sufletul și trupul într-o stare de sănătate, pentru ca discernământul să-i poată fi limpede, ca să poată înțelege lucrurile spirituale. Omul nu trebuie să fie așa de devotat ocupațiilor lui obișnuite încât să nu mai facă deosebire între sacru și ceva obișnuit, și, ca Nadab și Abihu, să neglijeze cerințele speciale care asociază slujirea lui cu un

Dumnezeu sfânt. El nu trebuie să aibă impresia că este liber să-și folosească presupusele lui calificări superioare fără a avea focul sfânt, elementul vital, sfințitor care face ca slujirea lui să poată fi primită de Dumnezeu.

Tu nu ai păstrat o legătură vitală cu Dumnezeu. Nu ai avut nici măcar o religie legalistă. „Poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.” „V-am adus într-o țară ca o livadă de pomi, ca să-i mâncați roadele și bunătațile; dar voi ați venit, Mi-ați spurcat țara și Mi-ați prefăcut moștenirea într-o urâciune.” Aceasta este o descriere despre viață și despre felul în care o tratăm noi astăzi. „Preoții n-au întrebat: „Unde este Domnul?” Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor. De aceea, Mă voi mai certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri. ... și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor!”

Cum¹⁶⁷⁵ au ajuns ei să facă aceasta? Prin conformarea lor cu spiritul lumii. Au folosit lucrurile lui Dumnezeu ca să facă paradă, și ca o scuză, spuneau că o fac pentru a da caracter lucrării. Dar, făcând așa, au acționat contrar luminii date de Dumnezeu, în directă opoziție cu admonestările și îndrumările Lui.

Din cauza lucrării în care te-ai angajat tu ți-ai întins mâna lacomă și nesfințită ca să strângi tot ce putea să-ți fie acordat pentru serviciile tale de presupusă valoare. Tu nu gândești bine în ce privește aceste lucruri. Fără abilitatea aceasta așa de mult prețuită, fără administrația ta, cauza lui Dumnezeu ar fi văzută mai bine acum atât de Dumnezeu cât și de oameni.

Ți-au fost date avertizări cum că lungile tale călătorii împreună cu fratele Olsen nu erau necesare. El ar fi făcut de zece ori mai mult bine dacă nu ar fi făcut din braț de carne tăria lui, sprijinindu-se pe o abilitate omenească nesfințită. Aceasta este o ofensă adusă lui Dumnezeu.

Răscumpărătorul nostru a deschis un izvor de vindecare pentru neamuri, și vom plăti cu un preț infinit dacă părăsim acest izvor de ape vii în schimbul unor puțuri crăpate făurite prin eforturi omenești. Aceste puțuri pot să conțină ceva din apa vieții, însă nu sunt adânci. Lucrarea noastră cere o luptă agresivă. Nu banii, nici poziția, nici clădirile costisitoare nu sunt esențiale în lucrarea lui Dumnezeu, și nici realizările ce atrag aplauze din partea oamenilor și satisfac vanitatea. Toate acestea sunt puțuri omenești, care în timp de secetă nu pot să țină apa.

Domnul a pregătit resurse, iar noi trebuie să acceptăm proviziile făcute de El. Izvorul apei vieții este deschis pentru toți. Toți pot să vină să bea.

Dumnezeu¹⁶⁷⁶ îți vorbește ție, A.R. Henry. Puțul tău crăpat se uscă. În mijlocul grijilor și dezamăgirilor, a durerii mentale și fizice, setea ta arzătoare nu se domolește; căci ai părăsit izvorul apelor vii și, ca mulți alții, ai încercat, în sfârșeala inimii și a creierului, să sapi puțuri în granitul rezistent al vieții tale, pentru a-ți pregăti propriul sfârșit. Există un izvor aproape de tine, dacă nu ai mers prea departe părăsind apele cele vii.

Când închinarea față de Dumnezeu va fi unica devoțiune a sufletului tău, Îl vei iubi mai mult decât orice, și pe aproapele ca pe tine însuși. Ai trecut prin ani de egoism și depărtare de căile lui Dumnezeu. Nu a durat destul rebeliunea ta? Prin influența ta, casa de editură a fost păgubită. Tu ai încălcat o lege perfectă, neschimbătoare. Legea aceasta cere ascultare continuă, fidelă. Ce fel de înregistrare este scrisă în dreptul numelui tău? Ai păzit tu primele patru, și ultimele șase porunci? Ai iubit pe Dumnezeu cu toată inima? Ai iubit pe aproapele tău ca pe tine însuși?

Dumnezeu nu acceptă o ascultare pe jumătate. El cere ascultare completă față de fiecare precept al legii Sale. A.R. Henry, tu ai un suflet care poate fi salvat sau poate fi pierdut. Satana joacă jocul vieții pentru sufletul tău, și este pe cale să își câștige prada. Dacă nu îți schimbi direcția, dacă nu vei fi schimbat, nu vei vedea niciodată împărăția cerului. Îți poți permite să mergi mai departe în direcția în care mergi de atâția ani, fără să ții cont de dreptatea, mila, sau iubirea lui Dumnezeu? Tu nu te cunoști pe tine însuși. Dacă îți pui mâna lacomă peste mijloacele lui Dumnezeu, nu va mai dura mult până când vei dori ca mâna ta să fi fost tăiată din trupul tău decât să fi făcut ceea ce Satana te-a ispitit să¹⁶⁷⁷ faci.

Dumnezeu a încredințat oamenilor îndatoriri înalte și sfinte, iar El le spune, „du-te și lucrează în via Mea.” Aș fi vrut să scriu mai categoric, însă pentru că lucrurile ți-au fost prezentate așa cum trebuiau prezentate, tu cunoști conținutul mărturiilor referitoare la principiile greșite care au pătruns în administrarea casei de editură de la Battle Creek și a tuturor instituțiilor noastre.

Tu nu te cunoști. Când te vei trezi, când, după ce vei cădea pe Stâncă, împotrivirea ta îndărătnică față de Duhul lui Dumnezeu va fi zdrobită, vei spune „Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci niciun om viu nu este fără prihană înaintea Ta.” Niciunul dintre cei vii nu înțelege pe deplin caracterul ofensator al păcatului.

În casele noastre de editură trebuie ca motivele și principiile curate, necorupte, să aibă putere de stăpânire. La adunările voastre de comitet, îngerii lui Dumnezeu își acoperă fețele, ca să nu vadă relele ce se pun la cale. Totuși, am încă un apel de făcut. Oprește-te acolo unde ești. Tu nu ai mai mult drept la salariul mare pe care îl ceri, decât am eu sau frații tăi. Dacă obții salariul acesta prin fraudă, povestind despre cazul tău unor oameni lumești, te rog citește Biblia ta, și vezi ce spune despre acest subiect.

Cuvintele acestea se aplică în mare măsură lui Harmon Lindsay. Ce fel de reprezentare oferi lumii? Citește în Biblia ta, și vezi cât de mult te-ai îndepărtat de învățăturile ei. Există o singură cale de urmat pentru cei care, în timp ce sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, încearcă să lucreze pe baza principiilor după care ai lucrat¹⁶⁷⁸, care dau pe față în viață și în caracter mândrie, slavă deșartă, avariție, lăcomie, care îi vor conduce la ambiție, murmurare, amărăciune, vorbire de rău. Aceștia trebuie să fie despărțiți de lucrare. Nu trebuie să le fie permis să mai rămână în lucrare an după an, spre vătămarea cauzei lui Dumnezeu, spre ruina lor spirituală și veșnică.

Îți spun, fratele meu, că în caracterul tău există impurități de așa natură încât vor distruge valoarea aurului. Tu nu ai putea să intri acum pe porți în cetatea lui Dumnezeu, pentru că nu ai ajuns la standardul Lui. Tu nu poți să fii acum pecetluit cu pecetea asemănării divine. Aceia care nu pot să treacă testul examinării finale, vor fi respinși ca nevrednici. Nu vrei să-L cauți acum pe Domnul ca să poți să-L găsești?

E.G. White

B-26-1899

CĂTRE BĂRBAȚII AFLAȚI ÎN POZIȚII DE RĂSPUNDERE

În 1883, pe când eram în Healdsburg, în casa ospitalieră a fratelui și sorei Harmon, mi-a fost arătat că lucrarea de editare a fost plănuită și înființată sub supravegherea specială a lui Dumnezeu. Cei aflați în legătură cu această lucrare trebuie să fie de asemenea sub supravegherea lui Dumnezeu, căci dacă nu, va apărea o ordine de lucruri cu totul contrară luminii cuvântului Său. Aceia care își pun încrederea în propria lor înțelepciune vor face planuri așa încât să-și ducă la îndeplinire ideile lor aparte. Aceasta va produce rezultate nefavorabile pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Există unii care se ocupă cu modelarea lucrurilor după propria lor judecată pervertită, măcar că este clar descoperit că inimile lor au nevoie să fie înmuiate și zdrobite sub influența stăpânitoare a lui Dumnezeu. Cum poate exista siguranță dacă se permite ca astfel de oameni să aibă control asupra deciziilor voastre?

O mare lucrare este în pericol să fie deformată și să primească un caracter greșit din cauza planurilor omenești. Este în pericol să fie deteriorată de oameni care nu-și au temelia pe Stânca cea eternă. Poate că ei văd că anumite lucruri sunt corecte, iar alte lucruri le văd că ar fi rele, după cum sunt influențați în ce privește lucrarea. Vederea spirituală defectuoasă îi conduce să adopte un mod de acțiune care lasă pe Dumnezeu aproape cu totul în afara planurilor. Ei se prind de ideile avansate de oameni care nu au purtat povara lucrării de la începuturile bisericii care se numește Adventistă de ziua a șaptea. Biserica aceasta ia cuvântul lui Dumnezeu exact așa cum este scris și păzește adevăratul Sabat al poruncii a patra.

Ei¹⁶⁸⁰ se disting de alții prin faptul că s-au supus luminii date de Domnul în ce privește ziua care trebuie respectată drept Sabat. După ce a creat lumea în șase zile, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, și a făcut astfel din această zi un semn de aducere aminte al creației Lui. În timp ce stelele dimineții cântau în cor și toți fiii lui Dumnezeu izbucneau în strigăte de bucurie, El a sfințit și a binecuvântat ziua a șaptea. Adventiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor deosebit, separat de lume. Marea daltă a adevărului i-a tăiat din cariera lumii și i-a adus în legătură cu El Însuși. I-a făcut reprezentanți ai Lui, și le-a dat lucrarea de înălțare a legii Lui călcate în picioare.

Lucrarea lui Dumnezeu va fi foarte deteriorată dacă este lăsată pe mâinile bărbaților care raționează după propria lor judecată. Eu-l intervine, și trăsături de caracter ce nu sunt în acord cu caracterul lui Hristos își pun amprenta asupra lucrării. Metoda lumească este privită ca înțeleaptă, în timp ce metoda divină, ciudată în ochii lumii, este socotită a fi nebunie. În felul acesta va fi pus asupra lucrării un semn care nu va fi doar nedorit, ci va atrage dezaprobare din partea lui Dumnezeu.

Principii noi și mișcări decise trebuie să-și găsească locul în instituțiile noastre, pentru călăuzirea și instruirea tinerilor, ca să fie ajutați să aplice principiile Bibliei în tot ceea ce fac. Regulile Bibliei trebuie să fie o călăuză în viața zilnică, pentru ca lumina lui Dumnezeu să fie văzută spre bunăstarea tinerilor din instituțiile noastre. Fiecare lucrător trebuie să fie un împreună lucrător cu Dumnezeu. Nicio ființă umană nu trebuie să fie pusă într-o poziție mai joasă, ca să fie sub stăpânirea vreunui om, indiferent ce poziție ar avea.

Nimeni¹⁶⁸¹ nu trebuie oprit să-și exprime părerea. „Voi toți sunteți frați.” Cu toții aveți un singur Tată. Cu toții sunteți membri ai unei singure familii.

Tinerii vor face greșeli, dar aceștia pot și trebuie să fie corecți fără asprime și fără vreo manifestare a Satanei. Nimeni nu trebuie să stăpânească peste moștenirea Domnului. Nu este corect să încerci să conduci ființe omenești pe o direcție bună, manifestând atributele vrednice de dispreț ale Satanei. Cei care Îl au pe Hristos în ei nu vor conduce în felul acesta. Niciun lucrător nu trebuie să fie neglijat, supra împovărat sau privit de sus. Dacă se face vreo discriminare, să se facă în favoarea tinerilor. Interesul cel mai mare să fie acela de a le oferi un exemplu corect. Viitorul lor poate fi hotărât de conducerea lor înțeleaptă sau neînțeleaptă.

La conferința de la Battle Creek am avut de rostit o mărturie pentru toți cei de la conferință. În orice ramură a lucrării, în orice instituție ar trebui să fie bărbați care își dau seama că sufletele aflate în grija lor, dacă sunt credincioase îndatoririlor pe care le au, vor primi nemurirea în împărăția lui Dumnezeu. Hristos a murit ca să le dea viața veșnică. Trăind o viață de corectitudine, ei pot primi o răsplată mai mare decât învățătorii lor. Însă dacă bărbații dintr-o anumită ramură a lucrării vor uita învățătura Celui care a onorat omenirea prin faptul că a luat natura umană, și cineva va trata cu asprime pe vreunul din acești micuți ai lui Dumnezeu, ar fi mai bine pentru el să i se fi legat de gât o piatră de moară și să fi fost aruncat în adâncul mării.

Vor păstra în minte aceste lucruri cei ce ocupă poziții de conducere în oricare dintre instituțiile noastre? Există un Veghetor care urmărește îndeaproape pașii făcuți de toți cei aflați în poziții de încredere. Responsabilitatea lor este cu tot atât mai mare, cu cât este mai înaltă poziția lor față de a celor pe care îi¹⁶⁸² educă. Cu eforturi dureroase, împărtășii celor dați în grija voastră cunoștința pe care ați primit-o. Educați-i să înainteze în mod inteligent, ca să poată dobândi adaptabilitate în ramurile lucrării în care sunt chemați. Să nu vi se pară că lucrarea voastră este terminată, până când nu îi faceți cât se poate de eficienți.

E foarte ciudat că lucrarea aceasta a fost neglijată. Tinerilor li s-a îngăduit să stăruie în căile lor și la un nivel scăzut, măcar că ar fi putut înainta spre trepte mai înalte, devenind capabili de a face o lucrare mai înaltă. Cei răspunzători de lucrare nu au muncit în așa fel încât să poată primi aprobarea lui Dumnezeu. Mulți îi împung pe cei aflați sub mâna lor și îi cenzurează cu severitate, ceea ce nu luminează pe cel tratat astfel, ci îi provoacă dorința de răzbunare. Dumnezeu vă întreabă, „Cine v-a cerut aceste lucruri?” Voi sunteți numai niște slujitori.

Domnul ar vrea ca fratele ---- să fie conectat cu cauza, dacă ar vrea să lucreze cu răbdare în această direcție. Fratele meu, tu nu te cunoști pe tine însuși. Tu ai nevoie să înveți stăpânirea de sine de la marele Învățător. Ai nevoie să acorzi atenție lucrurilor mărunte, să dai ascultare cuvintelor: „strângeți fărâmiturile”. Tu nu poți aprecia cât de mult va costa faptul de a nu introduce în practica de fiecare zi principiile cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu faci aceasta viața religioasă este deteriorată. Religia nu poate decât să binecuvânteze acolo unde ajunge influența ei. Este nevoie să fie introdusă în fiecare ramură a lucrării.

Frate Henry Kellogg, Domnul a lucrat asupra vieții și caracterului tău, și tu iubești adevărul. Isus te iubește, și te-a așezat într-o poziție de încredere, aducându-te în legătură cu lucrarea Lui cea sacră. Tu ai fi putut dovedi că Domnul a făcut mult, dar tu nu¹⁶⁸³ te-ai consacrat pe tine însuși, cu trup, suflet și minte, lui Dumnezeu atât în viața de căsnicie cât și în ocupațiile zilnice. Tu ai pierdut mult îndeosebi prin faptul că nu ai participat la adunările religioase, nu te-ai așezat astfel sub influențele cele mai sănătoase, în canalul de lumină. Ocaziile prețioase de a depune mărturie pentru Hristos, niciodată nu ar trebui să pară neesențiale. Știi că atunci când poporul lui Dumnezeu se adună ca să I se închine, ca martori activi și serioși, ei primesc o binecuvântare bogată? Ei sunt reprezentanții lui Hristos, și El este în mijlocul lor ca să binecuvânteze.

Iubitul meu frate, tu I-ai întors spatele lui Isus. Satana a câștigat un avantaj asupra ta. El a venit într-un mod așa de subtil, înșelându-te și păcălindu-te în așa măsură încât lucrarea lui nu ți s-a părut a fi lucrarea inamicului. Tu nu ai reușit să vezi importanța menținerii principiilor drepte în toate ramurile lucrării.

A mânca trupul și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu înseamnă a studia cuvântul lui Dumnezeu. Dar tu ai aruncat la o parte cuvântul lui Dumnezeu pentru un soi de lectură ce te desparte de Dumnezeu, iar rezultatul acestei umblări se vede în cuvintele și acțiunile tale, în atitudinea pe care o ai față de cei cu care ești asociat la editură. Dacă părăsești apele limpezi și răcoritoare ale Libanului pentru a bea din șuvoaiele tulburi din vale, viața ta spirituală va dobândi un caracter bolnăvicios. Dă la o parte toate lecturile ieftine. Acestea exercită o influență dăunătoare asupra sufletului tău. Îți corodează gândurile, umplându-ți mintea cu paie, fân și trestie. Îți este imposibil să faci lucrarea lui Dumnezeu cu o percepție clară, cât timp dai minții tale acest fel de hrană. Alegerea ta în ce privește lectura, îți pipernicește și îți mutilează experiența spirituală.

Dacă¹⁶⁸⁴ sufletul îți este pătat, buzele tale rostesc cuvinte necurate. Dar poziția pe care o ai nu îți dă niciun drept să spui cuvinte tăioase. Nu ai dreptul să tulburi pacea niciunui suflet, sau să rostești cuvinte care agravează ispitele unuia care se luptă să biruiască. Făcând așa, îi conduci pe semenii tăi, creștii ca și tine, pe terenul de luptă al lui Satana. Când cineva are nevoie să fie corectat, este umilitor ca greșelile să le fie arătate cu degetul. Fă-o cu blândețe. „Ia seama la tine însuși ca să nu fi ispitit și tu.” Dumnezeu vede mult mai multe greșeli în tine decât în cei cu care te-ai purtat atât de aspru.

În timp ce eram la Minneapolis, mi-au fost descoperite multe lucruri în legătură cu propunerile făcute de A.R. Henry și alții. Planurile acelea nu erau inspirate de Duhul lui Dumnezeu. Dacă ai fi rămas în dragostea lui Dumnezeu, ai fi fost capabil să distingi între dreptate și nedreptate. Au fost făcute planuri în ce privește administrarea lucrării, planuri ce nu trebuiau să vadă lumina zilei, căci nu aveau asupra lor semnătura cerului. Cei ce au făcut acele propuneri nu au avut nicio idee unde îi vor duce planurile și închipuirile lor. Ei nu și-au dat seama că vor fi conduși să submineze principiile drepte pentru a obține controlul asupra facilităților, ca să poată administra lucrurile după ideile lor, ca să zidească ceea ce le place și să împiedice ceea ce le place. Acest fel de a plănuși și de a pune la cale nu a fost făcut în mod deschis, ci într-un fel care L-a făcut pe Dumnezeu să scrie în dreptul numelor lor, vina de prefăcătorie. Ei au falsificat lucrurile. Au lucrat în felul practicilor înșelătoare ale Satanei, pentru a înființa o confederație care să-i facă în stare să obțină avantaje când tratează cu¹⁶⁸⁵ autorii. Bărbații aceștia s-au dus la fr. Smith și l-au convins să accepte cel mai scăzut procent din preț, ca drept de autor.

Comitetul vostru ales ca să judece cărțile, este o fraudă. Abia dacă vreunul dintre membri știe cum să aprecieze cărțile. Ei au făurit planuri ca să pună pe piață cărți ca Bible Readings, care costă foarte puțin la publicare, dar care aduc venituri mari. Însă cărțile de care lumea avea nevoie au primit doar prea puțină atenție. Datorită unei conduceri greșite, ele au fost ținute departe de oameni.

Luați-vă Bibliile, citiți-le; cercetați-le ca și cum ați căuta comori ascunse. Țineți-vă strâns de Cuvânt. Rugați-vă și vegheați, ca să puteți, cu o percepție clară, sfântă, să luați în considerare propunerile făcute în adunările voastre administrative. În niciun caz nu neglijați lucrarea pe care trebuie să o faceți pentru voi personal. Voi nu sunteți ai voștri. Voi aparțineți lui Dumnezeu. Ați fost cumpărați cu un preț, de aceea, proslăviți pe Dumnezeu în trupul și în Duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Fiecare suflet trebuie să fie reglementat de Legea lui Dumnezeu. Tot ceea ce vă propuneți să faceți, comparați cu Legea lui Dumnezeu. Întrebați, „Este aceasta calea Domnului?” Așa după cum omul se uită într-o oglindă ca să-și vadă defectele de pe față, în același fel trebuie să-și vadă caracterul în marea oglindă morală, comparându-și caracterul cu Legea lui Dumnezeu. Dacă oamenii ar face aceasta, ar vedea mai clar rezultatele umblării lor asupra propriilor suflete, precum și asupra cauzei lui Dumnezeu, și le-ar fi frică să facă vreun pas în direcția greșită.

Neglijența de a trăi după Legea lui Dumnezeu îi taie omului o porție bună din viața pe care o primește de la Dumnezeu. El nu păzește calea Domnului, și de aceea¹⁶⁸⁶ Îl jefuiește pe Făcătorul lui de slujirea pe care i-o datorează. Aceasta se întoarce împotriva lui însuși, deoarece nu izbuteste să câștige acel har, acea putere, acea forță a caracterului pe care fiecare dintre cei ce își supun totul lui Dumnezeu are privilegiul de a le primi. A trăi despărțit de Isus îl pune pe om sub puterea ispitelor lui Satana. El face greșeli și erori în lucrarea pentru Stăpânul lui. Inima și mintea nu este conformată cu voința lui Dumnezeu. El nu se supune lui Dumnezeu în marile chestiuni ce privesc lucrarea lui specială, deoarece nu este călăuzit de principii drepte când are de-a face cu lucruri mărunte. El socotește lucrurile mărunte ale vieții nevrednice de prea multă atenție, însă defectele pe care și le permite în acestea, se manifestă și în lucrurile mari; și în acestea ajunge să acționeze după principiile cu care s-a obișnuit. Rezultatul sigur este acela că a fi un creștin consecvent ajunge să fie o lecție greu de practicat. Va trebui să acționeze în mod constant împotriva înclinației naturale și a obiceiurilor cultivate.

Dumnezeu ne cheamă în mod personal să ne conformăm vieții după instrucțiunile date în Vechiul și în Noul Testament. Nu poate exista nicio îndepărtare de glasul lui Dumnezeu care ne vorbește prin cuvântul Său, și să fim în siguranță. Regulile Lui sunt specificate în mod clar. Standardul pe care cu toții trebuie să-l atingem este definit în mod clar.

Calea sfânteniei rămâne încă să fie învățată de cei care se abat de la voia lui Dumnezeu. În fiecare act al vieții, trebuie să fim controlați de cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare neglijare în acest sens, este o neglijare a datoriei.

Ms-75-1899

FĂRĂ TITLU

Cei ce s-au despărțit de Hristos din cauza unor teorii și maxime false, din cauza obiceiurilor, ascultă adevărul trimis de Dumnezeu ca pe un lucru ciudat, și pun întrebarea, „Nu vorbește în pilde?” Ei Îl pierd din vedere pe Dumnezeu și felul Lui de a lucra, care adeseori este surprinzător pentru agentul pe care îl folosește, precum și pentru oamenii la care este trimis agentul. Într-o anume măsură, prejudecata devine așa de puternică în urma primei împotriviri față de adevăr, încât ei adoptă poziții false și se țin de ele, cu toată dovada oricât de evidentă adusă din Cuvânt. Mulți au în aparență o dorință de a sta mai mult cu Dumnezeu în rugăciune, și totuși, când vine cuvântul din partea Domnului, tresar în împotrivire și exclamă

împotriva lui și împotriva mesagerului, așa cum au făcut evreii, „Vrea să dărâme stâlpii credinței noastre!” În orbirea lor, ei nu-și dau seama care sunt stâlpii credinței.

Îndepărtarea aceasta de Dumnezeu și de cuvântul Lui pătrunde de mult timp printre noi; și Dumnezeu a atras atenția multora dintre frații noștri către Scripturi, chemându-i să sape în căutarea adevărului care a fost îngropat sub tradiții și obiceiuri, ca și cum ar căuta comori ascunse. Adevăruri, care pentru multe minți au fost o taină adâncă, urmează să fie dezvăluite. „Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi”. Cuvântul acesta trebuie să fie proclamat într-un sens special, pentru ca aceia care cred în Hristos ca Mântuitor personal să poată avea viața veșnică.

Când Israeliții mureau din cauza șerpilor înfocați, în¹⁶⁸⁸ mijlocul lor a fost ridicat un șarpe de aramă, pentru ca toți să poată să privească și să trăiască. Dar au fost unii care s-au oprit să raționeze în ce privește nebunia de a aștepta ușurare de la astfel de mijloace. Ca să fie vindecați pentru că privesc la o bucată de aramă, apărea absurd minților lor, așa că au spus, „Nu vom privi”. Decizia aceasta a fost fatală, și toți cei ce nu au acceptat acest mijloc, au pierit.

Șarpele de aramă a fost ridicat în pustie pentru ca aceia care au privit cu credință să poată fi vindecați. În același fel, Dumnezeu trimite oamenilor o solie vindecătoare, regeneratoare, chemându-i să-și ia privirea de la om și de la lucrurile pământești, și să-și pună încrederea în Dumnezeu. El a dat poporului Său adevărul cu putere, prin Duhul Sfânt. El a deschis cuvântul Lui în fața celor care au cercetat și s-au rugat pentru adevăr. Însă când acești mesageri au prezentat poporului adevărul așa cum l-au primit, acesta a fost la fel de necredincios ca Israeliții. Mulți cârtesc asupra adevărului adus în fața lor prin umilii mesageri. Ei întreabă, „cum se poate ca solia aceasta să fie adevăr? Cum este posibil ca privind la Isus și crezând în neprihănirea Lui atribuită, să pot câștiga viața veșnică?” Cei ce au refuzat să vadă adevărul, nu își dau seama că ei cu Dumnezeu sunt în controversă, și că refuzând solia trimisă lor, ei Îl refuză pe Hristos.

Nicodim a fost surprins când Isus i-a spus că trebuie să se nască din nou. „Cum se poate face așa ceva?”, a întrebat el. Isus i-a răspuns, „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?” Aceeași întrebare poate fi pusă în zilele noastre celor ce, în timp ce stau în poziții de răspundere, nu cunosc adevărul pe care Dumnezeu L-a trimis poporului¹⁶⁸⁹ Său. După ani de refuz, ei văd scipiri de lumină, dar nu au dat cu totul la o parte necredința lor păcătoasă, așa că întregului cer îi este rușine cu ei. Dacă aceste suflete ar vrea măcar să încerce experiența aceasta, să-și ducă la Isus povara păcatului pentru a primi iertarea Lui, ar înțelege ce înseamnă să fii îndreptățit prin credință, iar mărturia lor care s-ar auzi în fața adunării ar fi aceea că „Mântuitorul ne-a curățit de toate păcatele. Avem pace cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.”

Învățăturile lui Hristos nu au fost o nouă revelație, ci adevăruri vechi, a căror origine era El Însuși și pe care El le-a dat aleșilor lui Dumnezeu, adevăruri pentru care a venit pe pământ ca să le scoată de sub erorile sub care au fost îngropate. El Însuși era marele centru al luminii și adevărului, însă învățătura pe care a prezentat-o poporului Iudeu era pentru ei o nouă revelație. Sistemul iudaic încă nu este pe deplin înțeles de oamenii din zilele noastre. Adevăruri vaste și profunde sunt conținute în istoria Vechiului Testament. Evanghelia este interpretul ei, cheia care deschide tainele acestuia. Planul de mântuire dezvăluie înțelegerii aceste adevăruri. De câțiva ani încoace, și îndeosebi de la întâlnirea de la Minneapolis, au fost făcute cunoscute adevăruri de mare valoare pentru lume și pentru poporul lui Dumnezeu. Calea a fost făcută atât de limpede încât inimile sincere nu pot decât să primească adevărul. Dar încă mai sunt comori care trebuie să fie căutate. Lăsați sonda care a început să lucreze în mina adevărului să se cufunde mai adânc, și va scoate tezaure bogate și prețioase.

Mă doare inima pentru moștenirea Domnului. Suflete prețioase pentru care am avut interes, de ani de zile refuză lumina care i-ar așeza sub protecția Duhului Sfânt, ca să fie modelați după¹⁶⁹⁰ asemănarea divină. Ei au luat poziție de partea cea rea și văd totul în lumina opiniilor lor anterioare. Cât de tristă am fost să-i văd întorcând spatele luminii, și alegând să umble în lumina scânteilor din focul aprins de ei. Înțelepciunea și cunoștința omenească a luat

locul învățaturii Duhului Sfânt. Bărbații care nu umblă în lumină, vor umbla în întuneric și nu vor ști când se vor împiedica. Ei își aleg calea lor, și nu calea Domnului. Am putea spune, ca un ecou al cuvintelor lui Hristos, „Cercetați Scripturile căci în ele socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. „Cuvintele pe care vi le spun Eu sunt duh și viață.”

Dumnezeu intenționează ca planul de răscumpărare să ajungă la poporul Său, ca ploaie târzie; căci ei își pierd repede legătura cu Dumnezeu. Ei se încred în om, și dau slavă omului, iar tăria lor este proporțională cu tăria celui de care depind. Mi-au fost prezentate anumite lucruri care se vor împlini în scurtă vreme. Noi trebuie să știm mai mult decât știm în timpul de față. Noi trebuie să înțelegem lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Există teme asupra cărora să se stăruie, teme vrednice de mai mult decât o simplă remarcare din treacăt. Îngerii au dorit să privească în adâncul adevărilor ce sunt descoperite oamenilor care cercetează cuvântul lui Dumnezeu și, cu inimi umilite se roagă pentru înțelepciune, pentru a cunoaște mai mult din adâncimea, lărgimea și înălțimea acelei cunoștințe pe care numai Dumnezeu o poate da.

Au fost scrise sute de comentarii ale evangheliei, de către oameni care au fost socotiți mari și, cu cât ne apropiem de scenele de încheiere ale istoriei¹⁶⁹¹ acestui pământ, vor fi făcute reprezentări încă și mai uimitoare. Avem nevoie să studiem Scripturile cu inimi umilite, smerite. Aceia care își vor devota puterile studiului cuvântului lui Dumnezeu, și îndeosebi profețiilor referitoare la aceste zile de pe urmă, vor fi răsplătiți cu descoperirea unor adevăruri importante. Ultima carte a Scripturilor Noului Testament este plină de adevăruri care au nevoie să fie înțelese. Satana a orbit ochii oamenilor, și ei s-au mulțumit cu orice scuză pentru a nu studia această carte. În aceasta, Hristos a declarat prin slujitorul Lui, Ioan, ce va fi în zilele de pe urmă.

Fiecare student al Bibliei din școlile noastre ar trebui să studieze aceste profeții cu sârguință. Pe măsură ce cercetăm Scripturile, caracterul lui Hristos va apărea în perfecțiunea lui infinită. El este Acela în care sunt centrate speranțele noastre de viață veșnică. El este viață veșnică pentru toți cei ce mănâncă trupul Lui și beau sângele Lui. Cei ce vor să privească la El, pot să fie vindecați de mușcătura șarpelui, căci El este purtătorul păcatului, unicul remediu pentru păcat. Privindu-L pe El, vom fi schimbați în același chip al Lui. Nimic nu trebuie să se interpună între suflet și Dumnezeu. Credința, iubirea, adorarea, vor crește în sufletul studentului. Suntem în posesia celor mai bogate comori ale adevărului, și dacă continuăm să-L cunoaștem pe Domnul, vom avea un câmp larg în care să lucrăm. Cuvântul relatează despre faptele milei și despre puterea restauratoare a lui Isus. Cu inimile întristate citim despre durerea pe care i-au produs-o păcatele ce le-am comis. Învățăm de asemenea cum, prin suferința și jertfa Lui pentru noi, putem fi desăvârșiți în El. Inspirația ne relatează¹⁶⁹² istoria aceasta, care este de o importanță mai mare pentru noi decât orice învățătură omenească, oricât de vastă și de profundă.

„Aceasta este viața veșnică”, a zis Hristos, „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” De ce nu înțelegem valoarea acestei cunoștințe? De ce nu ard aceste adevăruri în inimile noastre, de ce nu freamătă pe buzele noastre, înfiorând întreaga noastră ființă?

Prin faptul că ne-a dat cuvântul Lui, Dumnezeu ne-a pus în posesia fiecărui adevăr esențial pentru salvarea noastră. Tezaurul bogățiilor inestimabile ale lui Hristos este deschis în fața inimii și minții. Mii de bărbați și femei au scos apă din izvoarele mântuirii, și totuși rezerva nu se diminuează. Mii de oameni L-au avut pe Domnul înaintea ochilor și, privindu-L, au fost schimbați după chipul Lui. Duhul le arde în ei atunci când vorbesc despre caracterul Lui, când spun ce este Isus pentru ei și ce sunt ei pentru Isus. Însă bărbații aceștia nu au epuizat subiectele mari și sfinte. Încă mii de oameni se pot angaja în cercetarea tainelor mântuirii. Se poate stăruie asupra vieții lui Hristos, asupra caracterului misiunii Lui, și raze de lumină vor străluci foarte distinct la fiecare încercare de a descoperi adevărul. Fiecare cercetare proaspătă va descoperi ceva mai adânc și interesant, decât a fost dezvăluit până acum. Subiectul este inepuizabil. Studiul întrupării lui Hristos, studiul jertfei lui ispășitoare și al lucrării Lui de

mijlocire, va angaja mintea studentului sârguincios atât cât va mai dura timpul, și, privind spre cerul cu anii fără număr, va exclama, „Mare este taina evlaviei”.

H-183-1899

CĂTRE W.S. HYATT

Mainland, N.S.W., 9 noiembrie, 1899

Iubite frate Hyatt,

Am de spus câteva lucruri pe care trebuie să ți le spun. Cele dintâi dificultăți ce au apărut în legătură cu Philip Wessels au fost create datorită confuziei ce s-a transmis la Battle Creek de la adunarea de la Minneapolis. Doi ani de opoziție au fost rezultatul acestui fapt și, la două conferințe generale a predominat printre unii dintre bărbații noștri conducători, un spirit ce nu a fost inspirat de Dumnezeu. Printre bărbații aceștia au fost fratele Philip Wessels și fratele lui care ulterior a intrat în posesia unei proprietăți mari. Dacă influența bărbaților conducători de la Battle Creek ar fi fost curată și sfântă, ce influență ar fi pornit de la ei ca să ajute, să întărească și pună temelia familiei Wessels. Însă lipsa de unire și respingerea luminii, au fost păcatele dominante ale celor ce se aflau de mult timp în credință. Ei au luat o poziție de sfidare cu încăpățănare a luminii, adevărului și dovezii, iar cărările strâmbe croite de ei au avut influență ca să distrugă încrederea fraților Wessels.

Ar fi fost mai bine pentru acești frați dacă nu ar fi văzut niciodată Battle Creek-ul, căci atât au dobândit din aceasta, că mințile lor au ajuns în confuzie și rătăcire din cauza mândriei și etalării de mijloace pe care le-au văzut în felul în care se lucrează în școlile noastre. Și erorile de la Battle Creek se vor vedea în tot ceea ce vor întreprinde în Africa de Sud. Experiența lor ar fi putut fi de un cu totul alt caracter, dacă la Battle Creek s-ar fi lucrat cu simplitate, și fiecare lucrător ar fi învățat metodele lui Hristos de a lucra¹⁶⁹⁴, precum și blândețea și umilința inimii Lui. Dar banii au fost însușiți pe nedrept. Ambiția și etalarea și-au făcut loc, iar lucrurile nu au fost așa cum Dumnezeu a specificat că ele trebuie să fie. El a planificat ca lucrarea să fie dusă înainte cu integritate și economie strictă, pentru că via Domnului, adică întreaga lume, trebuie să fie lucrată.

Fiecare instituție pe care o întemeiem, fiecare sanatoriu, editură și biserică, ar trebui să poarte inscripția, „Celui ce ne-a iubit și a murit pentru noi, îi dedicăm clădirea aceasta, a cărei temelie și piatră unghiulară au fost așezate în numele Lui cel prețios.” Tot ceea ce este făcut pentru aprovizionarea acestor clădiri, ar trebui să fie făcut cu economie. Structuri plăcute, potrivite ar trebui să fie înălțate pentru a da caracter lucrării, însă nu ar trebui să existe o cheltuire a mijloacelor nenecesară. Dumnezeu intenționează ca lucrarea de slujire să fie privită ca sacră. Ea nu trebuie să fie în niciun caz defectuoasă. Este planul lui Dumnezeu de a lucra prin mijloacele Lui, prin vasele Lui alese, iar oamenii sunt onorați atunci când El face din ei soli ai Lui aleși. Lucrarea de predicare a cuvântului, de a-L prezenta pe Hristos răstignit ca Răscumpărător al lumii, poartă acreditare divină, iar dovada caracterului ei sacru este oferită de convertirea sufletelor. Nu clădirile mari ridicate pentru a face paradă sunt cele ce dau caracter lucrării, ci câștigarea sufletelor pentru Hristos. Aceasta pune pe învățător pecetea unui oracol viu, a unui apostol al lui Hristos. Aceasta va demonstra că lucrarea pe care o facem este lucrarea lui Dumnezeu. „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Hristos.

Eu¹⁶⁹⁵ voi spune fraților mei din Africa de Sud, că în felul în care a fost tratată familia Wessels nu s-a folosit acea înțelepciune și prevedere pătrunzătoare care ar fi trebuit folosită. Frații aceștia au investit mijloacele lor în clădiri și în diferite căi de a susține lucrarea, și ce folos ați încercat voi să obțineți din aceasta? Este adevărat, ei nu au fost lipsiți de greșeli și erori, însă alții, care au avut o lumină mult mai mare, au dovedit că au greșit de asemenea. Ați acordat acestor frați încurajare și ajutor înțelept și judicios, sau ați închis orice cale prin care puteau să fie ajutați să fie împreună lucrători cu Dumnezeu? I-ați lăsat să alunece pe calea pe care vor ei, în timp ce banii lor sunt prinși în clădirile voastre? Nu mărturisiți voi, prin purtarea

voastră, că nu apreciați lucrarea ce se face cu banii lor? Nu ați cules voi influența lor, pentru ca ei să nu aibă parte sau sorți împreună cu voi? Mult mai mult s-ar fi putut face decât s-a făcut, pentru a-i lega de lucrare.

Frații din lucrare au nevoie în fiecare zi ca puterea de convertire a lui Dumnezeu să fie peste ei, altfel ei vor dovedi cât de adevărate sunt cuvintele lui Hristos, „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” S-ar fi putut deschide ramuri noi ale lucrării, care ar fi putut solicita pe tinerii din familia Wessels să-și aibă partea lor în cauza lui Dumnezeu. Atunci ei nu ar fi alunecat către lume, pentru a-și investi banii în întreprinderi lumești. Dacă ați fi fost în locul lor, cum v-ați fi simțit? Domnul nu aprobă felul de acțiune urmat de biserică. Slujitorii Domnului au nevoie zilnic ca harul lui Dumnezeu să le înmoaie inima. Ei au nevoie ca iubirea lui Hristos¹⁶⁹⁶ să le fie revărsată din plin în suflet. Ei au nevoie să-și arate mai puțin dezaprobarea, și să dea mai multă încurajare. Să fim credincioși unii față de alții. Membrii bisericii ar trebui să înțeleagă că nu sunt cu toții convertiți. Există mulți care au nevoie ca templul sufletului să le fie cizelat, curățat și purificat, ca să deschidă ferestrele sufletului spre cer și să închidă ușile către pământ. Este nevoie de o mișcare de înaintare din partea poporului ce se numește al lui Dumnezeu. E nevoie să ne apropiem de Dumnezeu, și să vedem dacă nu există gelozii și bănuieli rele, care țin pe Mântuitorul departe. Egoismul și mulțumirea de sine închid ușa inimii în fața lui Isus, ca și cum ar spune, „nu vreau pe calea Ta, ci pe a mea”. Umiliți-vă sub mâna lui Dumnezeu, și El vă va înălța. Mărturisirea simplă, făcută din inimă, a împietririi inimii, a spiritului lumesc, a iubirii de etalare și de plăceri, va fi auzită de Dumnezeu, și aceste păcate vor fi văzute așa cum apar ele în ochii unui Dumnezeu sfânt. Rugăciunea simplă a credinței este muzică în urechile Domnului. Însă nu puteți avea credință, dacă nu vorbiți credința și nu trăiți credința. În felul acesta vă puteți aștepta la lucruri mari. Duhul Sfânt va veni peste voi și vă va converti sufletul, trupul și duhul, și voi veți arăta tuturor celor din jurul vostru că fața vă este întoarsă spre cer. Veți fi împinși către o străduință sfântă. Este nevoie de o cercetare din inimă și de căutare a lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va lua inima de piatră din trupul vostru, și vă va da o inimă sensibilă, ce poate fi impresionată. Fie ca Domnul să ne ajute, să ne învețe, să ne conducă și să ne călăuzească prin Duhul Lui, pentru ca în viață¹⁶⁹⁷ și în caracter să putem fi formați după modelul divin.

Mă adresez fiecărui membru al bisericii. Deschide-ți ușa inimii și lasă-L pe Isus în suflet. Mă adresez fiecărui lucrător: Îmbracă-te cu Hristos. În aceasta va sta marele vostru triumf. Fiecare slujitor al lui Dumnezeu, fiecare lucrător din orice ramură are nevoie să se îmbrace cu Hristos și să aibă gândul care domnea în Hristos. Se dă pe față mult prea puțin discernământ profund în ce privește înțelegerea situației și a necesităților reale ale moștenirii cumpărată cu sânge a Domnului. Sufletele au costat prea mult, ca noi să fim neglijenți și indiferenți când este vorba despre ele.

Este o realitate tristă faptul că nu toți oamenii care au venit din America pentru a fi lucrători, au fost un ajutor și o binecuvântare pentru Africa de Sud. Aceștia nu au trăit în legătură strânsă cu Dumnezeu. Aceasta a costat mult pentru Africa de Sud. Sunt unii care nu au exercitat înțelepciune în felul în care au tratat mințile omenești, care au fost prea indiferenți pentru a întinde o mână caldă, cu simpatie și iubire serioasă și inteligentă, pentru a ajuta pe aceia pe care Satana încearcă să-i pună în slujba lui. Circumstanțele supun pe fiecare om la un test practic, oricare ar fi poziția lui, iar rezultatul efectiv al acestui test este oferit lumii pentru inspectare. „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Hristos.

Întotdeauna va exista diferență de opinii, deoarece nu toate mințile sunt făcute să funcționeze pe același canal. Trebuie să se aibă grijă în dreptul tendințelor ereditare și a celor cultivate, ca să nu se creeze controverse asupra unor chestiuni minore. Lucrătorii lui Hristos trebuie să fie legați împreună prin simpatie și iubire dulce. Nimeni să nu socotească o virtute în a-și menține noțiunile proprii și în a presupune că el este singurul căruia Domnul i-a dat discernământ și intuiție. Iubirea creștină acopere o mulțime din ceea ce cineva poate¹⁶⁹⁸ privi ca un defect în altcineva. Este nevoie de multă iubire și de mult mai puțină critică. Când Duhul Sfânt lucrează în mod evident în inimile predicatorilor și ajutoarelor, ei vor da pe față gingășia

și iubirea lui Hristos.

Multe lucruri ce au referire la formele exterioare nu sunt definite cu toate în Scripturi, ci sunt lăsate indecise; preferințele personale au fost impuse adesea prea puternic asupra acestor chestiuni. Când vreun punct nu este în acord cu practica altcuiva din corpul credincioșilor, nu lăsați ca divergențele mici să crească până ajung tulburări și provoacă dezbinare. Metodele și măsurile prin care ajungem la anumite rezultate nu sunt întotdeauna exact la fel. Ni se cere să ne folosim rațiunea și judecata în mișcările pe care le facem. Experiența va arăta care este cea mai potrivită cale de urmat în circumstanțele existente. Nu lăsați să se stârnească controverse din cauza unor fleacuri. Spiritul iubirii și harului Domnului nostru Isus Hristos va lega inimă cu inimă, dacă fiecare va deschide ferestrele inimii spre cer, și le va închide spre pământ.

Păcatele trasate clar în cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie îngăduite să pătrundă în viață, ca și cum aceasta ar avea doar slabe consecințe. Dacă vom umbla cu credincioșie în lumina cuvântului și voinței lui Dumnezeu, trebuie să fim hotărâți să nu dezonorăm pe Dumnezeu printr-un fel de acțiune îndoielnic, neglijent. Adesea este cazul că obiceiurile și climatul unei țări creează o stare de lucruri ce nu ar fi tolerată într-o altă țară. Trebuie să fie făcute schimbări spre ceva mai bine, dar nu este cel mai bun lucru să fie făcute prea abrupt. Adevărul primit în inimă sfințește pe primitor. Puterea harului¹⁶⁹⁹ lui Dumnezeu va face mai mult pentru suflet decât va face controversa într-o viață întreagă. Câte lucruri ar putea fi ajustate, și controversele învechite de vreme, să-și găsească liniștea prin admiterea unor căi mai bune. Marele și mărețul principiu, „Pace pe pământ și voie bună între oameni”, va fi mult mai bine practicat când aceia care cred în Hristos sunt împreună lucrători cu Dumnezeu. Atunci toate lucrurile mărunte asupra cărora unii tot insistă, însă care nu sunt stabilite în mod autoritar prin cuvântul lui Dumnezeu, nu vor mai fi exagerate ca și cum ar fi chestiuni importante.

Marea nevoie în Africa de Sud, în latura religioasă, este de o înțelegere clară a prezenței lui Dumnezeu în fiecare agenție și în fiecare întreprindere. Puritatea și sfințenia lui Dumnezeu este marele subiect care trebuie să trezească simțul necesității adevăratei convertirii. În timp ce pe de o parte, pericolul pânđește într-o filozofie îngustă și într-o regulă rece și strictă a ortodoxiei, pe de altă parte, este un mare pericol în liberalismul necurat și ușuratic. Marea temă ce trebuie ținută tot timpul înaintea oamenilor este locuirea lăuntrică și cooperarea cu divinitatea, exprimată de Hristos prin cuvintele, „Fiți dar, desăvârșiți, după cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit”. „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.” „Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă¹⁷⁰⁰ de bun miros” lui Dumnezeu. Curvia sau orice altfel de necurăție sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai de grabă cuvinte de mulțumire.”

Întreg capitolul să fie studiat de cei ce pretind a crede adevărul pentru acest timp. Deschideți-vă inima în fața harului lui Hristos. În timp ce ne lamentăm cu privire la erorile lamentabile, să primim lecțiile prețioase din învățătura pe care Domnul Isus ne-a dat-o. Dumnezeu cere ca fiecare inimă să fie umplută cu iubirea creștinească, curată, pură și sfințită. Iubirea lui Hristos nu trebuie să fie pierdută de omenirea noastră. Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, voi sunteți clădirea lui Dumnezeu. Hristos declară, „Despărțiți de Mine nu puteți face nimic.” Așa că, deschideți ușa inimii și lăsați pe Isus să intre. El este marele lucrător, după cum este și dătătorul Legii. Membrii bisericilor noastre au nevoie să se trezească în fața înțelegerii că ei nu trebuie să aibă nimic din ei înșiși, și să aibă totul din Isus. Noi trebuie să cooperăm cu Domnul Isus. Sufletul trebuie să se trezească și să strige cu voce tare, cu fiecare aspirație, după Dumnezeul cel viu. Lăsați ca inima voastră îngâmfată, luptătoare, să se topească de dor după locuirea lăuntrică a Duhului Sfânt. Oricine a avut vreo experiență în viața lor în Hristos, să dea pe față o credință serioasă în

Dumnezeu ca adevăratul Lucrător. Apreciați faptul că Dumnezeu este eficiența noastră. Noi nu ne aducem aminte de acest fapt, și de aceea pierdem mult în experiența religioasă. În loc să fim lucrați de puterea Duhului Sfânt, lucrăm noi înșine. Uitam să ne privim pe noi înșine ca pe niște simpli agenți.

Noi¹⁷⁰¹ suntem chemați să-L contemplăm pe Hristos. Suntem chemați să facem lucrarea dată nouă de Dumnezeu în locurile în care ne aflăm, și prin exemplul nostru să solicităm energiile bisericii la o cooperare viguroasă cu agențiile cerești. Căci Dumnezeu este Cel care lucrează în voi și voința și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. Dumnezeu va onora numele Său, dacă vom curăța calea prin mărturisirea păcatelor noastre și îndepărtarea oricărei pietre de poticnire din calea celor ce ar fi fost creștini dacă nu ar fi fost umblarea imperfectă a celor ce pretind a fi urmași ai lui Hristos.

În continuu cădem în greșeala de a imputa agentului omenesc aceea ce ar trebui atribuit lui Dumnezeu. Acesta este unul din marile motive pentru care Domnul nu poate glorifica numele Său așa cum ar dori să o facă. Dacă ar face aceasta, agentul uman ar deveni mulțumit de sine, s-ar înălța pe sine. Oamenii și-ar atribui lor și energiilor lor umane onoarea care ar trebui dată numai lui Dumnezeu. Avem nevoie să umblăm cu umilință împreună cu Dumnezeu. Ca învățători, ar trebui să fim foarte atenți să croim cărări drepte pentru picioarele noastre, ca să nu fie nevoit șchiopul să se întoarcă din drum. În unire cu agențiile divine, vom avea speranța și asigurarea succesului, dar nicio iotă din slavă nu trebuie să fie atribuită omului. După ce, prin credință, o credință vie, neșovăielnică, perseverentă, și-au asigurat cooperarea agențiilor atotputernice, oamenii nu trebuie să facă greșeala – care este motivul pentru marea slăbiciune ce se vede în biserici – de a socoti că bunătatea și meritele lor sunt cele ce au făcut această mare lucrare. Când sentimentul acesta este nutrit, apare înălțarea de sine și aceasta dezonoarează pe Dumnezeu. Eu-l își însușește slava care ar trebui să i se dea lui Dumnezeu. Ca agenți umani ai lui Dumnezeu, noi¹⁷⁰² trebuie să lucrăm cu sârguință persistentă, încordând fiecare tendon și mușchi pentru a ne sprijini pe o putere din afara noastră și mai presus de noi. Numai în felul acesta putem să ne îndeplinim lucrarea. Domnul Isus este alături de noi, gata să prindă mâna ce se întinde spre Cel atotputernic. Când speranțele noastre sunt împlinite, eu-l este ascuns cu Hristos în Dumnezeu și toată slava este dată Căpeteniei mântuirii noastre, care ne-a uns cu un ulei de bucurie prin eficiența Lui divină. Atunci putem merge să lucrăm ca conlucrători inspirați, împreună cu Dumnezeu.

Întotdeauna vor exista condiții în lucrarea lui Dumnezeu. Fiecare om este chemat să se dedice lui Dumnezeu fără rezerve, cu trup, suflet și spirit. Prin tăgăduire de sine și încercare, prin descurajare și suferință, cu devoțiunea martirului și cu curajul eroului, el trebuie să se țină strâns de mâna care niciodată nu-l lasă să cadă, spunând: „nu voi cădea și nu mă voi descuraja.”

Cât de mult s-ar fi realizat în Africa de Sud dacă bărbații trimiși în câmpul acela ar fi fost creștini devotați. Dar eu-l nu a fost ascuns cu Hristos în Dumnezeu, și de aceea ei și-au manifestat eu-l în mare măsură. Mă doare inima când mă gândesc la ce ar fi putut fi dacă toți aceia ce au intrat în câmpul misionar ar fi fost lucrători umili, devotați și consacrați. Aceia ce intră în vreo parte din via Domnului ar trebui să înțeleagă că abilitățile lor presupus dobândite nu le vor da succes în lucrarea lor. O prea mare recunoaștere a eu-lui îl va face pe om să rămână singur, teribil de singur, fără cooperarea fraților săi, și fără cooperarea agențiilor omenesti. Unii dintre lucrătorii trimiși din America în Africa au fost¹⁷⁰³ piedici în loc să fie ajutoare. Ei creează confuzie, din cauză că nu sunt convertiți. Eu-l a lucrat fără puterea agenției curate, adevărate. Dacă acești lucrători ar fi fost sfințiți, purificați și curățați de tot egoismul și superioritatea de sine, dacă ar fi avut o experiență veritabilă în lucrurile lui Dumnezeu, dacă exemplul și influența lor ar fi fost bune, Africa nu ar fi fost ce este astăzi. Influența măreață și pătrunzătoare a adevărului ar fi îmbrățișat și alte teritorii. Dar unii s-au temut în mod egoist că mijloacele vor fi folosite în Africa pentru a deschide câmpuri noi.

S-ar fi putut face o lucrare mare și nobilă, adăugându-se noi teritorii împărăției lui Dumnezeu, cu banii care au fost investiți în America. Am simțit intens împreună cu familia

Wessels, care a investit mijloace aici și dincolo în lucrarea din Africa, și după aceea s-au dezamăgit din cauza lucrătorilor. Ei au văzut că lucrarea nu a avansat și nu a crescut. Acest lucru nu a avut o cauză? Persoane neconsacrate, care în căminul lor au dovedit că nu sunt pregătiți pentru a fi misionari, să nu fie trimiși niciodată în câmpuri îndepărtate ca să lucreze. În câmpul misionar să nu fie trimiși decât aceia ale căror simțuri sunt sfințite, care nu se grăbesc să investească mijloace mai repede decât sunt capabili să ducă lucrarea la desăvârșire.

Dacă în Africa ar fi existat lucrători consacrați care să-și croiască drumul în câmpurile nelucrate, având cooperarea deplină a bărbaților ce poartă responsabilități, influența acestei lucrări ar fi adăugat multe persoane împărăției Domnului. Dar aceeași eroare ce s-a comis la Battle Creek, s-a comis și în Africa – s-a făcut un centru într-un anumit loc cu mare cheltuială de mijloace, în timp ce alte porțiuni din via¹⁷⁰⁴ Domnului ce ar fi trebuit lucrate, au fost neglijate. Dumnezeu va folosi în lucrarea Lui bărbați umili care nu se socotesc pe ei înșiși așa de folositori încât să se încreadă în propria lor judecată și eficiență. În Africa au existat unii care, din cauza umilinței lor, s-a presupus că nu sunt capabili să facă prea mult. Însă Hristos a lucrat prin acești bărbați. Dumnezeu le-a dat înțelepciune. Dar bărbații presupus înțelepți au legat lucrarea și au oferit doar puțină încurajare pentru înaintarea ei. Mijloacele de care era nevoie pentru a se intra în noi teritorii și pentru a se pune bazele adevărului acolo, au fost plasate în America, unde nu sunt de cel mai mare folos spre bine. Dumnezeu a văzut toate acestea, și mi le-a prezentat. Era nevoie de aceste mijloace în câmpurile noi și nelucrate din via adevărului, pentru ca stindardul adevărului să poată fi ridicat. Dacă ar fi fost făcută lucrarea ce trebuia să fie făcută, bărbați talentați ar fi ajuns la cunoștința adevărului, bărbați care ar fi putut traduce cărțile noastre în diferite limbi. Fiecare dolar cheltuit în America pentru a adăuga clădire lângă clădire, era de dorit în câmpurile în care s-ar fi putut pătrunde, dar nu s-a pătruns deoarece mulți dintre lucrătorii trimiși în Africa de Sud nu au fost sfințiți. Ei nu au fost capabili să înțeleagă situația. Ei nu au fost dispuși să-și tăgăduiască eu-l, să ridice crucea și să-l urmeze pe Isus acolo unde-i conduce.

Sunt foarte tulburată pentru că văd și înțeleg ce s-ar fi putut face, dar nu a fost făcut, într-un câmp care avea nevoie de bani și de lucrători. Mi-a fost dată lumină să solicit pentru familia Wessels bani necesari pentru deschiderea de noi câmpuri, pentru transmiterea soliei în teritorii noi, ca adevărul să strălucească în regiunile întunecate ale păgânismului. Câmpurile acestea aveau nevoie de banii care au fost absorbiți¹⁷⁰⁵ în America. Familia Wessels a investit ceva bani în lucrarea din Australia. În felul acesta ne-au ajutat să educăm misionari care să plece în câmpuri nelucrate.

Cea mai mare laudă pe care oamenii o pot aduce lui Dumnezeu ca să înalte suveranitatea Lui, este aceea de a fi ei înșiși canale consacrate prin care să poată lucra El. Lucrarea Domnului trebuie să fie făcută și El îi cheamă pe membrii din întreprinderea Lui să-și facă partea lor de slujitori supuși. Dacă aceștia au fost pregătiți pentru slujire prin harul pe care l-au primit, atunci sunt împreună lucrători cu Dumnezeu, dar dacă nu au primit harul acesta, vor fi doar niște piedici. În toate veacurile au fost bărbați care au lucrat contrar lui Dumnezeu, așa cum a făcut Balaam, pentru că ei au introdus egoismul și lăcomia în lucrare, lăsând pe Dumnezeu în afara inimilor și planurilor lor. Agențiile angelice sunt reprezentate ca fiind setoase și doritoare să aducă resurse divine agențiilor umane pentru convertirea sufletelor, așa încât Domnul să fie glorificat. Dar sunt mulți bărbați și femei care nu sunt convertiți în fiecare zi față de Dumnezeu. Ei țin eu-l și planurile lor în lucrarea sacră, și sunt piedici. Dumnezeu ar fi putut binecuvânta instrumentele omenești consacrate, care sunt dispuse să lase ca influențele divine să-i folosească pentru a înconjura lumea, totuși cerul așteaptă, în timp ce oamenii stau în calea lucrării Lui cu propriile lor planuri și metode. Dumnezeu spune să „dați la o parte pietrele de poticnire; faceți loc pentru lucrarea Mea; pregătiți calea înaintea Domnului și croiți cărări drepte.”

Ellen G. White

CĂTRE S.N. HASKELL

Sunnyside, Cooranbong, N.S.W., 13 august, 1900

Iubite frate și soră Haskell,

În diminețile acestea reci nu sunt în stare să scriu prea mult, dar vreau să vă scriu câteva rânduri. De când a venit vremea rece, nu am fost așa bine după cum aș fi vrut, dar dacă nu voi încerca să scriu mult sau să vorbesc îndelung, va fi foarte bine.

Am primit o scrisoare de la fratele Irwin în care declară că Dr. Kellogg a luat în cele din urmă poziție împotriva sorei White, din cauză că ea nu-l susține în lucrarea pe care el o duce în așa extreme. John Wessels a fost în America și a luat poziție pe deplin alături de Dr. Kellogg. El a făcut în legătură cu lucrarea noastră și împrejurimile din Cooranbong, declarații care nu au niciun fundament în adevăr. El s-a dovedit nevrednic, și așa stau lucrurile. Este ca și cum episodul de la Minneapolis se desfășoară în reluare la Battle Creek. John Wessels a răspândit vestea că W.C.W. și A.G. Daniells au planuri bine puse la punct ca Fratele Daniells să ajungă președinte al Conferinței Generale, iar W.C.W. secretar și de asemenea președinte al Comitetului pentru Misiune Externă. Nu este nici un dram de adevăr în aceste declarații. Astfel de planuri nu există, așa cum se crede.

W.C.W.¹⁷⁰⁷ este foarte convins că, cu nici un chip nu ar trebui să locuim în Battle Creek sau în Estul Munților Stâncoși. Locuința noastră trebuie să fie aproape de Pacific Press. Noi am plănuț să ne mutăm la țară, în Fruitvale sau în apropiere, așa încât să nu avem legătură cu alte datorii sau slujbe care să ne solicite atenția. Acolo sperăm să ducem la bun sfârșit tipărirea acelor cărți pe care acum o contemplăm. Aici am reușit să facem destul de mult, dar nu am reușit să terminăm scrierea lor de mână, din cauza planului nostru de a părăsi țara aceasta la sfârșitul lui august. Willie nu a fost deloc de acord să plecăm așa de repede, dar judecata mi-a spus cu hotărâre că trebuie să ajungem în America înainte de iarnă, deoarece schimbarea de climă în acea perioadă ar fi prea solicitantă pentru mine la vârsta pe care o am. Așa că poți vedea că planurile noastre nu au fost făcute ca să ne stabilim pe lângă vreo școală sau sub umbra vreunei edituri, unde timpul și energia să ne fie consumate, așa cum au fost în partea aceasta nouă din via Domnului. Noi trebuie să fim până la zece sau cincisprezece mile de Pacific Press.

Am propus să ne așezăm în locuința noastră din Healdsburg. Sezonul fructelor ne va asigura toate fructele de care avem nevoie. Dar W.C.W. obiectează. El crede că nu trebuie să fim în apropierea niciunei școli. Este o problemă pentru noi unde să ne stabilim, și eu încă nu am decis cu totul că nu ne vom muta în casa noastră din Healdsburg. Dar vom ști mai bine ce să facem când vom ajunge la Oakland și vom avea ocazia de a vedea cum stau lucrurile.

Să fii sigur că nu părăsim de bună voie câmpul acesta. Intenționăm să ne întoarcem de îndată ce se va părea că Dumnezeu dorește aceasta. Climatul mi¹⁷⁰⁸ se potrivește, iar inimile oamenilor sunt legate de inima mea. Nu mă bucur, chiar deloc nu mă bucur să plec acum, când sanatoriul începe să meargă și este atâta nevoie de noi aici. Dar mi-am vândut ferma și toate uneltele mele de grădinărit, mobila, animalele și bunurile necesare aici – vaci, cai, căruțe. Aceasta este o mare ușurare pentru noi, deși le-am vândut la un preț foarte redus. Însă nu le mai am ca să le mai port de grijă.

Îți scriu detaliile acestea ca să vezi că planurile noastre sunt făcute în legătură cu lucrarea noastră viitoare. Scrierile mele trebuie să ajungă la tipar cât mai repede posibil, și trebuie să locuim la cel mult zece sau douăzeci de mile de casa de editură, pentru ca tramvaiul să ne poată duce și aduce muncitorii de la editură.

Acum, în ce privește lucrarea din America: avem deplina încredere că fratele Irwin este omul potrivit pentru poziția pe care o ocupă. Nu vedem motivul pentru care să fie înlocuit cu alt om. Zvonurile cum că fratele Daniells îi va lua locul nu au nici cel mai slab fundament, după câte știu eu. Dar ele sunt tot așa de adevărate ca zvonurile ce au fost trimise de la

Healdsburg la Battle Creek fratelui Butler, în legătură cu planurile care trebuiau să fie realizate și urmărite până la capăt la Minneapolis. Noi nu ne facem griji. Cauza este a Domnului. El este la bordul corăbiei ca și conducător suprem, și El va conduce vasul nostru în port. Stăpânul nostru poate porunci vânturilor și valurilor. Noi suntem doar muncitorii Lui, care ascultăm ordinele Lui: ce spune El, aceea vom face. Nu e nevoie să fim neliniștiți sau îngrijorați. Dumnezeu este încrederea noastră. Domnul își trimite darurile cele mai bogate de judecată și înțelepciune unui popor pe care îl iubește, și care păzește poruncile Lui. El nu a părăsit cu niciun chip pe poporul Său care lucrează în interesul Lui. Dumnezeu caută să facă din biserica Lui continua întrupare¹⁷⁰⁹ a lui Hristos. Slujitorii evangheliei sunt subpăstori, iar Hristos este Păstorul divin. Membrii bisericii sunt agențiile lucrătoare ale Domnului. Biserica Lui se va evidenția în mod proeminent. Ea este trupul Domnului. Cu toate forțele ei lucrătoare, ea trebuie să ajungă una cu mărețul ei Cap. Printre membrii trupului lui Hristos, trebuie să existe unitate de acțiune. Ei sunt părtași ai naturii divine, și fug de stricăciunea care este în lume prin poftă. Poftea aceasta are multe ramuri și cuprinde mult; dar cei ce sunt părtași ai naturii divine vor ține învățăturile cuvântului lui Dumnezeu în puritatea lor. Biblia nu trebuie să fie urmărită ca și cum nu ar avea o exprimare directă.

Ca popor păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, avem de făcut lucrarea cea mai sacră, pentru a prezenta clar, simplu și limpede baza spirituală a credinței noastre. E nevoie ca toți să ajungă familiari cu cerințele lui Dumnezeu pentru acest timp. Influențe de diferite feluri și ordine, vor apărea pentru a îndepărta poporul lui Dumnezeu de testele salvatoare pentru acest timp. Vor fi introduse însă o mulțime de teste create de om, care nu au nici cea mai mică legătură cu lucrarea dată nouă de Dumnezeu, de a pregăti un popor care să stea în picioare îmbrăcat cu întregul echipament al armurii cerești, fără să-i lipsească nicio piesă. Cuvântul lui Dumnezeu și legea Lui călcată în picioare trebuie să fie scoase în evidență într-o manieră așa de marcantă încât bărbații și femeile, membri ai altor biserici, să fie puși față în față, minte la minte, inimă la inimă, cu adevărul. Aceștia vor vedea superioritatea acestuia, deasupra multitudinii de erori care sunt prezentate și care își croiesc calea ca să iasă în evidență, pentru a înlocui dacă este posibil adevărul pentru timpul acesta solemn. Fiecare suflet alege de ce parte va sta. Cu toții se înscriu fie sub steagul adevărului și neprihănirii, fie sub steagul puterilor apostate care se luptă pentru supremație.

Cuvântul¹⁷¹⁰ lui Dumnezeu exprimat în legea Lui se recomandă fiecărei minți inteligente. Adevărul pentru acest timp, solia îngerului al treilea, trebuie să fie vestit cu glas tare, ceea ce înseamnă cu o putere din ce în ce mai mare, pe măsură ce ne apropiem de marele test final. Testul acesta trebuie să fie pus în fața bisericilor în legătură cu adevărata lucrare medicală misionară, o lucrare condusă și prezidată de marele Medic în tot ceea ce cuprinde ea. Sub conducerea mărețului Cap, noi trebuie să prezentăm cuvântul lui Dumnezeu care cere ascultare față de sistemul adevărului Bibliei, un sistem al autorității și puterii, care convinge și convertește conștiința. Cerința pe care o are cuvântul de a dovedi ascultare, este o chestiune de viață sau moarte. Adevărul prezent pentru timpul de față cuprinde soliile, și anume solia îngerului al treilea care le succedă pe prima și cea de-a doua. Prezentarea acestei solii cu tot ce cuprinde ea, aceasta este lucrarea noastră. Noi suntem un popor al rămășiței în aceste zile de pe urmă pentru a vesti adevărul și a face tot mai proeminent strigătul soliei distincte și minunate a îngerului al treilea, dând trâmbiței un sunet clar. Adevărul etern la care am aderat de la început, trebuie să fie menținut în toată importanța lui crescândă până la sfârșitul timpului de probă. Trâmbița nu trebuie să dea niciun sunet nesigur. Trebuie să facem planuri cu înțelepciune, practicând simplitatea și cea mai strictă economie, manifestând asemănarea de caracter cu Hristos. Credința, eterna credință în adevărul cel prezent și cel din trecut, despre aceasta este nevoie să se vorbească, să se înalțe rugăciuni pentru ea, să fie prezentată prin scris și prin viu grai.

Solia îngerului al treilea în termenii ei limpezi și definiți, trebuie să fie prezentată ca o avertizare proeminentă; tot ce cuprinde ea trebuie să fie prezentat în mod inteligibil minților raționale din zilele noastre. În timp ce suntem legați de dezvoltarea adevărului sub soliile

îngerilor de până acum, noi anunțăm solia îngerului al treilea și a celui alt înger care îl urmează pe al treilea, care proclamă a doua oară căderea Babilonului.

Noi¹⁷¹¹ avem de vestit solia „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; ...Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” Solia aceasta trebuie să ajungă la biserici. Pentru realizarea acestui scop, trebuie să luăm în considerare cele mai bune planuri. Solia trebuie să fie prezentată în așa fel încât să se impună atenției minților raționale.

Adevărurile acestea sacre, crezute și practicate, nu trebuie să fie vestite în vreun fel care să constrângă, ci în spiritul Maestrului. Duhul Sfânt va atinge mințile nobile și dorința oamenilor după ceva mai bun. În toate sanatoriile noastre, ar trebui să fie bărbați care înțeleg învățătura adevărului și care o pot prezenta cu penița și cu glasul. Ei vor fi aduși în contact cu bărbați care au mințile educate, și ar trebui să stăruie de aceștia așa cum ar stăruia pe lângă singurul lor fiu. Așa spune Domnul, că trebuie să avem în vedere obiectivul de a nu pune în poziții de răspundere bărbați care nu sunt pregătiți prin experiență, bărbați care nu au vederi profunde asupra adevărului Bibliei.

Mulți presupun că înfățișarea, stilul și pretenția au un rol mare pentru a-i atinge pe cei din clasele mai înalte. Așa ceva este o greșală. Astfel de persoane pot citi aceste lucruri. Înfățișarea are de spus ceva, este adevărat, în ce privește impresiile care sunt făcute asupra minților, dar înfățișarea trebuie să fie o înfățișare evlavioasă. Lăsați să se vadă faptul că lucrătorii se află în legătură cu Dumnezeu și cu cerul. Nu ar trebui să se depună eforturi pentru a primi recunoaștere din partea oamenilor lumești, cu scopul de a da caracter și influență lucrării din aceste zile de pe urmă. Consecvența este un giuvaer. Credința noastră, îmbrăcămintea noastră, comportarea noastră, trebuie să fie în armonie cu caracterul lucrării noastre, cu prezentarea celei mai solemne solii ce a fost vreodată vestită lumii. Lucrarea noastră are să învingă pentru credința adevărului, să învingă prin¹⁷¹² predicare și exemplu, precum și prin trăirea unor vieți evlavioase. Adevărul trebuie să fie pus în practică în toate aspectele lui, dovedind consistența credinței cu practica. Valoarea credinței noastre va fi dovedită prin roadele pe care le aduce. Domnul poate, și va impresiona oamenii prin seriozitatea noastră intensă. Îmbrăcămintea noastră, comportamentul nostru, conversația noastră și profunzimea unei experiențe aflată în dezvoltare în ce privește lucrurile spirituale, toate vor arăta faptul că principiile mărețe ale adevărului pe care le deținem, sunt pentru noi o realitate. În felul acesta adevărul va dobândi o putere mai mare de a impresiona ca un mare întreg, și se va recomanda intelectului. Adevărul, adevărul biblic este cel care trebuie să devină autoritatea pentru conștiință și pentru iubirea și viața sufletului.

În instituțiile noastre și în toată lucrarea noastră este nevoie de bărbați evlavioși, conștiincioși, bărbați care au fost luptători în lucrarea vieții lor, care și-au păstrat credința și o conștiință clară, bărbați care nu caută aplauzele oamenilor ci favoarea lui Dumnezeu, bărbați prin care Domnul poate lucra. Este nevoie de bărbați care vor face prima lor îndatorire aceea de a se lupta cu Dumnezeu în rugăciune, și apoi să pornească cu înțelepciunea și inspirația pe care poate să le-o dea Dumnezeu. Atunci vom fi o priveliște pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni. Dacă mințile oamenilor nu sunt întunecate, dacă mințile nu le sunt împietrite, ei trebuie să asculte de Dumnezeu oricare ar fi prețul pentru ei. Ei nu trebuie doar să se roage lui Dumnezeu, ci să și transpună în realitate rugăciunile lor.

Este de făcut o lucrare în lumea noastră, și, frate și soră Haskell, noi trebuie să fim dintre cei ce vor face lucrarea aceasta: „mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege”. Incapacitatea de a înțelege se datorează faptului că ei nu sunt deloc dispuși să mărturisească și să părăsească greșeala, și să accepte adevărul care aduce împreună cu el o cruce. Satana se va lupta să rețină orice suflet sub marea lui putere. El nu lasă de bunăvoie să se piardă stăpânirea ce o are peste bărbații care au influență asupra¹⁷¹³ altor minți. De aceea, metoda lui Dumnezeu de a face să înainteze evanghelia pe teritoriul acestuia este întâmpinată cu mare împotrivire din partea întregii sinagogi a agenților

satanici. Întrucât ultimul conflict cu Satana va fi cel mai decisiv, cel mai înșelător și cel mai teribil dintre toate cele ce s-au desfășurat până acum, înfrângerea lui va fi cea mai completă.

După micul dejun : Toată scrisoarea aceasta, mai puțin ultimul paragraf, am scris-o între orele cinci și șapte. Minte mea a fost clară, iar Duhul Domnului a fost în mod evident peste mine în timp ce am scris.

Voi încerca să mă pun în mâinile Domnului clipă de clipă. Îmi dau seama că înțelepciunea omului este nebunie; înțelepciunea lui Dumnezeu este infailibilă. Învierea finală, cea pentru judecată va completa pe de o parte triumful lui Hristos și al bisericii Sale, iar pe de altă parte va duce la distrugerea lui Satana și a urmașilor lui. Timpul va fi singurul care va descoperi în mod sigur planul lui Dumnezeu. În fiecare acțiune, Dumnezeu privește la inimă. Nu se poate face niciun aranjament exterior în conformitate cu lumea, pentru a se asigura prietenia din partea ei, fără pericolul real de a fi încălcate preceptele sfinte ale lui Dumnezeu. Mândria și plăcerea în fața laudei lumești stă la temelia acestei înălțări de sine și a dorinței de a primi recunoaștere. Acestea atrag după ele dorința după o afișare exterioară și după o înfățișare care să arate că avem prietenie față de lume. Îndreptățirea de sine, care este atât de înșelătoare, se află împreună cu o inimă nesfințită. Ne este dată avertizarea, „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu? Așa că oricine vrea să fie prieten cu lumea, este dușmanul lui Dumnezeu.” O, dacă medicii și predicatorii noștri, precum și membrii bisericii ar putea să vadă aceste lucruri în adevărata lor însemnătate. O, dacă l-ar înălța pe Domnul Dumnezeu, și ar face din El teama și groaza lor.

B-139-1900

CĂTRE SLUJBAȘII CONFERINȚEI GENERALE

St. Helena, California, 24 oct., 1900

Iubiți frați,

Am primit o scrisoare din partea lui Dr. Kress, scrisă din Vancouver. El a scris în mod clar, și pare să creadă că ar fi o foarte mare greșeală să se țină la Oakland Conferința Generală. Înainte ca fratele Irwin să plece de aici, i-am spus clar ideile pe care le am în legătură cu aceasta.

Pentru binele cauzei lui Dumnezeu, este de datoria mea să spun că zvonurile care v-au fost spuse de către ---, cum că fratele Daniells are să fie președinte al Conferinței Generale în locul fratelui Irwin, și că W.C. White are să ocupe o poziție proeminentă în cadrul Comitetului pentru Misiune Externă, sunt cele mai surprinzătoare falsități. Astfel de gânduri nu au existat niciodată în mintea noastră, și noi nu am spus niciodată nimic care să facă să circule vreun astfel de raport. Toți muncitorii mei și W.C. White însuși, au înțeles că părăsind Australia, W.C. White a lăsat deoparte orice îndatorire oficială, ca să mă poată ajuta în lucrarea mea de pregătire a cărților. El este angajat ca ajutorul meu general în această lucrare.

O cabană veche de pe terenul meu este aranjată ca să ne slujească drept birou. În aceasta vor fi patru încăperi care pot fi ocupate de muncitorii mei. Sperăm să scoatem în curând ceva cărți pe care le pregătim de o bucată de vreme.

Locuiesc¹⁷¹⁵ acum în casa Pratt, la poalele dealului sub care este și Casa de Odihnă. Lucrarea evidentă a puterii lui Dumnezeu în această chestiune este un motiv de multă mulțumire. Aici sunt ferită de certurile de cuvinte. Am decis că nu pot să mă stabilesc la Battle Creek, la Healdsburg sau Oakland; și ne-am decis să așteptăm, să veghem și să ne rugăm pentru călăuzire, ca să știm unde să ne stabilim. A fost o mare surprindere când ni s-a adus în atenție locul acesta, și am văzut clar că mâna lui Dumnezeu ne-a condus. Duhul meu a fost atins și subjugat, la gândul că Dumnezeu a ales pentru mine locul acesta, și nu m-am mai consultat pe mine în chestiunea locației. Noi recunoaștem intervenția neașteptată a Providenței în favoarea noastră, sub circumstanțele cele mai deprimante. Lumina a strălucit în mijlocul

incertitudinii, iar acum ne bucurăm în certitudine și în pacea lui Dumnezeu. Nu ne îndoim că Dumnezeu a fost cel mai important factor care a hotărât mutarea noastră aici, și am vrea să se spună despre noi ca și despre ucenici, „Ei L-au lăudat pe Dumnezeu”. Domnul ne-a adus aici, și noi vrem să-L lăudăm. Îi aducem mulțumiri pentru că suntem departe de zarva și confuzia bătăliei. Nu am vrea să ne așezăm undeva unde să ajungem ținta glumelor prin invențiile lui Satana.

Nu voi relata acum felul în care va lucra Domnul în criza viitoare, deoarece nu îmi este pregătită calea ca să o fac. Domnul va pregăti bărbați, femei și chiar copii, așa cum a făcut cu Samuel, pentru lucrarea Sa, făcând din ei depozitari ai adevărului sacru. Cel ce nu doarme niciodată și nici nu dormitează, veghează peste¹⁷¹⁶ fiecare, alegând sfera lor de muncă în marele Său câmp misionar. Ultima solie de îndurare trebuie să fie vestită lumii prin proclamarea adevărului evangheliei. Tot cerul privește asupra războiului agresiv pe care slujitorii lui Dumnezeu îl poartă sub aparența unor circumstanțe descurajante. Noi cuceriri asupra elementelor opozante ale lumii, asupra idolatriei și păgânismului, sunt dobândite. Onoruri noi sunt câștigate pe măsură ce muncitorii Domnului se strâng în jurul steagului Mântuitorului, și ridică sus steagul adevărului. Celor credincioși, care învață de la Dumnezeu, le sunt împărtășite daruri ca să poată deveni împreună lucrători cu Dumnezeu, punând astfel în legătură biserica de aici de jos cu biserica din cer. Toți mesagerii cerești sunt în serviciul celor umili de pe pământ, care cred; și atunci când armata celor răscumpărați cântă aici jos cântecele lor de laudă, corul de sus se unește cu ei în mulțumiri și laude adresate lui Dumnezeu și lui Isus, Fiul lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să vă spun că nu vreau să mai calc pe terenul pe care am călcat la Minneapolis. Nu vreau să mai fiu în mijlocul scenelor de luptă și ceartă. Mult mai bucuros mi-aș rosti mărturia în fața multor mii de oameni, dar aici sunt unii care nu vor să înțeleagă solia pe care Dumnezeu mi-a dat-o să o rostesc. Aceștia nu beau din adâncul izvorului vieții, și în felul acesta nu vor înțelege cuvintele mele mai clar decât au înțeles scrierile mele. Ei au de făcut lucrarea de¹⁷¹⁷ a se pregăti pentru soliile ce pot ajunge la ei atunci când sunt pregătiți.

Eu nu refuz să plec la Battle Creek dacă Domnul arată că este de datoria mea să merg. Dar s-ar putea să nu fiu prezentă la Conferința Generală, dacă se ține la Battle Creek, sau chiar dacă se ține la Oakland. Am în față o lucrare măreață și solemnă, aceea de a pregăti pentru publicare scrierile care până acum au fost doar mărturii private, care rămân aruncate undeva într-un sertar, fără a fi acordată atenție instrucțiunilor din ele. Dacă aș participa acum la Conferința Generală la Battle Creek sau în orice alt loc, și aș rosti mărturia clară pe care o am de rostit, s-ar cărcoti pe seama instrucțiunii date, așa cum s-a făcut pe seama mărturiilor scrise. Ar exista multă orbire a inimii, și o dispoziție de a se aplica greșit adevărul. Sărmanele suflete neconsacrate ar fi aduse într-o primejdie și un pericol încă și mai mare decât cel în care se află acum.

Aceia care nu au tras folos din cărțile scrise după cum m-a impresionat Dumnezeu prin Duhul Său ca să scriu, nu vor fi mai înclinați să tragă folos din mărturia mea rostită cu glasul.

Dumnezeu a fost foarte dezonorat de spiritul care a condus oamenii să prezinte lucrurile într-o lumină falsă. Ei au primit dovadă peste dovadă, și au avut toată lumina care va ajunge la ei în legătură cu lucrarea ce mi-a fost dată de Dumnezeu. Până când înțelegerea lor nu va fi sfințită, Dumnezeu nu va fi glorificat prin faptul că pun în fața lor lucrurile sacre și prețioase pe care El mi le-a dat. De¹⁷¹⁸ aceea nu mă simt chemată să mă întâlnesc cu voi la Battle Creek, acolo unde dușmanului i s-a permis să ia în stăpânire mințile și inimile, conducându-i pe oameni să se înșele pe ei înșiși precum și pe alții. Am simțit o profundă umilință a sufletului când am fost condusă să înțeleg tratamentul la care a fost supusă lumina dată mie pentru popor. Voi vizita bisericile, dar nu sunt chemată să mă duc în locul în care voi fi subiectul vorbirilor nesfințite. Pentru multe suflete, tot ce aș putea face sau spune, ar fi mai rău decât pierdut. Voi folosi orice ocazie de a lucra pentru cei ce sunt în întunericul erorii, care nu au auzit niciodată adevărul. Voi participa la adunările în care pot să vorbesc cu aceia care nu au avut niciodată lumina ca să o poată respinge.

Mi se pare ceva imposibil să fiu înțeleasă de aceia care au avut lumină dar nu au umblat în ea. Ceea ce aş putea spune într-o discuție privată, ar fi repetat în așa fel încât să fie făcut să însemne exact opusul celor ce ar fi însemnat, dacă ascultătorii ar fi fost sfințiți în mintea și duhul lor. Îmi este teamă să vorbesc până și prietenilor mei, căci după aceea aud, „sora White a spus aceasta”, sau „sora White spune aceea”. Cuvintele mele sunt în așa fel răsucite și interpretate greșit încât ajung la concluzia că Domnul dorește să mă rețin de la adunările mari, și să refuz întrevederi în particular. Ceea ce spun eu este relatat într-o lumină pervertită, care este nouă și ciudată pentru mine. Totul este amestecat cu cuvinte rostite de anumiți bărbați pentru a-și susține teoriile lor. Sunt avertizată să mă feresc de aceia care, deși au o mărturisire de credință, nu sunt blânzi și smeriți cu inima. Ei nu se văd pe ei înșiși așa cum sunt. Ei nu lucrează împreună cu Isus, dând pe față blândețea¹⁷¹⁹ și umilința Lui.

Mă tem că nu pot face nimic în cadrul Conferinței Generale, prin rostirea de cuvinte către urechi nesfințite și inimi neconvertite, către oameni care cunosc adevărul, dar nu i se supun. Eu sunt susținută și foarte mult binecuvântată când vorbesc către aceia care nu au auzit adevărul. Când fac lucrare misionară printre necredincioși, întotdeauna primesc har și putere de la Dumnezeu, ca să i le înapoiez Lui.

Hristos a spus ucenicilor Lui, „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Și ce se va întâmpla atunci? „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Sunt puțini aceia care simt importanța soliei și care se ocupă cu lucrarea rânduită pentru ei, deschizând câmpuri noi în loc să cheltuiască atâta timp ventilând teorii noi prin biserici.

Când urmașii declarați ai lui Dumnezeu vor cunoaște din experiență adevărul, vor căuta să împlinească cuvintele lui Hristos. Ucenicilor Săi, Mântuitorul le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci¹⁷²⁰ și în Psalmi.” Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.”

Aceasta este experiența pe care Domnul dorește ca fiecare adventist de ziua a șaptea să o dobândească. El dorește ca ei să înțeleagă Scripturile atât de profund încât să aibă un întreg tezaur de cunoștință din care să extragă. Atunci vor fi în stare să hrănească turma lui Dumnezeu cu cuvântul Lui. Ei nu se vor gândi că trebuie să înainteze vreo teorie originală pentru a face lucrarea lor misionară să aibă succes. Ei nu se vor gândi că trebuie să caute teste noi, ciudate și fără pereche. Acestea sunt filozofii care dau gust puternic fabulelor ce nu au nicio putere pentru a sfinți, a purifica și curăța sufletul de necurăția pe care păcatul o atrage după el.

Cei ce învață pe alții Cuvântul, au nevoie să caute plecați pe genunchi, înțelegerea Scripturilor. Lucrătorii din via Domnului au nevoie să scoată încontinuu din Scripturi, nu din cămările imaginației lor, semănând pleavă prin grâu, și acordând plevei mai multă importanță decât grâului, atrăgând astfel slavă pentru ei înșiși. Este timpul ca bărbații și femeile care au Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile lor, să nu se odihnească până când Duhul Sfânt nu le dă o înțelegere a Cuvântului și nu lucrează o reformă în inimile lor. Atunci cei ce acționează în cadrul vestirii ultimei solii de îndurare pentru o lume căzută, vor dovedi faptul că sunt conduși de Duhul Sfânt.

Adevărul¹⁷²¹, adevărul Bibliei, de acesta are nevoie poporul. Ei nu au nevoie de niciunul dintre testele de proastă calitate ce au fost fabricate de oameni și au fost atașate adevărului ca și cum ar face parte din el. Testele acestea îi slăbesc pe cei ce cred în ele. Lucrarea pe care o avem noi de făcut nu este una de o calitate inferioară. Pe genunchi, noi trebuie să cerem făgăduințele cuvântului lui Dumnezeu, cerând să putem primi adevărul nealterat, curat, și să putem vedea nevoia de a practica acest adevăr și a trăi prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Atunci bărbații și femeile vor fi convertiți față de adevăr. Mâna lui Dumnezeu va fi recunoscută în ridicarea de noi biserici, botezând cu spiritul apostolic pe mulți dintre cei ce vor merge să facă lucrare misionară în locurile în care poporul nu

cunoaște adevărul. Va fi nevoie ca oamenii să fie învățați pentru a câștiga o experiență eliberată de filozofia umană.

O astfel de lucrare misionară va pune bisericilor o temelie sigură, solidă, o temelie ce are ca pecete „Domnul îi cunoaște pe ai Lui”. Dumnezeu va fi proslăvit în poporul Său. Misiunile creștine vor fi clădite pe Isus Hristos. Sub supravegherea lui Dumnezeu, lucrarea va merge înainte, și nenumărate dovezi vor fi date despre veridicitatea lucrării. Lucrătorii nu vor căuta să se slăvească pe ei înșiși, sau vreo ființă omenească, ci vor lăuda pe Dumnezeu drept Cel ce plănuiește și organizează fiecare lucrare sfântă și înnobilitoare. Aceștia nu doar mărturisesc a fi credincioși, ci sunt credincioși. Ei sunt sfințiți prin adevăr; căci adevărul trăit ca și cel predicat, are o influență purificatoare asupra caracterului.

Atât¹⁷²² în cămin cât și în biserică, adevăratul misionar al lui Dumnezeu este o expunere vie a adevărului. El mănâncă trupul și bea sângele Fiului lui Dumnezeu, și viața lui este modelată după asemănarea divină. El înțelege și asimilează Cuvântul, în timp ce zice, „trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Adevărata lucrare misionară îi conduce pe cei aflați în legătură cu ea, să se aplece înaintea lui Dumnezeu în umilință de sine și într-o recunoștință neprefăcută față de Dumnezeu pentru manifestarea prezentă și din trecut a puterii Sale. Ei își ascund eu-l în Hristos, lăudând și glorificând pe Cel ce este atât de încântător.

Lucrarea misionară creștină este de o mare valoare pentru bisericile din țară. Prin ea, membrii care cunosc și cred adevărul, sunt inspirați cu zel sfânt pentru a-și tăgădui eu-l, a ridica crucea lui Hristos, și a lucra cu zel jertfitor de sine pentru a trimite adevărul în locurile de aproape și de departe. Lucrarea misionară creștină are o influență care se reflectă asupra bisericilor, o influență înălțătoare și sfințitoare, care demonstrează importanța învățaturii lui Hristos din capitolul al șaselea din Ioan. Lucrarea misionară creștină are o influență salutară asupra necredincioșilor; deoarece în măsura în care lucrătorii muncesc sub conducerea divină, cei din lume sunt conduși să vadă măreția resurselor pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru aceia care Îi slujesc. Adevărul lui Dumnezeu, demonstrat prin lucrarea harului în inimă, înmulțește agențiile folosinței creștine și lasă o impresie hotărâtă asupra lumii.

Dumnezeu dorește ca slujitorii Lui să fie exemple vii ce dovedesc influența purificatoare a adevărului. El dorește ca ei să arate în viață și în caracter¹⁷²³ tendințele înnobilitoare și înălțătoare ale acestuia. Ei sunt chemați să ilustreze excelența adevărului, ridicând standardul curtoaziei creștine, al iubirii și sensibilității creștine. Cu toată intensitatea efortului, ei trebuie să caute și să salveze pe cei ce pier în păcat. Fie ca inima să-i doară până la sfârșiere din cauza celor ce nu cunosc adevărul. Mințile credincioșilor nu trebuie să fie centrate asupra lor înșiși, investigând fiecare sentiment și scriere pentru a cere altora o explicație. Aceștia să meargă să lucreze și să uite de sine în dorința lor iubitoare de a ajuta sufletelor gata să piară. Să se gândească, să facă planuri și să acționeze pentru aceia care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Nu doar cel învățat, cel talentat, sunt cei ce trebuie să lucreze pentru alții. Toți cei ce pretind a crede în Isus ar trebui să lucreze pentru alții. Aceasta este folosința creștină. Cu toții avem nevoie să dăm pe față o dependență sfântă de Tatăl nostru ceresc. Dependența devotată de Dumnezeu, sfințenia duhului, seriozitatea în slujire, aceasta face deosebire între cei care Îi slujesc lui Dumnezeu și cei care nu-i slujesc. Noi, cei care credem, suntem chemați să ilustrăm în viețile noastre excelența vieții lui Hristos. Membrii bisericii trebuie să se ridice și să strălucească în mijlocul întinericului moral al lumii. Dacă suntem uniți cu Lumina lumii, vom reflecta lumina în fața altora. Dacă suntem părtași ai harului bogat al Mântuitorului, vom fi o binecuvântare universală.

Suntem chemați să dăm pe față un patriotism sacru, să dezvăluim atributele lui Hristos acasă și în biserică. Cu toții să caute să manifeste bunăvoința lui Hristos. El și-a dat viața¹⁷²⁴ pentru a salva o lume pierdută, și, se poate ca aceia ce spun că sunt reprezentanții Lui pe pământ, creștinii, să rămână tot slabi și ineficienți? Să ne ajute Dumnezeu să ne ridicăm și să luăm o poziție mult mai decisă în centrul marelui cerc al lucrării de binefacere. În felul acesta noi putem să glorificăm și să preamărim numele Celui ce este Adevărul. Noi ne aflăm sub cele mai solemne obligații, pentru a oferi misiunilor creștine o ilustrație măreață a principiilor

împărăției lui Dumnezeu. Biserica trebuie să fie activă în acțiunile ei și, ca un corp organizat, să difuzeze influența crucii lui Hristos, lucrând pentru cei de aproape și pentru cei de departe. Sub conducerea lui Dumnezeu, toți cei care mănâncă trupul și beau sângele Fiului lui Dumnezeu vor fi înregistrați în curțile de sus ca „împreună lucrători cu Dumnezeu: voi sunteți ogorul lui Dumnezeu; voi sunteți clădirea lui Dumnezeu.” Controlați de marele Proiectant, ei dovedesc ce pot să fie ființele umane atunci când poartă jugul lui Hristos, învățând blândețea și umilința Lui.

Motivul pentru care multora dintre cei ce poartă numele de urmași ai lui Hristos nu li se poate acorda încredere, este acela că ei caută să fie cei dintâi. Dacă ei ar fi bărbați umili, dispuși să fie instruiți și învățați de Dumnezeu, ar fi o putere pentru a demonstra lumii influența adevărului asupra caracterului omenesc. Cei ce lucrează în interesul lui Hristos, care nu caută să se înalte pe sine, vor da pe față un progres persistent și o activitate constantă în acțiunile misionare. Ei nu vor fi satisfăcuți până când nu se adaugă biserică după biserică. Membrii bisericii nu trebuie să se adune în anumite localități, uitând că via Domnului trebuie să fie lucrată. Ei trebuie să ducă o luptă agresivă, înfigând steagul adevărului în locuri noi. Dumnezeu așteaptă de la cei aflați în slujba Lui să lupte cu seriozitate pentru credința ce a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Ms-87-1900

LEGEA ÎN GALATENI

Oakland, California Circulară, 1900

Mi se pun întrebări în legătură cu Legea din Galateni. Care Lege este acel îndrumător ce ne duce la Hristos? Eu răspund: Atât Legea ceremonială cât și codul moral al celor zece porunci.

Hristos era temelia întregului sistem iudaic. Moartea lui Abel a fost consecința refuzului lui Cain de a accepta planul lui Dumnezeu, și anume ca în școala ascultării să fie salvat prin sângele lui Hristos, sânge simbolizat prin jertfele ceremoniale ce arătau spre Hristos. Cain a refuzat vărsarea sângelui care simboliza sângele lui Hristos, ce avea să fie vărsat pentru lume. Întreaga ceremonie a fost pregătită de Dumnezeu, iar Hristos a devenit temelia întregului sistem. Acesta este începutul lucrării ei de îndrumător, adică de a conduce agenții umani păcătoși să aibă considerație față de Hristos, Temelia întregului sistem Iudaic.

Toți cei care slujeau în cele legate de sanctuar, învățau în mod constant despre intervenția lui Hristos în favoarea neamului omenesc. Slujba aceasta era destinată să creeze în fiecare inimă iubire pentru Legea lui Dumnezeu, care este Legea împărăției Lui. Jertfa ceremonială trebuia să fie o pildă care să vorbească despre iubirea lui Dumnezeu descoperită în Hristos – în victima suferindă, muribundă, care lua asupra Sa păcatul de care omul se făcuse vinovat, iar Cel nevinovat a fost făcut păcat pentru noi.

Prin contemplarea acestei teme mărețe a mântuirii, vedem lucrarea lui Hristos. Nu doar darul făgăduit al Duhului, ci și natura și caracterul acestei intervenții și jertfe, este un subiect care ar trebui să¹⁷²⁶ dea naștere în inimile noastre unor idei înalte și sacre despre Legea lui Dumnezeu, care își afirmă pretențiile asupra fiecărui agent uman. Violarea acestei Legi prin actul mărunț al mâncării din fructul interzis, a adus asupra omului și asupra pământului consecința nesupunerii față de Legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Natura intervenției ar trebui să producă întotdeauna omului teamă, ca să nu facă nici cea mai mărunță acțiune de nesupunere față de cerința lui Dumnezeu.

Ar trebui să existe o înțelegere clară despre ceea ce constituie păcatul, și ar trebui să evităm cea mai mică apropiere de pasul care ne duce să călcăm granița dintre ascultare și neascultare.

Dumnezeu ar vrea ca fiecare membru al creației Lui să înțeleagă lucrarea măreață a infinitului Fiu al lui Dumnezeu, pe care a desfășurat-o prin faptul că Și-a dat viața pentru salvarea lumii. „Priviți, ce fel de dragoste a revărsat Tatăl peste noi, ca să fim numiți fii ai lui Dumnezeu: de aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El”. (1Ioan 3:1, KJV).

Când vedem în Hristos întruparea iubirii și bunăvoinței infinite și dezinteresate, se trezește în inima păcătosului o dispoziție plină de recunoștință, de a merge încotro îl atrage Hristos.

Ms-43, 1901

O CHEMARE LA RECONSACRARE, REORGANIZARE ȘI ÎNAINȚARE

Aș prefera să nu vorbesc astăzi, deși nu din cauză că nu aș avea nimic de spus. Am ceva de spus. Starea de lucruri care există în conferință nu este clar înțeleasă de către unii care ocupă poziții în cadrul conferinței, sau de alții care poartă responsabilități în alte linii ale lucrării.

Lucrarea se întinde; este în dezvoltare. Lumina pe care o am de la Domnul a fost exprimată din nou și din nou, nu către așa de mulți cum sunt astăzi aici, ci către diferiți indivizi. Planurile pe baza cărora Dumnezeu dorește să lucrăm au fost expuse.

Niciodată nu ar trebui ca mintea unui singur om, sau mințile câtorva oameni, să fie privite ca suficiente în înțelepciune și putere pentru a controla lucrarea și pentru a spune ce planuri să fie urmate. Povara lucrării în câmpul acesta vast nu ar trebui să rămână peste doi sau trei bărbați. Noi nu atingem standardul înalt care, având în vedere adevărul mareț și important pe care îl deținem, Dumnezeu așteaptă ca noi să-l atingem.

Mereu și mereu, oamenii au spus, „Glasul Conferinței este glasul lui Dumnezeu; de aceea totul trebuie să fie raportat la conferință. Conferința trebuie să-și dea permisiunea sau să impună restricția în diferitele ramuri ale lucrării”. Așa după cum mi-au fost prezentate lucrurile, există un cerc îngust, și în interiorul acestui cerc strâmt, către care sunt blocate toate intrările, sunt aceia cărora le place să exercite o putere regească. Dar lucrarea dusă în toate câmpurile cere¹⁷²⁸ un cu totul alt fel de acțiune. Este nevoie să se pună o temelie diferită de temelie care a fost pusă în trecut.

Am auzit mult despre faptul că totul trebuie să meargă pe căile reglementate. Când vom vedea că aceste „căi reglementate” sunt curățite și rafinate, că poartă amprenta Dumnezeului cerului, atunci va fi timpul să se aprobe aceste căi. Dar dacă vedem că solie după solie date de Dumnezeu sunt primite și acceptate, și totuși nicio schimbare nu se face, știm că o putere nouă trebuie să fie introdusă în căile reglementate. Administrația căilor reglementate trebuie să fie schimbată cu totul, organizată din nou. Trebuie să fie un comitet, compus nu dintr-o jumătate de duzină de bărbați, ci din reprezentanți din toate ramurile lucrării noastre, din casele noastre de editură, din instituțiile noastre educaționale, și din sanatoriile noastre, care au viață în ele, care lucrează continuu și se largesc continuu.

Mi-au fost arătate câmpurile care ar fi trebuit să fie deschise în America. Dar unde în California sau în Michigan, cele două mari centre ale lucrării, se face lucrare agresivă? Unde se vede lupta din câmpurile noi?

Dumnezeu dorește ca lucrarea Lui să fie o putere care să ducă la ridicare, largire și extindere. Dar conducerea lucrării a devenit confuză în ea însăși. Nu că ar dori cineva să fie greșit sau să facă ceva greșit, ci principiile sunt greșite. Principiile acestea sunt așa de străine de principiile lui Dumnezeu încât Dumnezeu nu poate binecuvânta pe cei ce lucrează pe baza lor. Ceea ce trebuie să fie făcut, este să se introducă alte minți. Aceia care au lucrat în aceleași canale de ani de zile, sunt descurajați și confuzi. Noi nu putem încredința unora ca aceștia responsabilitățile înfricoșătoare care trebuie să fie purtate.

Au¹⁷²⁹ fost date în continuu instrucțiuni în ce privește principiile sacre, înălțătoare, înnobilitoare care ar trebui să conducă în instituțiile noastre. Interesele Conferinței Generale și

tot ceea ce se referă la conducerea lucrării, necesită minți controlate de Duhul Sfânt. Dacă cei însărcinați cu lucrarea nu dau dovadă că sunt sub controlul Duhului Sfânt, dacă nu dovedesc că primesc putere de la Dumnezeu pentru a o împărtăși în responsabilitățile pe care le au, trebuie să se facă o schimbare fără întârziere.

Să ne ferească Dumnezeu, fraților, ca această conferință să se încheie, așa cum s-au încheiat conferințele noastre din trecut, cu aceeași conducere, cu același ton, cu aceeași ordine. Domnul vrea ca aceia ce au cunoștință de adevăr să-și vină în fire. El vrea ca ei să se trezească. Este timpul să ne trezim și să luminăm, căci lumina noastră vine, și slava Domnului răsare peste noi. Dacă nu vrem să facem aceasta, atunci putem la fel de bine să încheiem astăzi conferința, ca și mai târziu.

După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, tot ce este în legătură cu această conferință trebuie să fie privit ca foarte sacru. De ce? Pentru că în această vreme lucrarea are să fie pusă pe o bază mai bună. Au fost urmate principii greșite. În ultimii cincisprezece ani au fost luate decizii care nu erau bune; iar acum Dumnezeu ne cheamă la o schimbare. El are nevoie în lucrarea Lui de bărbați ai credinței, capabili, bărbați care înțeleg că pentru ei este așezată o scară pe care să o urce pas cu pas, și că aceia care vor urca scara, în cele din urmă vor păși în împărăția cea veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Haideți să înaintăm spre cer. Lăsați ca orice fir de egoism ce a fost țesut în lucrare, să fie scos afară.

Lucrarea¹⁷³⁰ ar trebui să fie sută la sută mai sus decât este acum. Agențiile satanice lucrează cu toată puterea lor pentru a ne slăbi și distruge, și dacă nu are loc o trezire în poporul lui Dumnezeu, dușmanul va câștiga biruința. Dumnezeu ne cheamă să ne trezim, să ne apucăm de lucrarea Lui, și să lucrăm pentru acum și pentru eternitate.

Mulți pășesc iar și iar pe același teren. Bisericele noastre mari ar trebui să furnizeze bărbați educați, instruiți și disciplinați, pregătiți să intre în via Domnului; dar ce fac ele? Câmpurile sărăcicioase din Sud, strigă la Dumnezeu după ajutor. Câmpurile acestea abia dacă au fost atinse, cu toate soliile pe care Dumnezeu le-a dat de un număr bun de ani.

Este nevoie urgentă ca acestei stări să i se pună capăt. Lăsați lucrarea să fie țesută după modelul după care a fost țesută până acum, și în cele din urmă se va distruge. Dumnezeu cheamă la o schimbare decisivă. Nu așteptați până când conferința se va încheia, și după aceea să vă adunați forțele ca să vedeți ce se poate face. Haideți să vedem ce se poate face acum. Căutați ce putere și ce inteligență poate să fie folosită în cadrul conferinței. Toate acestea să se unească pentru a se ocupa de lucrare în mod inteligent. De aceasta este nevoie.

Fiecare instituție să aibă ceva de zis în lucrarea cauzei în care are interes. Dumnezeu vrea să fim uniți în lucrare, să nu fie pusă întreaga povară peste doi sau trei bărbați. Dacă nu se face o schimbare, fratele Irwin în curând nu va mai putea lucra de loc. El are nevoie de sprijin. El s-a luptat așa de mult în lucrare încât trebuie să aibă parte de o schimbare căci altfel se va prăbuși.

Avem¹⁷³¹ nevoie de bărbați care vor sta așa de credincioși principiului, ca acul busolei față de pol. Dumnezeu va pune la probă bărbații cărora le sunt date responsabilități în lucrarea Lui, și dacă ei nu dovedesc că au o idee corectă despre principiile creștine, El îi va îndepărta și va pune pe alții în locul lor. Dumnezeu vrea să știm ce înseamnă să lucrezi pe baza principiilor cerului. El vrea ca aceia ce sunt puși în funcții să știe ce înseamnă ca fiecare să stea în locul și în poziția lui, ascultând de cuvintele, „să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.” Fraților, haideți să ne atârnăm cuvintele acestea în cămarile minții. Dacă trăim după planul trasat aici, „nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” 2Petru 1:5-11.

Dumnezeu vorbește serios cu noi. El a văzut comportarea avară și aceasta este vrednică de dispreț în ochii Lui. Dacă bărbații nu se vor schimba, nu vor vedea niciodată împărăția lui Dumnezeu. Ei sunt așa de lipsiți de noblețe, de generozitate, de gingășie și compasiune, precum și de iubirea lui Hristos, așa cum dealurile Ghilboa au fost lipsite de rouă și de ploaie.

Ei nu pot fi treziți ca să-și vadă starea. A fost spus destul, dar aceasta nu i-a condus la reformă. Solia trimisă de cer este acceptată cu gura, dar nu s-a făcut nicio schimbare. Aceasta este ceea ce mă alarmează. Eu văd că dacă nu este mai multă gingășie, mai multă compasiune, mai mult din iubirea lui Dumnezeu, atunci binecuvântarea cerului va fi retrasă. Ioan a știut despre ce vorbea atunci când a zis, „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți, deci, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te¹⁷³², și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

E nevoie să studiem ceea ce a scris Ioan despre iubirea lui Dumnezeu. Iubirea aceasta nu a fost cultivată, și dacă nu este cultivată, atunci se dezvoltă opusul ei. Dragostea lui Dumnezeu nu se manifestă în casele noastre de editură. Cei ce au practicat lucruri necinstite, s-au măgulit singuri că sunt oameni de afaceri cu spirit ascuțit, însă ei pierd în loc să câștige și, dacă nu fac o schimbare, lumina le va fi luată. Ei nu reușesc să-și dea seamă că este în interesul instituției cu care sunt în legătură, ca ei să acționeze cu noblețe în orice vreme, să vină în ajutorul Domnului. Dumnezeu nu ne va achita până când principiile Lui nu sunt urmate în instituțiile noastre.

Dumnezeu vrea să spună exact ceea ce spune. El ne cheamă la o schimbare. Aceleași lucruri se repetă, aceleași idei sunt urmate, aceleași comitete sunt alese. Într-o mică secțiune este un rege care domnește, iar toți ceilalți sunt secunzii lui, în timp ce sunt alții care ar fi mai capabili să facă lucrarea, deoarece nu lucrează pe baza unor planuri înguste.

Eu simt intens în ce privește această problemă. Nu vreau să vorbesc în felul acesta. Dacă vă veți topi văzând duioșia lui Dumnezeu, cu inimile zdrobite în fața Lui, așa încât să nu mai fiți înșelători, veți vedea că El urăște egoismul. Dacă introduceți egoismul în administrarea cauzei Lui, aceasta face ca fărâdelegea să fie de o sută de ori mai mare. Îl faceți pe Dumnezeu să-i fie rușine de voi.

Voi¹⁷³³ trebuie să fiți reprezentanții lui Isus Hristos, reprezentanții caracterului Său. Voi trebuie să dovediți că îndepliniți principiile vii ale cerului în fiecare domeniu de acțiune. Dumnezeu nu va accepta focul vostru obișnuit. El vrea să folosiți focul cel sacru pe care El l-a aprins pe altarul divin. Este dorința Lui ca focul acesta să consume tot ceea ce este comun, tot egoismul, tot ce este ieftin. Lucrurile acestea trebuie să fie curățate din bărbații care ajută la pregătirea unui popor care să reziste în ultimul mare conflict, care este chiar asupra noastră. Eu-l trebuie să fie ascuns în Hristos. Când aceasta se întâmplă, va fi văzut Hristos. Hristos va fi văzut, ca marele Lucrător.

Dumnezeu dorește ca acele comitete care se ocupă de aceleași lucruri de atâta timp, să fie eliberate din autoritatea lor. Să li se dea o șansă de viață, ca să se vadă dacă nu pot ieși din fâgașele pe care au intrat. Nu am nicio speranță că vor putea ieși, fără o schimbare profundă, deoarece, măcar că Duhul lui Dumnezeu a lucrat asupra lor, totuși răul este încă acolo fără să fie reformat.

Domnul dorește ca Duhul Sfânt să pătrundă în această întrunire. El declară că trebuie să fie îndepărtată orice urmă de necinste în tranzacții, căci El urăște aceasta. Nicio viclenie nu trebuie să fie exercitată față de slujitorii Lui, care lucrează pentru El și își aduc zecimea în tezaur pentru a putea fi susținută cauza Lui. Tezaurul lui Dumnezeu trebuie să fie alimentat cu zecimea, care trebuie privită ca un fond sacru. Ea este a lui Dumnezeu și trebuie să fie dată de bună voie, pentru ca lucrarea să fie susținută. Cei aflați în poziții de răspundere trebuie să acționeze în așa fel încât poporul să aibă deplină încredere în ei. Acestor bărbați nu ar trebui să le fie frică să descopere la lumina zilei tot ceea ce ține de administrația lucrării.

Când¹⁷³⁴ lucrarea a fost în faza ei de copilărie, soțul meu obișnuia să se sfătuiască cu bărbați cu judecată sănătoasă. Lucrarea era mult mai puțin extinsă decât este acum, dar el nu se simțea capabil să o administreze de unul singur. El și-a ales sfetnici dintre cei ce purtau responsabilități în toate părțile lumii. Și, după ce se sfătuiau împreună, bărbații aceștia se întorceau la lucrarea lor, simțind o mai mare responsabilitate pentru a duce lucrarea înainte în direcții bune, pentru a ridica, a purifica și a consolida, așa încât cauza lui Dumnezeu să poată merge înainte cu putere.

Ar trebui să fim plini de bucurie și fericire când ne gândim că Dumnezeu ne-a dat privilegiul de a fi împreună lucrători cu El. Noi putem avea toată puterea pe care Dumnezeu S-a angajat să ne-o dea, atunci când ne consacram pe noi înșine Lui. În cer s-a luat angajamentul ca toate facilitățile și bogățiile cerului să fie împărtășite fiecărui lucrător sincer și credincios, care simte că este dependent cu totul de Dumnezeu.

Dacă lăsați pe Dumnezeu în afara ecuației, și permiteți ca tendințele voastre moștenite și cultivate să intervină în lucrarea voastră, atunci sunteți pe un teren foarte alunecos. Atunci nu croiți cărări drepte pentru picioarele voastre, ci cărări strâmbe. Nu ne putem permite să facem aceasta. Răscumpărarea noastră a costat prea mult. Hristos Și-a lăsat deoparte haina regească și coroana împărătească, și a coborât din înalta Lui autoritate, pentru ca El, având divinul și omenescul combinat, să poată să fie o stâncă pe care să omul să poată pași pentru a ajunge la cer. Aceasta a făcut El, pentru ca oamenii să poată sta pe un teren avantajos împreună cu Dumnezeu. Sfințenia Lui umple viața oricui mănâncă pâinea vieții și bea din apele mântuirii. Acela care primește și practică cuvintele lui Hristos, are viața veșnică. Viața aceasta este în el pentru că el este în Hristos.

Cum¹⁷³⁵ îi poate binecuvânta Dumnezeu pe aceia care manifestă spiritul care spune „nu-mi pasă”, un spirit care îi conduce să umble contrar luminii pe care le-a dat-o Dumnezeu? Eu nu vă cer să acceptați cuvintele mele. Lăsați-o pe sora White deoparte. Nu citați cuvintele mele cât veți trăi, până când nu vă supuneți Bibliei. Când Biblia ajunge hrana voastră, mâncarea și băutura voastră, când principiile ei devin elementele caracterului vostru, veți ști mai bine cum să primiți sfatul de la Dumnezeu. Astăzi, înalț cuvântul cel prețios în fața voastră. Nu mai repetați ceea ce am spus, și nu mai ziceți, „sora White a spus așa”. Căutați ce spune Domnul, Dumnezeul lui Israel, și după aceea faceți ceea ce vă poruncește. Hristos a spus „trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis”.

Noi trebuie să urmăm principiile pe care Dumnezeu le-a stabilit atunci când avem de-a face unii cu alții; căci noi suntem cumpărați cu sângele lui Hristos. Gândiți-vă la aceasta! Cumpărați cu sângele lui Hristos! Pe El L-a costat viața ca să ne aibă. A fost răstignit pentru noi și totuși, aceia pe care El dorește să-i vadă șezând aproape de cer, dând dovezi inconfundabile despre faptul că ei primesc lumina slavei Sale, umblă în întuneric.

Nu de emoție avem nevoie, ci de o credință vie în cuvântul viu al viului Mântuitor, un Mântuitor care a declarat deasupra mormântului împrumutat de la Iosif, „Eu sunt învierea și viața”. El vrea ca noi să trăim principiile Lui. Dar unii puși în poziții de răspundere, nu apreciază aceste principii. Ei au fost puși la probă și încercați. Trebuie să se facă o schimbare. Dați-le șansa să meargă în câmp și să vadă ce înseamnă să lupti pentru cauză, așa cum luptă unii dintre slujitorii lui Dumnezeu. Lăsați-i¹⁷³⁶ să vadă ce înseamnă să zidești lucrarea, ce înseamnă să înființezi ceva din nimic. Atunci vor înțelege că este dorința lui Dumnezeu ca slujitorii Lui să fie legați împreună, pentru ca fiecare parte a lucrării Lui să fie conectată cu oricare altă parte, toate fiind unite împreună prin legăturile de aur ale cerului.

Nu trebuie să fie regi în lucrarea noastră, să nu fie oameni care să-și întindă mâna și să spună lucrătorilor lui Dumnezeu, „nu puteți merge acolo; nu vă vom susține dacă mergeți acolo”. „Noi”? Ce au ei de-a face cu susținerea? Sunt ale lor mijloacele de susținere? Banii vin de la popor, și Dumnezeu m-a instruit să spun celor ce lucrează în câmpuri lipsite, să meargă la popor și să le spună care le sunt necesitățile. Ei vor obține de la popor mijloace pentru a clădi lucrarea în câmpurile în care se află.

Există o lume care trebuie să fie avertizată. Trebuie să avem comitete care să împiedice lucrarea? Dacă privim la orașele din America, unde sunt monumentele înălțate pentru Dumnezeu? Unde sunt bisericile care să aducă slavă numelui Său? Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru lucrarea misionară medicală. Dumnezeu va chema fiecare suflet care este educat, să lucreze în direcția aceasta în legătură cu lucrarea evangheliei. El are locuri pentru ei. Nicio piatră să nu fie pusă în calea celor ce se străduiesc să învețe pe tinerii noștri cum să facă această lucrare. Domnul va arăta pe față că El va lucra împreună cu aceia care vor să lucreze. El spune, „Voi sunteți împreună lucrători cu Dumnezeu”.

M-a durut inima când am fost în California. Acolo sunt tineri care lucrează în biserici, dar unde este puterea pentru a deschide câmpuri noi? Unde sunt aceia care vor să spună „noi nu trebuie să stăm cu aceia care cunosc adevărul¹⁷³⁷, ci trebuie să intrăm în câmpuri noi”? Este o lume de salvat, dacă bărbații și femeile vor să cedeze cerințelor adevărului. Semințele adevărului trebuie să fie semănate. „Ridicați-vă ochii și priviți câmpurile, care sunt albe, gata pentru seceriș”, a spus Hristos. El vrea ca noi să vedem starea câmpului. Vă veți mai simți atunci liberi să călătoriți din loc în loc, pentru a vizita bisericile? Nu, nu! Dumnezeu să vă ajute și să vă dea duhul soliei, ca să tânjiți după suflete și să nu le dați drumul până când nu sunt convertite. Aceasta este lucrarea pe care dorește Dumnezeu să o vadă făcută, și până când acest spirit nu cuprinde pe fiecare om și fiecare conferință, lucrarea nu poate înainta cu putere. Domnul dorește ca poporul Său să adopte lumina în ce privește reforma sanitară, conducându-i pe cărările tăgăduirii și jertfirii de sine.

Oh, cât de mult m-a durut că s-au aruncat obstacole în calea mea în ce privește acest subiect. Unii au spus, „Sora White mănâncă brânză, și de aceea suntem liberi să mâncăm brânză”. Am gustat brânza o dată sau de două ori, dar aceasta e cu totul altceva decât să faci din ea un articol de dietă. Odată, pe când eram la Minneapolis, am șezut la o masă pe care era ceva brânză. Eram destul de bolnavă atunci, și unii dintre frații mei mi-au spus că ei credeau că dacă aș mânca puțină brânză, mi-ar face bine. Am mâncat o bucățică, și de atunci s-a relatat în adunări mari cum că sora White mănâncă brânză.

Nu am carne în casa mea de ani de zile. Dar, voi să nu renunțați la carne doar pentru că sora White nu o mănâncă. Nu dau nimic pe reforma voastră sanitară dacă aceasta este temelia pe care se bazează. Vreau să stați în demnitatea voastră personală și în consacrarea voastră individuală față de Dumnezeu, întreaga ființă fiind dedicată lui Dumnezeu. „Dacă cineva mânjește templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și templul Lui sunteți voi.”

Vreau¹⁷³⁸ să vă gândiți la aceste lucruri. Nu faceți din nicio ființă umană criteriul vostru. Voi aveți un trup care este făcut într-un mod minunat și uimitor. Ar trebui să ne purtăm cu multă grijă față de corpul acesta. Sistemul fizic trebuie să fie menținut în perfectă ordine, pentru ca puterea creierului să fie pătrunzătoare și puternică.

Orice povară inutilă pusă în stomac, va înțețoșa creierul. Veniți la o adunare în felul acesta, după ce mâncați o masă copioasă, fără să faceți exercițiu fizic, și ideile voastre nu vor fi bune de nimic. Veți fi somnoroși. Nu veți înțelege cu adevărat propunerile la care vă dați acordul. Aduceți-vă dieta în conformitate cu legile naturale, și o mare schimbare se va vedea.

Nu faceți referire la ceea ce a spus sora White. Nu vă cer să faceți aceasta. Dumnezeu mi-a spus că mărturia mea trebuie să fie spusă în fața acestei conferințe, și că eu nu trebuie să încerc să-i fac pe oameni să o creadă. Lucrarea mea este să las adevărul în fața poporului, și cei care apreciază lumina din cer, vor accepta adevărul. Dumnezeu vrea ca voi să croiți cărări drepte pentru picioarele voastre, pentru ca șchiopul să nu trebuiască să se întoarcă din drum.

Domnul dorește ca împreună cu conferința să fie conectată abilitatea pe care El a dat-o lui Dr. Kellogg. El vrea ca poporul Său să folosească cât mai mult abilitatea pe care El a revărsat-o peste slujitorii Lui. El nu a dorit ca lucrarea medicală misionară să se separe de lucrarea evangheliei, sau lucrarea evangheliei să fie separată de lucrarea medicală misionară. Acestea trebuie să se îmbine una într-alta. Lucrarea medicală misionară trebuie să fie privită ca lucrarea de pionier. Ea trebuie să furnizeze mijloacele pentru a fi dăruită premedicată. Ca brațul drept, ea trebuie să deschidă ușile pentru solia evangheliei.

Dumnezeu vrea ca lucrătorii Lui să stea umăr lângă umăr alături de Dr. Kellogg, care uneori a fost aproape disperat și aproape și-a pierdut rațiunea din¹⁷³⁹ cauza pozițiilor pe care le-au adoptat unii. Mulți au aruncat pietre înaintea carului ca să împiedice înaintarea lui, măcar că ar fi trebuit să înțeleagă faptul că Dumnezeu vrea ca lucrarea medicală misionară să meargă înainte.

Înainte să vin la această conferință, am avut îndoieli în ce privește locul unde să stau pe timpul conferinței. Dr. Kellogg m-a invitat cu curtoazie să-mi fac din casa lui căminul meu.

Dar s-a pus problema că „se va zice că Dr. Kellogg m-a influențat”. Apoi m-am gândit, „lasă-i să spună, dacă asta vor să spună. Ei au spus-o și până acum, măcar că nu aveau vreun motiv mai mare ca acum ca să o spună”. Totuși, pentru că am dorit să îndepărtiez orice motiv posibil pentru povești, am decis să nu rămân la locuința doctorului. Vineri seara, la momentele noastre de închinare, (la locuința din Elmhaven, în nordul Californiei) am cerut Domnului să mă îndrume unde să stau. Am fost bolnavă, și iar am fost bolnavă. Nu am dorit să particip deloc la conferință, pentru că am știut că efortul va fi o încordare teribilă pentru mine.

Pe când mă rugam, o lumină dulce mi-a umplut camera, aducând cu ea o mireasmă ca a unor flori frumoase. Apoi parcă o voce mi-a spus „acceptă invitația slujitorului Meu, John Kellogg, de a face din casa lui căminul tău. L-am ales ca medic al Meu, și tu poți fi o încurajare pentru el”. Acesta este motivul pentru care stau în casa lui Dr. Kellogg. Aș dori ca în orice fel posibil să-l tratez pe Dr. Kellogg ca pe un medic ales de Dumnezeu. Aceasta este ceea ce voi face. Și vreau ca frații mei să înlăture de la ei vorbirile nedrepte. Să se întrebe, „Ce spune Domnul?” Mergeți la El pentru a primi ajutor. Nu depindeți de opiniile ființelor omenești, căci ele sunt predispuse la greșală. Mergeți la Domnul, Dumnezeu lui Israel. El vă va da înțelegere și cunoștință. Voi nu trebuie să vă sprijiniți pe nicio ființă omenească.

La¹⁷⁴⁰ momentele noastre de rugăciune din seara aceea, toată familia a fost copleșită. Deși nu au știut nimic despre ceea ce am văzut, și-au dat seama că Duhul Domnului era în mijlocul nostru. Binecuvântarea lui Dumnezeu plutea în toată încăperea ca un val al mării. Duhul ne-a luat în stăpânire, iar fratele și sora Druillard au plâns și au lăudat pe Domnul. Cu adevărat am avut parte de o revărsare a Duhului. Astfel de lucruri sunt mai de preț pentru mine decât aurul sau argintul.

Vreau să vă spun, de dragul lui Hristos, uniți-vă. Nu ne putem reforma dacă ne îndreptăm degetul către greșeli sau către altcineva. El spune, „urăsc efa mică și greutatea strâmbă”. El ne cunoaște pe fiecare dintre noi, și dorește să venim într-o legătură strânsă cu El. El i-a spus lui Corneliu unde să-l găsească pe Petru. A știut exact unde era Petru de găsit. Îngerul Domnului ar fi putut să-i transmită lui Corneliu solia, dar nu aceasta este calea lui Dumnezeu. El a dorit să stabilească o legătură între Petru și Corneliu. Lumina pe care i-o dăduse lui Petru, trebuia să fie dată de Petru lui Corneliu.

Frații mei, lăsați pe Domnul, Dumnezeu lui Israel în mijlocul vostru. Faceți-I loc. În loc să manifestați ură, manifestați iubirea lui Dumnezeu. Dumnezeu să ne ajute pe toți să luăm o poziție dreaptă.

Eu cred că Dumnezeu este astăzi aici. Dacă nu aș fi crezut aceasta, nu aș fi spus ceea ce am spus. Eu cred că El poate trimite ceea ce am spus, direct în inimile voastre.

Este o lucrare de făcut, nu de a sta departe unii de alții, ci de a lucra pe baza principiilor lui Dumnezeu. Domnul vrea să stați în tăria Lui.

El¹⁷⁴¹ vrea să ne deschidem ferestrele sufletului spre cer și să le închidem înspre pământ. El vrea să descopere mântuirea Lui. El vrea ca lucrarea medicală misionară și evanghelia să fie în mod inseparabil legate una de alta. Lucrarea Lui trebuie să fie un întreg în unitate. Dumnezeu are nevoie de talentele pe care i le-a încredințat lui Dr. Kellogg. El vrea ca talentele existente în instituțiile noastre să fie conectate cu conducerea lucrării Lui. Trebuie să fie formate comitete care să aibă interes în fiecare parte a lucrării. Atunci lucrarea va fi condusă într-un fel mai înalt decât a fost până acum.

Lucrarea misionară medicală deschide calea pentru evanghelie. Aș vrea să spun că Dumnezeu nu a binecuvântat lucrarea așa cum ar fi vrut să o binecuvânteze dacă ar fi existat apreciere față de lucrarea pe care el o poartă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că Dr. Kellogg nu s-a scufundat în disperare și infidelitate, așa cum îmi era teamă că va face. Dr. Kellogg, poate că ți-am scris cuvinte prea tari, dar am simțit că trebuie să mă țin de tine, și să te țin cu toată puterea pe care o aveam. Apreciez lucrarea care se face în ramura misionară medicală. Cum poate cineva să privească această lucrare și să nu vadă că Dumnezeu lucrează, este o taină pentru mine.

Este intenția lui Dumnezeu ca Dr. Kellogg să stea în poziția pe care o are, ca să dea caracter lucrării, prin faptul că atinge clasele înalte. Poporul lui Dumnezeu ar trebui să se simtă onorat pentru faptul că El le-a dat instituții prin care clasele înalte pot să fie atinse.

Aș vrea să spun că vreau să mă ocup de lucrarea medicală misionară cu toată abilitatea mea. Noi am făcut tot ce am putut mai bine în această direcție în Australia. Îi mulțumesc Domnului pentru că binecuvântarea Lui a însoțit lucrarea¹⁷⁴² noastră. Slujitorii lui Hristos trebuie neapărat să stea într-o poziție cu totul diferită. Ei trebuie să fie evangheliști; ei trebuie să fie misionari medicali. Ei trebuie să se ocupe de lucrare în mod inteligent. Însă nu este de niciun folos pentru ei să creadă că pot face aceasta, cât timp neglijează lucrarea despre care Dumnezeu a zis că ar trebui să fie legată împreună cu evanghelia. Dacă ei neglijează lucrarea misionară medicală, să nu se gândească că pot duce lucrarea lor înainte cu succes, căci nu au decât pe jumătate din facilitățile necesare.

Domnul încă ne iubește. Haideți să-L laudăm pentru aceasta. Haideți să ne ocupăm de lucrare într-un fel nou, cu inima, cu mintea și cu energia. Nu mai căutați greșeli în frații voștri. Eu văd că sunt destui vulturi care pândesc să prade trupurile moarte. Haideți ca în lucrarea noastră să nu fie nimic de felul acesta. Haideți să nu mai permitem căutarea de greșeli. Ocupați-vă de voi înșivă, și veți avea destule de făcut. Dacă vă veți curăța sufletele prin ascultare de adevăr, veți avea ce să împărtășiți.

Dumnezeu să vă ajute pe voi, și să mă ajute pe mine. Am nevoie de ajutor, energie și putere. Dar nu o citați pe sora White până când nu stați într-o poziție avantajoasă, în care să știți ce faceți. Luați Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este plin de mâncare și băutură. Studiați Biblia, și veți ști mai mult despre Dumnezeu decât știți acum. Veți avea ceva proaspăt de împărtășit altora. Nu vă veți mai învărti mereu și mereu pe același teren. Vă veți da seama că există o lume întreagă de salvat. Vă cer să vă îmbrăcați toată armura, și asigurați-vă că picioarele voastre sunt încălțate cu râvna evangheliei păcii. – Manuscris 43, 1901 (un subiect prezentat de Ellen White la biblioteca Colegiului din Battle Creek, la 1 aprilie, 1901).

REMARCI FĂCUTE LA CONFERINȚA GENERALĂ

(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 3 aprilie, 1901)

În acest moment, sora White, care era de față, a venit în față și a vorbit după cum urmează:

Simt un interes deosebit față de mișcările și deciziile care se pot face la Conferința aceasta, în ce privește lucrurile care ar fi trebuit făcute de ani de zile, mai precis acum zece ani, când eram adunați pentru Conferință, iar Duhul și puterea lui Dumnezeu au pătruns în cadrul întrunirii noastre, ca să mărturisească faptul că Dumnezeu era gata să lucreze pentru poporul acesta dacă voiau să intre pe făgașul lucrării. Frații au consimțit în fața luminii pe care a dat-o Dumnezeu, dar au fost unii dintre cei legați de instituțiile noastre, îndeosebi de Editura Review and Herald și de Conferință, care au introdus elemente ale necredinței, așa încât nu s-a acționat după lumina care a fost dată. S-a consimțit în fața ei, dar nu s-a făcut nicio schimbare deosebită, care să producă a astfel de stare a lucrurilor încât puterea lui Dumnezeu să poată fi descoperită în mijlocul poporului Său.

Lumina care mi-a fost dată arăta că poporul acesta ar trebui să stea mai sus decât orice alt popor de pe fața pământului, că ei ar trebui să fie un popor loial, un popor care să reprezinte în mod corect adevărul. Puterea sfințitoare a adevărului, descoperită în viețile lor, trebuia să-i distingă de lume. Ei trebuiau să stea în demnitate morală, având o legătură așa de strânsă cu cerul încât Domnul Dumnezeul lui Israel să le poată da un loc pe pământ.

An după an s-a făcut aceeași recunoaștere, dar principiile care înalță poporul nu au fost țesute în lucrare. Dumnezeu le-a dat lumină clară despre ceea ce ar trebui să facă, și ce să nu facă, dar ei s-au îndepărtat de lumina aceea, și este o mirare pentru mine că încă suntem în așa

prosperitate cum suntem acum. Aceasta se datorează mării îndurări a lui Dumnezeu și nu propriei noastre neprihăniri, pentru ca numele Lui să nu fie dezonorat în lume.

În capitolul treizeci și unu din Exod, Dumnezeu spune: „păziți Sabatele Mele; căci ele sunt un semn între Mine și voi în toate generațiile, ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințesc.”

Nu se cuvine ca oamenii din vreo parte a lumii, din vreo ramură a lucrării Lui, să se depărteze de principiile lui Dumnezeu, în vreo tranzacție financiară. Dumnezeu vrea ca lumea să vadă că se pot încheia tranzacții în acord cu principiile care marchează caracterul lui Dumnezeu în Hristos. Ce sunt poruncile lui Dumnezeu? Ele sunt un zid înălțat în jurul poporului Său. Nu trebuie să aibă loc nicio îndepărtare de principiile Lui, nicio introducere de principii lumești. Nici nu trebuie să fie introduse obiceiuri sau practici lumești pe care să le urmeze poporul care trebuie să-L reprezinte pe Hristos. Dacă păzim poruncile lui Dumnezeu, suntem în legătură cu Dumnezeu, și El este în legătură cu noi.

În primul capitol din 1Petru, citim: „Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite! Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.” Pentru a câștiga această moștenire, voi înșivă trebuie să fiți nestricăcioși și neîntinați. Voi nu trebuie să fiți abătuți în vreun fel de la căile drepte pe care le-a trasat Dumnezeu.

„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” Noi trăim în vremurile de apoi. Suntem acum ca și cum am fi la granițele conflictului final.

„În ea voi vă bucurați mult, cu toate că acum, dacă trebuie, sunteți întristați¹⁷⁴⁴ pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos”. Gândiți-vă la aceasta, fraților. Gândiți-vă. Avem aici bărbați cu gânduri profunde, și ei au nevoie să se gândească.

„Pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită”. Acesta este standardul pe care Dumnezeu vrea să-l atingem. „Pentru că veți dobândi, ca sfârșit al credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre. Proorocii, care au proorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.”

Fiecare suflet, din fiecare Conferință, din fiecare parte a viei Domnului, are privilegiul de a cunoaște adevărul. Dar adevărul nu este adevăr pentru cei care nu-l trăiesc. Adevărul este adevăr pentru voi doar dacă îl trăiți în viața zilnică, dovedind lumii cum trebuie să fie poporul acela care va fi în cele din urmă salvat.

„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință.”

Vă întreb, de ce le este îngăduit bărbaților care nu și-au supus eu-l, să stea în poziții importante ale adevărului și să se ocupe de lucrurile sacre? Ei au ajuns oameni maturi, dar au lăsat în ei tendințele copilăriei. Dumnezeu nu vrea așa ceva. El a făcut provizii pentru ca toți să poată să aibă în ei harul lui Hristos. Altfel nu vor intra în cer. A fost odată rebeliune acolo, și nu va mai fi alta. Acum ne este dată ocazia să scăpăm de orice fel de rebeliune.

„După cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. După ce veți pleca de la această întrunire și veți ajunge la casele voastre, fiți grabnici la ascultare, și înceți la vorbire. Păstrați-vă în supunere față de Duhul lui Dumnezeu. La ultima Conferință la care am participat aici, a existat bârfă și controversă în fiecare casă. Dacă oamenii s-ar fi rugat în loc să bârfească, dacă ar fi vorbit cu Dumnezeu, starea lucrurilor ar fi fost cu totul alta.

Mulți dintre voi s-au educat ca să vorbească cu ființe umane în loc să vorbească cu Dumnezeu. Ați ridicat bariere împotriva principiilor care ar fi trebuit să fie transmise în fiecare parte a viei Domnului.

Înceți la vorbire, înceți la mânie. Este destul un cuvânt pentru a aprinde un om care nu obișnuiește să vorbească cu Dumnezeu. Spiritul acesta este contagios ca lepra. Unul sau altul îl prinde, și astfel începe disensiunea, cearta și zarva. Dumnezeu nu este în această lucrare. Fraților, înainte să încheiem, vom ști dacă Dumnezeu sau nu Dumnezeu conduce această Conferință.

„Ci, după cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: „Fiți sfinți, căci Eu Sunt Sfânt”. Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre”. Puteți să fiți înălțați până la cer, în ce privește poziția pe care o aveți, dar nu poziția îl face pe om. Ascultați de poruncile lui Dumnezeu? Sunteți una cu Dumnezeu? Sunteți sfințiți prin Duhul lui Dumnezeu? Cei care ocupă poziții în cadrul Conferinței trebuie să aibă neprihănirea lui Hristos. Aceasta dă omului putere în lucrarea lui.

„Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre”. Nu înălțați eu-l. Hristos a spus „Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară”.

„Purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre; căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați”. Dacă vă depărtați de principiile care vor dăinui în toate veacurile veșniciei, și introduceți lucruri obișnuite în slujirea lui Dumnezeu, atunci El vă va risipi lucrarea în cele patru vânturi.

„Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri”. Sunt unii aici, care au tradiții, și sunt în aceeași poziție în care au fost Fariseii. Deși spun că unitatea și iubirea, compasiunea și gingășia sunt principiile cele corecte, totuși în practica lor se prind de tradițiile cele vechi. „Trebuie să stați lângă tradițiile cele vechi”, spun ei. Dar avem nevoie de tradițiile lui Dumnezeu. E nevoie să avem în viețile noastre principiile cele vii ale cerului.

Sunteți răscumpărați cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. Dar, pentru ce ați fost răscumpărați? Dați-mi voie să citesc din nou. „Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi, cari, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu. Deci, ca unii cari, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele” – contează foarte mult dacă sunteți legați împreună cu Dumnezeu prin adevăr, sau nu sunteți. „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”. Gândiți-vă la aceasta.

„Fiindcă ați fost născuți din nou”. După cum vedeți, dacă facem aceste lucruri, atunci suntem născuți din Duhul. „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.” E nevoie să faceți toate aceste lucruri. Aici sunt oameni serioși, cu judecată dreaptă, care ocupă poziții cu influență în comitete, și se ocupă de lucrurile sacre, legate de

slujirea lui Dumnezeu. Aceste persoane au fost chemate să poarte responsabilități, să aibă influență în lucrarea lui Dumnezeu, și lucrarea a mers crescând, și ar trebui să meargă crescând împătrit. Unii dintre cei angajați în lucrare au inteligența sfințită, iar alții nesfințită, dar totul va fi descoperit; căci „după roadele lor îi veți cunoaște”.

Oricare ar fi lucrarea făcută de bărbații din poziții cu răspundere, caracterul ei va fi dovedit¹⁷⁴⁵ după roadele pe care le aduce. În serviciul de publicații, lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu de ani de zile arată că aceia puși acolo în poziții de răspundere ar trebui să-i strângă pe tineri, să le vorbească, să-i instruiască pentru a sluji Domnului. Nu îngăduiți un spirit de combativitate. Țineți sub control limbile nesfințite. Nu învinuiți și nu condamnați. Acționați așa cum ați fi vrut să acționeze față de voi supraveghetorii voștri atunci când erați în aceeași poziție ca acești tineri. Dumnezeu vrea ca fiecare persoană aflată în serviciul Lui, să-L reprezinte.

Bărbații care au ținut pasiunile lor omenești în viață și în caracter, care au nutrit eu-l în toată viața lor, nu trebuie să creadă că sunt calificați să se ocupe cu mințile omenești. Dumnezeu vrea ca fiecare persoană să înceapă în cămin, și acolo să trăiască viața lui Hristos. În biserică și în fiecare tranzacție de afaceri, omul va fi exact așa cum este la el acasă. Dacă se supune acasă călăuzirii Duhului Sfânt, dacă își înțelege responsabilitatea de a se ocupa de mințile de acolo, atunci va urma aceeași cale și dacă va fi pus în poziții responsabile. Amintindu-și de duioșia manifestată de Hristos față de el, va manifesta aceeași iubire și duioșie față de alții.

Toți cei ce sunt educați pentru serviciul de publicații ar trebui să vadă exemplificate acolo principiile cerului. Mai degrabă mi-aș pune copilul în mormânt decât să-l văd că merge acolo unde va vedea aceste principii denaturate și pervertite. Principiile cerului trebuie să fie urmate în fiecare familie, în disciplina fiecărei biserici, în fiecare amplasament, în fiecare instituție, în fiecare școală, și în tot ceea ce este de condus. Voi nu aveți dreptul de a conduce, dacă nu conduceți după ordinea lui Dumnezeu. Sunteți sub controlul lui Dumnezeu? Înțelegeți răspunderea pe care o aveți față de El? Dacă veți înțelege această răspundere, veți înțelege că trebuie să modelați și să formați minți după asemănarea divină; și apoi, aceia din diferitele instituții, care sunt instruiți și educați pentru a deveni lucrători, vor lucra pentru Dumnezeu, pentru a ține sus standardul neprihănirii.

O, sufletul meu este interesat de aceste lucruri. Bărbații care nu au învățat să se supună controlului și disciplinei lui Dumnezeu, nu sunt competenți să instruiască tineri, să se ocupe de mințile omenești. Este la fel de imposibil pentru ei să facă această lucrare, ca și cum le-ar fi imposibil să facă o lume. Ca bărbații aceștia să stea într-o poziție sacră, ca să fie glasul lui Dumnezeu pentru popor, așa cum am crezut cândva că este Conferința Generală, - aceasta s-a dus. Acum e nevoie de o reorganizare. E nevoie să începem de la temelie, și să zidim pe un principiu diferit.

Instituția aflată sub conducerea lui Dr. Kellogg a făcut o mare lucrare pentru educarea tinerilor. Ea a trimis mai mulți lucrători pentru cauză în ramurile evangheliei misionare medicale, decât orice altă agenție pe care o cunosc în poporul nostru din toată lumea. Și, vă întreb, cum tratați voi aceste lucruri? Simțiți că sunteți datori să-L onorați pe Dumnezeu prin faptul că respectați și onorați lucrarea care se face în numele Lui pentru zidirea cauzei Lui?

Principiile reformei sanitare au fost proclamate de noi ca popor, de treizeci de ani. Și totuși, sunt printre noi slujitori ai evangheliei și membri ai bisericii care nu au respect pentru lumina pe care a dat-o Dumnezeu în ce privește reforma sanitară. Ei mănâncă așa cum le place, și lucrează așa cum le place. Dumnezeu cere să fie rostită o mărturie directă în fața celor ce pretind a crede că trăim în zilele de pe urmă ale istoriei acestui pământ. Trebuie să fie trasată o linie de separare între cei ce slujesc lui Dumnezeu, și cei ce nu-I slujesc. Dumnezeu cere poporului Său să lase la o parte îngăduința de sine. Dacă se vor consacra lui Dumnezeu cu trup, suflet și duh, puterea Lui va fi descoperită într-o manieră remarcabilă. Sunt bărbați la conducerea diferitelor noastre instituții, instituții de interes în ce privește educația, precum și instituții ale Conferințelor din diferite localități și diferite State. Toți aceștia trebuie să stea ca

bărbați reprezentativi, care au ceva de spus în modelarea și formarea planurilor care trebuie duse la îndeplinire. Trebuie să fie mai mulți decât unul, doi, sau trei oameni ca să se gândească la tot câmpul cel imens. Lucrarea este mare, și nu există nicio minte umană care să poată face planuri singură pentru lucrarea ce e nevoie să fie făcută.

Există unii care întotdeauna iau o poziție negativă. Aceasta nu contează, pe lângă creșterea lucrării. Ce s-a realizat aici în Michigan? Ce s-a realizat în America, în câmpurile care necesitau lucrători și ajutoare eficiente? Vă întreb, care câmp unde oamenii nu au auzit adevărul niciodată, a fost cercetat și lucrat?

Cine a pregătit bărbați pentru a intra în câmp? Și totuși peste noi stă responsabilitatea de a împlini porunca lui Hristos, „Duceți-vă în toată lumea și predicați evanghelia la orice făptură”. După botezul Său, Hristos a predicat evanghelia în cetățile din împrejurimi. El lucra și vindeca – lucrarea medicală misionară era legată împreună cu predicarea evangheliei. Sunt atât de plină de mulțumire pentru lucrarea misionară medicală, desfășurată împreună cu evanghelia. Aceasta trebuie să fie învățată, să fie desfășurată; căci este tocmai lucrarea pe care a făcut-o Hristos când a fost pe pământ. El a fost cel mai mare misionar pe care l-a văzut lumea vreodată.

Poate că veți spune, „Atunci, de ce să nu ne ținem de lucrare și să vindecăm bolnavii așa cum a făcut Hristos?” Eu vă răspund: nu sunteți pregătiți. Unii au crezut; unii au fost vindecați; dar mulți se îmbolnăvesc singuri din cauza mâncatului cu necumpătate sau din cauza îngăduinței în alte obiceiuri rele. Dacă se îmbolnăvesc, să ne rugăm pentru ei să fie vindecați, ca să poată face tot așa cum au făcut până atunci? Trebuie să aibă loc o reformă printre noi; poporul trebuie să ajungă la un standard mai înalt înainte să ne putem aștepta ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste într-o manieră remarcabilă pentru vindecarea celui bolnav.

Noi vorbim despre Duhul Sfânt; predicăm despre Duhul Sfânt; dar e nevoie să înțelegem care este lucrarea Duhului Sfânt. E nevoie să înțelegem că trebuie să cooperăm cu Dumnezeu în orice privință, căci altfel Dumnezeu nu poate coopera cu noi. „Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu”.

După lumina care mi-a fost dată – și nu pot spune exact cum se va împlini aceasta – o energie mai mare trebuie să fie adusă în forța de conducere a Conferinței. Dar aceasta nu se va face prin încredințarea de responsabilități bărbaților asupra cărora s-a revărsat lumină an după an în ultimii zece sau cincisprezece ani, și totuși nu au băgat în seamă lumina pe care le-a oferit-o Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este călăuza noastră. Ați dat ascultare Cuvântului? Mărturiile nu sunt destinate în niciun caz să ia locul Cuvântului. Ele trebuie să vă conducă la Cuvântul acela neglijat, ca să puteți mânca cuvintele lui Hristos, ca să vă puteți hrăni cu ele, pentru ca printr-o credință vie să puteți fi zidiți cu cuvintele cu care vă hrăniți. Dacă trăiți în ascultare față de Hristos și cuvântul Lui, atunci mâncați din frunzele pomului vieții, care sunt pentru vindecarea neamurilor.

Aici avem exact cuvintele pe care e nevoie să le aducem în viața noastră practică. Bărbații care au stat îndelung în poziții de încredere în timp ce au nesocotit lumina pe care Dumnezeu a¹⁷⁴⁶ dat-o, nu sunt bărbați de care să se depindă. Dumnezeu vrea ca aceștia să fie dați la o parte. El vrea ca un nou element al vieții să fie introdus în instituțiile editoriale. Sunt unii care au fost puși ca administratori, dar nu au administrat lucrurile după rânduiala lui Dumnezeu. Unii au slujit în diferite comitete, și s-au simțit liberi să dicteze ce să spună comitetul sau ce să facă, pretinzând că aceia care nu susțin acele idei păcătuiau împotriva lui Hristos. Când puterea lui Dumnezeu se va manifesta în biserică și în administrația diferitelor departamente ale lucrării Lui, când va fi evident că conducătorii înșiși sunt controlați de Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, atunci va fi timpul să considerați că sunteți în siguranță dacă acceptați ceea ce spune acel om, sub conducerea lui Dumnezeu. Însă trebuie să știți dacă sunteți călăuziți de principiile Cuvântului viului Dumnezeu. Marele General al oștirilor, Căpetenia oștirii Domnului, El este conducătorul nostru.

Copiii lui Israel s-au gândit că dacă ar avea un împărat și ar fi ca celelalte popoare, atunci ar fi un popor extraordinar. Dumnezeu l-a îndrumat pe robul Lui, Samuel, să le spună

care va fi rezultatul dacă dorința lor va fi satisfăcută. Le-a spus ce vor face împărații. Cu toate acestea, „vrem un împărat să domnească peste noi”, au spus ei. Li s-a dat un împărat, și spre necazul lor, au învățat cât de puțin folosește un conducător pământesc dacă Dumnezeu nu mai iese cu armatele lor.

Vreau să vă spun că Dumnezeu nu a pus nicio putere regească peste noi, care să controleze diferitele ramuri ale lucrării. Lucrarea a fost foarte mult restricționată prin eforturile făcute pentru a o controla în fiecare ramură a ei. În fața noastră o vie își prezintă porțiunile ei sărăcite, care nu au primit munca necesară. Și dacă nimeni nu începe să sape în aceste locuri în numele Domnului decât dacă obține permisiune de la bărbații din cercul acela strâmt al autorității, atunci nu va primi niciun ajutor. Dar Dumnezeu vrea ca lucrătorii aceștia să primească ajutor. Dacă o sută ar porni în misiune către câmpurile acestea lipsite, strigând către Dumnezeu, atunci El ar deschide calea înaintea lor. Dați-mi voie să vă spun, dacă inima voastră este lipită de lucrare, și dacă aveți credință în Dumnezeu, nu aveți nevoie să depindeți de aprobarea vreunui predicator sau a poporului; dacă mergeți să lucrați în numele Domnului, făcând cu umilință tot ce puteți pentru a învăța pe alții adevărul, Dumnezeu vă va susține. Dacă lucrarea nu ar fi fost așa de restricționată prin tot felul de impedimente, ar fi mers înainte în maiestatea ei. Ar fi pornit în slăbiciune la început, dar Dumnezeul cerului este viu; marele Supraveghetor trăiește, Acela care a știut unde locuiește Corneliu, i s-a arătat în chip de înger și i-a spus: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele. Trimite acum niște oameni la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru. El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul”. I-a spus exact unde locuia Simon, tăbăcarul. Apoi îngerul Domnului s-a dus la Petru și i-a pregătit mintea ca să-i primească pe bărbații aceia.

Dumnezeul nostru l-a cunoscut pe Etiopianul care studia în carul lui profeția lui Isaia referitoare la Hristos, și l-a trimis pe Filip să-l întâlnească pe Etiopian. Acesta l-a chemat să urce în carul lui și acolo Filip i-a făcut cunoscut adevărul mai pe deplin. Apoi el a zis, „Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?” Și a fost botezat, pentru că a crezut în Domnul Isus Hristos.

Domnul intră în fiecare clădire, în fiecare birou, în fiecare încăpere unde se face lucrarea Lui. Îngerii lui Dumnezeu trec și iarăși trec prin aceste clădiri, și țin un raport despre tot ceea ce se face în aceste locuri. După acest raport vor fi judecați lucrătorii. „Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.” După fiecare cuvânt și acțiune. Dumnezeu veghează, și fiecare va fi răsplătit după cum îi sunt faptele.

A sosit vremea ca poporul acesta să fie născut din nou. Aceia ce nu au fost niciodată născuți din nou, și aceia care au uitat că au fost curățați de păcatele lor dinainte, și nu văd mai departe ci practică vechile lor obiceiuri de vorbire, prejudiciind pe alții, împiedicând lucrarea și stând în general în calea înaintării ei, ar fi mai bine să fie convertiți. Dumnezeu vrea să fiți convertiți, și fie ca El să ne ajute pentru ca aceasta să se întâmple. El va fi o putere pentru poporul Său, dacă ei se pun în rândul lui. Trebuie să aibă loc o reînnoire, o reorganizare; puterea și energia necesare, trebuie să fie aduse în comitete. Fiecare dintre voi să plece acasă nu ca să vorbească, să vorbească și iar să vorbească, ci ca să se roage. Duceți-vă acasă și rugați-vă. Vorbiți cu Dumnezeu. Duceți-vă acasă și cereți lui Dumnezeu să vă modeleze și să vă formeze după asemănarea divină.

Haideți să vedem chiar aici, la această întâlnire, că puterea de convertire a lui Dumnezeu este esențială. Dacă ne vom ține strâns de Stăpânul nostru, dacă ne vom ține de toată puterea pe care ne-a dat-o el, atunci se va descoperi mântuirea lui Dumnezeu. Dați-mi voie să vă spun că bolnavii se vor vindeca, dacă aveți credința aceea ca să veniți la Dumnezeu în felul corect. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem lucrarea misionară medicală. Oriunde ducem evanghelia, îi putem învăța pe oameni cum să-și poarte de grijă. Aceasta este lucrarea noastră de pionierat. Lucrarea misionară medicală ne deschide accesul în locuri în care altfel nu am putea intra, în care oamenii altfel nu ne-ar asculta. Noi am fost în câmp. Am fost pe teren. Noi știm ce înseamnă aceasta.

Există locuri în Sud care au nevoie să fie lucrate. Dumnezeu ne va ajuta pe toți să ne facem partea, dacă vom avea spiritul tăgăduirii și al jertfirii de sine. În numele Domnului, căutăm bărbați care să zidească și să întărească lucrarea aceasta; dar ei înșiși au nevoie să fie zidiți în credința cea mai sfântă, ca să poată lucra în diferite Conferințe, pentru ca o influență sfântă, sănătoasă să circule prin fiecare Conferință, și pentru a exista rezerve pentru orice situație în care Dumnezeu cheamă bărbați să intre în câmpurile misionare. Este o mare lucrare de făcut, iar inima mea tânjește și dorește cu înfocare după salvarea sufletelor.

Dumnezeu vrea să ne iubim unii pe alții. El spune, „Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții”, „așa cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi”. Aceasta este porunca cea nouă. Era nouă, pentru că Hristos nu oferise încă dovada măsurii în care ne iubește, înainte ca porunca să fie rostită. „Așa cum v-am iubit Eu” – aceasta face ca ea să fie o poruncă nouă. El vrea să vă gândiți la iubirea Lui, iubire manifestată prin faptul că a murit pentru neamul nostru păcătos; și gândiți-vă la ceea ce puteți face pentru a spori cunoștința despre această iubire. Oricine crede în adevăr are o relație cu alt suflet, și acel suflet are relație cu altul, și prin aceste căi de influență noi putem extinde binecuvântările harului lui Dumnezeu. În felul acesta putem difuza atmosfera cerului în locul atmosferei bolnăvicioase care înconjură atât de multe suflete; din care cauză lucrarea lui Dumnezeu a fost împiedicată și numele Lui, dezonorat.

Fraților, aduceți-vă aminte că aveți de-a face cu lucruri sacre. Din nou vă îndemn să mergeți acasă și să vă rugați. Eu am multe lucruri care au fost scrise în jurnalul meu acum zece ani; voi copia aceste cuvinte pentru a putea să vi le citesc. Vă voi citi ce așteaptă Dumnezeu de¹⁷⁴⁷ la poporul Lui, care crede cel mai mare adevăr ce a fost dat vreodată lumii noastre. Noi avem un întreg tezaur al adevărului, și dacă vă veți familiariza cu adevărul acesta, veți putea scoate din vistieria aceasta lucruri noi și lucruri vechi, și astfel veți fi în stare să-i ajutați pe oameni oriunde mergeți.

În orașul acesta sunt mulți în școală, mulți în casa de editură, și mulți se instruiesc pentru lucrarea misionară medicală. Și peste tot este lucrare de făcut. Este de lucru în regiunile chiar din jurul nostru, dar este câmp de lucru și în regiunile îndepărtate. Dumnezeu să ne ajute să stăm în picioare, pregătiți pentru bătălie, fiind îmbrăcați cu toată armura și fiind încălțați cu râvna evangheliei păcii. De aceasta aveți nevoie. Fiți în pace între voi. Dacă faceți așa, atunci vă educați caracterul. Atunci formați caractere pentru viața viitoare, nemuritoare. Eu vreau să locuiesc împreună cu cei binecuvântați, și vreau ca și voi să locuiți acolo. Vreau să lucrez în armonie cu voi, și vreau ca oricine are un caracter impulsiv, care va răbufni și-l va conduce să acționeze ca un om nebun – vreau ca un astfel de om, dacă începe să vorbească în felul acesta, să-și aducă aminte de Hristos, să se așeze și să stea liniștit. Să nu mai spună nici un cuvânt.

Dumnezeu ne ajută să ne înfrânăm limbile. Glasul este un talant prețios, și trebuie să fie folosit pentru un scop. Nu vă este împrumutat pentru ca voi să puteți înjura; căci oricine își dă drumul unui temperament nesfințit ar putea foarte bine să înjure. Dumnezeu ne ajută să ne supunem lui Isus Hristos, și să avem puterea Lui chiar aici și chiar acum.

Ms-150-1901

REMARCI FĂCUTE LA CONFERINȚA GENERALĂ

(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 12 aprilie, 1901)

Mrs. E.G. White: Mi-a fost dată lumină de-a lungul întregii căi, în legătură cu activitățile cauzei, și noaptea trecută mi-au fost aduse în față anumite lucruri în legătură cu lucrarea misionară medicală.

Când reforma sanitară ne-a fost adusă pentru prima dată în atenție, acum aproape treizeci și cinci de ani, lumina care mi-a fost prezentată a fost cuprinsă în versetele acestea: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și

prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion¹⁷⁴⁹, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți „terebinți ai neprihănirii” „un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” „Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.”

În lumina care mi-a fost dată cu mult timp în urmă, mi-a fost arătat că poporul nostru, aceia care pretind a crede adevărul prezent, ar trebui să facă lucrarea aceasta. Cum aveau ei să o facă? După îndrumările pe care Hristos le-a dat celor doisprezece ucenici ai Lui, când i-a chemat pe toți și i-a trimis să predice evanghelia: „a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință. ... Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai de grabă la oile pierdute ale casei lui Israel. Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!” Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.”

În lumina care mi-a fost dată cu mult timp în urmă, mi-a fost arătat că necumpătarea va predomina în lume într-o măsură alarmantă, și că fiecare din poporul lui Dumnezeu trebuie să stea pe un nivel mai înalt în ce privește reformarea în obiceiuri și practici. În vremea aceea mâncam carne de două sau de trei ori pe zi, și leșinam de două sau trei ori pe zi. Domnul mi-a prezentat un plan general. Mi-a fost arătat că Dumnezeu va da poporului Său păzitor al poruncilor o dietă de reformă, și că în măsura în care o vor accepta, bolile și suferințele lor vor fi mult reduse. Mi-a fost arătat că lucrarea aceasta va progresa.

Apoi, în anii de mai târziu, mi-a fost dată lumina că ar trebui să avem un sanatoriu, o instituție de sănătate, care să fie fondată chiar în mijlocul nostru. Acesta era mijlocul pe care Dumnezeu avea să-l folosească pentru a-și aduce poporul la o înțelegere corectă a reformei sanitare. Trebuia să fie de asemenea mijlocul prin care aveam să dobândim acces la cei ce nu sunt de credința noastră. Noi trebuia să avem o instituție în care bolnavii să fie ușurați de suferința lor, și aceasta fără medicație medicamentoasă. Dumnezeu a declarat că El Însuși are să meargă înaintea poporului Său în lucrarea aceasta.

Ei bine, lucrarea a sporit fără ezitare. Calea a fost deschisă pentru ca bisericile noastre să se îngrijească de lucrarea aceasta. Am proclamat reforma sanitară peste tot pe unde am mers. La adunările noastre de tabără, am vorbit în zilele de duminică, după-amiaza, și am proclamat solia cumpărării în mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Aceasta a fost solia pe care am transmis-o cu ani de zile înainte să plec în Australia.

Dar au fost unii care nu au venit în lumina pe care a dat-o Dumnezeu. Unii dintre cei ce au participat la taberele noastre, mâncau și beau în mod nesănătos. Dieta lor nu era în armonie cu lumina pe care o dăduse Dumnezeu, și era imposibil pentru ei să aprecieze adevărul în semnificația lui sfântă și sacră.

Lumina a pătruns în mod treptat. Din nou și din nou a fost dată instrucțiunea că instituțiile noastre de sănătate trebuie să atingă toate clasele de oameni. Evanghelia lui Isus Hristos include lucrarea de ajutorare a bolnavilor. Când am auzit că Dr. Kellogg s-a apucat de lucrarea misionară medicală, l-am încurajat din inimă și din suflet, pentru că am știut că doar prin această lucrare poate fi sfărâmată prejudecata care există în lume împotriva credinței noastre.

În Australia am încercat să facem tot ce s-a putut face pe această direcție. Ne-am stabilit în Cooranbong, și acolo, unde oamenii trebuiau să meargă douăzeci și cinci de mile ca să găsească un medic, și să-i plătească douăzeci și cinci de dolari pentru o vizită, i-am ajutat pe bolnavi și suferinzi după cum am putut. Văzând că noi înțelegem anumite lucruri despre boli, oamenii își aduceau bolnavii la noi, și noi îi îngrijeam. În felul acesta am sfărâmat cu totul prejudecata în locul acela.

Aici este Battle Creek, cu o biserică mare, ai cărei membri sunt chemați, în numele Domnului, să meargă în câmp ca să ajute semenilor lor, să aducă bucurie celor întristați, să vindece pe bolnavi, să le arate bărbaților și femeilor că ei se distrug singuri.

Lucrarea misionară medicală este lucrarea de pionier. Ea trebuie să fie conectată cu slujirea evangheliei. Ea este evanghelia pusă în practică, este evanghelia dusă la îndeplinire. M-am întristat așa de mult văzând că poporul nostru nu se ține de lucrarea aceasta așa cum ar trebui. Ei nu s-au dus în locurile din jurul lor ca să vadă ce ar putea face pentru a ajuta pe cei suferinzi. Dr. Kellogg a purtat o povară prea mare, și poporul nostru a stat deoparte, luptând împotriva lui. Lucrarea lui a fost făcută mai grea și mai împovăraătoare din cauza lipsei de simpatie arătată de aceia care ar fi trebuit să vadă importanța lucrării pe care o făcea.

Lui Dr. Kellogg i-au fost date avertizări, arătându-i că lucrarea lui era destinată să ajungă la clasele mai înalte, prin menținerea celui mai înalt standard în Sanatoriu. Acesta este singurul fel în care se poate ajunge la clasele înalte, și am simțit că poporul nostru ar trebui să se simtă foarte onorat din cauza faptului că Dumnezeu a pus printre noi o instituție care poate să-i atingă pe cei din clasele de sus. Am văzut că aceștia aveau să vină la Sanatoriu, și că aveau să primească ajutor în urma tratamentului. Ei aveau să vadă și să fie încântați de spiritul care penetrează instituția. Ei aveau să se simtă plini de pace și odihnă atunci când rugăciunea avea să fie înălțată lângă ei.

Aceasta este lucrarea care va atrage interesul lumii, care va sfărâma prejudecata, și se va impune în atenția lumii.

L-am încurajat pe Dr. Kellogg cu tot ce am putut, și l-am atenționat când l-am văzut că poartă o povară prea grea; căci ce ar face lucrarea dacă el ar lăsa-o? Întrucât a lucrat cu toată îndemânarea în cele mai dificile cazuri din instituție, responsabilitatea lui era suficient de mare. El nu avea nevoie de niciunul din cuvintele voastre de descurajare. Responsabilitatea în dreptul vieților celor aflați pe mâinile lui îi era îndeajuns. Pentru că se ruga pentru lucrarea lui, și apoi lua cazurile cele mai dificile, cazuri în care dacă cuțitul ar fi alunecat chiar și cât grosimea unui fir de păr aceasta ar fi costat viața, Dumnezeu a stat alături de el, și mâna unui înger era pusă peste mâna lui, călăuzindu-l pe tot timpul operației.

Toate ființele omenești sunt de valoare în ochii lui Dumnezeu, pentru că sunt cumpărați cu sângele singurului Fiul născut al Său. El vrea ca fiecare să stea în strânsă legătură cu El. Lucrarea misionară medicală face aceasta, și ar trebui să aibă sprijinul fiecăruia dintre voi.

Când Spitalul de la Sanatoriu era pe cale să fie construit, a fost atâta opoziție față de mișcarea aceasta încât, sub obligația datoriei, a trebuit să stau înaintea poporului, și să spun, „După lumina care mi-a fost dată, clădirea aceasta ar trebui să fie ridicată”. Curând după ce clădirea a fost terminată, am venit la Battle Creek, iar Dr. Kellogg a spus, „Tu vei fi prima care vei locui acolo”. Ne-a dat camere acolo, și ne-am gândit că vom sta acolo peste iarnă. Dar au venit bolnavii, până când s-a ocupat cameră după cameră. Am văzut situația, și am spus, „Nu mai pot rămâne aici, căci aceia care doresc să primească ușurare în suferințele lor, sunt înghesuiți, și¹⁷⁵⁰ va fi nevoie de camerele pe care le am.” Doctorul m-a rugat să rămân, dar i-am spus că nu puteam. Am închiriat o casă. Și nu a mai durat mult până când spitalul s-a umplut de pacienți.

În felul acesta s-a făcut lucrarea. Și am văzut că tot cerul este interesat de lucrarea de vindecare a omenirii suferinde. Satana își folosește toată puterea pentru a obține controlul asupra sufletelor și trupurilor oamenilor. El încearcă să-i lege la roțile carului său. Inima mea este tristă când privesc la bisericile noastre, care ar trebui să fie legate în inima și sufletul lor, și în practica lor, de lucrarea misionară medicală.

În Australia ne-am luptat să înființăm un sanatoriu, și acum o clădire este în curs de construcție, deși încă nu complet. Lucrul la sanatoriu a început într-o casă de locuit particulară, iar cel ce răspunde de ea și-a devotat o parte din timp lucrării Conferinței și o parte din timpul lui, lucrării medicale. Îi era teamă că nu va putea plăti chiria pentru casa aceea; așa că pentru a-l ajuta, eu am închiriat o cameră, iar fratele Baker două. Dar aceste camere au fost în curând

necesare pentru pacienți, iar lucrarea a crescut așa încât în momentul de față mai multe case sunt închiriate pentru pacienții sanatoriului și pentru surorile medicale.

Datorită acestei lucrări multe suflete au acceptat adevărul. Un predicator din Tasmania, un om bogat și educat, a venit la sanatoriu pentru tratament și, cât timp a stat acolo, a devenit interesat de adevăr. În curând a început să țină Sabatul, și dintr-o dată a început să ajute lucrarea cu mijloacele lui.

Familii întregi au început să țină Sabatul prin unii membrii ai lor care au venit la sanatoriu pentru tratament. Dar nu e nevoie să spun mai mult despre aceasta, căci știți. Nu sunteți în necunoștință.

Aș vrea să vă spun că în curând nu se va mai face lucrare pe direcția predicării, ci se va face lucrare misionară medicală. Lucrarea unui predicator este de a sluji. Predicatorii noștri trebuie să lucreze pe planul slujirii evangheliei. Mi-a fost prezentat că în toată America există câmpuri lipsite. Când am călătorit prin Sud în drum spre Conferință, am văzut oraș după oraș nelucrat. Care este problema? Predicatorii zăbovesc în bisericile care cunosc adevărul, în timp ce mii de oameni pier fără Hristos. Dacă s-ar fi dat instrucțiuni corecte, dacă ar fi fost urmate metodele cele bune, fiecare membru al bisericii ar fi făcut lucrarea lui ca membru al trupului. El ar fi făcut o lucrare misionară creștină. Dar bisericile mor, și ele vor un predicator care să le predice. Ele ar trebui să fie învățate să-și aducă zecimea cu credincioșie lui Dumnezeu, pentru ca El să-i poată întări și binecuvânta. Ei ar trebui să fie introduși în planul lucrării, pentru ca suflarea lui Dumnezeu să poată veni peste ei. Ei ar trebui să fie învățați că, dacă nu pot să stea singuri, fără predicator, atunci au nevoie să fie convertiți din nou, și botezați din nou. Nevoia lor este să fie născuți din nou.

Câmpurile lipsite din America mi-au fost prezentate. În fiecare localitate din Michigan ar trebui să existe un monument înălțat pentru Dumnezeu. Voi sunteți de mult timp în adevăr. Dacă ați fi dus lucrarea înainte pe direcțiile pe care a intenționat Dumnezeu să o faceți, dacă ați fi făcut lucrare misionară medicală, încercând să vindecați sufletul și trupul, ați fi văzut mii și mii venind la adevăr. Însă aceasta nu se va întâmpla cât timp vă înghesuiți la Battle Creek, lăsând nelucrate locurile care ar trebui să aibă adevărul. Domnul a zis poporului Său, „Ieșiți din Battle Creek. Lucrați pentru sufletele gata să piară”, și ei ar fi trebuit să iasă din Battle Creek. Duceți-vă în locurile în care oamenii nu au auzit adevărul, și trăiți în fața lor evanghelia lui Isus Hristos. Faceți în mijlocul lor o lucrare misionară practică. În felul acesta multe suflete vor fi aduse la cunoștința adevărului.

Voi nu veți fi predicatori după rânduiala evangheliei, până când nu veți dovedi un interes hotărât față de lucrarea misionară medicală, față de evanghelia vindecării, binecuvântării și puterii. Veniți în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului împotriva puterilor cele mari ale întinericului, ca să nu se spună despre voi, „blestemați pe Meroza, blestemați pe locuitorii lui; pentru că nu au venit în ajutorul Domnului.”

Am fost tulburată înainte să plec din California. Nu am dorit să vin la Battle Creek. M-am temut că poverile pe care le voi avea de purtat mă vor costa viața. Am știut că fiecare biserică din Michigan are nevoie de sfințirea Duhului lui Dumnezeu. Am știut că predicatorii care lucrează cu aceia care cunosc adevărul, veghindu-i ca pe niște oi bolnave, ar trebui să iasă în câmp și să înfigă steagul adevărului în locuri noi, aducând pe bolnavi în casele lor și îmbrăcându-i pe cei goi. Hristos spune că neprihănirea Lui va merge înaintea celor ce fac lucrarea aceasta, și că slava lui Dumnezeu va fi răsplata lor. Dar lucrarea aceasta nu este făcută de bisericile noastre, iar slujitorii evangheliei predică celor ce cunosc adevărul, pe când sunt mii care nu știu nimic despre solia îngerului al treilea.

Am spus că nu voi putea merge la Battle Creek. Vremea era prea severă pentru mine ca să călătoresc. O conferință a fost programată să se țină la Oakland. Dar, noapte după noapte vorbeam unei adunări ca și aceea ce este acum în fața mea. Atunci mă ridicam și mă rugam, spunând, „Doamne, ce înseamnă aceasta?” Am crezut că nu voi putea merge la Battle Creek; dar când mi-am dat seama că mintea mea era acolo, că în timpul nopții eu lucram acolo, am

spus: „Cred că va trebui să merg la Battle Creek, cu toate că o conferință a fost programată să se țină la Oakland.”

Apoi a apărut problema unde să stau cât timp voi fi la Battle Creek. Ori cu cine aş fi stat, avea să se spună, „cineva a vorbit cu sora White şi i-a spus care este starea bisericii. De aceea vorbeşte ea aşa cum vorbeşte”.

Dr. Kellogg m-a invitat foarte amabil să locuiesc în casa lui, dar am decis că nu voi putea face aceasta. Într-o vineri seara, la momentele noastre de rugăciune, pe când îl întrebam pe Domnul ca să mă călăuzească şi să-mi arate ce să fac, Duhul lui Dumnezeu a venit şi ne-a cuprins o stare de reverenţă solemnă, sfântă. O voce mi-a spus, „Respectă amabilitatea lui Dr. Kellogg. Eu l-am ales ca medic al Meu, şi Eu voi fi ajutorul lui dacă se va încrede pe deplin în Mine. Tu poţi să-l încurajezi”. Împreună cu vocea aceea a venit o mireasmă ca a unor flori frumoase; şi cu toate că niciunul din familie nu a văzut ceea ce am văzut eu, nici nu a auzit ce am auzit eu, totuşi au simţit influenţa Duhului, şi au plâns şi au lăudat pe Dumnezeu.

După aceea am acceptat desigur invitaţia făcută de Dr. Kellogg. Doar în urma îndrumării Domnului se întâmplă că stau acolo. Acolo am găsit un loc retras. Îi mulţumesc Domnului pentru că m-a condus acolo.

Doar din cauza îndrumărilor pe care le-am primit de la Domnul am curajul să stau în mijlocul vostru şi să vorbesc aşa cum vorbesc, indiferent de felul în care voi priviţi lucrarea misionară medicală. Aş vrea să vă spun că lucrarea misionară medicală este lucrarea lui Dumnezeu. Domnul vrea ca fiecare dintre slujitorii Lui să se alinieze în aceasta. Ocupaţi-vă de lucrarea misionară medicală, şi vă va oferi acces la oameni. Inimile lor vor fi atinse dacă slujiţi nevoilor pe care le au. Dacă le aduceţi uşurare în suferinţele¹⁷⁵¹ lor, veţi găsi ocazia de a le vorbi despre iubirea lui Isus.

Sunt gata să vă spun astăzi, că sunt de acord cu rezoluţiile. Mulţi dintre cei ce au fost mai mult sau mai puţin pe lângă direcţie, începând cu adunarea de la Minneapolis, vor fi aduşi pe cale. Dumnezeu va veni în ajutorul celor ce iubesc adevărul, care se predau Lui cu toată inima, mintea şi puterea. Dumnezeu va lucra cu putere împreună cu slujitorii Lui dacă inimile lor sunt pline de dragoste faţă de bieteale pierdute ale casei lui Israel. Căutaţi-i pe cei ce au alunecat de la credinţă, pe aceia care odată au ştiut ce înseamnă religia, şi spuneţi-le solia îndurării. Istoria iubirii lui Hristos va atinge o coardă în inima lor. Hristos atrage fiinţele omeneşti la El, cu frânghia pe care Dumnezeu a coborât-o din cer ca să salveze neamul omenesc. Iubirea lui Hristos poate fi măsurată numai când se măsoară frânghia aceasta.

Dumnezeu vrea ca fiecare suflet să fie pătruns de Duhul Sfânt. El vrea ca aceia care simt că este de datoria lor să facă să circule vorbirea de rău în dreptul lui Dr. Kellogg şi a lucrării misionare medicale, să fie convertiţi. Ocupaţi-vă de lucrarea evangheliei aşa cum este ea cu adevărat.

Sunt cu totul în favoarea acestei rezoluţii, pentru că ştiu că lucrarea misionară medicală este evanghelia pusă în practică, şi, aşa cum a declarat Domnul, ea nu trebuie să fie separată niciodată de slujirea evangheliei. Dacă lucrătorii din California şi Michigan, cele două mari centre ale lucrării noastre, s-ar converti şi ar sta înaintea lui Dumnezeu ca nişte copilaşi, atunci s-ar da pe faţă mântuirea lui Dumnezeu. Nevoia noastră este să căutăm cu seriozitate bunătatea şi umilinţa. Inimile noastre au nevoie să fie curăţite de tot ceea ce a dus la separare, la rostirea de cuvinte care nu ar fi trebuit să fie rostite dacă bărbaţii ar fi încercat în mod sincer să vadă ce face cu adevărat lucrarea misionară medicală.

Lucrarea misionară medicală, cea care slujeşte pentru cei bolnavi şi suferinzi, nu poate să fie despărţită de evanghelie. Dumnezeu să ajute celor a căror atenţie a fost trezită în ce priveşte acest subiect, să aibă gândul lui Hristos, simpatia lui Hristos. Dumnezeu să vă ajute să vă aduceţi aminte că Hristos a fost un lucrător, şi că mergea din loc în loc vindecând pe bolnavi. Dacă noi am fi aşa de strâns legaţi de Hristos cum erau ucenicii Lui, Dumnezeu ar putea să lucreze prin noi ca să vindece pe mulţi suferinzi.

Dumnezeu să binecuvânteze pe poporul Lui, şi să-i facă în stare să ajungă la o înţelegere corectă a voinţei Lui.

UN APEL ADRESAT PREDICATORILOR NOȘTRI

„Cuvinte Adresate Predicatorilor”, de Mrs. E.G. White
(Extras din Buletinul Conferinței Generale, 15 aprilie, 1901)

Sunt multe lucruri de luat în considerare, care nu pot fi atinse în dimineața aceasta, și cu greu pot să-mi dau seama ce să vă prezint, pentru că sunt așa de multe de spus. Lumina care mi-a fost dată în ultimii cincisprezece ani este o reprezentare a mării răspunderi care este atașată lucrării unui predicator. Lucrarea unui predicator ar trebui să fie privită într-o lumină mult mai înaltă. Părerea îngustă care există în dreptul acestei lucrări este cea care lasă Conferințele noastre într-o astfel de stare de slăbiciune. Noi nu ne putem permite aceasta. Predicatorii aceia care au o părere îngustă despre lucrarea încredințată lor, nu sunt dreپți nici față de ei, nici față de biserică. Atâta timp cât predicatorii noștri nu reușesc să-și simtă responsabilitatea în mod proporțional cu mărimea lucrării lor, va exista o lipsă în Conferințele noastre.

Noi nu putem permite, ca popor, ca lucrurile să meargă în felul acesta. Aceia care au răspunderi în cadrul Conferințelor ar trebui să fie oameni care înțeleg mișcările Duhului lui Dumnezeu asupra inimii omenești, așa încât, dacă Duhul este absent, ei să știe că ceva nu este bine. Înainte să spună oamenilor cuvântul lui Dumnezeu, ei trebuie să înțeleagă ce înseamnă să vorbești cu Dumnezeu.

În multe minți principiile au ajuns așa de confuze încât le este greu să înțeleagă corect principiile. Așa de înguste sunt concepțiile încât mulți abia dacă știu ceva despre ce înseamnă să fii martor pentru Hristos în aceste zile de pe urmă. Dacă măcar ar ști, dacă măcar ar înțelege, dacă măcar ar putea să vadă ce ar putea să fie în comparație cu ceea ce este, atunci s-ar produce așa o trezire, așa o zdrobire a sufletului în fața lui Dumnezeu, cum nu s-a mai văzut până acum.

Este mare nevoie de cercetare personală. Poate că voi știți să examinați cu multă inteligență pe frații voștri predicatori și să-i judecați îndeaproape, în timp ce voi înșivă aveți mai multă nevoie de o cercetare amănunțită și de judecare decât manifestați în dreptul lor. Mulți așează poveri peste frații lor, slăbindu-i și descurajându-i prin spiritul lor critic, în loc să-i ridice și să-i întărească. Dumnezeu vrea să ne ocupăm de noi înșine. Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, sau nu sunteți. Cercetați-vă pe voi înșivă. Imediat ce vă fixați mintea asupra lui Isus Hristos, Mântuitorul care S-a adus ca jertfă desăvârșită pentru fiecare, imediat că vă dați seama că trebuie să fiți oameni desăvârșiți pentru că El este o jertfă desăvârșită pentru voi, veți căuta cu seriozitate ajutor de sus pentru a învinge propriile voastre slăbiciuni.

Nu voi aminti pe nimeni anume, cum că ar fi greșit. Ar trebui să aibă loc o reformare generală, o cercetare amănunțită de sine. Puneți-vă singuri întrebarea, „Cum ar trebui să fiu?” Hristos spune, „despărțiți de Mine nu puteți face nimic”.

Inima mi s-a umplut de tristețe când am privit peste câmpuri și am văzut locurile nelucrate. Ce înseamnă aceasta? Cine sunt reprezentanții lui Hristos? Cine simte povara pentru sufletele care nu pot primi adevărul până când nu le este dus? Predicatorii noștri zăbovesc pe lângă biserici, ca și cum îngerul harului nu ar face niciun efort pentru salvarea sufletelor.

Dumnezeu socotește răspunzători pe acești lucrători pentru sufletele celor ce sunt în întuneric. El nu vă cere să mergeți în câmpuri care nu au nevoie de doctor. Întemeiați-vă bisericile pe înțelegerea faptului că ele nu trebuie să aștepte ca predicatorul să stea pe lângă ele și să le hrănească în mod continuu. Ele au adevărul, ele cunosc adevărul. Ele ar trebui să aibă rădăcină în ele însele. Ele ar trebui să fie coborâte cât mai jos, ca să poată să se ridice mai sus și tot mai sus. Ele trebuie să fie înrădăcinate și întemeiate în credință.

Foarte mulți vor stabili teste care nu se află în cuvântul lui Dumnezeu. Testul nostru se află în Biblie – poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. „Aici este răbdarea sfinților care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus”. Acesta este adevărul

test, dar multe alte teste vor apărea în mijlocul poporului nostru. Vor apărea o mulțime, izvorâte fie dintr-o persoană fie din alta. În continuu se vor înălța lucruri străine, pentru a fi atrasă atenția de la adevăratul test al lui Dumnezeu.

Aceste lucruri fac să fie necesar ca predicatorul care se întâlnește cu aceste teste să aibă o minte cu discernământ, ca să nu dea crezare vreunei doctrine false. Se vor auzi glasuri care vor zice, „Iată, Hristos este aici”, măcar că acolo nu este deloc Hristos. Sunt doar niște noțiuni umane care se vor acceptate și crezute.

Însă cel mai trist lucru este acela că principiile sunt pervertite. Nu pentru că nu ar fi nimeni care să încerce să lucreze după principii, ci pentru că principiul a ajuns așa de tencuit cu ipsos încât este nevoie de cea mai amănunțită cercetare a cuvântului lui Dumnezeu pentru a se vedea dacă totul este în acord cu principiile adevăratei evlavii, fondat pe un „așa zice Domnul”.

Dumnezeu vrea ca toți cei ce au venit la această conferință să se trezească, ca să nu doarmă pe zidurile Sionului. Trebuie să aibă loc o cercetare de sine. Când veți începe să faceți aceasta, vă veți trezi cu mâinile pline. Prea mulți dintre cei ce au intrat în lucrare nu au avut acea influență profundă, purificatoare și înălțătoare asupra minții și caracterului, care îndepărtează pleava și îi face în stare să clădească pe Piatra de temelie doar aur, argint și pietre prețioase. Aceasta este marea nevoie, marea lipsă. Dumnezeu vrea să venim la El exact așa cum suntem, să aruncăm sufletele noastre neputincioase la picioarele lui Isus, și să fim născuți din nou.

Realitatea este că mulți au intrat în lucrare cu un spirit copilăros, naiv, supărăcios, încăpățânat, așa cum mamele lor le-au îngăduit să crească. Acesta este motivul pentru care vorbesc așa des taților și mamelor despre nevoia înțelegerii marii responsabilități¹⁷⁵³ care stă asupra lor. Fiecare strop din acest caracter copilăros trebuie să fie depășit. Voi trebuie să creșteți până la statura de om mare, de aceea lucrurile copilărești pe care le întrețineți, trăsăturile de caracter dezagreabile despre care știți că nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu, cuvintele voastre năvalnice, trebuie să fie îndepărtate.

Cuvintele sunt un talent, și voi nu aveți dreptul să folosiți talentele lui Dumnezeu în alt fel decât spre slava Lui, pentru beneficiul fiecăruia din jurul vostru. Trebuie să fie o profundă convertire a sufletului, ca să poată să existe o convertire a limbii și a buzelor. Atunci vistieria inimii va fi plină de adevăruri prețioase, deoarece caracterul lui Hristos este studiat. Atunci veți fi binecuvântați ca supraveghetori și păstori. Și dacă voi ca păstori, care exemplifică trăsăturile caracterului lui Hristos, veniți înaintea turmei, ei vor vedea importanța trăirii unei religii practice, a evlaviei practice, și nu doar a acceptării unei forme sau a unei teorii.

Unii cred că trebuie să fie foarte ortodocși, dar ei nu sunt deloc ortodocși după orânduiala lui Hristos. Ei zăresc un anumit punct și stăruie asupra lui, mărimdu-l mai presus de toate celelalte. Despre cei ce nu văd așa cum văd ei, ei spun, „nu vrem ca omul acesta să predice, pentru că el nu vede punctul acesta”, și, „nu vrem ca omul acesta să predice pentru că nu vede celălalt punct”. Dar ei nu știu ce vorbesc. Lăsați omul în seama lui Dumnezeu.

Nu este treaba voastră să disecați ideile unuia sau altuia. Noi am avut de-a face cu aceasta la Minneapolis. Să nu lăsăm să se mai întâmple aceasta în lucrarea lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea să înțelegem că judecata este chiar asupra noastră. Să fim atenți ca nu cumva înainte să ne dăm seama, hoțul să vină peste noi pe furiș. Să nu privim la defectele și erorile altora, ci să privim la Isus în timp ce ne spunem, „am cazul meu personal înaintea curții de judecată din ceruri. Contează foarte mult pentru mine dacă voi fi cântărit în balanța sanctuarului și voi fi găsit desăvârșit în El, sau voi fi găsit în lipsă”.

Au fost făcute provizii pentru fiecare dintre noi ca să fim mântuiți. Aceia care nu acceptă proviziile făcute prin vărsarea sângelui Fiului infinitului Dumnezeu, își îndreaptă mințile asupra lucrurilor mărunte, spre neglijarea marilor adevăruri esențiale pentru mântuire. Ei sunt distrași de la marele Model, distrași de la studiul caracterului lui Hristos. Dacă nu reușesc să-L vadă pe El, nu sunt schimbați din slavă în slavă, din caracter în caracter.

Dumnezeu vrea să privim la Isus. Dar noi nu suntem păzitori ai Bibliei. Noi nu ascultăm poruncile lui Dumnezeu. Un învățător al Legii a venit la Hristos cu întrebarea, „Ce să

fac ca să moștenesc viața veșnică?” Cunoscând ce era în mintea celui învățător, Hristos a pus asupra lui povara de a da răspunsul. „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”, l-a întrebat pe acel învățător. Mă întreb dacă nu ar trebui ca și atenția voastră să fie atrasă asupra acestui aspect, „Cum citești în ea?”

Întrebarea pusă de învățătorul Legii este una decisă, și împreună cu răspunsul, ea a ajuns de-a lungul timpului până la noi. Învățătorul Legii a răspuns, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Aceasta cuprinde întregul om. Puterile trupului, ca și puterile minții, trebuie să fie folosite în lucrarea lui Dumnezeu. Întreaga ființă trebuie să fie consacrată în slujire pentru Stăpânul.

Sunt multe lucruri pe care aș vrea să le spun, dar pe care le voi atinge cu altă ocazie. Vreau acum să vă spun, Priviți la Isus și observați în El cum ar trebui voi să fiți. Pentru a avea viața veșnică, trebuie să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice, și pe aproapele ca pe noi înșine. În aceste două mari brațe atârână toată Legea și Profeții. Principiile acestea cuprind întreaga Biblie. Putem să avem credință, speranță și încredere; dar acestea nu ne vor aduce niciun bine dacă nu avem iubirea lui Hristos în suflet. Iubirea pe care Mântuitorul a exprimat-o pentru noi, o avem de exprimat noi față de frații noștri. Iubirea aceasta va exercita o influență dătătoare de viață asupra vieții noastre, și o influență reformatoare asupra caracterului. Aceasta vrea Dumnezeu să vadă.

Când am văzut câmpurile coapte, gata pentru seceriș, și când am văzut lipsa de interes față de ele, m-am întrebat cum puteți fi așa cum sunteți. Nu pot să înțeleg aceasta. Dacă sunteți legați de Acela care Și-a dat viața ca să salveze lumea, cum puteți privi cum aceia ce sunt cumpărați cu sângele Lui pier în păcatele lor, fără să faceți niciun efort pentru a-i salva? Hristos spune „Nu am venit să-i chem pe cei neprihăniți la pocăință, ci pe cei păcătoși.” Noi nu trebuie să adresăm chemarea celor ce au primit adevărul și îl înțeleg, celor cărora le este repetat tot mereu până când unii se gândesc că trebuie să introducă ceva original. Așa că introduc mici povești care nu valorează cât un pai. Pe acestea le prezintă ca pe niște teste stabilite de Dumnezeu, când de fapt Satana le-a inventat pentru a distrage mințile de la adevăratele teste stabilite de Dumnezeu. Să iubești mai mult ca orice pe Dumnezeul cerului. Aceasta este prima voastră datorie. Și dacă faceți aceasta, veți iubi pe aproapele ca pe voi înșivă. Atunci veți trata ființele umane ca pe niște suflete pentru care Hristos a murit ca să le salveze. Dați la o parte orice spirit de iritare și supărare. Toate acestea trebuie să fie curățate din inimă. Voi trebuie să fiți curățiți prin credința în adevăr. Dumnezeu vrea să avem sfințirea Duhului.

Adevărul trebuie să fie dus celor ce nu îl cunosc. Lucrați pentru suflete ca unii care va trebui să dați socoteală lui Dumnezeu. Fiecare dintre voi va fi chemat să dea socoteală pentru ceea ce ar fi trebuit să faceți și nu ați făcut. Dumnezeu vrea să fiți ispravnici credincioși. El vrea să căutați oile pierdute ale casei lui Israel, El vrea să fiți vânători și pescari de suflete. El vrea să vadă manifestată în voi credința cea vie care știe cum să lucreze pentru suflete. El va folosi bărbați care îi vor căuta cu seriozitate pe păcătoși, care vor sta pe genunchi și se vor ruga împreună cu ei. Dumnezeu vrea să faceți eforturi mai serioase ca oricând pentru a ajunge în regiunile din depărtare, și atunci când se va ține următoarea Conferință, se va vedea că au fost înființate multe biserici, în multe locuri. Îngerii lui Dumnezeu așteaptă ocazia să lucreze împreună cu voi.

Hristos a venit să salveze ceea ce era pierdut, și El vă cheamă pe voi să mergeți și să lucrați pentru aceia care nu cunosc adevărul, în loc să țineți doar predici și să faceți doar puțină lucrare pentru biserici. Atunci ați face de cincizeci de ori mai mult pentru încurajarea bisericilor și pentru a le oferi un exemplu bun. Dumnezeu vrea să știți cum să vă luptați, să știți ce înseamnă să lucrezi pentru suflete și să ai pe inimă povara sufletelor. Dacă voi educați sufletele, Hristos vă va educa pe voi. Atunci când le transmiteți lecții, Hristos vă transmite vouă lecții, și încă lecții de cea mai mare valoare. Acelora ce au pus pietre de poticnire în calea fraților lor, care au simțit că este solemnă lor datorie aceea de a trage înapoi pe bărbații care au adevărul, care ar putea să dea trâmbiței un sunet clar, vreau să le spun, „trageți-vă mâinile

înapoi, repede”. Simțiți că aveți o lucrare de făcut pentru sufletele voastre proprii, și că este mai bine pentru voi să vă ocupați de aceasta, ca să nu pierdeți ocazia¹⁷⁵⁴ de a crește în Hristos și a ajunge desăvârșiți în El.

Aceasta este tot ce am simțit că este de datoria mea să prezint în această dimineață. Aceasta este tot ce puteți face în prezent. Mai am și alte lucruri de spus mai târziu. Voi adăuga doar atât, „haideți să-L căutăm pe Domnul, haideți să ne mărturisim păcatele”.

J-64-1901

CĂTRE A.T. JONES

30 iunie, 1901

Iubite frate,

Am participat la o adunare din cadrul conferinței, după ce ai vorbit tu, ieri, și nu am putut îndepărta povara care a venit peste mine. Felul în care ai vorbit, nu a lăsat cea mai bună impresie asupra oamenilor. În seara aceea am fost foarte împovărată, iar Unul cu autoritate mi-a zis, „spune slujitorului Meu, Alonzo Jones, că el trebuie să fie un bărbat reprezentativ. El trebuie să se îmbrace cu Isus Hristos, și trebuie să-și păzească atitudinea și cuvintele, așa încât să nu ofere altora ocazia să se scuze pentru că sunt dictatoriali și poruncitori. Spiritul de asprime, al dorinței de a conduce, trebuie să fie îndepărtat din predicatorii noștri, din învățătorii și din administratorii instituțiilor noastre. Blândețea lui Hristos este cea care trebuie dată pe față.”

Tu ai în mod natural un spirit dictatorial, și acesta a crescut odată cu eforturile tale de a eradica relele care au apărut de la adunarea de la Minneapolis încoace. Forța și puterea ta constă în a fi legat împreună cu Isus Hristos. John Corliss și tu însuși, sunt bărbații prin care Dumnezeu poate lucra dacă veți lăsa cunoștința adevărului să fie o lumină arzătoare și strălucitoare. Oricât de greșită ar fi umblarea altora, să nu se facă aluzii, și să nu se pună niciun¹⁷⁵⁶ jug pe gâtul nimănui. Voi trebuie să sfârâmați orice fel de jug. Dumnezeu te cheamă să ai inima sensibilă, miloasă, și să fii amabil atunci când prezinți invitațiile binecuvântate ale evangheliei. Fiecare cuvânt să fie acela care, în circumstanțe asemănătoare, ar fi rostit de Mântuitorul.

Este esențial ca tu să-ți îmblânzești și să-ți supui felul de a te adresa, căci altfel vei face rău. Nu-ți expune trăsăturile naturale de caracter, ci fii îmbrăcat în umilință. Tu ai prezentat adevărul cel mai plin de putere, și acesta își va exercita influența, dacă viața ta va fi martoră despre relația strânsă pe care o ai cu Hristos.

Nu este de niciun folos să dai asprime glasului tău. „Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor; împotriva acestora nu este Lege. Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm în Duhul. Să nu umblăm după slavă deșartă, provocându-ne unii pe alții, și invidiindu-ne unii pe alții”.

A.T. Jones: „Mă simt așa de condamnat în fața lui Dumnezeu încât mă pocăiesc, și în remușcarea duhului meu Îi cer să mă ierte pentru fiecare cuvânt pe care, deși este adevăr, mai bine ar fi fost dacă nu l-aș fi rostit”.

H-116-1901

CĂTRE W.M. HEALEY

Los Angeles, Cal., 21 aug., 1901

Iubite frate,

Nu mai pot dormi de la ora unu. Am cuvinte pe care trebuie să ți le spun. De mulți ani sunt instruită că tu ești în pericol să vezi lucrurile într-o lumină greșită. Aceasta te face să nu fii un sfetnic înțelept. Tu ai trăsături de caracter ce trebuie să fie schimbate cu totul, altfel vei fi o piedică pentru lucrare, conducând pe unii să întrețină suspiciuni, și să dea curs unor căi independente de acțiune. O astfel de acțiune este cu siguranță o greșeală, și dacă va fi urmată vor apărea dificultăți ce nu vor fi ușor de administrat.

Nu este în acord cu lumina pe care a dat-o Domnul, ca tu să te unești cu instituțiile noastre. Este pentru tine o lucrare de făcut în câmpuri noi. Dacă acționezi ca un supraveghetor, atunci împiedici lucrarea și pui pietre înaintea roților în loc să le dai înapoi. Ideile tale nu sunt întotdeauna după rânduiala lui Dumnezeu. Dacă ele ar fi duse la îndeplinire, ar fi create precedente care ar produce o stare de lucruri dificil¹⁷⁵⁸ de administrat. Ar apărea dificultăți care vor duce la separarea acestei Conferințe de Conferința din partea de nord a Statului. Separarea aceasta este bună, și va fi o mare binecuvântare, dacă minți neînțelepte nu ar crea suspiciuni, și nu ar zice, „Dar”, și „Să zicem”, prezentând cutare și cutare pericol, făcând un munte dintr-un mușuroi de cârțiță.

Dacă Îl cauți pe Domnul cu toată inima, El va rămâne cu tine. Dar temperamentul tău este de așa natură încât îți vine greu să lucrezi în unire creștină cu frații tăi. Tu ai o mare varietate de lucruri negative, născocite de tine, care dacă vor fi introduse în alte minți, vor pune în mișcare un lanț de gândire opus planului lui Dumnezeu. Ai grijă, că arunci în inimile fraților tăi semințele suspiciunii și îndoielii. Nu este de folos să te ții de întrebări și supoziții. Nu arunca, prin criticile tale, ceața pe calea pe care Dumnezeu dorește să-și conducă poporul.

Acesta este obstacolul ce apare în construcția ta. Tiparul tău nu trebuie să fie pus pe lucrare. Sanatoriul trebuie să fie sub supravegherea unor bărbați cu judecată prevăzătoare.

Dacă tu semeni în alte minți semințele tale de suspiciune, aceste semințe, când vor răsări, vor produce roade de un caracter foarte criticabil. O, dacă ai putea să vezi nevoia de a te despărți de orice¹⁷⁵⁹ fel de suspiciune. Nu este nimic în ea, care să ducă la înaintarea lucrării. Dacă ai sta departe de ea, ai fi mai bine pregătit pentru a purta responsabilități. Tu ai stat adesea de partea negativă, și vei continua să stai acolo atât timp cât vei socoti că trebuie să inventezi ceva diferit față de lucrarea fraților tăi. Dacă ai dori să bei din temelia apei vii, aceasta îți va domoli setea de a-ți fi privită înțelepciunea ca și cum ar fi superioară.

Nu este în acord cu gândul Domnului să încurajăm suspiciunea, gelozia, invidia și bănuiala rea. Domnul dorește ca poporul Său să se unească și să privească continuu la Isus. Ei trebuie să lucreze în simpatie și iubire, având deplină încredere unii în alții. Hristos declară, „Voi toți sunteți frați”.

Fratele meu, Domnul dorește să vii pe direcție. Învăță să nu te mai așezi de partea negativă. Dacă planurile tale nu sunt urmate, îți vine la fel de ușor să faci așa, ca și cum ai respira.

Supozițiile tale în ce privește poziția și lucrarea fraților A.T. Jones și E.J. Waggoner, au fost incorecte. Scrisorile tale către fratele Butler, scrise pentru a-l avertiza față de nu știu ce, l-au condus cu totul greșit. El a ars aceste scrisori, așa ca nimeni să nu poată afla care este sursa luminii lui. Scrisorile acestea au dus la întârzierea¹⁷⁶⁰ cu ani de zile a lucrării lui Dumnezeu, și m-a obligat la eforturi severe și obositoare.

O singură experiență de felul celei pe care am avut-o la Minneapolis ca rezultat al scrisorilor tale neînțelepte, este suficientă. Experiența aceasta a lăsat impresia ei pentru acum și pentru eternitate. O, fratele meu, te rog, pentru Hristos, să ai grijă să nu semeni în alte minți semințele necredinței care să aducă rezultate la fel de triste ca acelea pe care le-am văzut în trecut.

Domnul dorește ca această Conferință să susțină o relație cu asociația misionară medicală din California, la fel cu aceea pe care o susține Conferința din nord. Inspirată de un singur scop, ea trebuie să fie în unitate perfectă cu alte părți ale lucrării.

În Conferința California a pătruns un spirit de judecată, o înclinație de a se da la o parte. Sunt unii care, dacă lucrurile nu par drepte în ochii lor omenești, se dau la o parte față de frații lor. În felul acesta Dumnezeu este dezonorat. Tu crezi că vezi pericole care apar uneori, și spui cuvinte de critică, semănând semințe care, ca și semințele de muștar, cresc ca niște copaci mari. Consacră-ți mintea pentru unificare și nu pentru separare. Dumnezeu dorește ca acest spirit de critică, care produce o neghină ce seamănă cu grâul, să fie îndepărtat cu totul.

„Vegheați¹⁷⁶¹ dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!” „Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă.”

Fiecare suflet să remarce importanța nevoii de a avea o rezervă de ulei. Umpleți-vă lămpile cu uleiul sfânt care curge din cei doi măslini. Uleiul este simbolul Duhului Sfânt care este turnat în mințile credincioșilor, ca să poată fi împreună lucrători cu agențiile cerești. Fecioarele înțelepte, cele care au așteptat, au avut credința, iubirea și răbdarea hrănite de uleiul Duhului lui Dumnezeu. Așa trebuie să fie cu oricine va fi mântuit. Doar prin Duhul, agenția plină de har a cerului, lampa este păzită ca să nu pâlpâie.

Credincioșii trebuie să lumineze ca niște lumini în lume, în pregătirea lor pentru venirea Domnului. Pregătirea pentru arătarea Domnului trebuie să fie acum căutată cu seriozitate. Biserica Dumnezeului celui viu trebuie să-și îmbrace hainele ei cele frumoase – haina albă a neprihănirii lui Hristos – ca să poată fi gata și să aștepte să primească citația.

B-165-1901

CĂTRE FRAȚII ȘI SURORILE DIN CONFERINȚA IOWA

Des Moines, Iowa, 6 noiembrie, 1901 (cf Lt 134, 1902)

Iubiți frați și surori din Conferința Iowa,

Am dorit să vă scriu câteva rânduri. În Iowa sunt multe locuri care trebuie să fie lucrate. Ca o regulă generală, lucrătorii din Conferința Iowa ar trebui să iasă din biserici ca să meargă în câmpuri noi, folosind capacitatea dată lor de Dumnezeu în scopul căutării și salvării celor pierduți.

În Conferința Iowa sunt multe suflete prețioase care vor deveni buni lucrători. Aceștia au nevoie să fie treziți față de nevoia de a se ocupa de lucrarea Domnului și de a face ceva pentru El. Ar trebui să fie educați și instruiți, ca să poată merge să lucreze pentru alții. Fie ca aceștia să câștige o cunoaștere din experiență a ceea ce înseamnă să caute să salveze pe cei care pier în jurul lor.

Dumnezeu a rânduit fiecărui om lucrarea lui. În timp ce așa de mulți din orașele și comunele din jurul nostru pier din lipsă de cunoștință, cum poate poporul lui Dumnezeu să continue să doarmă, cu indiferență? Dacă aceia care cunosc adevărul ar înțelege pe deplin primejdia îngrozitoare în care se află semenii lor, ar simți povara de a lucra pentru Stăpânul lor. Dacă ar merge în câmpuri noi, prin puterea exemplului ar conduce¹⁷⁶³ și pe alții să se unească cu ei.

Orice păcat este egoism. Cel dintâi păcat al lui Satana a fost egoism. El a căutat să prindă puterea, să-și înalțe eu-l. Un fel de nebunie l-a făcut să caute să-L dea la o parte pe Dumnezeu. Iar ispita care l-a condus pe Adam la păcat, a constatat în declarația falsă a lui Satana, cum că era posibil ca el să dobândească ceva mai mult decât cele de care deja se bucura – că ar fi posibil ca el să ajungă ca Dumnezeu. În felul acesta semințele egoismului au fost semănate în inima omenească.

Dumnezeu dorește ca fiecare să înțeleagă caracterul respingător al egoismului, și să coopereze împreună cu El pentru păzirea familiei Lui omenești față de puterea teribilă și înșelătoare a acestuia. Cel dintâi rezultat al intrării păcatului în lume a fost faptul că s-a născut

principiul egoismului. Intenția evangheliei este ca, prin intermediul lucrării misionare ca remediu, să ne opunem răului acesta al egoismului și să nimicim puterea lui distrugătoare, prin realizarea de acțiuni de binefacere.

Ca un remediu pentru consecințele teribile în care a condus egoismul neamul omenesc, Dumnezeu a dat pe Singurul Fiu născut al Său, ca să moară pentru ei. Și în acest dar, El S-a dat pe Sine Însuși. Cum ar fi putut da mai mult? „Eu și Tatăl Meu una suntem”, a spus Hristos. Prin dăruirea Fiului Său, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să fie răscumpărat și restaurat la starea de a fi una cu El. „Fiindcă așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu moară, ci să aibă viața veșnică.”

Păcatul stinge iubirea pe care Dumnezeu a așezat-o în inima omului. Lucrarea bisericii este aceea de a reaprinde această iubire. Ea trebuie să coopereze cu Dumnezeu pentru a smulge din rădăcină egoismul din inima omenească, așezând¹⁷⁶⁴ în locul acestuia mărinimia care exista în inima omului în starea lui originală de desăvârșire.

Iubirea este marele principiu care pune în mișcare ființele necăzute. Cu câtă uimire pot să privească îngerii indiferența acelor care au lumină și cunoștință! Oastea cerească este plină de o dorință intensă de a lucra prin intermediul agenților cerești pentru a restaura în om chipul moral al lui Dumnezeu. Ei sunt gata și sunt dornici să facă lucrarea aceasta. Puterea combinată a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt este oferită ca o garanție pentru recuperarea omului din starea lui căzută. Fiecare atribut, fiecare putere a divinității este pusă la dispoziția acelor ce se unesc cu Mântuitorul pentru câștigarea oamenilor la Dumnezeu. O, dacă toți ar aprecia adevărul așa cum este în Isus! O, dacă toți ar iubi pe Dumnezeu ca recunoștință pentru iubirea cu care El i-a iubit pe ei!

Frații mei, aș vrea să vă prezint necesitățile pe care le au câmpurile nelucrate. În marea Lui îndurare, Domnul asigură acestor câmpuri lucrători cu talente prețioase. Acum sunt necesare mijloace pentru a duce lucrarea înainte. Prezint problema aceasta în fața bisericilor din Iowa, și fie ca Domnul să impresioneze inimile față de nevoile lucrării Lui, pentru ca darurile să curgă în vistieria Lui, pentru acele câmpuri lipsite! Neglijarea față de câmpurile coapte, gata pentru seceriș, este condamnarea noastră.

Dumnezeu își cheamă poporul să-I dea Lui mijloacele pe care li le-a lăsat în administrare, pentru ca instituții mari și mici să poată fi înființate spre slava numelui Său. Dăruind pentru lucrarea Lui, poporul lui Dumnezeu arată în mod practic faptul că iubește pe Dumnezeu mai mult ca orice, și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.

Dacă¹⁷⁶⁵ păcătoșii se pocăiesc, iertarea le este oferită prin meritele lui Hristos. Așadar, lucrați plini de interes, încercând să conduceți sufletele la pocăință. Aceasta va fi bucuria voastră veșnică. Toți cei ce văd problema aceasta în adevărata ei importanță, vor înțelege mai pe deplin minunatul și gloriosul plan de mântuire. Nu va exista dorința de a crea dispute despre ceea ce înseamnă ca Hristos să fie neprihănirea noastră, sau de a încerca explicarea anumitor chestiuni care nu fac să fie mai limpezi condițiile mântuirii. Nu este atât de esențial să înțelegem detaliile exacte în ce privește relația dintre cele două Legi. Este mult mai important să știm dacă noi călcăm Legea lui Dumnezeu, dacă stăm în ascultare sau neascultare față de preceptele ei cele sfinte.

Neglijența în ce privește principiile care trebuie să fie transpuse în viața practică, este o greșală fatală, și are nevoie de o atenție specială. Cel care este mântuit trebuie să-și pună lucrurile în rânduală în propria lui inimă.

Hristos i-a mustrat pe Farisei, când le-a zis, „Vai de voi, Cărturari și Farisei, fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!”

Unii din zilele noastre, prin atitudinea față de Legea așa cum este descoperită în Galateni, au înscris un capitol trist în experiența vieții lor. Nu repetați trecutul. Să nu se complacă nimeni în teorii speculative, sau să atragă atenția asupra lucrurilor care nu țin de lucrarea mare și solemnă de a-și decide propriul lor destin veșnic. Capitolul douăzeci și trei din

Matei descrie starea acelor care sunt orbi¹⁷⁶⁶, care nu pot discerne importanța relativă a lucrurilor pe care ar trebui să le înțeleagă.

Din cauza faptului că vederea spirituală a unora din poziții de încredere s-a întunecat, lucrarea cea mare și sacră a lui Dumnezeu a fost neglijată. Dreptatea, îndurarea și iubirea lui Dumnezeu, nu au fost manifestate. Prin faptele lor, unii au dovedit că nu sunt mișcați de principii corecte. A fost nevoie de o dovadă practică a iubirii față de frații lor. În timp ce sunt foarte scrupuloși, socotind omul călcător de lege numai pentru un cuvânt, nu au scrupule atunci când se poartă nedrept față de moștenirea Domnului, și comit păcate mari în ochii lui Dumnezeu.

Este foarte aproape timpul când toate aceste lucruri vor fi puse în ordine de o putere de care nimeni nu va putea fugi. Scenele ce se vor desfășura în ziua judecății vor pune totul pe adevăratele baze.

Neprihănirea lui Hristos a fost reprezentată greșit de unii din poziții de răspundere, care, crezând că aduc un serviciu lui Dumnezeu, au făcut lucruri care dovedesc că din punct de vedere spiritual, sunt orbi. Bărbații au fost aroganți și poruncitori în spiritul lor, și calea lor greșită de acțiune, lipsa de principiu, vor determina pe Domnul să spună despre ei așa cum a spus despre Farisei. Vaiurile care au fost pronunțate asupra Fariseilor, vor fi pronunțate cu siguranță asupra tuturor celor ce sunt angajați într-o lucrare similară, în afara cazului în care se pocăiesc.

Călăuzele spirituale ale căror ochi sunt orbi, își violează conștiința și, prin raționamente subtile fac distincții imaginare și false între vinovăția diferitelor tranzacții. Ei trec ușor peste anumite greșeli foarte mari, și condamnă¹⁷⁶⁷ cu mare severitate alte greșeli, care nu se compară cu enormitatea propriilor lor păcate de a crea și lucra pe baza unor principii false. Dumnezeu cheamă la o schimbare hotărâtă și profundă.

Neprihănirea este cea care înalță o națiune, iar păcatul este cel ce aduce ruina acesteia. Cu inimi umile și pline de căință, cu toții să studieze Biblia. Ceea ce este descoperit în Scripturi, este pentru voi și pentru copiii voștri. Mâncați Cuvântul, și digerați-l, căci este pâinea vieții. Dar nu fiți însetați și nu vă agitați să cunoașteți despre anumite lucruri care nu sunt descoperite. Unii nu par să înțeleagă ceea ce este clar descoperit înaintea lor în Scripturi în legătură cu salvarea lor veșnică, iar ca urmare, viața lor practică este foarte deficientă. Dacă ei ar studia cuvântul lui Dumnezeu și ar asculta de el, mințile lor nu ar fi așa pline de presupuneri despre lucrurile pe care nu au nevoie să le înțeleagă sau să le știe.

În orice loc din lume, Dumnezeu lucrează pentru a-i aduce pe oameni la cunoștința lui Hristos și a neprihănirii Lui. El le vorbește prin Cuvântul Lui. Biblia este cheia care descurie tainele esențiale pentru ființele umane să le cunoască, pentru a ști ce trebuie să facă în scopul câștigării vieții veșnice. Biblia este propriul ei interpret. Razele ei strălucitoare trebuie să fie răspândite în toate părțile lumii, pentru ca păcatul să fie dat pe față. Biblia este o hartă care arată pietrele kilometrice ale adevărului. Cei ce sunt familiarizați cu harta aceasta vor fi capabili să pășească plini de siguranță pe calea datoriei, oriunde ar fi chemați să meargă.

Poporul lui Dumnezeu ar trebui să exercite credință, trăind religia practică la ei acasă, între vecinii lor, în biserică și în instituțiile¹⁷⁶⁸ care au fost înființate pentru a înainta lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ. În viața zilnică ar trebui să se vadă o practică a credinței mult mai veritabilă. Poporul lui Dumnezeu trebuie să dea pe față attributele lui Hristos – blândețea, generozitatea, amabilitatea, pe care El le-a exercitat întotdeauna față de cei săraci, nenorociți și cei aflați în nevoie. „Dacă cineva are bogățiile acestei lumi, și își închide inima față de fratele său, cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?” Haideți, dar, să nu ne închidem inima, căci cei ce fac așa, sunt slăbiți și părăsiți de Duhul lui Dumnezeu.

În cazul multora, absența unui spirit asemănător cu acela al lui Hristos este foarte marcantă. Mulți dintre cei ce urmează pe Hristos nu au mireasma caracterului Său. Prin realizarea de fapte milostive și prin rostirea de cuvinte care vor fi ca merele de aur într-un coșuleț de argint, ei ar trebui să exercite o influență înălțătoare asupra celor cu care au de-a

face. Dar prea adesea cuvintele sunt aspre iar acțiunile sunt nepotrivite unui creștin. Dumnezeu nu poate aproba astfel de cuvinte și acțiuni; căci ele sunt o ofensă adusă față de El.

Haideți să remarcăm răspunsul pe care l-a dat Învățătorul divin, acelui învățător al legii care l-a întrebat „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” „El i-a spus, Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Drept răspuns acesta a zis: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” La care, Isus i-a zis: „Ai răspuns bine; fă așa și vei avea viața veșnică”. Dar el, voind să se îndreptățească, i-a zis lui Isus, „Și cine este aproapele meu?””

Drept¹⁷⁶⁹ răspuns la întrebare, Hristos a rostit parabola Samariteanului milos. Prin parabola aceasta El a atras atenția ascultătorilor Săi asupra unui incident care tocmai se petrecuse.

„Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și când a văzut pe omul acela, a trecut înainte pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănila și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere”. Care dintre acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari? „Cel ce și-a făcut milă de el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus”.

În parabola aceasta sunt însumate toate principiile conținute în Lege. Viața veșnică este subiectul. Când principiile dreptății și îndurării sunt violate în vreun fel în cuvânt sau în practică, cei care nu se supun astfel poruncilor exprimate ale lui Dumnezeu comit un păcat de o magnitudine mult mai mare decât păcatul comis în Eden; deoarece pentru primii noștri părinți păcatul era ceva cu totul nou. Acum cu toții avem în fața ochilor rezultatul călcării de Lege a lui Adam. Măncarea din fructul interzis – un lucru mărunț după¹⁷⁷⁰ cum se pare – a dus la deschiderea porților pentru un potop de nenorociri ce s-au abătut asupra lumii. Toată violența și fărâdelegea care există acum în lume se poate spune că se trag din acea primă încălcare a Legii.

Aceia ce sunt chemați să fie superintendenți sau manageri în instituțiile noastre trebuie, de îndată ce intră în slujbă, să lase la o parte toate practicile greșite, și, cu deplina înțelegere a înaltelor obligații pe care le au, să se dedice în mod solemn lui Dumnezeu, cerându-i să prezideze El peste lucrarea sacră pe care le-a dat-o în administrare. Ei ar trebui să dea afară tot egoismul, toată dorința după un câștig lumesc, toată strâmbătatea și înșelăciunea, toată dorința de a se îmbogăți în mod ilegal prin tranzacțiile de afaceri. Niciodată, niciodată nu ar trebui să-și păteze lucrarea cu păcatul avariției, sau cu acțiuni frauduloase, corupte, pentru a se îmbogăți în mod necinstit. Dumnezeu nu va binecuvânta nicio acțiune care nu este făcută în acord cu principiile Lui sfinte.

Fiecare să fie sigur că o metodă lumească și un spirit lumesc nu pot să fie sfințite prin faptul că sunt în legătură cu instituțiile lui Dumnezeu. Dacă Hristos ar fi pe pământ în zilele noastre, El ar curăța instituțiile Lui de tot ceea ce nu seamănă cu principiile cele curate ale cerului.

Aceia care au avut aceste principii în fața ochilor, și totuși au continuat să acționeze contrar lor, ar trebui să fie despărțiți de instituții. Aceia care, în lucrarea pe care o desfășoară în cadrul instituțiilor care trebuie să ofere lumii o reprezentare a lui Dumnezeu și a lucrurilor cerești, nu dau dovadă de puritate și de un nivel înalt al caracterului, ar trebui să muncească în altă parte.

Aceia care acum se instruiesc ca să lucreze pentru Dumnezeu, ar trebui să aibă învățători ce posedă cele mai înalte talente – învățători care¹⁷⁷¹ le vor pune întotdeauna în fața ochilor felul în care Hristos se poartă cu mințile celor ce caută adevărul.

Este timpul ca poporul lui Dumnezeu să dea pe față neprihănirea lui Hristos: și să arate că ei nu sunt din lumea aceasta, ci din împărăția cerului. Când cei ce sunt în legătură cu slujirea lui Dumnezeu vor fi curați și sfinți, Domnul va da putere și har, prosperitate și succes învățătorilor adevărului, și atunci suflete vor fi convertite.

Ellen G. White

Ms-124-1902

LUCRAREA ÎN NASHVILLE

St. Helena, California, mai 1902

După lumina care mi-a fost dată, știu că Domnul a folosit pe Edson White și pe W.O. Palmer pentru a face lucrare misionară în Sud. Câmpul acesta mi-a fost reprezentat ca un câmp neglijat în mod păcătos de aceia care cred adevărul. Poporul lui Dumnezeu nu a făcut lucrarea care ar fi trebuit făcută acolo. Domnul a primit aceste două suflete, le-a scos din întuneric la lumină, și le-a pus în inimi dorința de a lucra în câmpul din Sud. Istoria acestei lucrări a dat pe față multe lucruri care nu pot fi repetate aici. Dar Domnul mi-a arătat că El acceptă lucrarea lui Edson White, și i-a păstrat viața când se afla în locuri periculoase. El a pus Duhul Lui peste El, a deschis calea înaintea lui, și i-a dat succes.

Fondarea lucrării în Nashville a fost după planul lui Dumnezeu. În Nashville și în împrejurimi, sunt colegii mari construite pentru populația de culoare. Clădirile acestea mari stau ca reprezentanți ai unei lucrări mari și bune ce se face pentru această rasă. Domnul a favorizat și binecuvântat pe cei ce s-au predat pentru această lucrare. A fost după planul lui Dumnezeu¹⁷⁷³ ca Adventiștii de Ziua a Șaptea să pătrundă în Nashville. Am fost instruită cum că în locul acesta trebuiau să fie înființate memoriale pentru Dumnezeu., nu chiar în oraș, ci la o mică distanță de el. Trebuiau să fie făcute eforturi pentru a ajunge atât la populația albă, cât și la cea de culoare. Lucrarea misionară medicală trebuia să fie fondată aici, căci este mâna cea dreaptă a evangheliei. Dar că lucrarea avea să se miște încet, întrucât nu erau destule mijloace pentru a o susține.

Lucrarea nu trebuia să fie susținută ca și cum ar fi o afacere particulară, ci ca pe o întreprindere a Conferinței.

Un interes profund ar trebui să fie arătat față de consolidarea lucrării în Nashville și în împrejurimi. Ar trebui să fie înființat un sanatoriu. Dacă este posibil, ar trebui procurată o clădire deja ridicată, dacă poate fi găsită una potrivită în vreo localitate favorabilă. Cât de curând posibil, ar trebui să se facă pași pentru înaintarea acestei lucrări. Când instituția aceasta va fi fondată, va avea o mare influență în mijlocul populației. Haideți să cerem Domnului să deschidă calea pentru lucrarea aceasta, și să ne conducă pentru înaintarea ei. Noi avem un Dumnezeu care ascultă și răspunde rugăciunilor.

În lucrarea aceasta nu trebuie să conducă mintea unui singur om. Lucrarea trebuie să fie făcută în temere de Dumnezeu. Toți frații trebuie să aibă ceva de spus în luarea deciziei finale.

Domnul, în providența Lui, va lucra asupra minților așa cum a lucrat în trecut, conducând pe oameni să favorizeze pe poporul nostru prin faptul că le oferă proprietăți¹⁷⁷⁴ la prețuri mici.

S-au făcut greșeli în lucrarea din Nashville, însă aceia care nu au luat parte la această lucrare să nu dea loc exprimării de critici răutăcioase. Dacă frații s-ar gândi la propriile lor greșeli și erori, ar refuza să fie cei dintâi care aruncă cu piatra.

S-au făcut investiții în lucrarea din Nashville care mai bine nu ar fi fost făcute până când ar fi existat o imagine mai bună acolo. Unii dintre banii cheltuiți în clădiri ar fi trebuit păstrați până când ar fi fost cu adevărat nevoie pentru materiale tipărite.

Lucrarea de a folosi mijloacele cerea un bărbat care să nu aibă responsabilități așa de multe și variate cum erau cele îngrămădite peste Edson White. El ar fi trebuit să se

consfătuiască cu bărbații conducători; căci a fost ales și primit de Dumnezeu ca să lucreze în câmpul sudic; dar el ar fi trebuit să dea administrarea financiară a afacerilor pe mâinile unui bărbat înțelept în administrare, care să nu aibă atâtea poveri asupra lui. În timp ce alți bărbați trebuie să fie conducători în partea lor de lucrare, el trebuie să fie conducător în lucrarea lui specifică.

Toți bărbații conducători trebuie să fie supuși unii altora. Glasul niciunuia nu trebuie să fie auzit mai sus de al celorlalți când se stabilesc chestiuni importante.

Am multe de spus, dar nu acum, în legătură cu felul în care lucrarea ar trebui dusă înainte. Am dorit foarte¹⁷⁷⁵ mult ca Edson să ducă înainte lucrarea pe care Domnul a spus că trebuie să o facă în slujirea cuvântului. Dacă se va da pe el însuși pentru această lucrare, dacă își va umili inima ca inima unui copilăș, dacă va depinde de Tatăl lui ceresc, Dumnezeu îl va binecuvânta și îl va întări.

El trebuie să se unească cu frații lui, dintre care unii deja sunt asociații lui în muncă. Fratele Butler este președinte al Uniunii de Conferințe din Sud, și eu cred că aceasta este bine. Bărbații puși în funcție au de dus înainte lucrarea rânduită lor. Prin umblare în umilință cu Dumnezeu, ei trebuie să învețe cum să-și ducă la desăvârșire diferitele lor lucrări. Trebuie să fie unitate perfectă între lucrători. Ei trebuie să se respecte și să se susțină unii pe alții, fiecare să socotească pe celălalt mai bun decât el însuși, fiecare să stea neclintit la postul datoriei lui.

Fratele Palmer este foarte obosit și epuizat. El nu mai poate să ducă responsabilitățile pe care le duce. Trebuie să pună jos o parte din poveri. Edson White nu trebuie să aibă cuvântul decisiv în schițarea și îndeplinirea planurilor financiare pentru lucrarea din Sud; căci aceste lucruri contează foarte mult. Lucrarea trebuie să fie dusă înainte pe căi drepte. Edson și fratele Palmer nu trebuie să fie puși deoparte, ci alți bărbați trebuie să fie puși în legătură cu ei, bărbați dotați cu înțelepciune și înțelegere inteligentă.

Lui Edson White sunt înșurubate să-i spun, „Taie din lucrarea ta și nu lăsa decât ceea ce înțelegi cel mai bine. Tu ai dus așa¹⁷⁷⁶ de multe responsabilități încât ai ajuns aproape falimentar în ce privește tăria ta mentală și fizică. Nu căuta să zorești lucrurile așa cum ai făcut. Nu îți poți permite să sacrifici nevoia ta de odihnă și somn pentru a conduce lucrarea ta înainte. Tu te istovești deja prea repede, cu suprasolicitarea nervilor, cu dureri de cap și nopți nedormite, și pierzi teren pe domeniul fizic, mintal și spiritual.

Domnul vrea să croiești cărări drepte pentru picioarele tale, pentru ca șchiopul să nu fie întors din drum. El dorește ca tu și fratele Palmer să fiți îmbrăcați cu toată armura, pregătiți prin experiență sfințită să vă dovediți bărbați puternici. El vrea să aveți succes în lucrarea voastră. Sunt unii care vor reprezenta greșit motivele voastre, așa cum au făcut mereu și mereu. De aceea acționați cu moderație și mare precauție.

Voi ați simțit încercările că vă apasă în mod serios. Dar nu a suportat Hristos tot ceea ce sunteți voi chemați să suportați? El poate să vă îmbogățească chiar în mijlocul umilinței și al celei mai adânci sărăcii. Poate simțiți că sunteți acuzați pe nedrept. Nu a fost aceasta experiența zilnică a Stăpânului vostru? Suportați cu răbdare tot ceea ce intervine. În ziua cea mare de pe urmă aceia ce au fost așa de dispuși să judece vor fi foarte surprinși de felul în care va estima Hristos caracterul. Acelora care cu sinceritate au urmat principii drepte, li se¹⁷⁷⁷ va da o mare răsplătire. Nimic nu a fost gândit sau spus sau făcut, și care să fi scăpat ochilor Domnului. El cunoaște motivele care îi împing pe oameni la acțiune. De aceea, aveți curaj în El.

Lucrare din Nashville este cea dintâi care vă cere atenția. Am fost oarecum surprinsă la început să știu că cinci sute de dolari din fondurile Uniunii de Conferințe din Sud au fost destinate lucrării din Graysville, măcar că era așa mare nevoie de mijloace pentru Nashville. Dar lumina dată mie spunea că era bine să se facă așa. Fratele Kilgore a ajutat lucrarea din câmpurile misionare. El nu a fost lipsit de dărnicie; iar acum, dacă au fost trimise mijloace la Graysville ca se ajute lucrării de acolo într-o situație de urgență, nimeni să nu-și pună semne de întrebare în dreptul acestui fapt. Toți lucrătorii ar trebui să fie plini de un spirit nobil de a ajuta și a fi dispuși să folosească banii Domnului acolo unde este cea mai mare nevoie. Graysville avea nevoie de banii aceia atunci când au fost trimiși cei cinci sute de dolari; iar dacă lucrarea

de acolo va fi ferm fundamentată, și va veni vremea ca la mică distanță de Nashville să se construiască o școală sau un sanatoriu, lucrătorii vor putea să ceară cu încredere ajutor din Graysville.

Noi suntem în lumea aceasta ca să ne ajutăm unii pe alții. În lucrarea lui Hristos nu sunt granițe teritoriale, iar aceia care încearcă să traseze astfel de linii în lucrarea lui Hristos din zilele noastre ar face mai¹⁷⁷⁸ bine să se roage, „Doamne, dă-mi o inimă nouă”. Când vor avea gândul care era în Hristos, vor vedea că multe părți din via Domnului sunt încă nelucrate. Ei nu vor mai spune, „mijloacele noastre sunt necesare pentru realizarea intereselor pe care le avem în mână. Nu are rost să cereți mijloace de la noi”.

Pentru a fi folositori și de succes, slujitorii Domnului sunt dependenți de Hristos. El le citește inimile. El le cunoaște motivele și intențiile, și îi cheamă să se despartă de tot ceea ce se va dovedi o piedică în calea succesului lor în prezentarea adevărului pentru acest timp. Aceasta este lucrarea ce trebuie să fie făcută mai întâi de toate. În măsura în care se dau pe ei înșiși pentru aceasta, succesul va încorona cu siguranță eforturile lor. Îngerii lui Dumnezeu vor impresiona inimile, și mulți vor fi aduși la lumina adevărului.

„De aceea eu, întemnițatul Domnului, vă îndemn să fiți vrednici de chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în dragoste; străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului prin legăturile păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre, un singur Domn, o singură credință, un singur botez; un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți, și prin toți și în voi toți. Dar fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos”.

Avem de învățat din experiențele trecutului cum să evităm eșecurile. Ne rugăm Tatălui nostru din cer, „Nu ne duce în ispită”, și apoi, prea adesea, nu ne supraveghem picioarele ca să nu ne conducă în ispită. Noi trebuie să ne ferim de ispita prin care suntem ușor de învins. Succesul nostru este¹⁷⁷⁹ lucrat de noi înșine, prin harul lui Hristos. Trebuie să înlăturăm din cale piatra de poticnire care ne-a cauzat nouă și altora așa de multă tristețe.

Dacă ascultăm cuvintele lui Hristos, suntem în siguranță. Oricare ar fi chemarea voastră, oricare ar fi speranța voastră, ascultați! „Dacă vrea cineva să vină după Mine”, spune El, „să se lepede de sine, să-și ia crucea și să vină după Mine”. Ascultând aceste cuvinte, în deplină dependență de Mântuitorul, mergeți să dați lumii un exemplu despre ce înseamnă să fii un creștin care poartă jugul împreună cu Hristos. Aceasta este singura legătură a evangheliei. Învățați zilnic cum să îndepliniți cât mai bine instrucțiunea dată de Hristos. Trăiți ca supuși ai împărăției Lui. Să împlinim aceste cuvinte, „Voia Ta să se facă, precum în cer așa și pe pământ” – aceasta este lucrarea vieții noastre.

Lt 134, 1902

NEPRIHĂNIREA LUI HRISTOS DOVEDITĂ PRIN DRAGOSTE, NU PRIN EGOISM

Către frații și surorile din Conferința Iowa

Sunt instruită să vă spun vouă, ca și creștini, că este privilegiul vostru acela de a trăi religia practică în cămin, în vecinătate, în biserică, și în instituțiile care au fost înființate printre voi să facă să înainteze lucrarea Domnului pe acest pământ. Poporul lui Dumnezeu trebuie să dea pe față attributele lui Hristos, -- amabilitatea, compasiunea, generozitatea lipsită de egoism pe care El le-a manifestat întotdeauna față de cei săraci, suferinzi și nevoiași. „Dacă cineva are bunurile acestei lumi, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum locuiește dragostea lui Dumnezeu în el?” Haideți să nu ne închidem inimile; căci cei ce fac așa sunt fără Duhul lui Dumnezeu.

În cazul multora, absența unui spirit asemenea lui Hristos, este foarte marcantă. Mulți dintre cei ce pretind că urmează pe Hristos, nu au miresma caracterului Său. Dacă fac fapte

miiloase și vorbesc cuvintele pline de bunătate care sunt ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint, atunci pot exercita o influență înălțătoare asupra acelor cu care vin în contact. Dar prea adesea cuvintele lor sunt tăioase, iar acțiunile sunt nepotrivite unui creștin. Dumnezeu nu poate aproba cuvintele și acțiunile greșite, căci ele sunt o ofensă adusă Lui. El îi cheamă la o schimbare hotărâtă și profundă. Este foarte aproape timpul când aceste lucruri vor fi puse în ordine de Acela de care nimeni nu poate să fugă. În ziua judecății totul va fi pus pe adevăratele baze.

Păcatul egoismului. Orice păcat este egoism. Primul păcat al lui Satana a fost o manifestare¹⁷⁸¹ a egoismului. El a căutat să strângă puterea, să înalțe eu-l. Un fel de nebunie l-a condus să caute să-l dea la o parte pe Dumnezeu. Iar ispita care l-a condus pe Adam la păcat, a constat în declarația că era posibil ca omul să ajungă la ceva mai presus decât ceea de care deja se bucura – că ar fi posibil ca el să fie ca Dumnezeu Însuși. Semănarea semințelor egoismului în inima omenescă a fost cel dintâi rezultat al intrării păcatului în lume.

Dumnezeu dorește ca fiecare suflet să înțeleagă cât de rău este egoismul, și să coopereze cu El pentru păzirea familiei omenesti față de puterea lui teribilă și înșelătoare. Intenția evangheliei este de a înfrunta răul acesta prin intermediul lucrării misionare de refacere, și de a nimici puterea lui distructivă, prin înființarea de instituții de binefacere.

Ca un remediu pentru consecințele teribile la care egoismul a condus neamul omenesc, Dumnezeu a dat pe Singurul Fiu al Său ca să moară pentru omenire. Cum ar fi putut să dea mai mult? În oferirea acestui dar, El S-a dat pe Sine Însuși. „Eu și Tatăl una suntem”, a spus Hristos. Prin dăruirea Fiului Său, Dumnezeu a făcut posibil ca omul să fie răscumpărat și refăcut la starea de a fi una cu El.

„Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Dragostea este marele principiu care pune în mișcare ființele necăzute. Plini de uimire îngerii privesc indiferența pe care o manifestă aceia care au lumină și cunoștință față de o lume nemântuită. Oastea cerească este plină de o dorință intensă de a lucra prin agenții umani pentru a restaura omul după chipul lui Dumnezeu. Ei sunt gata și așteaptă să facă lucrarea aceasta. Puterea combinată a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, este oferită ca garanție pentru a ridica omul din starea lui căzută. Fiecare atribut, fiecare putere a divinității, a fost pusă la dispoziția celor ce se unesc cu Mântuitorul pentru câștigarea oamenilor la Dumnezeu. Oh, dacă toți ar aprecia¹⁷⁸² adevărul așa cum este în Isus! Oh, dacă toți ar iubi pe Dumnezeu, ca răspuns față de iubirea cu care El i-a iubit pe ei!

Păcatul a înăbușit iubirea pe care Dumnezeu a așezat-o în inima omului. Lucrarea bisericii este aceea de a reaprinde această iubire. Biserica trebuie să coopereze cu Dumnezeu prin smulgerea egoismului din inima umană, așezând în locul lui bunăvoința care era în inima omului în starea lui originală de desăvârșire.

Hristos Neprihănirea noastră. Îmi pare rău că așa de mulți se îndoiesc în ce privește îndreptățirea prin credință, iar unii sunt în opoziție cu lumina pe care a dat-o Dumnezeu despre acest subiect. Păcătoșii sunt supuși la încercare. Ei trebuie să dea socoteală pentru învinuirea de a fi călcat Legea lui Dumnezeu. Unica lor speranță este de a-L accepta pe Isus Hristos, Înlocuitorul lor. El a răscumpărat neamul căzut din blestemul Legii, făcându-se păcat – adică blestem – pentru ei. Nimic altceva nu este îndestulător pentru a elibera pe călcătorul Legii din robie, în afară de harul lui Hristos. Prin harul Său, aceia care sunt ascultători față de poruncile lui Dumnezeu, sunt făcuți liberi.

Dacă păcătoșii se pocăiesc, le este oferită iertarea prin meritele lui Hristos. Cei care înțeleg aceste lucruri în adevărata lor însemnătate vor înțelege mai pe deplin planul cel minunat și glorios de mântuire. Ei nu vor dori să susțină dispute despre ce înseamnă ca Hristos să fie neprihănirea noastră; nici nu vor dori să încerce să explice chestiuni care nu fac să fie mai clare condițiile mântuirii. Nu este esențială înțelegerea detaliilor exacte în legătură cu relația dintre cele două Legi. Este mult mai important să știm dacă suntem îndreptățiți sau condamnați de preceptele cele sfinte ale Legii lui Dumnezeu.

Neglijența în ce privește principiile care trebuie să fie transpuse în viața practică, este o greșală fatală, și necesită o atenție specială. Cel care este mântuit trebuie să-și pună lucrurile în rânduială în propria lui inimă. În zilele lui Hristos conducătorii¹⁷⁸³ religioși au neglijat chestiunile cu greutate ale Legii, pentru niște lucruri de importanță minoră. „Vai de voi, Cărturari și Farisei, fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Povățuitori orbi, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!”

Unii din zilele noastre, prin atitudinea lor față de Lege așa cum este descoperită în Galateni, au înscris un capitol trist în experiența vieții lor. Fie ca nimeni să nu repete trecutul. Nimeni să nu se complacă în teorii speculative, sau să atragă atenția asupra lucrurilor care nu țin de lucrarea solemnă de decizie a propriului lor destin veșnic. Capitolul douăzeci și trei din Matei descrie starea acelor care sunt așa de orbi din punct de vedere spiritual încât nu pot discerne importanța relativă a lucrurilor pe care ar trebui să le înțeleagă.

Neprihănirea lui Hristos a fost prezentată în mod greșit de unii dintre cei aflați în poziții de răspundere, care, crezând că aduc o slujire lui Dumnezeu, au făcut lucruri care dovedesc că sunt orbi din punct de vedere spiritual. Bărbații au fost aroganți și poruncitori în spirit, iar umblarea lor greșită, lipsa lor de principiu, îi va face să fie acuzați de Domnul în același fel în care au fost acuzați Fariseii. Vaiurile care au fost rostite asupra Fariseilor, vor fi rostite cu siguranță asupra tuturor celor ce fac la fel, în afară de cazul în care se pocăiesc.

Deoarece vederea spirituală a unora dintre cei aflați în poziții de încredere s-a întunecat, lucrarea cea mare și sacră a lui Dumnezeu a fost neglijată. Prin faptele lor unii au dovedit că nu sunt conduși de principii corecte. Ei nu au dat pe față dreptatea, mila și dragostea lui Dumnezeu. Ei nu au dat o dovadă practică a iubirii față de frații lor. În timp ce sunt foarte scrupuloși în ce privește lucrurile¹⁷⁸⁴ mărunte, socotind omul călcător al Legii din cauza unui cuvânt, ei nu au scrupule când tratează în mod necinstit pe cei din moștenirea Domnului. În felul acesta ei comit păcate care sunt mari în ochii Lui. Ei își calcă conștiința, și, prin raționamente subtile, fac o distincție imaginară între gradele de vinovăție a diferitelor tranzacții. În timp ce trec ușor peste greșeli foarte serioase, ei condamnă cu mare severitate greșeli care nu se compară nici pe departe cu propriul lor păcat de nutri și lucra pe baza unor principii false. Ar trebui să-și aducă aminte că neprihănirea este cea care înalță o națiune, iar păcatul este cel ce aduce ruina ei. Acest lucru este adevărat atât în dreptul indivizilor cât și al națiunilor.

Frații mei și surorile mele din Iowa, studiați Bibliile voastre, cu inimile umile și pline de căință. Ceea ce este descoperit în Scriptură este pentru voi și pentru copiii voștri. Mâncați Cuvântul și digerați-l; căci este pâinea vieții. Nu fiți zeloși să căutați să cunoașteți amănunte despre lucrurile ce nu sunt descoperite. Unii nu par să înțeleagă ceea ce este clar descoperit în Scripturi despre mântuirea lor, iar ca rezultat, viața lor religioasă este cu mari lipsuri. Dacă ar vrea să studieze și să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu, mințile lor nu ar mai fi așa pline de presupuneri despre lucruri pe care nu au nevoie să le înțeleagă.

În fiecare loc Dumnezeu lucrează pentru a aduce oamenii la cunoașterea lui Hristos și a neprihănirii Lui. El le vorbește prin Cuvântul Său. Biblia este cheia care deschide tainele ce sunt esențial de cunoscut pentru ființele omenești, ca să poată știi ce trebuie să facă pentru a dobândi viața veșnică. Biblia este propriul ei interpret. Razele ei strălucitoare trebuie să lumineze în toate părțile lumii, pentru ca păcatul să fie descoperit. Biblia este o hartă, care prezintă pietrele kilometrice ale adevărului. Cei ce sunt familiarizați cu harta aceasta vor fi capabili să calce în siguranță pe calea datoriei, oriunde ar fi chemați să meargă.

Haideți¹⁷⁸⁵ să observăm răspunsul pe care l-a dat divinul Învățător unui învățător al Legii care a întrebat „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” „El i-a spus, Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Drept răspuns acesta a zis: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” La care, Isus i-a zis: „Ai răspuns bine; fă așa și vei avea viața veșnică”. Dar el,

voind să se îndreptățească, i-a zis lui Isus, „Și cine este aproapele meu?””.

Drept răspuns la întrebare, Hristos a rostit parabola Samariteanului milos. Prin parabola aceasta El a atras atenția ascultătorilor Săi asupra unui incident care tocmai se petrecuse. „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și când a văzut pe omul acela, a trecut înainte pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere”. Care dintre acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari? „Cel ce și-a făcut milă de el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus”.

În parabola aceasta sunt însumate toate principiile conținute în Legea lui Dumnezeu.

Peste¹⁷⁸⁶ tot putem vedea cât de teribile sunt rezultatele egoismului care l-a condus pe Adam să calce Legea lui Dumnezeu. Faptul că a mâncat din fructul oprit – în aparență o chestiune mărunță – a avut ca rezultat deschiderea porții către un potop de nenorociri ce s-a abătut asupra lumii. De la această fărădelege se poate trasa originea fiecărei violențe și fărădelegi care există acum. Iar acum, în acest veac al lumii, dacă principiile dreptății și milei sunt încălcate în vreun fel prin cuvânt sau faptă, se comite un păcat de o magnitudine mult mai mare decât păcatul care a fost comis în Eden; deoarece păcatul a fost ceva nou pentru primi noștri părinți.

Iubiții mei frați și surori din Iowa, hotărâți-vă să dați pe față neprihănirea lui Hristos mai pe deplin decât ați făcut-o în trecut, hotărâți-vă să arătați că voi nu sunteți din lumea aceasta, ci din împărăția cerului. Voi sunteți în pericol să pierdeți o experiență bogată. Nu vreți să cultivați harul lui Hristos în inimile voastre? Nu lăsați egoismul, izvorât din iubire de sine, să vă separe pe unii de alții și de Dumnezeu. Legați-vă unii de alții prin legăturile binefacerii creștine. Dacă veți fi credincioși, veți auzi de pe buzele Mântuitorului cuvintele, „Bine rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”. (Scrisoarea 124, 1902, - Către frații și surorile din Conferința Iowa, 27 august, 1902)

B-179-1902

CĂTRE C.P. BOLLMAN

„Elmshaven”, Sanatoriu, Cal., 19 noiembrie, 1902

Iubite frate Bollman,

Am mult interes față de tine. Recunosc faptul că ai capacități care, dacă ar fi sfințite, te-ar face în stare să fii împreună lucrător cu Dumnezeu. Dar în momentul de față tu nu ești acel fel de lucrător.

Tu ai nevoie să înțelegi că tu nu poți fi un complex întreg. Există responsabilități pe care trebuie să le poarte alții. Există alții ale căror calificări sunt la fel de esențiale pentru progresul lucrării, ca și ale tale. Fiecare lucrător are nevoie să se păzească împotriva impresiei că el singur ar putea face totul. Fratele meu, ar trebui să înveți că oriunde ai fi în serviciul lui Dumnezeu, și alte minți pe lângă a ta ar trebui să fie aduse în legătură cu lucrarea. Tu vei dori să faci lucruri care, după judecata ta, ar trebui să fie făcute. Dar voința ta nu este întotdeauna bună de urmat. În anumite direcții alte minți pot să fie mai capabile decât a ta ca să dea sfaturi înțelepte; de aceea, tu ai nevoie să te sfătuiești împreună cu frații tăi. În adunările voastre de comitet, lasă-i și pe ceilalți membri să-și exprime pe deplin gândurile. Nu privi propria ta judecată ca și cum ar fi cu totul suficientă pentru a decide lucrurile fără nimeni altcineva.

Există¹⁷⁸⁸ un talent în care ești foarte deficient – talentul salvării de suflete. Dintre toate științele, cea mai înaltă și cea mai esențială este știința salvării de suflete. Aceasta cuprinde

foarte mult. În poziția de încredere în care ești, ai nevoie să înveți mai mult despre știința aceasta; căci ai nevoie să exerciți o influență modelatoare asupra fiecăruia cu care ai ceva de-a face. Dar pentru a proceda drept în lucrarea aceasta, trebuie să înveți mai întâi de la Hristos.

Iubitul meu frate, am o solie pentru tine. Mai puțin din „eu” și mai mult din Hristos, aceasta te va face mult mai folositor. Nu ai nevoie să te păstrezi pe tine însuși în tine însuși, ca pe o entitate distinctă de frații tăi. Diferitele lor talente nu sunt ale tale; dar talentul care este de cea mai mare valoare în fața lui Dumnezeu, este talentul salvării de suflete, și pe acesta toți e nevoie să-l obțină.

Domnul vrea ca tu să fii un bărbat mult mai umil, pentru ca El să poată umbla împreună cu tine. Afară de cazul în care te vei schimba în anumite privințe, va fi întotdeauna greu. Fiecărui om, Dumnezeu i-a dat o lucrare, și El îi cere să facă această lucrare în cel mai bun fel. Fratele meu, cazul tău a fost deschis înaintea mea, și am fost instruită să-ți spun că ai nevoie de laptele bunătații omenesti și de Spiritul cel plăcut al lui Hristos. Tu ai nevoie să fii convertit mai mult și tot mai mult, căci altfel vei suferi zilnic o mare pierdere.

Învierea lui Hristos este viața bisericii. Dacă vedem un bărbat sau femeie a cărui inimă Mântuitorul nu poate să o facă sensibilă și plină de simpatie, atunci cu toții e nevoie să hrănim iubirea lui Hristos în suflet, pentru ca prin viețile noastre El să-și poată descoperi duioșia, amabilitatea, și simpatia Lui de nedescris.

Domnul¹⁷⁸⁹ Isus este întotdeauna pregătit să arunce razele slavei prezenței Sale peste fiecare inimă ce se va deschide pentru a-i da voie înăuntru.

Mă adresez tuturor celor ce au vreo parte de făcut în lucrarea casei de editură din Nashville: fiți convertiți. Dacă veți fi convertiți, limba și buzele voastre vor fi folosite spre slava lui Dumnezeu. Valoarea talentului vorbirii va fi pe deplin recunoscută. Aceia din Nashville care doresc să stea împreună cu Hristos în locurile cerești, trebuie să fie convertiți în mod clar în slujirea lor. Fraților și surorilor, răspândiți un miros plăcut! Fiți lumini luminoase și strălucitoare, oricare ar fi poziția voastră. Transmite acest mesaj tuturor lucrătorilor de la Editură. Prezența lui Hristos trebuie să fie manifestată în spiritul vostru, în cuvintele voastre, în comportarea voastră.

În inima în care nu radiază lumina cerului, este o singurătate în care Hristos nu poate să rămână. Alături de fiecare suflet se află prezența unui înger. Am fost instruită că împreună cu Hristos au fost date lumii noastre toate comorile cerului. Nimic nu a fost oprit. Dacă omul nu deschide ușa inimii lui în fața lui Isus Hristos și nu are comuniune cu El, atunci vor avea comuniune cu el agențiile satanice.

Este spre slava lui Dumnezeu ca voioșia să abunde. Dacă influența îmblânzitoare și cuceritoare a harului lui Hristos ar fi prezentă, întotdeauna ar fi rostite cuvinte plăcute. Dacă cineva face greșeli, mergi la acela singur. Nu-i da plin de zel sfaturi, ci modulează-ți vocea. Cel ce ocupă o poziție influentă ca ispravnic al lui Dumnezeu ar trebui să aibă deosebită grijă ca să nu irite prin cuvânt sau acțiune. El ar trebui să vorbească în mod plăcut fiecărui lucrător, și să nu dovedească iritabilitate sau o dispoziție acră.

Toți¹⁷⁹⁰ muncitorii de la editură să-și aducă aminte că ei au de reprezentat pe Hristos prin cuvintele și faptele lor. Nu trebuie să existe vorbire tăioasă, nici muștrare arțăgoasă; căci îngerii lui Dumnezeu urcă și coboară în fiecare încăpere. Lui Hristos îi face plăcere să laude pe fiecare muncitor credincios, și o va face. Fiecare act este înregistrat în carte. Se poate ca oamenii să facă mici greșeli, dar cuvintele de dezaprobare stârnesc dorințe de revanșare, iar Dumnezeu este dezonorat.

Fiecare dintre cei puși în poziții de încredere să fie cu atât mai atenți la ceea ce spun și fac, cu cât poziția pe care o au cere mai multă responsabilitate decât a fraților lui muncitori; căci aceia ce sunt conectați cu lucrarea lui Dumnezeu nu pot să placă Stăpânului decât dacă vorbesc frumos. Orice cuvânt rostit în pripă sau cu nechibzuință, ar trebui să fie retractat fără întârziere. Dacă cel ce l-a rostit uită să o facă, sau dacă nu-și regretă nechibzuința, altcineva ar trebui ca în spiritul lui Hristos să-i aducă aminte că este datoria lui să-și ceară scuze; întrucât noi trebuie să ne amintim că dacă suntem creștini care mărturisesc a lucra în unitate, nu trebuie

să acționăm ca păcătoșii, ale căror cuvinte și fapte păcătoase îi vor condamna, dacă nu se pocăiesc de ele.

Toți muncitorii de la editură se află sub supravegherea lui Dumnezeu, și se așteaptă de la ei să vorbească respectuos deoarece se află în prezența Lui, ca și cum L-ar putea vedea. Ei trebuie să arate iubire și respect, voioșie și adevărată curtoazie unii față de alții, aducându-și aminte că în viața aceasta ei sunt într-o școală în care pot învăța lecții ce îi pregătesc pentru a promova într-o școală superioară. Nu costă nimic vorbirea plăcută, și bunătatea împlinește Legea lui Hristos. Prin practicarea continuă a acestei virtuți, se formează obiceiuri ce alcătuiesc caractere frumoase – caractere pregătite pentru a intra în curțile de sus. În felul acesta bărbații și femeile pot să fie membri ai familiei împărătești¹⁷⁹¹, copii ai Împăratului ceresc. Frații mei și surorile mele, nu vreți să puneți o strajă pe buzele voastre, ca să nu mai roștiți niciun cuvânt neplăcut?

Creștinii declarați care acționează ca niște copilași, vorbind supărăcioși și dând pe față iuțime de temperament, ofensează pe Dumnezeu. El a plătit un preț mare ca să-i răscumpere de sub puterea Satanei, ca să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dacă acționează ca păcătoșii, sunt socotiți păcătoși, și trebuie să se pocăiască și să se întoarcă la faptele iubirii dintâi. Creștinii trebuie să se iubească unii pe alții, așa cum i-a iubit Hristos. De manifestarea acestei iubiri depinde faptul ca lumea să recunoască adevărul evangheliei. Pentru aceasta S-a rugat Hristos în ultima rugăciune pe care a înălțat-o. Creștinii nu trebuie să acționeze ca niște copii neascultători. În fața lumii, aceia care pretind a fi copiii lui Dumnezeu trebuie să dea dovadă de faptul că au lăsat în urmă faptele copilărești ale vieții lor neconvertite.

Fiecare agenție umană aflată în legătură cu lucrarea Domnului are nevoie să-și însușească lucrarea în care are o parte de făcut. Lucrarea în instituțiile lui Dumnezeu trebuie să fie dusă înainte fără fricțiune, fără vorbire pripită, fără cuvinte dictatoriale. Lucrătorii trebuie să fie curați, și sfinți în gândire, în cuvinte și în fapte. Ei trebuie să fie martori ai lui Hristos, dovedind faptul că sunt născuți din nou.

„De aceea dați la o parte orice răutate, orice violență, orice fărâncie, invidie și orice vorbire de rău, și ca niște copii născuți de curând să doriți laptele curat al Cuvântului, prin care să vă căpătați creșterea: dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul”. Ar trebui să studiem această instrucțiune. Este privilegiul nostru acela de a crește „până¹⁷⁹² la statura plinătății lui Hristos”. Noi nu trebuie să fim nechibzuiți sau neglijenți în vorbire, ca să ne rănim unii pe alții prin cuvinte lipsite de amabilitate.

„Căci este scris în Scriptură: Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă și scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine. Pentru voi cei care credeți, el este de mare preț, dar pentru cei neascultători, piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului, și o piatră de poticnire, o stâncă de cădere, și anume pentru aceia care se împiedică de Cuvânt, fiind neascultători: căci la aceasta au fost rânduiți.”

Cât de intens veghează Satana ca să vadă cum poate câștiga acces la sufletul uman! E nevoie să întrebăm, așa cum un anume învățător al Legii L-a întrebat pe Isus în timp ce era înconjurat de o mulțime de oameni, „Învățătorule, ce bine să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Hristos a cerut răspunsul chiar de la cel care întreba. „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” Aceasta a fost o întorsătură neașteptată pentru învățătorul Legii, totuși a știut foarte bine ce răspuns să dea. El a spus, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Isus i-a zis „Ai răspuns bine; fă așa, și vei avea viața veșnică”.

În răspunsul pe care l-a dat acel învățător al Legii este prezentată în câteva cuvinte întreaga datorie a omului. În aceste două principii, iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de om, este cuprinsă toată Legea și Proorocii. Primele patru din cele zece porunci sunt însumate într-un singur mare precept, „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta”. Ultimele¹⁷⁹³ șase sunt incluse în celălalt, „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

Noi trebuie să umblăm prin credință, nu prin vedere. Prin credință și ascultare, obținem orice avantaj. Prin credință, „noi toți, privim cu fața descoperită ca într-o oglindă slava

Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”. Eu pot mărturisi despre faptul că neprihănirea lui Hristos ne dă dreptul la binecuvântările ce decurg din legământul harului. În viața aceasta nu este nimic de importanță mai mare decât pregătirea caracterului, pentru ca în cele din urmă să putem intra cu bucurie în locuința sfinților de sus. De ce nu ne folosim de privilegiul pe care îl avem de a fi sfinți aici jos?

Aceia care cred în Hristos în zilele noastre, au nevoie de mai mult decât de puterea cincizecimii, întrucât El le-a dat un câmp larg, deschis în care să lucreze. În timp ce trăim aici jos, noi slujim pe Domnul Isus Hristos și arătăm harul Său prin cuvintele și acțiunile noastre. Ca reprezentanți ai împărăției Lui, noi trebuie să dăm pe față caracterul Lui, oferind lumii o ilustrație despre ceea ce va fi în cer. Noi nu trebuie să ne angajăm în nicio luptă pentru supremație, în nicio ceartă înverșunată. Noi nu trebuie să manifestăm un spirit egoist și gâlcevitor. Lucrarea noastră este de a arăta lumii că copiii lui Dumnezeu se iubesc unii pe alții

Haideți să ne gândim la făgăduințele care ne dau asigurarea că suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Haideți să studiem rugăciunea lui Pavel pentru frații lui Coloseni. „De aceea”, scrie el, „din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voiei Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de¹⁷⁹⁴ Domnul, ca să-i fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu; întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie”.

Cât de completă este această rugăciune! Nu există limită în binecuvântarea pe care avem privilegiul de a o primi. Noi putem fi „umpluți de cunoștința voiei Lui”. Duhul Sfânt nu ar fi inspirat niciodată pe Pavel să înalte rugăciunea aceasta pentru frații lui, dacă nu ar fi fost posibil ca ei să primească răspuns de la Dumnezeu în acord cu cererea. Pentru că așa stau lucrurile, știm că voia lui Dumnezeu este manifestată față de poporul Lui în măsura în care ei au nevoie de o înțelegere mai clară a voiei Lui.

Către biserica din Efes, Pavel a scris: „Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca având rădăcina și temelія pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor.”

Aici sunt aduse în vedere posibilitățile vieții creștine. Cât de mult s-a îndepărtat biserica creștină din zilele noastre de atingerea acestui standard! Cearta, discordia, mândria egoistă în ce privește opiniile, înălțarea¹⁷⁹⁵ de sine, - eu-l, eu-l, eu-l, - acesta se manifestă în cei ce pretind a fi urmași ai blândului și smeritului Isus. Când ne vom trezi? Când vom îndeplini așteptările lui Isus?

Mă adresez celor ce sunt în legătură cu lucrarea din Nashville. Nu vreți voi să atingeți un standard mai înalt? Nu vreți voi să fiți una cu Hristos și unii cu alții, în inimă, în minte și în scop, lucrând în armonie deoarece Hristos este în voi? Dacă Hristos ar veni astăzi în mijlocul vostru, cum ați sta? Cât de mulți ar fi găsiți cu hainele pătate de păcat, fără să aibă haina neprihănirii lui Hristos?

Am fost instruită să vorbesc cu autoritate poporului nostru, să strig în gura mare, fără cruțare; căci sunt mulți în popor în starea descrisă în solia către biserica din Sardes: „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te!”

Printre aceia cărora le fusese trimisă această solie a bisericii din Sardes, se aflau unii care auziseră și fuseseră convinși de predicarea lui Ioan Botezătorul, dar care părăsiseră credința în care odinioară s-au bucurat. Erau și alții care primiseră adevărul din învățăturile lui Hristos, care odinioară fuseseră credincioși plini de zel, care s-au bucurat în credință, dar care și-au pierdut dragostea dintâi și erau fără putere spirituală. Din cauză că nu au ținut tare până la sfârșit începutul credinței lor, ei credeau ca niște oameni fără¹⁷⁹⁶ adevărata credință. Ei au stăruit asupra unor lucruri fără importanță deosebită, care nu erau puse de Domnul ca teste, și au stăruit asupra diferențelor lor de opinie, până când aceste diferențe au ajuns ca niște munți, despărțindu-i pe ei de Hristos și pe unii de alții, distrugând unitatea și dragostea.

Noi suntem în pericol să cădem în erori similare. Niciodată nu ar trebui ca aceea ce Dumnezeu nu a dat ca test, să fie tratat așa cum a fost tratat subiectul Legii în Galateni. Am fost instruită că experiența teribilă de la Conferința de la Minneapolis este una dintre cele mai triste capitole din istoria celor ce cred adevărul prezent. Să ne ferească Dumnezeu ca subiectul celor două Legi să fie din nou agitat, așa cum a fost agitat. Unii încă nu sunt vindecați de deranjamentul suferit, și ar vrea să se arunce încă o dată asupra subiectului. Dacă ar face aceasta, diferențele de opinie ar crea din nou diviziune. Chestiunea aceasta nu trebuie să fie reînviată.

„Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele”. Cuvintele acestea arată originea divină a soliei. Apoi este declarat un adevăr clar. „Știi faptele tale, că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” Fără Dumnezeu, o desfășurare exterioară nu valorează nimic. Forma exterioară a religiei, fără iubirea lui Dumnezeu în suflet, este lipsită de valoare.

„Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte”. Aceasta este lucrarea noastră. Sunt mulți pe moarte din punct de vedere spiritual, iar Domnul ne cheamă să-i întărim pe aceștia. Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea ferm la datorie. Ei trebuie să fie legați împreună prin legăturile creștinismului, și trebuie să fie întăriți în credință prin faptul că vorbesc adesea unii cu alții despre¹⁷⁹⁷ adevărul prețios care le-a fost încredințat. Ei nu trebuie niciodată să aducă reproșuri sau să condamne. Ei trebuie să se unească în jurul importanței ascultării de Legea lui Dumnezeu.

„Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” Trebuie să se producă o trezire în mijlocul poporului nostru. Aceia care au din belșug iubirea lui Dumnezeu, nu vor cădea în apostazie. Aceștia nu-și vor pierde credința în adevăr.

„Totuși ai în Sardes câteva nume, care nu și-au mănjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici”. Și astăzi, pe pământ, sunt câțiva credincioși care îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.

„Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui”.

Dumnezeu trimite bisericii Lui de astăzi această solie: „Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu: „Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și¹⁷⁹⁸ să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te! Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, să asculte ce spune bisericilor Duhul.”

Frații mei și surorile mele, gândiți-vă la aceste lucruri, și rugați-vă pentru ele. Nu fiți fără putere, ci fiți tari în Domnul, și înțelegeți care este voia Domnului.

Apoi, sora White a citit și a comentat următorul articol scris de ea, cândva în anul 1902:

**Lucrarea din Sud
Nashville ca centru**

„Mulți au pus întrebarea, De ce au ales frații noștri Nashville ca centru pentru lucrare? Eu răspund, Pentru că Domnul în înțelepciunea Lui i-a condus spre acest loc. Este scopul Lui ca lumina să strălucească prin monumentele fondate pentru El în Nashville și în apropiere.

„Nu există în Sud niciun loc mai potrivit decât Nashville, pentru a duce înaintea lucrarea cu publicații. Acesta este cel mai bun loc în care să se facă lucrarea care a fost începută acolo.

„În Nashville nu există opoziția înverșunată față de lucrarea pentru ridicarea rasei de culoare asuprite, care există în multe alte orașe din Sud. Multă lucrare s-a făcut aici pentru ridicarea celor de culoare, și sentimentul în favoarea acestor eforturi va fi o garanție pentru oamenii noștri în lucrarea lor.

„În Nashville există instituții educaționale mari pentru populația de culoare. În aceste instituții, a fost și este făcută o lucrare excelentă. Cadrelor didactice și studenților din aceste instituții trebuie să le fie dat privilegiul de a auzi solia adevărului prezent. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a condus ca diferite interese pentru înaintarea lucrării noastre să fie stabilite în Nashville.

„De asemenea, adevărul trebuie să fie dus în fața acelor care au dat din mijloacele și influența lor, pentru beneficiul celor de culoare. Unii au luat o poziție nobilă pentru ridicarea acestei populații. Eforturile lor fac de rușine eforturile făcute de adventiștii de ziua a șaptea. Ei ar trebui să fie puși în posesia celui mai valoros adevăr dat vreodată muritorilor. Noi trebuie să facem tot ce putem pentru îndepărtarea prejudecăților care există în mințile lor împotriva lucrării noastre și împotriva Sabatului biblic. Dacă eforturile pe care le depunem sunt în concordanță cu voia lui Dumnezeu, dacă lucrăm sub îndrumarea Duhului Sfânt, mulți dintre ei vor fi convertiți. Domnul face ca lumina să strălucească pe cărarea celor care sunt în căutarea luminii.”

Noi trebuie să încercăm să îndepărtăm prejudecățile lor împotriva Sabatului biblic. Niciodată nu trebuie să le spunem, „Trebuie să lucrezi Duminică.” La un moment dat, în timp ce eram în Australia, cei responsabili de școala noastră la Avondale, au venit la mine spunând: „Ce ar trebui să facem? Oamenii legii au fost însărcinați să aresteze pe cei care lucrează duminică.” „va fi foarte ușor de evitat această dificultate. Dați duminica Domnului, ca zi pentru a face lucrare misionară. Duceți studenții să țină întruniri în diferite locuri, și să facă lucrare misionară. Ei vor întâlni oamenii în casele lor, și vor avea o minunată oportunitate pentru a prezenta adevărul. Acest mod de petrecere a duminicii este întotdeauna plăcut Domnului.”

Aș dori să spun că este necesar să se folosească cea mai mare prudență în lucrarea pentru oamenii de culoare. Eforturile depuse trebuie să fie astfel încât să nu trezească prejudecata celor albi. Prin lucrarea făcută de vasul „Morning Star”, au fost realizate multe lucruri care altfel nu s-ar fi putut face. În felul acesta lucrătorii au fost în stare să ajungă în locuri în care altfel nu ar fi putut ajunge. Vasul a servit ca un cămin pentru ei, și ca un loc în care să-i invite pe cei interesați de adevăr.

În cele scrise cu privire la câmpul din Sud, am spus, „Lucrarea din Sud”, presupunând că oamenii noștri vor înțelege cu siguranță că m-am referit în mod special la lucrarea pentru populația de culoare. Aș dori acum să se înțeleagă că aceasta este ceea ce am vrut să spun.

Lăsați familiile să se stabilească în Sud, să lucreze pământul, și în același timp să facă cunoștință cu oamenii și¹⁸⁰⁰ cu câmpul de lucru. Astfel, se va face un progres real. Cei care

merg în Sud trebuie să fie foarte atenți la ceea ce spun. Să nu critice pe cei albi pentru felul în care au fost tratați cei de culoare.

Mulți, mulți ani, în care ar fi trebuit să lucrăm pentru cei de culoare, au trecut în eternitate, și acum câmpul, în toată goliciunea lui, stă înaintea lumii ca o muștrare deschisă pentru cei ce ar fi putut ajuta. Când copiii lui Israel au fost în robie în Egipt, strigătul lor de suferință s-a ridicat la Dumnezeu, și El i-a eliberat cu mână puternică și cu braț întins. El a eliberat pe cei de culoare din sclavie, și apoi a pus asupra celor din această națiune responsabilitatea de a-i ridica, de a-i pune în poziția în care să se poată ajuta singuri.

Voi spuneți că cei de culoare sunt depravați și răi, că standardul moralității lor este foarte scăzut. Cine i-a făcut răi? Cine a stricat moralitatea lor? Aș vrea să vă gândiți la asta, și la povara care apasă pe cei albi pentru a-i ajuta pe cei negri.

Puțini au realizat cât de dificilă este lucrarea pentru cei de culoare, și cât de multă nevoie au de ajutor. Inima mea s-a îmbolnăvit și m-a durut atunci când am văzut această situație. De ce nu se apucă oamenii noștri de lucru? De ce critică și caută greșeli lucrătorilor de aici, pentru că aceștia nu lucrează cum cred ei că ar trebui să se lucreze? De ce, atunci când sunt făcute greșeli, ei văd un munte în loc de un mușuroi? De ce nu merg cei care caută greșeli, în anumite câmpuri nelucrate, și să demonstreze acolo că ei pot face mai bine decât cei pe care îi critică?

„Domnul are o mare lucrare de făcut în statele din Sudul Americii. A fost după planul lui Dumnezeu ca lucrarea cu publicațiile să fie începută în Nashville. În providența Sa, El a adus laolaltă în acest loc o companie de lucrători care să-și facă partea lor în casa de editură, stând ca reprezentanți ai creștinismului.

„Un sanatoriu ar trebui să fie făcut într-o locație favorabilă în afara orașului Nashville. O școală pentru cei de culoare ar trebui făcută în afara orașului, pe un teren care poate fi utilizat pentru scopuri industriale. Aceste instituții vor da caracter lucrării noastre din Sud. Ele vor avea un rol esențial în fundamentarea credinței multora în adevărul biblic. Dumnezeu Însuși a lucrat pentru a aduce împreună în Nashville lucrători care sunt în mod special potriviți pentru a ajunge la cei de culoare, și să-i ridice din degradarea lor. El îi va ajuta să facă lucrarea dacă aceasta nu este împiedicată și blocată de pastori și lucrători din alte locuri.

„În fiecare loc, cei care acceptă adevărul, sunt chemați să fie o lumină pentru cei din jurul lor. Domnul ne spune: „Voi sunteți lumina lumii ... Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Lucrarea în Graysville și Huntsville

„Nashville are acces ușor către Graysville și Huntsville, unde a fost făcut un început de mare valoare pentru lucrarea din Sud. Dumnezeu a răspuns multelor rugăciuni înălțate pentru aceste două locuri. Prin lucrarea din Nashville, lucrarea din Graysville și Huntsville, va fi confirmată, întărită și fundamentată. Graysville și Huntsville sunt destul de aproape de Nashville pentru a întări lucrarea de aici, și pentru a fi întărită de aceasta. Dar trebuie înțeles că noi trebuie să facem eforturi speciale pentru a-i ajuta pe cei de culoare. Indiferența noastră în această privință, nu mai poate continua.

„Școlile din Graysville și Huntsville au fost făcute potrivit voii lui Dumnezeu. Ele au de făcut o lucrare pentru El. Ele trebuie să se susțină singure, prin utilizarea optimă a terenurilor lor, crescând acele produse care sunt potrivite pentru clima și solul localității lor. Trebuie să fie înființate diferite industrii. Domnul va binecuvânta în mare măsură aceste industrii dacă muncitorii vor umbla după sfatul Său. Dacă ei vor privi la El, El va fi înțelepciunea și neprihănirea lor. Înțelepciunea Sa va fi văzută în lucrarea acelor care urmează instrucțiunile Lui. El va învăța pe toți cei care vor să învețe de la El blândețea și umilința.”

Lucrătorii din școala de la Hunstville trebuie să aibă simpatia și ajutorul nostru practic. Să nu-i lăsați să sufere din cauza lipsei de mijloace, pentru că ei încearcă să-i ajute pe cei de culoare. Școala din Hunstville are nevoie de îngrijirea și donațiile noastre.

„Interesele din Graysville și Huntsville vor crește în utilitate, dacă credincioșii de aici vor face tot ce pot mai bine în felul Domnului. Fiecare dintre cei care au legătură cu școlile din aceste locuri, să-și amintească faptul că pe ei apasă responsabilitatea de a reflecta lumina, celor care sunt în întuneric.

O chemare către casele noastre de editură și către sanatorii

„Dumnezeu a dat caselor noastre de editură oportunitatea de a coopera cu El prin sprijinirea noii case de editură de la Nashville.

„Când o casă de editură se înființează într-un câmp nou, trebuie să primească ajutor și încurajare din partea diferitelor instituții care sunt deja în activitate, pentru ca aceasta să se poată dezvolta într-o instituție puternică, de influență. Fiecare nouă instituție trebuie să fie privită ca un ajutor frățesc în marea lucrare de răspândire a soliei îngerului al treilea.

„Casa de editură din Nashville are acum nevoie de mai multe mii de dolari pentru a pune lucrarea ei pe o bază solidă, și pentru a o face capabilă fără întârziere de lucrarea care trebuie făcută pe teritoriul ei. Noi suntem instruiți de Domnul să facem apel la casele de editură deja existente ca să ajute casa de editură de la Nashville, așa cum și ele au fost ajutate cu ani în urmă, când erau în strâmtorare. Ele trebuie să acorde instituției din Nashville același ajutor care le-a fost dat lor la începutul activității lor. Dumnezeu așteaptă de la ele să ajute instituția soră prin daruri și jertfe. Ele au acum ocazia de a-și dovedi pocăința pentru neglijența din trecut.”

Soțul meu și cu mine, sub îndrumarea lui Dumnezeu, am întemeiat casa de editură din Battle Creek, și cea din Oakland, și știu cum am lucrat. Dumnezeu m-a instruit că trebuie să merg la întâlnirile de tabără și să cer ajutoare, și am mers, așa cum Domnul mi-a spus. M-am dus singură, pentru că soțul meu era bolnav. M-am dus din tabără în tabără, cerând ajutoare și simt că acum am dreptul să cer acestor case de editură să ajute pentru a întemeia instituții similare.

„Dumnezeu a dat sanatoriilor noastre ocazia de a pune în funcțiune o lucrare ce putea fi ca o piatră dotată cu viață, crescând ca și cum ar fi pusă în mișcare de o mână invizibilă. Lăsați ca această piatră tainică să fie pusă în funcțiune. Dacă este vreun loc care să aibă nevoie de lucrare medicală misionară, aceasta este¹⁸⁰¹ câmpul din Sud. Dacă această lucrare ar fi fost făcută pentru cei de culoare imediat după proclamarea eliberării, cât de diferită putea fi astăzi starea statelor din Sud! Lucrarea misionară medicală încă nu a fost făcută așa cum Domnul cere să fie făcută în acest câmp. Sanatorii ar fi trebuit înființate în multe locuri. Aceasta ar fi deschis uși pentru pătrunderea adevărului Bibliei. Aceasta ar fi eliminat o mare parte din prejudecățile existente împotriva acelor care privesc pe cei de culoare ca având suflete la fel ca cei albi.

„Multora dintre cei de culoare, Dumnezeu le-a dat talente rare și prețioase. Mulți vor fi aduși la cunoașterea adevărului prezent. Dar va fi nevoie de un efort neobosit, și de înțelepciune dată de Dumnezeu pentru a sfărâma barierele care au fost ridicate împotriva educării rasei de culoare – bariere care de ani de zile, au devenit tot mai puternice.

Lucrarea din fața noastră

„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură’, este însărcinarea pe care Hristos ne-a dat-o. Acesta este mărșălul nostru statut misionar, și Mântuitorul a declarat: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” ,Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.’ Succesul va recompensa ascultarea de această poruncă. Mergeți acolo unde Domnul vă trimite, să duceți solia Sa și să faceți lucrarea Sa. Sufletele trebuie să fie salvate. Cum? Fiind aduse la cunoașterea adevărului.

„Sfințește-i prin adevărul Tău”, este rugăciunea Mântuitorului. Familiarizarea cu adevărul lui Dumnezeu este singura modalitate de sfințire.

„În timpul sfârșitului, lucrarea servilor lui Satana va crește în mare măsură. Activitatea servilor lui Dumnezeu trebuie să crească proporțional. Creștin trebuie să se unească cu creștin, biserică cu biserică, pentru împlinirea lucrării lui Dumnezeu, și toți trebuie să fie sub călăuzirea Duhului Sfânt.

„Îngerii urcă și coboară pe scara de o lumină strălucitoare, înșiruiți pentru apărarea poporului lui Dumnezeu. Ei sunt însărcinați să se apropie tot mai mult de aceia care luptă pentru apărarea credinței lor. Veți căuta să smulgeți armele din mâinile celor care luptă în război? Vreți să-i împiedicați, pentru că ei nu fac exact ceea ce credeți voi că trebuie să facă?

„Un bun început a fost făcut în câmpul din Sud. Impresii favorabile adevărului au fost făcute, iar prejudecățile au fost îndepărtate. În mersul înainte al evenimentelor, Domnul a lucrat minunat pentru avansarea acestei lucrări. S-au dus lupte, și s-au câștigat victorii. Lucrarea trebuie să fie susținută și apărată, pentru că Dumnezeu este în ea. Prin binecuvântarea Lui, mulți vor vedea că aceasta se face pentru împlinirea scopului Său și vor spune: „este a Domnului. Să nu fim găsiți luptând împotriva Lui.”

„Când poporul lui Dumnezeu va fi dispus să urmeze cărarea providenței pe care Dumnezeu o arată, numărul lui va crește și frontierele lui vor fi mult lărgite. Dar reforma pe care Dumnezeu o cere, încă nu a avut loc. Domnul a mers înaintea poporului Său, dar necredința a făcut presiuni din toate părțile. Nici măcar a mia parte nu a fost făcută, din lucrarea ce trebuia făcută pentru cei de culoare, care au nevoie de ajutor mai mult decât alți oameni din America.

Ce scuză poate fi oferită lui Dumnezeu pentru starea îngrozitoare a rasei de culoare! Dumnezeu întreabă, „de ce sunt lăsați cei ce trăiesc în această parte din via Mea, să devină bătaia de joc a ispitelor lui Satana?”. El cheamă la acțiune în unire. Dar nu trebuie să se dea pe față zel orb. Nu trebuie să se facă nimic sfidând legea, ci adevărul trebuie să fie proclamat și trăit.

Îngerii au făcut să înceteze muzica harfelor, la vederea unui popor incapabil să se ajute singur, din cauza sclaviei în care au fost ținuți. Și totuși, cei ce au torța adevărului aprinsă de pe altarul divin, nu au dus lumina în câmpul acesta întunecat de păcat. Unii au întors spatele lucrării de salvare a celor călcați în picioare și degradați, refuzând să ajute celor neputincioși. Slujitorii lui Hristos să înceapă ca unul să-și răscumpere neglijența, pentru ca pata întunecată din istoria lor să poată fi ștearsă.

Lăsați lucrarea din câmpul sudic să meargă înainte. Nimeni să nu spună, „nu este nevoie de bani pentru câmpul acela. Este mai multă nevoie în partea mea din câmp.” Poporul lui Dumnezeu să se ridice ca unul singur, și să-și răscumpere neglijența. Solia evangheliei să răsune prin bisericile noastre, somându-le la acțiune universală. Nimeni să nu privească asupra lucrării ce se face pentru populația de culoare ca și cum nu ar avea niciun folos, căci Domnul a spus că o acceptă.

Aceia care se așează sub controlul lui Dumnezeu, ca să fie călăuziți și controlați de El, vor prinde pasul sigur al evenimentelor rânduite de El să aibă loc. O competiție sfântă, mistuitoare îi va lua în stăpânire. Fie ca biserica să crească în credință, să dobândească zel din partea aliaților lor cerești, nevăzuți, din cunoașterea resurselor inepuizabile ale acestora, din măreția lucrării în care sunt angajați, și din puterea Conducătorului pe care îl au. Fie ca ei să câștige de la Dumnezeu tărie pentru îndeplinirea lucrării celei mari ce trebuie să fie făcută pentru cea mai nevoiașă populație din cadrul acestei națiuni creștine. Niciun om să nu-și pună mâna pe mijloace și resurse, și să spună că este nevoie mai mare de ele în altă parte.

Când poporul lui Dumnezeu va asculta de un „Așa zice Domnul”, lipsa de mijloace cauzată de tranzacțiile care nu au semnul aprobării divine, va fi îndepărtată. Când vor prinde Spiritul Celui ce Și-a dat viața pentru viața lumii, nu vor mai sta în starea de neputință, arătând spre ceea ce ei nu pot face, și interzicând altora să lucreze. Îmbrăcând armura neprihănirii lui

Hristos, ei vor merge pe câmpul de luptă, dornici să facă și să îndrăznească pentru Dumnezeu, știind că în atotputernicia Sa El va suplini nevoia lor.”

Fraților, să nu meargă înainte lucrarea pentru populația de culoare? Nu vreți să spuneți „Amin” la aceasta? (Adunarea: „Amin”.) Când fiul meu, Edson, mi-a scris despre dificultățile pe care lucrătorii le-au avut de întâmpinat, i-am scris înapoi, tot mereu: „Să nu renunți și să nu te descurajezi. Ține-te bine de lucrare”. Iar el răspundea, „Facem aceasta. Dar uneori pare ca și cum lucrarea ne-ar aluneca din mâini”.

Domnul Și-a pus aprobarea peste lucrarea ce s-a făcut în câmpul din Sud. Au fost făcute greșeli; dar oare nu s-au făcut greșeli în fiecare câmp în care s-a început o nouă lucrare? Dacă vreți să vedeți greșeli, și vă întindeți mâna ca să descurajați acolo unde Dumnezeu aprobă, atunci lucrați și vorbiți împotriva Stăpânului. Dumnezeu are foarte mare neplăcere de oricine pune vreo piedică în calea înaintării lucrării pentru populația de culoare.

Haideți să ne ocupăm cu inteligență de lucrarea din statele¹⁸⁰² sudice. Mă bucur pentru că Fratele Butler este cu noi în această lucrare. Am știut că va veni timpul când el își va relua locul în lucrare. Vreau să apreciați încercările prin care a trecut, și să îl ajutați cu tot ce puteți. Dumnezeu dorește ca pionierii cu părul cărunt, bărbații care au luat parte la lucrare atunci când prima, a doua și a treia solie îngerească au fost vestite pentru întâia oară, să își aibă locul lor în lucrarea Lui din prezent. Ei nu trebuie să fie trecuți cu vederea. Vi-l încredințez pe fratele Butler, în numele Dumnezeului lui Israel, cerându-vă să-l ajutați cu tot ce puteți. Și fratele Butler trebuie să facă planurile în așa fel încât să lase și pe alții să ducă din poverile lui.

Vi-l încredințez pe fiul meu, James Edson White. El aproape că și-a pierdut viața în străduința de a aduce lucrarea din Sud în starea ei prezentă de înaintare. Cât de puțin apreciază unii eforturile pe care le-a depus el! Dar Dumnezeu cunoaște lucrarea ce a fost făcută. El cunoaște luptele și sacrificiile lucrătorilor, precum și încercările lor de a face ceva pentru Domnul. Fraților, nu faceți nimic care să slăbească mâinile lui Edson White. Este destul în lucrarea însăși, care poate să-i chinuie sufletul și să-l ducă la epuizare.

Nu am avut nicio plăcere ca Edson să stea în Sud, de teamă că își va pierde sănătatea, și poate chiar viața. Hristos a spus, „Dacă nu vă vor primi într-o cetate mergeți în alta”. El s-a referit la persecuția care avea să vină. Dar cuvintele Lui se pot aplica și la un lucrător a cărui sănătate se șubrezește din cauza muncii într-un climat nesănătos. Fratele Butler ar trebui să aibă perioade de odihnă, iar Edson White ar trebui să aibă și el o ocazie de a se odihni. Ceilalți lucrători din câmp trebuie să păzească cu grijă sănătatea acestora. Dumnezeu este gelos pentru slujitorii Lui. El dorește ca ei să facă în așa fel ca să-și poată păstra cel mai bine puterile mintale și fizice, întrucât dacă acestea nu sunt păstrate, puterile spirituale vor fi așa de slăbite încât lucrarea va suferi mult.

Am spus fiului meu, „vino la noi, și ajută-mă să termin cărțile pentru oameni”. Dar el întotdeauna a răspuns: „Nu pot să vin. Nu pot să-mi părăsesc lucrarea”.

Am încercat să-l ajut. El mi-a scris, „Oamenii vin la adevăr, dar au nevoie de mâncare și îmbrăcăminte. Ce să facem?” I-am trimis ajutor din timp în timp, după cum am putut.

Dumnezeu este viu și domnește, și dacă vă țineți de lucrarea Lui cu voioșie și de bună voie, El vă va binecuvânta și vă va susține. Când sunteți ispitiți să murmurați și să vă plângeți, țineți-vă gura închisă. Aduceți-vă aminte că în astfel de vremuri, tăcerea este elocventă. Nu roștiți cuvinte de care nu veți avea plăcere să le întâlniți la judecată. Și amintiți-vă că, atunci când Dumnezeu trimite pe slujitorii Lui să facă o lucrare grea într-un câmp dificil, El nu dorește ca voi să le îngreunați lucrarea prin spiritul de critică și de căutare de greșeli.

Lucrarea din Sud este în fața voastră, în starea în care v-a fost prezentată în dimineața aceasta. S-a făcut o lucrare bună, și s-a făcut în prezența celor mai solicitante circumstanțe. Domnul ne cheamă să venim în ajutorul Lui în acest câmp aflat în nevoie. Aduceți-vă aminte de cuvintele spuse de îngerul Domnului: „Blestemați, blestemați pe Meroza, blestemați să fie locuitorii lui; pentru că nu au venit în ajutorul Domnului, în autorul Domnului împotriva celor tari”.

Hristos ne-a iubit așa de mult încât și-a dat viața pentru noi. El a murit pe cruce ca să ne dea ocazia de a câștiga coroana vieții veșnice. Să-i lăsăm oare, pe cei din jurul nostru să piară în păcatele lor, fără să facem niciun efort ca să-i ajutăm? Să ne străduim oare, să împiedicăm pe lucrătorii ce caută să salveze suflete? E nevoie de voi ca să dați ajutor în lucrarea Domnului, pentru ca Dumnezeu să nu fie dezamăgit de voi. E nevoie să aveți inimi care pot să înțeleagă nevoile altora, inimi sensibile, pline de milă față de slăbiciunile celor din jurul vostru.

Domnul este bun. El este îndurător și cu o inimă duioasă. El cunoaște pe fiecare dintre copiii Săi. El știe exact ce face fiecare dintre noi. Știe cât de multă crezare să acorde fiecăruia dintre noi. Nu vreți să puneți jos listele voastre, cele de credit și cele de condamnare, și să lăsați pe Dumnezeu să-Și facă lucrarea? Vi se va da coroana slavei, dacă veți lua parte la lucrarea pe care v-a dat-o Dumnezeu.

Haideți să ne ajutăm unii pe alții cu tot ce putem. Haideți să rostim cuvinte plăcute, cuvinte care să fie o binecuvântare, și nu un blestem. Trăim în marea zi a ispășirii. Lucrarea noastră este de a ne mărturisi păcatele și a le părăsi, ca să putem fi salvați. Haideți să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu, ca să putem pleca de la această întrunire umăr lângă umăr, plini de credință și încredere. Viețile multora au fost pline de vorbărie, îndoială și suspiciune. Cu greu se găsește un frate care să aibă încredere în alt frate, sau un frate care să aibă parte de încredere din partea membrilor bisericii. Frații mei, îndepărtați gunoiul din fața ușii inimii, și lăsați pe Isus să intre și să vorbească cu voi. Lăsați-L să stea pe tronul inimii. Dacă vreodată un popor a avut nevoie de influența purificatoare și sfînșitoare a adevărului viului Dumnezeu, aceștia sunt adventiștii de ziua a șaptea. Mă rog pentru ca toți să fim găsiți în împărăția lui Dumnezeu. Însă pentru a putea fi acolo, noi trebuie ca aici jos să ședem împreună în locurile cerești în Hristos. Să ne ajute Dumnezeu să trăim în așa fel încât să putem cânta cântecul celor biruitori în cetatea lui Dumnezeu.

W-121-1904

CĂTRE J. E. WHITE ȘI SOȚIA SA

Sanatoriul „Elmshaven”, Calif., 29 Martie, 1904

Dragii mei Edson și Emma,

M-am întors ieri de la Healdsburg, și am fost în tren aproape întreaga zi. Nu am îndrăznit să folosim alt mijloc de transport, pentru că a plouat atât de mult, încât drumul de aici la Healdsburg, este aproape impracticabil. În ultimele două săptămâni nu s-a mai făcut nicio călătorie pe drumul direct. Toată luna martie am avut parte de ploaie continuă, cu excepția a una sau două zile însorite.

Nu m-am simțit în stare să particip la întâlnirea de la Healdsburg, dar cu toate acestea, m-am dus. Am plecat de acasă spre Healdsburg, vineri, 18 martie.

În Sabat dimineața, am vorbit în biserica din Healdsburg. Îți voi trimite o copie după înregistrarea predicii. Casa de adunare a fost ticsită, și eu am avut multă libertate de a vorbi. Toți au părut să aprecieze cuvintele rostite. Dar biserica nu este bine ventilată, este imposibil să se facă acea curățare a aerului, care este necesară sănătății. În timp ce vorbeam, am simțit că sunt vătămată de otrava din multele¹⁸⁰⁴ respirații și m-am temut că nu voi fi în stare să duc discursul meu până la capăt. Dar am făcut-o, și efortul mi-a fost binecuvântat.

Am răcit după ce am vorbit, și de-a lungul săptămânii m-a durut capul și am tușit mult. Am făcut tratament intens de mai multe ori, și pe la sfârșitul săptămânii, m-am simțit ceva mai bine.

Locuitorii din Healdsburg mi-au cerut să vorbesc duminică după-amiază, pe 27 martie, ca să mă poată auzi încă o dată. Ploaia a căzut continuu, toată săptămâna, iar duminica a fost ploioasă și neplăcută. Eram bolnavă și sub tratament viguros încă de Sabatul dinainte, dar m-

am aventurat să ies, deși eram atât de slăbită încât cu greu puteam sta pe picioare fără ajutor. Privind la marea mulțime adunată în biserică, m-am temut că nu mă voi putea face auzită de toți. Dar Domnul m-a întărit, și am vorbit mai mult de o oră, din primele două capitole din Apocalipsa. Cei prezenți au fost tare interesați și ei înșiși au exprimat faptul că discursul le-a făcut foarte bine. Am văzut lacrimi curgând pe mai multe fețe.

Duminică noaptea nu am putut dormi după ora 23. Luni dimineață am plecat din Healdsburg spre St. Helena și am trecut în condiții de siguranță prin multele schimbări care trebuiau făcute între Healdsburg și St. Helena, pe drumul prin Oakland. Am ajuns acasă în jurul orei opt. Am făcut o baie fierbinte și am mers la culcare¹⁸⁰⁵, dar nu am putut dormi după ora 23 și m-am ridicat din pat la ora 1.

Au fost câteva lucruri pe care am vrut să le spun pe parcursul întâlnirii de la Healdsburg cu privire la lucrarea în Sud, dar nu am putut să le spun căci capul îmi era obosit tot timpul. Am participat doar la cele două adunări despre care am vorbit.

Am avut câteva discuții cu frații Daniells și Prescott, cu privire la vizita mea la Washington, D. C. Le-am spus că e o întrebare serioasă pentru mine dacă ar trebui să plec de acasă pentru a face această călătorie. Le-am spus, de asemenea, că dacă voi merge, nu aș vrea să stau acolo mai mult de câteva luni decât dacă, văzând situația, mi-aș schimba gândul. Dacă decidem să mergem, vom fi pe drum peste aproximativ două săptămâni.

Ca răspuns la scrisoare ta, aș vrea să spun, să nu adopți metode noi în legătură cu grupa pe care o menționezi. Cei pe care i-ai menționat ca făcând parte din această grupă, nu sunt în acea stare de curăție și sfințenie, care să asigure succesul. Așteaptă cu răbdare. Dacă decidem să mergem la Washington, vom participa la Conferința din Union Lake, care urmează să aibă loc, cred, la Berrien Springs. Sper să te văd acolo. Sper ca la această întâlnire, să fie făcută lucrarea cea mai stăruitoare, pentru a pune multe lucruri în ordine.

Domnul i-a însărcinat pe frații Butler și Haskell cu soția să lucreze în Sud, și ar putea fi o unire potrivită între tine și ei. Fratele Wales nu ar fi omul cel mai bun pentru lucrarea pe care o menționezi. Sper că¹⁸⁰⁶ el și fratele Palmer vor avea în viitor experiențe mai sfințite decât cele pe care le-au avut în trecut. Dacă nu va fi așa, niciunul din ei nu va fi biruitor.

Eu sper, Edson, că până când nu este dată lumină clară, nu vei duce la îndeplinire planurile pe care mi le-ai spus în scrisoarea ta. Sunt îndemnată să nu te încurajez pentru a face acest pas, pentru că vei regreta profund dacă îl faci. Dacă aș fi în locul tău, aș refuza în mod categoric să mă leg împreună cu persoanele pe care le-ai numit. Nu vrei să te sfătuiesti cu fratele Haskell și fratele Butler?

Mai am o vorbă să îți spun. Nu vrei să-ți iei angajamentul că nu vei mai slăbi sau strica templul Domnului, lucrând atunci când ar trebui să te odihnești? Pentru a avea gânduri potrivite, pentru a rosti cuvinte potrivite, trebuie să dai creierului tău odihnă. Tu nu îți iei suficient timp pentru odihnă. Creierul obosit și nervii epuizați ar putea fi revigorați dacă ai face o schimbare în acest sens. Aș vrea ca tu și Emma să puteți petrece vara cu noi aici, la St. Helena.

Noi trebuie să studiem cu atenție cum să ne autodisciplinăm, refuzând să facem ceea ce ne-ar slăbi puterea fizică, mentală și morală. Tu ai nevoie de o minte clară, răbdătoare, ca să rabde tot ceea ce poate să apară. Tu ai nevoie de putere de sus. Exerciți credința, și lasă rezultatele pe seama lui Dumnezeu. Dacă ai făcut¹⁸⁰⁷ ce ai putut mai bine, fii curajos. Crede, crede, și ține-te tare. Vrajmașul va încerca să te împingă să faci anumite mișcări care înseamnă înfrângere, dar tu nu îți poți permite să faci acest lucru. Nu îți poți permite să faci mișcări nesigure. Tu ai nevoie de influența pe care o vei obține dacă vei da pe față înțelepciune și prevedere. Va veni timpul când vei face mișcări similare cu ceea ce îți propui, dar acest timp încă nu a sosit.

Edson, Domnul nu vrea să te îngrijorezi sau să te agiți în privința unor lucruri pe care nu le poți schimba. El vrea să mergi înainte din putere în putere, și așa va fi, dacă vei face cu credință tot ce poți mai bine. Învăță lecția încrederii din minunea făcută cu ocazia hrănirii mulțimii cu cinci pâini și doi pești. Au fost de hrănit cinci mii de bărbați, în afară de femei și

copii, și cele cinci pâini și cei cinci pești erau tot ce a avut Hristos; mai mult, după ce au fost hrăniți, s-au adunat douăsprezece coșuri pline cu firimituri.

Edson și Emma, voi trebuie să Îl aveți în voi pe Hristos, nădejdea slavei. Apoi, ceea ce vi se părea a fi o hrană sărăcăcioasă, se va dovedi o masă bogată. Voi înșivă, veți fi săturați și veți avea ce să dați celorlalți. Umblați cu umilință împreună cu Hristos, învățând zilnic lecția blândeții și a smereniei. Astfel, inima voastră va deveni un templu pentru Duhul Sfânt, și nimeni altul decât Dumnezeu va umple templul în care Dumnezeu locuiește.

Vă implor, nu priviți partea întunecată a lucrurilor. Când israeliții¹⁸⁰⁸ au fost mulțumiți cu porția de mană pe care le-a dat-o Dumnezeu, au găsit că era dulce și foarte hrănitoare pentru trup și suflet. Când nu s-au mulțumit cu atât, mana a făcut viermi. Mulțumirea este o binecuvântare, nemulțumirea este un blestem.

Fiul meu, tu ai nevoie de pacea lui Hristos. Dumnezeu este Tatăl tău. El vrea să ai mai mult timp de odihnă, ca să poți avea o experiență spirituală sănătoasă. El te iubește cu o dragoste profundă și duioasă. Oh, copiilor, sunt lucruri mărețe înaintea noastră. Edson, nu permite în vreun fel ca mintea ta să devină bolnavă. Dumnezeu vrea ca mintea ta să fie limpede, temperamentul tău să fie dulce, iar dragostea ta să fie îmbelșugată. Atunci, pacea care întrece orice cunoștință, va curge din tine pentru a binecuvânta pe toți cei cu care vii în contact. Atmosfera care înconjoară sufletul tău, va fi revigorantă. Cuvintele tale vor fi o mireasmă.

Tu ai nevoie de viață spirituală. Aceasta va da vigoare sufletului și trupului tău. Viața spirituală va da posesorului ei ceea ce toată lumea caută, dar care nu se poate obține niciodată fără o predare totală lui Dumnezeu. Vei spune mai des decât ai spus vreodată: „Opriți-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu.” Aceasta va da sufletului tău odihna dorită. Îți va da mulțumire în ceea ce vei face cum poți mai bine.

Viață spirituală – ce este aceasta? Este contemplarea Celui care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, pentru ca viețile noastre¹⁸⁰⁹ să poată fi o mireasmă dulce, pentru a avea putere să dezvoltăm o experiență creștină neegoistă, și ca alții să poată învăța de la noi să facă bine.

Lucrarea dată ție este să reprezinti pe Hristos. El a venit în această lume pentru a pune peste tine propria Sa strălucire și pace. Închide fereastra inimii tale în fața atmosferei de necredință, și deschide-o înaintea cerului. Este privilegiul tău să reflecti lumina, să vorbești despre lumină și credință.

Fii amabil și plin de compasiune. Lasă chipul tău să reflecte bucuria Domnului. Vorbește despre bunătatea Lui și despre puterea Lui. Atunci lumina ta va străluci din ce în ce mai clar. Mai presus de încercările și dezamăgirile tale, va fi descoperită reflectarea unei vieți religioase curate și sănătoase. Înăuntrul tău va fi o pace minunată și bucurie. Tu poți reflecta frumusețea caracterului Domnului tău înviat care, deși era bogat, s-a făcut sărac pentru noi, pentru ca prin sărăcia Lui, noi să putem fi îmbogățiți în harul cerului. Pe măsură ce te ridici deasupra deznădejdiei, în lumina clară a prezenței lui Hristos, vei da pe față slava lui Dumnezeu.

Noi putem, da! Noi putem da pe față asemănarea cu Domnul nostru divin. Noi putem cunoaște știința vieții spirituale. Noi putem preamări pe Dumnezeu în trupul și în spiritul nostru, care sunt ale Lui. Facem noi aceasta? Oh, ce exemplu ilustru avem în viața pe care Hristos a trăit-o pe acest pământ. El ne-a arătat ce putem¹⁸¹⁰ realiza prin cooperare cu El. Noi trebuie să căutăm acea unire cu El despre care vorbește când spune: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămânea în voi.” Această unire este mai profundă, mai puternică și mai adevărată decât orice altă unire. Inima trebuie să fie umplută cu harul lui Hristos. Voința Lui trebuie fie cea care să ne stăpânească, să ne miște prin dragostea Sa pentru a suferi cu cei care suferă, pentru a ne bucura cu cei care se bucură, pentru a simți o adâncă sensibilitate pentru fiecare om aflat în slăbiciune, în durere sau în suferință.

Fiind părtași ai naturii divine, aceasta ne va face să fim întotdeauna dispuși să întindem o mână de ajutor celor care sunt în nevoie. Inima lui Hristos a fost întotdeauna atinsă de milă, la vederea durerii omenești. El a murit pe crucea Calvarului pentru a ridica de la om pedeapsa călcării de lege. El a venit în lumea noastră pentru a face posibil ca ființele omenești păcătoase, să obțină mântuire. El a plâns pentru durerea și suferința pe care a văzut-o peste tot. El S-a

înfiorat în Sine pentru cel încercat și ispitit, dar nu a eșuat și nu s-a descurajat. A trebuit să creadă și să meargă înainte, pentru a face posibilă pentru ei câștigarea vieții veșnice.

Viața lui Hristos pe acest pământ este o reflectare desăvârșită a Legii divine. În El este viață, speranță și lumină. Privește-L, și vei fi schimbat după asemănarea Lui, din caracter în caracter.

B 130, 1910

CĂTRE G.I. BUTLER

Sanatoriu, Calif., 23 Noiembrie, 1910

Dragă frate Butler,

Am primit și am citit scrisoarea ta. A fost plină de interes pentru mine, și am fost foarte bucuroasă să aud de tine. Am apreciat foarte mult scrisoarea ta, și am așteptat o ocazie ca să răspund.

Mă bucur să îți spun că puterea începe să îmi revină. Lucrez din greu, atât cât pot. Vrajmașul încearcă să mă descurajeze din cauză că nu pot să călătoresc și să vorbesc continuu. Dar curajul meu e bun. Mă strădui să umblu cu prudență și să fac mai puțin decât am făcut în trecut. Privind asupra scrierilor mele, văd multe lucruri importante de care are nevoie poporul acum. Sunt hotărâtă să-mi pun încrederea în Domnul.

În a 26-a zi a acestei luni, voi împlini 83 de ani. Acum o săptămână am vorbit la capela Sanatoriului. Capela a fost mărită, și pot sta pe scaune mai mulți decât înainte. Am vorbit timp de o oră. Casa a fost plină de ascultători interesați, și am fost mult binecuvântată în vorbire. În urmă cu o săptămână, am vorbit la Pacific Union College. Aceasta este proprietatea pentru școală, ce a fost recent achiziționată de poporul nostru. Suntem tare mulțumiți cu această proprietate. Domnul mi-a dat Duhul Său cel Sfânt, și am avut libertate în vorbire, către cei adunați.

Nu mi-am pierdut credința în tine, frate Butler. Am foarte mult dorința ca soldații în vârstă, care au încărunțit în slujirea Învățătorului, să-și ducă mărturia lor până la capăt, pentru ca tinerii în credință să poată înțelege că soliile pe care Domnul ni le-a trimis în trecut, sunt foarte¹⁸¹² importante pentru acest timp al istoriei pământului. Experiența noastră trecută, nu a pierdut nicio iotă din forța ei. Mulțumesc Domnului pentru fiecare frântură de literă a Cuvântului inspirat. Nu m-aș da înapoi din fața părților grele ale experienței noastre.

Tu nu trebuie să lucrezi peste puterile tale. Presupun că în viitor, experiența noastră va fi diferită, dar cred că tu și eu, ca unii care am îmbătrânit în slujirea lui Hristos, în a face voia Lui, obținem o experiență de cea mai mare valoare și de cel mai intens interes.

Judecățile Domnului sunt pe pământ. Noi trebuie să lucrăm cu credincioșie din toată inima, dând întreaga noastră ființă pentru a ajuta pe alții să meargă înainte și în sus. Să împingem lupta până la porți. Să fim întotdeauna pregătiți să rostim cuvinte de încurajare pentru cei zăbavnici și pentru cei oboșiți. Noi putem umbla în siguranță, numai dacă umblăm cu Hristos. Nu lăsa nimic să micșoreze curajul tău. Ajută pe cei cu care vii în contact, ca să lucreze cu credincioșie.

Sper că în viitor te voi întâlni la unele din adunările noastre. Tu și cu mine suntem printre cei mai în vârstă dintre cei vii, care au ținut îndelung credința. Dacă nu vom trăi pentru a vedea venirea Domnului, totuși, după ce am făcut lucrarea cerută, vom pune jos armura noastră cu demnitate sfântă. Să facem totul cât de bine putem, și să o facem cu credință și nădejde. Inima mea este plină de recunoștință față de Domnul pentru că a cruțat viața mea atât de mult timp. Mâna mea dreaptă poate urmări încă subiectele Bibliei, fără să tremure. Spune tuturor că mâna soarei White încă mai scrie cuvinte de instruire pentru popor. Finalizez o altă carte despre istoria Vechiului Testament.

Fie ca Domnul să te binecuvânteze și să te țină în nădejde și curaj.

Ms-61-1893

EDITURA REVIEW AND HERALD

Circulară, 1893

Acestea sunt cuvintele pe care le-am copiat din mărturia dată mie de către Dumnezeu, pe când eram în mijlocul conflictului la Battle Creek. Povara nu mi-a fost încă îndepărtată.

Mi-au fost prezentate pericole și lucruri foarte rele care există în cadrul editurii Review and Herald din Battle Creek. Există aici bărbați orbi, care manipulează responsabilitățile sfinte, și dacă lumina dată acum de Dumnezeu nu este acceptată, primită și aplicată în timpul acestei viitoare conferințe, înțelepciunea oamenilor și concepții amăgitoare vor fi prezentate și acceptate în consiliile voastre ca fiind înțelepciunea lui Dumnezeu, când de fapt acesta este sfatul provenit de la Satana și pus în mintea oamenilor. Oamenii vor merge în spiritul lor nesfințit și neconsacrat și, pe măsură ce avansează, devin mai încrezători în sine, mai satisfăcuți cu eu-l lor nesfânt. Ei nu sunt conduși de Domnul, și înțelepciunea oamenilor pare pentru ei ceva mai înalt și o sursă de bine, așa cum a prezentat-o Satana lui Adam și Evei. Dar aceasta este puterea amăgitoare a vrăjmașului. Taina fărâdelegii va lucra, îmbrăcată în haine îngerești.

Cursul greșit pe care oamenii își propun să îl urmeze, nu se va vedea că e rău până când nu prinde cu putere mintea și până când nu acționează în afară și crește la proporții mari, stăpânind orice e posibil, sau zdrobind ceea ce nu poate fi stăpânit. Prima piatră pusă pentru a zidi o structură omenească, după gândirea omului, a fost greșită. Nelegiuirea va fi practică în multe domenii, și Dumnezeu va fi foarte dezonorat. Oameni se vor înălța pe sine cu mândrie, și așa cum acționează ei față de alții, va acționa și Dumnezeu față de ei. După roadele pe care le poartă, în ceea ce fac, îi veți cunoaște.

Sunt obligată să spun că fratele Kellog a făcut o greșală, el va umbla¹⁸¹⁴ pentru un timp fără Dumnezeu, dar va avea o altă încercare, un nou test. Separându-se de editură, el se separă de mijloacele harului. El are nevoie să accepte adevărul și lumina adevărului va înconjura calea sa.

Domnul va face mult bine prin oameni, dacă ei umblă cu umilință împreună cu El. În multe lucruri, fratele Henry Kellog ar trebui să se schimbe. El trebuie să fie răbdător cu tinerii supuși greșelii. Dumnezeu are milă față de fratele Kellog. Unul din lucrurile pe care Dumnezeu i le-a arătat că sunt un defect evident în caracterul său, este autoritatea sa arbitrară.

El trebuie să scoată din viața lui toată lectura superficială, pentru că dacă mintea lui este umplută cu gunoi, Duhul Sfânt nu poate lucra și nu poate impresiona mintea cu adevărul, nu poate aduce lucrurile corecte în memorie. El începe să-și formeze un apetit pentru scrieri murdare – un apetit ca acela al unui om beat. El nu poate înțelege Cuvântul și nu poate practica adevărul, ca să-l aducă în viața de familie și să aibă o minte pentru rugăciune – care poate fi instantaneu în rugăciune. A fost o dezonoare adusă lui Dumnezeu prin nepotrivirea cu Cuvântul lui Dumnezeu. El ar fi trebuit să aducă adevărul și neprihănirea în căminul său. El ar fi trebuit să întemeieze altarul familial și ar fi trebuit să aducă daruri de jertfă, să aducă laudele buzelor sale, care să urce la Dumnezeu. El ar trebui să caute mult mai stăruitor puterea de sus pe care să o exercite în propria sa familie.

Amestecul de familii nu este așa cum Dumnezeu ar fi vrut să fie. Tu ceri celor de la Editură ceea ce tu însuși nu poți să dai. Tu de mult timp cunoști adevărul. Domnul te-a binecuvântat de asemenea cu o minte și o inimă sensibilă, atunci când ai lăsat adevărul Lui să ia în stăpânire tronul din templul sufletului.

Domnul i-a ridicat pe fratele Jones și pe fratele Waggoner să vestească lumii o solie care să pregătească un popor care să stea în ziua Domnului. Lumea suferă în nevoia după o lumină suplimentară care să vină asupra¹⁸¹⁵ lor din Scripturi – o proclamare suplimentară a

principiilor de curăție, smerenie, credință și neprihănire a lui Hristos. Aceasta este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede. Mulți vor fi sensibilizați și umiliți. După un timp, ei vor bea din apa vieții. Isus S-a numit pe Sine, Pâinea vieții: „Eu sunt Pâinea vie, care S-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.” Ioan 6:51.

Isus a cunoscut fiecare suflet care nu a crezut, pentru că Isus a știut de la început cine sunt cei care nu cred și cine Îl va trăda. Mulți dintre ucenici au plecat de lângă Hristos și nu au mai crezut în El. Nu ar trebui să fim surprinși dacă aceeași experiență se va repeta în zilele noastre. Dacă ei s-au îndepărtat de Hristos la auzul cuvintelor pe care El le-a rostit față de ei, vor fi unii care pretind a crede solia îngerului al treilea – chiar bărbați care au fost mult timp în credință – și care se vor poticni de cuvintele Lui care vor veni prin agenții omenești delegați de El.

Dacă s-ar fi acționat pe deplin și hotărât pe baza luminii, acei bărbați care au urmat propria lor înțelepciune mărginită s-ar fi decis să treacă cu totul de partea Domnului, sau s-ar fi despărțit de lucrarea lui Dumnezeu. Oh, ce să spun? Ce aş putea să spun? Asemenea oameni introduc teorii și principii false, și conving pe fratele Olsen să dea glas planurilor și metodelor lor nedrepte, care aduc blestemul lui Dumnezeu asupra instituțiilor noastre.

W-124-96

CĂTRE J. E. WHITE

„Sunnyside”, Cooranbong, N.S.W., 9 aug, 1896

Dragul meu fiu, Edson,

Noi am primit o scrisoare de la Captain Eldridge, în care pretinde că tu îi datorezi 100 de dolari.

Când mi-a fost dată lumină cu privire la relația lui Captain Eldridge față de lucrarea în editură, am văzut că abilitatea și capacitățile sale au fost supraestimate. El nu a lucrat pe măsura salariilor mari pe care le-a primit, nici măcar din punct de vedere al afacerilor. În ceea ce privește partea religioasă a problemei, el nu era unul de care se poate depinde. El nu a păstrat principiul în mod conștiincios. El a lucrat într-un mod în care nu poate primi aprobarea lui Dumnezeu.

În ceea ce privește activitatea de colportaj, el și ---, au știut foarte bine că pot învârti lucrurile după buna lor plăcere: pentru că lucrau din interior. Dar ei nu au avut mai mult respect pentru mărturie decât pentru orice altă scriere literară, și le-au lăsat mult în urmă, neobservate și neglijate. Au pus Bible Readings în loc de „Tragedia veacurilor”. Am fost tratată de ei cu o indiferență ce avea iz de dispreț. Ei au avut puterea pe care poziția, și nu Domnul, le-a dat-o, iar salariile date lor au fost contrare principiilor pe care Domnul le-a descoperit ca fiind cele ce ar trebui păstrate cu hotărâre.

Aceasta¹⁸¹⁷ a fost ceea ce m-a făcut să-mi fie ușor să părăsesc casa mea din Battle Creek. A fost ca și cum aş fi fost trasă departe de chestiune. Domnul a fost dispus ca aceasta să fie așa, dar eu nu am avut nicio rază de lumină că El ar fi vrut să vin în această țară. Am venit în supunere față de vocea Conferinței Generale, pe care întotdeauna am considerat-o că este autoritară. Nu am nicio dorință să mă întorc în America. Simt o indignare sfântă luptând în sufletul meu pe măsură ce trec în revistă ultimii opt ani. Mărturie după mărturie a fost trimisă de Dumnezeu celor de la casele noastre de editură și conducătorilor lucrării, celor care stau la capul lucrării; dar ei au întors spatele luminii date de Dumnezeu, pentru a asculta vocea oamenilor.

Oricât de iscusit ar fi Captain Eldridge în a conduce navele în largul mării, a fost incapabil să conducă responsabilitățile din inima lucrării. Dacă ar fi fost convertit, sfânt și sub îndrumarea Duhului Sfânt, calificările sale ar fi prezentat o imagine mult diferită. Dar el a fost

legat de oameni care nu au fost legați de Dumnezeu. Nu a fost în inimile lucrătorilor, mici sau mari, acea armonie și dragoste care i-ar fi putut face puternici și eficienți, un întreg complet. Cei care au fost în legătură cu lucrarea cea mai sacră ce a fost dată vreodată oamenilor, în aceste zile din urmă – lucrarea de a pregăti un popor care să stea în integritate morală ca reprezentanți ai caracterului și lucrării lui Hristos – au dezonorat pe Dumnezeu prin amestecarea egoismului cu lucrarea. Au fost introduse metode făcute de om și practici¹⁸¹⁸ pe care Cuvântul lui Dumnezeu a refuzat clar să le recunoască. Înțelepciunea oamenilor mărginiți a fost pusă în opoziție cu înțelepciunea lui Dumnezeu.

Sofisticările folosite de oameni egoiști, avari, pentru a duce la slujirea eu-lui, au fost greșite de la început. Înțelepciunea lor a fost pământească, și Domnul a declarat că va spulbera tot ce s-a achiziționat în acest mod. Toate capacitățile și talentele lor, le-au fost împrumutate de Dumnezeu; nu ei le-au creat. Dacă ar fi mâncat ei trupul și ar fi băut sângele Fiului lui Dumnezeu, care ar fi fost experiența lor? „Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el.” „După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.”

Nici unul dintre acești bărbați, care au fost atât de iscusiți în eforturile lor de a se înălța pe sine, nici unul dintre cei care au pus atât de mare preț asupra propriei înțelepciuni și abilități de a conduce, nu a fost mai întâi condus de Duhul Sfânt. Acești oameni nu au reușit să-și amintească cuvintele rostite de buze care nu mint, „Fără Mine nu puteți face nimic” (nimic corect, așa cum ar trebui făcut).

Dacă oamenii nu studiază Cuvântul lui Dumnezeu și dacă nu practică învățăturile Sale, la literă, dacă nu sunt dispuși să asculte de el, nu vor avea mai multă înțelepciune morală pentru a discerne impactul spiritual al cuvintelor lui Hristos, decât au avut ucenicii care s-au poticnit și L-au părăsit. Le pot fi aduse solii de la Domnul, dar aceste solii vor fi la fel de neînțelese ca și cuvintele rostite de Mântuitorul, ucenicilor Săi. La fel ca ucenicii, ei vor vedea anumite idei care îi vor face să se poticnească. Ei vor crede¹⁸¹⁹ că anumite doctrine fundamentale sunt în pericol.

Sărmanii oameni, slabi, fără minte, și mărginiți! Ei cred că înțeleg ceea ce vorbesc, dar acționează ca niște orbi. În unele din cuvântările lor, nu sunt sub mai multă iluminare divină decât ucenicii când au fost ofensați de cuvintele lui Hristos, și nu au mai umblat cu El. Pe cine au urmat acești ucenici? Un alt conducător.

În acest fel au acționat oamenii aflați în inima lucrării. Dar în fața cui sunt ei responsabili pentru rațiunea și capacitățile lor? „(După cum) Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.” Dacă aceia care sunt în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu nu aduc cuvintele lui Hristos în practica lor de fiecare zi, ei vor vedea ceva care îi va poticni, așa cum i-a poticnit pe ucenici, și vor întoarce spatele lui Hristos. „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.”

„Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.” Ei niciodată nu și-au revenit din poticnirea pe care au găsit-o în cuvintelor Lui. „Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?” „Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

Deoarece toată înțelepciunea divină vine de la Dumnezeu, cui au oamenii, fie ei mici sau mari, de dat socoteală pentru fiecare capacitate și putere de raționament, decât lui Dumnezeu? Dacă sunt lăsați după mintea lor, în curând vor da pe față temperamentele¹⁸²⁰ lor naturale; se va vedea egoismul nesfârșit; înțelepciunea omenească va ocupa tronul inimii. Oamenii presupuși a fi sensibili, cu minți pătrunzătoare, vor urma propria lor lumină, lumină care nu își are originea în cer. Ei vor folosi un foc străin în slujirea lor, dar Domnul nu îi va accepta. Când acești oameni își vor vedea propria lor ineficiență, și vor discerne cât de mărunte sunt calculele omenești, vor realiza că fără o legătură vie cu Dumnezeu, influența lor este

înșelătoare. Ei vor vedea că înaintarea și dezvoltarea sănătoasă a lucrării lui Dumnezeu, nu depinde de bărbați nesfințiți.

Dumnezeu alege oameni cu un spirit umil și smerit prin care poate lucra, și le împărtășește înțelepciunea Sa. Ei sunt mici în proprii lor ochi, și nu vor interpreta succesul ca fiind rezultatul propriei lor inteligențe, ci vor slăvi pe Dumnezeu. „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul.” Dacă oamenii sunt însărcinați cu responsabilități mari, aceasta nu este o asigurare că sunt potriviți pentru poziția pe care o au. Asigurarea vine în urma încercării și a testării. Dacă ei dovedesc că își simt propria slăbiciune, dacă fac din Dumnezeu încrederea lor, Domnul îi va hrăni cu înțelepciunea Lui. Dacă vor cere cu credință, vor crește în cunoștință și în capacități. Dacă depind de Dumnezeu zi de zi, nivelul dezvoltării lor va arăta o creștere simetrică spre ceruri. Dacă umblă zi de zi, în umilință și pocăință și lucrează din toată inima, în deplină integritate făcând dreptate semenilor lor, arătând respect și onoare față de Dumnezeu prin a fi ascultători și devotați Lui, ținând¹⁸²¹ principiile vii ale neprihănirii, Dumnezeu îi va onora.

Cărarea sincerității și integrității nu este o cărare lipsită de piedici. În loc de a deveni slabi de inimă și descurajați, cei pe care Dumnezeu i-a însărcinat cu responsabilități trebuie să vadă în fiecare dificultate, o chemare la rugăciune. Ei trebuie să consulte, nu oamenii mărginiți, care sunt lăudaroși și arată o independență magistrală, ci pe Marele Învățător care a dat fiecărui om o lucrare în via Sa. Ei trebuie să fie lucrători credincioși, întotdeauna conlucrători cu Marele Lucrător. Ei nu vor spune despre o lucrare făcută fără tragere de inimă, că este slujire credincioasă și serioasă. Ei vor sta tare împotriva a ceea ce este greșit, făcând deosebire între corect și greșit, între rău și bine. Ei vor aprecia ceea ce Dumnezeu apreciază. Nu este favoritism la Dumnezeu, și nicio parțialitate sau ipocrizie nu ar trebui să fie introdusă sau menținută în căminele, bisericile sau instituțiile noastre.

E. G. White

(M.H. Aug. 9, '96.)

CUPRINS

Data	Referința	Titlul sau Adresa	Pag. original	Pag.
Iun. 6,1895	Lt.76,1895	Către O.A. Tait	1369	
Iun. 8,1895	Lt.15,1895	Către F.E. Belden	1379	
Iun. 9,1895	Lt.10,1895	Către F.E. Belden	1392	
Iun.19,1895	Lt.65,1895	Către O.A. Olsen	1394	
Iul. 8,1895	Lt.35a,1895	Către C.H. Jones	1408	
Iul.15,1895	Lt.45,1895	Către J.H. Kellogg	1412	
Sep.10,1895	Lt.53,1895	Către O.A. Olsen	1421	
Sep.19,1895	Lt.55,1895	Către O.A. Olsen	1425	
Sep.25,1895	Lt.86,1895	Către J.E. White	1455	
Nov.13,1895	Lt.13,1895	Către F.E. Belden	1469	
Ian.16,1896	Lt. 6,1896	Către frații care ocupă poziții de Răspundere în lucrare	1476	
Ian.19,1896	Lt.56,1896	Către J.H. Kellogg	1487	
Feb.6,1896	Lt. 8,1896	Către frații mei din America	1493	
Apr.20,1896	Lt.63,1896	Către H. Lindsay	1502	
Apr. 24,1896	Lt.166, 1896	Către O.A. Olsen	1513	
Mai 8,1896	Lt.64,1896	Către sora Lindsay	1516	

Mai 22,1896	Lt.83,1896	Către O.A. Olsen	1520
Mai 30,1896	Lt.38,1896	Către S.N. Haskell	1536
Mai 31,1896	Lt.81,1896	Către O.A. Olsen	1556
Iun. 6,1896	Lt.96,1896	Către U. Smith	1574
Iul. 1,1896	Lt. 4,1896	Către bărbații care ocupă poziții cu răspundere în lucrare	1577
Iul. 6,1896	Lt.78,1896	Către O.A. Olsen	1594
Aug. 9,1896	Lt.124,1896	Către J.E. White	1816
Aug.27,1896	Lt.100,1896	Către O.A. Tait	1607
Sep. 1,1896	Lt.88,1896	Către W.W. Prescott și soția	1616
Dec. 1,1896	Lt.127,1896	Către O.A. Olsen	1621
Dec.15,1896	Lt. 5,1896	Către cei aflați în poziții de răspundere la Battle Creek	1628
Ian.27,1897	Ms 7,1897	Fără Titlu	1636
Mar. 5,1897	6T 89	Institutele Misionare	1643
Aug.12,1897	Ms 92,1897	Mesagerii Domnului	1644
Aug.17,1897	RH 8,17,97	Biblia în școlile noastre	1650
Dec.10,1897	Lt.217,1897	Planuri lumești în lucrarea de Publicare	1652
Apr.20,1898	Lt.15,1898	Către A.R. Henry	1653
Mai 16,1898	Lt.41,1898	Către A.R. Henry	1663
Feb.10,1899	Lt.26,1899	Către bărbații aflați în poziții de Răspundere	1679
Mai 11,1899	Ms 75,1899	Fără Titlu	1687
Noe. 9,1899	Lt.183,1899	Către W.S Hyatt	1693
Aug.13,1900	Lt.121,1900	Către S.N. Haskell	1706
Oct. 24,1900	Lt.139,1900	Către slujbașii Conferinței Generale	1714
-----,1900	Ms 87,1900	Legea în Galateni	1725
Apr. 1,1901	Ms 43,1901	O chemare la reconsacrare, reorganizare și înaintare	1727
Apr. 2,1901	GCB 4,3,01	Remarci făcute la Conferința Generală	1743
Apr.11,1901	GCB 4,12,01	Remarci făcute la conferința Generală	1748
Apr.15,1901	GCB 4,16,01	Un apel adresat predicatorilor noștri	1752
Iun.30,1901	Lt.64,1901	Către A.T. Jones	1755
Aug.21,1901	Lt.116,1901	Către W.M. Healey	1757
Noe. 6,1901	Lt.165,1901	Către frații și surorile din Conferința Iowa	1762
Mai -, 1902	Ms 124,1902	Lucrarea în Nashville	1772
Aug.27,1902	Lt.134,1902	Neprihănirea lui Hristos dovedită prin dragoste, nu prin egoism	1780
Noe.19,1902	Lt.179,1902	Către C.P. Bollman	1787
Apr.10,1903	GCB 4,14,03	Lucrarea din Sud	1799
Mar.29,1904	Lt.121,1904	Către J.E. White și soția	1803

Noe. 23,1910 Lt.130,1910 Către G.I. Butler

1811